
القرآن الكريم

الله

دعای پیش از قرائت قرآن

از امام جعفر صادق علیه السلام

خداوندا! گواهی می‌دهم که این کتاب، کتاب توست که از جانب تو بر پیامبرت محمد ابن عبدالله(ص) نازل شده و نیز کلام توست که بر زبان پیامبرت جاری شده است، کتابی که آن را هدایت کننده قرار دادی و از جانب خودت به سوی مردم فرستادی و آن را واسطه بین خود و بندگانت قرار دادی. بارالها! دستور و کتابت را گشودم؛ خداوندا! نگاهم را در این کتاب، عبادت تلقی کن و قرائتم را وسیله تفکر و تفکرم را مایه عبرت قرار بده و مرا از جمله کسانی قرار ده که از مواعظ تو در این کتاب، پند می‌گیرند و از نافرمانی تو و گناه و معصیت دوری می‌کنند. خدایا! در هنگام قرائت، گوش دلم را ناشنوا نکن، و بر چشم دلم پردهٔ غفلت میفکن، و قرائتم را قرائتی بی‌تدبر قرار مده، بلکه مرا آن گونه قرار ده که در آیات و احکامش بیندیشم و احکام آن را به کار بندم، ونگاهم را در این کتاب، نگاهی همراه با غفلت و قرائتم را قرائتی بیهوده قرار مده که تویی آن پُرمهرِ مهربان.

الدّعاء

عند قراءة القرآن

عَنِ الامامِ جعفرِ بن محمّدٍ الصّادقِ علیهما السّلام

اَللّهمّ انّی اَشهدُ اَنّ هذا کتابُکَ المُنزَلُ من عندکَ علی رسولکَ محمّدِ بنِ عبدِالله
وکلامُکَ النّاطقُ علی لسانِ نبیّکَ جعلتَهُ هادیاً منکَ الی خلقکَ وحبلاً متّصلاً فیما
بینکَ وبینَ عبادکَ، اَللّهمّ انّی نشرتُ عهدکَ وکتابکَ، اَللّهمّ فاجعل نظری فیه
عبادةً وقراءتی فیه فکراً وفکری فیه اعتباراً واجعلنی ممّن اتّعظَ ببیانِ
مواعظکَ فیه واجتنبَ معاصیکَ ولا تطبع عند قراءتی علی سمعی ولا تجعل علی
بصری غشاوةً ولا تجعل قراءتی قراءةً لا تدبّرَ فیها بل اجعلنی اتدبّرُ آیاتِه
واحکامَهُ آخذاً بشرائعِ دینکَ ولا تجعل نظری فیه غفلةً ولا قراءتی هذراً
انّکَ انتَ الرّؤوفُ الرّحیم

بحارالانوار، جلد ۸۹

إِنَّهُ

لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

سورة الفاتحة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ③

ستایش مر خدا را پروردگار جهانیان بخشاینده مهربان

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ

خداوند روز جزا ترا می پرستیم و از تو

نَسْتَعِينُ ⑤ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

یاری میجوئیم هدایت کن ما را براه راست

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

راه آنانکه انعام کردی برایشان نه آنان

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

که غضب شده برایشان و نه گمراهان

مكية وآياتها سبع

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ وَآيَاتُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الٓمٓ ﴿١﴾ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

آن است کتاب معلوم که نیست شکی در آن هدایت است

لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ

از برای پرهیزکاران آنانکه میگروند بآنچه پنهان است و بر پای میدارند

الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾

نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ

و آنها که میگروند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو فرستاده شد

مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

پیش از تو و بآخرت ایشان یقین میدارند

مِائَتَانِ وَسِتٌّ وَثَمَانُونَ

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑤ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ

آنها بر هدایتند از پروردگارشان و آنها باشند رستگاران بدرستیکه آنها که کافر شدند یکسانست

عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑥ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ

برایشان خواه بیم داده باشی یا بیم نداده باشی ایشانرا که ایمان نمیآورند مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان و بر

سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑦ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ

گوششان و بر چشمهاشان پرده ایست و از برای ایشانست عذابی بزرگ و از مردمان کسی هست که میگوید

آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ⑧ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا

گرویدیم بخدا و بروز بازپسین و نیستند ایشان گروندگان فریب میدهند بگمان باطل خود خدا را و آنانرا که گرویدند

وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ⑨ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا

و فریب نمیدهند مگر خودشانرا و نمیدانند در دلهای ایشان مرضی است پس افزود ایشانرا خدا مرضی

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ⑩ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ

و از برای ایشانست عذابی دردناک بسبب آنکه دروغ میگفتند و چون گفته شود مرایشانرا فساد مکنید در زمین

قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ⑪ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ⑫

گویند جز این نیست که ما اصلاح کنندگانیم آگاه باشید که آنها فساد کنندگانند ولکن نمیدانند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ

و چون گفته شود مرایشانرا بگروید همچنانکه گرویدند مردمان گویند آیا بگرویم همچنانکه گرویدند بیخردان آگاه باشید که ایشانند

السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ⑬ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ

بیخردان ولیکن نمیدانند و چون ملاقات کنند آنانرا که گرویدند گویند گرویدیم و هرگاه خلوت کنند با

شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ⑭ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ

با شیطانهاشان گویند که ما با شمائیم جز این نیست که ما استهزاء کنندگانیم خدا استهزاء میکند بایشان و وامیگذارد ایشانرا

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑮ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت

در زیاده رویشان که حیران باشند آن گروه آنانند که خریدند گمراهی را بهدایت پس سود نکرد

أولئك على هدى [illegible]

تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
بازرگانی ایشان ونبودند هدایت یافتگان مثل ایشان چون مثل کسی است که افروخت آتش را پس چون روشن کرد

مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ
آنچه پیرامونش بود برد خدا روشنایی‌شانرا وواگذاشت ایشانرا در تاریکیها که نمی بینند کرانند گنگانند کورانند

فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
پس ایشان برنمیگردند یا همچون باران از آسمان که در آن است تاریکیها ورعد وبرق میگذرانند

أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾
انگشتان خودشانرا درگوشهاشان از آوازهای رعد از بیم مردن وخدا احاطه کننده است بکافران

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ
نزدیک باشد که برق در رباید چشمهای ایشانرا هرگاه روشن کند برای ایشان راه روند در آن وچون تاریک سازد بر ایشان

قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾
بایستند واگر خواستی خدا هرآینه بردی گوششانرا وچشمهاشانرا بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾
ای مردمان بپرستید پروردگارتانرا که آفرید شمارا وآنانکه بودند پیش از شما باشد که شما بپرهیزید

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
آنکه گردانید برای شما زمین را گسترده وآسمانرا بنائی افراشته وفرود فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد

بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ
بآن از ثمرها روزی برای شما پس مگردانید از برای خدا همتایان وشما میدانید واگر باشید

فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
در شکی از آنچه فرود فرستادیم ما بر بندهٔ خود پس بیاورید سوره را مانند آن وبخوانید حاضرانتانرا از جز

اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
خدا اگر هستید راستگویان پس اگر نکردید وهرگز نخواهید کرد پس بترسید از آتشی که آتش افروزش یعنی هیزمش

النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
حَصَبُ جَهَنَّمَ

النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۲۴﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ

مردمانند وسنگها که مهیا کرده شده از برای کافران وﻣﮋده ده آنهارا که گرویدند وکردند کارهای شایسته که

لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا

مرایشانراست بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها هرگاه روزی داده شوند از آن جنتها رزقی از میوه گویند این

الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ

همان است که روزی داده شدیم از پیش وآورده شدند بآن میوه شبیه بهم وبرای ایشانست در آنجا زنان پاکیزه وایشان

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا

در آن جاویدانند بدرستیکه خدا شرم نکند وباک ندارد که بزند مثلی را پشه وما فوق آن

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا

پس اما آنانکه گرویدند پس میدانند که آن حق است از پروردگارشان واما آنانکه کافر شدند پس میگویند چه

أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا

خواسته است خدا باین مثل اضلال میکند بآن بسیاریرا وراه مینماید بآن بسیاریرا واضلال نمیکند بآن مگر

الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ

فاسقان را آنانکه میشکنند پیمان خدارا پس از استواریش ومیبرند آنچه را امر کرده

اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۲۷﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ

خدا بآن که پیوند کرده شود وفساد میکنند در زمین آنگروه ایشانند زیانکاران چگونه کافر میشوید

بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۸﴾

بخدا وبودید شما مردگان پس زنده کرد شمارا پس بمیراند شمارا پس زنده میکند شمارا پس بسوی او بازگردانیده میشوید

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ

اوست آنکه آفرید برای شما جمیع آنچه را در زمین است پس پرداخت باسمان پس ساخت آنهارا هفت

سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۹﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ

آسمان واو بهمه چیزی داناست وهنگامیکه گفت پروردگار تو مر فرشتگان را بدرستیکه من پدید آرنده‌ام

فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ
در زمین خلیفه گفتند آیا می آفرینی در آن کسی را که افساد کند در آن و بریزد خونها را و ما
نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ
تسبیح میکنیم بستایش تو و تنزیه میکنیم ترا گفت بدرستیکه من میدانم آنچه را نمیدانید وآموخت بآدم همه نامها را
كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِن كُنتُمْ
پس عرض کرد ایشانرا بر فرشتگان پس گفت خبر دهید مرا بنامهای این گروه اگر هستید
صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۖ إِنَّكَ أَنتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾
راستگویان گفتند منزهی تو نیست دانشی ما را مگر آنچه آموختی بما بدرستیکه تویی دانای درست کردار
قَالَ يَا آدَمُ أَنبِئْهُم بِأَسْمَائِهِمْ ۖ فَلَمَّا أَنبَأَهُم بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ
گفت ای آدم خبرده ایشانرا بنامهای ایشان پس چون خبرداد ایشانرا بنامهای ایشان گفت آیا نگفتم مرشارا بدرستیکه من میدانم
غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ
نهانی آسمانها و زمین را ومیدانم آنچه آشکار میکنید وآنچه که پنهان میدارید و هنگامیکه
قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ
گفتیم مر فرشتگانرا که سجده کنید مرآدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که ابا کرد و سرکشی نمود و بود
مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا
از کافران وگفتیم ای آدم آرام گیر تو و جفت در بهشت و بخورید از آن
رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا
فراوان هرجا که خواهید ونباید که نزدیک شوید این درخت را که خواهید شد از ستمکاران پس لغزانید آن دو را
الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ
شیطان از آن و بیرون کرد شان از آنچه بودند در آن وگفتیم فرود شوید که باشید بعضی از شما مر برخی را دشمن
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ
ومرشماراست در زمین قرارگاه و مایه تعیش تا هنگامی پس فراگرفت آدم از پروردگارش کلمهٔ چندرا پس پذیرفت

قوله عزّ وجلّ هو الّذی خلق لکم [illegible]
خلق یعنی ایجاد [illegible]
[illegible]

عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي
توبه او را بدرستیکه اوست توبه پذیر مهربان گفتیم فرود شوید ازآن همه پس اگر آید بشما از من

هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
هدایتی پس آنکه پیروی کرد هدایت مرا پس نیست بیمی برایشان ونه ایشان اندوهناک شوند وآنانکه کافر شدند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
وتکذیب کردند بآیتهای ما آنها اهل آتشند ایشان درآن جاویدانند ای بنی اسرائیل

اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾
یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم برشما ووفا کنید بعهد من تا وفا کنم بعهد شما وازمن بترسید

وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
بگروید بآنچه فروفرستادیم باوردارنده مرآنچه را باشماست ونباشید نخست کافری بآن ومخرید بآیتهای من

ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ
بهائی اندک وازمن بترسید ومپوشید حق را بباطل وپنهان مکنید حق را

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ
وشما میدانید وبرپای دارید نماز را وبدهید زکوة ورکوع کنید با رکوع کنندگان

﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا
آیا امر میکنید مردمان را بنکوئی وفراموش میکنید خود تانرا وشما میخوانید کتاب را آیا پس

تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ
نمی یابید بعقل واستعانت جوئید بشکیبائی ونماز وبدرستیکه آن نماز دشوار است مگر بر صاحبان خشوع

﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
آنانکه میدانند که ایشان ملاقات کننده پروردگار خودرا وبسوی او بازگشت کنند ای بنی اسرائیل

اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا
یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم برشما وبدرستیکه تفضیل دادم شمارا برجهانیان وبپرهیزید ازروزی

لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ

که کفایت نکند نفسی از نفسی چیزی را و قبول نشود از او شفاعتی و گرفته نشود از او عوضی و نه ایشان

يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ

یاری کرده شوند و هنگامی که نجات دادیم شمارا از آل فرعون که عذاب میکردند شمارا بدترین عذاب میکشتند

أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا

پسران شمارا و باقی میگذاشتند زنان شمارا و در آن زنان محنتی بود از پروردگارتان بزرگ و هنگامیکه شکافتیم

بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَاعَدْنَا

برای شما دریارا پس رهانیدیم شمارا و غرق کردیم آل فرعون را و شما نگاه میکردید و هنگامیکه وعده دادیم

مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ

موسی را چهل شب پس گرفتید شما گوساله را پس از او و شما بودید ستمکاران پس

عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

عفو کردیم از شما پس از آن باشد که شما شکر کنید و هنگامیکه دادیم موسی را کتاب

وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ

و فرقان باشد که شما هدایت یابید و هنگامیکه گفت موسی مر قومش را ای قوم من بدرستیکه شما ستم کردید

أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ

برخودهاتان بسبب گرفتن شما گوساله را پس بازگشت کنید بسوی پروردگارتان پس بکشید خودهاتان را آن بهترست از برای شما نزد

بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ

آفریدگارتان پس توبه پذیرفت از شما بدرستیکه اوست توبه پذیر مهربان و هنگامیکه گفتید ای موسی نمیگرویم

لَكَ حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ

مر تورا تا وقتیکه ببینیم خدارا آشکارا پس گرفت شمارا صاعقه و شما نگاه میکردید پس زنده کردیم شمارا

مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ

از پس مردنتان باشد که شما شکر کنید و سایبان کردیم بر شما ابررا و فرود فرستادیم بر شما من

شفاعت خود را از برای اهل الکبائر از امت خود علیه و آله فرمود که ذخیره کرده‌ام ثابت شده که حضرت پیغمبر صلی الله در اخبار ائمه چنانچه بحد تواتر از دو جهت بسیار ما فوقست باجماع الکاف شفاعت صاحب کبیره کرده‌اند شیعه اهل بیت و بعضی طایفه معتزله بسیاری از صالحین ثابتست و شفاعت انبیاء و اوصیاء و بعضی مؤمنین و در این عالم داخل نیستند چه درباره مؤمنان شیعیان باشند در روز جزا و مؤمنان که باشند در آن [illegible] قول ابانست

(۴۸) [illegible]

وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

وسلوی بخورید از پاکیزهای آنچه روزی دادیم شمارا ونکردند ستم برما ولیکن برخودهاشان ستم میکردند

٥٧ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا

وهنگامیکه گفتیم داخل شوید دراین قریه پس بخورید ازآن هرجاکه خواسته باشید فراوان وداخل شوید

الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ٥٨ فَبَدَّلَ

از در سجده کنان وبگوئید فرو نه از ما بارگناه را تا که می آمرزیم شمارا گناهانتان را وزود باشد که بیفزائیم نیکوکاران را پس تبدیل کردند

الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ

آنانکه ستم کردند سخنی را بجز آنکه گفته شد مرایشانرا پس فرود فرستادیم برآنانکه ستم کردند عذابی از آسمان

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ٥٩ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ

بسبب آنکه فسق میکردند وهنگامیکه آب خواست موسی ازبرای قومش پس گفتیم بزن بعصایت آن سنگرا

فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا

پس روان شد ازآن دوازده چشمه بتحقیق دانسته بودند هر مردمی آبخور شانرا بخورید وبیاشامید

مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٦٠ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ

از روزی خدا وتجاوز ازحد نکنید در زمین فسادکنندگان وهنگامیکه گفتید ای موسی هرگز صبر نتوانیم کرد

عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ مِن بَقْلِهَا

برطعام واحد پس بخوان برای ما پروردگارترا که بیرون آورد برای ما ازآنچه میرویاند زمین از سبزیش

وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي

وخیارش وسیرش وعدسش وپیازش گفت آیا بدل میکنید آنچه‌را که آن فروتراست بآنچه که

هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ

آن بهتراست نزول کنید درشهری پس بدرستیکه شمار است آنچه خواستید وزده شد برایشان خواری وبیچارگی

وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

وبرخود هموار کردند غضب خدارا آن بسبب آنکه ایشان کافر میشدند بآیتهای خدا ومیکشتند

[illegible]

النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٦١﴾ ع اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

پیغمبران را بناحق که این بسبب نافرمانی کردنشان که از خدا تجاوز میکردند . بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند

وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى وَالصّٰبِـِٕيْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ

وآنانکه یهود شدند وترسایان وصابئین یعنی ستاره پرستان هرکه ایمان آورد بخدا وروز بازپسین وکرد کار

صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾

شایسته پس از برای ایشان هست مزدشان نزد پروردگارشان ونیست بیمی برایشان ونه ایشان اندوهناک شوند

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا

وهنگامیکه گرفتیم پیمان شمارا وبلند کردیم برزبرشما طوررا بگیرید آنچه دادیم شمارا بقوة ویادگیرید آنچه

فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ

درآن است باشد که شما پرهیزکار شوید پس برگشتید از بعد آن واگر نبود فضل خدا برشما ورحمتش

لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِى السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ

هرآینه بودید از زیانکاران وبتحقیق دانستید آنانرا که تعدی کردند از شما در شنبه پس گفتیم مرایشانرا

كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿٦٥﴾ ۚ فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً

بشوید بوزینها رانده شده ها پس گردانیدیم آنهارا عبرتی برای اهل آن زمان وآیندگان از پس آنان وپندی

لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا بَقَرَةً ؕ قَالُوْٓا

از برای پرهیزکاران وهنگامیکه گفت موسی مرقومش را بدرستیکه خدا میفرماید شمارا که بکشید گاویرا گفتند.

اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ؕ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

مارا استهزاء میکنی گفت پناه میبرم بخدا که باشم از نادانان گفتند بخوان برای ما پروردگارت

يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِىَ ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ ؕ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ ؕ

تا بیان کند برای ما که چیست آن گفت که او میگوید که آن گاویست نه ازکار افتاده ونه جوان بکار دربیاده متوسط باشد میانه آنها

فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ

پس بکنید آنچه را مامور میشوید گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما چیست رنگ آن گفت که او میگوید

[illegible]

إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا

که آن گاو یست زرد خالص است رنگش مسرور میسازد نگرندگان را گفتند بخوان برای ما پروردگارت که بیان کند برای ما

مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَآءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ

که چیست آن بدرستیکه گاو مشتبه شده برما وبدرستیکه ما اگر خواهد خدا هر آینه راه یافتگانیم گفت که او میگوید

إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا

که آن گاوی است نه رام که شیار کند زمین را ونه آب دهد کشت را بی عیبی که نباشد رنگ دیگر در آن گفتند

الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ

اکنون آوردی درست را پس کشتند آنرا ونه بودند نزدیک که بکنند آنرا وهنگامیکه کشتید تنی را پس مدافعه کردید

فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ

در آن وخدا آشکار کنند آنچه پنهان دارید پس گفتیم بزنید آنرا بپاره از آن همچنین زنده میکند خدا

الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ

مردگان را ومینماید شمارا آیاتهایش را باشد که شما بعقل دریابید پس سخت شد دلهای شما پس از آن پس آنها

كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا

چون سنگهایند یا افزونتر در سختی وبدرستیکه از آن سنگها است هر آینه آنچه جاری میشود از آن نهرها وبدرستیکه از آنهاست هر آینه

يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

شکافته میشود پس بیرون میاید از آن آب وبدرستیکه از آنهاست هر آینه آنچه فرو میاید از ترس خدا ونیست خدا غافل از آنچه میکنید

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ

آیا پس طمع میدارید که تصدیق کنند شمارا وبحقیقت گروهی از ایشان میشنیدند کلام خدارا پس تغییر میدادند آنرا

مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ

بعد از آنکه در یافته بودند آنرا وایشان میدانستند وچون ملاقات کنند آنانرا که گرویدند گویند گرویده ایم وچون خلوت کنند بعضی ایشان

إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُم بِهِ عِندَ رَبِّكُمْ أَفَلَا

بر بعضی گویند آیا خبر میدهید ایشانرا بآنچه گشاد خدا برشما تا حجت آورند شمارا بآن نزد پروردگارتان آیا پس

[illegible]

تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ

نمی‌یابید بعقل آیا نمیدانند که خدا میداند آنچه را پنهان میدارند و آنچه را آشکار میکنند واز ایشان بیسوادانند

لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ

که نمیدانند کتاب را مگر آرزوهارا و نیستند ایشان مگر آنکه گمان میبرند پس وای مرآنانرا که می‌نویسند کتاب را

بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا

بدستهاشان پس میگویند این از نزد خداست تا بگیرند بآن بهای اندک را پس وای برآنها ازآنچه

كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا

نوشت دستهاشان ووای برآنها ازآنچه کسب میکنند وگفتند هرگز مس نمیکند مارا آتش مگر روزهای

مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ

شمرده شده بگو آیا فراگرفته‌اید نزد خدا پیمانی را پس هرگز خلاف نمیکند خدا پیمانش را آیا میگوئید بر خدا

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

آنچه نمیدانید آری آنکه کسب کند بدیرا واحاطه کند بآن گناهش پس آنها اهل

النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ

آتشند ایشانند درآن جاویدان وآنانکه ایمان آوردند وکردند نیکیها آنها اهل بهشتند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ

ایشانند درآن جاویدان وهنگامیکه گرفتیم پیمان از بنی اسرائیل که نپرستید مگر خدارا وبا پدر و مادر

إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

نیکوئی کردن وبا صاحب قرابت وبتیمان وبیچارگان وبگوئید ازبرای مردمان خوبی وبرپای دارید نمازرا ودهید

الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ

زکوة را پس برگشتید مگر اندکی ازشما وشما روی گردانندگانید وهنگامیکه گرفتیم پیمان شمارا

لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

که مریزید خونهاتان را وبیرون مکنید خودهاتان را از خانه‌هاتان پس اقرار کردید وشما گواهی میدهید

[illegible]

﴿٨٤﴾ ثُمَّ أَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنكُم مِّن دِيَٰرِهِمْ

پس شما انجماعت ستید که میکشید خودهاتان را وبیرون میکنید پاره ازخودهاتان را از خانه هاشان

تَظَٰهَرُونَ عَلَيْهِم بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسَٰرَىٰ تُفَٰدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ

همپشت میشوید برایشان بگناه وبیداد واگر آرند شمارا اسیران فدیه بستد هید آنهارا وحال آنکه حرام کرده شد

عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ ٱلْكِتَٰبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَآءُ مَن يَفْعَلُ

بر شما بیرون کردنشان آیا پس میگروید ببرخی ازکتاب وکافر میشوید ببرخی پس چیست پاداش کسی که میکند

ذَٰلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْىٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰٓ أَشَدِّ ٱلْعَذَابِ

آنرا ازشما مگر خواری در زندگانی دنیا ودرروز رستخیز برگردانیده میشوند بسوی سختترین شکنجه

وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا۟ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا بِٱلْءَاخِرَةِ

ونیست خدا بیخبر ازآنچه میکنید آن گروه آنانند که خریدند زندگانی دنیارا بآخرت

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ

پس سبک کرده نخواهد شد از ایشان عذاب ونه ایشان یاری کرده میشوند وهرآینه بتحقیق دادیم موسی را کتاب

وَقَفَّيْنَا مِنۢ بَعْدِهِۦ بِٱلرُّسُلِ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ٱلْبَيِّنَٰتِ وَأَيَّدْنَٰهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ

وبراثرهم فرستادیم ازبعداو رسولان وودادیم عیسی پسر مریم را معجزات وتایید کردیم اورا بروح پاکی

أَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُولٌۢ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ ٱسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا

آیا پس هرگاه آمد شمارا رسولی بآنچه نمیخواهند نفسهای شما سرکشی کردید پس پاره ای را تکذیب کردید وپاره ای را

تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا۟ قُلُوبُنَا غُلْفٌۢ ۚ بَل لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ

میکشید وگفتند دلهای ما غلافدار است بلکه لعنت کرد ایشانرا خدا بسبب کفرشان پس اندکند آنانکه ایمان میآورند

﴿٨٨﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَٰبٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا۟ مِن قَبْلُ

وچون آمد ایشانرا کتابی از نزد خدا که تصدیق کننده آنچیزیست که باآنهاست وبودند از پیش

يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَلَمَّا جَآءَهُم مَّا عَرَفُوا۟ كَفَرُوا۟ بِهِۦ ۚ فَلَعْنَةُ ٱللَّهِ عَلَى

که طلب فتح میکردند برآنانکه کافرشدند پس چون آمدشان آنچه شناخته بودند کافرشدند بآن پس لعنت خدا بر

الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ

کافران بد هست آنچه فروختند بآن خودهاشانرا که کافر شوند بآنچه فرو فرستاده خدا از راه حسد آنکه فرو میفرستد خدا

مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

از فضلش بر هرکه میخواهد از بندگانش پس برگشتند و بر خود گرفتند خشمی بر خشمی و از برای کافران عذابی است

مُهِينٌ ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ

خوار کننده و چون گفته شود مر ایشانرا که بگروید بآنچه فرو فرستاد خدا گویند میگرویم بآنچه فرو فرستاده شد بر ما و کافر میشوند

بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ

بآنچه سوای آنست و آن حق است تصدیق کننده مر آنچه را با ایشانست بگو پس چرا می کشتید پیغمبران خدارا از پیش اگر بودید

مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ

گروندگان و هرآینه بتحقیق آمد شمارا موسی بآن حجتها پس فرا گرفتید گوساله را از بعدش و شمائید

ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ

ستمکاران و هنگامیکه گرفتیم پیمان شمارا و بلند کردیم بالای شما طور را بگیرید آنچه دادیم شمارا

بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا

بقوت و بشنوید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم و آمیخته کرده شد در دلهاشان عشق گوساله بسبب کفرشان بگو بد است

يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ

میفرماید شمارا بآن ایمانتان اگر هستید گروندگان بگو اگر باشد از برای شما سرای آخرت نزد

اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا

خدا خالصه از غیر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان و هرگز آرزو نکنند او را هرگز

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاةٍ وَمِنَ

بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاشان و خدا داناست بستمکاران و هرآینه بیابی ایشانرا حریصترین مردمان بر زندگی و از

الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ

آنانکه شرک آورده‌اند دوست میدارند هر یکشان که کاش عمر داده میشد هزار سال و نیست او دور کننده اش از عذاب

* [illegible] * الآیة ۹۲ * [illegible] (الآیة ۹۶) [illegible] *

أَن يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾ قُلْ مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ

اینکه عمر داده شود وخدا بیناست بآنچه میکنند بگو آنکس که باشد دشمن مر جبرئیل را پس بدرستیکه او فرود آورد آنرا بر

قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۷﴾ مَن كَانَ

دل تو بدستوری خدا باور دارنده مر آنچه را باشد میان دو دستش و هدایت و مژده مر گروندگان را کسیکه باشد

عَدُوًّا لِّلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ

دشمن مر خدا را و ملائکه اش را و پیغمبرانش را و جبرئیل را و میکائیل را پس بدرستیکه خدا دشمن است مر کافران را

﴿۹۸﴾ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿۹۹﴾

و هر آینه بتحقیق فرو فرستادیم بتو آیتهای روشن و کافر نمیشوند بآنها مگر فاسقان

أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُم بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۰﴾ وَلَمَّا

آیا و هرگاه پیمان بستند عهدی را انداختند آنرا گروهی از ایشان بلکه اکثر ایشان نمیگروند و هنگامیکه

جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا

آمد ایشان را پیغمبری از نزد خدا که تصدیق کننده است مر آنچه را با ایشان است انداختند گروهی از آنانکه داده شدند

الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۱﴾ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا

کتاب را کتاب خدا را پس پشتهاشان که گویا ایشان نمیدانند و پیروی کردند آنچه را میخواندند

الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا

شیطانها بر ملک سلیمان و کافر نشد سلیمان ولیکن شیطانها کافر شدند

يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ

بیاموختند مردمان را سحر و آنچه فرو فرستاده شد بر دو ملک ببابل هاروت و ماروت و نمی آموختند

مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ

هیچ احدی را تا آنکه میگفتند جز این نیست که ما آزمایشیم پس کافر مشو پس بیاموختند از آنها آنچه جدائی می افکندند بآن میان

الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُم بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ

مرد و جفتش و نیستند ایشان ضرر رسانندگان بآن هیچ احدی را مگر باذن خدا و می آموختند آنچه ضرر میرساند ایشانرا

[illegible]

وَلَا يَنفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا

ونفع نميداد شان وبحقيقت دانستند كه هرآينه آنكس كه خريد آنرا نيست او را در آخرت هيچ بهره اى وهرآينه بدچيزيست آنچه فروختند

بِهِ أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ

بآن خودهاشانرا اگر بودند كه ميدانستند واگر آنكه ايشان گرويده بودند وپرهيزكار شده بودند هرآينه ثواب از نزد خدا

خَيْرٌ ۖ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا

بهتر است اگر باشند كه بدانند اى آنكسانيكه گرويديد مگوئيد راعنا وبگوئيد انظرنا

وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَّا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

وبشنويد وازبراى كافران است عذابى دردناك دوست نميدارند آنانكه كافر شدند از اهل كتاب

وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْكُم مِّنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ

ونه مشركان كه فروفرستاده شود برشما هيچ خيرى از پروردگارتان وخدا مختص ميسازد برحمتش آنرا كه خواهد

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾ مَا نَنسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلِهَا ۗ

و خدا صاحب فضلى است بزرگ آنچه منسوخ كنيم از آيتى يا ترك كنيم آنرا آوريم بهتر ازآنرا يا مانند آنرا

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ

آيا نميدانى كه خدا بر همه چيز تواناست آيا نميدانى كه خدا مراوراست پادشاهى آسمانها وزمين

وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا

ونيست شما را ازجز خدا هيچ يارى ونه يارى دهنده يا ميخواهيد كه سؤال كنيد پيغمبرتانرا همچنانكه

سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۗ وَمَن يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

سؤال كردند موسى را ازپيش وآنكس كه بگزيند كفررا برايمان پس بحقيقت كه گم گشته درميان راه

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ

تمنا كردند بسيارى از اهل كتاب كه كاش بگردانيدند شمارا از بعد ايمانتان كافران ازروى حسد از نزد

أَنفُسِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ

خودهاشان ازپس آنچه ظاهر شد مرايشانرا حق پس عفو كنيد ودرگذرانيد تا بياورد خدا امرشرا بدرستيكه

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ

بر همه چیز توانا است و برپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و آنچه را از پیش میفرستید از برای خود تان

مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ

از نیکی مییابیدش نزد خدا بدرستیکه خدا بآنچه میکنید بینا است و گفتند هرگز داخل نمیشود

الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارٰى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

بهشت را مگر آنکه باشد از یهودان یا ترسایان اینست آرزوهاشان بگو بیاورید حجتهای خود را اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ

راستگویان آری آنکه خالص گرداند وجهش را از برای خدا و او نیکوکار است مر او راست مزدش نزد پروردگارش و نه بیمی است

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارٰى

بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند و گفتند یهودان که نیستند ترسایان بر چیزی و گفتند ترسایان

لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ

که نیستند یهودان بر چیزی و آنها میخوانند کتاب را همچنین گفتند آنانکه نمیدانند مانند

قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ

گفتن ایشان پس خدا حکم میکند میانشان روز رستخیز در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند و کیست ستمکارتر از آنکه

مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى فِي خَرَابِهَا أُولٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ

منع کرد مسجدهای خدا را که مذکور شود در آنها نامش و کوشید در خرابی آنها آنها نباشد از برای ایشان که

يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

داخل شوندش مگر بیم دارندگان مر ایشان را در دنیا خواری است و مر ایشان را در آخرت عذابی بزرگ

وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

و مر خدا راست مشرق و مغرب پس هر کجا روی آورید بر آنجا وجه خدا است بدرستیکه خدا فراخ رحمت داناست

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ

و گفتند فرا گرفته خدا فرزند را منزه است او بلکه مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است همه مر او را فرمانبردارند

[illegible]

(۱۱۶) بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰۤى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ (۱۱۷)

نوآفریننده آسمانها و زمین است و چون اراده کند چیزیرا پس جز این نیست میگوید مراورا بشو پس میشود

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَاۤ اٰيَةٌ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ

و گفتند آنانکه نمیدانند چرا سخن نمیگوید با ما خدا یا نمی آید ما را آیتی همچنین گفتند آنانکه بودند از

قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ (۱۱۸)

پیش ایشان مانند گفتن ایشان مشابهست بهم دیگر دلهاشان بحقیقت بیان کردیم آیتهارا از برای جمعی که یقین میکنند

اِنَّاۤ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّلَا تُسْئَلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ (۱۱۹) وَلَنْ

بدرستیکه ما فرستادیم ترا براستی مژده دهنده و بیم کننده و پرسیده نمیشوی از اهل دوزخ و خشنود نشوند

تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى

هرگز از تو یهودان و نه ترسایان تا آنکه پیروی کنی کیش ایشانرا بگو بدرستیکه هدایت خدا آنست هدایت

وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ

و اگر پیروی کنی خواهشهای ایشانرا از بعد آنچه آمد ترا از دانش نباشد مر ترا از خدا هیچ یاوری

وَّلَا نَصِيْرٍ (۱۲۰) اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ

و نه یاری دهنده آنانکه دادیم ایشان کتاب میخوانندش حق خواندنش آنگروه میگروند

بِهٖ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ (۱۲۱) يٰبَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ

بآن و آنکس که کافر شود بآن پس آنگروه ایشانند زیانکاران ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمتم را

الَّتِيْۤ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ (۱۲۲) وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ

که انعام کردم بر شما و بدرستیکه من افزونی دادم شمارا بر جهانیان و بپرهیزید روزی را که کفایت نکند نفسی

عَنْ نَّفْسٍ شَيْئًا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ (۱۲۳)

از نفسی چیزیرا و پذیرفته نشود از آن فدائی و سود ندهد در خواستی و نه ایشان یاری کرده شوند

وَاِذِ ابْتَلٰۤى اِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنِّيْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ

و هنگامیکه آزمود ابراهیم را پروردگارش بسخنانی پس تمام گردانید آنهارا گفت بدرستیکه من گرداننده ام ترا از برای مردمان امامی گفت

(۱۲۴) وَاِذِ ابْتَلٰى اِبْرٰهِيْمَ [illegible] علی بن ابراهیم از حضرت صادق [illegible] لِلنَّاسِ اِمَامًا [illegible]

وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً

واز فرزندانم گفت نمیرسد عهد من بستمکاران وهنگامیکه گردانیدیم خانه کعبه را محل ثواب

لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوْا مِنْ مَّقَامِ إِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلٰى إِبْرٰهِيْمَ وَإِسْمٰعِيْلَ

از برای مردمان وامن وبگیرید از مقام ابراهیم جایگاه نمازرا وعهد کردیم بابراهیم واسمعیل

أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيْمُ

که پاک کنید خانهٔ مرا برای طواف کنندگان ومقیمان وراکعان ساجدان وهنگامیکه گفت ابراهیم

رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

پروردگار من بگردان اینرا شهری امن وروزی ده اهلش را از ثمرها هرکه گرویده ازایشان بخدا وروز

الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيْلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ

بازپسین گفت وهرکه کافر شد پس برخوردار کنم اورا اندکی پس لاعلاج کنم اورا بعذاب آتش وبدست آنجای بازگشت

﴿١٢٦﴾ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرٰهِيْمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمٰعِيْلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ

وهنگامیکه بلند میکرد ابراهیم آن پایهارا از خانه واسمعیل پروردگارا بپذیر ازما بدرستیکه تو توئی

السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ

شنوای دانا پروردگارا وبگردان مارا دو منقاد مرترا واز ذریت ما امتی منقاد مرترا

وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ

وبنمای مارا مناسکمان وبپذیر توبه ازما بدرستیکه توئی تو توبه پذیر مهربان پروردگارا وبرانگیز درایشان

رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْ إِنَّكَ

رسولی ازایشان که بخواند برایشان آیتهای تورا وبیاموزد ایشانرا کتاب وحکمت وپاک سازد ایشانرا بدرستیکه تو

أَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ إِبْرٰهِيْمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ

توئی غالب درست کردار وکیست که برگردد ازکیش ابراهیم مگر آنکه خوار کرده باشد نفس خود را وبتحقیق

اصْطَفَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ

برگزیدیم اورا در دنیا وبدرستیکه او در آخرت هرآینه از شایستگان است چون گفت مراورا پروردگارش

فائده از ابن عباس مرویست که آن کلمات ده خصلت است پنج در سر مضمضه و استنشاق و فرق کردن موی و مسواک کردن و پنج در بدن ختنه و ازاله موی زهار و ... ناخن و ... [illegible]

أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ
منقاد شو گفت منقاد شدم مر پروردگار جهانیان را و وصیت کرد بآن ابراهیم پسرانش را و یعقوب ای پسران من

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ
بدرستیکه خدا برگزید برای شما دین را پس نباید که بمیرید البته مگر و شما باشید منقادان آیا بودید حاضران

إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
وقتی که حاضر شد یعقوب را مرگ هنگامیکه گفت مر پسرانش را چه خواهید پرستید از بعد من گفتند میپرستیم

إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
اله ترا و اله پدران تورا ابراهیم و اسمعیل و اسحق الهی یکتا و ما مراورا منقادانیم

﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
آنها امتی بودند که بتحقیق درگذشتند مر آنهاراست آنچه کسب کردند و مر شماراست آنچه کسب کردید و پرسیده نشوید از آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
بودند میکردند و گفتند باشید یهودان یا ترسایان که هدایت یابید بگو بلکه کیش ابراهیم را

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ
حق گرای و نبود از مشرکین بگوئید ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بسوی ما و آنچه فرستاده شد

إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ
بابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و آنچه داده شد بموسی و عیسی

وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾
و آنچه داده شد به پیغمبران دیگر از پروردگارشان جدائی نمی اندازیم میان احدی از ایشان و ما مراورا منقادانیم

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ
پس اگر ایمان آرند بمانند آنچه ایمان آوردید بآن پس بتحقیق راه یافتند و اگر روی گردانند پس جز این نیست که ایشان در مخالفتند

فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
پس بزودی بازدارد از تو ایشانرا خدا و اوست شنوای دانا رنگ کردنی از خدا و کیست نیکوتر از خدا

[illegible]

صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۳۸﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا

در رنگ کردن و ما مراورا پرستندگانیم بگو آیا مخاصمه میکنید با ما در خدا و او رب پروردگار ما و شما و مر ماراست

أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۳۹﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

کردار ما و مر شماراست کردار شما و ما مراورا مخلصانیم آیا میگوئید که ابراهیم و اسمعیل

وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ

و اسحق و یعقوب و اسباط بودند یهودان یا ترسایان بگو آیا شما داناترید یا خدا

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾

و کیست ستمکارتر از آنکه پوشید گواهی نزد شرا از خدا و نیست خدا غافل از آنچه میکنید

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا

آنها امتی بودند که بتحقیق گذشتند مر آنهاراست آنچه کسب کرده اند و مر شماراست آنچه کسب کردید و پرسیده نشوید شما از آنچه بودند

يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا

که میکردند زود باشد که گویند کم خردان از مردمان که چه چیز گردانید ایشانرا از قبله ایشان که بودند

عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۴۲﴾ وَكَذَٰلِكَ

بر آن بگو مر خداراست مشرق و مغرب راه مینماید آنرا که خواهد براه راست و همچنین

جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

گردانیدیم شمارا امت میانه یعنی خوبتر تا باشید گواهان بر مردمان و باشد پیغمبر بر شما گواه

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ

و نگردانیدیم آن قبله را که بودی بر آن مگر برای آنکه دانیم آنرا که پیروی میکند پیغمبررا از آنکه برمیگردد

عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ

برود پاشنه اش و اگرچه باشد هرآینه گران مگر بر آنانکه هدایت کرد خدا و نیست خدا که ضایع کند

إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴۲﴾ قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ

ایمان شمارا بدرستیکه خدا بمردمان هرآینه مهربان رحم کننده است بسا که می بینیم گردیدن روی ترا بسوی آسمان

۱۴۳ قوله تعالی وما جعلنا القبلة التی ... در تفسیر شیخ ابو الفتوح ...

فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ

پس هرآینه عطا بسفر بانیم ترا قبله که بخواهیش پس بگردان رویت را بجانب مسجد الحرام و هرکجاکه باشید

فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

پس بگردانید رویهایتان را بجانبش و بدرستی آنانکه داده شدند کتاب را هرآینه میدانند که آن حق است از پروردگارشان

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ

ونیست خدا بیخبر از آنچه میکنند واگر بیاری تو آنانرا که داده شدند کتاب را هر حجتی

مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ

پیروی نکنند قبلهٔ ترا و نه تو پیروی کننده باشی قبلهٔ ایشانرا و نه برخی از ایشان تابع شوند قبلهٔ برخی را و هرآینه اگر

اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

پیروی کنی خواهشهای ایشانرا پس از آنچه آمد ترا از دانش بدرستیکه تو آنگاه هرآینه از ستمکارانی

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ

آنانکه دادیمشان کتاب میشناسندش همچنانکه میشناسند پسران خودرا و بدرستیکه پاره از ایشان هرآینه میپوشند

الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ

حق را وایشان میدانند حق از پروردگارتوست پس مباش البته از شک کنندگان و از برای هریک

وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ

جانبی هست که او روی آورنده آنست پس پیشی گیرید خیرات را هرجاکه باشید بیاورد شمارا خدا همه را بدرستیکه خدا

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ

بر همه چیزی تواناست و از جائی که بیرون رفتی پس بگردان رویت را سوی مسجد الحرام و بدرستیکه

لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ

هرآینه حق است از پروردگارت ونیست خدا بیخبر از آنچه میکنید و از جائیکه بیرون رفتی پس بگردان رویترا

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ

سوی مسجد الحرام و هرجاکه باشید پس بگردانید رویهای تانرا سویش تا نباشد مر مردمان را

جماعتی گویند [illegible] نماز دیگر بسوی کعبه [illegible] نماز ظهر گذارده بود و دو رکعت [illegible] آنحضرت [illegible] حضرت رسول [illegible] در مسجد بنی سلمه [illegible] نازل شد و منقول است که [illegible] منقاد وحی بود لهذا این آیه [illegible] بجانب آسمان بلند کرد [illegible] علیه و آله [illegible] حضرت رسالت [illegible] السلام [illegible] ازین جهت [illegible] قد نری تقلب وجهک ۱۴۴ [illegible] مجمع البیان مذکور است [illegible] و بعد از سیزده ماه [illegible]

عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ
برشما حجتی مگر آنانکه ستم کردند از ایشان پس مترسید ایشان و بترسید از من تا تمام کنم نعمت خود را برشما

وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
و باشد که شما راه یابید همچنانکه فرستادیم در شما رسولی از شما که بخواند برشما آیتهای ما را

وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
و پاک سازد شما را و بیاموزد تان کتاب و حکمت و بیاموزد تان آنچه نبوده باشید که بدانید

﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را و شکر کنید مرا و ناسپاسی نکنید مرا ای آن کسانی که

آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ
گرویدید یاری جوئید بصبر و نماز و بدرستیکه خدا با شکیبایان است مگوئید مر کسانیرا

يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ
که کشته میشوند در راه خدا که مردگانند بلکه زندگانند و لیکن نمیدانند و هر آینه آزمائیم شما را

بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ
بچیزی از ترس و گرسنگی و کاستن از مالها و نفسها و میوه‌ها و مژده ده شکیبایان را

﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ
آنانکه چون رسید ایشان را مصیبتی گویند بدرستیکه ما از برای خدائیم و بدرستیکه ما بسوی او بازگشت کنندگانیم آن گروه

عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ
بر ایشانست مغفرتها از پروردگارشان و رحمت و آنها ایشانند راه یافتگان بدرستیکه صفا و مروه

مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا
از نشانهای خدااست پس کسیکه حج کرد خانهٔ کعبه را یا عمره گذارد پس نیست گناهی بر او که طواف کند با آن دو

وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ
و هر که برغبت کند خوبی را پس بدرستیکه خدا شکر پذیرنده داناست بدرستیکه آنانکه میپوشند آنچه فرو فرستادیم از

[illegible]

الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ

بینتها وهدایت از بعد آنچه بیان کردیم آنرا از برای مردمان در کتاب آن گروه لعنت میکند ایشانرا خدا

وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ

ولعنت میکنند شانرا لعنت کنندگان مگر آنانکه توبه کردند وخوب شدند وبیان کردند پس آنها توبه میپذیرم

عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ

برایشان ومنم توبه پذیر مهربان بدرستیکه آنانکه کافر شدند ومردند وایشان بودند کافران

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ

آنها برایشانست لعنت خدا وفرشتگان ومردمان همه جاودان

فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَٰهَ

درآن سبک کرده نشود از ایشان عذاب ونه ایشان مهلت داده شوند وخدای شما خدائیست یگانه نیست خدائی

إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ

مگر او که بخشاینده مهربانست بدرستیکه در آفرینش آسمانها وزمین واختلاف شب

وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

وروز وکشتیهای که میرود در دریا بآنچه نفع میرساند مردمانرا وآنچه فرو فرستاد خدا از آسمان

مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ

از آب پس زنده کرد بآن زمین را پس از مردنش وپراکند درآن از هر جنبنده وگردانیدن بادها

وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ

وابر رام کرده شده میان آسمان وزمین هرآینه آیتهاست از برای گروهی که در یابند بعقل واز مردمان

مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا

کسی است که فرا میگیرد از غیر خدا همتایان دوست میدارند ایشانرا مانند دوست داشتن خدا وآنانکه گرویده اند سخت ترند در دوستی

لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ

مر خدارا واگر ببینند آنانکه ستمکردند هنگامیکه ببینند عذاب را آنکه قوت مر خدراست همه وآنکه خدا

بازگشت بایشان کرده در دنیا از [illegible] ایشان بر از وی

[illegible] از وی بجوید بعد از ایشان از وی ... دیانت که در همه ای از ضلال از توبه

[illegible] وقال الذين اتبعوا یعنی

[illegible] کرد عذاب الهی سخت است

[illegible] وتسلط وغلبی اختیارات

عذاب الهی [illegible]

[illegible] شدید العذاب [illegible]

[illegible] جمیع المفسرین [illegible]

قال [illegible] یعنی [illegible]

قوله تعالی وما انزل الله من السماء ١٦٤

[illegible] بودن در [illegible] محکمت

یعنی [illegible] کشتی ودریا [illegible] مختلف

ایضا ١٦٣ واختلاف اللیل والنهار یعنی [illegible]

شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ

سخت عقوبت است وقتیکه بیزاری جویند آنانکه پیروی کرده شدند از آنان که پیروی کردند و ببینند عذاب را

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ

و بریده شود از ایشان سببها و گویند آنانکه پیروی کردند کاش بودی مرا بازگشتی تا بیزاری جستیم

مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ

از ایشان چنانچه بیزاری جستند از ما همچنین بنماید ایشان را خدا کردارهاشان را حسرتها برایشان و نباشند آنها

بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا

بیرون آیندگان از آتش ای مردمان بخورید از آنچه در زمین است حلال پاکیزه و

تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ

پیروی نکنید گامهای شیطان را بدرستی که او مرشما را دشمنی آشکار است جز این نیست که امر میکند شما را بدی

وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ

و زشتی و آنکه گویند بر خدا آنچه نمیدانید و چون گفته شود مرایشان را پیروی کنید آنچه را فرو فرستاد

اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

خدا گویند بلکه پیروی کنیم آنچه یافتیم بر آن پدران خود را آیا و اگرچه باشند پدرانشان که در نیابند

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا

چیزی را و راه نیابند و مثل آنانکه کافر شدند همچون مثل کسی است که بانگ زند بآنچه که نشنود مگر

دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ

خواندنی و آوازی را کرانند گنگانند کورانند پس ایشان درنمی یابند بعقل ای آنانکه ایمان آوردید بخورید از

طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ

پاکیزه‌های آنچه روزی کردیم شما را و شکر کنید مر خدا را اگر هستید او را می پرستید جز این نیست که حرام کرده بر شما

الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا

مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را صدا بلند کرده شد بآن از برای غیر خدا پس کسیکه مضطر شد غیر باغی و نه

[illegible] غیر باغ ولا عاد [illegible]

عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ
تجاوز کننده پس نیست گناهی براو بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست بدرستیکه آنانکه بپوشند آنچه را فرو فرستاد خدا از
الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا
کتاب و بدل میگیرند بآن بهای اندک آنها نمیخورند در شکمهاشان مگر آتش و
يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
سخن نمیکند باایشان خدا روز رستاخیز و پاک نمیسازد ایشانرا و از برای آنهاست عذابی پردرد آنها آنانند
اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ
که خریدند گمراهی را بهدایت و عذاب را بآمرزش پس چه چیز شکیبا کردشان برآتش
﴿١٧٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ
آن باینست که خدا فرو فرستاد کتاب را بحق و بدرستی آنانکه اختلاف کردند در کتاب
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
هرآینه در خلافی دورند نیست نیک آن که بگردانید روهاتانرا سوی مشرق
وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
و مغرب و لیکن نیک کسی است که گروید بخدا و روز بازپسین و فرشتگان و کتاب
وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ
و پیغمبران و داد مال را بر دوستیش صاحبان قرابت را و یتیمان را و درماندگان
وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ
و راه گذریان محتاج را و سؤال کنندگانرا و در خلاص کردنها و برپا داشت نمازرا و داد زکوترا و وفاکنندگان
بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ
به پیمانشان چون پیمان کنند و شکیبایان در سختی بیچیزی و سختی رنجوری و هنگام کارزار
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
آنها آنانند که راست گفتند و آنها ایشانند پرهیزکاران ای آنکسانیکه گرویدید

صدقوا آنان که ... [illegible] ... لن تنالوا البر ... [illegible] ... از علی بن الحسین علیهما السلام روایت ... جعفر صادق علیهما السلام ... ✻

ذوی القربی آیه ۱۷۷ ... قرابت بمعنی قرابت سببی و نسبی ... قرابت حضرت رسول صلی الله علیه و آله ... چنانکه در سوره شوری فرموده قل لا اسئلکم علیه اجرا الا المودة فی القربی ... [illegible] ... از امام محمد باقر ... [illegible]

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى
نوشته شد برشما قصاص کردن در کشته شدها آزاد بآزاد وبنده به بنده وزن
بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ
به زن پس هر که عفو کرده شود اورا از برادرش چیزی پس از پی رفتنی است بخوبی وادا کردنی است بسوی او به نیکی
ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ
آن تخفیفی است از پروردگار تان ورحمتی پس آنکه از حد در گذشت پس از آن پس مراو راست عذابی
۱۷۸ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۷۹
پر درد ومر شمار است در قصاص کردن زندگانی ای صاحبان خردها باشد که شما پرهیزکار شوید
كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
نوشته شد برشما چون حاضر شود یکی از شمارا مرگ اگر گذاشته باشد مالی را وصیت کردن برای پدر ومادر
وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۱۸۰ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ
ونزدیکان بخوبی حق بودنی بر پرهیزکاران پس آنکه تبدیل کند آنرا پس از آنکه شنیدش
فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱۸۱ فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ
پس نیست گناهش مگر بر آنانکه بدل میکنندش بدرستیکه خدا شنوای داناست پس هر که ترسید از وصیت کننده
جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۸۲ يَا أَيُّهَا
میلی را یا گناهی را پس اصلاح کرد میانشان پس نیست گناهی براو بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست ای آن
الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
کسانیکه گرویدید نوشته شد برشما روزه چنانکه نوشته شد بر آنانکه بودند پیش از شما باشد که شما
تَتَّقُونَ ۱۸۳ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ
بپرهیزید روزهای معدود پس هر که باشد از شما بیمار یا بر سفری پس عدتی معدود است از
أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ
روزهای دیگر وبر آنانکه طاقت دارند آنرا فدیه است طعام درمانده پس آنکه برغبت کند نیکی را پس آن

[illegible]

خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي

بهتر است مراورا و اینکه روزه دارید بهتر است از برای شما اگر باشید که بدانید ماه رمضان است که

أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ

فرو فرستاده شد در آن قرآن هدایت از برای مردمان و نشانهای روشن از هدایت و فرقان پس آنکه حاضر باشد

مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ

از شما آن ماه را پس باید روزه دارد وی و هر که باشد بیمار یا بر سفری پس بآن شماره است از روزهای دیگر

يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا

میخواهد خدا بشما آسانی و نمیخواهد بشما دشواری و از برای آنکه تمام کنید آنعدت را و تا آنکه بزرگی یاد کنید

اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي

خدا را بر هدایت کردن شما و باشد که شما شکر کنید و چون پرسند ترا بندگانم از من

فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ

پس من نزدیکم اجابت میکنم خواندن خواننده را چون بخواند مرا پس باید استجابت کنند مرا و باید که بگروند بمن باشد که ایشان

يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ

بصلاح گرایند حلال شد مر شما را شب روزه جماع با زنانتان آنها لباسند

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ

مر شما را و شما لباسید مر آنها را دانا است خدا که شما بودید که خیانت میکردید با خودهاتان پس توبه پذیرفت

عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا

بر شما و عفو کرد از شما پس الکنون مباشرت کنید ایشانرا و بجوئید آنچه را نوشت خدا برای شما و بخورید

وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ

و بیاشامید تا پدید آید مر شما را رشته سفید از رشته سیاه از صبح پس

أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ

تمام کنید روزه را تا شب و مباشرت نکنید ایشانرا و شما باشید معتکفان در مسجدها

روزه دو ماه پی در پی و اطعام شصت مسکین است و کفاره قتل عمد ... روزه ... و امام جعفر صادق علیهما السلام ... مجمع البیان بروایت از امام محمد باقر و ... بعد از قبول دیت چنانکه در بیان ... فمن اعتدی ... اما اگر کسی در قصاص از اندازه تعدی کند ... در نفع در زن و ... اگرچه ... دیت ... ایشان است و ... در دیت ... از ورثه قصاص ... مرت او را بکمال ... و امام جعفر صادق علیهما السلام ... روایت از امام محمد باقر ... تتمه صفحه قبل

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ

آنست حدهای خدا پس نزدیک مشوید آنرا همچنین بیان میکند خدا آیتهای خودرا برای مردمان باشد که آنها

يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ

بپرهیزند ومخورید مالهاتان را میانتان بناحق وبآنکه بیندازید آنهارا بحاکمان

لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ

تا بخورید پاره از مالهای مردمان را بگناه وشما میدانید میپرسند ترا از هلالها

قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ

بگو آن وقتهاست از برای مردمان وحج ونیست نیک آنکه درآیند بخانه‌ها از پشتهای آنها ولیکن

الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾

نیک آنکسیست که پرهیزکار شد وبیائید بخانه‌ها از درهاشان وبترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

وکارزار کنید در راه خدا باآنانکه کارزار میکنند باشما وازحد درمگذرید بدرستیکه خدا دوست ندارد ازحدگذرندگانرا

﴿١٩٠﴾ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ

وبکشید ایشانرا هرجاکه بیابید ایشانرا وبیرون کنید ایشانرا از آنجاکه بیرون کردند شمارا وفتنه سخت‌تر است

مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ

از کشتن وکارزار مکنید ایشانرا نزد مسجد الحرام مبادا که کارزار کنند باشما درآن پس اگر کارزار کردند باشما

فَاقْتُلُوهُمْ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾

پس بکشید ایشانرا همچنین است پاداش کافران پس اگر بازایستند پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا

وکارزار کنید ایشانرا تا نباشد فتنه وباشد دین از برای خدا پس اگر بازایستند پس نیست تعدی مگر

عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ

بر ستمکاران ماه حرام بماه حرام وحرمتها قصاص است پس کسیکه تعدی کرد

[illegible]

عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ

بر شما پس تعدی کنید براو بمانند آنچه تعدی کرد بر شما وبترسید ازخدا وبدانید که خدا با

الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ وَأَحْسِنُوا ۛ إِنَّ

پرهیزکاران است وانفاق کنید درراه خدا ومیندازید خودرا بدستهای خود بهلاکت ونیکوئی کنید بدرستیکه

اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ

خدا دوست دارد نیکوکاران را وتمام کنید حج وعمره را ازبرای خدا پس اگر بازداشته شوید پس آنچه میسر شود از

الْهَدْيِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى

قربانی ونتراشید سرهای خودرا تا آنکه برسد قربانی بجایگاهش پس آنکه باشد از شما بیمار یا باو باشد آزاری

مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى

از سرش پس فداست از روزه یا صدقه دادن یا قربانی کردن پس چون ایمن شوید پس آنکه تمتع کرد بعمره

الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۗ

بحج پس آنچه میسر شود از قربانی پس کسیکه نیافت پس روزه سه روزاست درحج وهفت روز چون بازگشتید

تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

اینست ده روز تمام آن ازبرای کسی است که نباشد اهلش حاضران مسجد الحرام وبترسید ازخدا

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ

وبدانید که خدا سخت عقوبت است حج ماههای معلوم است پس آنکه فرض گرداند درآنها

الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا

حج را پس نه جماع است ونه فسق ونه جنگ درحج وآنچه کنید از خوبی میداندش خدا وتوشه برگیرید

فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ ۚ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

پس بدرستیکه بهترین توشه پرهیزکاری است وبترسید ازمن ای صاحبان خردها نیست برشما گناهی

أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ

که بجوئید تفضلی را از پروردگارتان پس چون برگشتید ازعرفات پس یاد کنید خدارا نزد مشعر

الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ
اکرام ویاد کنید او را همچنانکه راه نمود شما را واگرچه بودید پیش از آن هرآینه از گمراهان پس

أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾ فَإِذَا
بازگردید از آنجا که برگشتند مردمان وآمرزش طلبید از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است پس چون

قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ
گذاردید اعمال حجتان را پس یاد کنید خدا را مثل یاد کردن شما پدرانتان را یا سخت تر یاد کردنی پس از مردمان

مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا
کسی است که میگوید پروردگارا بده ما را در دنیا ونیست مر او را در آخرت هیچ بهره واز ایشان کسی است که میگوید پروردگارا بده ما را

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا
در این جهان خوبی ودر آخرت خوبی ونگاه دار ما را از عذاب آتش آنها مر ایشان راست بهره از آنچه

كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾ وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
کسب کردند وخدا زود حساب است یاد کنید خدا را در روزهای شمرده شده پس کسیکه شتاب کرد در دو روز

فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
پس نیست گناهی بر او وکسیکه واپس ماند پس نیست گناهی بر او از برای کسیکه پرهیزکار شد وبترسید از خدا وبدانید که شما بسوی او محشور میشوید

﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ
واز مردمان کسی است که خوش آید ترا گفتارش در زندگانی دنیا وگواه میآورد خدا را بر آنچه در دل او است

وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ
واو شدید العداوة است وچون برگردد سعی کند در زمین تا فساد کند در آن ونابود کند کشت را ونسل را

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ
وخدا دوست نمیدارد فساد را وچون گفته شود مر او را که بپرهیز از خدا بگیردش حمیت بگناهکاری پس بس است او را دوزخ

وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ
وهرآینه بد بستر است واز مردمان کسی است که میفروشد خود را از برای جستن رضای خدا وخدا مهربانست به بندگان

٢٠٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
ای آنکسانیکه گرویدید داخل شوید در صلح همگی و پیروی نکنید گامهای شیطان را بدرستی که او مر شمارا دشمنی است
مُبِينٌ ٢٠٨ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
آشکار پس اگر لغزیدید پس از آنچه آمد شمارا حجتها پس بدانید که خدا غالب درست کردار است
٢٠٩ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ
آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشان را عذاب خدا در سایبانها از ابر و فرشتگان و گذارده شود
الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ٢١٠ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ
کار و بخدا برگردانیده شود کارها بپرس از بنی اسرائیل که چند دادیم ایشان از نشان روشن
وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٢١١ زُيِّنَ لِلَّذِينَ
وکسی که تبدیل کند نعمت خدارا از بعد آنچه آمد اورا پس بدرستیکه خدا سخت عقوبت است آراسته شد از برای آنها
كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ
که کافر شدند زندگانی دنیا واستهزا میکنند با آنها که گرویدند وآنانکه پرهیزکار شدند بالای ایشان باشند روز
الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٢١٢ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ
قیامت و خدا روزی میدهد کسی را که خواهد بدون شمار بودند مردمان امت واحد پس برانگیخت خدا
النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
پیغمبران را مژده دهندگان وبیم کنندگان وفرو فرستاد با ایشان کتابرا براستی تا حکم کند میان مردمان
فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ
در آنچه اختلاف کردند در آن واختلاف نکردند در آن مگر آنها که داده شدند آنرا از بعد آنکه آمد ایشانرا حجتها از راه
بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي
حسد میانشان پس راه نمود خدا آنانرا که گرویدند مر آنچه را اختلاف کردند در آن از حق بفرمان او و خدا راه مینماید
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٢١٣ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ
هر که را میخواهد براه راست آیا پنداشتید که داخل میشوید بهشت را وهنوز نیامده شمارا مثل

[illegible]

الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُم مَّسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ

آنانکه گذشتند از پیش شما رسید ایشانرا سختی بیچیزی وسختی رنجوری وجای برکنده شدند تا آنکه بگفت رسول

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا

وآنانکه ایمان آوردند باو کی باشد یاری کردن خدا آگاه باشید که یاری خدا نزدیکست میپرسند ترا که چه چیز

يُنفِقُونَ قُلْ مَا أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ

انفاق کنند بگو آنچه انفاق کردید از مال پس برای پدر ومادر ونزدیکان وبی پدران وبیچارگان وراه

السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ

گذربان محتاج است وآنچه میکنید از نیکی پس بدرستیکه خدا بآن داناست نوشته شد بر شما کارزار کردن وآن سخت است مرشمارا

وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ

وشاید که ناخوش دارید چیزی را وآن بهتر باشد از برای شما وشاید که دوست دارید چیزیرا وآن بدتر باشد

لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ

از برای شما وخدا میداند وشما نمیدانید میپرسند ترا از ماه حرام کارزار کردن درآن

قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ

بگو کارزار کردن درآن بزرگست وباز داشتن از راه خدا وکفر بخدا ومسجد الحرام وبیرون کردن

أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ

اهلش ازآن بزرگترست نزد خدا وفتنه بزرگترست از کشتن وهمیشه کارزار میکنند باشما تا

يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ

برگردانند شمارا از دینتان اگر توانائی داشته باشند وکسیکه برگردد از شما از دینش پس بمیرد واو

كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

کافر باشد پس آنها ناچیز شود کردارشان در دنیا وآخرت وآنگروه اهل آتشند ایشان درآن

خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ

جاویدان بدرستیکه آنانکه گرویدند وآنانکه هجرت کردند وجهاد کردند در راه خدا آنها

يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا
امید میدارند رحمت خدارا وخدا آمرزنده مهربانست میپرسند ترا از شراب و قمار بگو در آن دوتا

إِثْمٌ كَبِيرٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا وَيَسْئَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ
گناهی بزرگست وسودها از برای مردمان وگناه آندوتا بزرگترست از سود شان ومیپرسند از تو که چه چیز انفاق کنند

قُلِ الْعَفْوَ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾ فِي الدُّنْيَا
بگو فاضل از قوت عیال همچنین بیان میکند خدا از برای شما آیتهارا باشد که شما اندیشه کنید در دنیا

وَالْاٰخِرَةِ وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامٰى قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِن تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ
وآخرت ومیپرسند ترا از یتیمان بگو صلاح آوردن مر ایشانرا بهترست واگر آمیزش کنید با ایشان پس برادران شمااند

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾
وخدا میداند مفسدرا از مصلح واگر خواسته بود خدا در رنج افکنده بود شمارا بدرستیکه خدا غالب درستکارست

وَلَا تَنكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ
ونکاح مکنید زنان مشرکه را تا وقتی که ایمان آورند وهر آینه کنیز مؤمنه بهترست از مشرکه واگرچه خوش آید شمارا

وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ
ونه زن دهید مشرکانرا تا وقتیکه بگروند وهر آینه بنده مؤمن بهترست از مشرک واگرچه خوش آید شمارا

أُولٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ
آنها میخوانند بسوی آتش وخدا میخواند بسوی بهشت وآمرزش باذنش وبیان میکند

اٰيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى
آیتهای خودرا برای مردمان باشد که ایشان پند پذیرند ومیپرسند ترا از حیض بگو آن بدیست

فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ
پس کناره گیرید از زنان در حیض ونزدیکی مکنید با ایشان تا آنکه پاک شوند پس چون پاک شدند پس بیایید شان از

حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ
آنجاکه فرمود شمارا خدا بدرستیکه خدا دوست دارد توبه کنندگانرا ودوست میدارد پاکانرا زنان شما کشت زارند

ولا تنکحوا المشرکات [illegible]

لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ

مر شمارا پس بیائید کشت زار خود را هرجا خواسته باشید و مقدم دارید برای خودتان و بترسید از خدا و بدانید که شما

مُلَاقُوهُ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا

ملاقات کنندگان اوئید و مژده ده گروندگان را و مگردانید خدا را دست آویز برای سوگندهاتان که نیکوئی کنید

وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ

و پرهیزکاری کنید و اصلاح کنید میان مردم و خدا شنوای داناست مؤاخذه نمیکند شمارا خدا بلغو

فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ

در سوگندهاتان ولیکن مؤاخذه میکند شمارا بآنچه کسب کرد دلهاتان و خدا آمرزنده بردبار است مر کسانیرا

يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ۖ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

که سوگند خورند که دور باشند از زنانشان انتظار بردن چهار ماه است پس اگر باز آیند پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ

و اگر قصد کنند طلاق را پس بدرستیکه خدا شنوای داناست و طلاق داده شدگان انتظار میبرند بخودهاشان

ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ

سه طهر و حلال نیست مر ایشانرا که پنهان کنند آنچه را آفرید خدا در رحمهای ایشان اگر هستند

يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا ۚ

که ایمان دارند بخدا و روز بازپسین و شوهرانشان سزاوارترند بباز آوردنشان در آن اگر اراده کنند اصلاح را

وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و از برای ایشانست مانند آنچه بر ایشانست بخوبی و مر مردانراست بر ایشان پایه افزونی و خدا غالب درست کردار است

﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ ۖ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ

طلاق دو بار است پس نگاه داشتن بخوبی است یا رها کردنست بخوبی و حلال نیست مر شمارا که

تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا

بگیرید از آنچه داده اید ایشانرا چیزی مگر آنکه بترسند که برپای ندارند حدهای خدارا پس اگر ترسید که برپای ندارند

حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ

حدهای خدارا پس نیست گناهی برایشان درآنچه فدا دهد زن بآن این حدهای خداست پس درمگذرید ازآنها وهرکه

يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ

درگذرد ازحدهای خدا پس آنگروه ایشانند ستمکاران پس اگر طلاق دهدش پس حلال نمیشود مراورا پس ازسه طلاق تا

تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا

بنکاح درآید شوهری غیراورا پس اگرطلاق دهدش شوهردوم پس نیست گناهی برایشان که بعدگر بازگردند اگرگمان داشته باشند که برپای دارند

حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ

حدهای خدارا واین حدهای خداست بیان میکند آنهارا برای قومی که بدانند وچون طلاق دهید زنان را

فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ

پس برسند بآخرمدتشان پس نگاهدارید ایشانرا بخوبی یا سردهیدشان بخوبی ونگاه مدارید ایشانرا

ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا

ازراه ضرررسانیدن تاتعدی کنید وکسیکه بکند آنرا پس بحقیقت که ستم کرده برخود وفرامگیرید آیتهای خدارا باستهزاء

وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ

ویادکنید نعمت خدارا برشما وآنچه را فرو فرستاد برشما از کتاب وحکمت پندمیدهد شمارا بآن

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ

وبترسید ازخدا وبدانید که خدا بهمه چیز داناست وچون طلاق دهید زنان را

فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ

پس برسند بآخرمدتشان پس منع مکنید ایشان را که بنکاح درآیند شوهرانشان را وقتی که برضای هم روند میانشان بخوبی

ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ

آن پندداده میشود بآن کسیکه باشد ازشما که ایمان آورد بخدا وروز بازپسین آنشان پاکیزه تراست مرشمارا

وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ

وپاکتر وخدا میداند وشما نمیدانید ومادران شیرمیدهند فرزندانشانرا

[illegible] عده حامل نزد شیعه اهل بیت علیهم السلام [illegible] ابعد الاجلین است و عده [illegible] بعضی [illegible]

۲۳۳ قوله تعالی [illegible]

[illegible]

حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ

دو سال تمام از برای کسیکه خواسته باشد که تمام کند شیر دادن را و بر پدر است روزی ایشان

وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا

و جامه ایشان بخوبی تکلیف کرده نشود هیچ تنی مگر باندازه طاقتش و باید رنج رسانیده نشود مادری بسبب فرزندش

وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ

و نه پدری بفرزندش و بر وارث است مانند آن پس اگر اراده کردند شیر باز گرفتن را از روی خوشنودی

مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ

از ایشان و مشورت پس نیست گناهی بر ایشان و اگر خواسته باشید که بدایه بدهید فرزندانتان را پس نیست گناهی

عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

بر شما چون تسلیم کنید آنچه داده اید بخوبی و بترسید از خدا و بدانید که خدا بآنچه میکنید

بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ

بیناست و کسانیکه ستوفی میشوند از شما و وامیگذارند جفتهارا انتظار میبرند بخودهاشان چهار

أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

ماه و ده روز پس چون رسیدند مدتشانرا پس نیست گناهی بر شما در آنچه کردند بر خودهاشان

بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ

بخوبی و خدا بآنچه میکنید داناست و نیست گناهی بر شما در آنچه بکنایه خبردارید بآن از خواستگاری

النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ

زنان یا پنهان داشتید در نفسهای خود دانسته خدا که شما زود یاد خواهید کرد ایشانرا ولیکن وعده مدهید ایشانرا

سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ

پنهانی مگر آنکه گوئید گفتاری خوب و قصد مکنید بستن نکاح را تا برسد کتاب

أَجَلَهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

مدتش را (یعنی عده منقضی شود) و بدانید که خدا میداند آنچه در تنهای شماست پس حذر کنید ازاو و بدانید که خدا آمرزنده و بردبار است

(٢٣٥) لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ
نیست گناهی بر شما اگر طلاق دهید زنانرا مادام که مس نکرده باشید شانرا یا مقرر نکرده باشید از برای ایشان مهری

وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى
و برخوردار کنید ایشانرا بر توانگر است اندازهٔ آن و بر تنگدست است اندازهٔ آن برخورداری است بخوبی حق بودنی است بر

الْمُحْسِنِينَ (٢٣٦) وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً
نیکوکاران و اگر طلاق دادید ایشانرا پیش از آنکه مس کنید ایشانرا و بتحقیق معین کرده باشید از برای آنها مهری

فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۚ وَأَنْ
پس نیمه آنچه را معین کرده اید مگر آنکه بخشند یا ببخشد آنکه بدست اوست بستن نکاح و آنکه

تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۚ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (٢٣٧)
ببخشید نزدیکتر است به پرهیزکاری و فراموش نکنید احسان را میانتان بدرستی خدا بآنچه میکنید بیناست

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ (٢٣٨) فَإِنْ خِفْتُمْ
نگاهداری کنید بر نمازها و نماز میانه و برپای ایستید برای خدا دعا خوانان پس اگر ترسید

فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ۖ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
پس پیادگان و سواران پس چون ایمن شوید پس یاد کنید خدا را همچنانکه آموخت شما را آنچه نبودید که بدانید

(٢٣٩) وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا
و آنانکه متوفی میشوند از شما و وا میگذارند جفتهارا وصیتی از برای جفتهاشان متاعی از نفقه

إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ
تا سال بدون بیرون کردن پس اگر بیرون روند پس نیست گناهی بر شما در آنچه کردند در خودهاشان از

مَعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (٢٤٠) وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ (٢٤١)
خوبی و خدا غالب و درستکار است و مر طلاق داده شده هارا متاعی است بخوبی حق بودنی بر پرهیزکاران

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (٢٤٢) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا
همچنین بیان میکند خدا از برای شما آیتهایش را باشد که شما دریابید بعقل آیا نگرستی بآنانکه بیرون رفتند

از امیر مؤمنان علیه السلام و در مجمع البیان از نقل
صادق علیه السلام و در روایت علی علیه السلام ظهر
در روایت تفسیر علی ابن ابراهیم از حضرت
ظهر است و مطابق پارهٔ دیگر عصر
از امام محمد باقر علیه السلام نماز
نقل در روایت کافی در عیون و تفسیر
۲۳۸ و در تفسیر صلوة الوسطی و اوار آن مطابق پارهٔ از روایات
یا پارهٔ از آن ✻
نصف گویا آنکه عفو کند از تمام نصف
مهر تمام داده باشد پس برسد او را باز نصف
گفته اند مراد این است که اگر زوج
از زوجه آنکه طلاق باختیار اوست د
بتمام نصف را و بعضی بجز مهر تقریر داده
پاره از نصف را بخواهد وا گذارد
بیاید مقدر بر مهر تقرر

مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ
از دیارشان وایشان هزاران بودند از ترس مرگ پس گفت مرایشانرا خدا بمیرید پس زنده گردانیدشانرا بدرستیکه خدا

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
هرآینه صاحب تفضل است بر مردمان ولیکن بیشترین مردمان شکر نمیکنند وکارزار کنید در راه

اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
خدا وبدانید که خدا شنوای داناست کیست که وام دهد خدارا وامی خوب پس مضاعف گرداند

لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى
از برای او اضعاف بسیار وخدا میگیرد ومیگشاید وبسوی او بازگردانیده میشوید آیا نگاه نکردی

الْمَلَإِ مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ
بجمعی از بنی اسرائیل از بعد موسی چون گفتند مر پیغمبری راکه بود مرایشانرا که برانگیز از برای ما پادشاهی تا کارزار کنیم

فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا
در راه خدا گفت آیا باشید شما اگر نوشته شده باشد بر شما کارزار اینکه کارزار نکنید گفتند وچیست

لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِن دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ
مرا که کارزار نکنیم در راه خدا وتحقیق که بیرون کرده شدیم از دیارمان وفرزندانمان پس چون نوشته شد برایشان

الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ
کارزار برگشتند مگر اندکی ازایشان وخدا داناست بستمکاران وگفت مرایشانرا پیغمبرشان بدرستیکه

اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
خدا بتحقیق برانگیخت از برای شما طالوت را پادشاه گفتند ازکجا باشد مراورا پادشاهی برما وما سزاوارتریم بپادشاهی

مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
ازاو وداده نشده وسعت فراخی را از مال گفت بدرستیکه خدا برگزید اورا برشما وافزودش زیادتی در

الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ
دانش وهیکل وخدا میدهد ملکش را بهرکه خواهد وخدا شنوای داناست وگفت مرایشانرا پیغمبرشان که

[illegible]

إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ

بدرستی نشانهٔ پادشاهی وی آنست که بیاید نزد شما تابوت که در آنست سکینه از پروردگارتان و باقی مانده از آنچه گذاشته اند

آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

آل موسی و آل هرون بر میدارندش ملائکه بدرستیکه در آن هر آینه نشانی هست مر شمارا اگر باشید

مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ

گروندگان پس چون جدا شد طالوت با لشکرهایش گفت بدرستیکه خدا آزمایش کننده شماست بجوئی پس هر که

شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ

آشامید از آن پس نیست از من و هر که نچشید آن را پس بدرستیکه او از من است مگر آنکه بردارد کفی را بدستش

فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ

پس آشامیدند از آن مگر اندکی از ایشان پس چون گذشت از آن او و آنانکه گرویدند با او گفتند نیست توانائی

لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ

مر ما را امروز بجالوت و لشکرهایش گفتند آنان که گمان داشتند که آنها ملاقات کنندگان خدایند بسا از گروه

قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ

اندک که غالب آیند گروه بسیار را بدستوری خدا و خدا با صبرکنندگانست و چون برابر شدند مر جالوت

وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و لشکرهای او را گفتند ای پروردگار ما بریز بر ما شکیبائی را و ثابت دار قدمهای ما را و یاری کن ما را بر گروه کافران

﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ

پس هزیمت دادند ایشان را بدستوری خدا و کشت داود جالوت را و دادش خدا پادشاهی و حکمت و آموخت او را

مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو

از آنچه میخواست و اگر نبود دفع کردن خدا مردمان را برخی شان را ببرخی هر آینه تباه شدی زمین ولیکن خدا صاحب

فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

فضل است بر جهانیان این آیتهای خداست که میخوانیم آنها را بر تو براستی و بدرستیکه تو هر آینه از فرستادگانی

[illegible]

(٢٥٣) تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ

آن رسولانرا افزونی دادیم برخی از ایشانرا بر برخی از ایشان کسی است که سخن کرد خدا و بلند کرد برخی شان را

دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

مرتبه ها و دادیم عیسی پسر مریم را معجزات و تایید کردیمش بروح پاکی و اگر میخواست خدا

مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا

کارزار نمیکردند آنانکه بودند پس از ایشان پس از آنچه آمد ایشانرا بینه ها ولیکن اختلاف کردند

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا

پس از ایشان کسی است که گروید و از ایشان کسی است که کافر شد و اگر خواستی خدا کارزار نکردندی ولیکن خدا میکند آنچه

يُرِيدُ (٢٥٣) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ

میخواهد ای آنکسانیکه ایمان آوردید انفاق کنید از آنچه روزی دادیمتان پیش از آنکه بیاید روزی که نباشد بیعی در آن

وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ (٢٥٤) اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

و نه دوستی و نه درخواستی و کافران ایشانند ستمکاران خدا نیست الهی مگر او که زنده پاینده است

لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ

نگیردش خواب سبک و نه خواب گران مراورست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است کیست آنکه شفاعت کند نزد او

إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا

مگر بدستوریش میداند آنچه را میان دستهای ایشان و آنچه پس سر ایشان است و احاطه نمیکنند بچیزی از دانش او مگر بآنچه

شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (٢٥٥)

خواهد گنجید کرسی او آسمانها و زمین را و گران نیاید او را نگهبانی دو تا و او است بلند قدر بزرگ مرتبه

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ

نیست اکراهی در دین بدرستیکه پیدا شد راه راست از گمراهی پس آنکه کافر شود بطاغوت و بگرود بخدا

فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (٢٥٦) اللَّهُ وَلِيُّ

پس بحقیقت چنگ زد بدست گیر استواری که نیست انقطاعی مر او را و خدا شنوای داناست خدا است دوست

٢٥٩

ٱلَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَاتِ إِلَى ٱلنُّورِ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ ٱلطَّاغُوتُ

آنانکه گرویدند بیرون آورد ایشانرا از تاریکیهای کفر بروشنی ایمان و آنانکه کافر شدند دوستان ایشانند طاغوت

يُخْرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ ٱلنَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ

بیرون آوردایشانرا از روشنی بتاریکی آنها اهل آتشند ایشان درآن جاویدانند آیا نگریستی

إِلَى ٱلَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ ٱللَّهُ ٱلْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ ٱلَّذِي

به آنکه محبت کرد ابراهیم را درحق پروردگارش که داد اورا خدا پادشاهی چون گفت ابراهیم پروردگارمن آنستکه

يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَأْتِي بِٱلشَّمْسِ مِنَ ٱلْمَشْرِقِ

زنده میکند ومیمیراند گفت من زنده میکنم ومیمیرانم گفت ابراهیم پس بدرستیکه خدا میآورد آفتاب را از مشرق

فَأْتِ بِهَا مِنَ ٱلْمَغْرِبِ فَبُهِتَ ٱلَّذِي كَفَرَ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوْ

پس بیاورش از مغرب پس سرگشته ماند آنکه کافرشد وخدا راه ننماید گروه ستمکارانرا یا

كَٱلَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا

چون آنکه گذشت بر دهی وآن افتاده بود بر سقفهایش گفت چگونه زنده کند اینرا خدا پس از مرگش

فَأَمَاتَهُ ٱللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ

پس میرانیدش خدا صد سال پس زنده کردش گفت چند درنگ کردی گفت درنگ کردم یکروز یا برخی از روز گفت

بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَٱنْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَٱنْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ

بلکه درنگ کردی صد سال پس بنگر بخوردنی خود وآشامیدنی خود که بوی نگردانیده وبنگر بدرازگوشت

وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَٱنْظُرْ إِلَى ٱلْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ

وتا بگردانیم ترا نشانه برای مردمان وبنگر باستخوانها که چگونه از جای برداریمش پس برپوشانیمش گوشت پس چون روشن شد

لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي

مراورا گفت میدانم که خدا بر همه چیزی تواناست وچون گفت ابراهیم ای پروردگارمن بنمای مرا که چگونه زنده میسازی

ٱلْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ ٱلطَّيْرِ

مردگانرا گفت آیا باور نداری گفت آری ولیکن ازبرای آنکه بیارامد دلم گفت پس بگیر چهار تا را از پرنده

فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ

پس پاره پاره کن آنها را بسوی خود پس بگردان بر هر کوهی از آنها جزئی را پس بخوان ایشان که بیایند ترا شتافتنی و بدان

أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَّثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ

که خدا غالب درست کردارست مثل کسانیکه انفاق میکنند مالهاشانرا در راه خدا چون مثل دانه ایست

أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

که برویاند هفت خوشه که در هر خوشه صد دانه باشد وخدای میافزاید از برای آنکه میخواهد وخدا فراخ رحمت

عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى ۙ لَّهُمْ

داناست آنانکه انفاق میکنند مالهاشانرا در راه خدا پس از پی نمیکنند آنچه را انفاق کردند منتی و نه آزاری مرایشانرا

أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ

است مزدشان نزد پروردگارشان و نیست بیمی برایشان و نه ایشان اندوهناک میشوند گفتار خوب و آمرزش بهترست

مِّن صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُم

از صدقه که در پی باشد آنرا آزاری وخدا بی نیاز بردبارست ای آنکسانیکه گرویدید باطل مسازید صدقه های خودرا

بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ

بمنت نهادن و آزار چون کسیکه انفاق میکند مالش را بجهة دیدار مردمان و نمیگرود بخدا و روز بازپسین

فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ لَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ

پس مثل او چون داستان سنگ همواریست که بر او باشد خاکی پس رسیده باشد آنرا بارانی بزرگ قطره پس واگذاشته باشد آنرا قادر نیستند بر

شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ

چیزی از آنچه کسب کردند وخدا راه ننماید گروه کافران را و مثل آنانکه انفاق میکنند مالهاشانرا

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ

بجهت طلب خوشنودی خدا و ثابت گردانیدنی از خودهاشان چون مثل بوستانی است بر بلندی که برسد بدش باران بزرگ قطره پس

أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيَوَدُّ

بدهد ثمرش را دو چندان پس اگر نرسد آنرا باران بزرگ قطره پس باران خرد قطره وخدا بآنچه میکنید بیناست آیا دوست میدارد

أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ

یکی از شما که باشد مراو را بوستانی از خرمابنان وانگورها که روان باشد از زیر شان نهرها مراورا باشد در آن از

كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ

همه میوه‌ها وبرسد آنرا پیری ومراورا باشد اولاد ناتوان پس رسد آنرا گردبادی که در آن باشد آتشی پس بسوزد

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا

همچنین بیان میفرماید خدا برای شما آیتهارا باشد که شما اندیشه کنید ای آنکسانیکه ایمان آوردید انفاق

مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ

کنید از خوبهای آنچه کسب کردید واز آنچه بیرون آوردیم برای شما از زمین وقصد مکنید پلید را که از آن

تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾

انفاق کنید ونیستید گیرنده آن مگر آنکه چشم بپوشید در آن وبدانید که خدا بی نیاز ستوده است

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا

شیطان وعده میدهد شمارا بدرویشی ومیفرماید شمارا ببدی وخدا وعده میکند شمارا آمرزش از خود واحسان

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا

وخدا فراخ رحمت داناست میدهد حکمت کسی راکه میخواهد وهرکه داده شود حکمت پس بحقیقت داده شده خوبی

كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ

بسیار وپند نگیرند مگر صاحبان خرد وآنچه را انفاق کردید از نفقه یا لازم گردانیدید از

نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا

نذری پس بدرستیکه خدا میداندش ونیست مر ستمکارانرا هیچ یاری کنندگان اگر ظاهر کنید صدقه‌ها را پس خوب چیزیست

هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ

آن واگر پوشیده دارید آنرا وبدهید آنهارا بدرویشان پس آن بهتر است مر شمارا ومیگرداند کفاره از شما از گناهانتان

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا

وخدا بآنچه میکنید آگاه است نیست بر تو هدایتشان ولیکن خدا راه مینماید آنرا که خواهد وآنچه را

علامه ... الزکوة ان ... فهو افضل ✻
الصدقة ... الزکوة ... [illegible]
از حضرت صادق علیه السلام ... [illegible]
در تفسیر علی بن ابراهیم روایت
است در ... اخفا ... [illegible]
ذکر ... در خیرات ... افضل
در امالی ... از معصومین علیهم السلام
۲۷۱ قوله ان تبدوا الصدقات ...
[illegible]

تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ

انفاق میکنید از مالی پس باشد از برای خودهاتان و انفاق نمیکنید مگر از برای طلب رضای خدا و آنچه را انفاق میکنید از مالی

يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ۝۲۷۲ لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ

بتمام داده میشود بشما و شما ستمدیده نشوید از برای درویشانیست که بازداشته شده اند در راه خدا که توانائی ندارند

ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ ؗ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۚ لَا يَسْـَٔلُوْنَ

سیر کردنی در زمین می پندارد ایشانرا نادان بحال ایشان توانگران از عفت گزینی میشناسی ایشانرا بعلامتشان سؤال نمیکنند

النَّاسَ اِلْحَافًا ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ۝۲۷۳ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ

از مردمان با برام و آنچه را انفاق میکنید از مالی پس بدرستی خدا بآن داناست آنانکه انفاق میکنند مالهای خود را

بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

بشب و روز پنهان و آشکار پس مر آنهاراست مزدشان نزد خداشان و نیست بیمی برایشان و نه ایشان

يَحْزَنُوْنَ ۝۲۷۴ اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِيْ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ

اندوهناک شوند آنها که میخورند سود بر سود را برنخیزند مگر همچنانکه برمیخیزد آنکه مصروع میکندش شیطان

مِنَ الْمَسِّ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْٓا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ؕ

از جنون آن بآن است که آنها گفتند نیست بیع مگر مثل ربا و حلال کرده خدا بیع را و حرام کرده ربا را

فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ ؕ وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ وَمَنْ عَادَ

پس آنکه آمد اورا پندی از پروردگارش پس باز ایستاد مراورست آنچه گذشت و کارش با خداست و کسیکه عود کرد

فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۲۷۵ يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ ؕ

پس ایشان اهل آتشند ایشان در آن جاویدانند بی برکت میکند خدا ربا را و افزونی میدهد صدقه ها را

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ۝۲۷۶ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا

و خدا دوست نمیدارد هر ناسپاس گناهکار را بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته و برپا داشتند

الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝۲۷۷

نماز را و دادند زکوة را مر آنهاراست مزدشان نزد پروردگارشان و نیست خوفی برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِنْ
ای آنکسانیکه گرویدند بترسید از خدا و واگذارید آنچه را ماند از ربا اگر هستید گروندگان پس اگر
لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ
نکردید پس اعلام دهید بجنگی از خدا و رسولش و اگر توبه کردید پس شما راست سرمایهای مالهاتان
لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۚ وَأَنْ تَصَدَّقُوا
ستم نمیکنید و ستم کرده نمیشوید واگر بوده باشد صاحب عسرتی پس مهلت دادنی هست تا وقت یسر واگر صدقه کنید
خَيْرٌ لَكُمْ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ
بهتر است از برای شما اگر باشید که بدانید و بترسید از روزیکه برگردانیده میشوید در آن بسوی خدا پس تمام داده شود هر نفسی را
مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
آنچه اندوخته وایشان ستمکرده نشوند ای آنکسانیکه ایمان آوردید چون معامله میکنید بوامی تا وقتی
مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ ۚ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۚ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ
نامبرده پس بنویسیدش و باید که بنویسد میانتان نویسنده براستی و باید ابا نکند کاتبی که بنویسد همچنانکه آموزانیدش
اللَّهُ ۚ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا
خدا پس باید بنویسد و باید املا کند کسیکه بر او است حق و باید بترسد از خدا که پروردگار او است و کم نکند از آن چیزی را
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ
پس اگر باشد آن کسیکه بر او است حق کم خرد یا عاجز یا نتواند که املا کند او پس باید املا کند ولیش
بِالْعَدْلِ ۚ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ ۖ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
براستی و گواه برگیرید دو گواه از مردانتان پس اگر نباشند دو مرد پس یکمرد و دو زن
مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ ۚ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ
از آنانکه راضی باشید از گواهان تا چون فراموش کند یکی از آن دو پس بیاد آورد یکی شان دیگری را و باید ابا نکند گواهان
إِذَا مَا دُعُوا ۚ وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
وقتی که خوانده شوند و ملول نشوید که بنویسید آنرا کوچک یا بزرگ تا مدتش آن راست‌تر است نزد خدا

[illegible] ۲۷۶ قوله تعالی یمحق الله الربوا [illegible] ۲۸۲ فاکتبوه [illegible]

وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ

و ثابت تر از برای شهادت و نزدیکتر بآنکه شک نکنید مگر آنکه باشد سودائی حاضر که بگردانیده باشید آنرا میان تان

فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ

پس نیست برشما گناهی که ننویسید آنرا و گواه برگیرید چون مبایعه کنید و باید که ضرر نرسانند نویسنده و نه گواهی

وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

و اگر بکنید پس آن نافرمانی است و بترسید از خدا و می آموزد شما را خدا و خدا بهمه چیزی داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ

و اگر باشید بر سفری و نیابید کاتبی را پس گروکانی باید گرفته شود پس اگر امین داند برخی از شما

بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ

برخی را پس باید ادا کند آنکه امین داشته شده امانتش را و باید که بترسد از خدا که پروردگار اوست و مپوشید شهادت را . و هرکه

يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

بپوشد آنرا پس او گناهکار است دلش و خدا بآنچه میکنید داناست مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در

الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ

زمین است و اگر اظهار کنید آنچه در نفسهای شماست یا نهان دارید محاسبه میکند شما را بآن خدا پس بیامرزد برای آنکه خواهد

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ

و عذاب میکند آنرا که بخواهد و خدا بر همه چیزی تواناست گروید رسول بآنچه فرو فرستاده شد بسوی او از

رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ

پروردگارش و گروندگان همگی گرویدند بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و رسولان او تفرقه نمیکنیم میان

أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا

احدی از رسولانش و گفتند شنیدیم و فرمان بردیم آمرزش ترا میطلبیم ای پروردگار ما و بسوی تو است مرجع تکلیف

يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا

نمیکند خدا نفسی را مگر باندازه طاقتش مر او راست آنچه کسب کرده و بر او است آنچه کسب کرده ای پروردگار ما مؤاخذه مکن ما را

إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا

اگر فراموش کردیم یا خطا کردیم ای پروردگار ما و بار مکن بر ما بار گرانی را چنانکه بار کردی آنرا بر آنانکه بودند پیش از ما

رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ

ای پروردگار ما و بار مکن ما را آنچه نیست توانائی ما را بآن و درگذر از ما و بیامرز ما را و رحم کن ما را تو ئی

مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

صاحب اختیار ما پس یاری کن ما را بر گروه کافران ۞

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ آيَةً

حروفها ١٤٥٢٠ — کلماتها ٤٤٨ — رکوعها ٢٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞

بنام خداوند بخشنده مهربان

الم ﴿١﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

خدا نیست خدائی مگر او که زنده پاینده است فرو فرستاد بر تو کتاب را براستی

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ

باور دارنده مر آنچه را که پیش از آن بود و فرو فرستاد توریة و انجیل را از پیش هدایت از برای مردمان

وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ

و فرو فرستاد فرقان را بدرستیکه آنانکه کافر شدند بآیتهای خدا از برای ایشانست عذابی سخت و خدای غالب

ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي

صاحب انتقام است بدرستیکه خدا پوشیده نماند بر او چیزی در زمین و نه در آسمان اوست که

يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ

صورت میکشد شما را در رحمها هرگونه که میخواهد نیست خدائی مگر او که غالب درست کردار است اوست که فرو فرستاد

عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ

بر تو کتابی را از آن آیاتست محکم که آنها اصل کتابند و دیگر متشابهانند پس اما آنانکه

فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ

در دلهای آنها میلی بباطل است پس پیروی میکنند آنچه متشابه است از آن برای طلب فتنه و برای طلب تاویلش و نمیداند

[illegible: slanted marginal notes, partly legible: آیات محکمات … والراسخون فی العلم …]

تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ

تأویلش را مگر خدا و ثابتان در دانش میگویند ایمان آوردیم بآن همه از نزد پروردگار ماست و پند نگیرند

إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۞ ۷ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ

مگر صاحبان خرد ای پروردگار ما مایل مکن بباطل دلهای ما را پس از آنکه راه نمودی ما را و ببخش ما را از نزد خود

رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۞ ۸ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا

رحمتی بدرستیکه تو تویی بغایت بخشنده پروردگارا بدرستیکه تو جمع کننده مردمانی برای روزی که نیست شکی در آن بدرستیکه خدا

يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۞ ۹ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ

خلاف نخواهد کرد وعده را بدرستیکه آنانکه کافر شدند هرگز کفایت نکند از ایشان مالهاشان و نه فرزندانشان از خدا

شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۞ ۱۰ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا

چیزی را و آنگروه ایشانند هیمهٔ آتش چون عادت آل فرعون و آنانکه بودند پیش از ایشان تکذیب کردند

بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞ ۱۱ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ

آیتهای ما را پس گرفتشان خدا بگناهانشان و خدا سخت عقوبت است بگو مر آنانرا که کافر شدند زود باشد که غلبه کرده شوید

وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۞ ۱۲ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ

و حشر کرده شوید بسوی دوزخ و بد بستریست بتحقیق بود مر شما را آیتی در دو گروه که بهم رسیدند گروهی

تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ

کارزار کردند در راه خدا و دیگری کافر بودند میدیدند ایشانرا دو مانند ایشان دیدن بچشم و خدا تایید میکند بیاری خود

مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۞ ۱۳ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ

آنکه را که میخواهد بدرستیکه در آن هر آینه عبرتیست از برای صاحبان دیدها آراسته شد از برای مردمان دوستی خواهشها از

النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ

زنان و پسران و مالهای بسیار تحصیل کرده شده از طلا و نقره و اسبان نشاندار و شتر و گاو و گوسفند

وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ۞ ۱۴ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ

و زراعت آن متاع زندگانی دنیاست و خدا نزدش خوبی بازگشت است بگو آیا خبر دهم شما را

[illegible]

بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
بهتر از آنان ازبرای آنها که پرهیزکردند نزد پروردگارشان بهشتهائیست که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان درآن
وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۱۵﴾ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
وجفتان پاکیزه وخشنودی از خدا وخدا بیناست به بندگان آنانکه میگویند ای پروردگارما
إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۶﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
بدرستیکه اگرویدیم پس بیامرز مارا گناهانها ونگاهدار مارا ازعذاب آتش شکیبایان وراستگویان وفرمانبرداران
وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿۱۷﴾ شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ
ونفقه کنندگان وآمرزش خواهندگان درسحرگاهان گواهی داد خدا که نیست خدائی مگر او وفرشتگان
وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۸﴾ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ
وصاحبان دانش اقامت کننده بعدل نیست خدائی مگر او که غالب راست کردار است بدرستیکه دین نزد خدا
الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ
اسلام است واختلاف نکردند آنان که داده شدند کتاب را مگر پس ازآنکه آمد ایشانرا دانش ازراه حسد میانشان
وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللّٰهِ فَإِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۱۹﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ
وآنکه کافرشود بآیتهای خدا پس بدرستیکه خدا زود حساب است پس اگر حجت گیرند ترا پس بگوی خالص کردم وجهم را ازبرای خدا
وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا
وآنکه پیروی کردمرا وبگوی مرآنانرا که داده شدند کتاب را وناخوانندگانرا که آیا منقادشدید پس اگرمنقادشدند پس بحقیقت راه یافتند
وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۲۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ
واگرروگردانیدند پس جزاین نیست که برتوست رسانیدن وخدا بیناست به بندگان بدرستیکه آنانکه کافرمیشوند بآیتهای خدا
وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَّيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
ومیکشند پیغمبرانرا بناحق ومیکشند آنانرا که میفرمایند بعدالت از مردمان پس مژده ده ایشانرا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۲۱﴾ أُولٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۲۲﴾
بعذاب دردناک آنگروه آنانند که ناچیزشد کردارهاشان دردنیا وآخرت ونیست ایشانرا هیچ یاری کنندگان

قنطار یعنی مال بسیار است و گویند [illegible] هزار مثقال طلا است و نزد بعضی [illegible] نقل است که قنطار پری پوست گاو است از دینار سرخ و درهم بعضی [illegible] والله اعلم [illegible]

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ

آیا ننگرستی بآنانکه داده شدند بهره را از کتاب خوانده میشوند بسوی کتاب خدا تا حکم کند میانشان پس رو میگردانند

فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ

گروهی از ایشان و ایشان روی گردانندگانند آن بآنست که ایشان گفتند هرگز مس نکند ما را آتش مگر روزهای شمرده شده

وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ

و فریفتشان در دینشان آنچه بودند که افترا میکردند پس چگونه باشد چون گرد آوردیمشان برای روزیکه نیست شکی در آن و تمام داده شود

كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ

هر نفسی را پاداش آنچه کسب کرده و آنها ستمدیده نشوند بگو بارخدایا ای متصرف پادشاهی که میدهی پادشاهی را بآنکه میخواهی

وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ

و میگیری پادشاهی را از آنکه میخواهی و عزیز میکنی آنرا که بخواهی و خوار میگردانی آنرا که بخواهی بدست توهست خوبی بدرستیکه تو بر همه

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

چیز توانائی درمیآوری شب را در روز و درمیآوری روز را در شب و بیرون میآوری زنده را از مرده

وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ

و بیرون میآوری مرده را از زنده و روزی میدهی آنرا که بخواهی بیشمار باید نگیرند گروندگان کافرانرا

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ

دوستان از جز گروندگان و آنکه میکند آنرا پس نیست از خدا در چیزی مگر آنکه بپرهیزید از ایشان

تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ

پرهیزکردنی و میترساند شما را خدا از خود و بسوی خداست بازگشت بگو اگر پنهان دارید آنچه در سینه‌های شماست یا

تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

آشکار کنید آنرا میداندش خدا و میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بر همه چیزی تواناست

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ

روزیکه بیابد هر تنی آنچه را کرده از خوبی حاضر کرده و آنچه را کرده از بدی آرزو میکند که کاش بود میانه آن و میانه او

۲۶ در بیان نزول قل اللهم مالک الملک [illegible]

أَمَدًا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿۳۰﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ

مسافتی دور و بیم میدهد شمارا خدا از خود و خدا مهربانست به بندگان بگو اگر هستید که دوست میدارید خدارا

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۖ

پس پیروی کنید مرا تا دوست دارد شمارا خدا و بیامرزد برای شما گناهان شمارا و خدا است آمرزنده مهربان بگو فرمان برید خدا و رسول را

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿۳۲﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ

پس اگر روگردانند پس بدرستیکه خدا دوست ندارد کافران را بدرستیکه خدا برگزید آدم را و نوح را و آل

إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۳﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

ابراهیم را و آل عمران را بر جهانیان فرزندان برخیشان از برخی و خدا شنوای

عَلِيمٌ ﴿۳۴﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۖ

داناست چون گفت زن عمران ای پروردگار من بدرستیکه من نذر کردم برای تو آنچه در شکم من است آزاد از شغل دنیا پس بپذیر از من

إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

بدرستیکه تو تویی شنوای دانا پس چون بنهادش گفت پروردگارا بدرستیکه من بنهادش مؤنث و خدا داناتر است

بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا

بآنچه بنهاد و نیست مذکر چون مؤنث و بدرستیکه من نامیدمش مریم و بدرستیکه من پناه میدهم اورا بتو و فرزندان او را

مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۳۶﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا

از شیطان رانده شده پس پذیرفت اورا پروردگارش بپذیرفتنی نیکو و رویانیدش رویانیدنی خوب و پایندان کردش

زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا ۖ

زکریا را هرگاه درآمد براو زکریا درجای عبادت یافت نزدش روزی را گفت ای مریم از کجاست مر ترا این

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۷﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا

گفت آن از نزد خدا است بدرستیکه خدا روزی میدهد آنرا که خواهد بیشمار در آنجا خواند زکریا

رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۸﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ

پروردگارش را گفت ای پروردگار من بخش مرا از نزدت فرزندی پاکیزه بدرستیکه تو شنونده دعائی پس ندا کردندش فرشتگان

وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا

و او ایستاده بود نماز میکرد در محراب بدرستیکه خدا مژده میدهد ترا بیحیی تصدیق کننده بکلمهٔ از خدا و مهتر

وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ

و باز دارنده نفس از شهوتها و پیغمبری از شایستگان گفت ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی و بتحقیق رسیده مرا پیری

وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَل لِّي آيَةً ۖ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا

و زن من نازاینده است گفت همچنین خدا میکند آنچه میخواهد گفت ای پروردگار من بگردان برای من نشانی گفت نشان تو

تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۗ وَاذْكُر رَّبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٤١﴾

آنست که سخن نگوئی با مردمان سه روز مگر باشاره و یاد کن پروردگارت را بسیار و تسبیح کن در شبانگاه و بامداد

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ

و بهنگامیکه گفتند فرشتگان ای مریم بدرستیکه خدا برگزید ترا و پاکیزه گردانیدت و اختیار کردت بر زنان

الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنبَاءِ

جهانیان ای مریم عبادت کن مر پروردگارترا و سجود کن و رکوع کن با رکوع کنندگان آن از خبرهای

الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا

نهان است وحی میکنیم آنرا بتو و نبودی تو نزد ایشان هنگامیکه میانداختند قلمهاشانرا که کدامشان پایندانی کنند مریم را و نبودی

كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ

تو نزد ایشان هنگامیکه نزاع میکردند هنگامیکه گفتند فرشتگان ای مریم بدرستیکه خدا بشارت میدهد ترا بکلمهٔ

مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ

از او که اسم اوست مسیح عیسی پسر مریم صاحب جاه در دنیا و آخرت و از نزدیک کردگان و سخن میکند

النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي

با مردمان در گهواره و در دوموئی و باشد از شایستگان گفت ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی و مس نکرده مرا

بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾

انسانی گفت همچنین خدا میآفریند آنچه خواهد چون قرار میدهد امری را پس جز این نیست که میگوید مر او را بشو پس میشود

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وبیاموزد اورا کتاب وحکمت وتوریة وانجیل وفرستاده شده بفرزندان یعقوب

أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ

که من بحقیقت آمدم شمارا بآیتی از پروردگارتان بدرستیکه من میسازم برای شما از گل چون شکل مرغ پس میدمم

فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ

در آن پس میشود مرغی باذن خدا وبه میکنم کورمادرزادرا وپیس را وزنده میکنم مردگانرا بدستوری خدا

وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

وخبر میدهم شمارا بآنچه بخورید وآنچه ذخیره می نهید درخانه هاتان بدرستیکه در آن هرآینه نشانیست مرشمارا اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

گروندگان وتصدیق کننده مرآنچه را باشد میان دودستم از توریة وازبرای آنکه حلال بکنم برای شما برخی از آنچه حرام کرده شد برشما

وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ

وآوردم شمارا معجزهٔ از پروردگارتان پس بترسید از خدا وفرمان برید مرا بدرستیکه خدا پروردگارمن وپروردگار شماست پس بپرستید اورا

هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ

اینست راه راست پس چون مشاهده کرد عیسی از ایشان کفررا گفت کیست انصارمن بسوی خدا گفتند

الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ

حواریان ما انصار خدائیم گرویدیم بخدا وگواه باش بآنکه ما منقادانیم پروردگارا گرویدیم بآنچه فروفرستادی

وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٥٤﴾

وپیروی کردیم رسول را پس بنویس مارا با شاهدان ومکرکردند ومکرکرد خدا وخداست بهترین مکرکنندگان

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ

چون گفت خدا ای عیسی بدرستیکه من بردارنده توام وبلندکننده توام بسوی خود وپاک کننده توام از آنان که کافرشدند وگرداننده ام

الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ

کسانیرا که پیروی کردند ترا بالای کسانیکه کافرشدند تاروز قیامت پس بسوی من است بازگشت شما پس حکم میکنم

بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي
میان شما در آنچه بودید در آن اختلاف میکردید پس اما آنانکه کافر شدند پس عذاب کنم ایشانرا عذابی سخت در

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ
دنیا و آخرت و نیست برای ایشانرا هیچ یاری کنندگان و اما آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته پس تمام دهد ایشانرا

أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
مزدهاشان و خدا دوست ندارد ستمکارانرا آنست که میخوانیمش بر تو از آیتها و ذکر

الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾
با حکمت بدرستیکه مثل عیسی نزد خدا چون مثل آدم است ساختش از خاک پس گفت مراورا بشو پس شد

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ
حق از پروردگار توست پس مباش از شک کنندگان پس کسیکه مجادله کند ترا در آن پس از آنچه آمد ترا

مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَ
از دانش پس بگو بیائید بخوانیم پسرانمانرا و پسرانتانرا و زنانمانرا و زنانتانرا و نفسهامانرا و

أَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ
نفسهاتانرا پس زاری نمائیم پس بگردانیم لعنت خدارا بر دروغگویان بدرستیکه این هرآینه آن قصه‌های راست

وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
و نیست هیچ خدائی مگر خدا و بدرستیکه خدا هرآینه اوست غالب درستکار پس اگر برگردند پس بدرستیکه خدا داناست

بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
به تباهکاران بگو ای اهل کتاب بیائید بکلمه راستی که میانه ماست و میانه شما

أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ
که نپرستیم مگر خدارا و انباز فرا نداریم باو چیزیرا و نگیرد بعضی مان بعضی را ارباب از جز

اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي
خدا پس اگر اعراض کنند پس بگوئید گواه باشید بآنکه ما منقادانیم ای اهل کتاب چرا مجادله میکنید در

[illegible]

إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَا أَنْتُمْ

ابراهیم و فرود فرستاده نشد توریة و انجیل مگر پس از آن آیا پس در نمیابید آگاه باشید شما

هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

آنهائید که مجادله کردید در آنچه بود مر شمارا بآن دانش پس چرا مجادله میکنید در آنچه نیست مر شمارا بآن دانش و خدا میداند و شما

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا

نمیدانید نبود ابراهیم یهودی و نه نصرانی ولیکن بود حق گرای مسلم و

كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ

نبود از جملهٔ شرک آورندگان بدرستیکه نزدیکترین مردمان بابراهیم هرآینه آنانند که پیروی کردند اورا و این پیغمبر و آنانکه

آمَنُوا ۗ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا

گرویدند و خدا دوست گروندگانست دوست داشتند گروهی از اهل کتاب که گمراه کنند شمارا و

يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

گمراه نمیکنند مگر خودهاشانرا و نمیدانند ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای خدا

وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ

و شما گواهی میدهید ای اهل کتاب چرا میپوشانید حق را بباطل و پنهان میدارید حق را

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ

و شما میدانید و گفتند طایفه از اهل کتاب ایمان آورید بآنچه فرود فرستاده شده بر آنان

آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ

که ایمان آوردند اوّل روز و کافر شوند آخرش باشد که ایشان بازگردند و ایمان نیاورید مگر از برای کسیکه پیروی کرد دین شمارا

قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۗ قُلْ

بگو بدرستیکه هدایت هدایت خداست اینکه داده شود احدی مانند آنچه داده شدید یا حجت آورند شمارا نزد پروردگارتان بگو

إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

بدرستیکه فضل بدست خداست میدهد آنرا بکسیکه میخواهد و خدا فراخ رحمت داناست مخصوص میگرداند برحمتش آنرا که میخواهد

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ

وخدا صاحب فضل بزرگ واز اهل کتاب کس باشد که اگر امین سازیش بمال بسیار بیرساندش را بتو

وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

واز ایشان کسی هست که اگر امین سازیش بدیناری نمیرساندش را بتو مگر تا مدام که باشی بر او ایستاده آن باین است که ایشان

قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

گفتند نیست برما در خوردن مال بگیان راهی و میگویند بر خدا دروغ را وایشان میدانند

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ

آری کسیکه وفا کرد بعهد خویش و پرهیزکاری کرد پس بدرستیکه خدا دوست دارد پرهیزکاران را بدرستیکه آنانکه عوض میگیرند بعهد

اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا

خدا و سوگندهاشان بهای اندک را آنگروه نیست بهره مرایشان را در آخرت و سخن نمیگوید با ایشان خدا و

يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ

ننگرد بسوی ایشان روز قیامت و پاک نگرداند ایشان را و از برای ایشانست عذابی دردناک و بدرستیکه از ایشان پاره می پیچند

أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

زبانهای خود را بکتاب تا پندارید آنرا از کتاب و نیست آن از کتاب و میگویند آن از نزد خداست

وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ

و نیست آن از نزد خدا و میگویند بر خدا دروغ را وایشان میدانند نمیباشد از برای انسانی که

يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ

بدهدش خدا کتاب و حکم و پیغمبری را پس گوید از برای مردمان باشید بندگان مرمرا از جز خدا

وَلَٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ

ولیکن باشید خداپرستان بسبب دانستن شما که تعلیم دهید کتاب را و بسبب بودن شما که بخوانید و نمیفرماید شما را

أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

که بگیرید فرشتگان را و پیغمبران را خدایان آیا میفرماید شما را بکفر پس از آنکه شما مسلمانانید

[illegible]

٨٠ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

وهنگامیکه گرفت خدا پیمان پیغمبران را که آنچه دادم شمارا از کتاب و حکمت پس آمد شمارا رسولی

مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ إِصْرِي

تصدیق کننده مرآنچه را باشماست هرآینه ایمان خواهید آورد باو و هرآینه یاری وکنید البته گفت آیا اقرار کردید و گرفتید بر اینان پیمان مرا

قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ٨١ فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ

گفتند اقرار کردیم گفت پس گواه باشید و من با شما از گواهانم پس هرکه رو بگرداند پس از آن

فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٨٢ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

پس آنگروه ایشانند نافرمانان آیا پس جز دین خدارا میجویند و مراورا منقادشده هرکه در آسمانها و زمین است

طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ٨٣ قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَى

خواه و ناخواه و بسوی او بازگردانیده میشوند بگو گرویدیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد برما و آنچه فرو فرستاده شد بر

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ

ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و آنچه داده شد بموسی و عیسی و سایر پیغمبران

مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٨٤ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا

از پروردگارشان تفرقه نمیکنیم میان احدی از ایشان و ما مراورا منقادانیم و هرکه بجوید بجز اسلام دینی را

فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٨٥ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ

پس هرگز پذیرفته نشود از او و او در آخرت از زیانکارانست چگونه راه نماید خدا گروهی را که کافر شدند پس از

إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ایمانشان و گواهی دادند که رسول حق است و آمد ایشانرا حجتها و خدا راه ننماید گروه ستمکاران را

٨٦ أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ٨٧

آنگروه پاداششان آنست که بر آنهاست لعنت خدا و فرشتگان و مردمان همگی

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ٨٨ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ

جاودانیان در آن سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده شوند مگر آنانکه توبه کردند پس از

[illegible]

ذٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا
آن و اصلاح کردند پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است بدرستیکه آنها که کافر شدند پس از ایمانشان پس افزودند

كُفْرًا لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
کفر را هرگز پذیرفته نشود توبهٔ ایشان و آنگروه ایشانند گمراهان بدرستیکه آنانکه کافر شدند و مردند و ایشان

كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ ۗ أُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
بودند کافران پس هرگز پذیرفته نشود از هیچیک از ایشان پر زمین زر سرخ هرچند خود را باز خرد بآن آنها مر ایشانراست عذابی

أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٩١﴾ لَن تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ
دردناک و نیست مر ایشانرا هیچ یاری کنندگان نیابید هرگز نیکی را تا انفاق کنید از آنچه دوست میدارید و آنچه را که انفاق کنید از چیزی

فَإِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ
پس بدرستیکه خدا بآن داناست همه طعامی بود حلال از برای بنی اسرائیل مگر آنچه حرام کرد اسرائیل

عَلَىٰ نَفْسِهِ مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾
بر خودش پیش از آنکه فرو فرستاده شود توریة بگو پس بیاورید توریة را پس بخوانیدش اگر هستید راستگویان

فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِن بَعْدِ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۗ
پس هرکه افترا بندد بر خدا دروغ را پس از آن پس آن گروه ایشانند ستمکاران بگو راست گفت خدا

فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ
پس پیروی کنید ملت ابراهیم حق گرای را و نبود از شرک آورندگان بدرستیکه اول خانه که بنا نهاده شد از برای مردمان

لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَن
هر آینه آنست که بمکه است خجسته و هدایت از برای جهانیان در آنست آیتهای روشن مقام ابراهیم و کسیکه

دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَن
داخل شد در آن باشد ایمن و مر خدا راست بر مردمان حج گذاردن آنخانه هرکه استطاعت دارد بسوی او راه را و کسیکه

كَفَرَ فَإِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ
کافر شد پس بدرستیکه خدا بی نیاز است از جهانیان بگو ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای خدا

وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ
و خدا گواه است بر آنچه میکنید بگو ای اهل کتاب چرا باز میدارید از راه خدا کسی را
آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
که ایمان آورد میخواهید آنرا کج و شما شاهدانید و نیست خدا غافل از آنچه میکنید ای آن کسانیکه
آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾
گرویدید اگر فرمان برید گروهیرا از آنانکه داده شدند کتاب را برگردانند شمارا پس از ایمان آوردنتان کافران
وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ
و چگونه کافر میشوید و شما خوانده میشود بر شما آیتهای خدا و در میان شما است رسول او و آنکه توسل شود بخدا
فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
پس بحقیقت هدایت یافته براه راست ای آن کسانیکه گرویدید بترسید از خدا سزای ترسیدنش و نمیرید البته مگر
وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
و شما مسلمانان و متمسک شوید برشته خدا همه و متفرق نشوید و یاد کنید نعمت خدا را بر شما
إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ
چون بودید دشمنان پس الفت داد میان دلهاتان پس گردیدید بنعمتش برادران و بودید بر کناره مغاکی
مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ
از آتش پس رهانید شمارا از آن همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهایشرا باشد که شما راه یابید و باید که باشند از شما
أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾
جمعی که بخوانند بسوی خوبی و امر کنند بخوبی و نهی کنند از منکر و آنگروه ایشانند رستگاران
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
و نباشید مانند آنانکه متفرق شدند و اختلاف کردند پس از آنچه آمد ایشانرا حجتها و آن گروه از برای آنهاست عذابی
عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ
بزرگ روزیکه سفید شود رویهائی و سیاه شود رویهائی پس اما آنانکه سیاه شد رویهای ایشان آیا کافر شدید

بعد از من در میان شما دو چیز گرانبها گذاردم یکی کتاب خدا و دیگری عترت من است که هیچیک از دیگری جدا نشوند تا بر من وارد گردند ✳ کردم وصیت ... در میان شما دو حبل متین ... السبعة از حضرت رسول ... مطلب ... است ... الکلمه ... زنده را بقصد ... حالات ... جنگ در میان ... حضرت رسول ... ۱۰۲ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا ... ایشان ... ابو سعید ... چون ... دوازده تن بودند ...

بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝١٠٦ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ

پس از ایمانتان پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید کافر میشدید و اما آنانکه سفید شد رویهاشان

فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝١٠٧ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ

پس باشند در رحمت خدا ایشان در آن جاودانند این آیتهای خداست میخوانیم آنرا بر تو براستی و نیست خدا

يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۝١٠٨ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝١٠٩

که اراده کند ستمی از برای جهانیان و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بسوی خدا بازگردد کارها

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ

هستید بهتر امتی که بیرون آورده شد از برای مردمان میفرمائید بخوبی و باز میدارید از ناشایسته و میگروید

بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۝١١٠

بخدا و اگر گرویده بودی اهل کتاب هرآینه بودی بهتر مرایشانرا برخیشان گروندگانند و بیشتر ایشان نافرمانانند

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝١١١ ضُرِبَتْ

ضرر نرسانند شمارا مگر اندک آزاری و اگر کارزار کنند باشما بگردانند بشما پشتهارا پس نصرت داده نمیشوند زده شد

عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ

برایشان خواری هرکجا یافته شوند مگر بزینهاری از خدا و زینهار از مردمان و بازگشتند بغضبی از خدا

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

و زده شد برایشان درماندگی آن بآن است که ایشان بودند کافر میشدند بآیتهای خدا و میکشتند

الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝١١٢ لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ

پیغمبران را بناحق آن بآنکه نافرمانی کردند و بودند از حد در میگذشتند نیستند یکسان از اهل

الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۝١١٣ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

کتاب گروهی باشند ایستاده میخوانند آیتهای خدارا اوقات شب و ایشان سجده میکنند میگروند بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

و روز بازپسین و میفرمایند بخوبی و باز میدارند از ناشایسته و میشتابند در خیرات

[illegible]

وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۴﴾ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿۱۱۵﴾

و آن گروه از شایستگانند و آنچه را میکنند از خوبی پس ناسپاسی کرده نمیشوند هرگز آنرا و خدا دانا بر پرهیزکاران است

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

بدرستیکه آنها که کافر شدند هرگز کفایت نکند از ایشان مالهاشان و نه فرزندانشان از خدا چیزی را و آنگروه اهل

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱۶﴾ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ

آتشند ایشان در آن جاویدانند مثل آنچه انفاق کنند در این زندگانی دنیا چون داستان بادیست که در آن باشد

أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ

سرمای سخت که برسد بکشت زار قومیکه ستم کردند بر خودهاشان پس نابود کرد آنرا و ستم نکرد ایشانرا خدا ولیکن بر خودهاشان

يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۷﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا

ستم میکردند ای آن کسانیکه گرویدند مگیرید همراز از غیرتان کوتاهی نمیکنند باشما در فساد دوست داشتند

عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ

رنج داشتن شما را بتحقیق ظاهر شد دشمنی از دهنهای ایشان و آنچه پنهان دارد سینه های ایشان بزرگتر است بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتهارا

كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۸﴾ هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ

اگر باشید شما که دریابید بعقل آگاه باشید شما آنهائید که دوست دارید ایشانرا و دوست ندارند شما را و میگروید بکتاب همه اش

وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ

و چون ملاقات کردند شما را گفتند ایمان آوردیم و چون خلوت کردند گزیدند بر شما سرانگشتانرا از خشم بگو بمیرید بخشمتان

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۱۹﴾ إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ

بدرستیکه خدا داناست باسرار سینه ها اگر مس میکند شما را خوبی بدمیآید شان و اگر رسد شما را بدی

يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿۱۲۰﴾

شاد میشوند بآن و اگر صبر کنید و بپرهیزید ضرر نرساند شما را مکر ایشان چیزی بدرستیکه خدا بآنچه میکنند فرارسنده است

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۲۱﴾ إِذْ

و هنگامیکه بیرون رفتی بامداد از اهلت مهیا میکردی گروندگانرا در نشیمنها برای کارزار و خدا شنوای داناست چون

※ قوله سبحانه: يتلون آيات الله ۱۱۳ [illegible]

※ قوله سبحانه: والكاظمين الغيظ ۱۳۴ [illegible]

هَمَّتْ طَّآئِفَتَانِ مِنكُمْ أَن تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

قصد کردند دو گروه از شما که بددلی کنند و خدا بود یاورشان و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان

۱۲۲ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۱۲۳

و بتحقیق یاری کرد شما را خدا در بدر و شما بودید ذلیلان پس بترسید از خدا باشد که شما شکر کنید

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَن يَكْفِيَكُمْ أَن يُمِدَّكُمْ رَبُّكُم بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَٰٓئِكَةِ

هنگامیکه میگفتی مر گروندگان را آیا کفایت نمیکند شما را که مدد کند شما را پروردگارتان بسه هزار از ملائکه

مُنزَلِينَ ۱۲۴ بَلَىٰٓ إِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُم بِخَمْسَةِ

فرو فرستادگان آری اگر صبر کنید و بپرهیزید و بیایند شما را که علاقات بر خود درست کنند این امداد کند شما را خدا تان به پنج

آلَافٍ مِّنَ الْمَلَٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۱۲۵ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم

هزار از ملائکه نشان کنندگان و نگردانید آنرا خدا مگر بشارت برای شما و از برای آنکه مطمئن شود دلهای شما

بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۱۲۶ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ

بآن و نیست نصرت مگر از نزد خدای غالب درست کردار تا قطع کند پاره را از آنان که کافر شدند یا نگونسار کند ایشان را

فَيَنقَلِبُوا خَآئِبِينَ ۱۲۷ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

پس برگردند نومیدان نیست مر تو را از امر چیزی یا در پذیرد از ایشان یا عذاب کند ایشان را پس بدرستی که ایشان ستمکاران

۱۲۸ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است بیامرزد مر آنرا که خواهد و عذاب میکند آنرا که خواهد و خدا آمرزنده

رَّحِيمٌ ع ۱۲۹ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَوٰٓا أَضْعَافًا مُّضَٰعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

مهربانست ای آن کسانیکه ایمان آوردید مخورید ربا را زیادتیهای برهم افزوده و بترسید از خدا باشد که شما

تُفْلِحُونَ ۱۳۰ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيٓ أُعِدَّتْ لِلْكَٰفِرِينَ ۱۳۱ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ

رستگار شوید و بترسید از آتشی که مهیا شده برای کافران و فرمان برید خدا و رسول را باشد که شما

تُرْحَمُونَ ۱۳۲ وَسَارِعُوٓا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَٰوَٰتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ

رحمت کرده شوید و بشتابید بسوی آمرزش از پروردگار خود و بهشتی که عرضش آسمانها و زمین است که مهیا شده

لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ
برای پرهیزکاران آنانکه انفاق میکنند در خوشی و ناخوشی و فرو خورندگان خشم و عفو کنندگان از

النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا
مردمان و خدا دوست دارد نیکوکاران را و آنانکه چون کردند ناشایستی یا ستم کردند بر خودهاشان یاد کردند

اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ
خدا را پس استغفار نمودند برای گناهان شان و کیست که بیامرزد گناها را جز خدا و اصرار ننمودند بر آنچه کردند و ایشان

يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
میدانند آنگروه پاداش ایشان آمرزشی است از پروردگارشان و بهشتهائی است که میرود از زیر شان نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
جاودانیان دران و نیکو است مزد کارکنندگان بتحقیق گذشت پیش از شما سنتهائی پس سیر کنید در زمین

فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾ هَٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
پس بنگرید چگونه بود انجام تکذیب کنندگان این بیانی است برای مردمان و هدایت و پندی است

لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ إِنْ يَمْسَسْكُمْ
از برای پرهیزکاران و سست شوید و اندوهگین نگردید و شما برترانید اگر باشید گروندگان اگر مس کند شما را

قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
جراحتی پس بتحقیق مس کرد قوم را جراحتی مانند آن و این روزها میگردانیم آنرا بنوبت میان مردمان و از برای آنکه بداند خدا آنانرا

آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
که ایمان آوردند و بگیرد از شما گواهان و خدا دوست ندارد ستمکاران را و از برای آنکه خالص کند خدا آنانرا که ایمان آوردند

وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
و بکاهد کافران را آیا پنداشتید که داخل میشوید بهشت را و هنوز جدا نکرده باشد خدا آنهارا که جهاد کردند

مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ
از شما یا آنکه بداند صبر کنندگان را و بدرستیکه بودید آرزو میکردید مرگ را پیش از آنکه ملاقات کنید او را پس بتحقیق

رأيتموه وأنتم تنظرون ﴿١٤٣﴾ وما محمد إلا رسول قد خلت من قبله الرسل أفإن مات

دیدید او را و شما نظر میکردید و نیست محمد مگر رسولی بتحقیق گذشته اند پیش از او رسولان آیا پس اگر مرده بود

أو قتل انقلبتم على أعقابكم ومن ينقلب على عقبيه فلن يضر الله شيئا وسيجزي الله

یا کشته شده بود برمیگشتید بر پاشنه های خود و هر که برگردد بر دو پاشنه اش پس هرگز ضرر نرساند خدا را هیچ چیزی و بزودی جزا دهد خدا

الشاكرين ﴿١٤٤﴾ وما كان لنفس أن تموت إلا بإذن الله كتابا مؤجلا ومن يرد ثواب الدنيا

شکرگذاران را و نمیباشد مر نفسی را که بمیرد مگر باذن خدا کتابی معین المدة و هر که بخواهد ثواب دنیا را

نؤته منها ومن يرد ثواب الآخرة نؤته منها وسنجزي الشاكرين ﴿١٤٥﴾ وكأين من نبي

میدهیمش از آن و هر که بخواهد ثواب آخرت را میدهیمش از آن و بزودی جزا دهیم شکرگذاران را و بسا از پیغمبری که

قاتل معه ربيون كثير فما وهنوا لما أصابهم في سبيل الله وما ضعفوا وما

کارزار کردند با او سپاهیان بسیار پس سستی نکردند مر آنچه رسید ایشان را در راه خدا و ضعیف نشدند و

استكانوا والله يحب الصابرين ﴿١٤٦﴾ وما كان قولهم إلا أن قالوا ربنا اغفر لنا ذنوبنا وإسرافنا

فروتنی نکردند و خدا دوست دارد شکیبایان را و نبود گفتارشان جز آنکه گفتند ای پروردگار ما بیامرز برای ما گناهان ما را و از حد گذشتن ما را

في أمرنا وثبت أقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين ﴿١٤٧﴾ فآتاهم الله ثواب الدنيا

در کار ما و ثابت دار قدمهای ما را و یاری کن ما را بر گروه کافران پس داد ایشان را خدا ثواب دنیا

وحسن ثواب الآخرة والله يحب المحسنين ﴿١٤٨﴾ يا أيها الذين آمنوا إن تطيعوا الذين

و خوبی ثواب آخرت و خدا دوست دارد نیکوکاران را ای آنکسانیکه ایمان آوردید اگر فرمان برید آنها را که

كفروا يردوكم على أعقابكم فتنقلبوا خاسرين ﴿١٤٩﴾ بل الله مولاكم وهو خير الناصرين

کافر شدند برگردانند شما را بر پاشنه هاتان پس گردید زیانکاران بلکه خداست صاحب اختیار شما و اوست بهترین یاری کنندگان

﴿١٥٠﴾ سنلقي في قلوب الذين كفروا الرعب بما أشركوا بالله ما لم ينزل به سلطانا ومأواهم

زود باشد که اندازیم در دلهای آنانکه کافر شدند ترس را بآنچه شرک آوردند بخدا مادام که فرستاده نشده بآن حجتی و جایگاه ایشان

النار وبئس مثوى الظالمين ﴿١٥١﴾ ولقد صدقكم الله وعده إذ تحسونهم بإذنه حتى

آتش است و بد است جایگاه ستمکاران و بدرستیکه راست کرد با شما خدا وعدهٔ خود را چون جدا میکردید سرهای آنها را باذنش تا

إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُم مِّن بَعْدِ مَا أَرَاكُم مَّا تُحِبُّونَ مِنكُم مَّن
چون بددلی کردید و منازعه کردید در امر و نافرمانی کردید پس از آنکه نمود بشما آنچه دوست میداشتید از شما کسی است

يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا
که میخواهد دنیا را و از شما کسی است که میخواهد آخرت را پس گردانید شما را از ایشان تا بیازماید شما را و هر آینه عفو کرد

عَنكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ
از شما و خدا است صاحب فضل بر گروندگان هنگامیکه دور میرفتید و نمی ایستادید بر احدی

وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا
و رسول میخواند شما را در عقب تان پس جزا داد شما را غمی بغمی تا اندوهگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما و نه

مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا
آنچه رسید شما را و خدا آگاه است بآنچه میکنید پس فرو فرستاد بر شما پس از غم ایمنی پینکی

يَغْشَى طَائِفَةً مِّنكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ
که فرو میگرفت طایفه را از شما و طایفه که بحقیقت بغم انداخته بود ایشان را خودهاشان گمان میبردند بخدا غیر حق را گمان

الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي
جاهلیت میگفتند آیا باشد مر ما را از امر هیچ چیزی بگو بدرستیکه امر همهٔ آن مر خدا راست پنهان میدارند در

أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَّوْ
نفسهاشان آنچه را آشکار نمیکنند از برای تو میگویند اگر بودی مر ما را از امر چیزی کشته نمیشدیم در اینجا بگو اگر

كُنتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي
میبودید در خانه هاتان هر آینه بیرون میآمدند آنانکه نوشته شده بود بر ایشان قتل تا کشتنگاه شان و تا بیازماید خدا آنچه را در

صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا
سینه های شماست و تا خالص گرداند آنچه در دلهای شماست و خدا داناست باسرار سینه ها بدرستیکه آنانکه پشت گردانیدند

مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ
از شما روزیکه روبرو شدند دو جماعت جز این نیست لغزانید شان دیو رجیم بسبب برخی از آنچه کسب کردند و بدرستیکه عفو کرد خدا

یعنی دران قتل بود و دو جراحت و سرکشان و دو فتح ایشان بقتل
ازان نافرمانی غمی زیاده از فضل بود
بلکه دیدید بیکافات کرد شما را
آیندگان رسول خدایم و شما اجابت
یاد از بلند که باز گردید و روز دیگر
شما را از دنبال ازین لشکر شما میبود
از مردم ما از خوف زیر زمین بگریزیم
فکر دیدید دلی که ترسید بسبب جنگ
از هر که کار را بر هیبت والتفات
کرد یاد کنید هنگام کرد در یافتید
در بیان منهزمان اهل اسلام بیفزاید
١٥٢ ازد نسخه اذ تصعدون در تصعید

عَنْهُمْ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
از ایشان بدرستیکه خدا آمرزنده بردبار است ای آنکسانیکه ایمان آوردید مباشید مانند آنانکه کافر شدند و گفتند

لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا
مر برادران ایشان چون سفر میکردند در زمین یا بودند غازیان اگر میبودند نزد ما نمی مردند و کشته نمیشدند

لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾
تا بگرداند خدا آنرا حسرت در دلهاشان و خدا زنده میکند و میمیراند و خدا بآنچه میکنید بیناست

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾
واگر کشته شدید در راه خدا یا مردید هر آینه آمرزشی از خدا و رحمتی بهتر است از آنچه جمع میکنند

وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا
واگر مردید یا کشته شدید هر آینه بسوی خدا محشور میشوید پس برحمتی از خدا نرمی کردی مر ایشانرا واگر بودی بدخوی

غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ
سخت دل هر آینه پراکنده میشدند از حوالی تو پس درگذر از ایشان و آمرزش خواه مر ایشانرا و مشورت کن با آنها در کار

فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ
پس چون عزم کردی پس توکل کن بر خدا بدرستیکه خدا دوست دارد توکل کنندگانرا اگر یاری کند شمارا خدا پس نیست غلبه کننده

لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
مر شمارا واگر وا میگذارد شمارا پس کیست که یاری میکند شمارا از بعد او و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان

﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ
و نیست مر پیغمبر را که خیانت کند و کسیکه خیانت کند بیاید بآنچه خیانت کرده روز رستخیز پس تمام داده شود هر نفسی

مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَأْوَاهُ
جزای آنچه کسب کرده و ایشان ستم کرده نشوند آیا پس کسیکه پیروی کرد رضای خدا را چون کسیست که بازگشت کرد بخشمی از خدا و جایگاه او

جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾
دوزخ است و بد است آنجای بازگشت ایشان مرتبه‌ها اند نزد خدا و خدا بیناست بآنچه میکنند

[illegible] ۱۵۴ ثم انزل علیکم [illegible]

لقد من الله على المؤمنين إذ بعث فيهم رسولا من أنفسهم يتلوا عليهم آياته
بحقیقت منت گذاشت خدا بر گروندگان چون برانگیخت درایشان رسول از خودهاشان که بخواند بر ایشان آیتهای او را
ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة وإن كانوا من قبل لفي ضلال مبين ﴿١٦٤﴾
و پاک کند شان و بیاموزد شان کتاب و حکمت را و اگرچه بودند در پیش هر آینه در گمراهی روشن
أولما أصابتكم مصيبة قد أصبتم مثليها قلتم أنى هذا قل هو من عند
آیا و چون رسید شما را مصیبتی که بحقیقت رسانیده بد و چندان او گفتید از کجی بود این بگو آن باشد از نزد
أنفسكم إن الله على كل شيء قدير ﴿١٦٥﴾ وما أصابكم يوم التقى الجمعان فبإذن الله
خودهاتان بدرستیکه خدا بر همه چیزی تواناست و آنچه رسید شما را بروزیکه روبرو شدند دو جماعت پس باذن خدا
وليعلم المؤمنين ﴿١٦٦﴾ وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا قاتلوا في سبيل
و تا بداند گروندگان را و تا بداند آنان را که نفاق کردند و گفته شد مرایشان را که بیایید کارزار کنید در راه
الله أو ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لاتبعناكم هم للكفر يومئذ أقرب منهم
خدا یا دفع کنید گفتند اگر میدانستیم کارزار کردن هر آینه متابعت کردیم شما را آنها مر کفر را آن روز نزدیکتر بودند از ایشان
للإيمان يقولون بأفواههم ما ليس في قلوبهم والله أعلم بما يكتمون ﴿١٦٧﴾ الذين
مر ایمان را میگفتند بدهنهاشان آنچه نیست در دلهاشان و خدا داناتر هست بآنچه پوشیده میداشتند آنانکه
قالوا لإخوانهم وقعدوا لو أطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا عن أنفسكم الموت إن
گفتند مر برادران ایشان را و نشستند اگر اطاعت ما میکردند کشته نمیشدند بگو پس دفع کنید از خودهاتان مرگ را اگر
كنتم صادقين ﴿١٦٨﴾ ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله أمواتا بل أحياء عند
هستید راستگویان و نپندارید البته آنان را که کشته شدند در راه خدا مردگان بلکه زندگانند نزد
ربهم يرزقون ﴿١٦٩﴾ فرحين بما آتاهم الله من فضله ويستبشرون بالذين لم
پروردگارشان روزی داده میشوند شادمانانند بآنچه دادشان خدا از فضل خود و شادمانی میکنند بکسانیکه
يلحقوا بهم من خلفهم ألا خوف عليهم ولا هم يحزنون ﴿١٧٠﴾ يستبشرون بنعمة
لحق نشده اند بایشان از بعد ایشان اینکه نیست خوفی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند شادمانی میکنند بنعمتی

[illegible]

مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
از خدا وفضلی وبدرستیکه خدا ضایع نمیکند مزد گروندگان را آنانکه اجابت میکنند خدا ورسول را

مِن بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ الَّذِينَ قَالَ
از بعد رسیدن بایشان جراحت ازبرای آنان که نیکی کردند از ایشان وپرهیزکار شدند مزدی بزرگست آنکسانیکه گفت

لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ
مرایشانرا مردمان بدرستیکه مردم بتحقیق جمع شدند ازبرای شما پس بترسید از ایشان پس فزود ایشانرا ایمان وگفتند بس است مارا خدا وخوب

الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَانقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ
کارگذاریست پس برگشتند بنعمتی از خدا وفضلی مس نکرد شانرا بدی وپیروی کردند خشنودی

اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ
خدارا وخدا صاحب فضلی است بزرگ جز این نبود آنکه شیطان میترساند دوستانش را پس مترسید از ایشان وبترسید

إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ
من اگر هستید گروندگان وباید اندوهگین نسازد ترا آنان که میشتابند در کفر بدرستیکه ایشان ضرر نمیرسانند خدارا

شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا
چیزی میخواهد خدا که نگرداند برای ایشان بهره در آخرت وازبرای ایشانست عذابی بزرگ بدرستیکه آنانکه خریدند

الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
کفررا بایمان البته ضرر نمیرسانند خدارا چیزی وبرای آنها عذابیست پردرد ونباید که پندارند البته آنها که کافر شدند

أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَّا كَانَ
که مهلت دادن ما ایشانرا بهتر است برای خودهاشان مهلت میدهیم ایشانرا که تا زیاد کنند گناه را وبرای ایشانست عذابی خوارکننده نباشد

اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ
خدا که واگذارد گروندگان را برآنچه شما برآنید تا جدا سازد پلید را از پاکیزه ونباشد خدا

لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
که مطلع گرداند شمارا برغیب ولیکن خدا برمیگزیند از رسولانش هرکه را میخواهد پس بگروید بخدا ورسولانش

[illegible]

وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ

و اگر بگروید و بپرهیزید پس شما را مزدیست بزرگ و باید پندارند آنانکه بخل میورزند بآنچه داد ایشانرا خدا

مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ

از فضلش که آن بهتر است مر ایشانرا بلکه آن بدتر است مر ایشانرا بزودی طوق کرده شوند آنچه را بخیلی کردند بآن روز رستاخیز و مر خدا را

مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا

میراث آسمانها و زمین و خدا بآنچه میکنید بیناست و آگاه بدرستیکه شنید خدا گفتار آنکسانیکه گفتند

إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ

بدرستیکه خدا محتاجست و ما بی نیازانیم زود باشد که بنویسیم آنچه گفتند و کشتنشان پیغمبران را بناحق و گوئیم

ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾

بچشید عذاب آتش سوزانرا آن بسبب آنچیزیست که پیش فرستاد دستهای شما و آنکه خدا نیست ستمکار مر بندگانرا

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ

آنانکه گفتند که خدا عهد کرد با ما که ایمان نیاریم برسول تا آنکه بیاورد برای ما قربانی که بخورد وش آتش

قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ

بگو بحقیقت آمدند شمارا رسولان پیش از من با معجزات و بآنچه گفتید پس چرا کشتید ایشانرا اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ

راستگویان پس اگر تکذیب کنند ترا پس بحقیقت تکذیب کرده شد رسولانی چند پیش از تو که آمدند با معجزات و زبورها

وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ

و کتاب روشن کننده هر تنی چشنده است مرگ را و جز این نیست تمام داده میشوید اجرهاتانرا روز قیامت پس آنکه

زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾

دور کرده شد از آتش و در آورده شد بهشت پس برادر رسید و نیست زندگانی دنیا مگر متاع فریب

لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ

هر آینه آزموده میشوید در مالهاتان و نفسهاتان و هر آینه خواهید شنید از آنانکه داده شدند کتاب را پیش از شما و از

[illegible]

الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا ۚ وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾ وَإِذْ

آنانکه شرک آوردند ناخوش بسیار واگر صبر کنید و پرهیز کنید پس بدرستیکه آن از عزم امور است و هنگامیکه

أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ

گرفت خدا پیمان آنانکه داده شدند کتاب که هرآینه بیان کنند آنرا برای مردم و نپوشند آنرا پس انداختندش

وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ

پس پشتهاشان و عوض گرفتند بآن بهای اندک را پس بد است آنچه عوض میگیرند مپندار البته آنانکه

يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوا وَّيُحِبُّونَ أَن يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُم بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ ۖ

شاد میشوند بآنچه آوردند و دوست میدارند که ستوده شوند بچیزیکه بجا نیاوردند پس مپندار البته ایشانرا در مقام رستگاری از عذاب

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ

واز برای ایشانست عذابی دردناک و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر همه چیز تواناست بدرستیکه

فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ

درآفریدن آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز هرآینه آیتهاست مرصاحبان خردرا آنانکه

يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

یاد میکنند خدارا ایستاده و نشسته و بر پهلوهاشان و اندیشه میکنند درآفرینش آسمانها و زمین

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ

پروردگارا نیافریدی اینرا باطل منزهی تو پس نگاهدار مارا از عذاب آتش ای پروردگارما بدرستیکه تو کسیرا که داخل میکنی در آتش

فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ

پس بتحقیق خوار کردی اورا و نیست مرستمکارانرا هیچ یاری کنندگان پروردگارا بدرستیکه ما شنیدیم نداکننده ندا میکرد از برای ایمان

أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۚ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

که بگروید بپروردگارتان پس گرویدیم پروردگارا پس بیامرز برای ما گناهان مارا و باز پوشان از ما بدیهای مارا و بمیران مارا با نیکان

﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

پروردگارا و بده مارا آنچه وعده داده مارا بر رسولانت و خوار مگردان مارا روز قیامت بدرستیکه تو خلاف نمیکنی وعده را

الذین قال لهم الناس [illegible]

(۱۹۴) فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ
پس اجابت کرد مرایشانرا پروردگارشان که ضایع نمیکنم کار کارکننده را از شما از مردی یا زنی بعضی تان

مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا
از بعضی است پس آنانکه مهاجرت کردند و بیرون کرده شدند از دیارشان و رنجانیده شدند در راه من و کارزار کرده شدند و کشته شدند

لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا
درگذرانیم از ایشان بدیهای ایشانرا و هرآینه درمیآورمشان در بهشتهائی که میرود از زیرشان نهرها پاداشی

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ (۱۹۵) لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
از نزد خدا و خدا باشد نزدش خوبی ثواب نباید که فریب دهد ترا رفت آمد آنانکه کافر شدند در

الْبِلَادِ (۱۹۶) مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ (۱۹۷) لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
شهرها متاعیست اندک پس مسکن ایشان دوزخست و بد بستریست لیکن آنانکه پرهیز کردند از پروردگارشان

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
مرایشانراست بهشتهائی که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان در آن ماحضری از نزد خدا و آنچه نزد خداست

خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ (۱۹۸) وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ
بهتراست برای نیکان و بدرستیکه از اهل کتاب هرآینه کسی هست که میگرود بخدا و آنچه فرستاده شد بشما و آنچه فرستاده شد بایشان

خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ
خشوع کنندگان از برای خدا عوض نمیکنند بآیتهای خدا بهای اندک را آنگروه مرایشانراست مزدشان نزد پروردگارشان بدرستیکه خدا

سَرِيعُ الْحِسَابِ (۱۹۹) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۲۰۰)
زود حسابست ای آنکسانیکه گرویدید صبر کنید و شکیبائی ورزید و آماده باشید و بترسید از خدا باشد که رستگار شوید

سورة النساء مائة وست وسبعون آية نزلت بالمدينة

حروفها ۱۶۵۳۰ — کلماتها ۳۷۴۵ — رکوعها ۲۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

۱۹۱ ذکر سبحانه الذین یذکرون الله ... یعنی آنانکه یاد میکنند خدا را ... ایستاده اند ... [illegible] ... عبادت در ادای ... [illegible]

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا

ای مردمان بترسید از پروردگارتان که آفرید شما را از یک تن وآفرید از آن جفت او را

وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ

و پراکنده کرد از نسل آن دو تا مردان بسیار و زنان را و بترسید از خدائی که درخواست کرده میشوید بآن و رحمها را بدرستیکه

اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ① وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ

خدا باشد برشما نگهبان و بدهید یتیمان را مالهاشان و مدهید پلیدرا بدل پاکیزه

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ② وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا

و مخورید مالهاشانرا با اموالتان بدرستیکه آن باشد گناه بزرگ و اگر بترسید که عدل نورزید

فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُم مِّنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا

در یتیمان پس نکاح کنید آنچه خوش آید مرشمارا از زنان دو و سه و چهار پس اگر بترسید که عدالت نورزید

فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ③ وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ

پس یکی یا آنچه را مالک باشد دستهاتان آن نزدیکتر است که میل نکنید و بدهید زنانرا مهرهاشانرا دادنی

نِحْلَةً ۚ فَإِن طِبْنَ لَكُمْ عَن شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا ④ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ

بطیب خاطر پس اگر بخوشی گذشتند از برای شما از چیزی از آن از دل پس بخورید آنرا سازگار گوارا و مدهید کم خردان را

أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا

اموالتان راکه گردانید خدا برای شما مایهٔ تعیش و روزی دهید ایشانرا از آنها و بپوشانید شان و بگوئید مرایشانرا گفتاری

مَّعْرُوفًا ⑤ وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُم مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا

خوب و بیازمائید یتیمانرا تا چون برسند بنکاح پس اگر یافتید از ایشان رشدی پس تسلیم کنید

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا ۚ وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ

بایشان مالهاشانرا و مخورید آنرا از روی اسراف و پیش گیری اینکه بزرگ شوند و هرکه باشد غنی پس باید در گذرد

وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ

و هرکه باشد فقیر پس باید بخورد بخوبی پس چون تسلیم کردید بایشان مالهاشانرا پس گواه گیرید برایشان

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ

وکافیست خدا حسابگیر مر مردان راست بهره از آنچه گذاشتند والدین و نزدیکان و مر زنان راست بهره

مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ

از آنچه گذاشتند پدر و مادر و نزدیکان از آنچه کم باشد از آن یا بسیار باشد بهره فرض کرده شده و چون حاضر شوند قسمت را

أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ

صاحبان قرابت و یتیمان و درماندگان پس بدهید ایشان را از آن و بگوئید مر ایشان را گفتاری خوب و باید بترسند

الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا

آنانکه اگر بگذارند از عقبشان فرزندان عاجز بیم خواهند داشت برایشان پس باید بترسند از خدا و باید بگویند گفتنی

سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا

درست بدرستیکه آنانکه میخورند مالهای یتیمان را بستم نمیخورند در شکمهای خود مگر آتش را

وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ

و بزودی انداخته میشوند در آتش سوزان سفارش میکند شما را خدا در اولادتان از برای ذکر مانند بهره دو مؤنث پس اگر

كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ

باشند زنان فوق دو تا پس از برای آنهاست دو ثلث آنچه را گذاشتند و اگر باشد یکی پس از برای اوست نصف

وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ

و مر والدینش را از برای هر یک از ایشان شش یک از آنچه گذاشتند اگر باشد مر او را فرزندی پس اگر نباشد مر او را فرزندی و ارث برند

أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي

از او والدینش پس مادر او را باشد سه یک پس اگر باشد مر او را برادران پس مادر او راست شش یک از بعد وصیتی که وصیت میکند

بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ

بآن یا دینی پدران شما و پسران شما نمیدانید که کدام نزدیکترند مر شما را از راه نفع فرض کردنی است از

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ

خدا بدرستیکه خدا باشد دانای درست کار و مر شما راست نیمه آنچه را گذاشتند جفتهای شما اگر نباشد

(٨) قوله وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ — شیخ طوسی در تبیان گفته که این آیه از محکم است و منسوخ نیست و هو المحول ... بر استحباب است ... بعضی منسوخ ...

(١١) قوله لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ — یعنی نمیدانید شما که کدام از ایشان از روی نفقت ... یعنی نمیدانید که نفع او بشما بیشتر است ... در دنیا ... در آخرت بشفاعت ... کدام از ایشان نفع رسانندتر ... پس ... تفضیل بعضی از ایشان نمودیم در دادن میراث ... بعضی دیگر را از آن محروم ساختیم

لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ

مر ایشان را فرزندی پس اگر باشد مر ایشان را فرزندی پس مر شما راست ربع از آنچه گذاشتند از بعد وصیتی که وصیت میکنند

بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ

بآن یا دینی و از برای آنها است چهار یک آنچه گذاشتید اگر نباشد مر شما را فرزندی پس اگر باشد مر شما را فرزندی پس از برای

الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً

ایشان است هشت یک از آنچه گذاشتید پس از وصیتی که وصیت کنید بآن یا دینی و اگر باشد مردی که میراث برده شود از جهة کلاله

أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ

یا زنی و مر او را باشد برادری یا خواهری پس برای هر یک از آن دو است شش یک پس اگر باشند بیشتر از آن

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ

پس ایشان انبازانند در سه یک از بعد وصیتی که وصیت کرده میشود بآن یا دینی غیر ضرر رساننده وصیتی از خدا

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي

و خدا دانای بردبار است این حدهای خدا است و هر که فرمان برد خدا و رسولش را داخل کند او را بهشتهائی که میرود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن و آنست کامیابی بزرگ و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را

وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ

و درگذرد از حدهای او درآورد او را در آتش که جاوید باشد در آن و از برای او هست عذابی خوار کننده و آنانکه کنند

الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي

کار بدی از زنانتان پس گواه طلبید بر ایشان چهار تا از شما پس اگر شهادت دادند پس نگاه دارید شان در

الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ

خانه‌ها تا بردارد شان مرگ یا قرار دهد خدا از برای ایشان راهی و آن دو کس که میکنند کار بد را از شما

فَآذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى

پس آزار کنید ایشان را پس اگر توبه کردند و کار نیک کردند پس بگذرانید از ایشان بدرستیکه خدا باشد توبه پذیر مهربان جز این نیست که توبه پذیرفتن

١٧ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ...

اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٍ فَأُولَٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

برخدا است ازبرای آنانکه میکنند بدرا بنادانی پس توبه میکنند از نزدیک پس آنها توبه میپذیرد خدا از ایشان

وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ حَتَّىٰٓ إِذَا حَضَرَ

و باشد خدا دانای درست کردار ونیست توبه ازبرای آنانکه میکنند گناهانرا تا چون حاضر شود

أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰٓئِكَ أَعْتَدْنَا

یکیشانرا مرگ میگوید بدرستیکه من توبه کردم اکنون ونه آنانکه میمیرند وایشانند کافران آنگروه آماده کرده ایم

لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا وَلَا

ازبرای ایشان عذابی دردناک ای آنکسانیکه گرویده اید حلال نیست مرشمارا که میراث برید اززنان باکراه و

تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّآ أَن يَأْتِينَ بِفَٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ

منع مکنید آنهارا که ببرید پارهٔ ازآنچه داده اید آنهارا مگر آنکه کنند کار بدی آشکارا را ومعاشرت کنید آنان

بِالْمَعْرُوفِ فَإِن كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰٓ أَن تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

بخوبی پس اگر خوش نداشته باشید ازایشان پس شاید که ناخوش دارید چیزیرا وبگرداند خدا در آن خیر بسیار

وَإِنْ أَرَدتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَىٰهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا

واگر خواستید عوض دادن جفتی بجای جفتی وداده باشید یکیشانرا مال بسیار پس مگیرید

مِنْهُ شَيْـًٔا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ

ازآن چیزیرا آیا میگیرید آنرا بدروغ بستن وبدی آشکار وچگونه میگیرید آنرا وبحقیقت رسیده برخی ازشما

إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ ءَابَآؤُكُم مِّنَ النِّسَآءِ

ببرخی وگرفتند ازشما پیمان سخت ونکاح مکنید آنچه را نکاح کردند پدرانتان از زنان

إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَٰحِشَةً وَمَقْتًا وَسَآءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ

مگر آنچه بتحقیق گذشت بدرستیکه آن باشد کار زشت ودشمنی وبد راهی است حرام کرده شد برشما

أُمَّهَٰتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَٰتُكُمْ وَعَمَّٰتُكُمْ وَخَٰلَٰتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ

مادران شما ودختران شما وخواهرانتان وعمه‌هاتان وخاله‌هاتان ودختران برادر ودختران

مجمع البیان وغیره از ابن عباس نقل کرده‌اند

الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ

خواهر و مادرانتان که شیر دادند شما را و خواهرانتان از شیر خوردن و مادران

نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا

زنانتان و دختران‌تان که تربیت یافته اند در کنار شما از زنانتان که دخول کرده باشید با آنها پس اگر نبوده باشید

دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا

که دخول کرده باشید با آنها پس نیست گناهی بر شما و زنان پسرانتان که باشند از پشتهای شما و آنکه جمع کنید

بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ

میان دو خواهر مگر آنچه بتحقیق گذشت بدرستیکه خدا باشد آمرزنده مهربان و شوهرداران از زنان

إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُم

مگر آنچه را مالک شد یمینهاتان کتاب خداست بر شما و حلال کرده شد بر شما آنچه سوای آنست آنکه خواستگاری کنید بمالهاتان

مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُم بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ

که شوهران حلال باشید نه زنا کنندگان پس آنچه را متعه کردید از ایشان پس بدهید بایشان مهرهاشانرا که فرض شده و نیست گناهی

عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُم بِهِ مِن بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٤﴾ وَمَن لَّمْ

بر شما در آنچه راضی شدید بآن از بعد مهر واجب بدرستیکه خدا باشد دانای درست کردار و آنکه

يَسْتَطِعْ مِنكُمْ طَوْلًا أَن يَنكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُم مِّن

استطاعت ندارد از شما بتوانگری که بزنی خواهد زنان آزاد ایماندار را پس از آنچه مالک شد یمینهاتان از

فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُم بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ

کنیزانتان که ایمان دارند و خدا داناتر است بایمانتان بعضیتان از بعضی است پس بزنی خواهید آنرا برخصت صاحبانشان

وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَّ

و بدهید ایشانرا مهرهاشان بخوبی در حالتیکه باشند بازدارندگان خود از کار بد نه زناکاران و نه گیرندگان یارهای نهانی پس چون بزنی گرفته شدند

فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ

پس اگر کنند کار بد پس بر ایشانست نیمه آنچه بر زنان آزاد است از عذاب آن از برای کسی است که ترسد از زنا

[illegible]

مِنكُمْ وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ

از شما و اگر صبر کنید بهتر است مر شما را و خدا آمرزنده مهربانست میخواهد خدا که بیان کند برای شما و هدایت کند شما را

سُنَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ

طریقهای آنانکه بودند پیش از شما و توبه پذیرد از شما و خدا دانای درست کردارست و خدا میخواهد که توبه پذیرد

عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَن تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَن

از شما و میخواهند آنها که پیروی میکنند خواهشهای نفس را که میل کنید میلی بزرگ میخواهد خدا که

يُخَفِّفَ عَنكُمْ وَخُلِقَ الْإِنسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم

سبک گرداند از شما و آفریده شده انسان ناتوان ای آنکسانیکه گرویدید مخورید مالهاتانرا

بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَن تَكُونَ تِجَارَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ

میانتان بناحق مگر آنکه بوده باشد خرید و فروختی بخوشنودی از شما و مکشید خودهاتانرا بدرستیکه خدا

كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ

باشد بشما مهربان و کسیکه میکند آنرا از راه تعدی و ستم پس زود باشد که جنبد ازمیش را آتش و باشد

ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

آن بر خدا آسان اگر پرهیز کنید کبیرهای آنچه را نهی کرده میشوید از آن در میگذرانیم از شما گناهان را

وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ

و در میآوریم شما را در محلی گرامی و آرزو مکنید آنچه را افزونی داده خدا بآن برخی از شما را بر برخی از برای مردانست

نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِن فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ

بهره از آنچه کسب کردند و از برای زنانست بهره از آنچه کسب کردند و درخواست کنید خدا را از فضلش بدرستیکه خدا

كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

باشد بهمه چیز دانا و از برای همه گردانیدیم میراث بران از آنچه گذاشتند والدین و نزدیکان

وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

و کسانیکه پیمان بست پیمانهاتان پس بدهید ایشانرا بهره ایشان بدرستیکه خدا باشد بر همه چیزی شاهد

٣٥ فابعثوا حکما من اهله

٣٦ والصاحب بالجنب

اَلرِّجَالُ قَوّٰامُونَ عَلَى النِّسَاۤءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَبِمَآ اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْ

مردان کارگذار و فرمانروایند بر زنان بآنچه افزونی داده خدا بعضی ایشان را بر بعضی و بآنچه انفاق کردند از اموال شان

فَالصّٰالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ وَاللّٰتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ

پس نیک زنان پرستارانند و نگاه دارندگانند خود را در وقت حاضر نبودن شوهر بنگاهداشت خدا و آن زنانیکه مترسید از نافرمانی ایشان پس پند دهید

وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

و دوری کنید از آنها در خوابگاهها و بزنید شان پس اگر فرمانبرند شما را پس مجوئید برایشان راه آزاری بدرستیکه خدا باشد

عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ اَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ اَهْلِهَا

برتر بزرگ و اگر بترسید از ناسازی میان شان پس بفرستید داوری را از کسان مرد و داوری را از کسان زن

اِنْ يُرِيدَا اِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ

اگر بخواهند بسامان آوردن را سازگاری دهد خدا میان شان بدرستیکه خدا باشد دانای آگاه و بپرستید خدا را

وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ

و شریک مسازید باو چیزی را و بوالدین نیکوئی کردن و بصاحب قرابت و یتیمان و درماندگان

وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ

و همسایه صاحب قرابت و همسایه بیگانه و همراه در پهلو و راه گذر محتاج و آنچه را مالک شد

اَيْمَانُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ اَلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَاْمُرُونَ النَّاسَ

یمینهای تان بدرستیکه خدا دوست ندارد کسیرا که باشد متکبر نازان و آنانکه بخل میکنند و میفرمایند مردمان را

بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَآ اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٧﴾

به بخل و پنهان میدارند آنچه را داده شان خدا از فضلش و مهیا کرده ایم از برای کافران عذابی خوار کننده

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَاۤءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

و آنانکه انفاق میکنند مالهای خود را برباد مردم و ایمان نیاورند بخدا و نه بروز بازپسین

وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاۤءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ

و کسیکه باشد دیو رجیم مر او را همراه پس بد همراهی است و چه چیز بود برایشان اگر ایمان میآوردند بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ

و روز بازپسین و انفاق میکردند از آنچه روزی داد شان خدا و باشد خدا بایشان دانا بدرستیکه خدا ستم نمیکند

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ

مقدار ذره و اگر باشد نیکوئی میافزایدش و میدهد از نزدیکش مزدی بزرگ پس چگونه باشد

إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ

وقتی که بیاریم از هر امتی شاهدیرا و آوردیم ترا بر آنها شاهد آنروز دوست میدارند آنانکه

كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَا أَيُّهَا

کافر شدند و نافرمانی کردند پیغمبر را که کاش هموار کرده شود بایشان زمین و نمیپوشانند از خدا سخنی را ای آن

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا

کسانیکه ایمان آوردید نزدیک نشوید نماز را و شما باشید مستان تا وقتیکه بدانید آنچه را میگوئید و نه با جنابت مگر

عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ

رهگذران راه تا وقتی که غسل کنید و اگر باشید بیماران یا بر سفری یا آمد احدی از شما از

الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ

غائط یا مباشرت کردید با زنان پس نیافتید آبی را پس تیمم کنید بروی زمینی پاک پس مسح کنید بروهاتان

وَأَيْدِيكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ

و دستهاتان بدرستیکه خدا باشد درگذرنده آمرزنده آیا نگریستی بآنانکه داده شدند بهره را از کتاب

يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ

میخرند گمراهی را و میخواهند که گم کنید شما راه را و خدا داناتر است بدشمنان شما

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ

و بس است خدا یاور و بس است خدا یاری کننده از آنانکه یهود شدند میگردانند سخن را

عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ

از جاهایش و میگویند شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو غیر شنونده و مهلت ده ما را پیچیدنی بزبانهاشان

وَطَعْنًا فِي الدِّينِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

و طعنه زدنی در دین و اگر آنکه ایشان میگفتند که شنیدیم و فرمانبردیم و بشنو و مهلت ده ما را هر آینه بود بهتر برای ایشان

وَأَقْوَمَ وَلَٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و راست‌تر ولیکن لعنت کرد ایشانرا خدا بسبب کفرشان پس نمیگروند مگر اندکی ای آنکسانیکه

أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا

داده شده اید کتاب را بگروید بآنچه فرو فرستادیم باور دارنده مر آنچه را باشماست پیش از آنکه محو گردانیدیم رویها را پس برگردانیم آنها

عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ

بر قفاهاشان یا لعنت کنیم ایشانرا همچنانکه لعنت کردیم یاران شنبه را و باشد امر خدا کرده شده بدرستیکه

اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

خدا نمیآمرزد که شرک آورده شود باو و میآمرزد آنچه فرودتر آنست از برای هر که میخواهد و کسیکه شرک آورد بخدا

فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ ۚ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ

پس بتحقیق افترا کرد گناهی بزرگ را آیا نگاه نکردی بآنانکه پاک میدانستند خودهاشانرا بلکه خدا پاک میسازد آنرا که بخواهد

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُبِينًا

و ستم کرده نشوند مقدار رشته میان هسته خرما بنگر چگونه افترا میکنند بر خدا دروغ را و بس است آن گناه آشکارا

﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ

آیا نگاه نکردی بآنانکه داده شدند بهره را از کتاب ایمان میآرند بجبت و طاغوت و میگویند

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ

از برای آنانکه کافر شدند که اینها راه یافته‌ترند از آنانکه ایمان آوردند راه را آنگروه آنانند که لعنت کرد ایشانرا خدا

وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ

و هر کرا لعنت کند خدا پس هرگز نخواهی یافت برای او یاری کننده آیا مر ایشانرا بهره ایست از پادشاهی پس آنهنگام نمیدهند مردمانرا

نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ

نقیری آیا حسد میبرند مردمان را بر آنچه داد ایشانرا خدا از فضل خود پس بتحقیق دادیم آل ابراهیم را

[illegible]

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ

کتاب و علم شریعت و دادیم ایشانرا پادشاهی بزرگ پس از ایشان است آنکه گروید بآن و از ایشان کسی است که باز ایستاد از آن

وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ

و بس است دوزخ آتش افروخته بدرستیکه آنانکه کافر شدند بآیتهای ما زود باشد که بیندازیمشان در آتش هرگاه پخته شود

جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

پوستهاشان بدل میکنیم ایشانرا پوستهائی جز آنها تا بچشند عذاب را بدرستیکه خدا باشد غالب درست کردار

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته زود باشد درآوریمشان در بهشتهائی که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان

فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ

در آنها همیشه از برای ایشان است در آنها جفتهای پاکیزه و درمیآوریمشان در سایه پاینده بدرستیکه خدا امر میکند شما را

أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ

که برسانید امانتها را باهلش و چون حکم کنید میان مردمان آنکه حکم کنید بعدالت بدرستیکه

اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا

خدا خوب چیزی است پند میدهد شمارا بآن بدرستیکه خدا باشد شنوای بینا ای آنکسانیکه گرویدید فرمانبرید

اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَ

خدارا و فرمان برید رسول را و صاحبان امر را از شما پس اگر خلاف کنید در چیزی پس برگردانید آنرا بخدا و

الرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

رسول اگر باشید که ایمان آرید بخدا و روز بازپسین آن بهتر است و نیکوتر تأویل

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ

آیا ندیدی بآنها که گمان میکنند که ایشان ایمان آوردند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو فرستاده از پیش تو میخواهند

أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ

که داوری برند بسوی طاغوت و بتحقیق که فرموده شدند که کافر شوند بآن و میخواهد شیطان که گمراه کند ایشانرا

۶۰ قوله یریدون ان یتحاکموا آورده‌اند که یهودی با [illegible] منافقی [illegible] بادیگری [illegible] حصه‌ای است از آنها [illegible] یهودی گوید [illegible] نیابند هیچ [illegible] چون [illegible]

۵۹ قوله سبحانه و اولو الامر منکم مراد از اولی الامر ائمه معصومین علیهم السلام است مطابق روایت کافی و غیره از اهل بیت چنانکه در تبیان و مجمع البیان نیز مذکور است که از امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت شده و از آن [illegible] رسول بر تسلیم مطلق [illegible] معصوم باشد چنانکه [illegible] نص ظاهر است و [illegible] بپادشاه غیر معصوم [illegible] در تعیین [illegible]

ضَلَٰلًا بَعِيدًا ٦٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ رَأَيْتَ ٱلْمُنَٰفِقِينَ

گمراهی دوری وچون گفته شود مرایشان را که بیائید بسوی آنچه فرو فرستاده خدا و بسوی رسول می بینی منافقان را

يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا ٦١ فَكَيْفَ إِذَآ أَصَٰبَتْهُم مُّصِيبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ

که باز میدارند از تو بازداشتنی پس چگونه باشد وقتی که برسد ایشان را مصیبتی بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان

ثُمَّ جَآءُوكَ يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنْ أَرَدْنَآ إِلَّآ إِحْسَٰنًا وَتَوْفِيقًا ٦٢ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَعْلَمُ

پس بیایند بسوی تو قسم میخورند بخدا که نخواستیم مگر نیکوئی و موافقت به رسانیدن آنها آنانند که میداند

ٱللَّهُ مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُل لَّهُمْ فِىٓ أَنفُسِهِمْ قَوْلًۢا بَلِيغًا ٦٣ وَمَآ أَرْسَلْنَا

خدا آنچه در دلهای ایشانست پس روبگردان از ایشان و پند ده ایشان را و بگو از برای ایشان در نفسهای ایشان گفتاری اثر کننده و نفرستادیم ما

مِن رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ ٱللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ جَآءُوكَ فَٱسْتَغْفَرُوا۟

هیچ رسولی را مگر تا اطاعت کرده شود بفرمان خدا و اگر آنکه ایشان هنگامیکه ستم کردند بر خود ایشان آمدندی ترا پس آمرزش خواستندی

ٱللَّهَ وَٱسْتَغْفَرَ لَهُمُ ٱلرَّسُولُ لَوَجَدُوا۟ ٱللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ٦٤ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

از خدا و آمرزش خواستی برای ایشان رسول هرآینه یافتندی خدا را توبه پذیر مهربان پس نه بحق پروردگار تو که ایمان نخواهند آورد

حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَ

تا آنکه حکم کنند ترا در آنچه خلاف شود میانشان پس نیابند در خودهاشان ناخوشنودی از آنچه حکم کردی و

يُسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا ٦٥ وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ ٱقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ أَوِ ٱخْرُجُوا۟ مِن

گردن نهند گردن نهادنی و اگر آنکه ما نوشته بودیم بر ایشان که بکشید خودهاتان را یا بیرون روید از

دِيَٰرِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا۟ مَا يُوعَظُونَ بِهِۦ لَكَانَ

دیارتان نمیکردند آنرا مگر اندکی از ایشان و اگر آنکه ایشان کرده بودند آنچه پند داده میشدند بآن هرآینه بود

خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ٦٦ وَإِذًا لَّءَاتَيْنَٰهُم مِّن لَّدُنَّآ أَجْرًا عَظِيمًا ٦٧ وَلَهَدَيْنَٰهُمْ

بهتر برای ایشان و سخت تر در ثابت گردانیدن و در آنهنگام میدادیم ایشانرا از نزد خود مزدی بزرگ وهرآینه هدایت کرده بودیم ایشانرا

صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ٦٨ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ مَعَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم

براه راست و هرکه فرمانبرد خدا و رسول را پس آنها باشند با آنانکه احسان کرد خدا بر ایشان

مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰٓئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

از پیغمبران وراستگویان وشهداء وشایستگان وخوبند آنها ازجهت رفاقت

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا

آن فضل است از خدا وکافی است خدا دانا ای آنکسانیکه ایمان آوردید بگیرید سلاحتان را پس بیرون روید

ثُبَاتٍ أَوِ انفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَالَ

فوج فوج یا بیرون روید باهم وبدرستیکه از شما هر آینه کسی است که درنگ میکند پس اگر برسد شمارا مصیبتی گفت

قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ

بتحقیق انعام کرد خدا برمن هنگامیکه نبودم باایشان حاضر واگر برسد شمارا فضلی از خدا

لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَٰلَيْتَنِي كُنتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا

هر آینه میگوید چنانکه گویا نبوده میان شما ومیان او دوستی ای کاش من بودم باایشان پس فیروز میشدم فیروزی

عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ

بزرگ پس باید کارزار کنند درراه خدا آنهاکه فروختند زندگانی دنیارا بآخرت وهرکه کارزار کند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي

در راه خدا پس کشته شود یا غالب آید پس زود باشد که بدهیمش مزد بزرگ وچیست شمارا که کارزار نمیکنید در

سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ

راه خدا ودرراه ضعیفان از مردان وزنان وکودکانیکه میگویند ای پروردگار

أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ

بیرون برمارا از این قریه که ستمکار است اهلش وبگردان برای ما از نزدت یاوری وبگردان برای ما از نزدت

نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

یاری کننده آنانکه ایمان آوردند کارزار میکنند در راه خدا وآنانکه کافر شدند کارزار میکنند در راه

الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوٓا أَوْلِيَآءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ

طاغوت پس کارزار کنید بادوستان دیو رجیم بدرستیکه مکر شیطان باشد سست آیا

[illegible]

تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ

ننگرستی بآنانکه گفته شد ایشانرا بازدارید دستهای خودرا وبرپای دارید نمازرا وبدهید زکوٰة را پس چون نوشته شد برایشان

الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ

کارزار آنگاه پاره از ایشان میترسیدند ازمردمان چون ترسیدن ازخدا یا سخت تر در ترسیدن وگفتند ای پروردگار ما چرا

كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ

نوشتی برما کارزارکردن را چرا تاخیر نینداختی مارا تا مدتی نزدیک بگو برخورداری دنیا اندکیست وآخرت

خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِككُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ فِي

بهتراست ازبرای آنکه پرهیزکارشد وستم کرده نمیشوید مقدار فتیلی هرجا باشید دریابد شمارا مرگ واگرچه باشید در

بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ

برجهای سخت استوار واگر برسد ایشانرا خوبی میگویند این از نزد خداست واگر برسد ایشانرا بدی

يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ

میگویند این از نزد توست بگو همه از نزد خداست پس چیست مراین گروه را که نزدیک نیست که

يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ فَمِن

بفهمند سخنی را آنچه میرسد بتو از خوبی پس از خداست وآنچه میرسد بتو از بدی پس از

نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾ مَّن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ

ازنفست وفرستادیم ترا ازبرای مردمان رسولی وبس باشد خدا شاهد آنکه اطاعت میکند پیغمبررا پس بتحقیق اطاعت کرد

اللَّهَ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِندِكَ

خدارا وکسیکه روی گردانید پس نفرستادیم ترا برایشان نگاهدارنده ومیگویند فرمانبرداریست پس چون بیرون روند از نزد تو

بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ

تدبیر میکنند شبانه طایفه از ایشان غیر آنچه میگوئی وخدا مینویسد آنچه تدبیر میکنند در شب پس روی بگردان از ایشان وتوکل کن

عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ اللَّهِ

بر خدا وبس است خدا وکیل آیا پس تأمل نمیکنند در قرآن واگر بود از نزد غیر خدا

لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ۖ وَلَوْ

هرآینه یافته بودند درآن اختلاف بسیاری وچون میآید ایشانرا امری از ایمنی یا بیم افشا میکنند آنرا واگر

رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا

برگردانند آنرا بسوی رسول وبسوی صاحبان امر از ایشان هرآینه بدانندش آنانکه استنباط میکنند آنرا از ایشان واگر نبود

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ج

فضل خدا برشما ورحمتش هرآینه پیروی میکردید شیطانرا مگر اندکی پس کارزارکن درراه خدا

لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ ۚ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ عَسَى اللَّهُ أَن يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَاللَّهُ

تکلیف کرده نشود مگر بنفست وترغیب کن مؤمنانرا شاید خدا که بازدارد آسیب آنانرا که کافرشدند وخدا

أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَّن يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُن لَّهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا ۖ

سخت ترست در آسیب وسخت ترست درعقوبت کردن هرکه درخواست کرد درخواستنی خوب بباشد مراورا بهره از آن

وَمَن يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُن لَّهُ كِفْلٌ مِّنْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا

وهرکه درخواست میکند درخواستنی بد بباشد مراورا بهره از آن وباشد خدا بر همه چیزی نگهبان

﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

وچون تحیت داده شوید بتحیتی پس تحیت دهید بخوبتر از آن یا رد کنید آنرا بدرستیکه خدا باشد بر همه چیزی

حَسِيبًا ﴿٨٦﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ وَمَنْ

محاسب خدا نیست معبودی بحق مگر او هرآینه جمع خواهد کرد البته شمارا بسوی روز قیامت نیست شکی درآن وکیست

أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُوا ۚ

راستگوی تر از خدا درسخن پس چیست مرشمارا درمنافقان دوگروهی وخدا برگردانید ایشانرا بآنچه کسب کردند

أَتُرِيدُونَ أَن تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۖ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾

آیا میخواهید که هدایت کنید آنرا که اضلال میکند خدا وآنرا که اضلال میکند خدا پس هرگز نیابی از برای او راه بدایتی

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً ۖ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ

دوست داشتند که کافر شوید همچنانکه کافر شدند پس بوده باشید یکسان پس مگیرید از ایشان دوستان تاآنکه

[illegible]

يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا

هجرت گزینند در راه خدا پس اگر رو گردانند پس بگیریدشان و بکشیدشان هرجا بیابیدشان و مگیرید

مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ

از ایشان دوستی و نه یاوری مگر آنانکه بپیوندند بقومی که باشند میان شما و میان ایشان پیمانی یا

جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ

آمده باشند شما را و تنگ شده سینه هاشان که کارزار کنند با شما یا کارزار کنند با جماعتشان و اگر خواسته بود خدا هر آینه تسلط میداد

عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ

ایشان را بر شما پس هر آینه کارزار کرده بودند پس اگر کناره گیرند از شما و جنگ نکنند و تقاضای صلح نمایند پس قرار نداده است خدا

لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا

از برای شما بر ایشان راهی که آزارشان کنید بزودی خواهید یافت دیگرانرا که میخواهند که ایمن شوند از شما و ایمن شوند از جماعتشان هرگاه خوانده شوند

إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ

بسوی فتنه برگردانیده شوند در آن پس اگر کناره نگیرند از شما و بیندازند با شما صلح را و باز ندارند دستهاشانرا پس بگیریدشان

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ

و بکشیدشان هرجا بیابیدشان و آنها را گردانیدیم از برای شما بر ایشان تسلطی آشکار و نباشد مر مؤمنی را که

يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ

بکشد مؤمنی را مگر بخطا و کسیکه کشت مؤمنی را بخطا پس بر اوست آزاد کردن گردنی مؤمن و خونبهای تسلیم کرده شده باهلش مگر آنکه

يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ

تصدق کنند پس اگر باشد از جماعتی که دشمنند مر شما را و او مؤمن بوده است پس بر اوست آزاد کردن گردنی مؤمن و اگر باشد از جماعتی که

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

میان شما و میان ایشان پیمانی است پس بر اوست خونبهای فراسپرده باهلش و آزاد کردن گردنی مؤمن پس کسیکه نیابد پس بر اوست روزه دو ماه

مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ

پی هم توبه دادنی از خدا و باشد خدا دانای درست کردار و کسیکه بکشد مؤمنی را از روی عمد پس جزایش دوزخ است

[illegible]

خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
جاودانی در آن و خشم کرد خدا براو و لعنت کرد او را و مهیا کرد برای او عذابی بزرگ ای آنکسانیکه ایمان آورده اید چون

ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ
سفر کنید در راه خدا پس تفتیش کنید و مگوئید از برای کسیکه القا کند بشما سلام نیستی مؤمن میخواسته باشید مایهٔ برخوردار

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ
زندگانی دنیا را پس نزد خداست غنیمتهای بسیار همچنانکه بودید پیش از این پس منت گذاشت خدا بر شما پس تفتیش کنید بدرستیکه

اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾ لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَ
خدا باشد بآنچه میکنید آگاه برابر نیستند نشستگان از گروندگان غیر صاحبان رنج و

الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وجهاد کنندگان در راه خدا بمالهای خود و جانهای خود زیادتی داد خدا جهاد کنندگان را بمالهاشان و خودشان

عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا
بر نشینندگان مرتبهٔ و همه را وعده داد خدا بنیکی و زیادتی داد خدا جهاد کنندگان را بر نشینندگان مزد

عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ
بزرگ مرتبه های از او و آمرزشی و رحمتی و هست خدا آمرزنده مهربان بدرستی آنانکه میمیرانند ایشانرا

الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ
ملائکه ستمکاران برخود گفتند در چه بودید گفتند بودیم ضعیفان در زمین گفتند آیا نبود زمین

اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ
خدا فراخ پس هجرت میکردید در آن پس آنگروه جایگاهشان دوزخ است و بد بازگشتی است مگر عاجزان

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَأُولَٰئِكَ
از مردان و زنان و فرزندانی که نتوانند چاره و نیابند راهی پس آنها

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ
شاید خدا که درگذراند از ایشان و باشد خدا درگذرنده آمرزنده و آنکه هجرت گزیند در راه خدا بیابد

[illegible]

فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ وَمَن يَخْرُجْ مِن بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ

در زمین موضعهای بسیار و فراخی و آنکه بیرون رود از خانه‌اش مسافر بسوی خدا و رسولش پس دریابد او را

الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ

مرگ پس تحقیق لازم شد اجرش بر خدا و باشد خدا آمرزنده مهربان و چون سفر کنید در زمین

فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَن يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ

پس نیست بر شما گناهی که کوتاه گردانید از نماز اگر بترسید که مفتون سازد شما را آنها که کافر شدند

إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠١﴾ وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ

بدرستیکه کافران باشند مر شما را دشمنی آشکار و چون باشی در ایشان پس اقامت کردی برای ایشان نماز را پس باید بایستند

طَائِفَةٌ مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ

پاره از ایشان با تو و باید که برگیرند سلاحهای خود را پس چون سجده کردند پس باید که باشند از پشت سر شما و باید که بیایند

طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

پاره دیگر که نماز نکرده باشند پس نماز گذارند با تو و باید که بگیرند پاسداشتن را و سلاحهاشان را دوست دارند آنها که کافر شدند

لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

اگر کاش غفلت میکردید از سلاحهاتان و کالاهاتان پس حمله میکردند بر شما یک حمله و نیست گناهی بر شما

إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰ أَن تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ

اگر باشد شما را رنجی از باران یا باشید بیماران که بنهید سلاحهاتان را و بگیرید پاسداشتن را

إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا

بدرستیکه خدا مهیا کرده از برای کافران عذابی خوار کننده پس چون گذاردید نماز را پس یاد کنید خدارا ایستاده و نشسته

وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا

و افتاده بر پهلوهای خود پس چون آرامیدید پس برپای دارید نماز را بدرستیکه نماز هست واجب بر مؤمنین در وقت

مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۖ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ

معین و سستی مکنید در طلب آن جماعت اگر هستید که آزار میکشید پس بدرستیکه ایشان آزار میکشند همچنانکه آزار میکشید

وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ

وامید دارید از خدا آنچه امید ندارند وباشد خدا دانای درست کردار بدرستیکه ما فرو فرستادیم بتو کتاب را

بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾ وَاسْتَغْفِرِ

براستی تا حکم کنی میان مردمان بآنچه نمود بتو خدا ومباش مرخیانتکاران را دشمنی کننده وآمرزش خواه

اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ

از خدا بدرستیکه خدا باشد آمرزنده مهربان ومجادله مکن از آنها که خیانت میکنند بخودهاشان بدرستیکه خدا

لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ

دوست ندارد کسیرا که باشد خیانت کننده گناهکار پنهان میدارند از مردمان وپنهان نمیدارند از خدا واو

مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَا أَنْتُمْ

با ایشان است وقتی که در شب تدبیر میکنند آنچه را نمی پسندد از گفتار وباشد خدا بآنچه میکنند فرا رسنده اینک شما

هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ

این گروهید که مجادله کردید از ایشان در زندگانی دنیا پس کیست که مجادله کند خدا را از ایشان روز رستخیز یا کیست که باشد

عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا

بر ایشان کارگذار وکسیکه کند بدیرا یا ستم کند برخود پس آمرزش طلبد از خدا مییابد خدا را آمرزنده

رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ

مهربان وکسیکه کسب کند گناه را پس کسب نمیکند آنرا مگر برخودش وباشد خدا دانای درست کار وکسیکه

يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا

کسب کند خطائی یا گناهی را پس تهمت زند بآن بیگناهی پس بتحقیق متحمل شده دروغی وگناهی روشن واگر نبود

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ ۖ

کرم خدا برتو ورحمت او هرآینه قصد کرده بودند گروهی از ایشان که اضلال کنند ترا واضلال نمیکنند مگر خودهاشانرا

وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ۚ

وضرر نمیرسانند ترا هیچ چیز وفرو فرستاد خدا برتو کتاب وحکمت وتعلیم داد ترا آنچه را نبودی که بدانی

[illegible]

وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ

و باشد فضل خدا بر تو بزرگ نیست خیر در بسیاری از راز گفتنشان مگر کسیکه امر کند بصدقه یا

مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

کار خوبی یا اصلاح میان مردمان و کسی که بکند آنرا در طلب رضای خدا پس زود باشد که دهیم او را مزدی

عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ

بزرگ و کسیکه زحمت دهد رسول را از بعد آنچه ظاهر شد از برای او هدایت و پیروی کند غیر راه گروندگان را

نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا

باز میداریمش آنچه دوست میدارد و میاندازیمش در دوزخ و بد است آن جای بازگشت بدرستیکه خدا نیامرزد که شرک آورده شود باو و میآمرزد آنچه

دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ

فروتر آنست از برای هر که میخواهد و هر که شرک آورد بخدا پس بتحقیق گمراه شد گمراهی دوری نمیخوانند از

دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ

جز او مگر مادگانی و نمیخوانند مگر شیطان سرکش را لعنت کرد او را خدا و گفت شیطان هر آینه میگیرم از بندگانت

نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ

بهرهٔ مقرر و هر آینه گمراه میکنم ایشانرا و در آرزو میاندازم ایشان و میفرمایم ایشان پس هر آینه بشکافند گوشهای چهارپایانرا

وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا

و میفرمایم ایشانرا پس هر آینه تغییر میدهند آفریده خدا را و هر که فرا گیرد شیطانرا ناصر از جز خدا پس بتحقیق زیان کرد زیانی

مُبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ

آشکارا وعده میدهد ایشان و در آرزو میاندازد ایشانرا و وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر فریب آنها آرامگاهشان دوزخ است

وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

و نمییابند از آن گریزگاهی و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته زود باشد که در آوریمشان در بهشتهائی

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

که میرود از زیرشان نهرها جاودانند در آن همیشه وعده دادن خدا براستی و کیست راستگوی تر از خدا در گفتار

لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ

نیست بآرزوهای شما ونه آرزوهای اهل کتاب کسیکه بکند بدی جزا داده میشود بآن ونمی یابد از برایش از غیر

اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ

خدا دوستی ونه یاری کننده وکسیکه بکند از کارهای خوب از نر یا ماده واو مؤمن باشد پس آنها

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ

داخل میشوند بهشت را وستمکرده نمیشوند مقدار نقیری وکیست بهتر در دین از آنکه خالص گردانید وجهش را از برای خدا واو

مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

نیکوکار است وپیروی کرد دین ابراهیم حق گرای را وگرفت خدا ابراهیم را دوست ومر خدا راست آنچه در آسمانهاست

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ

وآنچه در زمین است وباشد خدا بهمه چیز فرا رسنده وفتوی میپرسند از تو در زنان بگوی خدا فتوی میدهد

فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَ

در آنها وآنچه خوانده میشود برشما درکتاب در یتیمان زنانیکه نمیدهید ایشانرا آنچه نوشته شد از برایشان

تَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ

ورغبت دارید که نکاح کنید آنهارا وعاجزان از فرزندان وآنکه کارگذاری کنید مرآن یتیمانرا بعدالت

وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾ وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ

وآنچه میکنید از خوبی پس بدرستیکه خدا باشد بآن دانا واگر زنی گمان برد از شوهرش سرباززدنی یا

إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ

روی گردانیدنی پس نیست گناهی برآن دوتا که اصلاح کنند میان خود بصلحی وصلح بهتر است وحاضر گردانیده شده نفسهارا بخل

وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا

واگر نیکی کنید وپرهیزید پس بدرستیکه خدا باشد بآنچه میکنید آگاه وهرگز نتوانید که عدالت کنید

بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَ

میان زنان واگرچه بسیار خواسته باشید پس میل مکنید تمام میل پس واگذارید اورا چون محبوس واگر باصلاح آرید و

تتقوا فإن الله كان غفورا رحيما ١٢٩ وإن يتفرقا يغن الله كلا من سعته وكان الله

و پرهیزید پس بدرستیکه خدا باشد آمرزنده مهربان و اگر جدا شوند بی نیاز گرداند خدا هر یکرا از توانگری خود و باشد خدا

واسعا حكيما ١٣٠ ولله ما في السموات وما في الأرض ولقد وصينا الذين أوتوا الكتاب

فراخ رحمت درست کردار و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بتحقیق وصیت کردیم آنانرا که داده شدند کتابرا

من قبلكم وإياكم أن اتقوا الله وإن تكفروا فإن لله ما في السموات وما في الأرض

پیش از شما و شمارا که بپرهیزید از خدا و اگر کافر شوید پس بدرستیکه مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

وكان الله غنيا حميدا ١٣١ ولله ما في السموات وما في الأرض وكفى بالله وكيلا ١٣٢

و باشد خدا بی نیاز ستوده و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و کافی است خدا کارگذار

إن يشأ يذهبكم أيها الناس ويأت بآخرين وكان الله على ذلك قديرا ١٣٣

اگر خواهد ببرد شمارا ای مردمان و بیاورد دیگرانرا و باشد خدا بر آن توانا

ع ١٣٤ من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله ثواب الدنيا والآخرة وكان الله سميعا بصيرا

کسیکه بخواهد ثواب دنیارا پس نزد خداست ثواب دنیا و آخرت و باشد خدا شنوای بینا

يا أيها الذين آمنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله ولو على أنفسكم أو الوالدين

ای آنکسانیکه ایمان آوردید باشید قیام‌کنندگان بعدالت گواهان مر خدارا و اگرچه بضرر بر خودتان یا والدین

والأقربين إن يكن غنيا أو فقيرا فالله أولى بهما فلا تتبعوا الهوى أن تعدلوا

و خویشان اگر باشد توانگر یا محتاج پس خدا سزاوارتر است بآنها پس پیروی نکنید خواهش خودرا که میل کنید

وإن تلووا أو تعرضوا فإن الله كان بما تعملون خبيرا ١٣٥ يا أيها الذين آمنوا آمنوا بالله

و اگر بپیچانید یا اعراض کنید پس بدرستیکه خدا باشد بآنچه میکنید آگاه ای آن کسانیکه گرویدید ایمان آورید بخدا

ورسوله والكتاب الذي نزل على رسوله والكتاب الذي أنزل من قبل ومن يكفر بالله و

و رسول او و بکتابی که فرود فرستاد بر رسولش و کتابی که فرود فرستاد از پیش و هرکه کافر شود بخدا و

ملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر فقد ضل ضلالا بعيدا ١٣٦ إن الذين آمنوا ثم

فرشتگان او و کتابهای او و رسولان او و روز بازپسین پس بتحقیق گمراه شد گمراهی دور بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند پس

١٣٣ ... الناس ... یعنی ... ببرد شمارا ای مردمان و بیاورد ... رسول صلی الله علیه و آله ... [illegible]

كفروا ثم آمنوا ثم كفروا ثم ازدادوا كفرا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا ۝١٣٧

کافر شدند پس گرویدند پس کافر شدند پس افزودند کفر را نباشد خدا که بیامرزد ایشان را و نه راه نماید ایشان را راهی

بشر المنافقين بأن لهم عذابا أليما ۝١٣٨ الذين يتخذون الكافرين أولياء من دون

مژده ده منافقان را بآنکه از برای ایشانست عذابی دردناک آنانکه میگیرند کافران را دوستان نه

المؤمنين أيبتغون عندهم العزة فإن العزة لله جميعا ۝١٣٩ وقد نزل عليكم في

گروندگان را آیا بجویند نزد ایشان عزت را پس بدرستیکه عزت مر خدا راست همه و بتحقیق فرستاد بر شما در

الكتاب أن إذا سمعتم آيات الله يكفر بها ويستهزأ بها فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا

کتاب آنکه چون بشنوید آیتهای خدا را که کفر ورزیده میشود بآن و استهزاء کرده میشود بآن پس منشینید با ایشان تا آنکه شروع کنند

في حديث غيره إنكم إذا مثلهم إن الله جامع المنافقين والكافرين في جهنم جميعا

در سخنی جز آن بدرستیکه شما آنگاه مانند ایشانید بدرستیکه خدا جمع کننده منافقان و کافرانست در دوزخ همه

۝١٤٠ الذين يتربصون بكم فإن كان لكم فتح من الله قالوا ألم نكن معكم وإن كان

آنانکه چشم میدارند بشما پس اگر باشد مر شما را فتحی از نزد خدا گویند آیا نبودیم با شما و اگر باشد

للكافرين نصيب قالوا ألم نستحوذ عليكم ونمنعكم من المؤمنين فالله يحكم بينكم

مر کافران را بهره گویند آیا غالب نشدیم بر شما و باز نداشتیم شما را از مؤمنان پس خدا حکم کند میان شما

يوم القيامة ولن يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلا ۝١٤١ إن المنافقين

روز قیامت و هرگز نگرداند خدا از برای کافران بر گروندگان راهی بدرستیکه منافقان

يخادعون الله وهو خادعهم وإذا قاموا إلى الصلاة قاموا كسالى يراءون الناس ولا

فریب میورزند باخدا و اوست فریب دهنده ایشان و چون برخیزند بنماز برخیزند سنگینان مینمایند مردمان را و

يذكرون الله إلا قليلا ۝١٤٢ مذبذبين بين ذلك لا إلى هؤلاء ولا إلى هؤلاء

یاد میکنند خدا را مگر اندکی مترددان در میان آن نه بسوی اینها و نه بسوی آنها

ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ۝١٤٣ يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا الكافرين أولياء

و کسیرا که اضلال کند خدا پس هرگز نیابی از برای ایشان راهی ای آنانیکه گرویدید فرا مگیرید کافران را دوستان

اعراض [illegible] ایشان [illegible] رسند [illegible]
بعض نزول در [illegible]
و [illegible] ایشان [illegible]
ایشان [illegible] بر [illegible] بجای [illegible]
[illegible] بر زبان است در زبان
مالک [illegible] ایشان را
موضع [illegible] در [illegible] اول در [illegible]
در کف [illegible] چون [illegible] منافقان
۱۴۵ ان المنافقين في الدرك الاسفل
از برای آن کردی ❋
نصب و طلب [illegible]
[illegible] بر [illegible] نصیب
فاجر ای [illegible] فاسق عمل
[illegible] کافر ای
❋ [illegible]

مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
از غیر گروندگان آیا میخواهید که بگردانید از برای خدا بر شما حجتی آشکار بدرستیکه منافقان

فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
در طبقه زیر ترند از آتش وهرگز نیابی از برای ایشان ناصری مگر آنانکه توبه کردند و باصلاح آمدند و دوستی جستند

بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا
بخدا وخالص گردانیدند دینشانرا برای خدا پس آنها باشند با مؤمنان و زود باشد که بدهد خدا مؤمنان را مزدی

عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَّا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَآمَنتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾
بزرگ چه میکند خدا بعذاب شما اگر شکر کردید و گرویدید و باشد خدا شکرپذیر دانا

لَّا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَن ظُلِمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِن تُبْدُوا
دوست نمیدارد خدا صدا بلند کردنرا ببدی از گفتار مگر کسیکه ظلم کرده شده و باشد خدا شنوای دانا اگر آشکار کنید

خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَن سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
خوبیرا یا پنهان کنیدش یا درگذرید از بدی پس بدرستیکه خدا باشد درگذرنده توانا بدرستیکه آنانکه کافر میشوند

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ
بخدا و رسولان او و میخواهند که جدائی اندازند میان خدا و رسولانش و میگویند میگرویم ببرخی و کافر میشویم

بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَ
ببرخی و میخواهند که فراگیرند میان آن راهیرا آنگروه ایشانند کافران براستی و

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ
مهیا کرده‌ایم از برای کافران عذابی خوارکننده و آنانکه گرویدند بخدا و رسولانش و جدائی نینداختند میانه احدی

مِّنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ
از ایشان آنها زود باشد که بدهیم ایشانرا مزدهاشان و باشد خدا آمرزنده مهربان درمیخواهند از تو اهل کتاب

أَن تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً
که فرودفرستی برایشان کتابی از آسمان پس بتحقیق سؤال کردند از موسی بزرگتر از آن پس گفتند بنما بما خدا را معاینه

[illegible]

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ

پس گرفت ایشانرا صاعقه بسبب ظلمشان پس فرا گرفتند گوساله را از بعد آنچه آمد ایشانرا معجزات روشن پس درگذشتیم از

ذَٰلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ

آن و دادیم موسی را حجتی پیدا و برداشتیم زبرشان طور را بسبب پیمانشان و گفتیم مرایشانرا

ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

که در روید از در سجده کنان و گفتیم مرایشانرا از حد درمگذرید در شنبه و گرفتیم ازایشان پیمانی درشت و محکم

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ

پس بجهة شکستن ایشان پیمانشانرا و کفرشان بآیتهای خدا و کشتن ایشان پیغمبرانرا بناحق و گفتار ایشان که دلهای ما در غلافست

بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ

بلکه مهر زد خدا بر آنها بسبب کفرشان پس نمیگروند مگر اندکی وبسبب کفرشان و گفتارشان بر مریم

بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا

دروغی بزرگ و گفتارشان که ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم را که رسول خداست و نکشتند او را و نه

صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ

بردار کردند ولیکن مشتبه شد مرایشانرا و بدرستیکه آنانکه اختلاف کردند در آن هر آینه در شکند از آن نیست مرایشانرا بآن هیچ علمی

إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

مگر پیروی کردن گمان و نکشتندش یقیناً بلکه بلند کردش خدا بسوی خود و هست خدا غالب درست کردار

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

و نیست از اهل کتاب مگر که گروند البته باو پیش از مردنش و در روز رستاخیز باشد بر ایشان گواه

فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

پس بسبب ستمی از آنانکه یهود شدند حرام کردیم بر ایشان پاکیزه هائی که حلال شده بود ایشانرا وبسبب بازداشتن شان از راه خدا بسیاری را

﴿١٦٠﴾ وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

و گرفتنشان افزونی مال را و بتحقیق نهی شده بودند از آن و خوردنشان مالهای مردمانرا بناحق و مهیا کردیم برای کافران

[illegible]

مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۶۱﴾ لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ فِى الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ
از ایشان عذابی دردناک لیکن استواران در دانش از ایشان و گروندگان میگروند بآنچه فرو فرستاده شد بتو

وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
و آنچه فرو فرستاده شد پیش از تو و برپا دارندگان نماز و دهندگان زکوة و گروندگان بخدا و روز

الْاٰخِرِ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۱۶۲﴾ اِنَّآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ كَمَآ اَوْحَيْنَآ اِلٰى نُوْحٍ وَّ
بازپسین آنها زود باشد که دهیمشان مزد بزرگ بدرستیکه ما وحی کردیم بسوی تو آنچنانکه وحی کردیم بسوی نوح و

النَّبِيّٖنَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَ
پیغمبران پس از او و وحی کردیم بسوی ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان و

عِيْسٰى وَاَيُّوْبَ وَيُوْنُسَ وَهٰرُوْنَ وَسُلَيْمٰنَ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿۱۶۳﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ
عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان و دادیم داود را زبور و پیغمبرانی چند که بحقیقت قصه خواندیشان

عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿۱۶۴﴾ رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ
برتو از پیش و پیغمبرانی که نخواندیم قصه ایشان را برتو و سخن کرد خدا با موسی سخن کردنی فرستادگان مژده دهندگان

وَمُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿۱۶۵﴾
و بیم کنندگان تا نباشد مر مردمانرا بر خدا بهانه پس از ارسال رسولان و باشد خدا غالب درست کردار

لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
لیکن خدا گواهی میدهد بآنچه فرو فرستاد بتو فرستادش بدانش خود و فرشتگان گواهی میدهند و کافیست خدا

شَهِيْدًا ﴿۱۶۶﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿۱۶۷﴾ اِنَّ
بگواهی بدرستیکه آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا بحقیقت گمراه شدند گمراهی دور بدرستیکه

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿۱۶۸﴾ اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ
آنانکه کافر شدند و ستم کردند نباشد خدا که بیامرزد ایشانرا و نه که راه نماید ایشانرا راهی مگر راه دوزخ جاودانیان

فِيْهَآ اَبَدًا وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۱۶۹﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ
در آن همیشه و باشد آن بر خدا آسان ای مردمان بحقیقت آمد شمارا پیغمبر براستی

مِن رَّبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

از نزد پروردگارتان پس بگروید بهتر است مرشمارا و اگر کافر شوید پس بدرستیکه مرخدا راست آنچه در آسمانها و زمین است و باشد خدا

عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ إِنَّمَا

دانای درست کردار ای اهل کتاب غلو مکنید در دینتان و مگوئید بر خدا مگر حق را جز این

الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ

نیست که مسیح عیسی پسر مریم رسول خداست و سخن او افکندش بسوی مریم و روحی از او پس بگروید بخدا

وَرُسُلِهِ ۖ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ انتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ سُبْحَانَهُ أَن يَكُونَ

و رسولانش و مگوئید سه تا باز ایستید بهتر است مرشمارا نیست خدا مگر خدای یگانه منزه است او از آنکه بوده باشد

لَهُ وَلَدٌ ۘ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَّن يَسْتَنكِفَ الْمَسِيحُ

مراورا فرزندی مراو راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و کافی است خدا کارگزار مهمات هرگز ننگ ندارد مسیح

أَن يَكُونَ عَبْدًا لِّلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَن يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ

از آنکه بوده باشد بنده مرخدارا و نه فرشتگان نزدیک کردگان و آنکه ننگ دارد از پرستش او و گردنکشی کند

فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ

پس زود حشر کند شان بسوی او همه پس امّا آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته پس تمام دهد ایشانرا مزدهاشان

وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا

و زیاده دهد ایشانرا از کرم خود و امّا آنانکه ننگ داشتند و گردنکشی کردند پس عذاب کند ایشانرا عذاب پر درد و

يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن

نیابند از برای ایشان از جز خدا دوستی و نه یاری کننده ای مردمان بحقیقت آمد شمارا حجتی از

رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ

پروردگارتان و فرستادیم بشما نوری هویدا پس امّا آنانکه گرویدند بخدا و چنگ در زدند باو

فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

پس زود در آورد ایشانرا در رحمتی از خود و فضلی و راه نماید ایشانرا بسوی او راهی راست

عجز ایشان از مخلوقات با قلوب ایشان ... کلام مراد در تحت باد ... خدا بجای آوردن و خلق کردن ... بود که در جسم نیست ... گفتن مخلوق نیست ... امّا تکلم و سخن گفتن ... زود سخن گفت خدا با موسی سخن گفتنی ... مجموع ایشان ... از برای تو پیغمبران ... ای حبیب من ... علیک بعض پیغمبرانی ... ورسلًا قد قصصناهم ... اوزان ... ۱۶۴ ... بیان ... زبان ... توضیح تبر ...

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ

فتوی میپرسند از تو بگو خدا فتوی میدهد شمارا در کلاله اگر مردی بمیرد که نباشد مراورا فرزندی ومراورا خواهری است

فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ

پس مراورا است نیمهٔ آنچه گذاشته داد و میراث میبرد ازو اگر نباشد مراورا فرزندی پس اگر باشند دوتا

فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ

پس مر آنهارا است دو ثلث از آنچه گذاشته داگر باشند برادران مردان وزنان پس مر مرد را است

مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

مانند بهره دو زن بیان میکند خدا از برای شما مبادا گمراه شوید وخدا بهمه چیزی داناست

سورة المائدة مائة وعشرون آية وهي نزلت بالمدينة

حروفها ١١٧٣٢ — كلماتها ٢٨٠٤ — ركوعها ١٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ

ای آنکسانیکه گرویدید وفا کنید بعهدها حلال شد مر شمارا بسته زبانهای چهارپایان مگر آنچه خوانده میشود بر شما

غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا

در حالیکه حلال ندارید شکار را وقتی که احرام بسته باشید هر ستیکه خدا حکم میکند آنچه خواهد ای آنکسانیکه گرویدید حلال ندارید

شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ

نشانهای خدارا ونه ماه حرام را ونه قربانی را ونه شتران با گردن بندها ونه قصد کنندگان خانهٔ کعبه را که میجویند

فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ

افزونی از پروردگار شان وخوشنودی وچون بحل شدید پس شکار کنید ونه دارد شمارا دشمنی گروهی که

صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى

باز داشتند شمارا از مسجد الحرام که از حد درگذرید ومساعدت بکدیگر کنید بر نیکی و پرهیزکاری ومساعدت بهم مکنید بر

[illegible]

الإثم والعدوان واتقوا الله إن الله شديد العقاب ﴿٢﴾ حرمت عليكم الميتة والدم

بزه و از حد درگذشتن و بترسید از خدا بدرستیکه خدا سخت عقوبتست حرام شد برشما مردار و خون

ولحم الخنزير وما أهل لغير الله به والمنخنقة والموقوذة والمتردية والنطيحة وما

و گوشت خوک و آنچه نام غیر خدا برده شود بر ذبح آن و خفه شده و بچوب مرده و از بالا در افتاده و بضرب شاخ مرده و آنچه

أكل السبع إلا ما ذكيتم وما ذبح على النصب وأن تستقسموا بالأزلام ذلكم

خورد دد مگر آنچه بسمل گردید و آنچه گلو بریده بر بتان و آنکه بخش کنید به تیرهای قمار اینان

فسق اليوم يئس الذين كفروا من دينكم فلا تخشوهم واخشون اليوم أكملت لكم

بیرون رفتن از فرمان است امروز نومید شدند آنانکه کافر شدند از دین شما پس نترسید از ایشان و بترسید از من امروز کامل کردم برای شما

دينكم وأتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام دينا فمن اضطر في مخمصة غير

کیشتان را و تمام کردم برشما نعمت خود را و پسندیدم برای شما اسلام را کیش پس آنکه بیچاره شد در گرسنگی جز

متجانف لإثم فإن الله غفور رحيم ﴿٣﴾ يسألونك ماذا أحل لهم قل أحل لكم

گراینده مر گناه پس بدرستیکه خدا است آمرزنده مهربان میپرسند از تو که چه چیز حلال شد مر ایشان را بگو حلال شد مر شما را

الطيبات وما علمتم من الجوارح مكلبين تعلمونهن مما علمكم الله فكلوا مما

پاکیها و آنچه آموختید از حیوان شکار کننده در حالیکه سگان شکاری دارید آموختید شان از آنچه آموختتان خدا پس بخورید از آنچه

أمسكن عليكم واذكروا اسم الله عليه واتقوا الله إن الله سريع الحساب ﴿٤﴾ اليوم

نگاه داشتند برشما و یاد کنید نام خدا را بر آن و بترسید از خدا بدرستیکه خدا است زود شمار امروز

أحل لكم الطيبات وطعام الذين أوتوا الكتاب حل لكم وطعامكم حل لهم والمحصنات

حلال شد مر شما را پاکیها و خوراکی آنانکه داده شدند نامه را شایسته است شما را و خوراکی شما شایسته است ایشان را و زنان آزاد

من المؤمنات والمحصنات من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم إذا آتيتموهن أجورهن

از زنان گرونده و زنان آزاد از آنانکه داده شدند نامه را پیش از شما چون دادید شان مزدهاشان را

محصنين غير مسافحين ولا متخذي أخدان ومن يكفر بالإيمان فقد حبط عمله وهو

پارسایان باشید نه پلید کار و نه گیرندگان دوستان و هر که کافر شود بگرویدن پس بتحقیق ناچیز شد کردارش و او

[illegible] ولا القلائد مراد [illegible] ※ [illegible] ※

فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ع ﴿٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ
در آخرت از زیانکارانست ای آنکسانیکه گرویدید چون برخیزید بنماز پس بشوئید رویهاتانرا

وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا
و دستهاتانرا تا مرفقها و مسح کنید سرهاتانرا و پایهاتان را تا دو کعب و اگر باشید جنابت رسیدگان

فَاطَّهَّرُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ
پس پاک جوئید و اگر باشید بیماران یا بر سفری یا آمد یکی از شما از حدثی یا بسودید زنانرا

فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ؕ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ
پس نیابید آبرا پس قصد کنید خاکی پاک پس مسح کنید رویهاتانرا و دستهاتانرا از آن نخواهد خدا

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٦﴾
که کند بر شما هیچ تنگی و لیکن میخواهد تا پاک گرداند تان و تا تمام کند نعمت خود را بر شما باشد که شما سپاسگذارید

وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِىْ وَاثَقَكُمْ بِهٖٓ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؗ وَاتَّقُوا
و یاد کنید نعمت خدارا بر شما و پیمان او که استوار کرد تان بآن چون گفتید شنیدیم و فرمان بردیم و بترسید

اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ
از خدا بدرستیکه خدا داناست باسرار سینه ها ای آنکسانیکه گرویدید باشید ایستادگان مر خدارا گواهان

بِالْقِسْطِ ؗ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا ۫ هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ
بعدل و ندارد شما را دشمنی گروهی بر آنکه داد نکنید داد کنید که آن نزدیکتر است مر پرهیزکاری را و بترسید از خدا

اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ
بدرستیکه خدا آگاهست بآنچه میکنید وعده داد خدا آنانکه گرویدند و کردند شایسته که مر ایشانراست آمرزش و مزدی

عَظِيْمٌ ﴿٩﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿١٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
بزرگ و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای مارا آنگروه اهل دوزخند ای آنکسانیکه گرویدید

اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ
یاد کنید نعمت خدارا بر شما چون قصد کردند گروهی که دراز کنند بشما دستهای خود را پس باز داشت دستهاشانرا از شما و بترسید از خدا

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان و بدرستیکه گرفت خدا پیمان بنی اسرائیل را و برانگیختیم از ایشان

اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ
دوازده سالار و گفت خدا که من با شمایم هر آینه اگر برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و بگروید

بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
برسولانم و یاری و مدد کنید ایشانرا و وام دهید خدا را وامی نیکو هر آینه درگذرانم از شما بدیهای شما را و درآورم شما را

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ
در بهشتها که میرود از زیرشان نهرها پس آنکه کافر شد پس از آن از شما پس بدرستیکه گم شد میان راه

﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
پس بسبب شکستن ایشان پیمانشانرا لعنت کردیم ایشان و کردیم دلهای ایشانرا سخت میگردانند سخنها را از جاهایش

وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ
و فراموش کردند بهره از آنچه پند داده شدند بآن و همیشه دیده ورشوی بر خیانتی از ایشان مگر اندکی از ایشان پس درگذر از ایشان

وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا
و رو بگردان بدرستیکه خدا دوست دارد نیکوکارانرا و از آنانکه گفتند بدرستیکه ما ترسایانیم گرفتیم پیمانشانرا پس فراموش کردند

حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ
بهره از آنچه پند داده شدند بآن پس برانگیختیم میانشان دشمنی و کینه تا روز قیامت و زود باشد که آگاه گرداندشان

اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ
خدا بآنچه بودند میکردند ای اهل نامه بدرستیکه آمد شما را فرستاده ما که بیان کند برای شما بسیاری از آنچه بودید

تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۚ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ
پنهان میداشتید از نامه و درگذرد از بسیاری بحقیقت آمد شما را از خدا نوری و کتابی روشن راه مینماید بآن

اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ
خدا کسی را که پیروی میکند رضایش را راههای سلامتی و بیرون میآورد ایشانرا از تاریکیها بروشنائی باذنش و هدایت میکند ایشانرا

[illegible]

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ
براه راست بتحقیق کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه خدا اوست مسیح پسر مریم بگو پس کیست که منع کند
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ
از خدا چیزی را اگر خواهد که هلاک کند مسیح پسر مریم و مادرش و هرکه در زمین است همه و مر خدار است
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ
پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست میآفریند آنچه خواهد و خدا بر همه چیزی تواناست و گفتند یهودان
وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم بَلْ أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ
و ترسایان ماییم پسران خدا و دوستان او بگو پس چرا عذاب میکند شما را بگناهان تان بلکه شما انسانید از جمله آنکه آفرید
يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ
میآمرزد مر آنرا که خواهد و عذاب میکند آنرا که خواهد و مر خدار است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست و بسوی اوست
الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن
مرجع ای اهل کتاب بتحقیق آمد شما را رسول ما بیان میکند برای شما بر فاصله از رسولان مبادا که
تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
بگویید نیامد ما را هیچ مژده دهنده و نه بیم کننده پس بتحقیق آمد شما را مژده دهنده و بیم کننده و خدا بر همه چیزی تواناست
﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنبِيَاءَ وَ
و هنگامیکه گفت موسی را مر قومش را ای قوم من یاد کنید نعمت خدا را بر شما چون گردانید در شما پیغمبرانی و
جَعَلَكُم مُّلُوكًا وَآتَاكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ
گردانید شما را پادشاهان و داد شما را آنچه را که نداد هیچیک از جهانیان . ای قوم من داخل شوید آن زمین
الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾
پاک گردانیده را که نوشته خدا از برای شما و باز پس مروید بر پشتهاتان پس بگردید زیانکاران
قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا
گفتند ای موسی بدرستیکه در آن گروهی جبارانند و بدرستیکه ما داخل نمیشویم در آن هرگز تا بیرون روند از آن پس اگر بیرون روند از آن

فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ

پس بدرستیکه ما داخل شوندگانیم گفتند دو مرد از آنانکه میترسیدند انعام کرد خدا بر آندو که داخل شوید برایشان از آن در

فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ

پس چون داخل شدید در آن پس بدرستیکه شما غالبانید و بر خدا پس توکل کنید اگر هستید گروندگان گفتند ای موسی

إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

بدرستیکه ما داخل نمیشویم در آن هرگز مادام که باشند در آن پس برو تو و پروردگارت پس کارزار کنید که ما اینجا نشستگانیم

﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

گفت ای پروردگارم بدرستیکه من مالک نیستم جز خودم و برادرم را پس جدائی انداز میان ما و میان گروه فاسقان

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

گفت پس بدرستیکه آن حرام گردانیده شد برایشان چهل سال سرگردان خواهند بود در زمین پس اندوه مدار بر گروه فاسقان

﴿٢٦﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ

و بخوان برایشان خبر دو پسر آدم را بحق هنگامیکه قربان کردند قربانی پس پذیرفته شد از یکیشان و پذیرفته نشد

مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ

از دیگری گفت هر آینه خواهم کشت ترا البته گفت جز این نیست میپذیرد خدا از پرهیزکاران اگر بگشائی تو بسوی من دستت

لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ

که بکشی مرا نیستم من گشاینده دستم را بسوی تو که بکشم ترا بدرستیکه من میترسم از خدا که پروردگار جهانیانست بدرستیکه من میخواهم

أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ

که بازگردی بگناه من و گناه خود پس شوی از اهل آتش و آن پاداش ستمکاران است پس آسان گردانید

لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ

از برای نفسش کشتن برادرش را پس کشت او را پس گردید از زیانکاران پس برانگیزانید خدا غرابی را که کاوش میکرد در زمین

لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَٰذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ

تا بنماید او را که چگونه بپوشاند جسد برادرش را گفت ای وای بر من آیا عاجز شدم که باشم مانند این غراب پس بپوشم

تفسیر عیاشی از حضرت صادق روایت شده *
[illegible] بهابیل [illegible]
بردن آدم بود [illegible]
سبب این [illegible]
روایت شده و نیز [illegible]
علل الشرایع از حضرت صادق
[illegible] گردانیده بود [illegible]
[illegible] اطلاع حضرت آدم را از قتل
[illegible] اینان آن پسران
مسعودی [illegible]
[illegible] در بعضی از [illegible]
[illegible] خواهران [illegible]
[illegible]
[illegible] بیان [illegible]
[illegible]
[illegible]

سوءة أخي فأصبح من النادمين ﴿٣١﴾ من أجل ذلك كتبنا على بني إسرائيل أنه من قتل

جسد برادرم را پس گردید از پشیمانان از برای آن نوشتیم بر بنی اسرائیل که هر که بکشد

نفسا بغير نفس أو فساد في الأرض فكأنما قتل الناس جميعا ومن أحياها فكأنما

تنی را بدون آنکه کشته باشد تنی را یا فسادی در زمین پس گویا کشته است مردمانرا همه و کسیکه زنده گرداندش پس گویا که

أحيا الناس جميعا ولقد جاءتهم رسلنا بالبينات ثم إن كثيرا منهم بعد ذلك

زنده گردانیده مردمانرا همه و بتحقیق آمد ایشانرا رسولان ما با معجزات پس بدرستیکه بسیاری از ایشان پس از آن

في الأرض لمسرفون ﴿٣٢﴾ إنما جزاء الذين يحاربون الله ورسوله ويسعون في الأرض

در زمین اسراف کارانند نیست پاداش آنانکه حرب میکنند با خدا و رسولش و میکوشند در زمین

فسادا أن يقتلوا أو يصلبوا أو تقطع أيديهم وأرجلهم من خلاف أو ينفوا من الأرض

از راه فساد مگر آنکه کشته شوند یا بر دار کرده شوند یا بریده شود دستهاشان و پاهاشان از خلاف یکدیگر یا رانده شوند از زمین

ذلك لهم خزي في الدنيا ولهم في الآخرة عذاب عظيم ﴿٣٣﴾ إلا الذين تابوا من قبل

آن مر ایشانرا است خواری در دنیا و از برای ایشانست در آخرت عذابی بزرگ مگر آنانکه توبه کردند پیش از آنکه

أن تقدروا عليهم فاعلموا أن الله غفور رحيم ﴿٣٤﴾ يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله

دست یابید بر ایشان پس بدانید بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست ای آن کسانیکه ایمان آوردید بترسید از خدا

وابتغوا إليه الوسيلة وجاهدوا في سبيله لعلكم تفلحون ﴿٣٥﴾ إن الذين كفروا

و بجوئید بسوی او وسیله و جهاد کنید در راه او باشد که شما رستگار شوید بدرستیکه آنانکه کافر شدند

لو أن لهم ما في الأرض جميعا ومثله معه ليفتدوا به من عذاب يوم القيامة ما

اگر آنکه باشد مر ایشانرا آنچه در زمین است همه و مانند آن باشد با آن که خود را باز خرند بآن از عذاب روز رستخیز که

تقبل منهم ولهم عذاب أليم ﴿٣٦﴾ يريدون أن يخرجوا من النار وما هم بخارجين منها

پذیرفته نشود از ایشان و از برای ایشانست عذابی دردناک میخواهند که بیرون روند از آتش و نیستند ایشان بیرون روندگان از آن

ولهم عذاب مقيم ﴿٣٧﴾ والسارق والسارقة فاقطعوا أيديهما جزاء بما كسبا نكالا

و مر ایشانرا عذابیست دائمی و مرد دزد و زن دزد پس ببرید دستهای ایشانرا پاداشی بسبب آنچه کسب کردند عقوبتی

[illegible]

مِنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ

از خدااست وخدا غالب درستکارلست پس آنکه توبه کرد پس از ستمش ونیکی کرد پس بدرستیکه خدا توبه میپذیرد براو بدرستیکه

اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ

خدا آمرزنده مهربانست آیا ندانستی که خدا مراوراست پادشاهی آسمانها وزمین عذاب میکند آنرا که خواهد

وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ

ومیآمرزد آنراکه خواهد وخدا بر همه چیز تواناست ای پیغمبر اندوهناک نکنند ترا آنانکه

يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِينَ

میشتابند درکفر از آنانکه گفتند گرویدیم بدهنهاشان ونگرویده دلهاشان واز آنانکه

هَادُوا ۛ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِن بَعْدِ

یهود شدند شنوندگانند مر دروغ را شنوندگانند مرگروهی دیگر که نیامدند ترا میگردانند سخنها را از پس

مَوَاضِعِهِ ۖ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَن يُرِدِ اللّٰهُ

جاهای او میگویند اگر داده شوید این را پس بگیریدش واگر نداده شدید آنرا پس بترسید وآنکه خواهد خدا

فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا ۚ أُولٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ

آزمایش خود را پس مالک نشوید مراورا از خدا چیزی آنگروهند آنانکه نخواسته خدا که پاک گرداند دلهای ایشانرا

لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ

مرایشانراست در دنیا خواری ومرایشانراست در آخرت عذابی بزرگ شنوندگانند مر دروغ را خورندگانند

لِلسُّحْتِ ۚ فَإِن جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَإِن تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَن يَضُرُّوكَ

مر حرام را پس اگر آمدند ترا پس حکم کن میانشان یا روی گردان از ایشان واگر رو بگردانی از ایشان پس هرگز ضرر نتوانند رسانید ترا

شَيْئًا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ

چیزی واگر حکم کردی پس حکم کن میانشان بعدل بدرستیکه خدا دوست دارد عدالت کنندگانرا وچگونه حکم میسازند ترا

وَعِندَهُمُ التَّوْرَاةُ فِيهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِن بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ وَمَا أُولٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

ونزد ایشانست توریة که در آنست حکم خدا پس بر میگردند پس از آن ونیستند آنگروه بگروندگان

[illegible]

إِنَّا أَنزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
بدرستیکه ما فرستادیم توریة را که در آنست هدایت و نور حکم میکنند بآن پیغمبرانی که پذیرای فرمان شدند برای آنانکه یهود شدند

وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِن كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا
و خدا پرستان کامل معرفت و دانایان دین دار بآنچه خواسته شدند نگاهداریش را از کتاب خدا و بودند بر آن گواهان پس مترسید

النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
از مردمان و بترسید از من و بدل مگیرید بآیتهای من بهای اندک را و کسیکه حکم نکرد بآنچه فرو فرستاد خدا پس آنها ایشان

الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ وَ
کافرانند و نوشتیم برایشان در آن اینکه نفس بنفس است و چشم بچشم و بینی ببینی و

الْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم
گوش بگوش و دندان بدندان و جراحتها را قصاص پس کسیکه تصدق کند بآن پس آن کفاره است مر او را و کسیکه حکم نکرد

بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾ وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
بآنچه فرو فرستاد خدا پس آنها ایشان ستمکارانند و از پی در آوردیم بر اثرهاشان عیسی پسر مریم را در حالیکه تصدیق کننده بود و از آنچه باشد

مِنَ التَّوْرَاةِ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَهُدًى وَ
پیش دستش از توریة و دادیم او را انجیل که در آن هدایتی است و نوری و تصدیق کننده مر آنچه را باشد پیش دستش از توریة و هدایت و

مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ
پندیست برای پرهیزکاران و باید حکم کنند اهل انجیل بآنچه فرو فرستاد خدا در آن و کسیکه حکم نکرد بآنچه فرستاد خدا پس آنگروه

هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ
ایشانند فاسقان و فرو فرستادیم بتو کتاب را براستی باور دارنده مر آنچه باشد میان دو دستش از کتاب

وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلٍّ
و نگهبانست بر آن پس حکم کن میانشان بآنچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن مرادهای ایشان را بسبب از آنچه آمد ترا از حق از برای هر یک

جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ
گردانیدیم از شما شریعتی و راه روشنی و اگر خواست خدا هرآینه گردی شما را امتی واحد و لیکن تا بیازماید شمارا

فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ

در آنچه داد شمارا پس پیشی گیرید یکدیگر را بخوبیها بسوی خداست مرجع شما همه پس خبر میدهد شمارا بآنچه بودید در آن

تَخْتَلِفُوْنَ ۝۴۸ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ

اختلاف میکردید و آنکه حکم کن میانشان بآنچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن خواهشهای ایشانرا و بترس از ایشان که

يَّفْتِنُوْكَ عَنْۢ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّصِيْبَهُمْ

بفتنه اندازند ترا از برخی آنچه فرو فرستاد خدا بتو پس اگر برگردند پس بدان که جز این نیست میخواهد خدا که برساند ایشانرا

بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ۝۴۹ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ؕ

ببرخی گناهانشان و بدرستیکه بسیاری از مردمان هر آینه فاسقانند آیا پس داوری نادانی پیش را میجویند

وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ۝۵۰ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ

و کیست نیکوتر از خدا بداوری از برای گروهیکه یقین میکنند ای آنکسانیکه گرویدید مگیرید یهود

وَالنَّصٰرٰٓى اَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

و ترسایان را دوستان برخی شان دوستان برخی اند و هرکه دوست دارد ایشانرا از شما پس بدرستیکه او از ایشانست بدرستیکه خدا

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۵۱ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ

هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا پس میبینی آنانرا که در دلهاشان مرض است میشتابند در ایشان میگویند

نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَآئِرَةٌ ؕ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَآ اَسَرُّوْا

میترسیم که برسد مارا گزند بدی پس شاید خدا که آورد گشایش یا فرمانی از نزدش پس گردند بر آنچه نهان

فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ۝۵۲ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ

داشتند در تنهاشان پشیمانان و گویند آنانکه گرویدند آیا این گروه آنانند که سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهاشان

اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ؕ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ۝۵۳ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ

که ایشان باشمایند ناچیز شد کردارهاشان پس گشتند زیانکاران ای آنانکه گرویدید آنکه برگردد از شما

عَنْ دِيْنِهٖ فَسَوْفَ يَاْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ ۙ اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَى

از دینش پس زود باشد که بیاورد خدا گروهیرا که دوست دارد ایشانرا و دوست دارند او را نرم دلانند بر گروندگان درشتانند بر

للذين هادوا

الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ

کافران کارزار میکنند در راه خدا ونمیترسند از سرزنش سرزنش کننده آنست افزونی خدا میدهدش

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ

بهرکه خواهد وخدا فراخ رحمت داناست جزاین نیست که ولی شما خداست ورسولش وآنانکه گرویدند آنانکه

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ

برپا میدارند نمازرا ومیدهند زکوة را وقتیکه ایشان دررکوعند وآنکه دوست دارد خدا ورسولش را وآنانکه

آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا

گرویدند پس بدرستیکه گروه خدا ایشانند غالبان ای آن کسانیکه گرویدید مگیرید آنانرا که گرفتند

دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ

دین شمارا بفسوس وبازیچه از آنانکه داده شدند نامه را پیش ازشما وکافرانرا دوستان وبترسید ازخدا

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

اگرهستید گروندگان وچون ندا میکنید بنماز میگیرند آنرا باستهزاء وبازی این بسبب آنست که ایشان

قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ

گروهی اندکه درنمیابند بعقل بگو ای اهل کتاب آیا ناخوش میدارید ازما مگرآنکه ایمان آوردیم بخدا وآنچه فرو فرستاده شد

إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكَ

بما وآنچه فرستاده شد ازپیش وآنکه بیشترین شما فاسقانند بگو آیا خبردهم شمارا ببدتر ازآن

مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ

درجزا نزد خدا کسیکه لعنت کرد اورا خدا وخشم کرد براو وگردانید ازایشان بوزینگان وخوکان وپرستید

الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا

طاغوت را آنها بدترند درجای وگمگشته ترند ازمیانه راه وچون آیند شمارا گویند گرویدیم

وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَىٰ

وبتحقیق داخل شدند بکفر وایشان بتحقیق بیرون رفتند بآن وخدا داناتر است بآنچه هستند که پنهان میدارند ومی بینی

كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

بسیاری از ایشان را که میشتابند در گناه و دشمنی و خوردنشان حرام را هر آینه بد است آنچه بودند میکردند

٦٢ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا

چرا باز نمیدارند ایشانرا خداپرستان و دانایان دیندار از گفتارشان بد را و خوردنشان حرام را هر آینه بد است آنچه

كَانُوا يَصْنَعُونَ ٦٣ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ بَلْ

هستند که میکنند و گفتند یهود دست خدا بسته است بسته باد دستهاشان و لعنت کرده شدند بآنچه گفتند بلکه

يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ

دو دست او گشاده است انفاق میکند چنانکه میخواهد و هر آینه میافزاید البته بسیاری از ایشان آنچه فرو فرستاده بتو از پروردگارت

طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا

سرکشی و کفر و انداختیم میانشان دشمنی و کینه تا روز رستخیز هرگاه برافروختند آتشرا

لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ٦٤ وَلَوْ أَنَّ

برای کارزار خاموش کرد آنرا خدا و میشتابند در زمین از برای فساد کردن و خدا دوست نمیدارد فساد کنندگانرا و اگر آنکه

أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ٦٥

اهل کتاب گرویده بودند و پرهیزکار شده بودند درمیگذراندیم از آنها بدیهاشانرا و درمیآوردیمشان در بهشتهای پر نعمت

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِّنْ رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ

و اگر آنکه ایشان برپای داشته بودند توریة و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد بایشان از پروردگارشان هر آینه میخوردند از بالاشان و از

تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ ۚ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ٦٦ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ

زیر پاهاشان از ایشانند گروهی میانه رو و بسیاری از ایشان بد است آنچه را میکنند ای پیغمبر برسان

مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۖ وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ

آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت و اگر نکردی پس نرسانیده خواهی بود پیغامهای او را و خدا نگاه میدارد ترا از

النَّاسِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ٦٧ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا

مردمان بدرستیکه خدا هدایت نمیکند گروه کافرانرا بگو ای اهل کتاب نیستید بر چیزی تا برپای دارید

انطباق تام بر صفات آنحضرت دارد [illegible] رسول خدا [illegible]

[illegible] و معین گردید [illegible]

ابو عبد الله السلام [illegible]

که این آیه در باب [illegible] است که با حضرت

و ابن عباس و [illegible] و امام جعفر صادق علیهما السلام

محمد باقر و امام [illegible]

[illegible] ابن [illegible] از [illegible]

[illegible] ناس

این در باره [illegible] بین مردم [illegible]

دو دست [illegible] دشمن [illegible]

اصل [illegible] برای خود [illegible]

[illegible] دین باطل [illegible]

التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ

توریة وانجیل را وآنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان وهرآینه افزون کند بسیاری از ایشان را آنچه فرو فرستاده

مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ

شد بتو از پروردگارت بیراهی وناسپاسی پس اندوه مدار بر گروه کافران بدرستیکه آنانکه گرویدند وآنانکه

هَادُوْا وَالصَّابِئُوْنَ وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا

یهود شدند واز دینی بدینی روندگان وترسایان آنکه گروید بخدا وروز بازپسین وکرد کار شایسته پس نیست

خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ رُسُلًا ۗ

بیمی برایشان ونه ایشان اندوهناک شوند وهرآینه گرفتیم پیمان فرزندان یعقوب را وفرستادیم بسوی ایشان رسولانی

كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ ۙ فَرِيْقًا كَذَّبُوْا وَفَرِيْقًا يَّقْتُلُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَحَسِبُوْٓا اَلَّا

هرگاه که آمد ایشان را پیغمبری بآنچه نه آرزومند بود تنهای ایشان گروهی را تکذیب کردند وگروهی را میکشتند وپنداشتند که

تَكُوْنَ فِتْنَةٌ فَعَمُوْا وَصَمُّوْا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوْا وَصَمُّوْا كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ

نباشد آزمایشی پس کور شدند وکر شدند پس توبه داد خدا برایشان پس کور شدند وکر شدند بسیاری از ایشان وخدا بیناست

بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ وَقَالَ الْمَسِيْحُ يٰبَنِيْٓ

بآنچه میکنند هرآینه بحقیقت کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه خدا اوست مسیح پسر مریم وگفت مسیح ای بنی

اِسْرَآءِيْلَ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ۗ اِنَّهٗ مَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ

اسرائیل که بپرستید خدا را که پروردگار من وپروردگار شماست بدرستیکه هرکه انباز قرار داد بخدا پس بدرستیکه حرام کرده است خدا بر او

الْجَنَّةَ وَمَاْوٰىهُ النَّارُ ۗ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ

بهشت را وجای او است آتش ونیست ستمکاران را هیچ یاری کننده هرآینه بدرستیکه کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه خدا

ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّآ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۗ وَاِنْ لَّمْ يَنْتَهُوْا عَمَّا يَقُوْلُوْنَ لَيَمَسَّنَّ

سیم سه است ونیست هیچ خدائی مگر خدای یگانه واگر باز نایستند از آنچه میگویند هرآینه برسد

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ اَفَلَا يَتُوْبُوْنَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُوْنَهٗ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

آنانکه کافر شدند از ایشان عذابی دردناک آیا پس توبه نمیکنند بسوی خدا وآمرزش نمیخواهند از او وخدا آمرزنده

رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَّا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ
مهربانست نیست مسیح پسر مریم مگر پیغمبری که بحقیقت گذشتند پیش از او پیغمبران و مادرش بود بسیار راست
كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ
بودند که میخوردند طعام را بنگر که چگونه بیان میکنیم از برای ایشان آیتها را پس بنگر که چگونه برگردانیده میشوند بگو
أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾
آیا میپرستید از جز خدا آنچه مالک نمیشود از برای شما ضرری و نه سودی را و خدا او است شنوای دانا
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا
بگو ای اهل کتاب غلو مکنید در دینتان بناحق و پیروی مکنید خواهشهای جمعی که بحقیقت گمراه شدند
مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن بَنِي
از پیش و گم کردند بسیاری را و گمراه شدند از میانهٔ راه لعنت کرده شدند آنانکه کافر شدند از بنی
إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾
اسرائیل بر زبان داود و عیسی پسر مریم این بسبب آنست که نافرمانی کردند و بودند که تعدی میکردند
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ
بودند که باز نمی ایستادند از منکری که میکردند آنرا هرآینه بد بود آنچه بودند که میکردند می بینی بسیاری از ایشان را
يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ
که دوست میگیرند آنانرا که کافر شدند هرآینه بد است آنچه پیش فرستاده برای ایشان نفسهاشان که خشم کرد خدا برایشان و در عذاب
هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ
ایشانند جاویدان و اگر بودند که میگرویدند بخدا و پیغمبر و آنچه فرو فرستاده شد باو نمیگرفتندشان
أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ
دوستان و لیکن بسیاری از ایشان نافرمانانند هرآینه خواهی یافت سختترین مردمانرا در دشمنی از برای آنان
آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا
ایمان آوردند یهود را و آنانکه شرک آوردند و هرآینه خواهی یافت نزدیکترینشانرا در دوستی از برای آنها که گرویدند آنانکه گفتند

نازل شده در اثنای مراجعت حضرت رسول صلی الله علیه وآله از حجة الوداع
در باب امامت حضرت امیرمؤمنان بوده
الیوم اکملت ... بروایت جمهور اهل اسلام
قوله سبحانه ۶۷ یا ایها الرسول بلغ
از عیون الاخبار ✱
و در تفسیر آن حضرت با سلیمان مروزی
از تفسیر در روایت حضرت امام رضا
حضرت صادق علیه السلام در این باب
ولا تجاوزوا بنا ... در روایت
[illegible] ... متفق
۶۴ قوله و قالت الیهود ید الله مغلولة ... بنی
جماعت کردند ... [illegible]
[illegible]

إِنَّا نَصَارَىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا

بدرستیکه ما ترسایانیم آن باین است که از ایشانند کشیشان وصومعه نشینان وآنکه آنها سرکشی نمیکنند وچون

سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ

بشنوند آنچه فرو فرستاده شد بر رسول می بینی چشمهاشانرا که میریزد از اشک از آنچه را شناختند از حق میگویند

رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ

ای پروردگار ما گرویدیم پس بنویس ما را با شاهدان وچیست ما را که ایمان نیاوریم بخدا وآنچه آمد ما را از حق و

نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي

طمع داریم که داخل گرداند ما را پروردگار ما با گروه شایستگان پس جزا داد ایشانرا خدا بآنچه گفتند بهشتهائی که میرود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن وآن پاداش نیکوکاران است وآنانکه کافر شدند وتکذیب کردند

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ

آیتهای ما را آنگروه اهل دوزخند ای آنکسانیکه گرویدید حرام مکنید پاکیزه های آنچه را حلال گردانید خدا

لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا

از برای شما واز حد در مگذرید بدرستیکه خدا دوست ندارد تعدی کنندگانرا وبخورید از آنچه روزی داد شما را خدا حلال

طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ

پاکیزه وبترسید از خدائی که شما باو گروندگانید مؤاخذه نمیکند شما را خدا بلغو در سوگندهاتان

وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ

ولیکن مؤاخذه میکند شما را بسبب بستنتان سوگندها را پس کفاره آن طعام دادن ده مسکین است از

أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ

وسط آنچه اطعام میکنید اهلتان را یا لباس آنهاست یا آزاد کردن گردنی است پس کسیکه نیابد پس روزه سه

أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

روز است آن کفاره سوگندهای شماست چون سوگند خوردید وخلاف کنید ونگاه دارید سوگندهاتانرا همچنین بیان میکند خدا برای شما

[illegible]

آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ

آیتهای خودرا باشد که شما شکر کنید ای آنکسانیکه گرویدید جز این نیست که شراب و قمار و بتها

وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ

و تیرهای قرعه پلید است از کردار شیطان پس دوری کنید از آنها باشد که شما رستگار شوید جز این نیست که میخواهد

الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ

شیطان که بیفگند. میان شما دشمنی و کینه در خمر و قمار و باز دارد شمارا از

ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

یاد خدا و از نماز پس آیا شما هستید باز ایستادگان و فرمانبرید خدارا و فرمانبرید پیغمبررا

وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ

و حذر کنید پس اگر اعراض کنید پس بدانید که نیست بر رسول ما مگر رسانیدن آشکار نیست بر آنان

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

که گرویدند و کردند کارهای شایسته گناهی در آنچه خوردند چون پرهیزکار شدند و گرویدند و کردند کارهای شایسته

ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

پس پرهیزکار شدند و گرویدند پس پرهیزکار شدند و نیکی کردند و خدا دوست دارد نیکوکاران را ای آنکسانیکه گرویدند

لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ

هرآینه می آزماید شمارا خدا بچیزی از شکار که میرسد بآن دستهای شما و نیزه های تان تا جدا نماید خدا آنرا که میترسد از او

بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا

در نهانی پس کسیکه تعدی کرد پس از آن پس اوراست عذابی پر درد ای آنکسانیکه گرویدید مکشید

الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ

صیدرا و شما باشید محرمان و کسیکه کشت آنرا از شما از روی عمد پس جزا است مثل آنچه را کشت از شتر و گاو و گوسفند که حکم کنند

بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ

بآن دو صاحب عدالت از شما. قربانی رسنده کعبه یا کفاره است طعام مسکینان یا برابر آن

صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ
روزه تا بچشد بدی عقوبت کارش را عفو کرد خدا از آنچه گذشت و آنکه بازگشت کرد پس انتقام کشد خدا از او و خدا

عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ
غالب صاحب انتقام است حلال کرده شد از برای شما شکار دریا و طعامش پاکیزه برای شما و از برای قافله و حرام کرده شد

عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ
بر شما شکار بیابان مادام که باشید محرمان و بترسید از خدائی که بسوی او محشور میشوید گردانید خدا کعبه را

الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ
خانهٔ محترم بجهت قوام مردمان و ماه حرام و قربانی را و قلاده‌ها را آن از برای اینست که بدانید که

اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اعْلَمُوا أَنَّ
خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست بدانید که

اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
خدا سخت عقوبت است و بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است نیست بر رسول مگر رسانیدن و خدا میداند

مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
آنچه آشکار میکنید و آنچه را پنهان میدارید بگو یکسان نیست پلید و پاکیزه و اگرچه بشگفت آورده باشد ترا

الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا
بسیاری پلید پس بترسید از خدا ای صاحبان خردها باشد که شما رستگار شوید ای آنکسانیکه گرویدید مپرسید

عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ
از چیزهائی که اگر آشکار کرده شود مر شما را بد آید شما را و اگر بپرسید از آن هنگامیکه فرو فرستاده میشود قرآن آشکار شود مر شما را

عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾
درگذشت خدا از آن و خدا آمرزنده بردبار است بتحقیق سؤال کردند آنرا جمعی پیش از شما پس گردیدند بآنها کافران

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ
نگردانید خدا هیچ بحیره و نه سائبه و نه وصیله و نه حامی ولیکن آنانکه کافر شدند افترا میکنند

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى

بر خدا دروغ را و بیشترین ایشان در نمی یابند بعقل وچون گفته شود مرایشانرا بیائید بسوی آنچه فرستاد خدا وبسوی

الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۗ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا

رسول گویند بس است مارا آنچه یافتیم برآن پدران خودرا واگرچه باشد پدرانشان که ندانند چیزی را

وَّلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ مَّنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۗ

ودراه نیابند ای آنکسانیکه گرویدید برشماست نفسهای شما زیان نمیکند شمارا آنکه گمراه شد چون هدایت یابید

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا شَهَادَةُ

بسوی خداست بازگشت شما همه پس خبر میدهد شمارا بآنچه بودید که میکردید ای آنکسانیکه گرویدید گواهی

بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ

میانتان چون حاضر شود یکی از شمارا مرگ هنگام وصیت کردن دوکس صاحبان عدالت باید از شما یا دوتای دیگر از

غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ ۚ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ

جز شما اگر شما سفر کردید در زمین پس رسید شمارا حادثهٔ مرگ بازمیدارید آندورا بعد از نماز

فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِى بِهِ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ

پس سوگند میخورند بخدا اگر شک بهم رسانیده باشید که نگرفته ایم بآن بهائیرا واگرچه باشد صاحب قرابت و نپوشیده ایم گواهی خدارا

اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ اِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا

بدرستیکه ما آنگاه هرآینه از بدکاران باشیم پس اگر اطلاع یافته شد بر آنکه آندو مستحق شدند بدیرا پس دوتای دیگر برمیخیزند بجای آن دوتا

مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَآ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا

از آنانکه مستحق شده برایشان که آندو اولی اند پس قسم میخورند بخدا که هرآینه گواهی ما سزاوارتر است از گواهی آن دو

وَمَا اعْتَدَيْنَآ ۖ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَّاْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَآ

وتعدی نکرده ایم بدرستیکه ما آنگاه هرآینه باشیم از ستمکاران آن نزدیکتر است بآنکه بیارند گواهی را بر وجهش

اَوْ يَخَافُوٓا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ

یا بترسند که رد کرده شود سوگندهائی بعد از سوگندهاشان وبترسید از خدا وبشنوید و خدا هدایت نمیکند گروه

منع کنند بسلامت باشند ✻ بتکلند و بعد غرق شوند و اگر آنرا یکی از ایشان بتری برادر دو کتی را چون کسی در میان در باره است که در کسی نشسته باشند باشد و ازدهی نکنند تنی چاهی صالحان که فاسقی در میان آنها اهل کتاب را در ترجمه است آنش دین کند به راهی انکار نکرد دهای بعضی از شمارا بر بعضی نیز داد از راه حق داده و اگر حق ندا نی از زنان که در دست بفتنه را باید در خویشاوند که امر معروف کنید از عمل نفسی که بیارد بعضی را

الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
فاسقانرا روزیکه جمع میکند خدا رسولانرا پس میگوید چه چیز اجابت کرده شدید گویند نیست دانشی از برای ما بدرستیکه تو تویی

عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ
دانای نهانیها چون گفت خدا ای عیسی پسر مریم یاد کن نعمت مرا بر تو و بر مادرت

إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ
وقتی که نیرو دادم ترا بروح پاکی سخن میکردی با مردمان در گهواره و در دوموئی و وقتی که آموختم ترا کتاب

وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي
وحکمت و توریة و انجیل و هنگامیکه میساختی از گل چون شکل مرغی برخصت من

فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
پس میدمیدی درآن پس میشد مرغی بفرمان من و به میکردانیدی کور مادرزادرا و پیس را بفرمان من و وقتیکه بیرون میآوردی مردگانرا

بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
باذن من و آنگاه که باز داشتم بنی اسرائیل را از تو وقتی که آمدی ایشانرا بحجتها پس گفت آنانکه کافر شدند

مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي
از ایشان نیست این مگر جادوی آشکار و هنگامیکه وحی فرستادم بحواریان که بگروید بمن و برسول من

قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ
گفتند ایمان آوردیم و گواه باش بآنکه ما منقادانیم هنگامیکه گفتند حواریان ای عیسی پسر مریم آیا

يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
میتواند پروردگارت که فرود آورد بر ما خوانی آراسته از آسمان گفت بترسید از خدا اگر هستید گروندگان

﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ
گفتند میخواهیم که بخوریم از آن و بیارامد دلهای ما و بدانیم که بتحقیق راست گفتی با ما و باشیم

عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
برآن از گواهان گفت عیسی پسر مریم بارخدایا ای پروردگار ما فرو فرست بر ما خوانی آراسته از آسمان که

[illegible]

تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ
بر ما باشد از برای ما عیدی از برای اول و آخر ما و نشانی از تو و روزی ده ما را و تویی بهترین روزی دهندگان گفت خدا

إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ
بدرستیکه من فرو فرستنده ام آنرا بر شما پس هر که کافر شود پس از آن از شما پس بدرستیکه من عذاب میکنم او را عذابی که عذاب نمیکنم بآن احدی از

الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ
جهانیان را و هنگامیکه گفت خدا ای عیسی پسر مریم آیا تو گفتهٔ مر مردمانرا که فرا گیرید مرا و مادرم را دو خدا

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ
از غیر خدا گفت منزهی تو نسزد مرا که بگویم آنچه نیست مرا سزاوار اگر هستم که گفته ام آنرا پس بتحقیق

عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ
دانسته آنرا میدانی آنچه در ضمیر منست و نمیدانم من آنچه در نفس تو است بدرستیکه تو تویی دانای نهانیها نگفته ام

لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ
مر ایشانرا مگر آنچه فرمودی مرا بآن که بپرستید خدا را که پروردگار منست و شماست و بودم بر ایشان گواه مادام که بودم

فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ
در میان ایشان پس چون برداری مرا هستی تو نگهبان بر ایشان و تو بر همه چیز گواهی اگر

تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾
عذاب کنی ایشانرا پس ایشان بندگان تواند و اگر بیامرزی ایشانرا پس بدرستیکه تو تویی غالب درست کردار

قَالَ اللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
گفت خدا این روزیست سود بخشد راست گویانرا راستی گفتن ایشان مر ایشانراست بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلَّهِ
جاودانیان در آن پیوسته راضی شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او آنست کامیابی بزرگ مر خدای راست

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾
پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست و او بر همه چیزی تواناست

[illegible]

سورة الأنعام مائة وخمس وستون آية وهي مكية

حروفها ٢٤٢٢ — كلماتها ٣٥٢ — ركوعها ٢٠

بسم الله الرحمن الرحيم *

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الحمد لله الذي خلق السموات والأرض وجعل الظلمات والنور ثم الذين
ستایش مرخدارا که آفرید آسمانها وزمین را وپدید آورد تاریکیها وروشنی را پس آنانکه
كفروا بربهم يعدلون ① هو الذي خلقكم من طين ثم قضى أجلا وأجل مسمى
کافر شدند بپروردگارشان برابر میکنند دیگرانرا اوست که آفریدتان از گل پس تقدیر کرد اجلی را واجلی است نام برده شده
عنده ثم أنتم تمترون ② وهو الله في السموات وفي الأرض يعلم سركم وجهركم
نزد او پس شما شک میآورید واوست خدا در آسمانها ودر زمین میداند پنهان شما وآشکار شمارا
ويعلم ما تكسبون ③ وما تأتيهم من آية من آيات ربهم إلا كانوا عنها معرضين ④
ومیداند آنچه کسب میکنید ونمیاید ایشانرا هیچ آیتی از آیتهای پروردگارشان مگر آنکه باشند از آن روگردانندگان
فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم أنبؤا ما كانوا به يستهزءون ⑤ ألم يروا
پس بتحقیق تکذیب کردند حق را چون آمد ایشانرا پس زود باشد که آید ایشانرا خبرهای آنچه بودند بآن استهزاء میکردند آیا ندیدند
كم أهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الأرض ما لم نمكن لكم وأرسلنا السماء
که چند ایشانرا هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنی که صاحب تصرف کردیمشان در زمین آنچه صاحب تصرف نکردیم شمارا وفرستادیم ابررا
عليهم مدرارا وجعلنا الأنهار تجري من تحتهم فأهلكناهم بذنوبهم وأنشأنا من
برایشان پی درپی وگردانیدیم نهرهارا که میرود از زیر ایشان پس هلاک کردیم ایشانرا بسبب گناهانشان وآفریدیم از
بعدهم قرنا آخرين ⑥ ولو نزلنا عليك كتابا في قرطاس فلمسوه بأيديهم لقال الذين
بعد ایشان قرنی دیگر واگر فرو فرستاده بودیم برتو کتابی در کاغذی پس بسودندی آنرا بدستهاشان هرآینه گفتندی آنانکه
كفروا إن هذا إلا سحر مبين ⑦ وقالوا لولا أنزل عليه ملك ولو أنزلنا
کافر شدند نیست این مگر جادوی آشکار وگفتند چرا فرو فرستاده نشد براو فرشته واگر فرو فرستاده بودیم

* سورة الانعام [illegible]

مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿٨﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا

فرشته هرآینه گذارده شده بود امر پس مهلت داده نمیشدند واگر میگردانیدیمش فرشته هرآینه میگردانیدیمش بصورت مردی و هرآینه میپوشانیدیم

عَلَيْهِم مَّا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم

برایشان آنچه میپوشیدند و هرآینه بتحقیق استهزا کرده شد برسولان از پیش تو پس فرو گرفت آنانرا که استهزا کردند از ایشان

مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

آنچه بودند بآن استهزا میکردند بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان

﴿١١﴾ قُل لِّمَن مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُل لِّلَّهِ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ

بگو مر کراست آنچه در آسمانها و زمین است بگو مر خدراست نوشته بر خودش رحمت را هرآینه جمع خواهد کرد شمارا

إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ

روز رستخیز نیست شکی در آن آنانکه زیان کردند در نفسهای خود پس ایشان ایمان نمیآورند و مر اوراست آنچه آرمید

فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ

در شب و روز و اوست شنوای دانا بگو آیا جز خدارا بگیرم ولی پدید آورنده آسمانها

وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ

و زمین و او میخوراند و خورانیده نمیشود بگو بدرستیکه من فرموده شده ام که باشم اول کسیکه مسلمان شد و مباش البته

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَّن يُصْرَفْ

از شرک آورندگان بگو بدرستیکه میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ کسیکه گردانیده میشود

عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ

از او عذاب در آنروز پس بحقیقت رحمت کرده اورا و آنست کامیابی آشکار واگر برساند ترا خدا ضرری پس نیست دفع کننده

لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ

مرآنرا مگر او واگر رساند بتو خیری پس او بر همه چیزی تواناست و اوست غالب فوق بندگانش

وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ

و اوست درست کردار آگاه بگو چه چیز است بزرگتر در شهادت بگو خدا گواه است میان من و میان شما و وحی فرستاده

إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُم بِهِ وَمَن بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ
بمن این قرآن تا بترسانم شمارا بآن وآنرا که برسد آیا شما هرآینه گواهی میدهید که با خداست إلهان دیگر
قُل لَّا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ١٩ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
بگو گواهی نمیدهم بگو جز این نیست او خدائی است یکتا وبدرستیکه من بیزارم از آنچه شرک میآورید آنانکه دادیمشان
الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٠ وَمَنْ
کتاب میشناسند اورا همچنانکه میشناسند پسران خودرا آنهاکه زیان کردند از جهة نفسهای خود پس ایشان نمیگروند وکیست
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ٢١ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را یا تکذیب کرد آیتهای اورا بدرستیکه او رستگار نمیکند ستمکارانرا ودر روزیکه حشر کنیم ایشانرا
جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ٢٢ ثُمَّ لَمْ تَكُن
همه پس گوئیم از برای آنان که شرک آوردند کجایند انبازانتان که بودید گمان میبردید پس نباشد
فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ٢٣ انظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
معذرت ایشان مگر آنکه گویند بخدا قسم که پروردگار ماست که نبودیم مشرکان بنگر چگونه دروغ بستند بر خودشان
وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٤ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
وگم شد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند واز ایشان کسی هست که گوش میدارد بتو وگردانیدیم بر دلهاشان پردها
أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ
مبادا که بفهمند آنرا ودر گوشهاشان گرانی واگر ببینند همه علامتی را نمیگروند بآن تا آنکه چون آیند ترا مجادله کنند با تو
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٢٥ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ
میگویند آنانکه کافر شدند نیست این مگر افسانهای پیشینیان وایشان باز میدارند از آن ودوری میکنند
عَنْهُ وَإِن يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٢٦ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
از آن وبهلاک نمیکنند مگر نفسهای خودرا ونمیدانند واگر ببینی هنگامیکه بازداشته شده باشند بر آتش پس گویند
يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢٧ بَلْ بَدَا لَهُم مَّا كَانُوا
ای کاش ما برگردانیده بشدیم وتکذیب نمیکردیم ما آیتهای پروردگار خودرا وبودیم از گروندگان بلکه ظاهر شد برایشان آنچه بودند

[illegible]

يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ

که پنهان میداشتند از پیش واگر برگردانیده شوند هرآینه عود میکنند بانچه نهی کرده شدند ازان وبدرستیکه ایشان دروغگویانند وگفتند نیست آن

إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا

مگر زندگانی ما در دنیا ونباشیم ما برانگیخته شدگان واگر ببینی هنگامیکه بازداشته باشند بر پروردگارشان گوید آیا نیست این

بِالْحَقِّ ۚ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ

بحق گویند آری بحق پروردگار ما گوید پس بچشید عذابرا بسبب بودنتان کافران بتحقیق زیان کردند آنانکه

كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا

تکذیب کردند رسیدن بجزای خدارا تا چون آید ایشانرا قیامت ناگاه گویند ای حسرت ما در آنچه تقصیر کردیم در آن

وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا

وایشان برمیدارند وزرهای خودرا بر پشتهای خود آگاه باشید بدست آنچه برمیدارند برپشت ونیست زندگانی دنیا مگر

لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ

بازی وهزل وهرآینه سرای آخرت بهتر است ازبرای آنانکه پرهیز میکنند آیا پس درنمییابید بعقل بتحقیق میدانیم که اندوهناک میسازد

الَّذِي يَقُولُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَ

آنچه میگویند پس بدرستیکه ایشان تکذیب نمیکنند ترا ولیکن ستمکاران بآیتهای خدا انکار میکنند و

لَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا

بتحقیق تکذیب کرده شدند رسولان چند پیش از تو پس صبر کردند بر آنچه تکذیب کرده شدند ورنجانیده شدند تا آمد ایشانرا یاری ما ونیست

مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ

بدل کننده مرسخنان خدارا وبتحقیق آمد ترا از خبر فرستاده شدگان واگرچه باشد که عظیم آمده بر تو

إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ ۚ وَلَوْ

اعراض ایشان پس اگر توانی که بجوئی نفقی درزمین یا نردبانی درآسمان پس بیاری ایشانرا علامتی واگر

شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ ۚ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ

خواستی خدا هرآینه جمع کردی ایشانرا بر هدایت پس مباش البته از نادانان اجابت نمیکنند مگر آنانکه میشنوند

وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ

و مردگان برمیانگیزد شان خدا پس بسوی او برگردانیده میشوند و گفتند چرا فرو فرستاده نشد براو علامتی از پروردگارش بگو

إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي

هرآینه خدا تواناست بر آنکه فرو فرستد معجزه ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند و نیست هیچ جنبنده در

الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ

زمین و نه پرنده که میپرد بدو بالش مگر آنکه اصنافی چند مثال شما تقصیر نکردیم در کتاب از چیزی

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَشَإِ

پس بسوی پروردگارشان حشر کرده میشوند و آنانکه تکذیب کردند آیتهای ما را کرانند و گنگانند در تاریکیها کسی را که میخواهد

اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ

خدا اضلال میکند اورا و کسی را که میخواهد میگرداندش بر راه راست بگو خبر دهید اگر آید شما را عذاب

اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ

خدا یا بیاید شمارا روز قیامت آیا جز خدا را میخوانید اگر هستید راستگویان بلکه اورا میخوانید

فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ

پس میبرد از شما آنچه میخوانید بسوی او اگر خواهد و فراموش میکنید آنچه را شریک مینمائید و بحقیقت فرستادیم بسوی امتانی

مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُم

پیش از تو پس گرفتیم ایشانرا بسختی و درنجوری باشد که ایشان زاری کنند پس چرا چون آمد ایشانرا

بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

سختی ما زاری کردند ولیکن سخت شد دلهای ایشان و آرایش داد از برای ایشان دیو رجیم آنچه بودند که میکردند

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم

پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شده بدان گشودیم برایشان درهای هر چیزی را تا آنکه چون شاد شدند بآنچه داده شدند گرفتیم ایشانرا

بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ناگاه پس آنگاه ایشان نومیدانند پس بریده شد دنباله گروهی که ستم کردند و ستایش مرخدا راکه پروردگار جهانیانست

٤٥ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ

بگو خبر دهید اگر گرفت خدا گوشتان وچشمهاتان ومهر نهاد بر دلهاتان کیست خدائی جز خدا

يَأْتِيكُمْ بِهِ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ٤٦ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ

که بیاورد شمارا بآن بنگر چگونه مکرر بیاوریم آیتهارا پس ایشان اعراض میکنند بگو خبر دهید اگر آید شمارا

عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ٤٧ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ

عذاب خدا بناگاه یا آشکار آیا هلاک کرده میشود مگر گروه ستمکاران ونمیفرستیم مرسلان را

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٤٨ وَالَّذِينَ

مگر بشارت دهندگان وبیم کنندگان پس آنکه گروید وشایسته شد پس نیست بیمی برایشان ونه ایشان اندوهناک شوند وآنانکه

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ٤٩ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ

تکذیب کردند آیتهای مارا برسد ایشانرا عذاب بسبب بودنشان که فسق میکردند بگو نمیگویم مرشمارا که نزد من است خزانهای

اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

خدا ونمیدانم غیب را ونمیگویم مرشمارا که من فرشته‌ام پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی میشود بمن بگو آیا یکسانند

الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ٥٠ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ

نابینا وبینا آیا پس اندیشه نمیکنید وبترسان بآن آنانرا که میترسند که محشور شوند بسوی

رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ٥١ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ

پروردگارشان نیست برایشانرا از جز او ناصری ونه شفاعت کننده باشد که ایشان بپرهیزند ومران آنانرا که میخوانند

رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ

پروردگارشانرا بامداد وشبانگاه میخواهند رضای اورا نیست بر تو از حساب ایشان هیچ چیز ونیست از حساب تو

عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ٥٢ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا

برایشان هیچ چیز پس میرانی ایشانرا پس خواهی شد از ستمکاران وهمچنین امتحان کردیم برخی ازایشانرا ببرخی هرآینه گویند

أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ٥٣ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ

آیا این گروهند که منت نهاد خدا برایشان ازمیان ما آیا نیست خدا داناتر بشکرگذاران وچون آید ترا آنانکه

زنی [illegible] ... فرستادیم [illegible] ... رسول صلی الله علیه وآله [illegible] ... فتکون من الظالمین ... ابن عباس [illegible]

يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ
میگروند بآیتهای ما پس بگو سلام بر شما نوشته پروردگار شما بر خودش رحمت بدرستیکه کسی که کرد از شما

سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
بدیرا بنادانی پس توبه کرد پس از آن و صالح شد پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست و همچنین تفصیل میدهیم آیتها را

وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
و تا روشن شود راه گناهکاران بگو بدرستیکه من نهی کرده شدم که بپرستم آنانکه میخوانید از جز خدا

قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
بگو پیروی نمیکنم مرادهای شما را بحقیقت گمراه شده باشم آنگاه و نباشم از هدایت یافتگان بگو بدرستیکه من بر دلیلی روشنم

مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ
از پروردگارم و تکذیب کردید آنرا نیست نزد من آنچه را بشتاب میخواهید بآن نیست حکم مگر خدا را بیان میکند حق را و اوست بهترین

الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
حکم کنندگان بگو اگر آنکه بود نزد من آنچه بشتاب بخواهید آنرا هر آینه گذارده شده بود کار میان من و میان شما و خدا

أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
داناتر است بستمکاران و نزد اوست کلیدهای غیب نمیداند آنرا مگر او و میداند آنچه در بیابان و دریاست

وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا
و ساقط نمیشود هیچ برگی مگر که میداند آنرا و نه دانه در تاریکیهای زمین و نه تری و نه

يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ
خشکی مگر که در کتابی باشد روشن و اوست که متوفی کند شما را بشب و میداند آنچه کسب کردید بروز

ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
پس برمیانگیزاند شما را در روز تا تمام کرده شود اجل نام برده شده پس بسوی اوست مرجع شما پس خبر دهد شما را بآنچه بودید

تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ
که میکردید و اوست غالب فوق بندگانش و میفرستد بر شما نگهبانان تا چون بیاید یکی از شما را

الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ
مرگ بمیرانند او را فرستاده های ما و ایشان تقصیر نمیکنند پس بازگردانیده شوند بسوی خدا خداوند ایشان که حق است آگاه باشید او راست

الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا
است حکم و او است سریعتر حساب کنندگان بگو کیست که میرهاند شما را از تاریکیهای بر و بحر میخوانید اش بزاری

وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَ
و نهانی که اگر برهاند ما را از این هر آینه باشیم از شکر گذاران بگو خدا میرهاند شما را از آن و

مِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
و از هر اندوهی پس شما شرک میآورید بگو او است قادر بر آنکه برانگیزد بر شما عذابی

مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ
از زبر تان یا از زیر پاهای تان یا بهم اندازد تان گروهای غیر متفق و بچشاند برخی از شما را آسیب برخی

انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ
بنگر چگونه میگردانیم آیتها را باشد که ایشان بفهمند و تکذیب کردند آنرا قوم تو و او است حق بگو

لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ
نیستم بر شما وکیل از برای هر خبری وقتی تحقیقی است و زود باشد که بدانید و چون ببینی کسانیرا

يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ
که گفتگو میکنند بعناد در آیتهای ما پس روبگردان از ایشان تا در آیند در سخنی جز آن و اگر فراموش تو گرداند شیطان

فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ
پس منشین پس از یاد آمدن با گروه ستمکاران و نیست بر آنان که بپرهیزند از حساب ایشان

مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَ
هیچ چیز ولیکن پند دادن است باشد که ایشان بپرهیزند و واگذار آنانرا که فرا گرفتند دین شانرا بازی و هزل و

غَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ
بفریفت ایشانرا زندگانی دنیا و پند ده بآن مبادا که گیرانیده شود نفسی بآنچه کسب کرد نیست مر او را از جز خدا

[illegible] تاریخ است و نزول [illegible] که آبا معصومین علیهم السلام را [illegible]

وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِن تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا

دوستی و نه شفاعت کننده و اگر فدا دهد هر فدائی گرفته نشود از آن آن گروه آنانند که گیرانیده شدند بانچه کسب کردند

لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٧٠ قُلْ أَنَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ

مرایشان راست آشامیدنی از آب جوشان و عذابی دردناک بسبب آنچه بودند کافر میشدند بگو آیا بخوانیم از غیر خدا

مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ

آنچه نفع نمیدهد مارا و ضرر نمیرساند مارا و باز پس رویم بر پاشنهای ان پس از آنکه هدایت کرد مارا خدا چون کسیکه از راه برده باشند اورا

الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ

شیطانها در زمین حیران مر اورا رفیقان باشند که میخوانند اورا بهدایت که بیا بجانب ما بگو بدرستیکه هدایت خدا آنست

الْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٧١ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ

هدایت و مامور شده ایم که گردن نهیم مر پروردگار جهانیان را و اینکه بر پای دارید نماز را و پرهیز کنید ازاو و اوست آنکه بسوی

تُحْشَرُونَ ٧٢ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ

او محشور خواهید شد و اوست که آفرید آسمانها و زمین را براستی و روزیکه میگوید بشو پس میشود

قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

گفتنش حق است و مر اوراست پادشاهی روزیکه دمیده شود در صور دانای نهان و آشکار و اوست درست کردار آگاه

٧٣ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي

و هنگامیکه گفت ابراهیم مر پدرش را آزر آیا فرا میگیری بتان را خدایان بدرستیکه می بینم ترا و قوم ترا در

ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٧٤ وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ

گمراهی روشن و همچنین مینمودیم ابراهیم را عجایب آسمانها و زمین و تا بوده باشد از یقین کنندگان

٧٥ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

پس چون تاریک شد براو شب دید ستاره را گفت این است پروردگار من پس چون غایب شد گفت دوست ندارم فرو روندگان را

٧٦ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ

پس چون دید ماه را که برآمد گفت این است پروردگار من پس چون غایب شد گفت هر آینه اگر راه ننماید مرا پروردگارم هر آینه خواهم بود

الْقَوْمِ الضَّآلِّينَ ٧٧ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّي هٰذَآ اَكْبَرُ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ

گروه ستمکاران پس چون دید آفتاب را طالع گفت این است پروردگارم این بزرگتر است پس چون غایب شد گفت

يٰقَوْمِ اِنِّي بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ٧٨ اِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

ای قوم بدرستیکه من بیزارم از آنچه شرک میآورید بدرستیکه من متوجه گردانیدم وجهم را از برای آنکه پدید آورد آسمانها و زمین را

حَنِيفًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٧٩ وَحَآجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ اَتُحَآجُّوٓنِّي فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰنِ وَلَآ

حق گرای و نیستم من از شرک آورندگان و مجادله کردند با او قومش گفت آیا مجادله میکنید با من در خدا و بتحقیق هدایت کرد مرا

اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ رَبِّي شَيْـًٔا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ٨٠

و نمیترسم از آنچه شریک میگردانید باو مگر آنکه خواهد پروردگارم چیزی را احاطه کرده پروردگارم همه چیز را از راه دانش آیا پس پند نمیگیرید

وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا

و چگونه بترسم از آنچه شریک گرفتید و نمیترسید که شما شریک گرفتید بخدا آنچه را که فرو فرستاده نشد بآن بر شما حجتی

فَاَيُّ الْفَرِيقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ٨١ اَلَّذِينَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوٓا اِيمٰنَهُمْ

پس کدام یک از این دو فرقه سزاوارترند بایمن بودن اگر هستید که میدانید آنانکه گرویدند و نه آمیختند ایمانشان را

بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ٨٢ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيمَ عَلٰى قَوْمِهٖ

بستم آنگروه مر ایشانراست ایمنی و ایشانند هدایت یافتگان و آن بود دلیل ما که دادیم آنرا بابراهیم بر قومش

نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٨٣ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا

بلند میگردانیم مراتب آنرا که میخواهیم بدرستیکه پروردگار تو درست کردار داناست و بخشیدیم مر اورا اسحق و یعقوب همه را

هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَ

هدایت کردیم و نوح را هدایت کردیم از پیش و از فرزندانش داود و سلیمان و ایوب و یوسف و

مُوسٰى وَهٰرُوْنَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ٨٤ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيسٰى وَاِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ

موسی و هارون و همچنین سزا دهیم نیکوکاران را و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همه از

الصّٰلِحِينَ ٨٥ وَاِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِينَ ٨٦

شایستگان بودند و اسمعیل را و الیسع را و یونس را و لوط را و همه را فزونی دادیم ما بر جهانیان

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۖ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾
و از پدرانشان و فرزندانشان و برادرانشان و برگزیدیشان و هدایت کردیشان براه راست

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا
آن هدایت خداست هدایت میکند بآن آنرا که میخواهد از بندگانش و اگر شرک آورده بودند باطل شده بود از ایشان آنچه بودند

يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ
که میکردند آنگروه آنانندکه دادیشان کتاب و حکمت و پیغمبری پس اگر کافر شوند بآنها اینها پس

فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ
بحقیقت بازمیداریم بانها گروهیرا که نباشند بآنها کافران آنگروه کسانی اند که هدایت کرد خدا پس بهدایتشان اقتدا کن

قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
بگو نمیخواهم از شما بآن مزدی نیست آن مگر پندی دادنی مرجهانیان را و نشناختند خدارا سزای شناختنش

إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا
چون گفتند فرونفرستاد خدا بر انسانی هیچ چیزرا بگو کیست که فروفرستاد توریة را که آورد آنرا موسی روشنائی

وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۖ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۖ وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنتُمْ
و هدایت از برای مردمان میگردانید آنرا پارچه کاغذها ظاهر میکنید آنهارا و پنهان میکنید بسیاررا و آموخته شدید آنچه را نمیدانستید شما

وَلَا آبَاؤُكُمْ ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ
و نه پدرانشان بگو خدا فرستاد پس بگذار ایشانرا در گفتارشان که بازی میکرده باشند و این کتابیست که فروفرستادیم آنرا مبارک

مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
تصدیق کننده آنچیزی که باشد پیش روش و از برای آنکه بترسانی اهل مکه را و آنکه باشد گرداگردش و آنانکه میگروند باخرت

يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
میگروند بآن و ایشان بر نمازشان محافظت مینمایند و کیست ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را یا

قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَوْ تَرَىٰ
گفت وحی کرده شد بمن و وحی کرده نشد باو چیزی و کسیکه گفت زود باشد که فرو فرستم مانند آنچه فرو فرستاد خدا و اگر ببینی

٩٥ إنّ الله فالق الحبّ والنوى [illegible]

إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ
هنگامیکه ظالمان باشند در سکرات مرگ و ملائکه باشند گشایندگان دستهای خود را که بیرون کنید جانهاتان را امروز

تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ
جزا داده شوید عذاب خواری بسبب بودنتان که میگفتید بر خدا ناحق را و بودنتان که از آیتهایش سرکشی میکردید

﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
و هر آینه بتحقیق که آمدید بسوی ما تنها همچنانکه آفریدیم شما را اول بار و واگذاشتید آنچه را تملیک کرده بودیم شما را پس پشتهاتان

وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ
و نمی بینیم با شما شفیعان شما را که گمان کردید که ایشان در شما انبازانند بتحقیق بریده شد میانتان و گمشد

عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
از شما آنچه بودید که گمان میکردید بدرستیکه خدا شکافنده دانه و هسته است بیرون میآورد زنده را از مرده و بیرون آورنده

الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَ
مرده است از زنده آنست خداست پس بکجا رد گردانیده میشوید شکافنده عمود صبح و گردانید شب را آرامگاه و

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ
و آفتاب و ماه را بشماره روندگان آن تقدیر خدای غالب داناست و اوست که گردانید برای شما ستاره‌ها را

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي
تا راه یابید بسبب آنها در تاریکیهای خشکی و دریا بتحقیق تفصیل دادیم آیتها را برای قومی که میدانند و اوست که

أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾
آفرید شما را از یک نفس پس جای قراری است و جای بامانت بودنی بتحقیق تفصیل دادیم آیتها را برای قومیکه بفهمند

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ
و اوست که فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آوردیم بآن رستنی همه چیز را پس بیرون آوردیم از آن سبزه که بر میآوریم

مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ
از آن دانه بر یکدیگر سوار و از درخت خرما از شکوفه اش خوشه های نزدیک بهم و بوستانها از انگورها و زیتون

[illegible]

وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ
و انار مشتبه بهم و نا مشتبه بهم بنگرید بسوی میوه اش چون بار بیاورد و رسیدنش بدرستیکه در آن

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٩٩ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ
هر آینه نشانهاست از برای گروهی که بگروند و گردانیدند از برای خدا انبازان جن را و آفرید آنهارا و تراشیدند از برای او پسران و دختران

بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ١٠٠ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ
بدون دانشی منزه است او و برتر است از آنچه نسبت میدهند نخست آفریننده آسمانها و زمین است کی باشد مراورا فرزندی

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٠١ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَٰهَ
و نباشد مراورا زنی و آفرید همه چیزرا و او بهمه چیزی داناست آنست خدا پروردگارتان نیست خدائی

إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ١٠٢ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ
مگر او که آفریدگار همه چیز است پس بپرستید اورا و او بر همه چیز کارگذار است در نیابد اورا دیدها

وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ١٠٣ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ
و او در می‌یابد دیده‌هارا و اوست باریک بین آگاه بتحقیق آمد شمارا دلیلهای بینش بخش از پروردگارتان پس هر که بینا شد پس برای

وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ١٠٤ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ
خودش و کسیکه کور شد پس بر خودش و نیستم من بر شما نگهبان و همچنین مکرر میآریم آیتهارا و تا مبادا گویند درس خوانده

وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ١٠٥ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
و برای آنکه بیان کنیم آنرا از برای گروهی که میدانند پیروی کن آنچه وحی کرده شد بتو از پروردگارت نیست خدائی مگر او و روی بگردان از

الْمُشْرِكِينَ ١٠٦ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
شرک آورندگان و اگر خواسته بود خدا شرک نمیآوردند و نگردانیدیم ترا برایشان نگهبان و نیستی تو برایشان

بِوَكِيلٍ ١٠٧ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
کارگذار و دشنام مدهید آنانرا که میخوانند از غیر خدا پس دشنام دهند خدارا از روی تعدی بدون

كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٠٨
دانشی همچنین آراستیم از برای هر گروهی کردارشانرا پس بسوی پروردگارشان بازگشت ایشان پس خبر دهد ایشانرا بآنچه بودند که میکردند

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ
و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهاشان که اگر آید ایشانرا آیتی هر آینه بگروند البته بآن بگو جز این نیست که آیتها نزد خداست

وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا
و چه چیز آگاه گردانید شما را که آن آیات چون آید ایشانرا ایمان نخواهند آورد و برمیگردانیم دلهاشانرا و چشمهاشانرا همچنانکه ایمان نیاوردند

بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ
بآن اول بار و وا میگذاریم ایشانرا در زیاده رویشان که سرگردان باشند و اگر آنکه ما فرو فرستاده بودیم بایشان فرشتگانرا

وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
و سخن کرده بودی با ایشان مردگان و جمع آورده بودیم بر ایشان همه چیز را رو برو نبودند که ایمان آورند مگر آنکه خواسته باشد خدا

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ
و لیکن بیشترین ایشان نادان میباشند و همچنین گردانیدیم از برای هر پیغمبری دشمنی شیطانهای

الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ
انس و جن میرسانند بعضی از ایشان بسوی بعضی آراسته گفتار باطل را از برای فریب و اگر خواستی پروردگار تو نکردندی آنرا

فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ
پس واگذار ایشانرا با آنچه افترا میکنند و تا میل کند بآن دلهای آنانکه نمیگروند بآخرت و تا پسند کنند آنرا

وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ
و تا کسب کنند آنچه را ایشاند کسب کنندگان . آیا پس جز خدا را بجویم حکم کننده و او هست که فرو فرستاد بشما

الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
کتاب را تفصیل داده شد و آنانکه دادیم ایشانرا کتاب میدانند که آن فرو فرستاده شده است از پروردگارت بحق

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ
پس مباش البته از شک آرندگان و تمام شد کلمه پروردگارت از روی راستی و عدالت نیست بدل کننده مر سخنانش را

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
و او هست شنوای دانا و اگر اطاعت کنی اکثر کسانیرا که در زمینند گمراه میکنند ترا از راه خدا

[illegible]

إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن

پیروی نمیکنند مگر گمان را ونیستند ایشان مگر آنکه بگمان حکم میکنند بدرستیکه پروردگار تو اوست داناتر کسی که گم میشود از

سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كُنتُم بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

راه اش واوست داناتر بهدایت یافتگان پس بخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بر آن اگر هستید بآیتهایش گروندگان

﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا

وچیست مرشما را که نخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بر آن وبتحقیق که تفصیل داد از برای شما آنچه را حرام کرد بر شما مگر آنچه

﴿١١٩﴾ اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

مضطر شدید بآن وبدرستیکه بسیاری هرآینه گمراه میکنند بخواهشهاشان بدون دانش بدرستیکه پروردگار تو او داناتر است بتعدی کنندگان

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

ووا گذارید بیرون گناه ودرونش را بدرستیکه آنها که کسب میکنند گناه را زود باشد که جزا داده شوند بآنچه بودند که کسب میکردند

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ

ومخورید از آنچه یاد کرده نشد نام خدا بر آن وبدرستیکه آن هرآینه فسق است وبدرستیکه شیاطین هرآینه برسانند پنهانی بدوستانشان

لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا

تا مجادله کنند با شما واگر اطاعت کنید ایشانرا بدرستیکه شما هرآینه باشید مشرکان آیا کسیکه بود مرده پس زنده کردیم اورا وگردانیدیم از برای او نوری

يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا

که راه میرفته باشد بآن در مردمان چون کسی است که صفت او چنین است که در تاریکیهاست نیست بیرون آینده از آن همچنین آراسته شد از برای کافران آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا

بودند که میکردند وهمچنین گردانیدیم در هر قریه بزرگانرا گناهکارانش تا مکر کنند در آن و

يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ

مکر نمیکنند مگر بخودهاشان ونمیابند وچون آید ایشانرا آیتی گویند هرگز نگرویم تا آنکه داده شویم مانند

مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ

آنچه داده شد برسولان خدا خدا داناتر است که کجا میگرداند رسالتش را زود باشد که برسد آنانرا که گناه کردند خواری

عِندَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾ فَمَن يُرِدِ اللّٰهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ

نزد خدا وعذابی سخت بسبب بودنشان که مکر میکردند پس کسیکه بخواهد خدا راه نماید اورا میگشاید

صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي

سینهٔ اورا از برای اسلام وکسی راکه بخواهد که اضلال کند اورا میگرداند سینهٔ اورا تنگ بسیار تنگ گویا بالامیرود در

السَّمَاءِ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا

آسمان همچنین میگرداند خدا عذاب را برآنانکه نمیگروند واینست راه پروردگار تو که راستست

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِندَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُم

بحقیقت تفصیل دادیم آیتهارا برای گروهی که پند میپذیرند از برای ایشانست سرای سلامت نزد پروردگارشان و او ولی ایشان

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُم مِّنَ الْإِنسِ وَقَالَ

بآنچه هستند که میکنند و روزیکه حشر کند ایشانرا همه ای گروه جن بحقیقت بسیار گردانیدید از آدمیان وگفتند

أَوْلِيَاؤُهُم مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ

دوستانشان از آدمیان پروردگارا برخوردار شدند برخی از ما ببرخی ورسیدیم ما باجلمان که تعیین کردی از برای ما گفت

النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ

آتش مسکن شماست جاودانیان درآن مگر آنچه خواست خدا بدرستیکه پروردگار تو درست کردار داناست وهمچنین صاحب اختیار میکردانیم برخی

الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ

از ستمکارانرا بر برخی بسبب آنچه هستند که کسب میکردند ای گروه جن وانس آیا نیامد شمارا رسولانی چند از شما که

يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا

بخوانند برشما آیتهای مرا وبیم دهند شمارا از رسیدن روزتان اینروز گفتند گواهی دادیم بر خودهامان

وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَٰلِكَ أَن لَّمْ

وفریب داد ایشانرا زندگانی دنیا وگواهی دادند برخودهاشان که ایشان بودند کافران آن از اینست که نیست

يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا

پروردگارت هلاک کننده اهل قریه‌هارا بستم واهلشان باشند غافلان واز برای هریک مراتبی است از آنچه کردند

وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ
و نیست پروردگارت غافل از آنچه میکنند و پروردگارت بی‌نیاز صاحب رحمت است اگر خواهد میبرد شما را

وَيَسْتَخْلِفْ مِن بَعْدِكُم مَّا يَشَاءُ كَمَا أَنشَأَكُم مِّن ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ
و جانشین میگرداند از بعد شما آنچه را خواهد همچنانکه پدید آورد شما را از فرزندان جمعی دیگر بدرستیکه آنچه وعده کرده شده

لَآتٍ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ
هر آینه آینده است و نیستید شما عاجز کنندگان بگو ای قوم من کار کنید بر وفق توانائی خود بدرستیکه من عمل کننده‌ام پس زود باشد

تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ
که بدانید کسیرا که میباشد مر او را عاقبت آن سرای بدرستیکه رستگار نمیشوند ستمکاران و گردانیدند از برای خدا از آنچه آفرید

مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ
از کشت و شتر و گاو و گوسفند بهره پس گفتند این از برای خداست بگمان فاسد شان و این از برای انبازان ماست پس آنچه باشد

لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
از برای انبازانشان پس نمیرسد بخدا و آنچه باشد از برای خدا پس آن میرسد بانبازانشان بد است آنچه حکم میکنند

﴿١٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَ
و همچنین آرایش دادند از برای بسیاری از مشرکان کشتن اولاد شان را انبازانشان تا هلاک سازند ایشان را و

لِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾ وَقَالُوا هَٰذِهِ
تا ملتبس گردانند بر ایشان دین شان را و اگر خواسته بود خدا نمیکردند آنرا پس واگذار ایشان را با آنچه میبندند بدروغ و گفتند این

أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَّا
شتر و گاو و گوسفند و کشتی است که حرمت نمیخورند آنها را مگر کسیکه میخواهیم بگمان فاسد شان و شتر و گاو و گوسفند که حرام گردانیده شد پشتهای شان و شتر و گاو دیگر

يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِم بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ
است که یاد نمیکنند نام خدا را بر آنها دروغ بستنی بر او زود باشد که جزا دهد ایشان را بسبب بودنشان که افترا میکردند و گفتند آنچه در شکم

هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا ۖ وَإِن يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ
این شتر و گاو و گوسفند است خالص از برای مردان ماست و حرام است بر جفتهای ما و اگر باشد مردار پس ایشان در آن انبازانند

سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ
زود باشد جزا دهد ایشانرا وصف ایشانرا بدرستیکه او حکیم داناست بتحقیق زیان کردند آنانکه کشتند اولاد شانرا بکم خردی بدون دانش و

حَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ
حرام گردانیدند آنچه روزی کرد شان خدا از راه دروغ بستن بر خدا بتحقیق گمراه شدند و نبودند هدایت یافتگان و او است که پدید آورد

جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَ
بستانها را بردار بسته انداختها و غیر بردار بسته انداختها و درخت خرما و کشت را مختلف ثمر خوردنی او و زیتون را و

الرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا
انار را مشتبه بهم و نامشتبه بهم بخورید از ثمرش چون ثمر دهد و بدهید حقش را روز درویدنش و

تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
اسراف مکنید بدرستیکه او دوست نمیدارد اسراف کنندگانرا و از شتر و گاو و گوسفند باربردار و فرشی بخورید آنچه روزی کرد شمارا خدا

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ
و پیروی مکنید گامهای شیطانرا بدرستیکه او مرشمارا دشمنی آشکار است هشت جفت از میش دو

وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ
و از گوسفند مویینه دو بگو آیا آن دو نررا حرام گردانید یا آن دو ماده را یا آنچه را مشتمل باشد براو رحمهای آن دو ماده

نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ
خبر دهید مرا بدانش اگر هستید راستگویان و از شتر دو و از گاو دو بگو آیا دو نررا

حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ
حرام گردانید یا دو ماده را یا آنچه را مشتمل باشد بر آن رحمهای دو ماده آیا بودید حاضران چون وصیت کرد شمارا

اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
خدا باین پس کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغ را تا گمراه کند مردم را بدون دانش بدرستیکه خدا راه نماید

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
گروه ستمکارانرا بگو نمییابم در آنچه وحی کرده شد بمن حرام شده بر خورنده که میخورد آنرا مگر آنکه بوده باشد

---

١٤٥ او فسقا یعنی آنچه نام غیر خدا بر آن کشته شده باشد
١٤٥ غیر باغ یعنی باغی بر امام عادل و عادی راهزن
١٤٦ ذی ظفر یعنی شتر و مرغ
داخل است جمیع دزدی و دغا و زنان ستمکاری والله اعلم *

مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ
مردار یا خون ریخته شده یا گوشت خوک بدرستیکه آن پلید است یا فسقی که بانگ زده شده از برای غیر خدا بآن پس کسیکه

اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ
مضطر شد غیر باغی و نه تجاوز کننده پس بدرستیکه پروردگار تو آمرزنده مهربان است و بر آنانکه یهود شدند حرام کردیم هر

ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا
صاحب ناخن را واز گاو وگوسفند حرام کردیم برایشان پیه های آندو را مگر آنچه برداشت پشتهاشان

أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ
یا رودها یا آنچه آمیخته باشد باستخوان آن جزا دادیم ایشانرا بسبب ظلمشان بدرستیکه ما هر آینه راستگویانیم پس اگر تکذیب کنند ترا

فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ
پس بگو پروردگار شما صاحب رحمت وسیع است و بازداشته نمیشود عذابش از گروه ستمکاران زود باشد بگویند آنان که

أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ
شرک آوردند که اگر خواسته بود خدا شرک نمیآوردیم ما و نه پدرانمان و نه حرام میکردیم هیچ چیزرا همچنین تکذیب کردند آنانکه بودند

مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
پیش از ایشان تا چشیدند عقوبت مارا بگو آیا هست نزد شما هیچ علمی پس بیرون آرید آنرا برای ما پیروی نمیکنند مگر

الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
گمانرا و نیستید شما مگر آنکه بگمان کار میکنید بگو پس مر خدا راست حجت بالغ یعنی دلیل تمام پس اگر خواسته بود خدا هر آینه هدایت

أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا
کرده بود شمارا همه بگو بیاورید گواهانتان را آنانکه گواهی میدهند که خدا حرام کرده اینرا پس اگر شهادت دادند

فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
پس گواهی مده باایشان و پیروی مکن خواهشهای آنانرا که تکذیب کردند آیتهای مارا و آنانکه نمیگروند بآخرت

وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ
وایشان به پروردگارشان برابر میکنند تا نارا بگو بیائید بخوانم آنچه حرام کرد پروردگارتان برشما که شریک مسازید با او

شَيْـًٔا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوٓا أَوْلَادَكُم مِّنْ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ

چیزی را و بوالدین خوبی کردن و مکشید فرزندانشان را از ترس افلاس . ما روزی میدهیم شمارا و ایشانرا

وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

و پیرامون مگردید کارهای بدرا آنچه ظاهر باشد از آن و آنچه باطن باشد و مکشید نفسی را که حرام گردانید خدا مگر بحق

ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

آن وصیت کرد شمارا بآن باشد که شما دریابید بعقل و پیرامون مگردید بمال یتیم را مگر بآنچه آن بهتر است

حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

تا برسد بقوه اش و تمام دهید پیمانه و ترازو را بعدالت تکلیف نمیکنیم نفسی را مگر بقدر طاقتش

وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ

و چون بگوئید پس عدالت کنید و اگرچه باشد صاحب قرابت و بعهد خدا وفا کنید این است وصیت کرد شمارا باشد که شما

تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ

پند گیرید و آنکه این راه من است راست پس پیروی کنید آنرا و پیروی مکنید راهها را پس جدا گرداند شمارا

عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا

از راهش این است که وصیت کرد شمارا بآن باشد که شما بپرهیزید پس دادیم موسی را کتاب برای تمامی

عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ

بر کسیکه خوبی کرد و برای تفصیل مرهمه چیزرا و برای هدایت و رحمت باشد که ایشان بلقاء پروردگارشان

يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

ایمان آرند و این قرآن کتابیست که فرو فرستادیمش مبارک پس پیروی کنید آنرا و بپرهیزید باشد که شما رحم کرده شوید

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ

که مبادا گوئید فرو فرستاده شد کتاب مگر بر دو طایفه پیش از ما و بدرستیکه بودیم از خواندنشان

لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ

هرآینه بیخبران یا گوئید اگر آنکه فرو فرستاده شده بود برما کتاب هرآینه بودیم هدایت یافته تر از ایشان پس بتحقیق

جَآءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ
آمد شمارا حجتی از پروردگارتان و هدایت و رحمتی پس کیست ستمکارتر از آنکه تکذیب کرد آیتهای خدارا و اعراض

عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾ هَلْ
کرد از آنها بزودی جزا دهیم آنانرا که اعراض میکنند از آیتهای ما بد عذابی بسبب بودنشان که اعراض میکردند آیا

يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ
انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشانرا ملائکه یا بیاید پروردگار تو یا بیاید بعضی از آیتهای پروردگارت

يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ
روزی که بیاید بعضی از آیتهای پروردگارت نفع نمیدهد هیچ نفسی را ایمان آوردنش که نبوده ایمان آورده باشد از پیش یا کسب کرده باشد

فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا
در ایمانش خیری بگو منتظر باشید بدرستیکه ما منتظرانیم بدرستیکه آنانکه متفرق ساختند دینشانرا و بودند

شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾
گروه گروه نیستی تو از ایشان در چیزی جز این نیست که کارشان با خداست پس خبر دهد ایشانرا بآنچه بودند که میکردند

مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
کسیکه آورد نیکی را پس مراو راست ده چندان آن و کسیکه آورد بدی را پس جزا داده نشود مگر مانندش

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
و ایشان ستم کرده نشوند بگو بدرستیکه من هدایت کرد مرا پروردگارم براه راست دینی درست کیش ابراهیم

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾
حق گرای و نبود از شرک آورندگان بگو بدرستیکه نماز من و عبادتم و زندگیم و مردنم مر خدای راست که پروردگار جهانیان

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ
نیست شریکی مراورا و بآن فرموده شده‌ام و من اول منقادانم بگو آیا جز خدارا بجویم پروردگار و او است پروردگار

كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم
همه چیز و کسب نمیکند هر نفسی مگر براو و برنمیدارد بردارنده بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگارتان

قوله سبحانه ١٦٠ فلا يجزى الا مثلها [illegible]

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ

بازگشت شما پس خبر دهد شمارا بآنچه بودید که در آن اختلاف میکردید و او است که گردانید شمارا خلیفه ها

الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ

در زمین و برتری داد بعضی شمارا بالای بعضی بمراتب تا بیازماید شمارا در آنچه داد تان بدرستیکه پروردگار تو

سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

زود عقوبت است و بدرستیکه او هرآینه آمرزنده مهربان است

سُورَةُ الْأَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتُّ آيَاتٍ

حروفها ١٤٣١٠ — كلماتها ٣٣٢١ — ركوعها ٢٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

المص ﴿١﴾ كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ

کتابی است فرو فرستاده شد بتو پس نباید که باشد در سینه تو تنگی از آن تا بترسانی بآن و پند دادنی است

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ قَلِيلًا

مرگروندگان را پیروی کنید آنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان و پیروی مکنید از جز او دوستان را اندکی

مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾

پند میگیرید و بسا از قریه که هلاک گردانیدیم آنرا پس آمد آنرا عذاب ما شب هنگام یا بودند خفتگان بروز

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْأَلَنَّ

پس نبود در خواستشان وقتیکه آمد ایشانرا عذاب ما مگر آنکه گفتند بدرستیکه ما بودیم ستمکاران پس هرآینه خواهیم پرسید

الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ ۖ وَمَا كُنَّا

البته از آنانکه فرستاده شد بایشان و هرآینه بپرسیم البته از فرستادگان پس هرآینه خواهیم خواند برایشان بعلم و نیستیم ما

غَائِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾

غائبان و سنجیدن اعمال در آن روز حق است پس هر که گران آمد سنجیدنهایش پس آنها ایشانند رستگاران

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

و هر که سبک آمد سنجیدنهایش پس آنها آنانند که زیان کردند بنفسهای خود بسبب بودنشان که بآیتهای ما ستم میکردند

(خواص سوره)
در کتاب ثواب الاعمال روایت شده
از حضرت صادق علیه السلام که
هر که سوره اعراف را در هر ماه بخواند
خواهد بود روز قیامت از جمله
الذین لا خوف علیهم و لا هم
یحزنون و اگر بخواند در
هر جمعه خواهد بود از آنها
[illegible]
[illegible]
و در آن آیات محکم است [illegible]
[illegible] که شهادت میدهد
روز قیامت از برای قاری آن
و بهمین مضمون روایت شده در
[illegible] صلی الله
علیه و آله [illegible]
[illegible]

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

و بتحقیق که صاحب تصرف کردیم شمارا در زمین و گردانیدیم از برای شما در آن اسبابهای تعیش اندکی شکر میکنید

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا

و بحقیقت آفریدیم شمارا پس شکل دادیم شمارا پس گفتیم مر فرشتگانرا که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند

إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ

مگر ابلیس که نبود از سجده کنندگان گفت چه چیز منع کرد ترا که سجده نکنی آدم را چون امر کردم ترا گفت

أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ

من بهترم ازاو آفریدی مرا از آتش نورانی و آفریدی اورا از گل ظلمانی گفت پس فرود شو ازآن پس نباشد مرترا

أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

که تکبر کنی در آن پس بیرون رو بدرستیکه تو از ذلیلانی گفت مهلت ده مرا تا روزیکه برانگیخته میشوند

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

گفت بدرستیکه تو از مهلت دادگانی گفت پس بسبب اضلال کردن تو مرا هرآینه می نشینم البته از برای ایشان براه تو که راست است

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ

پس هرآینه می آیم ایشانرا ازمیان دستهاشان واز پشت سرشان واز راستشان واز چپهاشان و نخواهی یافت

أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ

بیشترین ایشانرا شکر کنندگان گفت بیرون رو ازآن نکوهیده رانده شده هرآینه آنکه پیروی کرد ترا از ایشان هرآینه پرسازم البته دوزخ را

مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا

از شما همه وای آدم ساکن شو تو و جفتت در بهشت پس بخورید از هرجاکه خواسته باشید و

تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا

نزدیک مشوید این درخت را پس خواهید شد از ستمکاران پس وسوسه کرد مرایشانرا شیطان تا ظاهر گرداند مرایشانرا

مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ

آنچه پوشیده بود از ایشان از عورتهاشان و گفت نهی نکرد شمارا پروردگارتان از این درخت

إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

مگر آنکه بشوید دو فرشته یا بشوید از جاودانیان و سوگند خورد از برای ایشان که من مر شمارا هر آینه از نیکخواهانم

﴿٢١﴾ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ

پس فرود آورد ایشانرا بفریب پس چون چشیدند از آن درخت ظاهر گشت مر ایشانرا عورتهاشان و در ایستادند که بچسبانیدند

عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَا

بر آن دو از برگ بهشت و ندا کرد ایشانرا پروردگارشان که آیا نهی نکردم شمارا از این درخت و نگفتم مر شمارا

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا

بدرستیکه شیطان مر شمارا دشمنی است آشکار گفتند پروردگارا ستم کردیم بر نفسهامان و اگر نیامرزی تو مارا

وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ

و نبخشی مارا هر آینه باشیم البته از زیانکاران گفت فرود شوید بعضی تان مر بعضی را دشمن و مر شماراست در زمین

مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِي

جای قراری و مایهٔ تعیشی تا وقتی گفت در آن زندگانی میکنید و در آن بمیرید و از آن بیرون آورده میشوید ای فرزندان

آدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ

آدم بحقیقت فرو فرستادیم بر شما پوششی که بپوشد عورتهای شمارا و اساس تجملی و لباس پرهیزکاری آن بهتر است آن

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم

از آیتهای خداست باشد که ایشان پند گیرند ای فرزندان آدم نباید که بفریبد شمارا شیطان همچنانکه بیرون کرد والدین ترا

مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ

از بهشت بر کشید از آنها رختشانرا تا بنماید ایشانرا عورتهاشانرا بدرستیکه او می بیند شمارا او و لشکرش از جائیکه

لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً

نمی بینید ایشانرا بدرستیکه ما گردانیدیم شیاطین را یاوران از برای آنها که نمیگروند و چون کنند کار بدی را

قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ

گویند یافته ایم ما بر آن پدران خودرا و خدا امر کرده مارا بآن بگو بدرستیکه خدا امر نمیکند ببدی آیا میگوئید

* ۲۷/ من حیث لا ترونهم [illegible]

۲۶/ و لباس التقوی [illegible]

عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ

بر خدا آنچه نمیدانید بگو امر کرد پروردگار من بعدل و راست دارید روهای تانرا نزد هر مسجدی

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ

و بخوانید اورا خالص کننده گان از برایش دین را همچنانکه نخست آفرید شمارا عود خواهید کرد گروهیرا هدایت کرد و گروهیرا چنانکه ثابت گردید ایشانرا گمراهی را

إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾ يَا بَنِي آدَمَ

بدرستیکه ایشان گرفتند دیوان رجیم را دوستان از غیر خدا و می‌پندارند که ایشانند هدایت یافتگان ای پسران آدم

خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

بردارید زینت تانرا نزد هر مسجدی و بخورید و بیاشامید و اسراف مکنید بدرستیکه او دوست ندارد مسرفان را

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ

بگو که حرام گردانید زینت خدا را که بیرون آورد برای بندگانش و پاکیزه‌ها از روزی بگو آن از برای آنهاست که گرویدند در زندگانی

الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ

دنیا خالص روز قیامت همچنین تفصیل میدهیم آیتهارا از برای گروهیکه میدانند بگو جز این نیست که حرام کرد پروردگارم

الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَن تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ

زشتیهارا آنچه ظاهر باشد از آن و آنچه باطن باشد و بدیرا و ستم ناحق را و آنکه شرک آورید بخدا مادام که فرو نفرستاده

بِهِ سُلْطَانًا وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

باشد بر آن حجتی را و آنکه بگوئید بر خدا آنچه را که نمیدانید و از برای هر امتی وقتی است پس چون بیاید وقتشان

لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾ يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ

باز پس نمانند ساعتی و نمیتوانند پیشی گرفت ای پسران آدم چون بیایند شمارا رسولان از شما

يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ

خواهند خواند بر شما آیتهای مرا پس آنکه پرهیزکاری کرد و شایسته شد پس نباشد بیمی برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند و آنانکه

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ

تکذیب کردند آیتهای مرا و سرکشی کردند از آنها آن گروه اهل آتشند ایشان در آن جاودانانند پس کیست ستمکارتر

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا

از آنکه افترا کرد بر خدا دروغرا یا تکذیب کرد آیتهای اورا آنگروه میرسد ایشانرا بهرهٔ ایشان از آنچه نوشته شد برای ایشان تا وقتیکه

جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ قَالُوْٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا

آمد ایشانرا فرستادگان ما که جان ستانند ایشانرا گویند کجایند آنچه بودید میخواندید شما از غیر خدا گویند گم شدند از ما و گواهی بدهند

عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿٣٧﴾ قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ

بر خودهاشان که ایشان بودند کافران گوید خدا داخل شوید در امتانی که بحقیقت گذشتند پیش از شما از پریان و آدمیان

فِي النَّارِ ؕ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا ؕ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا فِيْهَا جَمِيْعًا ۙ قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ

در آتش هرگاه داخل شوند امتی لعنت میکنند همکیش خودرا تا وقتی که لحق شوند بیکدیگر در آن همه گویند آخرشان از برای اولشان

رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ اَضَلُّوْنَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ؕ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ

پروردگارما اینها گمراه کردند مارا پس بده ایشانرا عذابی مضاعف از آتش گوید از برای هریک دوچندانست ولیکن نمیدانید

﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ اُوْلٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

و گوید اولشان مر آخرشانرا پس نیست شمارا برما هیچ فضلی پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید

تَكْسِبُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ

کسب میکردید بدرستیکه آنانکه تکذیب کردند آیتهای مارا و سرکشی کردند از آن گشوده نشود برای ایشان درهای آسمان

وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ

و داخل نمیشوند بهشت را تا وقتی که در آید شتر در سوراخ سوزن و همچنین سزا دهیم گناهکارانرا مرایشانراست

مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

از دوزخ بستری و از بالاشان پوششها و همچنین سزا میدهیم ظالمانرا و آنانکه گرویدند و کردند

الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ ۫ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٤٢﴾

کارهای شایسته تکلیف نمیفرمائیم نفسی را مگر باندازهٔ طاقتش آنگروه اهل بهشتند ایشان در آن جاودانیانند

وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا

و بیرون کشیدیم آنچه بود در سینه هاشان از کینه میرود از زیرایشان نهرها و گویند ستایش مر خدایرا که هدایت کرد مارا

لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ۖ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ وَنُودُوا

بایں و نبودیم که هدایت یابیم اگر نه آن بود که هدایت کرد ما را خدا بتحقیق آمدند فرستادگان پروردگار ما بحق و ندا کرده شدند

أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ

که اینست آن بهشتی که بمیراث داده شدید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید و ندا کردند اهل بهشت اهل

النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ ۚ

دوزخ را که بتحقیق یافتیم آنچه وعده کرد ما را پروردگار ما حق پس آیا یافتید شما آنچه وعده کرد پروردگار شما حق گفتند آری

فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

پس ندا کند نداکننده میان ایشان که لعنت خدا بر ستمکاران آنانکه بازمیدارند . از راه خدا

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ

و میجویند آنرا کژ و ایشان بآخرت کافرانند و میان آن دو تا حجابیست. و بر اعراف مردانی اند که میشناسند

كُلًّا بِسِيمَاهُمْ ۚ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۚ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾

همه را بعلامتشان و ندا کردند اهل بهشت که سلام برشما داخل نشده بودند آنرا و ایشان طمع میداشتند

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و چون گردانیده شود چشمهاشان بجانب اهل آتش گویند پروردگارا مگردان ما را با گروه ستمکاران

﴿٤٧﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ

و ندا کردند اصحاب اعراف مردانیرا که میشناختند ایشانرا بعلامتشان گویند کفایت نکرد از شما جمع کردن اموال و رجال

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۚ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

و نه آنچه بودید که سرکشی میکردید آیا اینها کسانیند که سوگند میخوردید که نرساند شان خدا برحمتی داخل شوید بهشت را

لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا

نیست ترسی برشما و نه شما اندوهناک شوید و ندا خواهند کرد اهل آتش اهل بهشت را که بریزید

عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۚ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ

برما از آب یا از آنچه روزی کرد شما را خدا گویند بدرستیکه خدا حرام گردانیده آندو را بر ناگروندگان آنانکه

اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ

گرفتند دینشانرا بهزل و بازیچه و فریفتشان زندگانی دنیا پس امروز فراموش میسازیمشان چنانکه فراموش کردند ملاقات روزشانرا

هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿۵۱﴾ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى

این روزرا و بودنشان که بآیتهای ما انکار میورزیدند وبتحقیق دادیم ایشانرا کتابی که تفصیل دادیم آنرا بر علم هدایت

وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ

و رحمت از برای گروهی که میگروند آیا انتظار میبرند مگر تاویلش را روزیکه بیاید تاویلش خواهند گفت آنانکه

نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ

فراموش کردند آنرا از پیش بتحقیق آمدند رسولان پروردگار ما بحق پس آیا باشد مر مارا از شفیعان پس شفاعت کنند از برای ما یا برگردانیده شویم

فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۵۳﴾

بدنیا پس کنیم جز آنچه بودیم میکردیم بتحقیق زیان کردند بنفسهاشان و گمشد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ

بدرستیکه پروردگار شما خدائی است که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس مستوی شد بر عرش

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ

میپوشاند پرده شب روز را که میجوید آنرا شتابکنان و آفتاب و ماه و ستارگانرا تسخیر شده‌ها بامرش آگاه باشید مر اوراست

الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۵۴﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا

آفرینش و فرمان بزرگست خدا پروردگار جهانیان بخوانید پروردگارتانرا از راه خشوع و پنهانی بدرستیکه او

يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۵۵﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ

دوست ندارد از حد گذرندگانرا و فساد نکنید در زمین بعد از اصلاحش و بخوانید اورا از راه بیم و امید بدرستیکه

رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۶﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

رحمت خدا نزدیکست به نیکوکاران و او است که میفرستد بادهارا بشارت دهندگان میان دو دست رحمتش

حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ

تا چون بردارد ابر گرانباررا برانیم آنرا از برای بلدی مرده پس فرو فرستیم بآن آب را پس بیرون آوریم بآن از همه

[illegible]

الثَّمَرٰتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ

ثرها همچنین بیرون بیاوریم مردگان را باشد که شما پند گیرید و بلد پاکیزه بیرون میاید رستنیهایش باذن

رَبِّهٖ وَالَّذِیْ خَبُثَ لَا یَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ یَّشْكُرُوْنَ ﴿٥٨﴾

پروردگارش و آنچه پلید شد بیرون نیاید مگر اندکی بیفایده همچنین میگردانیم آیتها را از برای گروهی که شکر میکنند

لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ اِنِّیْ

بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او بدرستیکه من

اَخَافُ عَلَیْكُمْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿٦٠﴾

میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ گفتند جمعی از قومش بدرستیکه ما می بینیم ترا در گمراهی آشکار

قَالَ یٰقَوْمِ لَیْسَ بِیْ ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٦١﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ

گفت ای قوم من نیست با من گمراهی ولیکن من رسولم از پروردگار جهانیان میرسانم شما را رسالتهای

رَبِّیْ وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٢﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

پروردگارم و پند میدهم شما را و میدانم از خدا آنچه را نمیدانید آیا عجب داشتید که آمد شما را ذکری از پروردگارتان

عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِیُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَیْنٰهُ وَالَّذِیْنَ

بر مردی از شما تا بیم کند شما را و تا بپرهیزید و باشد که شما رحمت کرده شوید پس تکذیب کردند او را پس رهانیدیم او را و هر که

مَعَهٗ فِی الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذِیْنَ كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِیْنَ ﴿٦٤﴾ وَاِلٰى عَادٍ

با او بود در کشتی و غرق کردیم آنان را که تکذیب کردند آیتهای ما را بدرستیکه آنها بودند گروهی کوران و فرستادیم بقوم عاد

اَخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَاُ

برادرشان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او آیا پس نمیپرهیزید گفتند آن جماعت

الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِیْ سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِیْنَ

که کافر بودند از قومش بدرستیکه هر آینه ما می بینیم ترا در کم خردی و بدرستیکه ما هر آینه گمان میبریم ترا از دروغگویان

﴿٦٦﴾ قَالَ یٰقَوْمِ لَیْسَ بِیْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٦٧﴾ اُبَلِّغُكُمْ

گفت ای قوم من نیست با من کم خردی ولیکن من رسولم از پروردگار جهانیان میرسانم شما را

رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ

رسالتهای پروردگارم ومن شمارا خیرخواه امینم آیا عجب داشتید که آمد شمارا ذکری از پروردگارتان بر مردی

مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً

از شما تا بترساند شمارا و یاد کنید وقتیکه گردانید شمارا جانشینان از پس قوم نوح و افزود شمارا در خلق زیادتی

فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ

پس یاد کنید نعمتهای خدارا باشد که شما رستگار شوید گفتند آیا آمدی مارا از برای آنکه بپرستیم خدارا تنها و واگذاریم آنچه را بودند

يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ

که میپرستیدند پدران ما پس بیاور بما آنچه وعده میدادی مارا اگر هستی از راستگویان گفت بتحقیق واقع شد بر شما از

رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا

پروردگارشما عذابی و خشمی آیا مجادله میکنید با من در نامهائی که نام نهادید آنهارا شما و پدرانتان فرو نفرستاده خدا بآن

مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

هیچ حجتی پس منتظر باشید بدرستیکه من با شما از منتظرانم پس رهانیدیم اورا و آنانکه با او بودند برحمتی

مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ

از نزد ما و بریدیم دنباله آنانکه تکذیب کردند آیتهای مارا و نبودند گروندگان و فرستادیم بثمود برادرشان

صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

صالح را گفت ای قوم من بپرستید خدارا نیست مر شمارا هیچ الهی جز او بحقیقت آمد شمارا حجتی از پروردگارتان

هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ

این ناقه خداست مر شمارا آیتی پس واگذاریدش که بخورد در زمین خدا و مس نکنیدش ببدی پس بگیرد شمارا

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

عذابی پر درد و یاد کنید هنگامیکه گردانید شمارا خلیفها از بعد عاد و جای دادتان در زمین

تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا

که فرا میگیرید از جایهای نرمش قصرها و میتراشید از کوهها خانهها پس یاد کنید نعمتهای خدارا و نباشید تباهکاری شتابنده

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ [illegible]

في الارض مفسدين ﴿٧٤﴾ قال الملأ الذين استكبروا من قومه للذين استضعفوا

در زمین فسادکنندگان گفتند جمعی که سرکشی میکردند از قومش مر آنانرا که ناتوان شمرده شده بودند

لمن امن منهم اتعلمون ان صالحا مرسل من ربه قالوا انا بما ارسل به مؤمنون

مر آنرا که گرویده از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده است از پروردگارش گفتند بدرستیکه ما بانچه فرستاده شده بان گروندگانیم

﴿٧٥﴾ قال الذين استكبروا انا بالذي امنتم به كافرون ﴿٧٦﴾ فعقروا الناقة وعتوا

گفتند آنانکه سرکشی کردند بدرستیکه ما بآنچه گرویدید بآن کافرانیم پس پی کردند آن ناقه را و سرباز زدند

عن امر ربهم وقالوا يا صالح ائتنا بما تعدنا ان كنت من المرسلين ﴿٧٧﴾ فاخذتهم

از امر پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور بما آنچه وعده میدهی مارا اگر هستی از فرستادگان پس گرفتشان

الرجفة فاصبحوا في دارهم جاثمين ﴿٧٨﴾ فتولى عنهم وقال يا قوم لقد ابلغتكم

آوازی مهیب پس گشتند در خانه هاشان فرو مردگان پس روی گردانید از ایشان و گفت ای قوم من بتحقیق رسانیدم بشما

رسالة ربي ونصحت لكم ولكن لا تحبون الناصحين ﴿٧٩﴾ ولوطا اذ قال لقومه

رسالت پروردگارم و پند دادم شمارا ولیکن دوست نمیدارید پند دهندگانرا و یاد کن لوط را هنگامیکه گفت مر قومش را

اتاتون الفاحشة ما سبقكم بها من احد من العالمين ﴿٨٠﴾ انكم لتاتون الرجال

آیا میکنید کار زشت را پیشی نگرفته شمارا بآن هیچیک از جهانیان بدرستیکه شما هر آینه میآیید مردانرا

شهوة من دون النساء بل انتم قوم مسرفون ﴿٨١﴾ وما كان جواب قومه الا

از روی شهوت از غیر زنان بلکه شمائید گروه اسراف کاران و نبود جواب قومش مگر

ان قالوا اخرجوهم من قريتكم انهم اناس يتطهرون ﴿٨٢﴾ فانجيناه واهله الا

آنکه گفتند بیرون کنید ایشانرا از قریه خودتان که آنها مردمانی اند که پاک میشمارند خودرا پس نجات دادیم اورا و کسانش را مگر

امراته كانت من الغابرين ﴿٨٣﴾ وامطرنا عليهم مطرا فانظر كيف كان عاقبة

زنش را که بود از بازماندگان بهلاکت و باراندیم برایشان بارانی پس بنگر چگونه بود انجام کار

المجرمين ﴿٨٤﴾ والى مدين اخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره

گناهکاران و فرستادیم بمدین برادر ایشانرا شعیب گفت ای قوم من بپرستید خدارا نیست مرشمارا هیچ خدائی جز او

قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا

تحقیق آمد شمارا بینه از پروردگارتان پس تمام کنید پیمانه و ترازو را و کم مکنید از مردم چیزهای ایشان را و

تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا

فساد مکنید در زمین بعد از اصلاحش آن بهتر است مر شمارا اگر هستید گروندگان و منشینید

بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا

بهر راهی که بیم دهید و باز دارید از راه خدا کسیرا که گرویده بآن و خواهید اورا کژ و یاد کنید

إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ

هنگامی راکه بودید اندک پس بسیار کرد شمارا و بنگرید چگونه بود انجام فساد کنندگان و اگر باشد طایفه

مِّنكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ

از شما که گرویده باشند بآنچه فرستاده شدم بآن و طایفه نگرویده باشند پس صبر کنید تا حکم کند خدا میان ما و اوست

خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ

بهترین حکم کنندگان گفتند آن جمعی که سرکشی کردند از قومش هرآینه بیرون کنیم ترا البته ای شعیب و آنانکه

آمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا ۚ قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى

گرویدند با تو از قریهٔ ما یا اینکه باز میگردید بکیش ما گفت آیا اگرچه باشیم کراهت دارندگان بتحقیق بسته باشیم بر

اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُم بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَن نَّعُودَ فِيهَا إِلَّا

خدا دروغرا اگر بازگردیم در کیش شما پس از آنکه رهانید مارا خدا از آن و نسزد مارا که بازگردیم در آن مگر

أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا ۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا

آنکه بخواهد خدا پروردگار ما احاطه کرده پروردگار ما بر همه چیز را از روی علم بر خدا توکل کردیم ما پروردگارا حکم کن میان ما و میانه قوم ما

بِالْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا

بحق و توئی بهترین حکم کنندگان و گفتند آن جمعی که کافر بودند از قومش اگر پیروی کردید شعیب را

إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا

بدرستیکه شما آنگاه هرآینه زیانکارانید پس گرفت ایشانرا آوازی مهیب پس گشتند در سرایشان فرو مردگان آنانکه تکذیب کردند

شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ
شعیب را گویا نبودند در آن آنانکه تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیانکاران پس روگردانید از ایشان

وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۖ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ
و گفت ای قوم من بحقیقت رسانیدم شمارا پیغامهای پروردگارم و پند دادم شمارا پس چگونه اندوه خورم بر گروه

كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
کافران و نفرستادیم در قریه هیچ پیغمبری مگر که گرفتیم اهل آنرا بسختی و رنجوری باشد که ایشان

يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَّقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا
تضرع کنند پس تبدیل کردیم بجای بدی خوبیرا تا بسیار شدند و گفتند بحقیقت مس کرد پدران مارا

الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا
رنجوری و راحت پس گرفتیم ایشانرا ناگاه و ایشان نمیدانستند و اگر آنکه اهل قریه‌ها گرویده بودند

وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا
و پرهیز کرده بودند هرآینه گشاده بودیم برایشان برکتها از آسمان و زمین ولیکن تکذیب کردند پس گرفتیم ایشانرا بآنچه

كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ
بودند کسب میکردند آیا پس ایمن شدند اهل آن قریه‌ها که آید ایشانرا عذاب ما شب هنگام و آنها باشند خفتگان آیا ایمن شد

أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
اهل آن قریه‌ها که آید ایشانرا عذاب چاشتگاه و ایشان بازی میکنند آیا پس ایمن شدند از مکر خدا پس ایمن نمیشوند از مکر خدا مگر گروه

الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ
زیانکاران آیا راه ننمود مرآنهارا که میراث میبرند زمین پس از اهلش که اگر بخواهیم میگرفتیم ایشانرا بگناهان ایشان و مهر میزدیم بر

قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَائِهَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
دلهاشان پس ایشان نمی شنیدند این قریه‌ها میخوانیم برتو از خبرهاشان و بحقیقت آمد ایشانرا رسولانشان بامعجزات

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا
پس نبودند که بگروند بآنچه تکذیب کرده بودند از پیش همچنین مهر میزند خدا بر دلهای کافران و

وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ

نیافتیم برای بیشترین ایشان هیچ عهدی و اگرچه یافتیم اکثر ایشانرا هرآینه نافرمانان پس برانگیختیم از پس ایشان

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

موسی را آیتهای ما بسوی فرعون وجماعتش پس ستم کردند بآن پس بنگر چگونه بود انجام کار فساد کنندگان

﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى

وگفت موسی ای فرعون بدرستیکه من رسولم از پروردگار جهانیان سزاوار بر آنکه نگویم بر

اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ

خدا مگر حق بتحقیق آوردم شمارا بحجتی از پروردگار شما پس بفرست با من بنی اسرائیل را گفت اگر

كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ

هستی تو که آمده بآیتی پس بیاور آنرا اگر هستی از راستگویان پس انداخت عصای خودرا پس آنگاه آن اژدهائی

مُبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ

هویدا وبیرون کرد دستش را پس آنگاه آن نورانی بود مرنگرندگان را گفتند جمعی از قوم فرعون بدرستیکه

هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَرْجِهْ

این هرآینه جادوگریست دانا میخواهد که بیرون کند شمارا از زمینتان پس چه میفرمائید گفتند بازدار او

وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ

وبرادرشرا وبفرست در شهرها جمع آورندگانرا که بیارند ترا هر جادوگر دانائی وآمدند ساحران

فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ

فرعون را گفتند هرآینه باشد از برای ما مزدی اگر باشیم ما غالبان گفت آری وبدرستیکه شما هرآینه از

الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا

مقربانید گفتند ای موسی یا اینست که می اندازی ویا آنکه باشیم ما اندازندگان گفت بیندازید

فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

پس چون انداختند جادو کردند چشمهای مردمانرا وترسانیدند ایشانرا وآوردند سحری عظیم ووحی کردیم ما بموسی

۱۱۲ [illegible]

أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

که بینداز عصایت را پس ناگاه آن فرو میبرد آنچه را مینمودند بدروغ پس ثابت شد حق و باطل شد آنچه بودند که میکردند

﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوا آمَنَّا

پس مغلوب شدند آنجا و برگشتند خوار شدگان و افگنده شدند ساحران سجده کنندگان گفتند گرویدیم

بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ

به پروردگار جهانیان پروردگار موسی و هارون گفت فرعون آیا ایمان آوردید باو پیش از آنکه دستوری دهم شما را

إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَأُقَطِّعَنَّ

بدرستیکه این حیله بود که حیله کردید آنرا در شهر تا بیرون کنید از آن اهلش را پس زود باشد که بدانید هرآینه خواهم برید

أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

دستهای شان و پاهای شان را از خلاف یکدگر پس هرآینه بر دار خواهم کرد شما را همه گفتند که ما بپروردگار مان

مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا

بازگشت کنندگانیم و بد نمیداری از ما مگر آنکه گرویدیم بآیتهای پروردگار مان چون آمد ما را پروردگارا بریز بر ما

صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا

شکیبائی و بمیران ما را مسلمانان و گفتند آنجماعه از قوم فرعون آیا وامیگذاری موسی و قوم او را تا فساد کنند

فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ

در زمین و وا گذارد ترا و الهان ترا گفت بزودی میکشیم پسران ایشان را و باقی میگذاریم زنان شان را و بدرستیکه ما فوق ایشانیم

قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ

غالبان گفت موسی مر قومش را یاری جوئید بخدا و صبر کنید بدرستیکه زمین مر خدا راست بمیراث میدهد آنرا به

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ

میخواهد از بندگانش و انجام کار از برای پرهیزکاران است گفتند رنجانیده شدیم پیش از آنکه بیائی ما را و از بعد آنکه

مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

آمدی ما را گفت شاید پروردگار شما که هلاک کند دشمن شما را و جانشین کند شما را در زمین پس خواهد دید که چگونه میکنید

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾ فَإِذَا

وبتحقیق گرفتیم آل فرعون را بقحط سالها ونقص از میوه‌ها باشد که ایشان پند گیرند پس چون

جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا

بیامد ایشانرا خوبی گفتند مرا ماراست این واگر میرسید ایشانرا بدی شوم میگرفتند بموسی وکسیکه بود باوی آگاه باشید که

طَائِرُهُمْ عِندَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ

نشان شومی شان نزد خداست ولیکن اکثر ایشان نمیدانند وگفتند هرگاه بیاوری ما را بآن از آیتی

لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

تا سحر کنی ما را بآن پس نخواهیم بود مر ترا گروندگان پس فرستادیم برایشان طوفان وملخ وکنه

وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا

وغوکها وخون آیتهای مفصلها پس سرکشی کردند وبودند گروهی گناهکاران وچون

وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ ۖ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا

واقع شد برایشان آن عذاب گفتند ای موسی بخوان برای ما پروردگارت را بآنچه عهد کرد نزد تو اگر دفع کنی از ما

الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ

عذابرا هرآینه بگرویم مر ترا وهرآینه فرستیم باتو بنی اسرائیل را پس چون دفع کردیم ازایشان عذابرا

إِلَىٰ أَجَلٍ هُم بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا

تا مدتی که ایشان رسنده‌اند آنگاه آنها پیمان میشکنند پس انتقام کشیدیم ازایشان پس غرق کردیم شان در دریا بآنکه ایشان تکذیب کردند

بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ

آیتهای ما را وبودند ازآنها بیخبران ومیراث دادیم ما گروهی را که بودند که ضعیف شمرده شده بودند در شرقها

الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا

زمین ومغربهایش که برکت نهاده آوردیم در آن وتمام شد کلمه پروردگارت که خوبست بر بنی اسرائیل بسبب

صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي

صبر کردن شان وخراب کردیم آنچه بودند که میساختند فرعون وقومش وآنچه که بودند برمیافراشتند ودرگذرانیدیم بنی

مشارق ١٣٧ [illegible]

إِسْرَآءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَّهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَل لَّنَا

اسرائیل را از دریا پس گذشتند بر جمعی که پاس پرستش میداشتند بر بتانی که مر ایشانرا بود گفتند ای موسی بگردان از برای

إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ

الهی همچنانکه مر ایشانراست الهان گفت بدرستیکه شما گروهی نادانانید بدرستیکه آنها تباه گردانیده شده آنچه آنها در آنند و باطل است

مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

آنچه هستند که میکنند گفت آیا غیر خدا بجویم برای شما الهی داد افزونی داد شمارا بر جهانیان

وَإِذْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ

و هنگامیکه رهانیدیم شمارا از آل فرعون که عذاب میکردند شمارا بدترین عذاب میکشتند پسران شمارا و زنده میگذاشتند

نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَ

زنان شمارا و در آن بلائی بود از پروردگارتان بزرگ و وعده دادیم موسی را سی شب و

أَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي

تمام گردانیدیم آنرا بده پس تمام شد وقت مقرر پروردگارش چهل شب و گفت موسی مر برادرش هارون که جانشین من را

فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ

در قوم من و اصلاح کن و پیروی مکن راه فساد کنندگانرا و چون آمد موسی بوقت مقرر ما و سخن کرد با او پروردگارش

قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَن تَرَانِي وَلَٰكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ

گفت ای پروردگار من بنما مرا که بنگرم بتو گفت هرگز نخواهی دید مرا ولیکن بنگر بکوه پس اگر قرار گیرد در جایش

فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ

پس زود باشد که ببینی مرا پس چون تجلی کرد پروردگارش مر کوه را گردانید آنرا ریزه ریزه و بر رو در افتاد موسی بیهوش پس چون بهوش آمد گفت

سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى

دانم پاکی بودنت را بازگشتم بسوی تو و من اول گروندگانم گفت ای موسی بدرستیکه من برگزیدم ترا بر

النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي

مردمان برسالتهایم و بکلامم پس بگیر آنچه دادم ترا و باش از شکرگذاران و نوشتیم برای او در

الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا

لوحهای توریة از هر چیز پندی و بیانی از برای همه چیز پس بگیر آنرا بجد و جهد و امر کن قومت را که اخذ کنند باحسنش

سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ

زود باشد بنمایم شما را سرای فاسقان بزودی بگردانم از آیتهایم آنانرا که کبر میورزند در زمین بناحق و اگر ببینند هر

آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ

آیتی را نگروند بآن و اگر ببینند راه حق را نگیرند آنرا راه و اگر ببینند طریق باطل را بگیرندش

سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ

راه آن باین سبب که ایشان تکذیب کردند آیتهای ما را و بودند از آنها غافلان و آنانکه تکذیب کردند آیتهای ما را و رسیدن جزای آخرترا

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ

نابود شد کردارشان آیا جزا داده میشوند مگر آنچه را بودند که میکردند و گرفتند قوم موسی از بعدش از زیورهاشان

عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا

گوساله تنی را که مر او را بود آوازی مانند گاو آیا ندیدند که او نه سخن میکند ایشانرا و نه مینماید ایشانرا راهی گرفتند آنرا و بودند

ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ

ستمکاران و چون افکنده شد در دستهاشان و دیدند که ایشان بحقیقت گمراه شدند گفتند هرآینه اگر رحمت نکند ما را پروردگار ما و نیامرزد

لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا

ما را هرآینه باشیم البته از زیانکاران و چون بازگشت موسی بسوی قومش خشمگین اندوهناک گفت بد است

خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ

جانشینی که کردید مرا از بعد من آیا پیشی گرفتید امر پروردگارتانرا و افکند لوحها را و گرفت سر برادرش را که میکشیدش بخود

قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا

گفت هرون ای پسر مادرم بدرستیکه قوم ضعیف شمردند مرا و نزدیک بودند که بکشند مرا پس شاد مگردان بمن دشمنانرا و

تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنتَ

مگردان مرا با گروه ستمکاران گفت پروردگار من بیامرز مرا و برادرم را و داخل گردان ما را در رحمت خود و توئی

[illegible] ... بیاد دوست ... [illegible] ... مشغول نماز شو ... [illegible]

اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١٥١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ

رحمت کننده رحمت کنندگان بدرستیکه آنانکه گرفتند گوساله را زود باشد که رسد ایشانرا خشمی از پروردگارشان وخواری در زندگانی

الدُّنْيَا ۗ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِيْنَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْ بَعْدِهَا وَ

دنیا وهمچنین جزا دهیم افترا کنندگانرا وآنانکه کردند کارهای بدرا پس توبه کردند از بعد آن و

اٰمَنُوْٓا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۖ

گرویدند بدرستیکه پروردگارت پس از آن هر آینه آمرزنده و مهربانست وچون ساکن شد از موسی خشم گرفت لوحهارا

وَفِيْ نُسْخَتِهَا هُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوْسٰى قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ

ودر نوشته آنها بود هدایت ورحمت از برای آنانکه ایشان از پروردگارشان میترسیدند وبرگزید موسی از قومش هفتاد

رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِيَّايَ ۖ

مرد برای میقات ما پس چون گرفت ایشانرا صاعقه گفت ای پروردگار من اگر میخواستی هلاک میکردی ایشانرا از پیش ومرا هم

اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ۖ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَآءُ وَتَهْدِيْ مَنْ

آیا هلاک میکنی مارا بانچه کردند کم خردان از ما نیست آن مگر بلای تو اضلال میکنی بآن کسیرا که میخواهی وراه نمائی کسیرا که

تَشَآءُ ۖ اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ﴿١٥٥﴾ وَاكْتُبْ لَنَا فِيْ هٰذِهِ

میخواهی توئی صاحب اختیار ما پس بیامرز مارا ورحمت کن مارا وتوئی بهترین آمرزندگان وبنویس برای ما در این

الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا هُدْنَآ اِلَيْكَ ۚ قَالَ عَذَابِيْٓ اُصِيْبُ بِهٖ مَنْ اَشَآءُ ۚ وَرَحْمَتِيْ

دنیا خوبی ودر آخرت بدرستیکه ما بازگردیدیم بتو گفت عذابم میرسانم آنرا بهرکه میخواهم ورحمتم

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۚ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا

فرا گرفته همه چیزرا پس بزودی مینویسم آنرا از برای آنانکه میپرهیزند ومیدهند زکوة را وآنانکه ایشان بآیتهای ما

يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ مَكْتُوْبًا عِنْدَهُمْ

میگروند آنانکه پیروی میکنند آن رسول را که نبی امیست که مییابند اورا نوشته شده نزد ایشان

فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ ۖ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهٰىهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ

در توریة ودر انجیل میفرماید شانرا بکارهای پسندیده وباز میدارد شانرا از ناپسندیده وحلال میکند برای ایشان پاکیزه هارا

وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ

و حرام میکند برای ایشان پلیدها را و فرو مینهد از ایشان بار گرانشان را و آن طوقها که بود برایشان پس آنانکه

آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

گرویدند باو و تعظیم کردند اورا و یاری کردند اورا و پیروی کردند آن نوری را که فرو فرستاده شد باو آن گروه ایشانند رستگاران

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ

بگو ای مردمان هر آینه من رسول خدایم بشما همه آنخدائیکه مراوراست پادشاهی آسمانها و زمین

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ

نیست خدائی مگر او زنده میکند و میمیراند پس بگروید بخدا و رسولش آن پیغمبر منسوب بام القری که میگرود بخدا و

كَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

و کلماتش و پیروی کنید اورا باشد که شما هدایت یابید و از قوم موسی امتی باشند که هدایت میکنند بحق و بآن عدالت میکنند

﴿١٥٩﴾ وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ

و جدا جدا کردیم ایشانرا دوازده سبط امتها و وحی کردیم بموسی چون آب خواستند ازاو

قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ

قومش که بزن بعصایت آن سنگ را پس روان شد ازآن دوازده چشمه بدرستیکه دانستند هر مردم

مَشْرَبَهُمْ ۚ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا

آبخور شانرا و سایبان کردیم برایشان ابررا و فرو فرستادیم برایشان من و سلوی را بخورید از پاکیزهای آنچه

رَزَقْنَاكُمْ ۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ

روزی کردیم شمارا و ستم نکردند برما ولیکن بودند که بخودهاشان ستم میکردند و هنگامیکه گفته شد مرایشانرا ساکن شوید دراین

الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ ۚ

قریه و بخورید ازآن هرجا که بخواهید و گوئید فرو نه از ما بار گناه مارا و داخل شوید در در سجده کنان بیامرزیم برای شما گناهانتانرا

سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا

زود باشد که افزائیم اجر نیکوکارانرا پس بدل کردند آنانکه ستم کردند از ایشان گفتاری غیر آنچه گفته شد مرایشانرا پس فرستادیم

[illegible]

عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ
برایشان عذابی از آسمان بسبب بودنشان که ستمکردند وبپرس ایشانرا از آن قریه که بود نزدیک

الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ
دریا هنگامیکه تعدی میکردند در شنبه چون میآمدند ماهیهاشان روز شنبهٔ ایشان ظاهر بر روی آب و روزیکه شنبه نمیداشتند

لَا تَأْتِيهِمْ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ
نمیآمدند ایشانرا همچنین میآزمودیمشان بآنچه بودند که نافرمانی میکردند وچون گفتند جمعی از ایشان که چرا پند میدهید

قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
گروهیرا که خدا هلاک کننده ایشانست یا عذاب کننده ایشانست عذابی سخت گفتند عذرخواستنی بسوی پروردگار شما و باشد که ایشان

يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوٓءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ
بپرهیزند پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شده بآن رهانیدیم آنانرا که نهی میکردند از آن بدی و گرفتیم آنانرا که

ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَـِٔيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ
ستمکردند بعذابی سخت بسبب بودنشان که فسق میکردند پس چون سر باز زدند از آنچه نهی شده از آن گفتیم مر ایشانرا

كُونُوا قِرَدَةً خَاسِـِٔينَ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن
بشوید بوزینهای راندگان وهنگامیکه اعلام نمود پروردگارت که هرآینه برمیانگیزاند برایشان تا روز قیامت کسیکه

يَسُومُهُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ
عذاب کند ایشانرا بد عذابی بدرستیکه پروردگار تو هرآینه زود عقوبتست و بدرستیکه او هرآینه آمرزنده مهربانست وجداجدا کردیمشان

فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ
در زمین امتها بعضیشان باشند شایستگان وبعضی ایشان غیر آن و آزمودیم ایشانرا براحتها ورنجها

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا
باشد که ایشان بازگردند پس ماندند از بعد ایشان خلفهائی که بمیراث گرفتند کتابرا میگیرند متاع این

الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم
ادنی را ومیگویند بزودی بیامرزند مارا واگر آید ایشانرا متاعی مانند آن میگیرند آنرا آیا گرفته نشد برایشان

مِّيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ

پیمان کتاب که نگویند بر خدا مگر حق و خوانده‌اند آنچه در آنست و سرای آخرت بهتر است

لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۶۹﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ

از برای آنانکه پرهیز کنند آیا پس در نمی‌یابید و آنانکه تمسک میجویند بکتاب و برپا داشتند نماز را بدرستیکه ما ضایع نمیکنیم

أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿۱۷۰﴾ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ

مزد مصلحان را و هنگامیکه بلند کردیم کوه را برزبر ایشان گویا آن سایبانی بود و گمان بردند که آن فرود آینده است بآنها

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۷۱﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ

بگیرید آنچه دادیم شمارا بقوت و یاد کنید آنچه در آنست باشد که شما پرهیز کنید و هنگامیکه گرفت پروردگار تو

مِن بَنِي آدَمَ مِن ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ ۛ

از بنی آدم از پشتهای ایشان فرزندانشان و گواه گرفت ایشانرا بر خودهاشان آیا نیستم من پروردگار شما گفتند آری

شَهِدْنَا ۛ أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ ﴿۱۷۲﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ

گواه شدیم مبادا بگوئید روز قیامت بدرستیکه بودیم از این بیخبران یا بگوئید جز این نیست شرک آوردند

آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ ۖ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۱۷۳﴾ وَكَذَٰلِكَ

پدران ما از پیش و بودیم فرزندان از بعد ایشان آیا پس هلاک میسازی مارا بآنچه کردند تباهکاران و همچنین

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۱۷۴﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ

تفصیل میدهیم آیتهارا و باشد که ایشان بازگشت کنند و بخوان برایشان خبر آنکسیکه دادیم او را آیتهامان پس بیرون آمد

مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿۱۷۵﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ

از آنها پس از پی رفت او را شیطان پس شد از گمراهان و اگر میخواستیم هر آینه برتری میدادیم او را بآنها و لیکن او

أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۚ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ

اقامت کرد بر زمین و پیروی کرد خواهش او را پس مثل او چون مثل سگ است اگر حمله میکنی براو زبان از دهن بیرون می‌آورد یا واگذاری

يَلْهَث ۚ ذَّٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۷۶﴾

زبان از دهن بیرون می‌آورد آن مثل گروهی است که تکذیب کردند آیتهای مارا پس بخوان قصه‌ها را باشد که ایشان اندیشه کنند

مستجاب الدعوه بود و اسم اعظم میدانست … در روایت بود نسبی نام او … مذکور است که بقول بعضی اشاره … بلعام در تفسیر شیخ ابوالفتوح … آسمانی دیده بود و با حضرت … حضرت رسول صلی الله علیه و آله … ابو عامر بن نعمان راهب بود … بلعام باعورا … رفت و بقول بعضی … ایمان … امیة بن ابی الصلت … شده بود … است که از فرزندان … حضرت رضا علیه السلام مذکور است … ابن ابراهیم در روایت از … در تفسیر علی

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ

بد مثلی در شل آنگروهی که تکذیب کردند آیتهای ما را و بر خود ایشان بودند که ستم میکردند کسی را که راه نماید خدا براه راست

الْمُهْتَدِي ۖ وَمَنْ يُضْلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ

راه یافته و کسی را که اضلال کند پس آنگروه ایشانند زیانکاران و بحقیقت آفریدیم برای دوزخ بسیاری را از

الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا

جنیان و آدمیان که مر ایشان راست دلهایی که نمی‌یابند بآنها و مر ایشان راست چشمها که نمی‌بینند بآنها و مر ایشان راست گوشها که

يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ

نمیشنوند بآنها آنها چون چهارپایانند بلکه ایشان گمراه‌ترند آنگروه ایشانند بیخبران و مر خدا راست نامهای

الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾

نیکو پس بخوانیدش بآنها و واگذارید آنها را که میل بباطل مینمایند در نامهای او بزودی جزا داده میشوند آنچه را بودند که میکردند

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

و از آنانکه آفریدیم جماعتی باشند که هدایت یابند بحق و بآن عدالت میکنند و آنانکه تکذیب کردند آیتهای ما را بزودی نزدیک نموده مرتبه بمرتبه ایشانرا

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا ۗ مَا بِصَاحِبِهِمْ

از آنجا که ندانند و مهلت میدهم مر ایشانرا بدرستیکه گرفتن من سخت است آیا اندیشه نمیکنند که نیست صاحبشان را

مِنْ جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده آشکار آیا نمی‌نگرند در عجایب آسمانها و زمین و آنچه را

خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾

آفریده است خدا از چیزی و در آنکه شاید که باشد بحقیقت نزدیک شده باشد اجلشان پس بکدام سخن پس از آن ایمان خواهند

مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ۚ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ

هر کرا اضلال کرد خدا پس نیست هدایت کننده مر او را و وامیگذارد ایشانرا در زیاده رویشان که حیران میباشند میپرسند ترا از قیامت

أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي ۖ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ۚ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ

که کی خواهد بود وقوعش بگو جز این نیست دانش آن نزد پروردگار من ظاهر نمیکند آنرا در وقتش مگر او گران آمد در آسمانها و

وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ

زمین نیاید به شما مگر ناگاه میپرسند از تو گویا تو دانائی از او بسیار پرسیده از آن بگو جز این نیست علم او نزد خدا

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ١٨٧ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند بگو مالک نیستم من از برای خود سودی و نه زیانی را مگر آنچه خواسته باشد خدا

وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

و اگر بودم که میدانستم غیب را هر آینه بسیار گردانیده بودم از خیر و مس نکرده بود مرا بدی نیستم من مگر بیم کننده و مژده دهنده

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١٨٨ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا

برای قومیکه ایمان میآورند اوست که آفرید شما را از نفس واحد و گردانید از آن جفتش را تا آرام گیرد باو

فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا

پس چون در بر گرفت آنرا برداشت باری سبک پس مستمر بود بآن پس چون گرانبار شد خواندند خدای پروردگار شانرا که اگر دهی ما را

صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ١٨٩ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى

شایسته فرزندی هر آینه خواهیم بود از شکرگزاران پس چون داد ایشانرا فرزندی شایسته گردانیدند مر او را انبازان در آنچه داد ایشانرا پس برتر است

اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ١٩٠ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ١٩١ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

خدا از آنچه شریک میدانند آیا شریک میگردانند آنچه را که نمیتواند آفرید چیزیرا و ایشان آفریده میشوند و نمیتوانند

لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ١٩٢ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ

مر ایشانرا یاری کردنی و نه خود ایشانرا یاری میتوانند کرد و اگر بخوانید ایشانرا بسوی هدایت پیروی نمیکنند شما را یکسان است

عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ١٩٣ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ

بر شما خواه بخوانید ایشانرا یا شما خاموشان باشید بدرستیکه آنانکه میخوانید از جز خدا بندگانیند

أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٩٤ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا

مانند شما پس بخوانید ایشانرا پس باید اجابت کنند شما را اگر هستید راستگویان آیا ایشانرا پاهاست راه میروند بآن

أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

یا مر ایشانراست دستهائی که بگیرند بآنها یا مر ایشانراست چشمهائیکه ببینند بآنها یا مر ایشانراست گوشهائی که بشنوند بآنها

١٨٢

قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ﴿١٩٥﴾ إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ

بگو بخوانید انبازانرا پس مکر کنید با من پس مهلت مدهید مرا بدرستیکه یاور من خدائی هست که فرو فرستاد

الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ

آن کتاب را و او هست که یاری میکند شایستگانرا و آنانکه میخوانند از غیر او نمیتوانند یاری کردن شمارا

وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ

و نه خودهای شانرا یاری توانند کرد و اگر بخوانید ایشانرا بسوی هدایت نمی شنوند و می بینی ایشانرا که مینگرند

إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِمَّا

بسوی تو و ایشان نمی بینند بگیر عفو را و امر کن بشایسته و روی بگردان از نادانان و اگر از

يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا

جای در آورد ترا از شیطان وسوسه پس پناه گیر بخدا بدرستیکه او شنوای داناست بدرستیکه آنانکه پرهیزکار شدند

إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ

چون مس کند ایشانرا وسوسه از دیو رجیم پند گیرند پس آنگاه ایشان بینا باشند و برادرانشان میکشانند ایشانرا

فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا

در گمراهی پس کوتاهی نمیکنند و چون نیاوری بایشان آیتی گویند چرا اختیار نکردی آنرا بگو پیروی میکنم آنچه

يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَٰذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا

وحی میشود بمن از پروردگارم این دلیلهای بینش بخش است از پروردگارتان و هدایت و رحمت از برای گروهیکه میگروند و چون

قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ

خوانده شود قرآن پس گوش بازدارید مرآنرا و خاموش باشید شاید که شمارا رحمت کنند و یاد کن پروردگارترا در نفست

تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾

از روی زاری و نهانی و غیر بلندی از گفتار بامداد و شبانگاه و مباش از بیخبران

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

بدرستیکه آنانکه نزد پروردگارتواند سرنمیکشند از پرستش او و تسبیح میکنند او را و مر او را سجده میکنند

سورة الانفال

سورة الانفال ست وسبعون آية وهي مدنية

حروفها ٥٢٩٤ كلماتها ١٢٣١ ركوعها ١٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ

میپرسند ترا از غنایم دارالحرب بگو انفال مرخدا راست ورسول را پس بپرهیزید از خدا واصلاح کنید

بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ① إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ

میانهٔ خود را واطاعت کنید خدا ورسولش را اگر هستید گروندگان جز این نیست گروندگان آنانند که چون یاد کرده شود

اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ②

خدا بترسد دلهای ایشان وچون خوانده شود برایشان آیتهای او بیفزاید ایشان را درایمان وبر پروردگارشان توکل میکنند

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ③ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ

آنانکه برپا میدارند نماز را واز آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند آنگروه ایشانند گروندگان براستی مرایشان راست

دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ④ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ

مرتبها نزد پروردگارشان وآمرزش وروزی خوب همچنانکه بیرون آورد پروردگارت از خانه‌ات براستی

وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ⑤ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا

وبدرستیکه پاره از گروندگان هرآینه کراهت دارندگانند مجادله میکنند ترا در حق پس از آنچه ظاهر شده بود گویا

يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑥ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ

رانده میشوند بسوی مرگ وایشان می بینند وهنگامیکه وعده میداد شما را خدا یکی از دو طایفه که آنها مرشما راست و

تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ

دوست میداشتید که غیر صاحب شوکت بوده باشد مرشما را ومیخواهد خدا که ثابت گرداند حق را با سخنانش وببرد

دَابِرَ الْكَافِرِينَ ⑦ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ⑧ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ

دنبالهٔ کافران را تا ثابت گرداند حق را وناچیز گرداند باطل را واگرچه کاره بودند گناهکاران وقتیکه استغاثه نمودید

انفال

رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ

پروردگارتانرا پس اجابت کرد مرشمارا که من زیاد کننده‌ام شمارا بهزاری از فرشتگان از پی هم درآیندگان ونگردانید آنرا خدا

إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

مگر مژده و برای آنکه بیارامد بآن دلهای شما و نیست یاری مگر از نزد خدا بدرستیکه خدا غالب درست کردارست

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ

و آنگه که عارض شد شمارا پینکی برای ایمنی از او و فرو میفرستد برشما از آسمان آبی تا پاک سازد شمارا بآن و ببرد

عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى

از شما وسوسه شیطان و تا ببندد بر دلهای شما و ثابت گرداند بآن قدمهارا آنگاه که وحی میکرد پروردگارت

الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا

بملائکه که من باشمایم پس استواری دهید آنانرا که گرویدند زود باشد که اندازیم در دلهای آنانکه کافر شدند ترس را پس بزنید

فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ

بر زبر گردنها و بزنید از ایشان همه انگشتانرا این بسبب آنست که مخالفت کردند خدا و رسولش را و هرکه

يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ

مخالفت کند خدا و رسولش را پس بدرستیکه خدا سخت عقوبتست این هست پس بچشید آنرا و بدرستیکه کافرانراست

عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ

عذاب آتش ای آنکسانیکه گرویدید چون ملاقات کنید آنانرا که کافر شدند بانبوه پس مگردانید بایشان پشتهارا

﴿١٥﴾ وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ

و هرکه بگرداند بایشان در آنروز پشت خودرا مگر کناری رونده باشد برای قتال یا برای جای گرفتن بمیان گروهی از مقاتلین پس برخود گرفت

بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ

خشم خدارا وجایگاه او دوزخست و بد مرجعی است پس نکشتید ایشانرا ولیکن خدا کشت ایشانرا

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ

و نینداختی تو چون انداختی مشت خاکرا ولیکن خدا انداخت و تا نعمت دهد مؤمنانرا از خود نعمتی خوب بدرستیکه خدا

چنین ... «کل بنان» ... [illegible]

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِن تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ

شنوای داناست این است و بدرستیکه خدا سست کننده مکر کافران اگر فتح میخواستید پس بتحقیق آمد شمارا

الْفَتْحُ وَإِن تَنتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَعُودُوا نَعُدْ وَلَن تُغْنِيَ عَنكُمْ فِئَتُكُمْ

فتح و اگر باز ایستید پس آن بهتر است مر شمارا و اگر بازگشت میکنید بازگشت میکنیم و هرگز کفایت نمیکند از شما جماعت شما

شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

چیزیرا و اگرچه بسیار شد و بدرستیکه خدا با گروندگان است ای آنکسانیکه گرویدید فرمان برید خدا و رسولش را

وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

و بر مگردید از او و شما میشنوید و مباشید مانند آنانکه گفتند شنیدیم و ایشان نشنیدند

﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ

بدرستیکه بدترین جنبندگان نزد خدا کران گنگانند که نمییابند بعقل و اگر دانسته بود خدا در ایشان

خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا

خیری هرآینه شنوانیده بود ایشانرا و اگر شنوانیده بود ایشانرا هرآینه روی گردانیده بودند و ایشان روی گردانندگان بودند ای آنکسانیکه گرویدید اجابت کنید

لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ

مر خدا و مر رسول را چون بخواند شمارا برای آنچه زنده کند شمارا و بدانید که خدا حایل میشود میانه مرد و دل او

وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ خَاصَّةً

و بدرستیکه او است که بسوی او محشور میشوید و بترسید از فتنه که نرسد آنانرا که ستم کردند از شما تنها

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي

و بدانید که خدا سخت عقوبت است و یاد کنید هنگامیکه شما بودید اندک ناتوان شمردگان در

الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم

زمین میترسیدید که بربایند شمارا مردمان پس جای داد شمارا و تقویت کرد شمارا بنصرتش و روزی کرد شمارا

مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَ

از پاکیزه‌ها باشد که شما شکر کنید ای آنکسانیکه گرویدید خیانت مکنید با خدا و رسول و

تَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ

خیانت کنید در امانتهای خود و شما میدانید و بدانید که جز این نیست مالهای شما و اولاد شما بلاست و هر آینه

اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَ

خدا نزد وی است اجری عظیم ای آنکسانیکه گرویده اید اگر بپرهیزید از خدا میگرداند برای شما تمیزی و

يُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ

در میگذراند از شما گناهان شما را و بیامرزد شما را و خدا صاحب فضل است بزرگ و هنگامیکه مکر میکردند

بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ

بتو آنانکه کافر شدند که حبس کنند ترا یا بکشند ترا یا بیرون کنند ترا و مکر میکردند و مکر میکرد خدا

وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا

و خدا بهترین مکرکنندگان است و چون خوانده شود برایشان آیتهای ما گویند بتحقیق شنیدیم اگر بخواهیم هر آینه میگفتیم

مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ

مانند این نیست این مگر افسانهای پیشینیان و هنگامیکه گفتند بارخدایا اگر باشد این آن

الْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ

که حق است از نزد تو پس بباران بر ما سنگها از آسمان یا بیاور بما عذابی دردناک و نباشد

اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا لَهُمْ

خدا که عذاب کند ایشانرا و تو در ایشانی و نباشد خدا عذاب کننده ایشان و ایشان استغفار میکنند و چیست ایشانرا

أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ

که عذاب نکند ایشانرا خدا و ایشان باز میدارند از مسجد الحرام و نباشند صاحبان مسجد نیستند صاحبان آن

إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ الْبَيْتِ

مگر پرهیزکاران و لیکن بیشترین ایشان نمیدانند و نباشد نماز ایشان نزد آن خانه

إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

مگر صفیری و دست زدنی پس بچشید عذاب را بسبب بودن شما که کافر شدید بدرستیکه آنانکه کافر شدند

٢٧ وأنتم تعلمون [illegible]

يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ

انفاق میکنند مالهای خود را تا بازدارند از راه خدا پس بزودی صرف میکنند آنها را پس خواهد بود برایشان حسرتی پس

يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ

مغلوب میشوند و آنها که کافر شدند بدوزخ محشور میشوند تا جدا سازد خدا ناپاک را از پاک و بگرداند

الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾

ناپاک را بعضیش بر بعضی پس بر سر هم جمع کند آنها را همه پس بگرداند آنرا در دوزخ آنگروه ایشانند زیانکاران

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِن يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ

بگو مر آنانرا که کافر شدند اگر باز بایستند بیامرزد مر ایشانرا آنچه پیشتر گذشت و اگر برگردند پس بحقیقت گذشت

سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ

طریقه پیشینیان و کارزار کنید باایشان تا نباشد فتنه و باشد دین همه آن از برای خدا پس اگر

انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ

باز ایستند پس بدرستیکه خدا بآنچه میکنند بیناست و اگر اعراض کنند پس بدانید بدرستیکه خدا مولای شماست

نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ

خوب مولائیست و خوب ناصریست و بدانید که آنچه غنیمت گرفتید از چیزی پس بدرستیکه از برای خداست پنجیک آن و از برای رسول

وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ وَمَا أَنزَلْنَا

و از برای صاحب قرابت و یتیمان و درماندگان و رهگذریان محتاج اگر هستید ایمان آورده اید بخدا و آنچه فرو فرستادیم

عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ أَنتُم

بر بنده خود روز تمیز روزیکه بهم رسیدند آن دو جماعت و خدا بر همه چیز تواناست هنگامیکه شما بودید

بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُم بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ

در کناره نزدیکتر و ایشان بودند بکناره دورتر و سواران قافله پایین تر بودند از شما و اگر وعده کرده بودید

لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَٰكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن

هر آینه خلاف کردید در وعده و لیکن تا بفعل آورد خدا کاری را که بنهایت کرده شود تا آنکه هلاک شود کسیکه هلاک شد از

الحمد لله [illegible] مبارک [illegible] واعلموا انما غنمتم [illegible]

بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۴۲﴾ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ
روی دلیل و حجت و زنده شود کسیکه زنده شد از روی دلیل و بدرستیکه خدا هر آینه شنوای داناست هنگامیکه نمود ترا ایشان را خدا در خوابت

قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
اندک و اگر نموده بود ایشانرا بتو بسیار هر آینه سستی کرده بودید و نزاع کرده بودید در آن امر و لیکن خدا بسلامت داشت بدرستیکه او داناست

الصُّدُورِ ﴿۴۳﴾ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي
بذات سینه‌ها و هنگامیکه نمود بشما ایشانرا چون بهم رسیدید در چشمهای شما اندک و گردانید اندک شما را در

أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۴۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
چشمهای ایشان تا بفعل آورد خدا کاری را که بود کرده شده و بخدا برگردانیده میشود امرها ای آن کسانیکه

آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۴۵﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
ایمان آورده‌اید چون ملاقات کنید گروهی را پای دارید و یاد کنید خدا را بسیار باشد که شما رستگار شوید و فرمان برید خدا را

وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۴۶﴾
و رسولش را و نه نزاع کنید پس سستی خواهید کرد و خواهد رفت دولت شما و صبر کنید بدرستیکه خدا با صبر کنندگانست

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
و مباشید چون آنانکه بیرون آمدند از دیارشان بشادی تمام و وانمود مردمان و منع میکردند از راه

اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿۴۷﴾ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
خدا و خدا بآنچه میکنند فرا رسنده است و هنگامیکه بیاراست برای ایشان دیو رجیم کردار ایشانرا و گفت نیست غلبه کننده

لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ
مر شما را امروز از مردمان و بدرستیکه من پناه دهنده‌ام شما را پس چون نمودار شدند آن دو فوج برگشت بر دو پاشنه اش و گفت

إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۴۸﴾ إِذْ
بدرستیکه من بیزارم از شما بدرستیکه من می بینم آنچه را نمی بینید بدرستیکه من میترسم از خدا و خدا سخت عقوبتست هنگامیکه

يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
میگفتند دورویان و آنانکه در دلهای ایشان بود بیماری که فریفته اینها را دین ایشان و هر که توکل میکند بر خدا

فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ

پس بدرستیکه خدا غالب درستکارست واگر ببینی هنگامی را که میمیرانند آنانرا که کافر شدند ملائکه میزدند

وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ

بررویهاشان و پشتهاشان و بچشید عذاب سوزان آن بسبب آنچیزیست که پیش فرستاد دستهای شما

اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ

بدرستیکه خدا نیست بیداد کننده مر بندگانرا چون شیوه فرعونیان و آنانکه بودند پیش از ایشان کافر شدند بآیتهای

اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ

خدا پس گرفت ایشانرا خدا بگناهان ایشان بدرستیکه خدا نیرومند سخت عقوبتست آن باینست که خدا

لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

نباشد تغییردهنده نعمتی را که احسان کرد آنرا بر جمعی تا آنکه تغییر دهند آنچه را باشد در نفسهاشان و بدرستیکه خدا شنوای داناست

﴿٥٣﴾ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ

چون شیوه فرعونیان و آنانکه بودند پیش از ایشان تکذیب کردند آیتهای پروردگارشانرا پس هلاک کردیمشان

بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ

بگناهانشان وغرق کردیم فرعونیان را و همه بودند ستمکاران بدرستیکه بدترین جنبندگان نزد خدا

الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ

آنانند که کافر شدند پس ایشان ایمان نیاورند آنانکه پیمان گرفتی از ایشان پس میشکنند پیمان خودرا در هر

مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ

بار و ایشان نمی‌پرهیزند پس اگر دریابی ایشانرا در حرب پس پراکنده ساز بایشان کسی را که باشد از پس آنها باشد که ایشان

يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا

پندگیرند واگر بترسی البته از جمعی خیانتی پس بینداز بسوی ایشان بر یکسانی بدرستیکه خدا

يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾ وَأَعِدُّوا

دوست ندارد خیانتکارانرا و چندارد البته آنانکه کافر شدند که پیشی گرفتند بدرستیکه ایشان عاجز نمیکنند وآماده سازید

[illegible]

لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

برای ایشان آنچه بتوانید از اسباب توانائی واز بستن اسپان که بترسانید بآن دشمن خدا ودشمنان را

وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ودیگران از غیر ایشان نمیدانید ایشانرا خدا میداند ایشانرا وآنچه انفاق بکنید از چیزی در راه خدا

يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ

تمام داده میشود بشما وشما ستمکرده نشوید واگر میل کردند مر صلح را پس میل کن مر آنرا وتوکل کن بر خدا بدرستیکه

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾ وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ

اوست شنوای دانا واگر بخواهند که مکر کنند باتو پس بدرستیکه کافیست ترا خدا اوست که تقویت کرد ترا

بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ

بنصرتش وبگروندگان والفت داد میان دلهاشان اگر صرف میکردی آنچه در زمین است همه الفت نمیکردی

بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ

میان دلهاشان ولیکن خدا الفت افکند میانشان بدرستیکه اوست غالب درستکردار ای پیغمبر بس است ترا خدا

وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِن يَكُن

وآنکه پیروی کرد ترا از مؤمنین ای پیغمبر ترغیب کن مؤمنانرا بر کارزار اگر بوده باشد

مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ

از شما بیست صبرکنندگان غالب شوند بر دویست واگر باشد از شما صد غالب شوند بهزار از آنانکه

كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن

کافر شدند بسبب آنکه ایشان گروهی اند که نمیفهمند اکنون تخفیف داد خدا از شما ودانست که در شما ناتوانی است پس اگر

يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ

باشد از شما صد صبرکننده غالب میشوند بر دویست واگر بوده باشد از شما هزار غالب میشوند بر دو هزار بدستوری خدا

وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ

وخدا با صبرکنندگانست نسزد مر پیغمبری را که باشد مراورا اسیران تا آنکه کشتن بسیار کند در زمین میخواهند

عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ
متاع دنیارا وخدا میخواهد آخرت را وخدا غالب درست کردارست اگر نبود نوشته از خدا که پیشی گرفته بود هر آینه میرسید

فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
بشما از آنچه گرفتید عذابی بزرگ پس بخورید از آنچه غنیمت گرفتید حلال پاکیزه و بپرهیزید از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده

رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ
مهربانست ای پیغمبر بگو مرآنکسانیرا که در دستهای شمایند از اسیران اگر داند خدا در دلهای شما

خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا
خیری را بدهد شمارا بهتر از آنچه گرفته شد از شما و بیامرزد شمارا وخدا آمرزنده مهربانست واگر اراده کنند

خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
خیانت با تو پس بتحقیق خیانت کردند خدارا از پیش پس توانائی داد برایشان وخدا دانای درست کردارست بدرستیکه آنانکه

آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا
گرویدند وهجرت کردند وجهاد کردند بمالهاشان وجانهاشان در راه خدا وآنانکه جای دادند

وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ
ویاری کردند آنها بعضیشان دوستان بعضی اند وآنانکه گرویدند وهجرت نکردند نیست شمارا از

وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ
دوستی ایشان هیچ چیز تا هجرت کنند واگر یاری طلبند شمارا در دین پس بر شماست یاری کردن مگر بر

قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
جمعی که میانه شما ومیانه ایشان پیمانی است وخدا بآنچه میکنید بیناست وآنانکه کافر شدند بعضی از ایشان دوستان

بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ
بعضی اند اگر نکنید آنرا خواهد شد فتنه در زمین وفسادی بزرگ وآنانکه گرویدند و

هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ
هجرت کردند وجهاد کردند در راه خدا وآنانکه جای دادند ویاری کردند آنگروه ایشانند گرویدگان

[illegible]

حَقًّا لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۷۴﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ

براستی مر ایشانراست آمرزشی و روزی خوب و آنانکه گرویدند از بعد و هجرت گزیدند و جهاد کردند باشما

فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۷۵﴾

پس آنها از شمایند و صاحبان رحمها بعضی از ایشان اولی باشند ببعضی در کتاب خدا بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست

سورة التوبة مائة وثلثون آية وهي نزلت بالمدينة

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱﴾ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ

بیزاری است از خدا و رسولش بسوی آنانکه پیمان بستید از مشرکان پس سیر کنید در زمین

أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿۲﴾ وَأَذَانٌ

چهار ماه و بدانید که شما غیر عاجز کننده خدائید و بدرستیکه خدا رسوا کننده کافران است و اعلانیست

مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ

از خدا و رسولش بمردمان روز حج اکبر بدرستیکه خدا بیزار است از مشرکان و رسولش نیز بیزار است

فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ

پس اگر توبه کردید پس آن بهتر است مر شمارا و اگر اعراض کردید پس بدانید که شما غیر عاجز کننده خدائید و بشارت ده آنانرا

كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۳﴾ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ

که کافر شدند بعذابی دردناک مگر آنانکه پیمان بستید از مشرکان پس نقصان نرسانیدند شمارا چیزی و نه

يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿۴﴾

هم پشت شدند بر شما احدیرا پس تمام گردانید با ایشان پیمانشانرا تا مدتشان بدرستیکه خدا دوست دارد پرهیزکارانرا

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَ

پس چون منقضی شود شهرهای حرام پس بکشید مشرکان را هرجا بیابید و بگیریدشان و

احْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا

حبس کنیدشان و بنشینید برای ایشان بهر راهگذری پس اگر توبه کردند و برپای داشتند نمازرا و دادند زکوةرا پس خالی سازید

سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝٥ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ

راه ایشانرا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست واگر یکی از مشرکان پناه آورد بتو پس پناه ده اورا تا

يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ۝٦ كَيْفَ يَكُونُ

بشنود کلام خدارا پس برسان اورا بمامنش این بآنست که ایشان گروهی اند که نمیدانند چگونه باشد

لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ اللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

مرمشرکانرا عهدی نزد خدا ونزد رسولش مگر آنانکه عهد بستید نزد مسجد الحرام

فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝٧ كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ

پس مادام که استقامت ورزند برای شما پس استقامت ورزید برای ایشان بدرستیکه خدا دوست دارد پرهیزکارانرا چگونه واگر غالب شوند برشما

لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُم بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ

نگاه نمیدارند در شما سوگندی ونه عهدی را خوشنود میسازند شمارا بدهنهاشان وابا دارد دلهاشان وبیشترین ایشانند فاسقان

۝٨ اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

عوض گرفتند بآیتهای خدا بهای اندک را پس بازداشتند از راه او بدرستیکه ایشان بدست آنچه را عمل میکنند

۝٩ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝١٠ فَإِن تَابُوا

نگاه نمیدارند در مؤمنی سوگندی ونه پیمانی وآنگروه ایشانند از حد درگذرندگان پس اگر توبه کردند

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

وبرپاداشتند نمازرا ودادند زکوة را پس برادران شمایند در دین وتفصیل میدهیم آیتهارا ازبرای گروهیکه میدانند

۝١١ وَإِن نَّكَثُوا أَيْمَانَهُم مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ

واگر شکستند سوگندهاشانرا از بعد پیمانشان وطعن زدند در دینتان پس کارزار کنید باپیشوایان کفر

إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ۝١٢ أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَ

بدرستیکه ایشان نیست سوگندها شانرا باشد که آنها بازایستند آیا کارزار نمیکنید باجمعی که شکستند پیمانشانرا و

هَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن

قصد کردند به بیرون کردن رسول وآنها پیشی گرفتند شمارا اول بار آیا میترسید ازایشان پس خدا سزاوارتر است که بترسید ازاو اگر

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ

هستید گروندگان کارزار کنید با ایشان که عذاب میکند ایشانرا خدا بدستهای شما ورسوا میکند ایشانرا ویاری میدهد شمارا بر ایشان

وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ

وشفا میدهد سینه‌های جمعی گروندگانرا ومیبرد خشم دلهاشانرا وتوبه میپذیرد خدا از آنکه میخواهد

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ

وخدا دانای درست کردار است آیا پنداشتید که واگذاشته شوید وهنوز ندانسته خدا آنانرا که جهاد کردند از شما و

يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

نگرفتند از غیر خدا وغیر رسولش وغیر مؤمنان دوست همرازی وخدا آگاه است بآنچه میکنید

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ

نباشد مرمشرکانرا که عمارت کنند مسجدهای خدارا گواهی دهندگان بر خودشان بکفر آنها

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ

ناچیز شد کردارشان ودر آتش ایشانند جاودانیان جز این نیست که عمارت میکند مسجدهای خدارا کسیکه گروید بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا

وروز بازپسین وبرپاداشت نمازرا وداد زکوة را ونترسید مگر از خدا پس شاید آنها که باشند

مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

از راه یافتگان آیا گردانیدید آب دادن حاج وعمارت مسجد الحرام را چون کسیکه گروید بخدا وروز

الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

بازپسین وجهاد کرد در راه خدا یکسان نباشند نزد خدا وخدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا

﴿١٩﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ

آنانکه گرویدند وهجرت کردند وجهاد کردند در راه خدا بمالهاشان وجانهاشان بزرگترند

دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ

بمرتبه نزد خدا وآنگروه ایشانند کامیابان مژده میدهد ایشانرا پروردگارشان برحمتی از او وخشنودی

وَجَنّٰتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا إِنَّ اللّٰهَ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

و بهشتهائی از برای آنها که در آنهاست نعمتی دائمی جاودانیان در آن همیشه بتحقیق که خدا نزد اوست مزدی بزرگ

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوٓا۟ ءَابَآءَكُمْ وَإِخْوٰنَكُمْ أَوْلِيَآءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا۟ الْكُفْرَ عَلَى

ای آنکسانیکه گرویدید نگیرید پدرانتانرا و برادرانتانرا دوستان اگر گزیدند کفررا بر

الْإِيمٰنِ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُو۟لٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِن كَانَ ءَابَآؤُكُمْ

ایمان و کسیکه دوست گیردشان از شما پس آنها ایشانند ستمکاران بگو اگر باشند پدرانتان

وَأَبْنَآؤُكُمْ وَإِخْوٰنُكُمْ وَأَزْوٰجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوٰلٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجٰرَةٌ

و پسرانتان و برادرانتان و جفتهاتان و خویشانتان و مالهائیکه اندوختهاید آنهارا و بازرگانی که

تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِۦ وَجِهَادٍ فِى

میترسید از کاسد شدنش و مساکنی که خوشنود دید از آنها دوستتر بهست بشما از خدا و رسولش و جهاد کردن در

سَبِيلِهِۦ فَتَرَبَّصُوا۟ حَتّٰى يَأْتِىَ اللّٰهُ بِأَمْرِهِۦ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ

راهش پس انتظار برید تا بیاورد خدا فرمانشرا و خدا راهبرت نمیکند گروه نافرمانان را بتحقیق یاری کرد شما

اللّٰهُ فِى مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْـًٔا

خدا در جاهای بسیار و روز حنین هنگامیکه بشگفت آورد شمارا بسیاری شما پس کفایت نکرد از شما چیزی

وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُۥ عَلٰى

و تنگ شد بر شما زمین با فراخیش پس برگشتید پشت گردانندگان. پس فرو فرستاد خدا آرامشش را بر

رَسُولِهِۦ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَذٰلِكَ جَزَآءُ

رسولش و بر گروندگان و فرو فرستاد لشکرهائیکه ندیدیدشان و عذاب کرد آنانرا که کافر شدند و آنست پاداش

الْكٰفِرِينَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَن يَشَآءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٧﴾

کافران پس توبه میپذیرد خدا پس از آن بر هرکه میخواهد و خدا آمرزنده مهربانست

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا۟ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا

ای آنکسانیکه گرویدید جز این نیست مشرکان پلیدند پس نباید که نزدیک شوند بمسجد الحرام پس از سالشان این سال

[illegible]

وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا
واگر ترسید از درویشی پس زود باشد بی‌نیاز کند شما را خدا از فضلش اگر خواهد بدرستیکه خدا دانای حکیم است کارزار کنید

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
با آنانکه نمیگروند بخدا ونه بروز بازپسین وحرام نمیکنند آنچه را حرام گردانید خدا و رسولش وقبول نمیکنند

دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ
دین حق را از آنانکه داده شدند کتاب را تا آنکه بدهند جزیه را بدست خود وایشان باشند خواران وگفتند

الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ
یهود که عزیر پسر خداست وگفتند ترسایان مسیح پسر خداست این گفتار ایشانست بدهنهاشان مانند میشوند

قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ
گفتار آنانرا که کافر شدند از پیش کشت ایشانرا خدا چگونه برگردانیده میشوند گرفتند دانایانشانرا وزاهدانشانرا

أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا لَا إِلَٰهَ إِلَّا
صاحبهای خود نه خدا را ومسیح پسر مریم وفرموده نشدند مگر آنکه پرستش کنند الهی یگانه را نیست خدائی مگر

هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا
او منزه است از آنچه شرک می‌آورند میخواهند که فرونشانند نور خدا را بدهنهاشان وابا دارد خدا مگر

أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ
آنکه تمام کند نور خود را واگرچه کراهت دارند کافران اوست که فرستاد رسولش را بهدایت ودین حق

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ
تا غالب گرداند آنرا بر دین همه‌اش واگرچه کراهت دارند شرک آورندگان ای آنکسانیکه گرویدید بدرستیکه بسیاری از دانایان

وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
وزاهدان هرآینه میخورند مالهای مردمانرا بباطل وباز میدارند از راه خدا وآنانکه

يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾
نهفته میکنند طلا ونقره را وانفاق نمیکنند آنهارا در راه خدا پس بشارت ده ایشانرا بعذابی دردناک

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ
روزیکه افروخته میشود برآنها در آتش دوزخ پس داغ کرده میشود بآنها پیشانیهاشان و پهلوهاشان و پشتهاشان این است آنچه نهاده نهفته
لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا
برای خودهاتان پس بچشید آنچه بودید نهفته مینهادید بدرستیکه شمار ماهها نزد خدا دوازده است
فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا
در کتاب خدا روزیکه آفرید آسمانها و زمین را از آنها چهار حرامست این است دین درست پس
تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ
ستم نکنید درآنها برخودهاتان و کارزار کنید با مشرکان همگی چنانکه کارزار میکنند باشما همگی و بدانید که
اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا
خدا با پرهیزکاران است جز این نیست تغییر دادن ماههای حرام زیادتیست در کفر اضلال کرده میشوند بآن آنانکه کافر شدند حلال میکردند آنرا سالی
وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ
و حرام میکردند آنرا سالی تا موافقت نمایند با شمار آنچه حرام گردانیده خدا پس حلال میکردند آنچه را حرام کرده خدا آراسته شده مرایشانرا بدی کردارشان
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا
و خدا راه ننماید گروه ناگروندگانرا ای آنانکه گرویدید چیست مرشمارا چون گفته شود مرشمارا که بیرون روید
فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ
در راه خدا سنگین میشوید بزمین آیا راضی شدید بزندگانی دنیا از آخرت پس نیست بهره زندگانی
الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
دنیا در آخرت مگر اندکی اگر بیرون نمیروید عذاب میکند شمارا عذابی دردناک و بدل شما میکند گروهی
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ
غیر شمارا و ضرر نمیرسانید اورا چیزی و خدا بر همه چیز تواناست اگر یاری نکنید اورا پس بحقیقت یاری کرد اورا خدا
إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ
وقتیکه بیرون کردندش آنانکه کافر شدند بر دوم دو نفر وقتیکه آن دو در غار بودند هنگامیکه میگفت مرهمراهش را که اندوه مخور

[illegible]

إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
بدرستیکه خدا با ماست پس فرو فرستاد خدا آرامش را بر او و تقویت کردش بلشکرها ئیکه ندیدید آنهارا و گردانید کلمهٔ آنانرا که
كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
کافر شدند پایین و کلمهٔ خدا آنست بالا و خدا غالب درست کردارست بیرون روید سبک و گران و جهاد کنید
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ
بمالهاتان و جانهاتان در راه خدا آن بهتر است شمارا اگر باشید بدانید اگر بودی
عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
متاعی قریب الوصول و سفری آسان هرآینه پیروی کرده بودندترا ولیکن دور شد برایشان مسافت و بزودی سوگند خواهند خورد بخدا
لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا
که اگر توانسته بودیم هرآینه بیرون آمده بودیم باشما هلاک میکردانند نفسهای خودرا و خدا میداند که ایشانند هرآینه دروغگویان عفو کرد
اللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾
خدا از تو چرا دستوری دادی ایشانرا تا آنکه ظاهر میشد مرترا آنانکه راست گفتند و میدانستی دروغگویانرا
لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ
دستوری نمیخواهند از تو آنانکه میگروند بخدا و روز بازپسین که جهاد کنند بمالهاشان و
أَنفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
جانهاشان و خدا داناست بپرهیزکاران جز این نیست دستوری میخواهند از تو مگر آنانکه نمیگروند بخدا و روز
الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا
بازپسین و شک کرد دلهاشان پس ایشان در شکشان مترددمیباشند واگر اراده کرده بودند بیرون رفتن را هرآینه آماده
لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾
بودند مرآنرا سازبرگی ولیکن ناخوش داشت خدا برانگیختن ایشانرا پس بازداشت ایشانرا و گفته شد بنشینید با نشینندگان
لَوْ خَرَجُوا فِيكُم مَّا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ
اگر بیرون آمده بودند در شما نیافزودند شمارا مگر فساد و هرآینه شتافته بودند میانتان که بجویند برای شما فتنه و باشند در شما

سَمّٰعُونَ لَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظّٰلِمِينَ ﴿۴۷﴾ لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ

سخن چینان مرایشان را وخدا داناست بستمکاران بتحقیق جستند فتنه را از پیش وبرگردانیدند برای تو

الْأُمُورَ حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كٰرِهُونَ ﴿۴۸﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا

امرها را تا آمد حق وظاهر شد فرمان خدا وایشان بودند ناخوش داران وازایشان کسیست که میگوید دستوری ده مرا و

تَفْتِنِّي ۚ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكٰفِرِينَ ﴿۴۹﴾ إِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ

بفتنه میفکن مرا آگاه باش که در فتنه افتادند وبدرستیکه دوزخ هرآینه احاطه کننده بکافرانست اگر برسد ترا خوبی

تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَّهُمْ فَرِحُونَ

بدرمیآید ایشان را واگر برسد ترا مصیبتی میگویند بتحقیق گرفتیم کار ما را از پیش وبرگردند وایشان باشند شادمانان

﴿۵۰﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا هُوَ مَوْلٰىنَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۵۱﴾

بگو هرگز نمیرسد ما را مگر آنچه نوشت خدا برما اوست صاحب اختیار ما وبر خدا پس باید توکل کنند گروندگان

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَآ إِلَّآ إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللّٰهُ

بگو آیا انتظار میبرید بما مگر یکی از دو خوب را که نصرت وشهادتست وما انتظار میبریم بشما که برساند بشما خدا

بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِۦٓ أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ فَتَرَبَّصُوٓا إِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُونَ ﴿۵۲﴾ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا

عذابی از نزد خویش یا بدستهای ما پس انتظار کشید بدرستیکه ما با شما انتظار کشندگانیم بگو انفاق کنید خواه

أَوْ كَرْهًا لَّنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فٰسِقِينَ ﴿۵۳﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ

یا بخواه که پذیرفته نخواهد شد از شما بدرستیکه شما هستید گروهی نافرمانبران ومنع نکرد ایشان را که قبول کرده شود از ایشان

نَفَقٰتُهُمْ إِلَّآ أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهِۦ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلٰوةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا

نفقه‌های ایشان مگر آنکه ایشان کافر شدند بخدا وبرسولش ونمیآیند بنماز مگر در حال کسالت و

يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كٰرِهُونَ ﴿۵۴﴾ فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلٰدُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ

انفاق نمیکنند مگر با کراهت پس شگفت نیاورد ترا مالهای ایشان ونه فرزندانشان میخواهد خدا

لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُونَ ﴿۵۵﴾ وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ

مگر اینکه عذاب کند ایشان را بآنها در زندگانی دنیا وهلاک شود نفسهاشان وآنها باشند کافران وسوگند میخورند بخدا

[illegible]

إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُم مِّنكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ

که ایشان هرآینه از شمایند ونیستند ایشان از شما ولیکن ایشان گروهی اند که میترسند اگر بیابند پناهی یا غارها

أَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ

یا سوراخ در خزیدنی هرآینه عدول کرده بودند بآن و بشتاب میرفتند واز ایشان کسی است که عیب میکند ترا در صدقه ها پس اگر

أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ

داده شدند از آنها خوشنود گشتند واگر داده نشدند از آنها آنگاه ایشان خشم میکنند واگر آنکه ایشان راضی شده بودند بآنچه داد ایشانرا

اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِن فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ

خدا ورسولش وگفتندی بس است مارا خدا زود باشد که بدهد مارا خدا از فضلش ورسول او هرآینه ما بسوی خدا

رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ

رغبت دارندگانیم جز این نیست صدقه ها از برای درویشانست ودرماندگان وکارکنان بر جمع صدقات وآنانکه بدست آورده دلهاشان

وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

ودر آزاد کردن گردنها وقرض داران مفلسان ودر راه خدا وراه گذریان محتاج فرض کردنی از خدا وخدا دانای

حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ

درست کردار است واز ایشان کسانی اند که میرنجانند پیغمبر را ومیگویند که او شنوای سخن هرکسی است بگو گوش خیر است مر شمارا

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ

میگرود بر خدا وتصدیق میکند گروندگانرا ورحمتی است از برای آنانکه گرویدند از شما وآنانکه میرنجانند رسول

اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَن يُرْضُوهُ

خدارا از برای ایشانست عذابی دردناک سوگند میخورند بخدا برای شما تا خوشنود کنند شمارا وخدا ورسولش سزاوارترند که خوشنود کنند

إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

اگر هستند گروندگان آیا ندانسته اند که هرکه مخالفت میکند با خدا ورسولش پس بدرستیکه از برای اوست آتش دوزخ

خَالِدًا فِيهَا ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَن تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ

جاوید در آن اینست رسوائی بزرگ میترسند منافقان که فرو فرستاده شود بر ایشان سوره که

تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِئُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ

آگاه گرداند ایشان را بآنچه در دلهای ایشان است بگو استهزاء کنید بدرستیکه خدا ظاهر کننده است آنچه را میترسید و هر آینه اگر پرسی از ایشان

لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

هر آینه گویند جز این نیست بودیم که صحبت میداشتیم و بازی میکردیم بگو آیا بخدا و آیتهایش و رسولش بودید که استهزاء میکردید

﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن نَّعْفُ عَن طَائِفَةٍ مِّنكُمْ نُعَذِّبْ

عذر مخواهید بتحقیق که کافر شدید پس از ایمانتان اگر عفو کنیم از پاره از شما عذاب خواهیم کرد

طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّن بَعْضٍ يَأْمُرُونَ

پاره را بسبب آنکه ایشان باشند گناهکاران مردان بانفاق و زنان بانفاق بعضی ایشانند از بعضی امر میکنند

بِالْمُنكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ

بناشایسته و نهی میکنند از شایسته و بهم میآرند دستهاشانرا فراموش کردند خدا را پس فراموش کرد شان بدرستیکه منافقان

هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

ایشانند فاسقان وعده کرده خدا مردان بانفاق و زنان بانفاق و کافران را آتش دوزخ جاودانیان در آن

هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾ كَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنكُمْ

آن کافیست ایشانرا و لعنت کرد ایشانرا خدا و ازبرای ایشانست عذابی پاینده مانند آنانکه از پیش شما بودند سخت تر از شما

قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُم بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ

بقوت و بیشتر بمالها و فرزندان پس کام جستند بنصیبشان پس کام جستید بنصیبتان همچنانکه کام جستند

الَّذِينَ مِن قَبْلِكُم بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

آنانکه بودند پیش از شما بنصیبشان و درآمد کردید همچنانکه درآمد کردند آنگروه ناچیز شد کردارشان در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَ

و آخرت و آنگروه ایشانند زیانکاران آیا نیامد ایشانرا خبر آنانکه بودند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و

ثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ

ثمود و قوم ابراهیم و اصحاب مدین و آن شهرهای زیر و زبر شده آمد ایشانرا رسولانشان با معجزات پس نبود خدا

لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
که ستم کند ایشانرا ولیکن بودند که بخود ایشان ستم میکردند و مردان گرونده و زنان گرونده برخی از ایشانند دوستان برخی

يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
امر میکنند بکارهای شایسته ونهی میکنند از ناشایسته و برپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را

وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
و فرمان میبرند خدا و رسولش را آن گروه زود باشد رحمت کند ایشانرا خدا بدرستیکه خدا غالب حکیم است وعده داد خدا مردان گرونده

وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
و زنان گرونده را بهشتهائی که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان در آن و مسکنهای پاکیزه در بهشتهائی با اقامت دائمی

وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ
و خوشنودی از خدا بزرگتر است آنست آن کامیابی بزرگ ای پیغمبر جهاد کن با کافران

وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا
و منافقان و سخت گیر برایشان و جایگاه ایشان دوزخست و بدجای بازگشتی است سوگند میخورند بخدا که نگفتند

وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا ۚ وَمَا نَقَمُوا إِلَّا
و بحقیقت گفتند کلمه کفر را و کافر شدند بعد از اسلامشان و خواهش کردند آنچه نرسیدند و کینه نورزیدند مگر

أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ ۖ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ
آنکه بی نیاز کرد ایشانرا خدا و رسول او از فضلش پس اگر توبه کنند باشد بهتر مرایشانرا و اگر روگردانند عذاب کند ایشانرا

اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ
خدا عذابی دردناک در دنیا و آخرت و نباشد مرایشانرا در زمین هیچ دوستی و نه یاری کننده و از ایشان

مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا
کسی است که پیمان کرد با خدا که اگر دهد ما را از فضلش هر آینه صدقه دهیم البته و هر آینه خواهیم شد البته از شایستگان پس چون

آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ
داد شان از فضلش بخیلی کردند بآن و روگردانیدند و ایشان بودند اعراض کنندگان پس از پی آورد ایشانرا نفاقی در دلهاشان تا

يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ

روزیکه بیابند آنرا بسبب آنچه خلاف کردند با خدا آنچه وعده کردند اورا و بسبب آنچه بودند که دروغ میگفتند آیا ندانستند که خدا

يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ وَأَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ اَلَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ

میداند پنهانشانرا و رازشان را و بدرستیکه خدا دانای پنهانیهاست آنانکه عیب میکنند افزون دهندگانرا از

الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ

گروندگان در صدقه‌ها و کسانیرا که نمییابند مگر طاقتشانرا پس استهزاء میکنند از ایشان استهزاء کرد خدا

مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ

از ایشان و از برای آنهاست عذابی دردناک خواهی آمرزش خواه مر ایشانرا و خواهی آمرزش مخواه از برای ایشان اگر آمرزش خواهی برای ایشان هفتاد

مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

بار پس هرگز نیامرزد خدا ایشانرا آن بانیست که ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و خدا راه ننماید گروه

الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ

فاسقانرا شاد شدند بازگذاشتگان بنشستنشان از بعد فرستاده خدا و ناخوش داشتند که جهاد کنند بمالهاشان

وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

و جانهاشان در راه خدا و گفتند مروید در گرما بگو آتش دوزخ سخت‌تر است در گرمی اگر باشند بیابند

﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ

پس باید که بخندند اندک و باید که بگریند بسیاری پاداشی بآنچه بودند که کسب میکردند پس اگر بازگرداند ترا خدا

إِلٰى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا

بسوی پاره از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون رفتن پس بگو هرگز بیرون نخواهید آمد با من هیچگاه و هرگز کارزار نخواهید کرد

مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰى

با من دشمنی را بدرستیکه شما راضی شدید بنشستن اول بار پس بنشینید با بازماندگان و نماز مگذار بر

أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

یکی از ایشان که مرد هرگز و مایست بر فراز گورش بدرستیکه ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و مردند و ایشان بودند فاسقان

افضل انبیاء الله ... بن ابیطالب افضل الاوصیاء
الانبیاء ... صلی الله علیه ...
السابقون الاولون ...
١٠٠ ...

﴿٨٤﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ

وشگفت بناورد ترا مالهای ایشان ونه فرزندان ایشان جز این نیست میخواهد خدا که عذاب کند شان بآنها در دنیا وهلاک شود

أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ

نفسهاشان وایشان باشند کافران وچون فرستاده شود سورهٔ که ایمان آورید بخدا وجهاد کنید با رسولش

اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾ رَضُوا بِأَنْ

دستوری خواهند از تو صاحبان ثروت از ایشان وگویند واگذار ما را که باشیم با نشستگان راضی شدند بآنکه

يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا

باشند با بازماندگان ومهر زده شد بر دلهاشان پس ایشان نیفهمند لیکن رسول وآنانکه گرویدند

مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

با او جهاد کردند بمالهاشان وجانهاشان وآنگروه مرایشان راست خیرات وآنگروه ایشانند رستگاران

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَ

مهیا کرده خدا برای ایشان بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن آنست کامیابی بزرگ و

جَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ

آمدند عذرگویندگان از بادیه نشینان که دستوری داده شود مرایشان را ونشستند آنانکه دروغ بستند بر خدا ورسولش زود باشد که برسد

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ

آنانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک نیست بر ناتوانان ونه بر بیماران ونه بر آنانکه

لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ

نمییابند آنچه را صرف میکنند گناهی چون خالص شدند مرخدا ورسولش نباشد بر نیکوکاران هیچ راهی و خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ

آمرزنده مهربانست ونه بر آنانکه چون آمدند ترا که سوار کنی ایشانرا گفتی نمییابم آنچه سوار کنم شمارا برآن

تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

برگشتند وچشمهاشان میریخت از اشک از غم که نمی یافتند آنچه را صرف کنند جز این نیست که راه گرفت بر کسانی است که

يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

دستوری میطلبند از تو و آنها توانگرانند راضی شدند بانکه باشند با بازماندگان و مهر نهاد خدا بر دلهاشان

فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾ يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ

پس ایشان نمیدانند بعذرخواهی خواهند آمد بسوی شما چون بازگردید بسوی ایشان بگو عذر مخواهید که هرگز باور نداریم

لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ

شمارا بحقیقت خبر داده ما را خدا از خبرهای شما بزودی خواهد دید خدا کار شما را و رسولش پس بازگردانیده خواهید شد بسوی دانای

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ

نهان و آشکار پس آگاهی دهد شمارا بآنچه بودید که میکردید بزودی سوگند خواهند خورد بخدا از برای شما چون بازگردید

إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا

بسوی ایشان تا روگردانید از ایشان پس روی بگردانید از ایشان بدرستیکه ایشان پلیدند و جایگاه ایشان دوزخست پاداشی بسبب آنچه بودند

يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ

کسب میکردند سوگند میخورند برای شما تا خشنود شوید از ایشان پس اگر خشنود شوید از ایشان پس بدرستیکه خدا خشنود نخواهد شد از

الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ

گروه فاسقان بادیه نشینان سخت ترند از راه کفر و نفاق و سزاوارترند که ندانند حدهای آنچه را فرو فرستاد

اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ

خدا بر رسولش و خدا دانای درستکارست و از بادیه نشینان کسی است که میگیرد آنچه را صرف میکند جای تاوان و چشم میدارد

بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

بشما گردشهای روزگار بر ایشان است گردش بد و خدای شنوای داناست و از بادیه نشینان کسی است که میگرود بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ

و روز بازپسین و آنچه در راه خدا صرف میکند موجب تقرب میشمارد و دعاهای رسول را نیز آگاه باشید که آنها نزدیکیست برای آنها

سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ

زود باشد که در آورد ایشانرا خدا در رحمتش بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست و سبقت داران نخستان از مهاجران

وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
و انصار و آنانکه پیروی کردند ایشانرا به نیکوئی خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او و مهیا کرده برای ایشان بهشتها

تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ
که میرود زیرشان نهرها جاودانیان در آن همیشه آنست کامیابی بزرگ و از آنانکه پیرامون شمایند

مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ ۖ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ
از بادیه نشینان منافقانند و از اهل مدینه ایستادند بر نفاق نمیدانی ایشانرا ما

نَعْلَمُهُمْ ۚ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ
میدانیم ایشانرا زود باشد عذاب کنیم ایشانرا دوبار پس برگردانیده بشوند بسوی عذابی بزرگ و دیگران اقرار کردند بگناهانشان

خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ
آمیختند کرداری نیکو و دیگری بد شاید خدا که توبه پذیرد از ایشان بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست بگیر

مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ ۗ
از مالهاشان صدقه که پاک سازی ایشانرا و پاکیزه گردانی بصدقه و دعا کن بایشان بدرستیکه دعای تو مایهٔ آرام است مر ایشانرا

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ
و خدا شنوای داناست آیا ندانسته اند که خدا اوست که میپذیرد توبه را از بندگانش و میگیرد صدقه‌ها را

وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۖ
و بدرستیکه خدا اوست توبه پذیر مهربان و بگو بکنید پس بزودی ببیند خدا عمل شما را و رسولش و گروندگان

وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ
و زود باشد که باز گردانیده شوید بسوی دانای نهان و آشکار پس بیاگاهاند شما را بآنچه بودید که میکردید و دیگران

مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾ وَالَّذِينَ
موقوفانند مر فرمان خدا را یا عذاب میکند ایشانرا یا توبه بپذیرد از ایشان و خدا دانای درست کار است و آنانکه

اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ
گرفتند مسجدیرا برای ضرر رسانیدن و کفر و جدائی افکندن میان گروندگان و انتظار مر کسیرا که حرب کرد بر خدا

[illegible]

وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
و رسولش از پیش و هرآینه سوگند خواهند خورد که نخواستیم مگر خوبی را و خدا گواهی میدهد که ایشانند هرآینه دروغگویان

(۱۰۷) لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ
مایست در آن هرگز هرآینه مسجدی که بنا نهاده شد بر پرهیزکاری از اول روز سزاوارتر است که بایستی در آن

فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ (۱۰۸) أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ
در آن باشد مردانیکه دوست دارند که پاک شوند و خدا دوست میدارد پاک شوندگان را آیا پس آنکه اساس نهاده باشد بنایش را بر

تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ
پرهیزکاری از خدا و خوشنودی بهتر است یا آنکه اساس نهاده باشد بنایش را بر کنار گذرگاه سیل خالی شده شکست خورده پس فرو افتاد بآن

جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۰۹) لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
در آتش دوزخ و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را همیشه باشد بناشان که ساختند شکی در دلهاشان

إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۱۰) إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَ
مگر آنکه پاره شود دلهاشان و خدا دانای درستکار است بدرستیکه خدا خرید از گروندگان جانهاشان و

أَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي
و مالهاشان را بآنکه مرایشان را باشد بهشت کارزار میکنند در راه خدا پس میکشند و کشته میشوند وعده دادنی بر آن حق در

التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ
توریة و انجیل و قرآن و کیست وفا کننده تر بعهدش از خدا پس شاد شوید بسبب فروختنتان که مبایعت کردید

بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۱۱) التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
بآن و آنست آن کامیابی بزرگ آن توبه کنندگان پرستندگان ستایش کنندگان آن روزه داران آن رکوع کنندگان

السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ
آن سجده کنندگان آن امرکنندگان بمعروف و نهی کنندگان از منکر و آن نگاهدارندگان مرحدهای خدا را و مژده ده

الْمُؤْمِنِينَ (۱۱۲) مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ
گروندگان را نباشد مرپیغمبر را و آنانکه گرویدند که آمرزش خواهند از برای مشرکان و اگرچه باشند صاحب قرابت

ومَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ ... ۱۱۴ ...

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا

از بعد ظاهر شدن مرایشان را که ایشانند اهل آتش ونبود آمرزش خواستن ابراهیم از برای پدرش مگر

عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ

از وعده که وعده داده بود آن را باو پس چون ظاهر شد مراو را که او دشمن است مرخدا را بیزار شد از او بدرستیکه ابراهیم زاری کننده

حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ

بردبار ونباشد خدا که اضلال کند جمعی را پس از آنکه هدایت کردشان تا آنکه بیان کند برای ایشان آنچه پرهیز کنند

اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ

بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست بدرستیکه خدا مراوراست پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند ونیست مرشما را از

دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ

غیر خدا هیچ دوستی ونه یاری کننده بتحقیق توبه پذیرفت خدا بر پیغمبر ومهاجران وانصار وآنانکه

اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ

پیروی کردند او را در زمان دشواری بعد از آنکه نزدیک بود برگردد دلهای پاره از ایشان پس پذیرفت توبه از ایشان بدرستیکه

بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ

با ایشان مهربان رحیم است و بر آن سه که گذاشته شدند تا چون تنگ شد برایشان زمین

بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ

باآن فراخی وتنگ آمد برایشان نفسهاشان وبیقین کردند که نیست پناهی از خدا مگر بسوی او پس توبه پذیرفت از ایشان

لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

تا ثابت بر توبه بمانند بدرستیکه خدا اوست توبه پذیر مهربان ای آنکسانیکه گرویدید بپرهیزید از خدا وباشید با راستگویان

﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ

نسزد مراهل مدینه را وکسیکه پیرامون ایشان باشد از بادیه نشینان که بازمانند از رسول خدا

وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ

ونه آنکه بگذرند بسبب نفسهاشان از نفس او این بسبب آنست که ایشان نرسد ایشان را تشنگی ونه تعبی ونه گرسنگی

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ

در راه خدا وگام ننهند گامی که بخشم آورد کافرانرا و نیابند از دشمنی یافتنی مگر آنکه نوشته شود

لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً

برای ایشان بآن کار خوبی هر آینه خدا ضایع نسازد مزد نیکوکارانرا وانفاق نمیکنند نفقهٔ کوچکی

وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ونه بزرگ بسیاری ونه قطع نمیکنند وادیرا مگر آنکه نوشته شد از برای ایشان تا جزا دهد ایشان خدا بهتر از آنچه بودند که میکردند

﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ

ونباشند گروندگان که بروند همگی پس چرا نرفتند از هر گروهی از ایشان پاره

لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

تا دانش آموزند در دین و تا بیم کنند قوم شانرا چون بازگردند بسوی ایشان باشد که آنها بترسند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا

ای آنکسانیکه گرویدید کارزار کنید با آنانکه نزدیکند بشما از کافران و باید بیابند در شما سختی و بدانید

أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِ

که خدا با پرهیزکاران است و چون فرو فرستاده شود سوره پس از ایشان کسی است که میگوید کدام از شما افزود او را این سوره

إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

ایمانی پس اما آنانکه گرویدند پس افزود ایشانرا ایمانی وایشان شاد میشوند بسیار واما آنانکه در دلهاشان

مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ

مرضی است پس افزود شانرا بدی ببدی ایشان و مردند وایشان بودند کافران آیا نمی بینند که ایشان

يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا

آزموده میشوند در هر سالی یکبار یا دوبار پس نه توبه میکنند و نه ایشان پند میگیرند وچون

أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ

فرو فرستاده شود سوره بنگرند بعضی از ایشان ببعضی آیا می بینند شمارا هیچ احدی پس برگشتند گردانید خدا

[illegible] وکونوا مع الصادقین [illegible]

قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ

دلهاشان را باآنکه ایشانند گروهی که نمیفهمند بتحقیق آمد شمارا رسولی ازخودهاتان که سخت است

عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ

براو رنج کشیدنتان حریص است برشما بگروندگان مهربان رحیم است پس اگر اعراض کنند پس بگو

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

بس است مرا خدا نیست خدائی مگر او براو توکل کردم و او است پروردگار عرش بزرگ

سورة يونس عليه السلام مائة وتسع آيات وهي مكية

حروفها ٧٥٦٢ كلماتها ١٨٣٢ ركوعها ١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ

این آیتهای کتاب باحکمت است آیا باشد مرمردمانرا تعجبی که وحی فرستادیم بمردی ازایشان که

أَنذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ

بترسان مردمانرا ومژده بده آنانرا که گرویدند که مرایشانراست سابقهٔ خوبی نزد پروردگارشان گفتند کافران بدرستیکه

هَٰذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ

این هرآینه ساحری است آشکارا بدرستیکه پروردگارشما خدائی است که آفرید آسمانها وزمین را در شش روز پس

اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِن شَفِيعٍ إِلَّا مِن بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

مستولی شد بر عرش تدبیر میکند کارهارا نیست هیچ شفیعی مگر پس از دستوری او آنست خدا پروردگارشما

فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ

پس بپرستید اورا آیا پس پند نمیگیرید بسوی او است بازگشت شما همه وعده داد ازخدا حق بدرستیکه او نخست آفرید

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

خلق را پس بازمیگرداند اورا تا جزا دهد آنانرا که گرویدند وکردند کارهای شایسته بعدالت وآنانکه کافر شدند

لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ④ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ
مرایشانراست شربتی از آب جوشان وعذابی دردناک بسبب بودنشان که کافر میشدند اوست که گردانید آفتاب را

ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ
روشنائی وماه را روشنی وتقدیر داشتش منزلها تا بدانید شمار سالها وحساب را نیافرید خدا

ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑤ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
آنرا مگر بحق تفصیل میدهد آیتهارا برای جمعی که بدانند بدرستیکه در اختلاف شب وروز

وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ⑥ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
وآنچه آفرید خدا در آسمانها وزمین هرآینه آیتهاست از برای جمعی که بپرهیزند بدرستیکه آنانکه امید ندارند

لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ⑦ أُولَٰئِكَ
ملاقات مارا وراضی شدند بزندگانی دنیا وآرمیدند بآن وآنانکه ایشان از آیتهای ما بیخبرانند آنها

مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑧ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ
جایگاهشان آتش است بسبب آنچه بودند که کسب میکردند بدرستیکه آنانکه گرویدند وکردند کارهای شایسته راه مینماید ایشانرا

رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑨ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
پروردگارشان بسبب ایمانشان میرود از زیرشان نهرها در بهشتهای بانعمت خواندنشان در آن سبحانک

اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑩ وَلَوْ يُعَجِّلُ
اللهم است ودرودشان در آن سلام است وآخر خواندنشان اینکه الحمد لله رب العالمین واگر تعجیل میکرد

اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
خدا از برای مردمان شر را تعجیل ایشان بخیر هرآینه رانده شده بود بسوی ایشان اجلشان پس وامیگذاریم آنانرا که امید ندارند

لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑪ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا
ملاقات مارا در زیادەرویشان که حیران بوده باشند وچون مس کند انسانرا ضرری میخواند مارا خوابیده بپهلویش یا نشسته

أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ مَسَّهُ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ
یا ایستاده پس چون دفع کردیم از او ضررش را میگذرد گویا که نخوانده است مارا برای ضرری که مس کرده بود واینچنین آراسته شد از برای اسرافکاران

بدانکه چون حاضر شود دنیا ... وچون کار ... از آن شد الحمد لله ... سبحانک اللهم ... سبحانک اللهم ...

* ثواب قرائت * در مجمع البیان وثواب الاعمال روایت است از حضرت صادق علیه السلام که هر که این سوره را در دو ماه یا سه ماه یکبار بخواند نترسد بر او که از جاهلان باشد وروز قیامت از مقربان باشد *

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
آنچه بودند که میکردند وبحقیقت هلاک کردیم اهل زمانهارا از پیش شما چون ستم کردند و آمد ایشانرا رسولانشان

بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ
بامعجزات ونبودند که ایمان آورند همچنین جزا دهیم گروه گناهکارانرا پس گردانیدیم شمارا جانشینان

فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ
در زمین از بعد ایشان تا ببینیم چگونه میکنید وچون خوانده میشود برایشان آیتهای ما روشنها میگویند آنانکه

لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ
امید نمیدارند ملاقات مارا بیاور قرآنی غیر این یا تبدیل کنش بگو نسزد مرا که تبدیل کنم آنرا از پیش

نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ
خودم پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی کرده میشود بمن بدرستیکه من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ بگو

لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا
اگر خواسته بود خدا نخوانده بودم آنرا برشما و نه اعلام کرده بودم شمارا بآن پس بحقیقت درنگ کردم در شما عمری پیش از آن آیا پس

تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ
نمییابید بعقل پس کیست ستمکارتر از آنکه بربست بر خدا دروغی را یا تکذیب کرد آیتهای اورا بدرستیکه رستگار نشوند گنهکاران

﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا
ومیپرستند از غیر خدا آنچه ضرر نمیرساند ایشانرا و نفع نمیدهد ایشانرا ومیگویند اینها شفیعان مایند

عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ
نزد خدا بگو آیا خبر میدهید خدارا بآنچه نمیداند در آسمانها ونه در زمین منزه است او وبرتر است

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
از آنچه شریک میسازند ونبودند مردمان مگر امتی واحد پس اختلاف کردند واگر نبود کلمه که پیشی یافته

مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ
از پروردگارت هرآینه حکم کرده شده بود میانشان درآنچه درآن اختلاف میکردند ومیگویند چرا فرو فرستاده نشد براو آیتی

مِّن رَّبِّهِۦ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا ٱلْغَيْبُ لِلَّهِ فَٱنتَظِرُوٓا۟ إِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُنتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَآ أَذَقْنَا
از پروردگارش پس بگو نیست غیب مگر خدا را پس منتظر باشید بدرستیکه من با شما از منتظرانم و چون بچشانیم

ٱلنَّاسَ رَحْمَةً مِّنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِىٓ ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ ٱللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا
مردمان را رحمتی از پس سختی رنجی که رسید ایشان را ناگاه مر ایشان را مکریست در آیتهای ما بگو خدا زودتر است در مکر

إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ ٱلَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمْ
بدرستیکه فرستادگان ما مینویسند آنچه مکر میکنید اوست که میگرداند شما را در بر و بحر تا چون باشید

فِى ٱلْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا۟ بِهَا جَآءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَآءَهُمُ ٱلْمَوْجُ مِن كُلِّ
در کشتیها و جاری شوند با ایشان ببادی پاکیزه و شاد شوند بآن بیاید آنها را بادی سخت و بیاید ایشان را موج از هر

مَكَانٍ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِۦ
جا و دانند که ایشان احاطه کرده شد بآنها خوانند خدا را خالص گردانندگان برای او دین را که اگر نجات دادی ما را از این

لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۗ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ
هر آینه باشیم از شکرگذاران پس چون نجات داد ایشان را ناگاه ایشان ستم میکنند در زمین بناحق ای مردمان

إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُم ۖ مَّتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
نیست ستم شما مگر بر خودهاتان در مایهٔ تعیش زندگانی دنیا پس بسوی ماست بازگشت شما پس آگاه گردانیم شما را بآنچه بودید

تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ
که میکردید جز این نیست مثل زندگانی دنیا چون آبی است که فرو فرستادیمش از آسمان پس آمیخت بآن رستنی

ٱلْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلْأَنْعَٰمُ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذَتِ ٱلْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَٱزَّيَّنَتْ وَ
زمین از آنچه میخورند مردمان و چهارپایان تا چون گرفت زمین پیرایه اش را و زینت یافت و

ظَنَّ أَهْلُهَآ أَنَّهُمْ قَٰدِرُونَ عَلَيْهَآ أَتَىٰهَآ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَٰهَا حَصِيدًا كَأَن
گمان بردند اهلش که ایشان قدرت دارندگانند بر آن آمد آنرا امر ما شبی یا روزی پس گردانیدیم آنرا درویده گویا که

لَّمْ تَغْنَ بِٱلْأَمْسِ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَٱللَّهُ يَدْعُوٓا۟ إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَٰمِ
نرسته بود در زمان پیش همچنین تفصیل میدهیم آیتها را از برای قومی که اندیشه میکنند و خدا میخواند بسوی سرای سلامت

وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ

و راه مینماید کسیرا که میخواهد بسوی راه راست از برای آنها که نیکی کردند نیکی است و زیادتی و نپوشد

وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا

رویهاشانرا گردی و نه خواری آنها اهل بهشتند ایشان در آن جاودانیانند و آنانکه کسب کردند

السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَا

بدیهارا جزای بدی بمثل آنست و فرو میگیرد ایشانرا خواری نباشد ایشانرا از خدا هیچ نگهدارنده گویا

أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ

پوشانیده شد رویهاشان پارهٔ از شب تیره آنها اهل آتشند ایشانند در آن جاودانیان و روزیکه

نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ

محشور میسازیمشان همه پس میگوئیم از برای آنانیکه شرک آوردند باشید بر جاهای شما و انبازانتان پس جدائی میاندازیم میانشان و گفتند

شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا

انبازانشان نبودید که مارا میپرستیدید پس کافی است خدا گواه میان ما و میان شما که بودیم

عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ

از پرستیدن شما هرآینه بیخبران آنجا بیابد هر نفسی آنچه پیش فرستاده و بازگردانیده شوند بسوی خدا که صاحب اختیار

الْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ

ایشانست بحق و گم شد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند بگو کیست روزی میدهد شمارا از آسمان و زمین یا که مالک میشود

السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ

گوش و دیدهارا و که بیرون میآورد زنده را از مرده و بیرون میآورد مرده را از زنده و که تدبیر میکند کارهارا

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا

پس زود میگویند خداست پس بگو آیا پس نمیپرهیزید پس آن خدا پروردگار شماست بحق پس چیست بعد از حق مگر

الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا

گمراهی پس بکجا برگردانیده میشوید همچنین لازم شد کلمهٔ پروردگارت بر آنانکه فسق ورزیدند بدرستیکه ایشان

يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ

نمیگروند بگو آیا از شریکان شما کیست که بیافریند خلق را پس باز بیارد او را بگو خدا میآفریند خلق را

ثُمَّ يُعِيدُهُ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ ۚ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي

پس باز میآرد او را پس بکجا برگردانیده میشوید بگو آیا از انبازان شما کیست که هدایت میکند بسوی حق بگو خدا راه مینماید

لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهِدِّي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ

مر حق را آیا پس کسیکه راه مینماید بسوی حق سزاوارتر است که پیروی کرده شود یا کسیکه هدایت نیابد مگر آنکه هدایت کرده شود پس چیست شما را چگونه

تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

حکم میکنید و پیروی نمیکنند بیشترشان مگر گمان را بدرستیکه گمان کفایت نمیکند از حق چیزی را بدرستیکه خدا داناست

بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي

بآنچه میکنند و نباشد این قرآن که بدروغ بسته شود از غیر خدا ولیکن تصدیق آنچیز است که

بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ

باشد پیش از او دو دستش و تفصیل آن کتاب و نیست شک در آن از پروردگار جهانیان آیا میگویند بربست بدروغ آنرا

قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ

بگو پس بیاورید سوره مانندش و بخوانید هرکرا توانید از غیر خدا اگر هستید راستگویان بلکه

كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ فَانْظُرْ

تکذیب کردند آنچه را احاطه نکردند بدانستنش و هنوز نیامده ایشانرا تاویلش همچنین تکذیب کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس بنگر

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ

چگونه بود انجام ستمکاران و از ایشان کسی است که میگرود بآن و از ایشان کسی است که نمیگرود بآن و پروردگار تو

أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ

داناتر است به تباهکاران و اگر تکذیب کردند ترا پس بگو مرمراست کردار من و مرشماراست کردار شما شما بیزارایید از آنچه من میکنم

وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا

و من بیزارم از آنچه شما میکنید و از ایشان کسی است که گوش مینهد بتو آیا پس تو میشنوانی کران را و اگر باشند

سلام است نعوذ تعالی در جحیم نباشد سلام

دار السلام یا بجهت بهشتیان اینجا

آن گفته اند که بجهت خدا در ملائکه

دار السلام بهشت را دار السلام بجهت

یعنی کل ادب جب رسول بجهت است

برای آنکه سلامت است یعنی دعوت میکند

یعنی رضای خود نمیکنه کارزار ابوی

وَاللّٰهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ (یونس ۲۵)

(یا بشارت میشود)

تازگی در طراوت ... ✻

نشیر کرده جمال ... زمین را بیرون

نیم دار سال ... باز میشود

تشبیه دنیا ...

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا (یونس ۲۴)

لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾

نه نیابند بعقل و از ایشان کسی هست که نگاه میکند بتو آیا پس تو راه بنمائی کوران را و اگرچه باشند که نه بینند

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ

بدرستیکه خدا ظلم نمیکند مردمان را چیزی ولیکن مردمان بخود ایشان ظلم میکنند و روزیکه حشر کند ایشان را گویا که

يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا

درنگ نکردند مگر ساعتی از روز شناخت یکدیگر دارند میانه خود بحقیقت زیان کردند آنانکه تکذیب کردند ملاقات جزای خدا را

كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

و نبودند هدایت یافتگان و یا بنمائیم ترا برخی از آنچه وعده میدهیم ایشان را یا بمیرانیم ترا پس بسوی ماست بازگشت ایشان

ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم

پس خدا گواه است بر آنچه میکنند و از برای هر امتی رسولی هست پس چون آمد رسول ایشان حکم کرده شود میان ایشان

بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُل لَّا

بعدالت و ایشان ستم کرده نمیشوند و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان بگو

أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا

مالک نیستم از برای خود ضرری و نه نفعی را مگر آنچه خواسته خدا از برای هر امتی اجلی هست چون آمد اجل ایشان پس نه

يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ

واپس مانند ساعتی و نه پیشی توانند گرفت بگو خبر دهید اگر آید شما را عذابش شبانگاهی یا

نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنتُم بِهِ آلْآنَ وَقَدْ كُنتُم

روزی چه چیز را بشتاب خواهند خواست از آن گناهکاران آیا پس چون بوقوع آمد میگروید بآن الکنون و بتحقیق بودید

بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا

آنرا بشتاب میخواستید پس گفته شود مرآنانرا که ستم کردند بچشید عذاب جاوید را آیا جزا داده میشوید مگر بآنچه

كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ

بودید که کسب میکردید و خبر میپرسند از تو که آیا حق است آن بگو آری بحق پروردگارم که آن حق است و نیستید شما عاجز کنندگان

۵۳ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۗ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا

واگر آنکه میبود از برای هر نفسی که ستم کرده آنچه در زمین است هرآینه فدا دادی بآن و پوشیده داشتند پشیمانی را چون

رَأَوُا الْعَذَابَ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۵۴ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

دیدند عذاب را و حکم کرده شد میانشان بعدل و ایشان ستم کرده نمیشوند آگاه باشید بدرستیکه مر خدا راست آنچه در آسمانها

وَالْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۵۵ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

و زمین است آگاه باشید بدرستیکه وعدهٔ خدا حق است ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند او زنده میکند و میمیراند

وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۵۶ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي

و بسوی او باز گردید ای مردمان بحقیقت آمدتان پندی از پروردگارتان و شفائی برای آنچه در

الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۵۷ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا

سینه‌هاست و هدایت و رحمتی از برای گروندگان بگو بکرم خدا و برحمتش پس بآن پس باید شاد شوند

هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۵۸ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَ

آن بهتر است از آنچه جمع میکنند بگو خبر دهید آنچه فرو فرستاد خدا برای شما از روزی پس گردانیدید از آن حرامی و

حَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ۵۹ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى

حلالی بگو آیا خدا رخصت داد برای شما یا بر خدا دروغ می‌بندید و چیست گمان آنانکه می‌بندند بر

اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

خدا دروغ را روز قیامت بدرستیکه خدا هرآینه صاحب کرم است بر مردمان ولیکن بیشترین ایشان شکر نمیکنند

۶۰ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ

و نه باشی تو در امری و نخوانی از آن هیچ خواندنی و نکنید هیچ کاری مگر آنکه باشیم بر شما

شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

گواهان هنگامیکه شروع میکنید در آن و پنهان نماند از پروردگارت هم وزن ذرهٔ در زمین و نه در

السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۶۱ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ

آسمان و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر مگر در کتابی است روشن آگاه باشید که دوستان خدا

در کتاب برهان ... الا ان اولیاء الله ... از زید بن ...
علی بن ابیطالب صلوات الله علیه
صلی الله علیه وآله و در رحمتش
که مراد از فضل خدا رسول است
از امام محمد باقر علیه السلام روایت
هم نیست و در مجمع البیان روایت
فضل الهی است چون قرآن در روایت
۵۸ خیر مما یجمعون یعنی آنچه
را خود را باز خود از عذاب
۵۴ لافتدت به یعنی از عذاب باز داد
... از آن عذاب را دور کند و خود
... شتاب میکنند ...
الحال خود را دور ... از عذاب را
۵۰ ماذا یستعجل یعنی

لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي

باشد ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک میشوند آنانکه گرویدند و بودند که پرهیزکاری میکردند مر ایشان راست بشارت در

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا

زندگانی دنیا و در آخرت نیست تبدیلی مر سخنان خدا را آنست آن کامیابی بزرگ و نباید

يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۚ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ

اندوهگین کند ترا گفتار ایشان بدرستیکه عزت مر خدا راست همگی اوست شنوای دانا آگاه باشید بدرستیکه مر خدا راست هر که در آسمانها

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

و هر که در زمین است و پیروی نمیکنند آنانکه میخوانند از غیر خدا شریکان را پیروی نمیکنند مگر گمان را

وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ

و نیستند ایشان مگر آنکه دروغ میگویند اوست که گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بینش دهنده بدرستیکه

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحَانَهُ ۖ هُوَ الْغَنِيُّ ۖ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

در آن هر آینه آیتهاست از برای جمعی که میشنوند گفتند گرفت خدا فرزندی دانم پاکیش را اوست بی نیاز مر او راست آنچه در آسمانها

وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَٰذَا ۚ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنَّ

و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ حجتی باین آیا میگوئید بر خدا آنچه نمیدانید بگو بدرستیکه

الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ

آنانکه می‌بندند بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند مایه تعیشی است در دنیا پس بسوی ماست بازگشت ایشان پس

نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

میچشانیم ایشان را عذاب سخت ببودنشان که کافر میشدند و بخوان بر ایشان خبر نوح چون گفت مر قومش را

يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ

ای قوم من اگر باشد که عظیم آمده باشد بر شما اقامتم و پند دادنم بآیتهای خدا پس بر خدا توکل کردم پس گرد آورید کارتان را

وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ

و انبازانتان را پس نباید که باشد کارتان بر شما پوشیده با اندوه پس گذارش دهید بسوی من و مهلت مدهید مرا پس اگر اعراض کردید

فَمَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ
پس نخواستم از شما هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر خدا و فرموده شدم که باشم از مسلمانان پس تکذیب کردند

فَنَجَّيْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
پس رهانیدیم او را و هر که بود با او در کشتی و کردیم ایشانرا جانشینان و غرق کردیم آنهارا که تکذیب کردند آیتهای مارا

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُم
پس بنگر چگونه بود انجام کار بیم داده شدگان پس برانگیختیم از بعد او رسولان بسوی قومشان پس آمدند ایشانرا

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِن قَبْلُ كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ
با آیتها پس نبودند که بگروند بانچه تکذیب کرده بودند آنرا از پیش همچنین مهر مینهیم بر دلهای تعدی کنندگان

﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَ
پس برانگیختیم از بعد ایشان موسی و هارون را بسوی فرعون و جماعتش بآیتهای ما پس سرکشی کردند و

كَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾
بودند گروهی گناهکاران پس چون آمد ایشانرا حق از نزد ما گفتند هر آینه این هر آینه سحریست آشکار

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا
گفت موسی آیا میگوئید مر حق را چون آمد شمارا آیا سحر است این و رستگار نمیشوند جادوگران گفتند آیا آمدی مارا

لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا
تا بگردانی مارا از آنچه یافتیم برآن پدران خودرا و باشد مرشما دورا بزرگی در زمین و نیستیم ما مرشما دو را

بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ
گروندگان و گفت فرعون بیاورید نزد من هر ساحر دانا را پس چون آمدند ساحران گفت مرایشانرا موسی

أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ
بیندازید آنچه شما اندازندگان پس چون انداختند گفت موسی آنچه آوردید آنرا سحر است هر آینه خدا زود باشد که باطل کند آنرا

اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا
هر آینه خدا بسامان نیاورد کار فساد کنندگانرا و ثابت میکند خدا حق را بکلماتش و اگرچه ناخوش داشته باشند گناهکاران پس

اٰمَنَ لِمُوْسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِمْ اَنْ يَّفْتِنَهُمْ ؕ وَاِنَّ

ایمان نیاورد بموسی مگر فرزندانی از قومش بر ترسی از فرعون و جماعت خودشان که بیاسبت کند ایشانرا و بدرستیکه

فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۸۳﴾ وَقَالَ مُوْسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ

فرعون هرآینه غالب بود در زمین و بدرستیکه او بود هرآینه از اسراف کاران و گفت موسی ای قوم من اگر هستید ایمان آورده

بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ﴿۸۴﴾ فَقَالُوْا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا

بخدا پس بر او توکل کنید اگر هستید منقادان پس گفتند بر خدا توکل کردیم پروردگارا مگردان ما را

فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۸۵﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۶﴾ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى

فتنه از برای گروه ستمکاران و نجات ده ما را برحمت خود از گروه کافران و وحی کردیم بسوی

مُوْسٰى وَاَخِيْهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوْتًا وَّاجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ؕ وَ

موسی و برادرش که جای بازگشت گیرید از برای قومتان بمصر خانها و بگردانید خانهای خود را قبله و بر پای دارید نماز را و

بَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۸۷﴾ وَقَالَ مُوْسٰى رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهٗ زِيْنَةً وَّاَمْوَالًا فِى

مژده ده گروندگان را و گفت موسی پروردگارا بدرستیکه تو داده فرعون و جماعتش را مایه آرایش و مالهائی در

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِكَ ۚ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ

زندگانی دنیا پروردگارا تا گمراه گردانند از راه تو پروردگارا اجرای محو کن بر مالهاشان و سخت گیر بر دلهاشان

فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۸۸﴾ قَالَ قَدْ اُجِيْبَتْ دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيْمَا وَلَا تَتَّبِعٰٓنِّ

پس ایمان نیارند تا ببینند آن عذاب دردناک را گفت بتحقیق اجابت کرده شد دعای شما پس ثابت باشید و از پی مروید

سَبِيْلَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۸۹﴾ وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُوْدُهٗ بَغْيًا

راه آنانرا که نمیدانستند و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس از پی رسید ایشانرا فرعون و لشکرهایش از روی ستم

وَّعَدْوًا ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۙ قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِيْٓ اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُوْٓا اِسْرَآءِيْلَ

و تعدی تا چون دریافتش غرق گفت ایمان آوردم که نیست الهی مگر آنکه گرویدند باو فرزندان یعقوب

وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۹۰﴾ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۹۱﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْكَ

و من از منقادانم اکنون و بتحقیق نافرمانی کردی پیش و بودی از فساد کنندگان پس امروز رهانیم ترا

[illegible]

بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ
ببدنت تا باشی برای کسانی بعد از خود آیتی و بدرستیکه بسیاری از مردان از آیتهای ما هر آینه بیخبرانند و بتحقیق
بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
فرود آوردیم بنی اسرائیل را در منزلی خوب و روزی دادیم ایشانرا از پاکیزه ها پس اختلاف نکردند تا آمد ایشانرا علم
إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا
بدرستیکه پروردگار تو حکم میکند میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند پس اگر باشی در شکی از آنچه
أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فرو فرستادیم بتو پس بپرس از آنها که میخوانند کتاب را پیش از تو بتحقیق آمد ترا حق از پروردگارت
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
پس مباش از شک کنندگان و مباش البته از آنها که تکذیب کردند آیتهای خدا پس خواهی بود از زیانکاران
﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ
بدرستیکه آنانکه لازم شد بر ایشان کلمهٔ پروردگار تو ایمان نخواهند آورد و اگر آمده باشد ایشانرا هر آیتی تا آنکه
يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا
ببینند عذاب پردرد را پس چرا نبود قریه که ایمان آورده باشد پس نفعی کرده باشد آنرا ایمانش مگر قوم یونس چون
آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ
گرویدند رفع کردیم از ایشان عذاب رسوائی را در زندگی دنیا و برخوردار کردیم ایشانرا تا وقتی و اگر خواسته بود پروردگار تو
لَآمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۚ أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ
هر آینه گرویده بود هر که در زمین است همه آنها تمام آیا پس تو اکراه میکنی مردمانرا تا باشند گروندگان و نسزد
لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا
مر نفسی را که بگرود مگر بدستوری خدا و میگرداند ناپاکی را بر آنها که نمیابند بگو بنگرید که چیست
فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ
در آسمانها و زمین و کفایت نمیکند آیتها و بیم کنندگان از گروهی که نمیگروند پس آیا انتظار میبرند

[illegible] صادق علیه السلام [illegible] جبرئیل به پیغمبر صلی الله علیه و آله [illegible]

إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ ۚ قُلْ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ (١٠٢) ثُمَّ نُنَجِّي

مگر مانند روزهای آنانکه گذشتند پیش از ایشان بگو پس منتظر باشید بدرستیکه من باشما از منتظرانم پس میرهانیم

رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا ۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنجِ الْمُؤْمِنِينَ (١٠٣) قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ

رسولانمانرا و آنهاکه گرویدند همچنین است ثابت بودنی برما که نجات دهیم گروندگانرا بگو ای مردمان اگر باشید

فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي

در شک از دین من پس نمیپرستم آنانراکه میپرستید از غیر خدا ولیکن میپرستم خدایرا که

يَتَوَفَّاكُمْ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (١٠٤) وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ

میمیراند شمارا و فرموده شدم که باشم از گروندگان و اینکه راست گردان وجهت را برای دین حق گرای و مباش البته

مِنَ الْمُشْرِكِينَ (١٠٥) وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ

از شرک آورندگان و مخوان از غیر خدا آنچه نفع نمی بخشد ترا و ضرر نمیرساند ترا پس اگر کردی پس بدرستیکه تو

إِذًا مِّنَ الظَّالِمِينَ (١٠٦) وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ

دراین هنگام خواهی بود از ستمکاران و اگر مس کند ترا خدا بضرری پس نیست رفع کننده مرآنرا مگر او و اگر خواهد بتو خیری

فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (١٠٧) قُلْ يَا أَيُّهَا

پس نباشد منع کننده مرفضل اورا میرساند آنرا بهرکه میخواهد از بندگانش و او هست آمرزنده مهربان بگو ای

النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا

مردمان بحقیقت آمد شمارا حق از پروردگاران پس کسیکه هدایت یافت پس جزاین نیست که هدایت یافت برای خودش و هرکه گمراه شد پس جزاین

يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ (١٠٨) وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ

گمراه میشود برخود و نیستم من برشما کارگذار و پیروی کن آنچه وحی میشود بسوی تو و صبر کن تاآنکه حکم کند خدا

وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (١٠٩)

و او هست بهترین حکم کنندگان

سورة هود مكية وهي مائة وثلاث وعشرون آية

حروفها ٧٥٦٧ — كلماتها ١٩١٥ — ركوعها ١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

[illegible]

الٓر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ (۱) أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ

کتابیست که محکم گردانیده آیتهایش پس تفصیل داده شد از نزد درست کردار آگاه که نپرستید مگر خدارا

إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ (۲) وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُم مَّتَاعًا حَسَنًا

بدرستیکه من مرشمارا از آن بیم کننده و مژده دهنده ام و آنکه آمرزش خواهید از پروردگار تا پس بازگشت کنید بسوی او که برخوردار کند شمارا برخورداری نیکو

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

تا مدتی نام برده شده و میدهد هر صاحب فضلی را فضلش و اگر رو گردانید پس بدرستیکه من میترسم برشما از عذاب

يَوْمٍ كَبِيرٍ (۳) إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۴) أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ

روز بزرگ بسوی خداست بازگشت شما و او بر همه چیز تواناست آگاه باشید که آنها شکن میدهند سینه هاشانرا

لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

تا پوشیده دارند از او آگاه باشید هنگامیکه برسر میکشند جامه های خودرا میداند آنچه پنهان میدارند و آنچه اشکار میکنند بدرستیکه او دانا است بذات

الصُّدُورِ (۵) وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ

سینه ها و نیست هیچ جنبنده در زمین مگر بر خداست روزیش و میداند قرارگاهش را و

مُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ (۶) وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

امانتگاهش را همگی باشد در کتابی روشن و اوست که آفرید آسمانها و زمین را در شش

أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِن قُلْتَ إِنَّكُم مَّبْعُوثُونَ

روز و بود عرش او بر آب تا بیازماید شمارا که کدام تان نیکوترید در کردار و اگر بگوئید بدرستیکه شما باشید برانگیخته شدگان

مِن بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ (۷) وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ

از پس مرگ هرآینه گویند آنانکه کافر شدند نیست این مگر جادوی آشکار و هرآینه اگر باز پس داریم از ایشان

الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ

عذاب را تا مدتی شمرده شده هرآینه میگویند چه باز داشت آنرا آگاه باشید روزیکه بیاید ایشانرا نخواهد شد گردانیده از ایشان

وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۸) وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا

و فرود آمد بایشان آنچه بودند که بآن استهزاء میکردند و هرآینه اگر بچشانیم انسانرا از خود رحمتی پس برداریم آنرا

(۱) قوله سبحانه كتاب احكمت آياته ...

مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ

از او بدرستیکه او هرآینه نومید و ناسپاس است و هرآینه اگر بچشانیم او را نعمتی پس از سختی رنجی که مس کرده او را هرآینه میگوید البته که رفت

السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ

بدیها از من بدرستیکه او هرآینه شادان نازنده است مگر آنانکه صبر کردند و کردند کارهای شایسته آنها مر ایشان راست

مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ

آمرزشی و مزدی بزرگ پس شاید تو ترک کننده باشی برخی از آنچه وحی فرستاده میشود بتو و تنگ میشود بآن سینه‌ات

أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

که میگویند چرا فرستاده نشد براو گنجی یا نیامد براو فرشته جز این نیست که تو بیم کننده. و خدا بر همه چیزی

وَكِيلٌ ﴿١٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ

وکیل است یا میگویند بدروغ بربسته آن را بگو پس بیاورید ده سوره مانند آن بربافته شدها و بخوانید هرکه را

اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾ فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ

توانید از جز خدا اگر هستید راستگویان پس اگر اجابت نکردند مر شما را پس بدانید که آنچه فرود فرستاده شد

بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ

بعلم خداست و آنکه نیست خدائی مگر او پس آیا شما منقادانید کسیکه باشد که بخواهد زندگی دنیا و

زِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي

و زینت آن را تمام میدهیم بایشان کردارهاشان را در آن و ایشان در آن کم کرده نشوند آنها آنانند که نیست مر ایشان را در

الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ

آخرت مگر آتش و نابود شد آنچه کردند در آن و ناچیز است آنچه بودند که میکردند آیا پس کسیکه باشد بر بینه

مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ

از پروردگارش و بخواند آن را شاهدی از آن و از پیشش کتاب موسی پیشوا و رحمتی آنگروه میگروند بآن

وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

و هرکه کافر شود بآن از گروههای دشمن پس آتش وعده‌گاه او است پس مباش در شکی از آن بدرستیکه آن حق است از پروردگار

وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۚ أُولٰئِكَ
ولیکن اکثر مردمان نمیگروند وکیست ستمکارتر ازآنکه بربافت بر خدا دروغ را آنها

يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ
عرض کرده میشوند بر پروردگارشان وگویند گواهان اینگروه آنانند که دروغ بستند بر پروردگارشان آگاه باشید لعنت خدا

عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
بر ستمکاران آنانکه بازمیدارند از راه خدا ومیخواهند آنرا کج وایشانند بآخرت ایشان

كَافِرُونَ ﴿١٩﴾ أُولٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
کافران آنها نباشند عاجزکنندگان درزمین ونباشد مرایشانرا از جز خدا هیچ

أَوْلِيَاءَ ۘ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾
دوستان مضاعف کرده میشود برای ایشان عذاب نبستند که بتوانند شنیدن ونبستند که ببینند

أُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ
آنگروه آنانندکه زیان کردند برنفسهای خود وگمشد ازایشان آنچه بودند که دروغ می بستند ناچار است بدرستیکه ایشان درآخرت

هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولٰئِكَ
ایشانند زیانکارتران بدرستیکه آنهاکه گرویدند وکردند کارهای شایسته وآرمیدند بسوی پروردگارشان آنگروه

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ
اهل بهشتند ایشان درآن جاویدانند مثل آن دوگروه چون کور وکر وبینا وشنوا است

هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ
آیا یکسان میباشند بمثل آیا پس پند نمیگیرید وبحقیقت فرستادیم نوح را بسوی قومش بدرستیکه من مرشمارا بیم کننده

مُبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ
روشنم اینکه نپرستید مگر خدارا بدرستیکه من میترسم برشما از عذاب روزی دردناک پس گفتند آنجمعی

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
که کافرشدند از قومش نمی بینیم ترا مگر انسانی مانندما ونمی بینیم ترا که پیروی کرده باشند ترا مگر آنانکه ایشانند

أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ٢٧ قَالَ
فرومايگان ما در بديء انديشه و نمی بينيم مرشمارا برخود هيچ زيادتی بلکه گمان ميبريم شمارا دروغگويان گفت
يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ
ای قوم من خبر دهيد اگر باشم بر حجتی از پروردگارم و داده باشد مرا رحمتی از نزدش پس پوشيده باشد بر شما
أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ٢٨ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
آيا جبر کنيم شمارا بآن و شما باشيد مرآنرا ناخوش دارندگان و ای قوم من نميطلبم از شما برآن مالی نيست مزد من مگر
عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُم مُّلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ٢٩
بر خدا و نيستم من راننده آنانکه گرويدند بدرستيکه ايشانند ملاقات کنندگان خداشان وليکن می بينم شمارا گروه نادانان
وَيَا قَوْمِ مَن يَنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَدتُّهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٣٠ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي
و ای قوم من کيست که ياری کند مرا از خدا اگر برانم ايشانرا آيا پس پند نميگيريد و نميگويم مر شمارا که نزد من است
خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ
خزانه های خدا و نميدانم غيب را و نميگويم بدرستيکه من فرشته ام و نميگويم مرايشانرا که بخواری ايشان مينگرد چشمهای شما
لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ٣١ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ
که هرگز ندهد ايشانرا خدا خيری خدا داناتر است بآنچه در نفسهای ايشان است بدرستيکه من آنگاه از ستمکاران باشم گفتند ای نوح بتحقيق
جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٣٢ قَالَ إِنَّمَا
با ما مجادله کردی پس بسيار گردانيدی جدال با ما پس بياور بما آنچه وعده داری اگر هستی از راستگويان گفت جز اين نيست
يَأْتِيكُم بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ٣٣ وَلَا يَنفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدتُّ أَنْ أَنصَحَ
که آورد بشما آنرا خدا اگر خواهد و نيستيد عاجز کنندگان و سود نبخشد شمارا پند دادنم اگر خواهم که پند دهم
لَكُمْ إِن كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٣٤ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ
شمارا اگر خواسته باشد خدا که غايب گرداند شمارا اوست پروردگار شما و بسوی او باز گردانيده شويد بلکه ميگويند بربافته آنرا
قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ٣٥ وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن
بگو اگر بربافته باشم آنرا پس برمنست وبال گناه من و من بيزارم از آنچه گناه ميکنيد و وحی کرده شد بسوی نوح که ايمان

يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿۳۶﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ

نخواهند آورد از قومت هرگز مگر آنکه هر آینه ایمان آورده پس اندوهگین مباش بآنچه هستند که میکنند وبساز کشتی را

بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿۳۷﴾ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا

بنگاهداشت ما ووحی ما ودرخواست مکن مرا در بارهٔ آنها که ستم کردند هر آینه ایشان غرق شدگانند وبساخت کشتی را وهرگاه که

مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوْا مِنْهُ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُوْنَ

بگذشتندی براو جماعتی از قومش استهزاء کردند براو گفت اگر استهزاء کنید با ما پس هر آینه ما نیز استهزاء میکنیم بشما چنانکه استهزاء

﴿۳۸﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿۳۹﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ

میکنید پس زود باشد که بدانید آنکس را که آید او را عذابیکه رسوا گرداند او را وفرود آید براو عذابی دایم تا وقتیکه آمد

اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ

فرمان ما ودرجوش شد آن تنور گفتیم بردار در کشتی از هر نر وماده دو تا وکسانت را مگر آنکه پیشی گرفته

عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿۴۰﴾ وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا

براو گفتار ما ونیز بردار هر که گرویده وگرویده بودند با او مگر اندکی وگفت سوار شوید در آن بنام خدا در رفتن او

وَمُرْسٰىهَا اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۴۱﴾ وَهِيَ تَجْرِيْ بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوْحُ ابْنَهٗ

ووقت بازداشتنش هر آینه پروردگارم آمرزنده مهربانست وآن میبرد ایشانرا در میان موجها که بود چون کوهها وآواز داد نوح پسرش را

وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۴۲﴾ قَالَ سَاٰوِيْٓ اِلٰى جَبَلٍ

وبود درکناره از کشتی که ای پسرک من سوار شو با ما ومباش با کافران گفت زود باشم که پناه برم بکوهی

يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ

که نگاه دارد مرا از آب گفت نیست نگاهدارنده امروز از فرمان خدا مگر آنرا که ببخشد وحایل شد میانشان موج پس شد

مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿۴۳﴾ وَقِيْلَ يٰٓاَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ

از غرق شدگان وگفته شد ای زمین فرو بر آب خود را وای آسمان باز گیر آبت را وکم کرده شد آب وگذارده شد کار

وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۴﴾ وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ

وقرار گرفت برکوه جودی وگفته شد دوری از رحمت باد مر گروه ستمکاران را وبرخواند نوح پروردگارش را پس گفت ای پروردگار

وَفَارَ التَّنُّوْرُ [illegible]

إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ
بدرستیکه پسرم از کسان من است و بدرستیکه وعده تو حق است و تو حکم کننده ترین حکم کنندگانی گفت ای نوح بدرستیکه او نیست
مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَن تَكُونَ
از کسان تو بدرستیکه او صاحب کرداری ناشایسته است پس مخواه از من آنچه نیست مر ترا بآن دانش بدرستیکه من پند میدهم ترا که باشی
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي
از نادانان گفت ای پروردگار من بدرستیکه من پناه میبرم بتو که سؤال کنم از تو آنچه نیست مرا بآن دانشی و اگر نیامرزی مرا
وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ
و رحم نکنی مرا باشم از زیانکاران گفته شد ای نوح فرود آی بسلامی از ما و برکتها بر تو و بر گروهی چند
مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ أَنبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا
از آنها که با تو اند و امتی چند که برخوردار کنیمشان پس برسد ایشان را از ما عذابی دردناک این از خبرهای نهان است وحی میکنیم آن را
إِلَيْكَ مَا كُنتَ تَعْلَمُهَا أَنتَ وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾
بسوی تو نبودی که بدانی آنرا تو بخودی خود و نه قومت پیش از این پس صبر کن بدرستیکه انجام نیک مر پرهیزکاران راست
وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ
و فرستادیم بقوم عاد برادرشان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را از هیچ خدائی جز او نیستید شما مگر افترا کنندگان
﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَيَا قَوْمِ
ای قوم من نمیطلبم از شما بر آن مزدی نیست مزد من مگر بر آنکه بیافرید مرا آیا پس در نمییابید بعقل و ای قوم من
اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ
آمرزش خواهید از پروردگارتان پس توبه کنید بسوی او تا فرستد از آسمان بر شما باران پی در پی و بیفزاید شما را قوتی با
قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا
قوت شما و اعراض مکنید در حالیکه اصرار کنید بر گناهان گفتند ای هود نیاوردی بما حجتی روشن و نیستیم ما واگذارندگان خدایان خود
عَن قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾ إِن نَّقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ
از گفتار تو و نیستیم ما مر ترا گروندگان نمیگوئیم مگر آنکه رساینده اند ترا برخی خدایان ما ببدی گفت

إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا

بدرستیکه من گواه میگیرم خدارا وگواه باشید که من بیزارم از آنچه شرک میآورید از جز او پس مکر کنید بمن همه پس

تُنْظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا

مهلت مدهید مرا بدرستیکه من توکل کردم بر خدا که پروردگار من وشماست نیست هیچ جنبنده مگر او گیرنده است موی پیشانی او را

إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَ

بدرستیکه پروردگار من بر راه راست است پس اگر اعراض کنید پس بحقیقت رسانیدم شمارا آنچه فرستاده شدم بآن بسوی شما و

يَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ

وجانشین گرداند پروردگار من گروهی را غیر شما و ضرر نمیرسانید اورا چیزی بدرستیکه پروردگار من برهمه چیزی نگهبان است و چون آمد

أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ

فرمان ما رهانیدیم هود را و آنانکه گرویده بودند باو برحمتی از ما و رهانیدیم ایشانرا از عذاب درشت واین قوم

عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَأُتْبِعُوا فِي

هود انکار کردند آیتهای پروردگار خودرا و نافرمانی کردند پیغمبران اورا و پیروی کردند فرمان هر سرکش حق ناپذیررا و پی آورده شدند در

هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ

این دنیا لعنت را و در روز قیامت آگاه باشید بدرستیکه عاد کافر شدند پروردگار شانرا آگاه باشید هلاک باد مر عاد را که قوم هود

﴿٦٠﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ

وبسوی ثمود برادرشان صالح را گفت ای قوم بپرستید خدارا نیست شمارا هیچ خدائی جز او او آفرید شمارا

مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا

از زمین وعمر داد شمارا در آن پس آمرزش خواهید از او پس بازگشت کنید بسوی او بدرستیکه پروردگار من نزدیکست اجابت کننده

يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ

گفتند ای صالح بدرستیکه بودی در ما امید داشته شده پیش از این آیا نهی میکنی مارا از آنکه بپرستیم آنچه را میپرستیدند پدران ما و بدرستیکه ما هر آینه در شکیم

مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً

از آنچه میخوانی مارا بآن شکی بگمان اندازنده گفت ای قوم خبر دهید مرا اگر باشم بر حجتی از پروردگارم وداده باشد مرا از نزد خود رحمتی

فَمَن يَنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۖ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ

پس کیست که یاری کند مرا از خدا اگر نافرمانی کنم او را پس نخواهید افزود مرا جز نسبت زیانکاری و ای قوم این ناقهٔ خدا

لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾

مر شما را آیتی است پس بگذاریدش بخورد در زمین خدا و دست مکنیدش ببدی پس خواهد گرفت شما را عذابی نزدیک

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ

پس پی کردند او را پس گفت زیست کنید در خانهاتان سه روز آن وعده ایست بغیر دروغ پس چون آمد

أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

فرمان ما نجات دادیم صالح را و آنانکه گرویدند باو برحمتی از ما و از رسوائی آن روز بدرستیکه پروردگار تو او

الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٦٧﴾ كَأَن

نیرومند غالب و گرفت آنانرا که ستم کردند فریاد مهلک پس گشتند در خانهاشان بر جای ماندگان گویا

لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا

اقامت نداشتند در آن آگاه باشید بدرستیکه ثمود کافر شدند بپروردگارشان آگاه باشید هلاک باد مر ثمود را و بتحقیق آمدند فرستادگان ما

إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ ۖ فَمَا لَبِثَ أَن جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ

ابراهیم را بمژده فرزند گفتند سلام گفت سلام پس درنگ نکرد که آورد گوساله را بریان در زیر سنگ پخته شده پس چون دید

أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۚ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ

دستهاشان نمیرسد بآن ناخوش گرفت ایشانرا و در دل گرفت از ایشان ترسی گفتند مترس بدرستیکه ما را فرستادند بسوی قوم

لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِن وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾ قَالَتْ

لوط و زن او ایستاده بود پس خندید پس مژده دادیم او را باسحق و از پس اسحق یعقوب گفت

يَا وَيْلَتَىٰ أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعْلِي شَيْخًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ

ای وای من آیا فرزند آورم و من پیرزنم و این شوهر من است که پیر مردیست بدرستیکه این هر آینه چیزیست عجب گفتند آیا تعجب میکنی از

أَمْرِ اللَّهِ ۖ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ۚ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ

امر خدا رحمت خدا و برکتهای او بر شما اهل این خانه بدرستیکه او ستوده بزرگوار است پس چون رفت از

إِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجٰدِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ إِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوّٰهٌ مُّنِيبٌ

ابراهیم ترس و آمد او را مژده فرزند سخن میکرد با ما در بارهٔ شفاعت قوم لوط بدرستیکه ابراهیم بردبار ناله کننده بازگشت کننده

﴿٧٥﴾ يٰٓإِبْرٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَآ إِنَّهُۥ قَدْ جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾

ای ابراهیم روی بگردان از این شفاعت بدرستیکه آمد فرمان پروردگارت و بدرستیکه آینده ایشانست عذابی که رد نخواهد شد.

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَآءَهُۥ

و چون آمدند رسولان ما لوط را محزون شد بایشان و تنگ شد بایشان در طاقت و گفت این روزیست سخت و آمدند او را

قَوْمُهُۥ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ ۚ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ

قومش که بشتاب رانده میشدند بسوی او و از پیش بودند که میکردند بدیها را گفت ای قوم اینگروه دختران من ایشان

أَطْهَرُ لَكُمْ ۖ فَاتَّقُوا۟ اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِىٓ ۖ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا۟ لَقَدْ

پاکیزه ترند برای شما پس بترسید از خدا و رسوا مکنید مرا در مهمانانم آیا نیست در شما مردی هدایت یافته گفتند بدرستیکه

عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً أَوْ ءَاوِىٓ

دانسته که نیست ما را در دختران تو هیچ حقی و بدرستیکه تو هرآینه میدانی آنچه را میخواهیم گفت کاش بودی مرا بشما قوتی یا منزل میکردم

إِلٰى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا۟ يٰلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوٓا۟ إِلَيْكَ ۖ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ

بجایی سخت گفتند ای لوط بدرستیکه ما رسولان پروردگار توئیم نخواهند رسید هرگز بتو پس شب روی کن با کسانت

بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ ۖ إِنَّهُۥ مُصِيبُهَا مَآ أَصَابَهُمْ ۚ إِنَّ

در پاره از شب و نباید که ملتفت شود از شما احدی جز زنت بدرستیکه رسنده او ست آنچه رسید ایشانرا بدرستیکه

مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۚ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عٰلِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا

وعده گاه ایشان صبح است آیا نیست صبح نزدیک پس چون آمد فرمان ما گردانیدیم زبر آنرا زیر آن و بارانیدیم

عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِىَ مِنَ الظّٰلِمِينَ بِبَعِيدٍ

برآن سنگهائی از سنگ گل برهم نهاده شده نشان کرده نزد پروردگارت و نیست آن از ستمکاران دور

﴿٨٣﴾ وَإِلٰى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا۟ اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ وَلَا

و بسوی مدین برادر ایشان شعیب را گفت ای قوم من بپرستید خدارا نیست مر شمارا هیچ الهی جز او و

تنقصوا المكيال والميزان إني أراكم بخير وإني أخاف عليكم عذاب يوم محيط ﴿٨٤﴾

کم مکنید پیمانه را و ترازو را بدرستیکه من می بینم شما را با حال خیر بسیار و بدرستیکه من میترسم بر شما از عذاب روزی که احاطه کننده است

ويا قوم أوفوا المكيال والميزان بالقسط ولا تبخسوا الناس أشياءهم ولا تعثوا في

و ای قوم تمام دهید پیمانه و ترازو را بعدالت و کم مکنید از مردمان چیزهای ایشان را و تباهی مکنید در

الأرض مفسدين ﴿٨٥﴾ بقيت الله خير لكم إن كنتم مؤمنين وما أنا عليكم بحفيظ ﴿٨٦﴾ قالوا

زمین افساد کنندگان باقی گذاشته خدا بهتر است از برای شما اگر باشید گروندگان و نیستم من بر شما نگهبان گفتند

يا شعيب أصلاتك تأمرك أن نترك ما يعبد آباؤنا أو أن نفعل في أموالنا ما نشاء

ای شعیب آیا نماز تو یعنی دعای تو فرمود ترا که ترک کنیم آنچه را میپرستیدند پدران ما یا آنکه بکنیم در مالهای مان آنچه میخواهیم

إنك لأنت الحليم الرشيد ﴿٨٧﴾ قال يا قوم أرأيتم إن كنت على بينة من ربي ورزقني

بدرستیکه تو هرآینه توئی بردبار هدایت یافته گفت ای قوم خبر دهید که اگر بوده باشم بر حجتی از پروردگارم و روزی کرده باشد مرا

منه رزقا حسنا وما أريد أن أخالفكم إلى ما أنهاكم عنه إن أريد إلا الإصلاح

از آن روزی خوب و نمیخواهم که خلاف کنم شما را در آنچه نهی میکنم شما را از آن نمیخواهم مگر شایسته گردانیدن

ما استطعت وما توفيقي إلا بالله عليه توكلت وإليه أنيب ﴿٨٨﴾ ويا قوم لا

بقدر آنچه توانم و نیست توفیق من مگر بخدا بر او توکل کردم و بسوی او بازگشت میکنم و ای قوم

يجرمنكم شقاقي أن يصيبكم مثل ما أصاب قوم نوح أو قوم هود أو قوم صالح وما

بر آن ندارد شما را مخالفت با من که برسد شما را مثل آنچه رسید قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح را و

قوم لوط منكم ببعيد ﴿٨٩﴾ واستغفروا ربكم ثم توبوا إليه إن ربي رحيم ودود

نباشد قوم لوط از شما دور و آمرزش خواهید از پروردگار تان پس بازگشت کنید بسوی او بدرستیکه پروردگار من مهربان دوست دارنده است

﴿٩٠﴾ قالوا يا شعيب ما نفقه كثيرا مما تقول وإنا لنراك فينا ضعيفا ولولا رهطك

گفتند ای شعیب نمیفهمیم بسیاری را از آنچه میگوئی و بدرستیکه ما هرآینه می بینیم ترا در میان خود ناتوان و اگر نبود قوم و جماعت تو

لرجمناك وما أنت علينا بعزيز ﴿٩١﴾ قال يا قوم أرهطي أعز عليكم من الله واتخذتموه

هرآینه سنگسار میکردیم ترا و نیستی تو بر ما غالب گفت ای قوم آیا جماعت من عزیزترند بر شما از خدا و گرفتید آنرا

[illegible]

وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۖ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ

از قفا تان پس پشت افتاده بدرستیکه پروردگار من بآنچه میکنید فرا رسنده است و ای قوم بکنید بر توانائیتان بدرستیکه من کننده ام

سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۖ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

زود باشد که بدانید که کیست بیاید او را عذابی که رسوا کند او را و کیست که او دروغگو است و چشم در راه باشید که من با شما چشم در راهم

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

و چون آمد امر ما رهانیدیم شعیب را و آنانکه گرویدند با او برحمتی از ما و گرفت آنانرا که ستم کردند

الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ

فریاد مهلک پس گردیدند در خانه‌هاشان برجای ماندگان که گویا اقامت نداشتند در آنها آگاه باشید هلاک مر مدین را همچنانکه هلاک شد

ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا

ثمود و بدرستیکه فرستادیم موسی را با آیتهای ما و حجتی روشن بسوی فرعون و جماعتش پس پیروی کردند

أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۖ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ

امر فرعون را و نبود امر فرعون درست پیشرو میشود قومش را روز قیامت پس درآورد ایشانرا در آتش

وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾

و بد است آنجای ورود که ورود یافته شده و از پی کرده شدند در این وقت لعنت را و در روز قیامت بد است آن عطیه که عطا کرده شده

ذَٰلِكَ مِنْ أَنبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ ۖ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن

این از اخبار قریه‌ها است که میخوانیم آنرا بر تو از آنها برپا است و از آنها درویده شده و ظلم نکردیم ایشانرا ولیکن

ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ۖ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مِن شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ

ظلم کردند بخودشان پس کفایت نکرد از ایشان خدایانشان که میخواندند از غیر خدا هیچ چیز چون آمد فرمان پروردگار

وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۚ إِنَّ أَخْذَهُ

و نیفزودند ایشانرا جز هلاکت و اینچنین است گرفتن پروردگارت چون گرفت قریه‌ها را و آنها ظالم بودند بدرستیکه گرفتن او

أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ

دردناک سخت است بدرستیکه در آن هرآینه نشانی است برای آنکه ترسید از عذاب آخرت این روزی است که جمع کرده شود برای آن مردمان

وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا
واین روزیست حاضر گردانیده شده و تاخیر نمی‌اندازیم آنرا مگر از برای وقتی معین روزیکه بیاید سخن نمیکند نفسی مگر
بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾
بدستوری او پس از ایشان باشد بدبخت و نیکبخت پس اما آنانکه بدبخت شدند پس در آتش مر ایشانرا است در آن فریاد سخت و ناله زار
خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾
جاودانیان در آن تا باقی است آسمانها و زمین مگر آنچه خواست پروردگار تو بدرستیکه پروردگار تو کننده است آنچه خواهد
وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ
و اما آنانکه نیکبخت شدند پس باشند در بهشت جاودانیان در آن مادام که باقی است آسمانها و زمین مگر آنچه خواست
رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
پروردگار تو بخششی غیر مقطوع پس مباش در شک از آنچه میپرستند اینها نمی‌پرستند مگر چنانکه
يَعْبُدُ آبَاؤُهُم مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
میپرستیدند پدرانشان از پیش و ما هرآینه تمام دهنده ایشانیم بهره ایشانرا بدون کم و کاست و بحقیقت دادیم موسی را توریة
فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
پس اختلاف کرده شد در آن و اگر نبود کلمه که پیشی یافته از پروردگار تو هرآینه حکم کرده شده بود میانشان و بدرستیکه آنها در شکی باشند از آن
مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾ وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ
بگمان اندازنده است و بدرستیکه همه جمیعا هرآینه تمام خواهد داد ایشانرا پروردگار تو جزای اعمالشانرا که او بآنچه میکنند آگاه است پس ثابت باش
كَمَا أُمِرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ
چنانکه مامور شده و کسیکه توبه کرد با تو و از حد در مگذرید بدرستیکه او بآنچه میکنید بیناست و میل مکنید بسوی آنانکه
ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ
ظلم کردند پس مس کند شما را آتش و نباشد مر شما را از جز خدا هیچ دوستان پس یاری کرده نشوید و برپای دار نماز را
طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّاكِرِينَ
دو طرف روز و ساعتهای نزدیک از شب بدرستیکه خوبیها میبرند بدیها را آن پندیست مر پندگیرندگان را

[illegible]

١١٤ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ١١٥ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا

و صبر کن پس بدرستیکه خدا ضایع نمیکند مزد نیکوکاران را پس چرا نبودند از قرنها پیش از شما صاحبان

بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

فضل که نهی کنند از فساد در زمین مگر اندکی از آنانکه رهانیدیم از ایشان و پیروی کردند آنانکه ستم کردند

مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ١١٦ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا

آنچه را متنعم کرده شدند در آن و بودند گناهکاران و نباشد پروردگار تو که هلاک کند قریه‌ها را بستم و اهل آنها

مُصْلِحُونَ ١١٧ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ١١٨

باشند مصلحان و اگر خواستی پروردگار تو هر آینه گردانیدی مردمان را امت واحد و همیشه باشند اختلاف کنندگان

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ

مگر آنرا که رحم کرد پروردگار تو و از برای آن آفرید ایشان را و تمام شد سخن پروردگار تو که هر آینه پر کنم البته دوزخ را از

الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١١٩ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ

جنیان و مردمان همه و همه را میخوانیم بر تو از اخبار رسولان آنچه ثابت میگردانیم بآن دلت را

وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ١٢٠ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

و آمد ترا در این حق و پندی و نصیحت از برای گروندگان و بگو از برای آنانکه نمیگروند

اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ١٢١ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ١٢٢ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ

کار کنید بر توانائی‌تان بدرستیکه ما کنندگانیم و منتظر باشید بدرستیکه ما منتظرانیم و مر خدا راست نهانی آسمانها

وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١٢٣

و زمین و بسوی او باز میگردد امر همه آن پس بپرست او را و توکل کن بر او و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنید

سورة يوسف عليه السلام مائة واحد عشر آية وهي مكية

حروفها ٧١٦٦ — كلماتها ١٧٢٦ — ركوعها ١٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الٓرٰ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ① إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
این آیتهای کتابیست روشن بدرستی ما فرو فرستادیم او را قرآنی بلغت تازی باشد که شما دریابید

② نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ
ما ما بخوانیم بر تو نیکوترین حکایتها را بآنچه وحی کردیم بتو این قرآن را بدرستیکه

كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ③ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ
بودی تو پیش از آن هرآینه از بیخبران هنگامیکه گفت یوسف مر پدرش را ای پدر من بدرستیکه من دیدم درخواب

عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ④ قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ
یازده ستاره و آفتاب را و ماه را دیدمشان مرا سجده کنندگان گفت ای پسرک من مخوان خواب خود را

عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ⑤ وَكَذٰلِكَ
بر برادرانت پس مکر کنند برای تو مکری بدرستیکه دیو رجیم مر آدمی را دشمنی است هویدا و همچنین

يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ
برگزیند ترا پروردگارت و بیاموزد ترا از تأویل خوابها و تمام کند نعمت خود را بر تو و بر آل یعقوب

كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑥ لَقَدْ كَانَ فِي
همچنانکه تمام کردش بر دو پدرت از پیش ابراهیم و اسحق بدرستیکه پروردگار تو دانای درستکارست. البته که هست در

يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ ⑦ إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ أَبِينَا مِنَّا
قصهٔ یوسف و برادرانش نشانهای قدرت مر پرسندگان را هنگامیکه گفتند هرآینه یوسف و برادرش دوستترند بسوی پدر ما از ما

وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑧ اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ
و حال آنکه ایم جوانان کارزار بدرستیکه پدر ما هرآینه در خطای ظاهر است هویدا بکشید یوسف را یا بیندازید او را در زمین دوری تا خالی شود برای شما

وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ⑨ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ
روی پدرتان و بشوید پس از آن گروهی شایستگان گفت گوینده از ایشان که مکشید یوسف را

وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ⑩ قَالُوا يَا أَبَانَا
و بیندازید او را در قعر چاه تا برگیرد او را برخی از کاروانیان اگر هستید کنندگان گفتند ای پدر ما

مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ

چیست مر ترا که ایمن نمیداری ما را بر یوسف و بدرستیکه ما مر او را از نیکخواهانیم بفرست او را با ما فردا تا بر چهد و بازی کند

وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ

و بدرستیکه ما مر او را نگهبانانیم گفت بدرستیکه من غمگین میکند مرا که ببرید او را و میترسم که بخورد او را گرگ

وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾

و شما باشید از او بیخبران گفتند هرآینه اگر خورد او را گرگ و حال آنکه ما جوانان کارزاریم بدرستیکه ما آنگاه زیانکاریم

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ

پس چون بردند او را و اتفاق کردند که اندازندش در قعر چاه و وحی کردیم بسوی یوسف که هرآینه آگاه کنی ایشان را

بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا

بکار ایشان این و ایشان ندانند که تو یوسفی و آمدند نزد پدر خود وقت شبانگاه گریه میکردند گفتند ای پدر ما بدرستیکه

ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ ۖ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا

رفتیم که اسب تازیم و تیر اندازیم و واگذاشتیم یوسف را نزد اسباب خود پس خوردش گرگ و نیستی تو باور دارنده مر ما را

وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ ۚ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ

و اگرچه باشیم راستگویان و آوردند بر زبر پیراهن او خون دروغ گفت بلکه زینت داده در نظرهای نفسهای

أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا

کار بزرگی پس صبر من صبر بزرگیست و خداست یاری خواسته شده بر آنچه می ستائید و آمدند کاروانیان پس فرستادند

وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُ ۖ قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَامٌ ۚ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

آب آورنده شان را پس فرو نهاد دلو خود را بچاه گفت ای مژده این پسری است و پنهان داشتندش جهة سرمایه خود و خدا داناست بآنچه میکنند

﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِي

و فروختند او را ببهای اندک بچند درهم شمرده شده و بودند در آن از بی رغبتان و گفت آنکه

اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۚ وَكَذَٰلِكَ

خرید او را از مصر با زن خود عزیز دار جایگاه او را شاید که فایده بخشد ما را یا گیریم او را بجای فرزند و همچنین

مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ

تمکنت وقوت دادیم یوسف را در زمین و تا بیاموزیم اورا از تعبیر خوابها و تعبیر کتب و خدا غالب است بر کار خود و لیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بیشتر مردمان نمیدانند و چون رسید بنهایت جوانی خود دادیم اورا علم شریعت و دانش و همچنین سزا دهیم نیکوکاران را

﴿٢٢﴾ وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ

و آمد و رفت بمکر و فریب نزد او زنیکه یوسف در سرای وی بود از نفس یوسف و محکم بست درها را و گفت بشتاب بسوی چیزیکه آماده است ترا گفت

مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا

پناه میبرم بخدا بدرستیکه او هست پروردگار من نیکو کرده جایگاه مرا بدرستیکه رستگار نشوند ستمکاران و هر آینه خواهش آن کار زشت کرد با آن

لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

اگر نبودی که دیدی حجت پروردگار خود را همچنین کردیم تا بگردانیم از او گناه و کار زشت و بدرستیکه او از بندگان ما بود که پاک کرده از نشان

﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ

و پیشی گرفتند آن زن و یوسف در خانه را و پاره کرد پیراهن او را از پس سر و دریافتند شوهر زلیخا را در در خانه گفت آن زن

مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي

نیست سزای کسیکه خواهد که کند بازن تو کار بدی مگر آنکه محبوس یا عذابی پر درد گفت یوسف این زن حیله کرد با من

عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ

جهة تحصیل کام خود از من و گواهی داد گواهی از خویشان زلیخا که اگر باشد پیراهن یوسف پاره شده است از پیش پس راست گفته زلیخا و یوسف

مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

از دروغگویان است و اگر باشد پیراهن او که پاره شده از پس سر پس دروغ گفته زلیخا و یوسف از راستگویان است

فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ

پس چون دید عزیز که پیراهن او پاره شده و از پس سر گفت این کار از مکر شما زنان است بدرستیکه مکر شما زنان بزرگست ای یوسف رو بگردان

عَنْ هَٰذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ

از این کار زشت و آمرزش خواه ای زلیخا برای گناه خود بدرستیکه تو زن هستی از خطاکاران و گفتند جمعی از زنان در مصر

[illegible]
إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
[illegible]

امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾ فَلَمَّا

که زن عزیز آمد و رفت میکند با غلام برای تحصیل کام خود از نفس او بحقیقت شیفته کرده این غلام او را از راه عشق بدرستیکه ما می بینیم او را در گمراهی آشکارا پس چون

سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا

شنید زلیخا مکر ایشان را فرستاد بدعوت ایشان و مهیا کرد برای ایشان تکیه گاهی و داد بدست هر یک از ایشان کاردی

وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۖ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَٰذَا

و گفت بیرون آی برای ایشان پس چون دیدند او را بزرگ داشتندش و بریدند دستهای خود را و گفتند پاکست خدا نیست این

بَشَرًا إِنْ هَٰذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ ۖ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ

آدمی نیست این مگر فرشته بزرگوار گفت زلیخا پس این غلام است که ملامت میکردید مرا در عشق او و هر آینه بدرستیکه مکر کردم با او بجهت

نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ

تحصیل کام از تن او پس خود را نگاه داشت و هر آینه اگر نکند آنچه فرمایم او را هر آینه محبوس شود البته و هر آینه خواهد شد از خوار شدگان گفت ای پروردگار من

السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ۖ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ

زندان دوستتر است بسوی من از آنچه میخوانند بسوی آن و اگر نگردانی از من مکر ایشان را میل میکنم بسوی ایشان و باشم

مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

از نادانان پس پذیرفت دعای او را پروردگارش پس بگردانید از او مکر ایشان را بدرستیکه اوست شنوای دانا

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ ۖ

پس ظاهر شد مر ایشان را پس از آنکه دیدند علامات عصمت یوسف که البته در زندان کنندش تا زمان مرگ و در رفتند با او در زندان دو جوان

قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا ۖ وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ

گفت یکی از ایشان بدرستیکه من دیدم خود را در خواب که میفشردم شراب را و گفت آن دیگری بدرستیکه من دیدم خود را که برداشته بودم بر زبر سر خود نانی که میخورد

الطَّيْرُ مِنْهُ ۖ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ ۖ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا

مرغی از آن آگاه کن ما را بتعبیرش بدرستیکه ما می بینیم ترا از جمله نیکوکاران گفت نیاید شما را طعامی که روزی داده شوید آنرا مگر

نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۚ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

که آگاه کرده ام شما را بتعبیر این خواب پیش از آنکه بیاید آن طعام شما را این از جمله علمهاست که آموخته مرا پروردگارم بدرستیکه من واگذاشتم کیش گروهی که نمیگروند

بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ مَا
بخدا و ایشان بآخرت ایشانند کافران وپیروی کردم کیش پدرانم را ابراهیم واسحق ویعقوب
كَانَ لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
نسزد مارا که انباز قرار دادیم بخدا هیچ چیزرا این از فضل خداست برما وبر مردمان ولیکن بیشتر
النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
مردمان سپاس نمیکنند ای دو رفیق من در زندان آیا خدایان متعدد بهترند یا خدای یگانه غالب برهمه
﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ
نمیپرستید از جز او مگر صاحبان نامهائی که نامبرده اید آنهارا شما وپدرانتان فرو نفرستاده خدا بآن هیچ
سُلْطٰنٍ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ
حجتی نیست حکم مگر خدارا فرموده است که نپرستید مگر اورا این است دین راست ودرست ولیکن
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا وَاَمَّا الْاٰخَرُ
اکثر مردمان نمیدانند ای دو یار من در زندان اما یکی از شما پس بیاشاماند خواجه خودرا شراب واما آن دیگری
فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِيْ
پس بردار کرده شود پس بخورد مرغ از سر او حکم کرده شد کاری که در باب آن تعبیر میخواستید وگفت یوسف مرآنرا که
ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ عِنْدَ رَبِّكَ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي
گمان داشت که او رستگار میشود از آندو نفر که یادآوری کن مرا نزد خواجه خود پس از یاد برد اورا دیو رجیم یاد کردن مرا نزد خواجه خود پس درنگ کرد
السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْٓ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ
زندان هفت سال وگفت پادشاه هرآینه من می بینم در خواب هفت گاو فربه میخورند آنهارا هفت
عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ
گاو لاغر وهفت خوشه گندم سبز وهفت خوشه دیگر همه خشک ای گروه مهتران فتوی دهید مرا در خواب من اگر هستید که
لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ﴿٤٣﴾ قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾
خوابهارا تعبیر میکنید گفتند این خوابهای آشفته است ونیستیم ما بتعبیر خوابهای آشفته دانایان

[illegible]

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾

وگفت آنکه رهائی یافته بود از آن دو یا و بخاطرش آمد سخن یوسف پس از مدتی من آگاه کنم شما را بتعبیرش پس بفرستید مرا نزد یوسف

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ

ای یوسف ای بسیار راستگوی اعلام نما تعبیر را درباره هفت گاو فربه که میخوردشان هفت گاو لاغر و هفت

سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ

خوشه گندم همه سبز و هفت دیگر خشکها باشد که من برگردم بسوی مردمان باشد که ایشان بدانند گفت میکارید

سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي

هفت سال برعادت مستمر پس آنچه را درو کردید پس واگذارید آنرا در خوشه آن مگر اندکی از آنچه میخورید پس بیاید

مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي

از پس آن هفت سال سخت که بخورید آنچه را که پیش اندوخته اید از برای آنها مگر اندکی از آنچه نگاه میدارید پس بیاید

مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ

از پس آن سالیکه در آن فریاد رسیده شوند مردمان و در آن نجات بیابند وگفت پادشاه بیارید نزد من اورا

فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ

پس چون آمد اورا فرستاده گفت بازگرد بسوی خواجه خود پس بپرس از او که چه بود حال آن زنانی که بریدند دستهای خودرا

إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ

بدرستیکه پروردگار من بمکر آنها داناست گفت چه بود حالتان هنگامیکه کامجو شدید بفریب یوسف را از نفسش گفتند حاشا

لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ

لله ندانستیم براو هیچ بدی گفت زن عزیز اکنون ثابت شد حق من کامجو شدم بفریب او را از نفسش

وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ

و بدرستیکه او هر آینه از راستگویانست این برای آنکه بداند که من خیانت نکردم اورا به پنهانی و بدرستیکه خدا هدایت نمیکند حیله

الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ

خیانت کنندگانرا و بری نمیدارم نفسم را بدرستیکه نفس آینه امر کننده است ببدی مگر آنکه رحم کرد پروردگارم بدرستیکه پروردگارم آمرزنده

[illegible]

رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا

مهربان است و گفت پادشاه بیارید نزد من او را تا خاص گردانم او را برای خودم پس چون سخن کرد با او گفت بدرستیکه تو امروز نزد ما

مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا

با منزلت و با امانتی گفت بگردان مرا بر خزانهای زمین که من نگاهدارنده دانایم و همچنین تمکن دادیم

لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

مر یوسف را در زمین که منزل گزیند از آن هرجا که خواهد میرسانیم برحمت خود آنرا که خواهیم و ضایع نسازیم مزد نیکوکاران را

﴿٥٦﴾ وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا

و هرآینه مزد آخرت بهتر است از برای آنانکه گرویدند و بودند که پرهیز میکردند و آمدند برادران یوسف پس داخل شدند

عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ

براو پس شناخت ایشان را و ایشان بودند مر او را ناشناسندگان و چون سامان کرد ایشانرا بساز سفرشان گفت بیارید مرا برادری که مر شما راست از

أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ

پدرتان آیا نمی بینید که من تمام میدهم پیمانه را و من بهترین فرود آورندگانم پس اگر نیارید نزد من او را پس نباشد پیمانه

لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ

مر شما را نزد من و نزدیک مشوید مرا گفتند بزودی چاره جوئی میکنیم از او پدرش را و بدرستیکه ما هرآینه کنندگانیم و گفت مر غلامانش را که

اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

بگذارید مایه تجارت شانرا در رحلهاشان باشد ایشان بشناسند آنرا چون باز گردند بسوی کسانشان باشد که ایشان باز گشت کنند

﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ

پس چون باز گشتند بسوی پدرشان گفتند ای پدر ما باز داشته شد از ما پیمانه پس بفرست با ما برادر ما را تا پیمانه گیریم

وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾ قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ

و بدرستیکه ما مر او را نگهدارندگانیم گفت آیا امین گردانم شما را براو مگر چنانکه امین کردم شما را بر برادرش از پیش پس خدا

خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ

بهتر است از راه نگهدارنده بودن و او رحم کننده ترین رحم کنندگانست و چون گشادند متاعشانرا یافتند مایه تجارتشانرا که رد کرده شده بود

إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا

بایشان گفتند ای پدر ما چه میخواهیم این است مایهٔ تجارتمان که باز پس داده شده بما و میآریم طعامی برای اهل خانه و نگهداری میکنیم برادر را

وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا

وزیاده میکنیم پیمانهٔ شتر را این پیمانه ایست اندک گفت هرگز نخواهم فرستاد آنرا با شما تا آنکه بدهید مرا پیمانی

مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ

از خدا که هرآینه بیاریدش البته نزد من مگر آنکه احاطه کرده شود بشما پس چون دادندش پیمانشانرا گفت خدا بر آنچه میگوئیم

وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا

وکیل است وگفت ای پسران من داخل نشوید از یکدروازه و داخل شوید از درهای جداگانه و

أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

کفایت نمیکنم از شما از خدا هیچ چیز نیست حکم مگر خدا را بر او توکل کردم و بر او پس توکل میکنند توکل کنندگان

﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي

وچون داخل شدند از جائیکه فرمود ایشانرا پدرشان نشد که کفایت کند از ایشان از خدا هیچ چیز جز حاجتی در

نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ ع

نفس یعقوب که بجا آورد آنرا و بدرستیکه او هرآینه صاحب علم است مر آنچه را تعلیم دادیم اورا و لیکن اکثر مردمان نمیدانند

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۖ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وچون داخل شدند بر یوسف کشید در بر خود برادرش را گفت بدرستیکه منم برادرت پس غمگین مباش بآنچه بودند که میکردند

﴿٦٩﴾ فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ

پس چون سامان کرد ایشانرا بساز سفرشان گذاشت آبخواره را در رحل برادرش پس ندا کرد ندا کننده که ای قافله

إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ

بدرستیکه شما هرآینه دزدانید گفتند در روی کردند برایشان که چه گم کرده اید گفتند میجوئیم آبخوارهٔ ملک را

وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي

و برای کسیکه آورد آنرا بار شتر است و منم بآن کفیل گفتند بخدا که بتحقیق دانستید که نیامده ایم تا فساد کنیم در

الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ۝٧٣ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۝٧٤ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ

زمین و نیستیم دزدان گفتند پس چیست پاداش آن اگر باشید دروغگویان گفتند جزایش کسیکه

وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝٧٥ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ

یافت شد در متاعش پس آنکس جزای آنست همچنین جزا میدهیم ستمکارانرا پس ابتدا کرد بنظر فهای ایشان پیش از ظرف برادرش

ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ

پس بیرون آورد آنرا از ظرف برادرش همچنین حیله کردیم برای یوسف نبود که بگیرد برادرشرا در دین

الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۝٧٦ قَالُوا

پادشاه جز آنکه خواهد خدا بلند گردانیم مرتب آنرا که خواهیم و بالای هر صاحب دانش دانائی است گفتند

إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ

اگر دزدی کند پس بتحقیق که دزدی کرد برادری مراورا از پیش پس پنهان داشت آنرا یوسف در نفس خود و ظاهر نکرد آنرا برای ایشان

قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۝٧٧ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا

گفت شما بدترید از راه منزلت و خدا داناتر است بآنچه وصف میکنید گفتند ای عزیز بدرستیکه مراو راست پدری پیری بزرگ

فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝٧٨ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا

پس بگیر یکی از ما را بجای او بدرستیکه ما می‌بینیم ترا از نیکوکاران گفت معاذ الله که بگیریم مگر کسیرا که یافته‌ایم

مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ۝٧٩ فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ

متاعمانرا نزدش بدرستیکه ما آنهنگام باشیم هرآینه از ستمکاران پس چون نومید شدند از او بیکطرف شدند رازگویان گفت بزرگتر ایشان آیا

تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ

نمیدانید بدرستیکه پدرتان بتحقیق گرفت برشما پیمانی از خدا و از پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف پس هرگز

أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝٨٠ ارْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ

نروم از این زمین تا دستوری دهد مرا پدرم یا حکم کند خدا برای من و او هست بهترین حکم کنندگان بازگردید بسوی پدرتان

فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ۝٨١

و بگوئید ای پدر ما بدرستیکه پسر تو دزدی کرد و گواهی ندادیم مگر بآنچه دانستیم و نباشیم مر نهانیرا نگاهدارندگان

وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ

و بپرس از آن قریه که بودیم در آن و قافله که آمدیم در آن و بدرستیکه ما هرآینه راستگویانیم گفت بلکه

سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ

خوب وانمود برای شما نفسهاتان امری را پس صبریست نیکو شاید خدا که بیاورد نزد من ایشانرا همه بدرستیکه اوست او دانای

الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَى عَلَى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

درست کردار و روی گردانید از ایشان و گفت ای اندوه بر یوسف و سفید شد دو چشمش از اندوه پس او بود خشم خورنده

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا

گفتند بخدا که همیشه باشی یاد کنی یوسف را تا شوی بیمار یا شوی از هلاک شدگان گفت جز این نیست

أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ

شکایت میکنم پریشانی حالم را و اندوهم را بخدا و میدانم از خدا آنچه نمیدانید ای پسران من بروید پس تفحص کنید از

يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ

یوسف و برادرش و نومید مشوید از رحمت خدا بدرستیکه نومید نمیشود از رحمت خدا مگر گروه کافران

﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ

پس چون داخل شدند بر او گفتند ای عزیز مس کرد ما را و کسان ما را آزار و آوردیم مایهٔ تجارت اندکی

فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ

پس تمام نمای ما را پیمانه و تصدق کن بر ما بدرستیکه خدا جزا میدهد صدقه دهندگان را گفت آیا دانستید آنچه را کردید

بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي

بیوسف و برادرش هنگامیکه شما بودید نادانان گفتند آیا بدرستیکه تو هرآینه توئی یوسف گفت منم یوسف و اینست برادرم

قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللَّهِ

بدرستیکه بخشش کرد خدا بر ما بدرستیکه کسیکه پرهیزکاری میکند و صبر نماید پس بدرستیکه خدا ضایع نمیکند مزد نیکوکاران را گفتند بخدا

لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ

که بتحقیق برگزید ترا خدا بر ما و بدرستیکه ما بودیم هرآینه خطاکاران گفت نیست سرزنشی بر شما امروز بیامرزد خدا

لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾ اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا

شمارا و او رحم کننده ترین رحم کنندگانست ببرید پیراهن مرا این پس بیندازیدش بر روی پدرم که بیاید بینا

وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ

و بیاورید نزد من کسان شمارا همه و چون جدا شد قافله گفت پدرشان بدرستیکه من هر آینه مییابم بوی یوسف را

لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ

اگر آنکه بنقصان عقل منسوب نسازیدم گفتند بخدا بدرستیکه تو هر آینه باشی در حیرت که سابق بود پس چون آمد اورا مژده دهنده

أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

انداخت آنرا بر رویش پس گشت بینا گفت آیا نگفتم مر شمارا که من میدانم از خدا آنچه نمیدانید

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ

گفتند ای پدر ما آمرزش خواه برای ما گناهان ما را که ما هستیم خطاکاران گفت زود باشد که آمرزش طلبم برای شما از پروردگارم

إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا

بدرستیکه اوست آمرزنده مهربان پس چون داخل شدند بر یوسف کشید در بر خود والدینش را و گفت داخل شوید

مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَا أَبَتِ

در مصر اگر خواسته باشد خدا ایمنان و بالا برد والدینش را بر تخت و بر او افتادند برادران او را سجده کنان و گفت ای پدرمن

هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ

این است تعبیر خوابم از پیش بحقیقت گردانید آنرا پروردگارم حق و بتحقیق خوبی کرد بمن هنگامیکه بیرون آورد مرا از

السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي

زندان و آورد شمارا از بادیه پس از آنکه افساد کرد شیطان میان من و میان برادرانم بدرستیکه پروردگارم

لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ

لطف کننده است مرآنرا که خواهد بدرستیکه اوست دانای درست کردار پروردگار من بدرستیکه دادی مرا از پادشاهی و آموختی مرا از

تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي

تأویل حدیثها پدید آورنده آسمانها و زمین تو ولی یاور من در دنیا و آخرت بمیران مرا

مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنْتَ

مسلمان و ملحق کن مرا بشایستگان آن از چیزهای نهانست که وحی میکنیم آنرا بتو و نبودی تو

لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

نزد ایشان هنگامیکه اتفاق میکردند در کار شان و آنها مکر میکردند و نباشند اکثر مردمان و اگرچه حریص باشی تو بگروندگان

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ

و نمیخواهی از ایشان بر آن هیچ مزدی نیست آن مگر پندی از برای جهانیان و بسا از نشانه در آسمانها

وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ

و زمین که میگذرند بر آنها و ایشان از آنها اعراض کنندگانند و ایمان نمیآورند اکثرشان بخدا مگر و ایشان

مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

مشرکانند آیا پس ایمن شدند که آید ایشانرا فروگیرنده از عذاب خدا یا بیاید ایشانرا قیامت ناگاه

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ ۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ

و ایشان ندانند بگو این است راه من میخوانم بسوی خدا بر بینائی من و آنکه پیروی کرد مرا و منزه است

اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ

خدا و نیستم من از مشرکان و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی میکردیم بایشان از اهل قریه‌ها

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ

آیا پس سیر نمیکنند در زمین پس بنگرند چگونه بود انجام آنانکه بودند پیش از ایشان و هر آینه سرای آخرت بهتر است

لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا

از برای آنانکه پرهیزند آیا پس در نمییابید بعقل تا چونکه نومید شدند رسولان و دانستند که ایشان تکذیب کرده شدند آمد ایشانرا نصرت ما

فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي

پس رهانیده شد آنکه خواستیم و باز گردانیده نشود عذاب ما از گروه گناهکاران هر آینه باشد در قصه‌های ایشان پندی مر صاحبان

الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ

خردها را نباشد حدیثی که بدروغ بسته شود و لیکن تصدیق آنچیزیست که باشد میان دو دستش و بیان همه چیز

وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (١١١)

ودهدایت ورحمت از برای گروهی که میگروند

سُورَةُ الرَّعْدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

حروفها ٤٥٠٦ كلماتها ٩٨٥ ركوعها ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

الٓمٓرٰ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

این آیتهای کتابست وآنچه فرستاده شد بتو از پروردگارت حق است ولیکن اکثر مردمان

لَا يُؤْمِنُونَ (١) اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

نمیگروند خداست که برافراشت آسمانها بی ستون که می بینید آنها را پس مستولی شد بر عرش

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ

و مسخر کرد آفتاب و ماه را هریک میروند تا مدتی نام برده شده تدبیر میکند کارها را بیان میکند آیتها را باشد که شما

بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ (٢) وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ

برسیدن جزای پروردگارتان یقین کنید و اوست که بگسترد زمین را و گردانید در آن کوهها و نهرها و از همه

الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

ثمرها گردانید در آن دو صنف دوتا میپوشاند پرده از شب در روز بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست از برای قومی که فکر میکنند

(٣) وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ

و در زمین حصه هاست نزدیک بهم و بوستانها از انگورها و زراعت و خرمابنان دوتا از یک اصل رسته و جز آنکه

يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

آب داده میشود بیک آب و زیادتی میدهیم برخی از آنها را بر برخی در ثمر بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست از برای گروهی که دریابند

(٤) وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

و اگر عجب میداری پس عجبست گفتارشان که آیا چون باشیم خاک آیا بدرستیکه ما هرآینه در آفرینش تازه ایم آنگروه آنانند که کافر شدند

بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

بپروردگارشان و آنگروه باشد غلها در گردنهاشان و آنها اهل آتشند ایشان در آن جاودانانند

۵ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ
وبشتاب میخواهند از تو بدیرا پیش از خوبی و بدرستیکه گذشت پیش از ایشان عقوبتها و بدرستیکه
رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۶ وَيَقُولُ الَّذِينَ
پروردگار تو هرآینه خداوند آمرزش است مر مردمانرا بر ستمشان و بدرستیکه پروردگار تو هرآینه سخت عقوبتست و میگویند آنانکه
كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۷ اللَّهُ يَعْلَمُ
کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگارش جز این نیست که تو بیم کننده و از برای هر قومی رهنمائیست خدا میداند
مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۸ عَالِمُ الْغَيْبِ
آنچه بر میدارد هر ماده و آنچه را میکاهد رحمها و آنچه را میافزاید و همه چیز نزد او باندازه است دانای نهان
وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۹ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ
و آشکار است بزرگست برتر است یکسان است از شما کسیکه پوشید گفتار را و کسیکه آشکار کرد آنرا و کسیکه او
مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۱۰ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
پنهانست بشب و آشکار است بروز مر او راست از پی هم در آیندها از پیش روی او و از پس پشت او که نگاه میکنند
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا
از امر خدا بدرستیکه خدا تغییر نمیدهد آنچه باجمعیت تا وقتیکه تغییر دهند آنچه در نفسهای ایشانست و چون خواهد خدا بجمعی بدی
فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ۱۱ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ
پس برگرداندن نباشد مر آنرا و نباشد مر ایشانرا از غیر خدا هیچ مددکاری او است که مینماید شما را برق برای بیم دادن و امیدوار کردن و پدید
السَّحَابَ الثِّقَالَ ۱۲ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
میآورد ابرهای گرانبار را و تسبیح میکند رعد بستایش او و فرشتگان از ترس او و میفرستد صاعقها را
فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۱۳ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ
پس میرساند آنرا بهرکه میخواهد و ایشان مجادله میکنند در خدا و او سخت عقوبتست مر او راست دعوت حق
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ
و آنانکه میخوانند از غیر او اجابت نمیکنند مر ایشانرا بچیزی مگر چون گشاینده دو کفش بسوی آب تا برسد

خطاب بعلی بن ابیطالب علیه السلام [illegible]
جابر بن عبدالله [illegible]
اهل اسلام [illegible]
[illegible]
ابر [illegible]

فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
به دهنش ونیست آن رسنده بآن ونیست خواندن کافران جز در گمراهی ومر خدارا سجده میکند هر که در آسمانها

وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ
ودر زمین است خواه و ناخواه وسایه هاشان در بامداد وشبانگاهها بگو کیست پروردگار آسمانها و

الْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
زمین بگو خداست بگو آیا پس گرفتید از غیراو دوستان که مالک نمیباشند از برای خودشان سودی ونه زیانی

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ
بگو آیا مساوی میباشند نابینا وبینا یا آیا مساوی میباشند تاریکیها وروشنی یا گردانیدند برای خدا انبازانیکه

خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾
آفریدند چون آفریدن او پس مشتبه شد آفریده برایشان بگو خدا آفریننده همه چیز است واوست یکتای قهرکننده

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا
فرو فرستاد از آسمان آبرا پس روان شد رودخانها از آن آب باندازه خود پس برداشت این آب روان کف بلندرا واز آنچه

يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
میافروزند برآن درآتش از برای طلب پیرایه یا مایه تعیش کفست مثل آن همچنین میزند خدا

الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ
حق و باطل را پس اما کف پس میرود انداخته شده واما آنچه نفع میدهد مردم را پس دیر میماند در زمین

كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا
همچنین میزند خدا آن مثلهارا از برای آنانکه اجابت نمودند مر پروردگارشان را خوبیست وآنانکه اجابت نکردند

لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ
مراورا اگر آنکه بود مرایشانرا آنچه در زمین است همه ومثلش باآن هر آینه فدا داده بودند بآن آنها از برای ایشانست بدی حساب

وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ
ومنزل ایشان دوزخست وبدبست آن بستر آیا پس آنکه بداند که آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت حق است چون

هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ
نیست که او کور است پند میگیرند صاحبان خردها آنانکه وفا میکنند به پیمان خدا و نمی‌شکنند

الْمِيثَاقَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ
پیمان را و آنانکه میپیوندند آنچه را امر کرده خدا بآن که پیوند کرده شود و میترسند از پروردگارشان و بیم دارند

سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
از بدی حساب و آنانکه صبر کردند برای طلب وجه پروردگارشان و برپای داشتند نماز را و انفاق نمودند از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾
روزی دادیمشان نهان و آشکار و دفع میکنند بخوبی بدی را آنها مر ایشانراست عاقبت آن سرای

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ
بهشتهای اقامت دائمی که داخل میشوند آنها و کسیکه شایسته شد از پدرانشان و جفتهاشان و فرزندانشان و ملائکه

يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ
داخل میشوند بر ایشان از هر دری سلام بر شما بسبب آنچه صبر کردید پس خوبست انجام آن سرای و آنانکه

يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
میشکنند پیمان خدا را پس از استوار کردنش و میبرند آنچه را امر کرده خدا بآن که وصل کرده شود و فساد میکنند

فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
در زمین آنها مر ایشانراست لعنت و مر ایشانراست بدی آن سرای خدا وسیع میکند روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میگرداند

وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا
و شاد شدند بزندگانی دنیا و نیست زندگانی دنیا در آخرت مگر متاعی و میگویند آنانکه کافر شدند

لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ
چرا فرو فرستاده نشد براو آیتی از پروردگارش بگو بدرستیکه خدا گمراه میگذارد آنرا که میخواهد و هدایت میکند بسوی خود آنرا که بازگشت کرد

﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا
آنانکه گرویدند و میآرامد دلهاشان بذکر خدا آگاه باشید بذکر خدا میآرامد دلها آنانکه گرویدند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ﴿٢٩﴾ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ
وکردند کارهای شایسته خوشی باد مرایشانرا ونیکوئی بازگشت همچنین فرستادیم ترا در امتی که گذشتند

مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَٰنِ ۚ قُلْ هُوَ رَبِّي
از پیش آنها امتها تا بخوانی برایشان چیزی راکه وحی فرستادیم بتو وایشان کافر میشوند بخدای بخشنده بگو اوست پروردگار

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ
نیست الهی مگر او براو توکل کردم وبسوی اوست بازگشت من واگر آنکه بود قرآنی که برفتار درآورده شدی بآن کوهها

أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ ۗ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا ۗ أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا
یا پاره پاره شدی بآن زمین یا بسخن درآورده شدی بآن مردگان بلکه مر خدا راست امر همگی آیا پس ندانستند آنانکه گرویدند

أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا ۗ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا
که اگر میخواست خدا هرآینه هدایت کرده بود مردمانرا همه وهمیشه آنانکه کافرشدند میرسد ایشانرا بسبب آنچه کردند

قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾
مصیبتی سخت یا فرود میآئی نزدیک بخانهٔ ایشان تا بیاید وعدهٔ خدا بدرستیکه خدا خلاف نمیکند وعده را

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ
وهمچنین استهزاء کرده شد برسولان پیش از تو پس مهلت دادم مرآنانراکه کافرشدند پس گرفتمشان پس چگونه باشد

عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ ۚ
عقوبت من آیا پس کسیکه او نگهبان است بر هر نفسی بآنچه کسب کرد وگردانیدند از برای خدا شریکان بگو نام برید آنها را

أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ ۗ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
بلکه خبر میدهید اورا بآنچه نمیداند در زمین بلکه بظاهریست از گفتار بلکه آراسته شد از برای آنها که کافرشدند

مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ
حیلهٔ ایشان وبازداشته شدند از راه وکسیراکه اضلال کرد خدا پس نباشد مر اورا راهنمائی مرآنهارا عذابیست در زندگانی

الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ
دنیا وهرآینه عذاب آخرت سخت تر است ونباشد ایشانرا از خدا هیچ نگهدارنده مثل بهشتی که وعده داده شد

الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا ۚ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوا
بپرهیزکاران میرود از زیرش نهرها میوه‌اش دائمی است و سایه‌اش این است انجام آنانکه پرهیزکار شدند
وَّعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ ۖ وَ
و انجام کافران آتش است و آنانکه دادیم ایشانرا کتاب شاد میشوند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و
مِنَ الْأَحْزَابِ مَن يُنكِرُ بَعْضَهُ ۚ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۚ إِلَيْهِ
از طایفه‌های دشمن کسی است که انکار میکند برخی ازآنرا بگو جز این نیست فرموده شدم که بپرستم خدارا و شرک نیاورم باو بسوی او
أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ﴿٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم بَعْدَ مَا
میخوانم و بسوی اوست بازگشت و همچنین فرو فرستادیم آنرا حکمی عربی و اگر از پیروی خواهشهای ایشانرا پس از آنچه
جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن
آمد ترا از دانش نباشد مرترا از خدا هیچ یاوری و نه نگاهدارنده و بتحقیق فرستادیم رسولان چند از
قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ
پیش تو و گردانیدیم ازبرای ایشان زنان و فرزندان و نباشد مر رسولیرا که بیاورد آیتی را مگر بدستوری
اللَّهِ ۗ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ ۖ وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَإِن
خدا ازبرای هر اجلی نوشته‌ایست محو میگرداند خدا آنچه خواهد و ثابت میدارد و نزد اوست اصل کتاب و اگر
مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ
بنمایم ترا بعضی از آنچه وعده میدهیم ایشانرا یا بمیرانیم ترا پس جز این نیست برتست رسانیدن و برماست حساب
﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۚ
آیا ندیدند که ما میآییم زمین را کم میکنیم آنرا از اطرافش و خدا حکم میکند نیست ردکننده مرحکم اورا
وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۖ يَعْلَمُ مَا
و اوست زود حساب و بدرستیکه مکر کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس مرخدا راست مکر همه میداند آنچه
تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا
کسب میکند هر نفسی و زود باشد که بدانند کافران که مر کراست انجام آنسرای و میگویند آنانکه کافر شدند

[illegible]

لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾
نیستی تو فرستاده شده بگو کافی است خدا گواه میان من و میان شما و کسیکه نزد او هست دانش کتاب

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

حروفها ٣٤٣٤ — كلماتها ٨٣١ — ركوعها ٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

الر ۚ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ
کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بتو تا بیرون آوری مردمانرا از تاریکیها بروشنائی باذن پروردگارشان بسوی راه

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ
غالب ستوده خدائیکه مراو راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و وای مر کافران را

مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ
از عذاب سخت آنانکه برمیگزینند زندگانی دنیارا بر آخرت و باز میدارند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
از راه خدا و میخواهند آنرا کج آنها در گمراهی دورند و نفرستادیم هیچ

رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۖ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ
رسولی را مگر بزبان قومش تا بیان کند برای ایشان پس گمراه میکند و خدا آنرا که بخواهد و هدایت میکند آنرا که خواهد

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
و او است غالب درست کردار و بدرستیکه فرستادیم موسی را بآیتهای ما که بیرون آور قومت را از تاریکیهای کفر

إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾ وَإِذْ
بنور ایمان و پند ده ایشانرا بروزهای خدا بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست از برای هر صبر کننده شکرگذاری و چون

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ
گفت موسی مر قومش را که یاد کنید نعمت خدارا برشما چون نجات داد شما را از فرعونیان که عذاب میکردند شمارا

سُوٓءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ وَفِي ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

بدترین عذابی ومیکشتند پسرانتانرا وباقی میگذاشتند زنان شمارا ودر آن بلائی بود از پروردگارشما

عَظِيمٌ ﴿۶﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِي

بزرگ وهنگامیکه اعلام کرد پروردگارشما که اگر شکر کنید هرآینه زیاده میدهم شمارا واگر کافرشوید بدرستیکه عذاب من

لَشَدِيدٌ ﴿۷﴾ وَقَالَ مُوسٰىٓ اِنْ تَكْفُرُوٓا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ

هرآینه سخت است وگفت موسی اگر کافرشوید شما وهرکه در زمین است همه پس بدرستیکه خدا هرآینه بی نیاز

حَمِيدٌ ﴿۸﴾ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ

ستوده است آیا نیامد شمارا خبر آنانکه بودند پیش از شما قوم نوح وعاد وثمود وآنانکه بودند

بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوٓا اَيْدِيَهُمْ فِيٓ اَفْوَاهِهِمْ وَ

بعد از ایشان نمیداند ایشانرا مگر خدا آمد ایشانرا رسولانشان بمعجزات پس برگردانیدند دستهاشان در دهنهاشان و

قَالُوٓا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَآ اِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿۹﴾ قَالَتْ

گفتند بدرستیکه ما کافرشدیم بآنچه فرستاده شده اید بآن وبدرستیکه ما در شکیم از آنچه میخوانید مارا بآن که بگمان اندازنده است گفتند

رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ

رسولانشان آیا باشد در خدا شکی که پدیدآورنده آسمانها وزمین است میخواند شمارا تا بیامرزد شمارا از گناهانتان

وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰىٓ اَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ اَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا

وباخر اندازد شمارا تا وقتیکه نام برده شده وگفتند نیستید شما مگر انسانی مانندما میخواهید که بازدارید مارا از آنچه

كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا فَاْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿۱۰﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَّحْنُ اِلَّا بَشَرٌ

بودند که میپرستیدند پدران ما پس بیاورید بما حجتی روشن گفتند مرایشانرا رسولانشان نیستیم ما مگر انسانی

مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ

مانندشما ولیکن خدا منت مینهد بر آنکه میخواهد از بندگانش ونباشد مر مارا که بیاوریم بشما حجتی

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾ وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ

مگر باذن خدا وبر خدا پس باید که توکل کنند گروندگان وچیست مارا که توکل نکنیم بر خدا وبدرستیکه

[illegible]

هَدٰىنَا سُبُلَنَا ۚ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿۱۲﴾

هدایت کرد ما را براههای ما و هرآینه صبر خواهیم کرد البته بر آنکه رنجانیدید ما را و بر خدا پس باید توکل کنند توکل کنندگان

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ۚ فَاَوْحٰٓى

وگفتند آنانکه کافر شدند مر رسولان خود را هرآینه بیرون کنیم شما را از زمین خود یا هرآینه برگردید در کیش ما پس وحی فرستاد

اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۳﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ ذٰلِكَ لِمَنْ

بایشان پروردگار ایشان که هرآینه هلاک میکنیم ظالمان را و ساکن میگردانیم شما را در زمین از پس ایشان آن از برای کسی است که

خَافَ مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ ﴿۱۴﴾ وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿۱۵﴾ مِّنْ وَّرَآئِهٖ

ترسید از مقام من و ترسید از وعدهٔ عذابم وطلب فتح کردند و نومید شدند هر سرکش حق ناپذیری . و از پیش رویش

جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ صَدِيْدٍ ﴿۱۶﴾ يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ

دوزخ است و آب داده میشود از آبیکه خون جراحت است جرعه جرعه میآشامد آنرا و نزدیک نباشد که فرو برد آنرا بآسانی و میآید او را مرگ از همه

مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿۱۷﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ

جا و نیست او مرده و از پیش رویش عذابیست سخت مثل آنانکه کافر شدند بپروردگار ایشان کردار ایشان

كَرَمَادِ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ۗ لَا يَقْدِرُوْنَ مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ۗ ذٰلِكَ

چون خاکستریست که سخت بوزد بر آن باد در روزیکه باد سخت پیآمده باشد قادر نباشند از آنچه کسب کرده باشند بر چیزی آنست

هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿۱۸﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ

آن گمراهی دور آیا ندانید که خدا آفرید آسمانها و زمین را براستی اگر خواهد ببرد شما را

وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿۱۹﴾ وَّمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿۲۰﴾ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا

و بیاورد خلقی تازه و نیست آن بر خدا دشوار و ظاهر شدند بر خدا همگی پس گفتند ضعیفان

لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ قَالُوْا

مر آنانرا که طلب بزرگی کردند بدرستیکه ما بودیم مر شما را پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما عذاب خدا هیچ چیز گفتند

لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ۗ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿۲۱﴾ وَقَالَ الشَّيْطٰنُ

اگر هدایت کرده بود ما را خدا هدایت کرده بودیم شما را یکسانست بر ما خواه جزع نموده باشیم یا صبر کرده باشیم که نیست ما را هیچ گریزگاهی وگوید شیطان

لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ

چون گزارده شد امر بدرستیکه خدا وعده داد شما را وعده راست و وعده دادم شما را پس خلاف کردم شما را و نبود مرا بر شما

مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ

هیچ تسلطی مگر آنکه خواندم شما را پس اجابت کردید مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید نفسهای خود را نیستم من فریادرس شما

وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و نیستید شما فریادرس من بدرستیکه من کافر شدم بآنکه شریک گردانیده مرا از پیش بدرستیکه ظالمان مر ایشانرا عذابیست پر درد

(٢٢) وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

و درآورده میشود آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان

فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ (٢٣) أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً

در آن باذن پروردگارشان درودشان در آنها سلام است آیا نمی بینی که چگونه زد خدا مثلرا کلمهٔ پاکیزه

كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ (٢٤) تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا

چون درخت پاکیزه است که اصلش ثابت است و فرعش در آسمان داده میشود میوه اش هر حین باذن پروردگارش

وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (٢٥) وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ

و میزند خدا مثلها را از برای مردمان باشد که ایشان پند گیرند و مثل کلمه پلید چون درخت

خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ (٢٦) يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ

پلیدیست که از ریشه کنده شده باشد از بالای زمین که نباشد مرآنرا هیچ قراری ثابت میگرداند خدا آنانرا که گرویدند بگفتار

الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ (٢٧)

ثابت در زندگانی دنیا و در آخرت و اضلال میکند خدا ستمکارانرا و میکند خدا آنچه میخواهد

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ (٢٨) جَهَنَّمَ

آیا نظر نیستی بآنانکه تبدیل کردند نعمت خدا را بکفر و فرود آوردند قوم شانرا بسرای هلاک که دوزخست

يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ (٢٩) وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ

در آیند آنرا و بد است آن جای قرار و گردانیدند مانندها از برای خدا تا گمراه گردانند از راهش بگو کامرانی کنید پس بدرستیکه

مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

بازگشت شما باتش است بگو مر بندگان مرا آنانکه گرویدند که برپای دارند نمازرا و انفاق کنند از آنچه روزی دادیم ایشانرا

سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ

نهان و آشکار پیش از آنکه بیاید روزیکه نباشد بیعی در آن و نه دوستی خداست که آفرید

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ

آسمانها و زمین را و فرو فرستاد از آسمان آبرا پس بیرون آورد بآن از میوه روزی از برای شما و رام کرد

لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

برای شما کشتی را تا روان شود در دریا بامرش و رام کرد برای شما نهرها و مسخر کرد برای شما آفتاب و ماه را

دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾ وَآتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا

دو کوشنده دائمی و رام کرد برای شما شب و روز را و داد تان از هر آنچه خواستید آنرا و اگر بشمارید

نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ

نعمت خدارا احصا نتوانید کرد آنرا بدرستیکه انسان هر آینه سخت ستمکار ناسپاس است و چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بگردان

هٰذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ

این شهر مکه را امن و دور دار مرا و پسرانم را از آنکه پرستیم بتان را ای پروردگار من بدرستیکه آنها گمراه کردند بسیاری را از

النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ

مردمان پس هر که پیروی کرد مرا پس بدرستیکه او از من است و هر که نافرمانی کرد مرا پس بدرستیکه تو آمرزنده مهربانی ای پروردگار من بدرستیکه من ساکن کردانیدم

مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ

برخی از فرزندانم را بوادی که در آن نیست خداوند زراعت نزد خانه تو که حرام گردانیده شده پروردگارا تا برپا دارند نمازرا پس بگردان

أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا

دلهای برخی از مردمانرا که بشتابد بسوی ایشان و روزی ده ایشانرا از ثمرها باشد که ایشان شکر گزاری کنند ای پروردگار ما

إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾

بدرستیکه تو میدانی آنچه پنهان میداریم و آنچه آشکار میکنیم و پوشیده نمیباشد بر خدا هیچ چیز در زمین و نه در آسمان

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَآءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ

ستایش مرخدارا که بخشید بمن در بزرگی اسمعیل و اسحق را بدرستیکه پروردگار من هر آینه شنونده دعاست ای پروردگار

اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۚ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

بگردان مرا برپادارنده نماز و از فرزندانم ای پروردگار من و قبول کن دعای مرا پروردگارا بیامرز مرا و والدینم و مومنانرا

يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظّٰلِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ

روزیکه قائم شود حساب و مپندار البته خدارا بیخبر از آنچه میکنند ستمکاران جز این نیست باز پس میاندازیم

لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۖ وَ

ایشانرا برای روزیکه گشاده بماند در آن چشمها شتابزدگان بالا دارندگان سرهاشانرا برنگردد بسوی ایشان چشمهاشان و

أَفْئِدَتُهُمْ هَوَآءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا

دلهاشان باشد خالی و بیم کن مردمانرا از روزیکه آید ایشانرا عذاب پس گویند آنانکه ستم کردند ای پروردگار

أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا

باز پس دار ما تا مدتی نزدیک تا اجابت نمائیم دعوت ترا و پیروی کنیم رسولانرا آیا نبودید که سوگند میخوردید از پیش که نیست

لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسٰكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا

مرشمارا هیچ زوالی و ساکن شدید در مسکنهای آنانکه ستم کردند بر خودهاشان و ظاهر شد مرشمارا که چگونه کردیم

بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ

با ایشان و زدیم برای شما داستانها و بدرستیکه حیله کردند مکرشانرا و نزد خداست جزای مکرشان و اگرچه بود

مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۗ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ

مکرشان که زایل شود از آن کوهها پس مپندار البته خدارا خلاف کننده وعده اش برسولانش بدرستیکه خدا غالب

ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ ۖ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

صاحب انتقام است روزیکه تبدیل کرده میشود زمین بغیر این زمین و آسمانها و ظاهر شدند از برای خدای یکتای غالب

﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ

و می بینی گناهکارانرا آنروز قرین کرده شدگان در غلها پیراهنهاشان از قطران و بپوشد

در وقت طوفان نوح بآسمان بردند [illegible]

وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَٰذَا

رویهاشان را آتش تا جزا دهد خدا هر نفسی آنچه کسب کرده بدرستیکه خدا زود حسابست این

بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

کفایتست مر مردمانرا و تا ترسانیده شوند بآن و تا بدانند که جز این نیست که اوست خدای یکتا و تا پند گیرند صاحبان خردها

سُورَةُ الْحِجْرِ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً وَهِيَ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ (٤)

حروفها ٢٧٧١ — کلماتها ٦٥٤ — رکوعها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا

این آیتهای کتاب و قرآنیست روشن بساکه آرزو کنند آنها که کافر شدند که کاش بودند

مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَا

مسلمانان واگذار ایشانرا تا بخورند و کامرانی کنند و مشغول کند ایشانرا آرزو پس زود باشد که بدانند و

أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ

هلاک نکردیم هیچ قریه را مگر و بود او را نوشته معلوم پیش نیفتد هیچ امتی از اجلش و باز پس نمانند

﴿٥﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ

و گفتند ای آنکه فرو فرستاده شده بر او ذکر بدرستیکه تو هر آینه دیوانه چرا نمیآری بما فرشتگانرا

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ ﴿٨﴾

اگر هستی از راستگویان فرو نمیفرستیم ملائکه را مگر بحق و نباشند آنگاه از مهلت دادگان

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ

بدرستیکه ما فرو فرستادیم ذکررا و بدرستیکه ما مراورا نگاهدارندگانیم و بدرستیکه فرستادیم پیش از تو در گروههای پیشینیان

﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾ كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

و نمی آمد ایشانرا هیچ رسولی مگر که بودند بآن استهزا میکردند همچنین درمیآریم آنرا در دلهای گناهکاران

[illegible]

١٢ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ١٣ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ
ایمان نمیآورند بآن و بدرستیکه گذشته است آئین پیشینیان و اگر بگشادیم برایشان دری از آسمان

فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ١٤ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ١٥
پس پیوسته همه روزه در آن بالا میرفته باشند هرآینه میگفتند جز این نیست بسته شده چشمهای ما بلکه ایم گروهی سحر کرده شدگان

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ١٦ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ
و بدرستیکه گردانیدیم در آسمان برجها و آراستیم آنرا برای نگرندگان و نگاهداشتیم آنرا از هر

شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ١٧ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ١٨ وَالْأَرْضَ
شیطان رانده شده مگر آنکه بدزدیده گوش فرا داشت پس از پی رفت اورا شهابی روشن و زمین

مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ١٩ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
وسعت دادیم آنرا و افکندیم در آن کوههای استوار و در رویانیدیم ما در آن از هر چیز سنجیده و ساختیم برای شما

فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ٢٠ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا
در آن مایه‌های تعیش و کسی را که نیستید مر اورا روزی دهندگان و نیست هیچ چیز مگر اینکه نزد ما است خزینهایش و

نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ٢١ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
نیفرستیم آنرا مگر باندازهٔ دانسته شده و فرستادیم بادها را بارگرفتها پس فرو فرستادیم از آسمان آب را

فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ٢٢ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ
پس نوشانیدیم شمارا از آن و نیستید شما مر آنرا خزانه داران و بدرستیکه ما هرآینه ایم که زنده کنیم و بمیرانیم و ما ایم وارثان

٢٣ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ٢٤ وَإِنَّ رَبَّكَ
و بتحقیق دانستیم پیش رفتگان را از شما و بتحقیق دانستیم واپس ماندگان را و بدرستیکه پروردگار تو

هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٢٥ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ٢٦
او محشور میکند ایشانرا که او درستکار داناست و بتحقیق که آفریدیم انسانرا از گل خشک شده از لای ریخته شده

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ٢٧ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
و پدر پریان آفریدیمش از پیش از آتش سوزان و هنگامیکه گفت پروردگار تو مر ملائکه را بدرستیکه من آفریننده‌ام

الحجر ... فَاسْتَبِقُوا ... نار جهنم ... ⁂ ... علیه السلام است

بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا

انسانی را از گل خشک از لای ریخته شده پس چون راست کردم او را و دمانیدم در آن از روحم پس بیفتید

لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ

مر او را سجده کنان پس سجده کردند مر او را فرشتگان کلشان همگی مگر شیطان ابا نمود که باشد

مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ

با سجده کنندگان گفت ای شیطان چیست مر ترا که نباشی با سجده کنندگان گفت نیستم من که سجده کنم

لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ

مر انسانی را که آفریدی او را از گل خشک شده از لای ریخته شده گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستیکه تو رانده شده و بدرستیکه

عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ

بر تو است لعنت تا روز جزا گفت ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزیکه برانگیخته شوند گفت پس بدرستیکه تو

مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

از مهلت دادگانی تا روز وقت دانسته شده گفت پروردگار من بآنکه اغوا کردی مرا هر آینه آرایش کنم برای ایشان در زمین

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾

و هر آینه باز دارم ایشان را همگی مگر بندگان تو از ایشان که مخلصانند گفت این راهی است بر من راست

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ

بدرستیکه بندگان من نیست مر ترا بر ایشان تسلطی مگر آنکه پیروی کرد ترا از گمراهان بدرستیکه دوزخ هر آینه وعده گاه

أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

ایشانست همه مر آن راست هفت در مر هر دری راست از ایشان پاره قسمت کرده شده بدرستیکه پرهیزکاران باشند در بهشتها و سرچشمه

﴿٤٥﴾ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾

داخل شوید آنها را بسلامتی ایمنان و بیرون کشیدیم آنچه بود در سینه های ایشان از کینه برادران بر سریرهای روبروی هم دارندگان

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَ

نمیرسد ایشان را در آنها تعبی و نباشند ایشان از آنها بیرون شدگان خبر ده بندگان مرا که بدرستیکه منم آمرزنده مهربان و

[illegible]

أَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا

بدرستیکه عذاب من آنست عذاب دردناک و خبر ده ایشانرا از مهمانان ابراهیم هنگامیکه داخل شدند بر او پس گفتند

سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي

سلام گفت بدرستیکه ما از شما ترسندگانیم گفتند نترس بدرستیکه ما مژده میدهیم ترا به پسری دانا گفت آیا بشارت دادید مرا

عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾

بر آنکه مس کرد مرا پیری پس بچه چیز بشارت میدهید مرا گفتند مژده دادیم ترا براستی پس مباش از نومیدان

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

گفت و کیست که نومید شود از رحمت پروردگارش مگر گمراهان گفت پس چیست کار شما ای فرستادگان

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ

گفتند بدرستیکه ما فرستاده شدیم بسوی گروهی گناهکاران مگر خاندان لوط بدرستیکه ما رهاننده ایشانیم همه مگر زنش

قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ

که تقدیر کردیم که او هر آینه باشد از بازماندگان پس چون آمد آل لوط را فرستادگان گفت بدرستیکه شمائید گروه ناشناخته

﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾

گفتند بلکه آمدیم ترا بآنچه بودند در آن شک میکردند و آورده ایم ترا حق و بدرستیکه ما هر آینه راستگویانیم

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ

پس بیرون بر اهلت را در پاره از شب و تابع شو قفاهای ایشان را و نباید که التفات کند از شما احدی و بروید جائیکه

تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلُ

مامور شده اید و گزارش دادیم بسوی او این امر را که بدرستیکه دنبال اینها است بریده شده صبح کنندگان و آمدند اهل

الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ

شهر شادمانی میکردند گفت بدرستیکه اینها مهمان منند پس رسوا مکنید مرا و بترسید از خدا و خوار مسازید مرا

﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ

گفتند آیا منع نکردیم ترا از جهانیان گفت این است دختران من اگر هستید کنندگان بجان تو که ایشان

ایکه [illegible] در میان بنی عادی جای بود [illegible] و بتبوک بود [illegible] * الحِجر ۸/ در بلاد ثمود [illegible] از وادی القری [illegible] نجم البلدان [illegible] بوادی القری [illegible] وادی القری [illegible] شمال [illegible] وادی القری [illegible]

لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
هرآینه در مستی شان حیران میزیستند پس گرفتشان فریاد مهلک داخل در روز شدگان پس گردانیدیم زبرشرا زیرش و بارانیدیم

عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ
برایشان سنگها از سنگ گل بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست مراهل فراست را و بدرستیکه آن هرآینه براه ثابت است

﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا
بدرستیکه در آن هرآینه آیتی است مرگروندگانرا و اگرچه بودند یاران ایکه هرآینه ستمکاران پس انتقام کشیدیم

مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَآتَيْنَاهُمْ
ازایشان و بدرستیکه آن دو هرآینه در راه روشنند وبتحقیق تکذیب کردند اصحاب حجر رسولانرا و دادیمشان

آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذَتْهُمُ
آیتهای خود پس بودند از آنها اعراض کنندگان و بودند میتراشیدند از کوهها خانها ایمنان پس گرفت ایشانرا

الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
فریاد مهلک بامداد کنندگان پس کفایت نکرد ازایشان آنچه بودند کسب میکردند و نیافریدیم آسمانها و زمین را

وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ ۖ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ
و آنچه میان آنهاست مگر بحق و بدرستیکه قیامت هرآینه آینده است پس درگذر درگذشتنی خوب بدرستیکه پروردگار تو او است آفریدگار

الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ
دانا وبتحقیق دادیم ترا هفت آیه از سوره که دوبار نازل شده و قرآن عظیم مکشای بخواهش البته دو چشمت را

إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ
بآنچه کامرانی دادیم بآن اصنافرا ازایشان و اندوه مخور برایشان و فرود آور بالت را از برای گروندگان و بگو

إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾
بدرستیکه من منم بیم کننده آشکار همچنانکه فرو فرستادیم بر آنانکه قرآنرا پاره پاره جزو جزو کردند آنانکه گردانیدند قرآنرا پاره ها یا سحرها یا کهنها

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
پس بپروردگار تو قسم که هرآینه خواهیم پرسید ایشانرا همه از آنچه بودند که میکردند پس آشکار کن بآنچه مامور شده و روگردان

۸۲

عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۴﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿۹۵﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَسَوْفَ

از مشرکان بدرستیکه ما کفایت میکنیم از تو استهزاء کنندگان را آنانکه میگردانند با خدا خدائی دیگر پس زود باشد

يَعْلَمُونَ ﴿۹۶﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿۹۷﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ

که بدانند وبتحقیق میدانیم که تو تنگ میشود سینه ات بآنچه میگویند پس تسبیح کن بستایش پروردگارت و باش

مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿۹۸﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿۹۹﴾

با سجده کنندگان و بپرست پروردگارت را تا بیاید ترا مرگ

سورة النحل مائة وثمان وعشرون آية وهي نزلت بمكة

حروفها ۷۷۰۷ — کلماتها ۱۸۴۱ — رکوعها ۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۱﴾ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ

آمد فرمان خدا پس طلب تعجیل مکنید آنرا دانم پاک بودنش را و برتر آمده از آنچه شرک میآورند فرو میفرستد ملائکه را با روح

مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿۲﴾ خَلَقَ

از امرش بر آنکه میخواهد از بندگانش که بیم دهید بدرستیکه نیست الهی مگر من پس بترسید از من آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۳﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا

آسمانها و زمین را براستی برتر آمده از آنچه شرک میآورند آفرید انسان را از نطفه پس اکنون

هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿۴﴾ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا ۗ لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۵﴾

او هست جدال کننده آشکار و شتر و گاو و گوسفند آفرید آنها را برای شما در آنهاست گرمی و منفعتها و از آنها میخورید

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿۶﴾ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا

و برای شماست در آنها تجملی در وقتیکه بیاورید از چراگاه و هنگامیکه سر میدهید و بر میدارند بارهای گران شما را و میبرند بشهریکه نبائید

بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۷﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ

رسنده آن مگر بتعب نفسها بدرستیکه پروردگار شما هر آینه مهربان رحیم است و اسبها و استرها و خرها را

۱۵ در تفسیر ... ان ربکم ... در بیان ... ارکان الارض ... از اصول کافی ... روایت شده از حضرت امام محمد باقر ... علیهما السلام ... روایت کرده ... از صادق ... علیه السلام ... ارکان الارض ... ان الارض ... روایت شده از ... امام ... ارکان الارض ... ۱۶ ... لا یخلق ... ارکان ... که بودن ...

لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۚ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑧ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ ۚ وَلَوْ

تا سوار شوید آنها را و باشد آرایشی و میآفریند آنچه را نمیدانید و بر خداست راستی راه و بعضی از آن منحرفست و اگر

شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ⑨ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ

خواستی هر آینه هدایت کردی شما را همه او است که فرو فرستاد از آسمان آبرا برای شما از آنست نوشیدنی و از آنست درختی

فِيهِ تُسِيمُونَ ⑩ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ

که در آن میچرانید میرویاند برای شما بآن کشت را و زیتون و درختان خرما و انگورها و از همه

الثَّمَرَاتِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ⑪ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

ثمرها بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است برای گروهی که اندیشه میکنند و مسخر کرد برای شما شب را و روز را

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑫

و آفتاب و ماه را و ستارهها مسخر شدگانند بفرمان او بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست از برای گروهیکه در مییابند بعقل

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ⑬

و آنچه را آفرید برای شما در زمین که مختلف است اقسامش بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است مر جمعی را که تذکر میکنند

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى

و او است که مسخر کرد دریا را تا بخورید از آن گوشتی تازه و بیرون آرید از آن پیرایه که بپوشید آنرا و می بینی

الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑭ وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ

کشتیها را شکافندگان آب سینه در آن و تا بجوئید از فضلش و باشد که شما شکر کنید و افکند در زمین کوههای استوار

أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑮ وَعَلَامَاتٍ ۚ وَبِالنَّجْمِ هُمْ

مبادا که میل کند با شما و نهرها و راهها باشد که شما راه یابید و علامتها و بستاره ایشان

يَهْتَدُونَ ⑯ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ⑰ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ

راه می یابند آیا پس آنکه میآفریند چون کسی است که نمیآفریند آیا پس پند نمیگیرید و اگر بشمارید نعمت

اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ⑱ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ⑲

خدا را بشمار نتوانید آوردش بدرستیکه خدا هر آینه آمرزنده مهربان است و خدا میداند آنچه را پنهان میدارید و آنچه را آشکار میکنید

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ

و آنانرا که میخوانند از جز خدا نمیتوانند آفرید چیزی را وایشان آفریده میشوند مرده گانند نه زندگان

وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند خدای شما خدائی است یگانه پس آنانکه نمیگروند بآخرت

قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

دلهای ایشان ناشناسا است وایشان سرکشانند ناچار بدرستیکه خدا میداند آنچه پنهان میدارید و آنچه آشکار میکنید

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

بدرستیکه او دوست ندارد سرکشانرا وچون گفته شود مرایشانرا چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما گویند افسانهای پیشینیان

﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا

تا بردارند بارهای گناهشانرا تمام روز قیامت واز بارهای گناه آنانکه گمراه میکنند ایشانرا بدون علمی آگاه باشید

سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُم مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ

بد است آنچه برمیدارند بتحقیق مکر کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس آمد فرمان خدا بناهاشانرا از بیخ پس فرود آمد

عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

برایشان بام از بالاشان و آمد ایشانرا عذاب از آنجا که نمیدانستند پس روز قیامت

يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

خوار میکند ایشانرا و میگوید کجایند انبازان من که بودید مخالفت میورزیدید در آنها گفتند آنانکه داده شدند دانش را

إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ

بدرستیکه رسوائی امروز و بدی بر کافران است آنکه قبض روح میکنند شان فرشتگان ظلم کنندگان خودهاشان

فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِن سُوءٍ ۚ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ

پس درانداختند صلح را که نبودیم کنیم هیچ بدی آری بدرستیکه خدا داناست بآنچه بودید که میکردید پس درآئید درهای

جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ

دوزخ را جاودانیان در آن پس هر آینه بد است آرامگاه تکبر کنندگان و گفته شد مر آنانرا که پرهیزکار شدند چه چیز فرو فرستاد پروردگار

[illegible]

قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ

گفتند خیر یعنی قرآن از برای آنانکه نیکوئی کردند در این دنیا نیکوئیست و هرآینه سرای آخرت بهتر است و هرآینه خوبست سرای

الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ

پرهیزکاران بهشتهای اقامت دائمی داخل میشوند آنرا میرود از زیر آنها نهرها مرایشانراست در آنها آنچه میخواهند

كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

همچنین جزا میدهد خدا پرهیزکارانرا آنهاکه میمیرانندشان ملائکه پاکیزه‌ها میگویند سلام برشما درآئید بهشت را

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ

بسبب آنچه بودید که میکردید آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشانرا ملائکه یا بیاید فرمان پروردگار تو همچنین کردند آنانکه

مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا

بودند پیش از ایشان و ستم نکرد ایشانرا خدا و لیکن بودند که بخودهاشان ظلم میکردند پس رسیدشان جزهای آنچه کردند و احاطه کرد بایشان آنچه

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا

بودند که بآن استهزاء میکردند و گفتند آنانکه شرک آوردند اگر میخواست خدا نمیپرستیدیم از غیر او هیچ چیزرا ما و نه

آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ

پدران ما و حرام نمیکردیم بغیر حکم او هیچ چیزرا همچنین کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس آیا باشد بر رسولان مگر رسانیدن

الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ

آشکار و بتحقیق برانگیختیم در هر امتی رسول که بپرستید خدارا و دور شوید از طاغوت پس از ایشان کسیست که هدایت کرد

وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

و از ایشان کسیست که ثابت شد بر او گمراهی پس گردید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان

إِنْ تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَ

اگر حرص ورزی بر هدایت ایشان پس بدرستیکه خدا هدایت نمیکند کسی را که اضلال میکند و نیست مرایشانرا هیچ یاری کنندگان و

أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ

سوگند خوردند بخدا سخت‌ترین سوگند ایشانرا که برنمیانگیزد خدا کسی را که بمیرد آری وعده دادنی است بر او حق و لیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بیشترین مردمان نمیدانند تا بیان کند از برای ایشان آنکه اختلاف میکردند در آن و تا جدا نماید آنانرا که کافر شدند

أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾
که ایشان بودند دروغگویان جز این نیست گفتار ما مر چیزیرا چون بخواهیم آن آنکه بگوییم مراورا که بشو پس میشود

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ
و آنانیکه هجرت کردند در راه خدا از بعد آنکه ستمکرده شدند هر آینه جای میدهیم ایشانرا در دنیا جای خوب و هر آینه اجر

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمَا
آخرت بزرگتر است اگر باشد که بدانند آنانکه صبر کردند و بر پروردگارشان توکل میکنند و

أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾
نفرستادیم پیش از تو مگر مردانیرا که وحی میکردیم بسوی ایشان و بپرسید از اهل ذکر اگر باشید که ندانید

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ
بحجتها و کتابها و فرو فرستادیم بتو ذکر را تا بیان کنی از برای مردم آنچه فرو فرستاده شد بایشان و باشد که ایشان

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
اندیشه کنند آیا پس ایمن شدند آنانکه مکر کردند بدیهارا که زیر زبر کند خدا بایشان زمین را یا بیاید ایشانرا

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
عذاب از جائیکه ندانند یا بگیرد ایشانرا در گردیدنشان پس نیستند ایشان عاجز کنندگان یا بگیرد ایشانرا

عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ
بر ترسی پس بدرستیکه پروردگار شما هر آینه مهربان رحیم است آیا ندیدند بسوی آنچه آفرید خدا از چیزی که میگردد سایه ایش

عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
از راست و چپها سجده کنندگان مر خدا را و ایشان ذلیلانند و مر خدا را سجده میکنند آنچه در آسمانها و آنچه

فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ
در زمین است از جنبنده و ملائکه و ایشان سرکشی نمیکنند میترسند از پروردگارشان از

لآية لقوم يتفكرون [illegible]

فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۞ ۵۰ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ

بالاشان ومیکنند آنچه مامور میشوند و گفت خدا که مگیرید دو اله را که دو تا است جز این نیست که او اله

وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۵۱ وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ

یکتا است پس از من پس بترسید و مر او راست آنچه در آسمانها و در زمین است و مر او راست دین گردانی است آیا پس جز خدا

تَتَّقُونَ ۵۲ وَمَا بِكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ ۵۳ ثُمَّ إِذَا

پرهیز میکنید و آنچه باشما است از نعمتی پس از خدا است پس چون برسد شما را ضرری پس باو مینالید پس چون

كَشَفَ الضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۵۴ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا

رفع کرد ضرر را از شما همانگاه پاره از شما بپروردگارشان شرک میآورند تا کفران ورزند بآنچه دادیمشان پس برخوردید

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۵۵ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا

پس زود باشد که بدانید و میگردانند برای آنچه نمیدانند بهره از آنچه روزی دادیمشان بخدا سوگند هرآینه پرسیده میشوید از

كُنتُمْ تَفْتَرُونَ ۵۶ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ ۵۷ وَإِذَا بُشِّرَ

بودید افترا میکردید و میگردانند برای خدا دختران دانم پاک بودنش را و مر ایشان راست آنچه میخواهند و چون مژده داده شود

أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۵۸ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ

یکی از ایشان بدختر میگردد رویش سیاه کرده شده و او باشد پر از خشم پنهان شود از قوم از بدی آنچه مژده داده شد بآن

أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۵۹ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

که آیا نگه داردش بر خواری یا پنهان کندش در خاک آگاه باشید بد است آنچه حکم میکنند از برای آنانکه نمیگروند بآخرت

مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۶۰ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم

مثل بد است و از برای خدا است مثل برتر و او است غالب درست کردار و اگر مؤاخذه میکرد خدا مردمان را بستمشان

مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِن دَابَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ

نگذاشته بود بر روی زمین هیچ جنبنده و لیکن باز پس میدارد ایشان را تا وقتی که نام برده شده پس چون آید اجلشان باز پس نمیمانند

سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۶۱ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ

ساعتی و پیش نمی افتند و میگردانند از برای خدا آنچه ناخوش میدارند و وصف میکند زبانهاشان دروغ را که

لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ
مرایشانراست خوبی ناچار بدرستیکه مرایشانراست آتش وبدرستیکه ایشانند پیش فرستادگان بخدا سوگند بحقیقت فرستادیم بسوی امتانی

مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾
پیش از تو پس آراسته کرد برای ایشان دیو رجیم کردار شانرا پس اوست دوست ایشان امروز ومرایشانراست عذابی دردناک

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ
ونفرستادیم برتو کتاب را مگراز برای آنکه بیان کنی برای ایشان آنچه اختلاف کردند درآن وهدایت ورحمت از برای قومی

يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
که بگروند وخدا فرو فرستاد از آسمان آبرا پس زنده کرد بآن زمین را پس از مردنش بدرستیکه درآن هرآینه آیتی است

لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ
برای قومی که میشنوند وبدرستیکه مرشماراست در شتر وگاو وگوسفند عبرتی میآشامانیم شمارا از آنچه در شکمهای آنها از میانه سرگین وخون

لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا
شیری بیغش گوارا مرآشامندگانرا واز ثمرهای درختان خرما وانگورها میگیرید از آن شکری

وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي
وروزی خوب را بدرستیکه درآن هرآینه آیتی است برای جمعی که دریابند بعقل ووحی فرستاد پروردگار تو بسوی زنبور که بگیر

مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ
از کوهها خانهها واز درخت واز آنچه بسازند ازچوب پس بخور از همه ثمرها پس برو راههای

رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
پروردگارت را رام شدگان بیرون میآید از شکمهای آنها آشامیدنی که مختلف است رنگهایش درآن شفائیست برای مردمان بدرستیکه درآن

لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ
هرآینه نشانی است مرجمعی راکه فکر میکنند وخدا آفرید شمارا پس میمیراند شمارا واز شما کسی است که رد کرده میشود بسوی فرومایه ترعمر

لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي
تا نداند پس از دانستن چیزی بدرستیکه خدا دانای تواناست وخدا افزونی داد برخی از شمارا بر برخی در

[illegible]

الرِّزْقِ ۚ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۚ أَفَبِنِعْمَةِ

روزی پس نباشند آنانکه افزونی داده شده‌اند برگردانندگان روزیشان بر آنچه مالک شد دستهاشان پس ایشان در آن یکسانند آیا پس نعمت

اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُم بَنِينَ

خدا انکار میکنند و خدا گردانید برای شما از خودهاتان جفتها و گردانید برای شما از جفتهاتان پسران

وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

و نوادگان و روزی داد شمارا از پاکیزه‌ها آیا پس بباطل میگروند و بنعمت خدا ایشان کفران میورزند

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

و میپرستیدند از غیر خدا آنچه مالک نمیباشد برای ایشان روزی از آسمان و زمین چیزیرا و توانائی ندارند

﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا

پس مزنید برای خدا مثلهارا بدرستیکه خدا میداند و شما نمیدانید زد خدا مثلی بنده

مَّمْلُوكًا لَّا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَن رَّزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا ۖ

درم خریده که قادر نیست بر چیزی و کسیکه روزی دادیم اورا از خود روزی خوبی پس او انفاق میکند از آن پنهان و آشکار

هَلْ يَسْتَوُونَ ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا

آیا یکسان میباشند ستایش مرخدارا بلکه بیشترین ایشان نمیدانند و زد خدا مثلی دو مرد که یکی از آن

أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُّ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ ۖ هَلْ يَسْتَوِي

گنگ است که قادر نیست بر چیزی و او گران است بر صاحبش هرکجا که متوجه میگرداندش نمیآرد خیری آیا یکسانست

هُوَ وَمَن يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ

او و کسیکه میفرماید بعدالت و او است بر راه راست و مرخدا راست نهانی آسمانها و زمین

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُم

و نیست فرمان قیامت مگر چون نظر انداختن چشم یا آن نزدیکتر است بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست و خدا بیرون آورد شما

مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ

از شکمهای مادرانتان که نمیدانستید چیزیرا و گردانید برای شما گوش و دیده‌ها و دلها باشد که شما

[illegible]

تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي
شکر کنید آیا ندیدند بسوی پرنده رام شدگان در میان آسمان نگه نمیدارد ایشان را مگر خدا بدرستیکه در
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
آن هر آینه آیتهاست برای جمعی که ایمان میآورند وخدا گردانید شمارا از خانهاتان آرامگاه وگردانید برای شما از پوستهای
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا
شتر وگاو وگوسفند خانها که سبک میدارید آنهارا روز کوچتان وروز اقامتتان واز پشمهای آنها وکرکهای شان
وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ
وموهاشان پوشش وفرش وسرمایه تجارت تا هنگامی وخدا گردانید برای شما از آنچه آفرید سایبانها وگردانید برای شما از
الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
کوهها خانهای پنهان بودن وگردانید برای شما پیراهنها که نگاه دارد تان از گرما وپیراهنهای جنگ که نگاه دارد شمارا از سختی شما همچنین تمام میکند نعمت خودرا
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ
برشما باشد که شما منقاد شوید پس اگر روگردانند پس نیست برتو مگر رسانیدن آشکار میشناسند نعمت
اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ
خدارا پس انکار میکنند آنرا وبیشتر ایشان کافرانند وروزیکه برانگیزیم از هر امتی شاهدیرا پس
لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا
داده نشود از برای آنانکه کافر شدند ونه ایشان طلب رضاجوئی کرده شوند وچون ببینند آنانکه ستم کردند عذاب پس
يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ
سبک نشود از ایشان ونه ایشان مهلت داده شوند وچون ببینند آنانکه شرک آوردند انبازهای خودرا گویند پروردگارما آنها
شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾
شریکان ما اند که بودیم میخواندیم از غیرتو پس بیندازند بایشان گفتاررا بدرستیکه شما هر آینه دروغگویانید
وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا
وبیندازند باخدا آنروز صلح را وگمشد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند آنانکه کافر شدند وبازداشتند

الشیطان الرجیم واقع شده
الرجیم بنقل جمهور اعوذ بالله من
ابن مسعود از رسول خدا صلی الله علیه
[illegible]
[illegible]
مطابق بعضی از روایات
[illegible]
یعنی چون اراده خواندن قرآن
فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم
[illegible]

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي

از راه خدا افزودیم ایشانرا عذاب بربالای عذاب بسبب آنچه بودند که فساد میکردند و روزیکه برمیانگیزیم در

كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

هر امتی شاهدی برایشان از خودهاشان وآوردیم ترا شاهد بر آنها وفرود فرستادیم برتو این کتاب را

تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ

بیانی کامل مرهمه چیزرا وهدایت ورحمت وبشارت مرمسلمانان را بدرستیکه خدا میفرماید بعدالت و

الْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ

نیکوکاری وبعطا کردن بصاحب قرابت ونهی میکند از کارزشت وناپسند وظلم پند میدهد شمارا باشد که شما

تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَ

پند گیرید ووفاکنید بعهد خدا چون عهدکردید ومشکنید سوگندهارا بعدازاستوار کردنش و

قَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ

بحقیقت گردانیده‌اید شما خدا را برخودتان گواه بدرستیکه خدا میداند آنچه میکنید ومباشید چون زنیکه گردانید

غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ

رشته‌را از بعد محکمی تارهای تاب بازداده میگیرید سوگندهاتانرا مفسده میانتان که باشید گروهی افزونتر

مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

از گروهی جزاین نیست که میآزماید شمارا خدا بآن وهرآینه بیان خواهدکرد برای شما روز قیامت آنچه بودید درآن اختلاف میکردید

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَ

واگر خواسته بود خدا هرآینه گردانیده بود شمارا امت واحد ولیکن گمراه میگذارد آنرا که خواهد وهدایت میکند آنرا که خواهد و

لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا

هرآینه پرسیده میشود البته از آنچه بودید که میکردید ومگیرید سوگندهاتانرا مفسده میانتان پس بلغزد قدمی بعد از ثباتش

وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ

وبچشید اندوه را بآنچه بازداشتید از راه خدا وبرای شما عذابی است بزرگ وعوض مگیرید بپیمان خدا

ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِندَكُمْ يَنفَدُ ۖ وَمَا عِندَ

بهای اندکی را بدرستیکه آنچه نزد خداست بهتر است مرشمارا اگر باشید که بدانید آنچه نزد شماست سپری میشود و آنچه نزد

اللَّهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا

خداست پاینده است و هرآینه جزا میدهیم آنانرا که صبر کردند مزدشانرا به بهتر از آنچه بودند که میکردند هرکه کند کردار شایسته

مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا

از مرد یا زن و او مؤمن باشد پس زندگانی دهیم اورا زندگانی پاکیزه و جزا دهیم ایشانرا مزدشان بهتر از آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ

بودند که میکردند پس چون بخوانی قرآن را پس پناه جوی بخدا از شیطان رانده شده بدرستیکه

لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ

نیست مراورا تسلطی بر آنانکه گرویدند و بر پروردگارشان توکل میکنند نیست تسلطش مگر بر آنانکه

يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُم بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۙ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ

دوست میدارندش و آنانکه ایشان باو شرک آورندگانند و چون تبدیل کنیم آیه را بجای آیه و خدا داناتر است بآنچه فرو فرستد

قَالُوا إِنَّمَا أَنتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ

گویند جزاین نیست که تو افترا کننده بلکه بیشتر ایشان نمیدانند بگو فرود آوردش روح پاکی از پروردگارت

بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ

بحق تا ثابت گرداند آنانرا که گرویدند و از برای هدایت و بشارت از برای مسلمانان و هرآینه میدانیم بدرستیکه ایشان میگویند

إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۗ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ

جزاین نیست که میآموزد اورا انسانی زبان کسیکه میگردانند گفتار را بسوی او اعجمیست و این زبانیست عربی روشن بدرستیکه

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ

آنانکه نمیگروند بآیتهای خدا راه ننماید ایشانرا خدا و از برای ایشان عذابیست دردناک جزاین نیست که می‌بندند دروغرا

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَن كَفَرَ بِاللَّهِ مِن بَعْدِ إِيمَانِهِ

آنانکه نمیگروند بآیتهای خدا و آنگروه ایشانند دروغگویان کسیکه کافر شد بخدا از بعد ایمان آوردن

قوله تعالی ١٠٢ بالحق یعنی ... [illegible] ... لسان الذی یلحدون ... [illegible]

إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ
جز آنکه جبر کرده شد و دلش آرمیده بود بایمان ولیکن کسیکه باز شد بکفر از سینه پس بر ایشانست خشمی

مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠٦ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ
از خدا و از برای ایشانست عذابی بزرگ آن بعلت که ایشان اختیار کردند زندگانی دنیا را بر آخرت و بدرستیکه خدا

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ١٠٧ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ
هدایت نمیکند گروه کافران را آنگروه آنانند که مهر نهاد خدا بر دلهاشان و گوششان و چشمهاشان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ١٠٨ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٠٩ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ
و آنگروه ایشانند بیخبران ناچار بدرستیکه ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران پس بدرستیکه پروردگار تو از برای

هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١١٠
آنانکه هجرت کردند از بعد آنکه عذاب کرده شدند پس جهاد کردند و صبر نمودند بدرستیکه پروردگار تو از بعد آن هر آینه آمرزنده مهربانست

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١١١ وَضَرَبَ
روزیکه آید هر نفسی که مجادله کند از خودش و تمام داده شود هر نفسی جزای آنچه کرد و ایشان ستم کرده نشوند و زد

اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
خدا مثل قریه که بود امن آرمیده میآمد روزیش فراوان از همه جا پس کفران ورزید

بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ١١٢ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
نعمتهای خدا پس چشانیدش خدا پوشش گرسنگی و بیم بآنچه بودند که میکردند و بتحقیق آمد ایشانرا

رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ١١٣ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا
رسولی از ایشان پس تکذیب کردند او را پس گرفت ایشان عذاب و ایشان بودند ستمکاران پس بخورید از آنچه روزی داد شما را خدا حلال

طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ١١٤ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ
پاکیزه و شکر کنید نعمت خدا را اگر هستید او را میپرستید جز این نیست حرام کرد بر شما مردار و خون

وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
و گوشت خوک و آنچه بانگ زده شد برای غیر خدا بآن پس آنکه مضطر شد که نه باغی باشد و نه عادی پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ ﴿١١٥﴾

و مگویید برای وصف کردن زبانشان دروغ را که این حلال است و این حرام تا ببندید بر خدا

الْكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ

دروغ را بدرستیکه آنانکه ببندند بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند مایهٔ تعیش کمی است و از برای ایشانست عذابی

أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا

پردرد و بر آنانکه یهود شدند حرام کردیم آنچه خواندیم بر تو از پیش و ستم نکردیم ایشانرا ولیکن بودند که

أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ

بخودهاشان ستم میکردند پس بدرستیکه پروردگار تو است مر آنانرا که کردند بدیرا بنادانی پس توبه کردند پس از آن

وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا

و بسامان آمدند بدرستیکه پروردگار تو پس از آن هر آینه آمرزنده مهربانست بدرستیکه ابراهیم بود پیشوا مطیع از برای خدا حق گرای

وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ ۚ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَ

و نبود از مشرکان شکر کننده مر نعمتهای او را برگزیدش و هدایت کردش براه راست و

آتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ

دادیمش در دنیا خوبی و بدرستیکه او است در آخرت هر آینه از شایستگان پس وحی فرستادیم بسوی تو که پیروی کن

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ

کیش ابراهیم را حق گرای و نبود از شرک آورندگان جز این نیست گردانیده شد شنبه بر آنانکه اختلاف کردند در آن

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ

و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند بخوان براه پروردگار

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۖ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

بحکمت و پند خوب و مجادله کن با ایشان بآنچه آن خوبتر است بدرستیکه پروردگار تو او است داناتر بآنکه گمشد

عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۖ وَلَئِنْ

از راهش و او است داناتر بهدایت یافتگان و اگر عقوبت کنید پس عقوبت کنید بمانند آنچه عقوبت کرده شدید بآن و اگر

صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي

صبر کنید هر آینه آن بهتر است از برای صبر کنندگان و صبر کن و نیست صبر تو مگر بتوفیق خدا و اندوه مخور برایشان و مباش در

ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

تنگی از آنچه مکر میکنند بدرستیکه خدا با آنانست که پرهیزکار شدند و آنانکه ایشان نیکوکارانند

سورة بني إسرائيل مائة و احدى عشرة آية و مكية

حروفها ٦٤٦٠ — كلماتها ١٩٢٣ — ركوعها ١٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ

دائم پاک بودن آنکه برد در شب بنده اش را شبی از مسجد الحرام بمسجد اقصی که برکت دادیم پیرامونش

لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي

تا بنمایم اورا از آیتهای خود بدرستیکه اوست اوشنوای بینا و دادیم موسی را توریة و گردانیدیمش هدایت از برای

إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا

فرزندان یعقوب که مگیرید از غیر من کارگذاری فرزندان آنکه حمل کردیم با نوح بدرستیکه او بود بنده

شَكُورًا ﴿٣﴾ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا

شکرگذار و اعلام نمودیم بنی اسرائیل در کتاب که فساد خواهید کرد البته در زمین دو بار و هر آینه سرکشی خواهید کرد

كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ

سرکشی بزرگ پس چون بیاید وعده نخستین آن دو برانگیزیم برشما بندگانی مرمارا صاحبان قوت سخت پس پویند بجستجو میانه

الدِّيَارِ ۚ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ

خانها و بود وعده کرده شده پس برگردانیدیم برای شما نصرت را برایشان مدد کنیم شمارا بمالها و

بَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ

پسران و گردانیدیم شمارا بسیارتر از راه شمار اگر خوب کردید خوب کردید برای خودهاتان واگر بد کردید پس برخودتانراست

فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوٓءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا
پس چون بیاید وعده دیگر تا بد سازند رویهای شما را و تا داخل شوند در مسجد چنانکه داخل شدند آنرا اول بار و تا تباه گردانند

مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ⑦ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
آنچه را که غالب شده تباه گردانیدنی شاید پروردگار شما که رحم کند شما را و اگر عود کنید عود خواهیم کرد و گردانیدیم دوزخ را از برای کافران

حَصِيرًا ⑧ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ
جای حبس بدرستیکه این قرآن هدایت میکند بآنچه آن درست تر است و بشارت میدهد آن مؤمنان را که میکنند کارهای شایسته

أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ⑨ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ⑩
اینکه مر ایشان را است مزدی بزرگ و بدرستیکه آنانکه ایمان نیاورند بآخرت مهیا کرده ایم برای ایشان عذابی دردناک

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ⑪ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ
و درخواست میکند انسان شر را مثل درخواست کردنش خیر را و بود انسان شتاب کننده و گردانیدیم شب را

وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
و روز را دو آیت پس محو کردیم آیت شب را و گردانیدیم آیت روز را نور دهنده چشم تا بجوئید فضل را از پروردگار تا

وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ⑫ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ
و تا بدانید شمار سالها و حساب را و هر چیزی تفصیل دادیم آنرا تفصیل دادنی و هر انسانی ملازم گردانیدیم او را

طَآئِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ⑬ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ
عملش در گردنش و بیرون آوردیم برای او در روز قیامت نامه که خواهد دید آنرا گشوده بخوان نامه ات را بس است

بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ⑭ مَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
نفس تو امروز بر تو حساب کننده آنکه هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافت برای خودش و آنکه گمراه شد پس جز این نیست

يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ⑮ وَ
گمراه میشود برخودش و برنمیدارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را و نباشیم عذاب کنندگان تا آنکه بفرستیم رسولی را و

إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا
چون خواهیم که هلاک کنیم قریه را امر فرمائیم بطاعت بناز و نعمت پرورده گانشرا پس نافرمانی میکنند در آن پس ثابت میشود در آن حکم پس هلاک میکردیم آنرا

تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ

هلاک کردنی و بسیار هلاک گردانیدیم از قرنها از بعد نوح و کافیست پروردگارت بگناه بندگانش

خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا

آگاه بینا کسیکه خواهد آن شتابنده را تعجیل میکنیم برای او در آن آنچه میخواهیم از برای آنکه میخواهیم پس میگردانیم

لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ

برایش دوزخ را که در شود در آن نکوهش کرده شده رانده شده و کسیکه خواست آخرت را و کوشش کرد برای آن کوشش خودرا و او

مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۚ

مؤمن است پس آنها باشد سعیشان مقبول هریکرا مدد میکنیم آنهارا و اینهارا از بخشش پروردگارتو

وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلَلْآخِرَةُ

و نباشد بخشش پروردگارتو بازداشته شده بنگر چگونه افزونی دادیم برخی از ایشانرا بر برخی و هرآینه آخرت

أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا

بزرگتر است بمراتب و بزرگتر است از جهت افزونی دادن مگردان با خدا خدای دیگر پس بنشینی نکوهش کرده شده تنها واگذاشته شده

﴿٢٢﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ

و حکم کرد پروردگارت که نپرستید مگر او را و بوالدین نیکوئی کردن اگر برسند نزد تو به پیری

أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا

یکیشان یا هردوشان پس مگوی مرآن دورا اُف و زجر مکن آن دورا و بگوی مرآن دورا گفتنی خوب و فرود آور برای آن دوتا

جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي

بال تواضع را از مهربانی و بگو پروردگارا رحمت کن آندو تارا همچنانکه تربیت کردند مرا که بودم خرد و پروردگارشما داناتر است بآنچه در

نُفُوسِكُمْ ۚ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ

نفسهای شماست اگر باشید نیکوکاران پس هرآینه او باشد مر بازگشت کنندگانرا آمرزنده و بده صاحب قرابت را حقش

وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۖ

و بیچاره را و راهگذری را و مباش پاشیدنی باسراف بدرستیکه پاشندگان باسراف باشند برادران شیاطین

وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾ وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا

و باشد شیطان مر پروردگارش را ناسپاس وا گر اعراض کنی از ایشان برای طلب رحمتی از پروردگارت که امید میداری

فَقُل لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ

پس بگو مر ایشانرا گفتاری نرم و مگردان دستت را بربسته بگردنت و مگشایش همگی گشادن

فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ

پس بنشینی ملامت کرده شده مغموم بدرستیکه پروردگارت گشاده میگرداند روزیرا برای آنکه میخواهد و تنگ میگرداند بدرستیکه او باشد

بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ

به بندگانش آگاه بینا و مکشید فرزندانتانرا از بیم تنگدستی ما روزی میدهیم ایشانرا و شما را

إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ٣٢

بدرستیکه کشتن ایشان باشد گناهی بزرگ و پیرامون مگردید زنارا بدرستیکه آن باشد کاری زشت و بد است از جهة راه

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا

و مکشید نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق و کسیکه کشته شد مظلوم پس بحقیقت گردانیدیم از برای وارثش تسلطی

فَلَا يُسْرِف فِّي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

پس نباید که اسراف کند در قتل بدرستیکه او باشد یاری کرده شده و پیرامون مگردید مال یتیم را مگر بآنکه آن بهتر است

حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ

تا برسد بکمال قوتش و وفا کنید به پیمان بدرستیکه پیمان باشد پرسیده شده و تمام کنید پیمانه را چون بپیمائید

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ

و وزن کنید بترازو و باقپان درست آن بهتر است و خوبتر بحسب عاقبت و پیرو مشو آنچه نباشد مر ترا

بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي

بآن دانش بدرستیکه گوش و چشم و دل همه آنها باشد از آن پرسیده شونده و راه مرو در

الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ

زمین از راه کبر و ناز بدرستیکه تو رخنه نتوانی کرد زمین را و هرگز نخواهی رسید بکوهها در بلندی همه آن باشد بدیش

عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ

نزد پروردگار تو ناخوش داشته شده آن از آنچه وحی فرستاد بتو پروردگارت از حکمت و مگردان با خدا

إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ

الهی دیگر پس انداخته شوی در دوزخ ملامت کرده شده رانده شده آیا پس مخصوص کرد شما را پروردگار شما به پسران و گرفت از

الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ

فرشتگان دختران بدرستیکه شما هرآینه میگوئید سخنی بزرگ و بتحقیق بیان کردیم مکرر در این قرآن

لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ

تا پند گیرند و نیفزود ایشان را مگر نفرت بگو اگر بود با او الهان چنانکه میگویند آنگاه هرآینه جستندی بسوی

ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ

صاحب عرش راهی منزه است او و برتر است از آنچه میگویند برتری بزرگی تسبیح میکند مر او را آسمانهای

السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ

هفتگانه و زمین و هرکه در آنهاست و نیست هیچ چیز مگر که تسبیح میکند بستایش او و لیکن نمیفهمید تسبیح ایشان را

إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بدرستیکه او باشد بردبار آمرزنده و چون بخوانی قرآن میگردانیم میان تو و میان آنانکه نمیگروند

بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ

بآخرت پرده پوشیده و گردانیدیم بر دلهاشان پوششها مبادا که بفهمند آنرا و در گوشهاشان گرانی

وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ

و چون ذکر کنی پروردگارت را در قرآن تنها برگردند بر پشتهاشان رمندگان ما داناتریم بآنچه گوش میدارند

بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا

بآن هنگامیکه گوش میدارند بسوی تو و آنگاه که ایشانند در رازگوئی آنگاه که میگویند ظالمان پیروی نمیکنید مگر مردی را سحر کرده شده

﴿٤٧﴾ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا أَإِذَا

بنگر چگونه زدند برای تو مثلها را پس گمراه شدند پس نمیتوانند یافت راهی و گفتند آیا چون

كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾
باشیم استخوانها و ریزه ریزه آیا ما برانگیخته شدگانیم بآفرینش تازه بگو باشید سنگها یا آهن
أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ
یا خلقی از آنچه عظیم آید در سینه هاتان پس بزودی خواهند گفت کیست که باز میآورد ما را بگو آنکه پدید آورد شما را اول
مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾
بار پس بزودی بجنبانند بسوی تو سرهاشان را و میگویند خواهد بود آن بگو شاید که بوده باشد نزدیک
يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي
روزیکه میخواند تان پس اجابت میکنید بستایش او و گمان میبرید که درنگ نکرده اید مگر اندکی و بگو مر بندگان مرا
يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ
که گویند آنچه آن خوبتر است بدرستیکه دیو رجیم فساد میکند میانشان بدرستیکه شیطان باشد مر انسان را
عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
دشمنی آشکار پروردگار شما داناتر است بشما اگر خواهد رحم کند شما را یا اگر خواهد عذاب کند شما را و نفرستادیم ترا
عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ
بر ایشان کارگذار و پروردگار تو داناتر است بکسیکه در آسمانها و زمین است و بتحقیق که افزونی دادیم بعضی
النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
از پیغمبران را بر بعضی و دادیم داود را زبور بگو بخوانید آنانرا که دعوی کردید از غیر او پس مالک نباشند
كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ
رفع ضرر را از شما و نه تغییر را آنها که میخوانند میجویند بسوی پروردگارشان وسیله
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾
هر کدام ایشان که نزدیکتر و امید میدارند رحمتش را و میترسند از عذابش بدرستیکه عذاب پروردگارت باشد حذر کرده شده
وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ
و نیست هیچ قریه مگر که ماییم هلاک کننده اش پیش از روز قیامت یا عذاب کننده اش عذابی سخت باشد

ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝٥٨ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ

آن در کتاب نوشته شده و باز نداشت ما را که بفرستیم آیتها را مگر آنکه تکذیب کردند آنرا پیشینیان

وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝٥٩ وَإِذْ قُلْنَا

و دادیم ثمود را ناقه بینا کننده پس ستم کردند بآن و نمیفرستیم آیتها را مگر برای بیم دادن و هنگامیکه گفتیم

لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَ

مر ترا بدرستیکه پروردگار تو احاطه کرده بر مردمان و نگردانیدیم آن خوابرا که نمودیم ترا مگر ابتلائی برای مردمان و

الشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝٦٠ وَإِذْ قُلْنَا

آن درخت لعنت کرده شده در قرآن و بیم میدهیم ایشانرا پس نمیافزاید ایشانرا مگر زیاده روی عظیمی و چون گفتیم

لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝٦١

مر فرشتگانرا سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس گفت آیا سجده کنم از برای آنکه آفریدی از گل

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ

گفت خبر ده مرا که این کسیکه تفضیل دادی بر من هر آینه اگر بازپس داری مرا تا روز رستخیز هر آینه بنیاد بر اندازم البته فرزندانش

إِلَّا قَلِيلًا ۝٦٢ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ۝٦٣

مگر اندکی گفت برو پس کسیکه پیرو شود ترا از ایشان پس بدرستیکه دوزخ جزای شماست جزای تمام

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ

و لغزش ده کسی را که توانی از ایشان بآواز ت و فریاد زن بر ایشان با سواران ت و پیادگان ت و انباز شو ایشانرا

فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝٦٤ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ

در مالها و اولاد و وعده ده ایشانرا و وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر فریب بدرستیکه بندگان من نیست

لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝٦٥ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا

مر ترا بر ایشان تسلطی و بس باشد پروردگارت وکیل پروردگار شماست که میراند برای شما کشتی را در دریا تا بجوئید

مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝٦٦ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ

از فضلش بدرستیکه او باشد بشما مهربان و چون مس کند شما را ضرر در دریا گم شود آنرا که میخوانید از غیر او

فَلَمَّا نَجّٰىكُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُوْرًا ﴿٦٧﴾ اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ
پس چون نجات داد شما را بسوی بیابان روی گردان شدید و باشد انسان ناسپاس آیا پس ایمن شدید که فرو برد با شما طرف
الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ وَكِيْلًا ﴿٦٨﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُّعِيْدَكُمْ فِيْهِ تَارَةً
بر را یا فرستد بر شما تند بادی سنگ ریزه باشی را پس نیابید برای خود حافظی را آیا ایمن شدید که باز گرداند شما را در آن بار
اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيْحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهٖ
دیگر پس فرستد بر شما درهم شکننده از باد پس غرق کند شما را بسبب آنکه کافر شدید پس نیابید برای خود بر ما بآن
تَبِيْعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيْۤ اٰدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ
از پی آینده و بتحقیق گرامی گردانیدیم فرزندان آدم را و برداشتیم ایشان را در بیابان و دریا و روزی دادیم ایشان را از پاکیزها
وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلٰى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوْا كُلَّ اُنَاسٍۭ بِاِمَامِهِمْ ۚ فَمَنْ اُوْتِيَ
و افزونی دادیم ایشان را بر بسیاری از آنکه آفریدیم افزونی دادنی روزی که میخوانیم هر مردمانی را با امامشان پس آنکه داده شد
كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ فَاُولٰٓئِكَ يَقْرَءُوْنَ كِتٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ فِيْ هٰذِهٖۤ
کتابش بدست راستش پس آنها میخوانند نامه خود را و ستمکرده نمیشوند مقدار فتیلی و کسیکه باشد در این دنیا
اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٧٢﴾ وَاِنْ كَادُوْا لَيَفْتِنُوْنَكَ عَنِ الَّذِيْۤ اَوْحَيْنَاۤ
کور پس او هست در آخرت کور و گمراه تر است و بدرستیکه نزدیک بودند که بفتنه اندازند ترا از آنچه وحی کردیم
اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهٗ ۖ وَاِذًا لَّاتَّخَذُوْكَ خَلِيْلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَاۤ اَنْ ثَبَّتْنٰكَ لَقَدْ كِدْتَّ
بسوی تو تا افترا بندی بر ما جز آنچه وحی کردیم آنرا و آنگاه بگیرند ترا دوست و اگر نه اینکه ثبات دادیم ترا هر آینه نزدیک بودی
تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيْلًا ﴿٧٤﴾ اِذًا لَّاَذَقْنٰكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ
که میل کنی بسوی ایشان چیزی را اندک آنگاه هر آینه میچشانیم ترا دو چندان عذاب زندگی و دو چندان عذاب مردن پس نیابی
لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ﴿٧٥﴾ وَاِنْ كَادُوْا لَيَسْتَفِزُّوْنَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوْكَ مِنْهَا وَاِذًا لَّا يَلْبَثُوْنَ
برای خود در دفع عذاب یاری کننده و بدرستیکه نزدیک بود که بلغزانند ترا از زمین تا بیرون کنند ترا از آن و آنگاه درنگ نمیکردند
خِلٰفَكَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا
پس از تو مگر اندکی بدستور آنانکه بتحقیق فرستادیم پیش از تو از رسولان ما و نیابی مر دستور ما را

تَحْوِيلًا ﴿۷۷﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ
تغییری برپا دار نمازرا وقت زوال آفتاب تا تاریکی شب وخواندن صبح را بدرستیکه خواندن صبح

كَانَ مَشْهُودًا ﴿۷۸﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
باشد حاضر شده بملائکه شب وروز واز شب پس بیدار شو بآن زیادتی مرترا شاید که جای دهد ترا پروردگارت بجایگاه

مَّحْمُودًا ﴿۷۹﴾ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ
ستوده وبگو پروردگارمن داخل کن مرا داخل کردن براستی وبیرون آور مرا بیرون آوردن براستی وبگردان از برای من از نزد تو

سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿۸۰﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿۸۱﴾ وَنُنَزِّلُ
تسلطی یاور وبگو آمد حق وناچیز شد باطل بدرستیکه باطل باشد ناچیز وفرو فرستیم

مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿۸۲﴾ وَإِذَا
از قرآن آنچه آن شفاست ورحمتیست از برای گروندگان ونمی افزاید ستمکارانرا جز زیان وچون

أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿۸۳﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ
انعام میکنیم بر انسان روی بگرداند ودور شود بیک طرفش وچون مس کند اورا شر وسختی باشد ناامید بگو هرکس میکند

عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿۸۴﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ
بمانند شکلش پس پروردگار شما داناتر است بآنکه او درست تر است از جهة راه ومیپرسند ترا از روح بگو

الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۸۵﴾ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي
روح از امر پروردگار من است وداده نشدید از دانش مگر اندک واگر بخواهیم هرآینه میبریم آنچه

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿۸۶﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ
وحی کردیم بتو پس نیابی برای خود بآن برما کارگذاری مگر رحمتی از پروردگارت بدرستیکه فضل او

كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿۸۷﴾ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ
باشد برتو بزرگ بگو هرآینه اگر جمع شوند آدمیان وپریان برآنکه بیاورند مانند این قرآنرا

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿۸۸﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا
نیاورند مانندش را واگرچه باشند بعضیشان مر بعضی را هم پشت وبتحقیق مکرر گردانیدیم برای مردمان دراین

[illegible]

الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰىٓ اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ

قرآن از هر داستانی پس سر باززدند اکثر مردمان مگر ناسپاسی را وگفتند ایمان نیاریم مرترا تاآنکه روان کنی

لَنَا مِنَ الْاَرْضِ يَنْۢبُوْعًا ﴿٩٠﴾ اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا

برای ما از زمین چشمه یا باشد مرترا از بوستانی از خرمابنان وانگور پس روان سازی نهرها را درمیانش

تَفْجِيْرًا ﴿٩١﴾ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا

روان ساختنی یا بیفکنی آسمانرا چنانکه دعوی کردی بر ما پاره پاره یا بیاوری خدا وفرشتگانرا کفیل یا شاهد

﴿٩٢﴾ اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَآءِ ۗ وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ

یا باشد مرترا خانهٔ از طلا یا بالا روی در آسمان وباور نداریم هرگز مر بالا رفتن ترا تاآنکه فرود آوری

عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ

بر ما کتابیکه بخوانیم آنرا بگو منزه است پروردگارم آیا هستم مگر انسانی رسول ومنع نکرد مردمانرا که

يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ

ایمان آرند چون آمد ایشانرا هدایت مگر آنکه گفتند آیا برانگیخت خدا انسانیرا رسول بگو اگر بودی در زمین

مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ

ملائکه که راه میرفتند آرمیدگان هرآینه فرود فرستاده بودیم بر ایشان از آسمان ملکی را رسول بگو بس است خدا

شَهِيْدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۗ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿٩٦﴾ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ

گواه میان من ومیان شما بدرستیکه او باشد به بندگانش آگاه بینا وکسیرا که هدایت کند خدا پس اوست راه یافته

وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا

وکسیرا که گمراه گذارد پس هرگز نخواهی یافت برایشانرا یاوران از غیرش وحشر کنیم ایشانرا روز قیامت بر روهاشان کوران

وَّبُكْمًا وَّصُمًّا ۗ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۗ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ﴿٩٧﴾ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا

وگنگان وکران جایگاهشان دوزخست هرگاه فرونشیند زیاده زیاد کنیم ایشانرا از جهة افروختن آتش آن جزای آنهاست بسبب آنکه ایشان کافر شدند

بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ

بآیتهای ما وگفتند آیا چون باشیم استخوانها وریزه ریزه آیا مائیم هرآینه برانگیخته شدگان خلقی تازه آیا ندیدند بدرستیکه

اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلٰى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا

خدائی که آفرید آسمانها و زمین را تواناست بر آنکه بیافریند مانند ایشانرا و گردانید برای ایشان اجلی نیست

رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظّٰلِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا

شکی در آن پس سر باز زدند ستمکاران مگر ناسپاسی بگو اگر شما مالک بودید خزینه های رحمت پروردگار مرا

لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسٰى تِسْعَ آيَاتٍ

هرآینه امساک میکردید شما از ترس نفقه کردن و باشد انسان بخیل و بتحقیق دادیم موسی را نه نشانه

بَيِّنَاتٍ فَسْئَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

روشن پس بپرس از بنی اسرائیل وقتیکه آمد ایشانرا پس گفت مر او را فرعون بدرستیکه من هرآینه گمان ترا ای موسی جادو کرده شده

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

گفت بتحقیق دانسته که فرو نفرستاد اینهارا مگر پروردگار آسمانها و زمین دلیلهای روشن بدرستیکه من هرآینه گمان میبرم ترا ای فرعون هلاک کرده شده

﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي

پس خواست که برکنده کند ایشانرا از زمین پس غرق کردیش و هرکه با او بود همه و گفتیم ما پس از او مر بنی

إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾ وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَ

اسرائیل را که ساکن شوید آن زمین را پس چون آید وعده آخرت آوریم شما را آمیخته باهم و بحق فرو فرستادیم قرآنرا و

بِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلٰى

بحق فرود آمد و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده و قرآنی که جدا جدا کردیم آنرا تا بخوانی آنرا بر مردمان

مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ

بآرام و فرود فرستادیم آنرا فرود فرستادنی بگو بگروید بآن یا نگروید بدرستیکه آنانکه داده شدند علم را پیش از آن

إِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا

چون خوانده میشود برایشان بر رو میافتند بذقنها سجده کنان و میگویند منزه است پروردگار ما بدرستیکه باشد وعده پروردگار

لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ

هرآینه کرده شده و بر روی میافتند بذقنها میگریند و میافزاید ایشانرا تضرع بگو بخوانید خدارا با اسم الله یا بخوانید بنام رحمن

أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ
هرکدام که بخوانید پس مراورا است نامهای نیک و بلند مکن نمازت را و آهسته مکن آنرا و بجوی میانهٔ آن

سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ
طریقی و بگوی ستایش مرخدایرا که نگرفت فرزندی و نبوده مراورا انبازی در پادشاهی و نبوده مراورا

وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ ۖ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾
یاوری از خواری و تعظیم کن اورا تعظیم کردنی

سورة الكهف مائة وعشر آية وهي نزلت بالمكة

حروفها ٦٣٦٠ — كلماتها ١٥٧٧ — ركوعها ١٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ *
بنام خداوند بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَل لَّهُ عِوَجًا ﴿١﴾ قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا
ستایش مرخدایرا که فروفرستاد بر بنده اش کتاب را و نگردانید مرآنرا کژی راست درست تا بترساند عذابی

شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾
سخت از نزد او و مژده دهد گروندگانرا که میکنند کارهای شایسته که مرایشانراست مزدی نیکو

مَّاكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾ مَّا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا
درنگ کنندگان درآن همیشه و بیم دهد آنانرا که گفتند گرفت خدا فرزند نباشد مرایشانرا بآن هیچ علمی و نه

لِآبَائِهِمْ ۚ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ۚ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ
مرپدرانشانرا عظیم آمد آن کلمه که بیرون میآید از دهنهای ایشان نمیگویند مگر دروغ را پس شاید تو هلاک کننده

نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ
خودت را بر اثرهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین کلام از راه اندوه بسیار بدرستیکه ما گردانیدیم آنچه بر زمین است

زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾
زینتی مرآنرا تا آزمائیم ایشانرا که کدامشان خوبتر است از راه کردار و بدرستیکه ما هرآینه گردانندگانیم آنچه را برآن است زمین ساده

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ
بلکه پنداشتی که بدرستیکه اصحاب کهف و رقیم بودند از آیتهای ما عجب هنگامیکه جای گرفتند جوانان بسوی غار

[illegible] ابوالفتح رازی [illegible] ازنظم غار و [illegible] اصحاب کهف [illegible] * أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ [illegible] بعضی نقل شده * [illegible]

فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ

پس گفتند ای پروردگار ما بده ما را از نزد خود رحمتی و آماده گردان برای ما از کار ما راه یافتن بحق پس زدیم بر گوشهای شان

فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَّحْنُ

در آن غار سالها بشماره پس برانگیختیم ایشان را تا بدانیم که کدام از آن دو گروه شماره نگاه دارنده تر است مر آنچه درنگ کردند از زمانه

نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ۚ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ

ما میخوانیم بر تو خبر ایشان را بحق بدرستیکه ایشان بودند جوانانیکه گرویدند به پروردگار خود و افزودیم ایشان را هدایت و بستیم بر

قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَ مِن دُونِهِ إِلَٰهًا

دلهای شان هنگامیکه برخاستند پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز نخوانیم از غیر او خدائی

لَّقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً ۖ لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم

هر آینه گفته باشیم آنگاه دور از صواب را اینها قوم ما گرفتند از غیر او الهان چرا نمیآرند بر ایشان

بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾ وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ

حجتی روشن پس کیست ظالمتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را و چون کناره گیرید از ایشان و آنچه میپرستند

إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنشُرْ لَكُمْ رَبُّكُم مِّن رَّحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُم مِّنْ أَمْرِكُم مِّرْفَقًا

از جز خدا پس جای گیرید بآن غار تا بگستراند برای شما پروردگار تان از رحمتش و آماده کند برای شما از کار تان مایه انتفاع را

﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَت تَّزَاوَرُ عَن كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقْرِضُهُمْ

و می بینی آفتاب را چون برآید منحرف شود از غار شان بجانب راست و چون فرو شود قطع کند ایشان را

ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ۗ مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَن

بجانب چپ و ایشان بودند در فراخنای از آن آن از آیتهای خداست کسیرا که هدایت کند خدا پس او است راه یافته و کسیرا

يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ ۚ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ

که اضلال کند پس هرگز نیابی مر او را یاوری ارشاد دهنده و می پنداری ایشان را بیداران و ایشان خفتگان بودند و میگردانیم ایشان بجانب راست

وَذَاتَ الشِّمَالِ ۖ وَكَلْبُهُم بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ ۚ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ

و بجانب چپ و سگ شان گستراننده بود دو ساعد خود را باستانه آن در غار اگر دیده ور میشدی برای ایشان پشت میگردانیدی

فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ
از آنها بگریختن و هر آینه پر کرده بشدی از ایشان از ترس و همچنین برانگیختیم ایشان را تا پرسش کنند میان ایشان گفت گوینده از ایشان

كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُم
که چند درنگ کردید گفتند درنگ کردیم روزی یا بعضی از روز گفتند پروردگار شما داناتر است بانچه درنگ کردید پس بفرستید یکی تا را

بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُم بِرِزْقٍ مِّنْهُ
با درمشان این بسوی شهر تا به بیند که کدام از اهل شهر پاکیزه تر است طعامش پس بیاورد شمارا روزی از آن

وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ
باید که نرمی و تلطف کند و نباید که آگاهی دهد بشما احدیرا بدرستیکه ایشان اگر دست یابند برشما سنگسار کنند شمارا یا بازگردانند شمارا

فِي مِلَّتِهِمْ وَلَن تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾ وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
در کیش خود و هرگز رستگار نشوید آنگاه هرگز و همچنین واقف گردانیدیم برایشان تا بدانند بدرستیکه وعده خدا

حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم
حق است و بدرستیکه قیامت نیست شکی در آن هنگامیکه نزاع میکردند میان خود در کار ایشان پس گفتند بنا کنید برایشان

بُنْيَانًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾
بنائی پروردگار ایشان داناتر است بایشان گفتند آنانکه غالب شدند بر امر ایشان هرآینه میسازیم برایشان مسجدی

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ
بزودی میگویند سه تا بودند چهارمشان بود سگشان و میگویند پنج تن بودند ششم ایشان بود سگشان انداختنی به ناپیدا

وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِم مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا
و میگویند هفت تن بودند و هشتم ایشان بود سگشان بگو پروردگارم داناتر است بشمار ایشان نمیدانند ایشانرا مگر اندکی پس

تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي
جدال مکن در ایشان مگر جدالی ظاهر و فتوی مجوی در ایشان از آنها احدیرا و مگوی البته مر چیزی را که من

فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُر رَّبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَن
کننده ام آنرا فردا مگر آنکه خواهد خدا و یاد کن پروردگارت را چون فراموش کردی و بگو شاید که

[illegible]

يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿۲۴﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ

هدایت کند مرا پروردگارم تا نزدیک شوم باین از راه هدایت یافتن ودرنگ کردند در غارشان سیصد سال

وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿۲۵﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَ

وافزودند نه را بگو خدا داناتر است بآنچه درنگ کردند مراوراست نهانی آسمانها و زمین چه بیناست او و

أَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿۲۶﴾ وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ

چه شنواست نیست ایشانرا از غیراو هیچ یاری و شریک نمیکند در حکمش احدیرا وبخوان آنچه وحی فرستاده شد بتو

مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿۲۷﴾ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ

از کتاب پروردگارت نیست بدل کننده مرکلمه‌های اورا وهرگز نیابی از غیراو پناهی وشکیبا گردان نفست را

مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ

با آنانکه میخوانند پروردگارشانرا بامداد وشبانگاه میخواهند رضای اورا ونباید درگذرد دوچشمت

عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ

از ایشان که میخواسته باشی آرایش زندگانی دنیارا واطاعت مکن کسیرا که غافل کردیم دل اورا از یادخود وپیروی

هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿۲۸﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ

آرزوی خویش را و باشد کاراو تباه وبگو حق. از پروردگارشماست پس هرکه خواهد پس بگرود وهرکه خواهد پس کافر شود

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ

بدرستیکه ما آماده کرده‌ایم برای ستمکاران آتشی را که احاطه کرده بآنها سراپرده آن واگر فریادرسی جویند فریادرسیده شوند بآبی چون مس گداخته

يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿۲۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

که بریان میکند رویهارا چه بداست آن آشامیدنی وبداست از جهت تکیه‌گاه بدرستیکه آنانکه گرویدند وکردند کارهای شایسته

إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿۳۰﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ

بدرستیکه ما ضایع نسازیم اجرکسی را که خوب شد از راه کردار آنها مرایشانراست بهشتهای جای اقامت دائمی میرود از زیر آنها نهرها

يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ

پیرایه کرده شوند درآنها از دستوانها از زر و میپوشند جامه‌های سبز از دیبای نازک و دیبای سطبر

وقل الحق [illegible]

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَآئِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ
تکیه زنندگان در آنها بر تختها خوبست از ثواب و نیکوست تکیه گاه و بزن برای ایشان مثلی را دو مرد

جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا
که گردانیدیم برای یکی از ایشان دو بستان از انگورها و فرو گرفتیم آن دو را بدرخت خرما و گردانیدیم میان آن دو را کشت زار هر دو

الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْـًٔا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ
بستان آوردند ثمر خود را و کم نکردند از آن چیزی را و روان کردیم میان آن دو تا نهری و بود مر او را ثمری

فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ
پس گفت مر صاحبش را و او گفتگو میکرد با او کرمن بیشترم از تو در مال و افزونترم از تو در گرد مردم و داخل شد در بوستانش و او

ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَٰذِهِ أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِنْ
ظلم کننده بود بر نفسش گفت گمان نمیبرم که خالی شود از این هرگز و گمان نمیبرم قیامت را قائم و اگر

رُّدِدْتُّ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
برگردانیده شوم بسوی پروردگارم هر آینه بیابم بهتر از اینها جای بازگشت گفت مر او را رفیقش و او گفتگو میکرد با او

أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾ لَّٰكِنَّا هُوَ اللَّهُ
آیا کافر شدی بآنکه آفریدت از خاک پس از نطفه پس درست ساخت ترا بصورت مردی لیکن من میگویم او خداست

رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ
پروردگارم و شریک نمیگردانم بپروردگارم احدی را و چرا هنگامیکه داخل شدی بر بوستانت نگفتی آنچه خواست خدا نیست قوتی

إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ
مگر بخدا اگر بینی مرا که من کمترم از تو در مال و فرزند پس شاید پروردگارم که بدهد مرا بهتر از بوستان تو

وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا
و بفرستد بر آنها صاعقه‌ها از آسمان. پس گردد زمینی ساده یا گردد آبش بزمین فرو رفته

فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَآ أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ
پس نتوانی هرگز مر او را جستن و احاطه کرده شد بثمرش پس گردید که بر میگردانید دو کفش را بر آنچه صرف کرده بود در آن و آن

ولا قوة الا بالله العلي العظيم روایت کرده‌اند بنده
الله و الله اکبر و لا حول
الحمد لله و لا اله الا الله
ترجمه بنی تبحان الله و
تر و روایت دیگر
... از ابن عباس ...
باقیات صالحات ...
یاد کرد ...
... از ابن ... [illegible]
والباقیات ... از آن ...
کرده ... بجای ... تحصیل ...
... انبیاء ...

خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ

افتاده بود بر سقفهایش ومیگفت ای کاشکی من شریک نکرده بودم بپروردگارم احدیرا ونبود مراورا گروهی

يَنصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا

که یاری کنندش از غیر خدا ونبود منع کننده آنجا سلطنت مرخدار است که حق است او بهتر از راه جزا

وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ

وخیر وبهتر از راه عاقبت وبزن برای ایشان مثل زندگانی دنیا را که چون آبی است که فرستادیمش از آسمان پس آمیخت بآن

نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

رستنی زمین پس گردید درهم شکسته که پراکنده میکند اورا بادها وباشد خدا بر همه چیزی توانا

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا

مال وپسران آرایش زندگانی دنیاست وباقیهای شایسته بهتر است نزد پروردگارت از راه ثواب

وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ

وبهتر است از راه امید وروزیکه روان میکردانیم کوهها را وبینی زمین را ظاهر وحشر کنیم ایشانرا پس وانگذاریم از ایشان

أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ

احدی را وعرض کرده شوند بر پروردگارت صف کشیده بتحقیق آمدید مارا همچنانکه آفریدیم شمارا اول بار بلکه ادعا کردید

أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ

که هرگز نمیگردانیم برای شما وقت وعده وگذاشته شد کتاب پس بینی گناهکاران را که ترسنده گانند از آنچه در آنست ومیگویند

يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا

ای وای بر ما چیست مر این نامه را که وانگذاشته گناه خردی را ونه بزرگیرا مگر آنکه در شمار آورده آنرا ویافتند آنچه

عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا

کرده بودند حاضر وستم نمیکند پروردگارت بهیچکس را وهنگامیکه گفتیم مر فرشتگانرا سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند

إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي

مگر ابلیس که بود از جن پس بیرون رفت از امر پروردگارش آیا پس میگیرید اورا وفرزندانشرا دوستان از غیر من

وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا

و ایشان مرشما را دشمنند بد است مر ستمکاران را بدل آنچه بجای خدا گزیدند حاضر نکردم ایشان را در آفرینش آسمانها و زمین و نه در

خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ

آفریدن خود ایشان و نبودم گیرنده گمراه کنندگان را مددکار و روزیکه گوید ندا کنید انبازان مرا که

زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا

دعوی کردید پس ندا کردند ایشان را پس جواب ندادند مر ایشان را و گردانیدیم میان ایشان جای هلاک شدنی و دیدند گنهکاران آتش را پس دانستند

أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ

که ایشان افتادنیا نند در آن و نیافتند از آن جای برگشتنی و بتحقیق مکرر آوردیم در این قرآن از برای مردمان از

كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ

هر داستانی و باشد انسان بیشتر چیزی از راه جدل و منع نکرد مردمان را که بگروند وقتیکه آمد ایشان را

الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾

هدایت و آمرزش خواهند از پروردگارشان مگر اینکه آید ایشان را عادت پیشینیان یا آید ایشان را عذاب روی بروی

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ

و نمیفرستیم فرستادگان را مگر بشارت دهندگان و بیم کنندگان و جدل میکنند آنانکه کافر شدند بباطل

لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ

تا زایل گردانند بآن حق را و گرفتند آیتهای مرا و آنچه را بیم کرده شدند باستهزاء و کیست ستمکارتر از آنکه پند داده شد بآیتهای

رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ

پروردگارش پس روگردانید از آنها و فراموش کرد آنچه را پیش فرستاده دو دستش بدرستیکه ما گردانیدیم بر دلهاشان پوششها مبادا که بفهمند آنرا

وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ

و در گوشهای ایشان گرانی و اگر بخوانی ایشان را بسوی هدایت پس هدایت نیابند آنگاه هرگز و پروردگار تو هست آمرزگار

ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ

صاحب رحمت اگر مواخذه میکرد ایشان را بآنچه کسب کردند هر آینه تعجیل مینمود برای ایشان عذاب را بلکه مر ایشان راست وقت وعده که نیابند از

دُونِهٖ مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰىٓ اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَ

غیر او پناهی و این قریه ها هلاک کردیم ایشان را چون ستم کردند و گردانیدیم برای هلاکشان وقت وعده و

اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰىٓ اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ

هنگامیکه گفت موسی مر جوانمردش را پیوسته خواهم رفت تا برسم بمحل جمع شدن دو دریا یا بروم روزگاری پس چون رسیدند بمجمع

بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَا

میانه آن دو فراموش کردند ماهیشان را پس فرا گرفت راهش را در دریا نقبی پس چون گذشتند گفت موسی مر جوانش بیار مارا چاشت ما

لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّيْ نَسِيْتُ

بدرستیکه دیدیم از سفرمان این تعبی گفت یوشع آیا دیدی هنگامیکه منزل کردیم بآن سنگ پس بدرستیکه من فراموش کردم

الْحُوْتَ وَمَآ اَنْسٰىنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ

ماهی را و از یادمن نبرد آنرا مگر شیطان که مذکور سازم او را و گرفت راهش را در دریا عجبی گفت

ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلٰىٓ اٰثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً

آنست آنچه ما بودیم که میجستیم پس برگشتند بر اثرهاشان پی جویان پس یافتند بنده از بندگان ما که داده بودیم او را رحمتی

مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰىٓ اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا

از نزد ما و آموخته بودیم او را از نزد ما علمی گفت مر او را موسی آیا پیروی کنم ترا بر آنکه بیاموزی مرا از آنچه

عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا

آموخته شده برای رسیدن بحق گفت بدرستیکه تو هرگز نمیتوانی با من صبر کردن و چگونه صبر میکنی بر آنچه احاطه نکرده بآن از روی دانش

﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَآ اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَسْـَٔلْنِيْ

گفت زود دریابی مرا اگر خواسته باشد خدا صبر کننده و نافرمانی نکنم مر ترا در کاری گفت پس اگر پیرو شوی مرا پس مپرس مرا

عَنْ شَيْءٍ حَتّٰىٓ اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰىٓ اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا

از چیزی تا آنکه ابتدا کنم برای تو از آن بیان را پس رفتند تا چون سوار شدند در کشتی سوراخ کرد آنرا

قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ

گفت آیا سوراخ کردی آنرا تا غرق کنی اهلش را بدرستیکه آوردی چیزی ناشایسته گفت آیا نگفتم بدرستیکه تو هرگز نمیتوانی

[illegible]

مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا

با من صبر کردن گفت مؤاخذه مکن مرا بآنچه فراموش کردم و مرسان مرا از کارم دشواری را پس رفتند تا چون

لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾ قَالَ

دیدند پسری را پس کشت او را گفت آیا کشتی نفسی پاک را بغیر قصاص نفسی هرآینه بحقیقت آوردی چیز قبیحی را گفت

أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي

آیا نگفتم مر ترا بدرستیکه تو هرگز نتوانی با من صبر کردن گفت اگر بپرسم ترا از چیزی پس از آن رفاقت مکن با من

قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا

بحقیقت رسیدی از نزد من بعذر پس رفتند تا چون رسیدند باهل قریه خواستند طعام از اهلش

فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ

پس اباکردند که مهمانی کنند آندو را پس یافتند در آن دیواری که میخواهست که فرود آید پس راست کرد آنرا گفت اگر خواسته بودی هرآینه گرفته

عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ

بودی برآن مزدی گفت این است جدائی میان من و میان تو بزودی خبر دهم ترا بتفسیر آنچه نتوانستی برآن

صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَ

صبر کردن اما کشتی پس بود از مسکینانی که کار میکردند در دریا پس خواستم که معیوب کنم آنرا و

كَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ

بود در پیش روی ایشان پادشاهی که میگرفت هر کشتی را بغصب و اما پسر پس بود والدینش دو مؤمن

فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً

پس ترسیدیم که تکلیف کند آن دو را زیاده روی در عصیان و کفر پس خواستیم که بدل دهد آن دو را پروردگارشان بهتر از او در پاکی

وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ

و نزدیکتر در عطوفت و اما دیوار پس بود از دو پسر که دو یتیمند در شهر و باشد در زیرش

كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا

گنجی از آن دو و بودند والدین این دو نیکوکار پس خواست پروردگار تو که برسند بقوتشان و بیرون آورند گنجشان را

روایت شده از حضرت [illegible] ... در معانی الاخبار [illegible] ... [illegible] ... در تفسیر علی بن ... ۸۲ [illegible]

رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

برحمتی از پروردگارتو ونکردم آنرا از رای خود اینست تفسیر آنچه نتوانستی بآن صبرکردن

وَيَسْأَلُونَكَ عَن ذِي الْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ

و میپرسند ترا از ذی القرنین بگو بزودی خواهم خواند برشما ازاو بیانی بدرستیکه ما تمکین دادیم مراورا

فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ

در زمین ودادیمش از هر چیزی سببی پس از پی رفت سببی را تا چون رسید بجای غروب کردن آفتاب

وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَن

یافت آنرا که غروب میکند درچشمهٔ لای دار ویافت نزد آن گروهیرا گفتیم ای ذوالقرنین یا

تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ

عذاب میکنی ایشانرا ویا اینکه میگیری درایشان نیکوئیرا گفت اما آنکه ظلم کرد پس زود باشد که عذاب کنیم اورا پس گردانیده

إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ

بسوی پروردگارش پس عذاب کند اورا عذابی سخت واما آنکه ایمان آورد وکرد کارخوب پس مراوراست پاداش نیکی

وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا

وبزودی خواهیم گفت مراورا از فرمان خود آسانی پس از پی رفت سببی را تا چون رسید بجای برآمدن آفتاب یافت آنرا

تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

که برمیآمد بر گروهی که نگردانیده بودیم برای ایشان از پیش آن پوششی همچنین و بتحقیق احاطه داشتیم بآنچه بود نزد او از روی آگاهی

﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ

پس از پی رفت سببی را تا چون رسید میانهٔ دو سد یافت از پیش آن دو گروهیرا که نزدیک نبودند

يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

که بفهمند سخنی را گفتند ای ذوالقرنین بدرستیکه یاجوج و ماجوج فسادکنندگانند در زمین

فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي

پس آیا بگردانیم برای تو خرجی بر آنکه بسازی میانهٔ ما ومیانهٔ ایشان سدی گفت آنچه تمکین داده مرا در آن پروردگارم

خير فأعينوني بقوة أجعل بينكم وبينهم ردما ﴿۹۵﴾ اٰتوني زبر الحديد حتى إذا ساوى

بهتر است پس مدد کنید مرا بقوتی که بسازم میانهٔ شما و میانهٔ ایشان سدی . بیارید نزد من پارچه های آهن تا وقتیکه برابر شود

بين الصدفين قال انفخوا حتى إذا جعله نارا قال اٰتوني أفرغ عليه قطرا ﴿۹۶﴾ فما

میانهٔ آن دو کوه گفت بدمید تا وقتیکه گردانید آنرا آتش گفت بیارید نزد من تا بریزم بر آن مس گداخته پس

اسطاعوا أن يظهروه وما استطاعوا له نقبا ﴿۹۷﴾ قال هذا رحمة من ربي فإذا جاء

نتوانستند که بالا روند آنرا و نتوانستند مرا و را سوراخ کردن گفت این رحمتی است از پروردگارم پس چون آید

وعد ربي جعله دكاء وكان وعد ربي حقا ﴿۹۸﴾ وتركنا بعضهم يومئذ يموج في

وعدهٔ پروردگار من میگرداندش ریزه ریزه و باشد وعدهٔ پروردگار من حق و وا میگذاریم بعضی ایشان را آن روز که باضطراب درمیشوند

بعض ونفخ في الصور فجمعناهم جمعا ﴿۹۹﴾ وعرضنا جهنم يومئذ للكافرين عرضا ﴿۱۰۰﴾ الذين

بعضی و دمیده شد در صور پس جمع کردیم ایشان را جمع کردنی و نمودار کردیم دوزخ را آن روز برای کافران نمودار کردنی آنانکه

كانت أعينهم في غطاء عن ذكري وكانوا لا يستطيعون سمعا ﴿۱۰۱﴾ أفحسب الذين كفروا

بود چشمهاشان در پرده از یاد من و بودند که نمیتوانستند شنیدن آیا پس پنداشتند آنانکه کافر شدند

أن يتخذوا عبادي من دوني أولياء إنا أعتدنا جهنم للكافرين نزلا ﴿۱۰۲﴾ قل هل ننبئكم

که بگیرند بندگان مرا از غیر من صاحبان بدرستیکه ما آماده کرده ایم دوزخ را برای کافران حضری بگو آیا خبر دهیم شما را

بالأخسرين أعمالا ﴿۱۰۳﴾ الذين ضل سعيهم في الحياة الدنيا وهم يحسبون أنهم

بزیانکارتران در کردارها آنانکه ضایع شد سعیشان در زندگی دنیا و ایشان می پندارند که ایشان

يحسنون صنعا ﴿۱۰۴﴾ أولئك الذين كفروا بآيات ربهم ولقائه فحبطت أعمالهم

خوب میکنند کار را آنها آنانند که کافر شدند بآیتهای پروردگارشان و ملاقاتش پس ناچیز شد کردارهاشان

فلا نقيم لهم يوم القيامة وزنا ﴿۱۰۵﴾ ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا

پس قرار نمیدهیم برای ایشان روز قیامت وزنی اینست پاداش ایشان دوزخ است بسبب آنچه کافر شدند و گرفتند

آياتي ورسلي هزوا ﴿۱۰۶﴾ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات كانت لهم جنات الفردوس

آیتهای مرا و رسولان مرا باستهزاء بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته باشد برای ایشان بهشتهای فردوس

نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ

منزلی جاودان درآنها که نجویند ازآنها انتقالی بگو اگر بودی دریا مداد ازبرای سخنان

رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ

پروردگارم هرآینه آخر شدی دریا پیش ازآنکه آخر شود کلمات پروردگارم واگرچه آورده بودیم مثل آنرا مدد بگو جز این نیست که من آدمی

مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا

مثل شما که وحی فرستاده میشود بمن که نیست خدای شما مگر خدای یکتا پس کسیکه باشد که امید دارد ملاقات پروردگارش پس باید بکند کار شایسته و

يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

شریک نسازد در پرستش پروردگارش را احدی

سورة مريم مكية وهي ثمان وتسعون آية

حروفها ٣٨٠٢ — كلماتها ٩٦٢ — ركوعها ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

كهيعص ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ

بیان مرحمت کردن پروردگار تو است بنده اش را زکریا هنگامیکه خواند پروردگارش را خواندنی پنهان گفت

رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾

پروردگارا بدرستیکه سست شد استخوان ازمن و مشتعل شد سر ازراه پیری و نبوده ام بخواندن تو ای پروردگارم محروم

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾

و بدرستیکه من بترسیم ازبنی اعمام از بعدم و باشد زنم نازاینده پس ببخش مرا از نزدت ولیی

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ

که میراث برد ازمن و میراث برد از آل یعقوب و بگردانش ای پروردگارم پسندیده ای زکریا بدرستیکه ما مژده میدهیم ترا بپسری که نامش

يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا

یحیی است که نگردانیدیم مراورا از پیش همنامی گفت ای پروردگار من ازکجا میشود مرا پسری و باشد زنم نازاینده

وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ

و بدرستیکه رسیده ام از پیری بنهایت ناتوانی گفت همچنین گفت پروردگارت که آن برمن آسانست و بتحقیق آفریدم ترا

مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَل لِّي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ
از پیش و نبودی چیزی گفت پروردگارم بگردان برای من علامتی گفت علامت تو آنست که سخن نکنی با مردمان سه

لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾ يَا
شب تمام پس بیرون رفت بر قومش از محراب پس اشاره کرد بایشان که تسبیح کنید بامداد و شبانگاه ای

يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ
یحیی بگیر آن کتاب را به نیروی بزرگ و دادیمش حکم در کودکی و رحمتی از نزد خود و پاکیزگی و بود

تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
پرهیزگار و نیکی کننده با والدینش و نبود سرکش نافرمان و سلام براو روزیکه زاده شد و روزیکه بمیرد

وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾
و روزیکه برانگیخته میشود زنده و یاد کن در کتاب مریم هنگامیکه کناره گزید از اهلش در جائی شرقی

فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ
پس گرفت از پیش ایشان ستری پس فرستادیم بسویش روح خود جبرئیل را پس شد مر او را انسانی درست اندام گفت

إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ
بدرستیکه من پناه میبرم بخدای بخشنده از تو اگر هستی پرهیزگار گفت جز این نیست من فرستاده پروردگار توام تا ببخشم مر ترا

غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَٰلِكِ
پسری پاکیزه گفت از کجا باشد مرا فرزندی و دست نکرده مرا انسانی و نبوده ام بدکار گفت همچنین

قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾
گفت پروردگار تو که آن بر من آسان است و تا بگردانیم او را آیتی از برای مردمان و رحمتی از ما و باشد امری قرارداده شده

فَحَمَلَتْهُ فَانتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا
پس بارگرفت باو پس کناره گزید باو در جائی دور پس آورد او را درد زادن بسوی تنه درخت خرما گفت ای

لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسْيًا مَّنسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ
کاشکی من مرده بودم پیش از این و بودم فراموش شده از یاد رفته پس ندا کرد او را عیسی یا جبرئیل از زیرش که اندوه مدار که بتحقیق گردانید

لسان صدق علیا [illegible] … لسان الصدق [illegible]

رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

پروردگار تو در زیرت نهری و بجنبان بسوی خود تنه درخت خرما را که فرو میریزاند بر تو رطب تازه چیده

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ

پس بخور و بیاشام و روشن باشد چشم تو پس اگر ببینی از انسان احدی را پس بگو بدرستیکه من نذر کرده‌ام برای خدای بخشنده

صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ

روزه پس سخن نمیکنم امروز آدمیرا پس آورد او را نزد قومش که برداشته بود او را گفتند ای مریم بحقیقت آوردی

شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

چیزی عجب ای خواهر هرون نبود پدرت مرد بدی و نبود مادرت بدکار

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ

پس اشاره کرد باو گفتند چگونه سخن گوییم با کسیکه باشد در گهواره کودک گفت بدرستیکه منم بنده خدا داده مرا

الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ

کتاب و گردانیده مرا پیغمبر و گردانیده مرا بابرکت هرجا باشم و وصیت کرد مرا بنماز و زکوة

مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ

مادامیکه باشم زنده و نیکوکار بمادرم و نگردانید مرا سرکش بدبخت و سلام برمن روزیکه

وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي

زاده شوم و در روزیکه میمیرم و در روزیکه برانگیخته شوم زنده آنست عیسی پسر مریم گفتن درست که

فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ

در آن شک میکنند نباشد مرخدای را که فراگیرد هیچ فرزندی منزه است او چون قرار آرد بودن امری را پس جز این نیست که میگوید

كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ

مرآنرا بشو پس میشود و بدرستیکه خدا پروردگار من و پروردگار شماست پس بپرستید او را این است راه راست پس اختلاف کردند

الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ

طایفه‌ها از میانشان پس وای مر آنانرا که کافر شدند از حضور روزی بزرگ چه شنوا اند بایشان و چه بینا

يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ

روزیکه آیند مارا لیکن ستمگاران باشند آن روز در گمراهی آشکار وبیم ده ایشانرا از روز حسرت چون گذارش داده شد

الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا

کار و ایشانند در غفلتی و ایشان نمیگروند بدرستیکه ما میراث میبریم زمین را و کسیکه بر آنست و بسوی ما

يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا

باز بیگردند و یاد کن در کتاب ابراهیم را بدرستیکه او بود راستگوی پیغمبری چون گفت مر پدر خود را ای

أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي

پدر من چرا میپرستی آنچه نمیشنود و نمی بیند و کفایت نمیکند از تو چیزیرا ای پدر من بدرستیکه آمد مرا

مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ

از دانش آنچه نیامد ترا پس پیروی کن مرا تا هدایت کنم ترا براه راست ای پدر من مپرست دیو رجیم را بدرستیکه

الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ

شیطان باشد مر خدای بخشنده را نافرمان ای پدر من بدرستیکه من میترسم که مس کند ترا عذابی از خدای بخشنده

فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ

پس باشی مر شیطانرا قرین گفت آیا در گذرنده تو از خدایان من ای ابراهیم هر آینه اگر باز نایستی هر آینه سنگسار کنم ترا

وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَأَعْتَزِلُكُمْ

و دوری کن از من مدتی مدید گفت سلام وداع بر تو زود باشد آمرزش بخواهم برای تو از پروردگارم بدرستیکه او باشد بمن مهربان و کناره میگیرم از شما

وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ

و آنچه میخوانید از جز خدا و میخوانم پروردگارم را شاید نبوده باشم بخواندن پروردگارم بدبخت پس چون کناره گرفت از ایشان

وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَ

و آنچه میپرستیدند از جز خدا بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب و همه را گردانیدیم پیغمبر و

وَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ

بخشیدیم مر ایشانرا از رحمت خود و گردانیدیم برای ایشان زبان راستی که بلند است و یاد کن در کتاب موسی را بدرستیکه او

وبعضی برادر او ما ... داده اند
وبعضی بینی ده ول ... اند
بلند ... و سلام
... در سوره ...
ابراهیم از حضرت صادق علیه السلام
زبره مطابق روایت تفسیر علی بن ...

كَانَ مُخْلَصًا وَّكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾ وَنَادَيْنَاهُ مِن جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

بود خالص گردانیده شده و بود رسول و پیغمبر و ندا کردیم اورا از جانب ایمن طور و نزدیک کردیم اورا راز گوینده

وَوَهَبْنَا لَهُ مِن رَّحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ

و بخشیدیم مر اورا از رحمت خود برادرش را هارون پیغمبری و یاد کن در کتاب اسمعیل را بدرستیکه او بود

صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ

راست وعده و بود رسول نبی و بود امر میکرد کسانشرا بنماز و زکوة و بود

عِندَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ

نزد پروردگارش پسندیده و یاد کن در کتاب ادریس را بدرستیکه او بود راستگوی نبی و بالا بردیم اورا

مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ

بجائی بلند آنها آنانند که انعام کرد خدا برایشان از پیغمبران از فرزندان آدم و از آنانکه

حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ

برداشتیم با نوح و از فرزندان ابراهیم و اسرائیل و از آنانکه هدایت کردیم و برگزیدیم چون خوانده شود برایشان

آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَ

آیتهای خدای بخشنده بروی در افتند سجده کنان و گریه کنندگان پس باز ماندند از بعد ایشان خلفهائی که ضایع کردند نماز را و

اتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ

و پیروی کردند خواهشها را پس زود باشد که ببینند شر را مگر کسیکه توبه کرد و بگروید و کرد کاری شایسته پس آنها

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ

داخل میشوند بهشت را و ستم کرده نمیشوند چیزی بهشتهای با اقامت دائمی که وعده کرد خدای بخشنده بندگانشرا بناپیدا

إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا

بدرستیکه باشد وعده او بجای آورده شده نشنوند در آنها لغوی مگر سلام و مر ایشانراست روزیشان در آن

بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا

بامداد و شبانگاه اینست آن بهشتی که بمیراث میدهیم از بندگان خود آنرا که باشد پرهیزکار و

نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ

فرود نیاییم مگر بامر پروردگار تو مراوراست آنچه میان دستهای ماست و آنچه در پس ماست و آنچه میان آنست و نباشد

رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ

پروردگار تو فراموشکار پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست پس بپرست او را و پایدار در پرستش او را آیا

تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوَلَا يَذْكُرُ

میدانی مراورا مانندی و میگوید آدمی آیا چون بمیرم هر آینه بیرون آورده شوم زنده آیا فکر نمیکند

الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ

انسان که ما آفریدیم او را از پیش و نبود چیزی پس بحق پروردگار تو که حشر کنیم ایشان را با شیاطین پس

لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَٰنِ

حاضر خواهیم کرد ایشان را گرداگرد دوزخ بزانو درآینده پس هر آینه بیرون میکشیم از هر گروهی هر که ایشان سخت تر است بر خدا

عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا

از راه نافرمانی پس هر آینه ما هم داناتر بآنان که ایشان سزاوارترند او را بدرآمدن و نیست از شما مگر که وارد شونده است

كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾

باشد بر پروردگار تو واجب حکم کرده شده پس میرهانیم آنان را که پرهیزکاری کردند و میگذاریم ظالمان را در آن بزانو درآینده

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ

و چون خوانده شود برایشان آیتهای ما که روشن است گفتند آنانکه کافر شدند مر آنانرا که گرویدند کدام یک از دو گروه بهترند

مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا ﴿٧٤﴾

از راه مقام و خوبترند از راه مجلس و چه بسیار هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از جمعی که آنها نیکوتر بودند در اثاث و هیئت

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا

بگو کسیکه باشد در گمراهی پس باید مهلت دهد او را خدای بخشنده مهلت دادنی تا چون که ببینند آنچه وعده داده میشوند یا

الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ

عذاب و یا قیامت پس زود باشد که بدانند کیست که بدتر است جای او و ضعیف تر است لشکر او و افزون میکند

* مطابق ولا یشفعون الا لمن ارتضی در سوره انبیاء * از کسانیکه اذن داده شده باشد که شفاعت کرده شود [illegible] الا باذنه در سوره بقره یا آنکه من ذا الذی یشفع عنده و مثال چنانکه در آیات دیگر آمده از آنکه اذن داده شد از جانب خداوند یعنی کسی شفاعت نمیکند [illegible] لا یملکون الشفاعة ۸۷ [illegible]

اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ

خدا آنانرا که هدایت یافتند هدایتی و کردارهای پاینده شایسته بهتر است نزد پروردگار تو در ثواب و بهتر است

مَرَدًّا ﴿٧٦﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ

در بازگشت آیا پس دیدی آنرا که کافر شد بآیتهای ما و گفت هر آینه داده شوم البته مال را و فرزند را آیا اطلاع یافته بر غیب

أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

یا فرا گرفت از نزد خدای بخشاینده پیمانی نه چنانست بزودی بنویسیم آنچه میگوید و طول میدهیم برای او از عذاب طول دادنی

وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

و وارث خواهیم او را آنچه میگوید و بیاید بسوی ما تنها و گرفتند از غیر خدا الهان تا باشند از برای ایشان ارجمندی

كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ

نه چنانست بزودی انکار کنند پرستش ایشان را و باشند بر ایشان ضد آیا ندیدی که ما فرستادیم شیاطین را

عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ

بر کافران که در جنبانند ایشان را جنبانیدنی پس شتاب مکن بر ایشان جز این نیست شمار میکنیم برای ایشان شمردنی روزیکه حشر میکنیم

الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ

پرهیزکاران را بسوی خدای بخشنده سواران وارد شده و میرانیم گناهکاران را بسوی دوزخ تشنگان مالک نمیباشند شفاعت را

إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا

مگر کسیکه گرفت از نزد خدای بخشنده پیمانی و گفتند گرفت خدای بخشنده فرزندی بدرستیکه آوردید چیزی

إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا

سخت نزدیکست شد آسمانها پاک پاک شود از آن و بشکافد زمین و بروی درافتند کوهها فرو ریختنی بجهت خواندن ایشان

لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ

برای خدای بخشنده فرزند و سزاوار نیست مر خدای بخشنده را که بگیرد فرزندی نیست هر آنکه در آسمانها و زمین است

إِلَّا آتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

جز آنکه آینده خدای بخشاینده است بنده بدرستیکه بضبط درآورده آنها را و شمرده ایشان را شمردنی و همه ایشان آینده اویند روز رستاخیز

٩٦ سیجعل لهم الرحمن ودا [illegible] ... میداود ... بسوره الکهف ... [illegible]

فَرْدًا ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ
تنها بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته بزودی میگرداند خدا برای ایشان دوستی را پس جز این نیست که آسان گردانیدیم

بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا
بزبان تو تا مژده دهی بآن پرهیزکارانرا و بیم دهی بآن گروهی سخت خصومت را و بسیار هلاک کردیم

قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾
پیش از ایشان از قرن آیا میابی از ایشان هیچکس یا میشنوی مر ایشانرا آوازی

سُورَةُ طٰهٰ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلٰثُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

حروفها ٥٢٤٢ — كلماتها ١٣٤١ — ركوعها ٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

طه ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ﴿٢﴾ إِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ ﴿٣﴾ تَنْزِيلًا مِمَّنْ
ای پیغمبر برگزیده فرو نفرستادیم بر تو قرآنرا که تعب کشی لیکن پند دادنیست برکسیکه میترسد فرو فرستادنی از آنکه

خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾ الرَّحْمَٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
آفرید زمین را و آسمانهای بلندرا خدای بخشنده بر عرش مستولی شد مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه

فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ ﴿٦﴾ وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى
در زمین است و آنچه میان آندو است و آنچه زیر طبقهٔ آخرین زمین است و اگر آشکارا کنی گفتار را پس بدرستیکه او میداند پنهان و پنهانتر را

﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿٩﴾ إِذْ رَأَىٰ
خدا است نیست خدائی مگر او مر او راست نامهای نیکو و بدرستیکه آمد ترا حکایت موسی چون دید

نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى
آتشی پس گفت مر کسانشرا درنگ کنید بدرستیکه من دیدم آتشی را باشد که بیارم شمارا از آن گیرانندهٔ شعله یا بیابم بر آن آتش هدایتی

﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
پس چون آمد آنرا ندا کرده شد که ای موسی بدرستیکه منم پروردگار تو پس بیرون کن نعلین خود را بدرستیکه تو بوادی پاکیزهٔ

(لتشقی) بزحمت افتی ... [illegible]

طُوًى ﴿١٢﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي

طوای و من برگزیدم ترا پس گوش بدار مرآنچه وحی کرده شود بدرستیکه منم خدائی که نیست خدائی مگر من پس بپرست مرا

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

و برپادار نمازرا برای ذکر من بدرستیکه قیامت آینده است میخواهم پنهان دارمش تا جزا داده شود هر تنی بآنچه میکوشد

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ

پس باز ندارد ترا از آن کسیکه ایمان نمیآورد بآن و پیروی کرد خواهش را پس هلاک شوی و چیست آنچه در دست راست

يَا مُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ

ای موسی گفت آن عصای من است تکیه میکنم بر آن و فرو میریزم برگ درختانرا بر گوسفندم و مرا هست در آن مطالب

أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا

دیگر گفت بینداز آنرا ای موسی پس انداخت آنرا پس آنگاه ماری بود که بشتافت گفت بگیرش

وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ

و مترس زود باشد که باز دهیم آنرا خلقتش را که اول بود و بپیوند دستترا بحالت یا گریبانت که بیرون بیاید سفید نورانی

مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ

از غیر پیسی که آیت دیگر است تا بنمایم ترا از آیتهای ما که بزرگست برو بسوی فرعون بدرستیکه او

طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

زیاده روی کرد در عصیان گفت پروردگارا گشاده کن برای من سینه امرا و آسان کن برای من کارمرا و بگشای گره از زبان من

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي

که بفهمند گفتارمرا و بگردان برای من وزیری از اهلم هارون برادرمرا قوی ساز باو پشتمرا

﴿٣١﴾ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا

و انباز کن اورا در کار من تا تسبیح کنیم ترا بسیار و یاد کنیم ترا بسیار بدرستیکه تو هستی بحال ما

بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

بینا گفت بدرستیکه داده شده خواسته اترا ای موسی و بدرستیکه منت نهادیم ترا بار دیگر

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ

هنگامیکه وحی فرستادیم بمادرت آنچه وحی فرستاده میشود که درآورش در تابوت پس بینداز آنرا در دریا

فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ

پس باید که بیندازد اورا دریا بکنار تا بگیرد اورا دشمنی که مراست و دشمنی که اوراست و انداختم بر تو مهربانی از خود و تا تربیت کرده

عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ

شوی بر نگهداری من هنگامیکه میرفت خواهرت پس میگفت آیا دلالت کنم شمارا بر کسیکه پایندانی کند اورا پس بازگردانیدیم ترا بمادرت

كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ

تا بیاساید چشمش و اندوهناک نباشد و کشتی تنی را پس رهانیدیم ترا از غم و آزمودیم ترا آزمودنی پس ماندی

سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

سالها در اهل مدین پس آمدی بر اندازه ای موسی و گزین کردم ترا برای خودم

اذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

برو تو و برادرت بآیتهای من و سستی مکنید در ذکر من بروید بسوی فرعون بدرستیکه او زیاده روی کرد

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفْرُطَ

پس بگوئید مر اورا گفتنی نرم شاید که او پند گیرد یا بترسد گفتند پروردگارا بدرستیکه ما میترسیم که پیش گیری کند

عَلَيْنَا أَوْ أَن يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا ۖ إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا

بر ما یا آنکه زیاده روی کند در عصیان گفت مترسید بدرستیکه من با شمایم میشنوم و می بینم پس آیید اورا پس گفتند بدرستیکه

رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ

دو فرستاده پروردگار توئیم پس بفرست با ما بنی اسرائیل را و عذاب مکن ایشانرا بحقیقت آمدیم ترا بآیتی از پروردگارت

وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَ

و سلام بر آنکه پیرو شد هدایت را بدرستیکه ما وحی فرستاده شد بما که عذاب بر کسی است که تکذیب کرد و

تَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ

روی گردانید گفت پس کیست پروردگار شما ای موسی گفت پروردگار ما آن کسی است که داد بهر چیزی خلقتش را

ثُمَّ هَدٰى ﴿۵۰﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ﴿۵۱﴾ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ ۚ لَا

پس هدایت کرد گفت چیست حال قرنهای نخستین گفت علم آن نزد پروردگار من است در کتابی که

يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى ﴿۵۲﴾ اَلَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا

خطا نمی نماید پروردگار من و فراموش نمیکند آنکه گردانید برشما زمین را بستری و پدید آورد برای شما در آن راهها

وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖۤ اَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ﴿۵۳﴾ كُلُوْا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ

و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آوردیم بآن اصنافی از رستنی جداگانه بخورید و بچرانید شتر و گاو و گوسفند را

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ﴿۵۴﴾ مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا

بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست برای صاحبان خردها از آن آفریدیم شمارا و در آن باز میبریم شمارا و از آن

نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ﴿۵۵﴾ وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿۵۶﴾ قَالَ اَجِئْتَنَا

بیرون میآوریم شمارا بار دیگر و بتحقیق نمودیم فرعون را آیتهای ما همه آنرا پس تکذیب کرد و ابا نمود گفت آیا آمده مارا

لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يٰمُوْسٰى ﴿۵۷﴾ فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا

تا بیرون کنی مارا از زمین ما بسحر خود ای موسی پس هر آینه آوریم ترا بسحر مانند آن پس بگردان میان ما

وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَاۤ اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿۵۸﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ

و میان تو وعده گاهی که خلاف نکنیم آنرا ما و نه تو بجای همواری گفت وعده گاه شما روز

الزِّيْنَةِ وَاَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿۵۹﴾ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ﴿۶۰﴾ قَالَ

آرایش است و آنکه جمع کرده شوند مردمان چاشتگاه پس بازگشت فرعون پس فراهم آورد مکرش را پس آمد گفت

لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنِ

مر ایشانرا موسی وای بر شما مبندید بر خدا دروغرا پس براندازد شمارا بعذابی و بدرستیکه نومید شد آنکه

افْتَرٰى ﴿۶۱﴾ فَتَنَازَعُوْۤا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿۶۲﴾ قَالُوْۤا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ

افترا بست پس کشایند بنزاع کار شان را میانه خود و پنهان داشتند رازرا گفتند بدرستیکه این دو هر آینه ساحرند

يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿۶۳﴾ فَاَجْمِعُوْا

میخواهند که بیرون کنند شمارا از زمینتان بسحرشان و براندازند آیین شمارا که خوبتر است پس جمع کنید

كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ﴿۶۴﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقِيَ

کید تانرا پس بیائید صف کشیده و بدرستیکه کامیاب شد امروز آنکه غالب آمد گفتند ای موسی یا این است که بیاندازی

وَإِمَّا أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿۶۵﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ

و یا آنکه باشیم ما اول کسیکه اندازد گفت بلکه بیندازید پس آنگاه ریسمانهاشان و عصاهاشان وانموده شد

إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿۶۶﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿۶۷﴾ قُلْنَا لَا

بسوی او از سحر ایشان که آنها میشتابند پس یافت در خودش بیمی موسی گفتیم

تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ الْأَعْلَىٰ ﴿۶۸﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا

مترس تو توئی برتر و بینداز آنچه در دست راست تو هست تا فرو برد آنچه را ساخته اند بدرستیکه آنچه را ساخته اند

كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿۶۹﴾ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ

حیلهٔ ساحر است و کامیاب نمیشود ساحر هرجا آید پس درافکنده شدند ساحران سجده کنان گفتند گرویدیم بپروردگار

هَارُونَ وَمُوسَىٰ ﴿۷۰﴾ قَالَ آمَنتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ

هارون و موسی گفت آیا ایمان آوردید مراورا پیش از آنکه دستوری دهم شمارا پس بدرستیکه آن هرآینه بزرگ شماست که آموخت شمارا

السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ

سحر پس هرآینه خواهم برید البته دستهای شمارا و پاهای شمارا از خلاف یکدیگر و هرآینه بردار کشم شمارا در تنه های درخت خرما

وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ﴿۷۱﴾ قَالُوا لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ

و هرآینه خواهید دانست که کدام از ما سخت تر است از راه عذاب و پاینده تر گفتند هرگز اختیار نخواهیم کرد ترا بر آنچه آمد مارا از حجتهای روشن

وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿۷۲﴾ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا

قسم بآنکه آفریده مارا پس حکم کن آنچه تو حکم کننده بجز این نیست حکم میرانی درین زندگانی دنیا بدرستیکه ما گرویدیم بپروردگارمان

لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿۷۳﴾ إِنَّهُ مَن

تا بیامرزد برای ما گناهانمارا و آنچه را که بجبر وا داشتی مارا بر آن از سحر و خدا بهترست و پاینده تر بدرستیکه آنکه

يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿۷۴﴾ وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ

آید پروردگارشرا گناهکار پس مراورا است دوزخ نمیرد در آن و نه زندگانی میکند و آنکه آید اورا با ایمان که بتحقیق کرده باشد

بسبب قصه فرعون ... شده
ازآن ... شد ... حضرت ... داد ...
من ... بعجز ...
* در ... *
اورد ... تمام آلات ... داد ...
روی ساحران ... ایشان
از ... شده ... در آن ... کرده
بیافکند ... بعصا ...
چون حضرت موسی علیه السلام عصا
و الق ما فی یمینک ...
* در ... آن *
... از ... ایشان
... ساحری ...
... موسی ...
در باب

الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

کارهای شایسته پس آنها برای ایشانست مرتبهای بلند تر بهشتهای جای اقامت دائمی که میرود از زیر آنها نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي

جاودانیان در آن و آن پاداش کسیست که پاک باشد و هر آینه بتحقیق وحی کردیم بموسی که بشب ببر بندگان مرا

فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ

پس بزن برای ایشان راهی در دریا خشک بیم نخواهی داشت دریافتن و نخواهی ترسید پس از پی رفتشان فرعون

بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾ يَا بَنِي

با لشکرهایش پس دریافت ایشانرا از دریا آنچه دریافت ایشانرا و گمراه کرد فرعون قومش را و هدایت نکرد ای پسران

إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ

یعقوب بدرستیکه رهانیدیم شمارا از دشمنانتان و وعده دادیم شمارا جانب طور ایمن و فرو فرستادیم بر شما

الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي

من و سلوی را بخورید از پاکیزهای آنچه روزی دادیم شمارا و تعدی نکنید در آن پس فرود آید بر شما سخط من

وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا

و هرکه فرود آید براو سخط من پس بدرستیکه هلاک شد و بدرستیکه من آمرزنده ام مرآنرا که توبه کرد و گرویده و کرد کاری شایسته

ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ

پس هدایت یافت و چه چیز بشتاب آورد ترا از قومت ای موسی گفت ایشانند اینان بر اثر من و شتافتم

إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

بسوی تو ای پروردگار من تا خوشنود شوی گفت پس بدرستیکه ما بتحقیق بلا نمودیم قوم ترا از بعد تو و گمراه کرد ایشانرا سامری

﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا

پس بازگشت موسی بسوی قومش خشمناک بسیار غضب آلوده گفت ای قوم آیا نه وعده داد شمارا پروردگارتان وعده دادنی نیکو

أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ﴿٨٦﴾

آیا پس دراز شد بر شما آن زمان یا خواستید که فرود آید بر شما سخطی از پروردگارتان پس خلاف کردید وعده مرا

جانب الطور الایمن [illegible]

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا

گفتند خلاف نکردیم وعدهٔ ترا باختیار خود ولیکن بارکرده شدیم احمال را از پیرایهٔ قوم پس انداختیم آنها

فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ وَإِلَٰهُ

پس همچنین انداخت سامری پس بیرون آورد برای ایشان گوساله کالبدی که بود مر او را فریاد گوساله پس گفتند این است خدای شما

مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ

خدای موسی پس فراموش کرد آیا پس نمی بینند که بر نمیگرداند بسوی ایشان سخن را و مالک نمیباشد برای ایشان زیانی و نه سودی را و بتحقیق

قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنتُم بِهِ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا

گفت مر ایشان را هارون از پیش ای قوم جز این نیست مبتلا شده اید بآن و بدرستیکه پروردگار شما خدا است پس پیروی کنید مرا و اطاعت

أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَن نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا هَارُونُ مَا

نمائید امر مرا گفتند همیشه خواهیم بود بر آن مقیمان تا بازگردد بسوی ما موسی گفت ای هارون چه

مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ أَلَّا تَتَّبِعَنِ ۖ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ

بازداشت ترا وقتی که دیدی ایشان را گمراه شدند که پیروی نکردی مرا آیا پس عصیان ورزیدی امر مرا گفت ای پسر مادر من مگیر

بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۖ إِنِّي خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾

محاسنم را و نه سرم را بدرستیکه من ترسیدم که بگوئی جدائی انگندی میان بنی اسرائیل و در عایت نکردی سخن مرا

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً

گفت پس چه بود کار تو ای سامری گفت دیده ور شدم بآنچه دیده ور نشدند بآن پس گرفتم مشتی

مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ

از اثر آن فرستاده پس انداختم آنرا و همچنین خوب وانمود برای من نفسم گفت پس برو بدرستیکه مر ترا است

فِي الْحَيَاةِ أَن تَقُولَ لَا مِسَاسَ ۖ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّن تُخْلَفَهُ ۖ وَانظُرْ إِلَىٰ إِلَٰهِكَ الَّذِي

در زندگی که بگوئی روا نیست مس کردن من و بدرستیکه مر ترا است وعدهٔ که خلاف کرده نشوی آنرا و بنگر بالهت که

ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۖ لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا إِلَٰهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي

گشتی تمام روز بر آن مقیم پرستش هر آینه میسوزانیم آنرا پس هر آینه پراکنده میکنیم در دریا افشاندنی نیست اله شما جز خدائی که

[illegible]

لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾ كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ

نیست الهی مگر او احاطه کرده همه چیز را از راه دانش همچنین میخوانیم برتو از چیزهائی آنچه بحقیقت گذشته

وَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ مِن لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَّنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُۥ يَحْمِلُ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وِزْرًا

وبدرستیکه داده ایم از نزد خود قرآن یا نام نیک کسیکه روی گرداند از آن پس بدرستیکه او برمیدارد روز قیامت بار گرانی

﴿١٠٠﴾ خَٰلِدِينَ فِيهِ وَسَآءَ لَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ وَنَحْشُرُ

جاودانیان در آن وبد است آن مر ایشان را روز قیامت باری روزیکه دمیده شود در صور وحشر نمائیم

ٱلْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخَٰفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ

گناهکاران را روزی چنین کبود چشمان پنهان گویند میان خود که درنگ نکردید مگر ده روز ما داناتریم

بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ

بآنچه میگویند هنگامیکه خواهند گفت خوبترشان در مسلک که درنگ نکردید مگر روزی و میپرسند ترا از

ٱلْجِبَالِ فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّى نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا

کوهها پس بگو برافشاند آنرا پروردگارم برافشاندنی پس واگذارد آنرا ساده هموار که نبینی در آن کژی

وَلَآ أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ ٱلدَّاعِىَ لَا عِوَجَ لَهُۥ وَخَشَعَتِ ٱلْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَٰنِ فَلَا

ونه برآمدگی روزی چنین پیروی شوند خواننده را نباشد انحرافی برایش وپست میشود آوازها برای خدای بخشنده پس

تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَّا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَرَضِىَ لَهُۥ قَوْلًا

نشنوی مگر آواز آهسته آن روز سود نکند شفاعت مگر آنکس را که دستوری داده باشد مر او را خدای بخشنده و رضا داده به

﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِۦ عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ ٱلْوُجُوهُ

مر او گفتار را میداند آنچه باشد میان دستهاشان و آنچه باشد پس پشتشان و احاطه نمیکنند باو از راه دانش وخوار شد رویها

لِلْحَىِّ ٱلْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا

برای خدای زنده پاینده و بدرستیکه نومید شد آنکه برداشت ظلم را وکسیکه میکند از خوبیها و او هست مؤمن

يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ ٱلْوَعِيدِ

پس نخواهند ترسید از ستمی و نه شکستی و همچنین فرو فرستادیم آنرا قرآنی عربی و مکرر آوردیم در آن از وعید

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
باشد که ایشان بپرهیزند یا پدید آرد برای ایشان پند گرفتنی پس برتر آمد خدا پادشاه حق و شتاب مکن بقرآن

مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ
پیش از آنکه گزارش داده شود بتو وحیش و بگو ای پروردگار من زیاد کن مرا دانش و بدرستیکه عهد کردیم با آدم

مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
از پیش پس واگذاشت و نیافتیم مر او را عزمی و هنگامیکه گفتیم مر ملائکه را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ
مگر ابلیس که سر باز زد پس گفتیم ای آدم بدرستیکه این دشمن است مر ترا و مر جفتت را پس نباید که بیرون کند شما را از

الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا
بهشت پس بتعب کشی بدرستیکه مر تراست که نه گرسنه شوی در آن و نه برهنه شوی بدرستیکه نه تو تشنه شوی در آن و نه بتابی

تَضْحَى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ
در آفتاب پس وسوسه کرد مر او را شیطان گفت ای آدم آیا دلالت کنم ترا بر درخت جاودانی و پادشاهی

لَا يَبْلَى ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
که کهنه نشود پس خوردند آنها و از آن پس ظاهر شد مر آنها را عورتهاشان و شروع کردند بپوشانیدند بر آنها از برگ بهشت

وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا
و نافرمانی کرد آدم پروردگارش پس بی بهره شد پس برگزید او را پروردگارش پس توبه پذیرفت از او و هدایت کرد. گفت فرود شوید

مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا
از آن همه بعضی از شما مر بعضی را دشمن پس اگر آید شما را از من هدایتی پس آنکه پیرو شد هدایت مرا پس

يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ
گمراه نمیشود و تعب نمیکشد. و آنکه روگردانید از ذکر من پس بدرستیکه مر او راست زیستنی تنگ و حشر میکنیم او را روز

الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ
قیامت نابینا گفت پروردگار من چرا حشر کردی مرا نابینا و بدرستیکه بودم بینا گفت همچنین آمد ترا

[illegible]

ءَايَٰتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَٰلِكَ ٱلْيَوْمَ تُنسَىٰ ﴿١٢٦﴾ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ
آیتهای ما پس واگذاشتی آنرا وهمچنین امروز واگذاشته شوی وهمچنین جزا میدهیم آنرا که اسراف کرد و نگروید
بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ۚ وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰٓ ﴿١٢٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم
بآیتهای پروردگارش و هرآینه عذاب آخرت سخت‌تر و پاینده‌تر است آیا پس هدایت نکرد ایشانرا که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان
مِّنَ ٱلْقُرُونِ يَمْشُونَ فِى مَسَٰكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلنُّهَىٰ ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
از قرنها که میروند در مسکنهای ایشان بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست مرصاحبان خرد را واگر نبود کلمه
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
که پیش رفته از پروردگارت هرآینه بود لازم و مدتی نام برده شده پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح کن بستایش
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ ءَانَآئِ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ ٱلنَّهَارِ
پروردگارت پیش از برآمدن آفتاب و پیش از فرو شدنش و از ساعتهای شب پس تسبیح کن و اطراف روز
لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ ٱلْحَيَوٰةِ
باشد که تو خوشنود شوی و مگشای البته دو چشمت را بسوی آنچه کامیاب کردیم بآن اصنافی را از ایشان خوشی زندگانی
ٱلدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصْطَبِرْ
دنیا تا مفتون سازیمشان در آن و روزی پروردگار تو بهتر و پاینده‌تر است و امر کن کسانت را بنماز و صبر کن
عَلَيْهَا ۖ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا۟ لَوْلَا يَأْتِينَا
بر آن نمیخواهیم از تو روزی ما روزی میدهیم ترا و انجام نیک مر پرهیزکاریراست و گفتند چرا نمیآورد ما را
بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّهِۦٓ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةُ مَا فِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّآ أَهْلَكْنَٰهُم بِعَذَابٍ
آیتی از پروردگارش آیا نیامد ایشانرا حجت آنچه بود در کتابهای نخستین و اگر آنکه ما هلاک کردیم ایشانرا بعذاب
مِّن قَبْلِهِۦ لَقَالُوا۟ رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَ
از پیش آن هرآینه میگفتند پروردگارا چرا نفرستادی بما رسولی پس پیروی میکردیم آیتهای ترا از پیش آنکه خوار شویم و
نَخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا۟ ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَٰبُ ٱلصِّرَٰطِ ٱلسَّوِىِّ وَمَنِ ٱهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾
ورسوا گردیم بگو هریک منتظریم پس انتظار کشید پس بزودی خواهید دانست که کیست اصحاب راه راست و کیست که هدایت یافت

سورة الانبياء مائة واثنتي عشرة آية وهي مكية

حروفها ۴۸۹۰ — کلماتها ۱۱۶۸ — رکوعها ۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿۱﴾ مَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِم
نزدیک شد مر مردمانرا حسابشان وایشان باشند در بیخبری اعراض کنندگان نیآید ایشانرا هیچ پندی از پروردگارشان
مُّحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿۲﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ۗ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
تازه آورده شده مگر که شنیدند آنرا وایشان بازی میکردند غفلت ورزنده دلهاشان وپنهان داشتند رازرا آنانکه ظلم کردند
هَلْ هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۖ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿۳﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ
آیا این باشد مگر انسانی مانند شما آیا پس میآئید سحررا وشما می بینید گفت پروردگار من میداند گفتاررا
فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۴﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ
در آسمان ودر زمین واوست شنوای دانا بلکه گفتند فراهم آورده خوابهاست بلکه بدروغ بست آنرا بلکه او
شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿۵﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا ۖ
شاعر است پس باید که بیاورد ما را آیتی چنانکه فرستاده شدند پیشینیان نگرویدند پیش از ایشان هیچ قریه که هلاک کردیم آنرا
أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿۶﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ ۖ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ
آیا پس ایشان میگروند ونفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی کردیم بایشان پس بپرسید از اهل ذکر
إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۷﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿۸﴾
اگر هستید که نمیدانید ونکردیم ایشانرا جسدی که نخورند طعام را ونبودند جاودانیان
ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَن نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿۹﴾ لَقَدْ أَنزَلْنَا
پس راست کردیم ایشانرا وعده پس رهانیدیم ایشانرا وکسی را که بخواهیم وهلاک کردیم مسرفانرا بحقیقت فرستادیم
إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۰﴾ وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً
برشما کتابی که در آنست پند شما آیا پس در نمییابید بعقل وبسیار درهم شکستیم از قریه که بود ستمکار

از نفرت برد اعدا و ظهور دین و هلاک کفار بظهور
ثانی را آنچه وعده داده بود
* ثم صدقناهم الوعد یعنی بینیم ان
* عنو ذکر است در تفسیر علی بن ابراهیم د
ایمان نیاوردند تا هلاک شدند
نیاوردند و مال آنکه بعضی از ایشان
بعذاب با آنکه ایشان ای ایمان
از ایشان هلاک خواهند شد
بعد از معجزه که میخواهند ایمان نیاورند
افهم یؤمنون یعنی اگر ایشان
* بگویند *
فراهم آورده باشند اضغاث احلام
۱۰ اکنده از نابسامان که خیالهای خواب
احلام و اهمه خیز های
در خواب بیند

وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا تَرْكُضُوا
و بدید آوردیم پس از آن گروهی دیگررا پس چون احساس کردند عذاب مارا آنگاه ایشان از آن میگریختند مگریزید
وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا
و باز گردید بسوی آنچه تنعم شده بودید درآن و مسکنهای تان باشد که شما پرسیده شوید گفتند ای وای بر ما بدرستیکه ما بودیم
ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
ستمکاران پس بود پیوسته این نداء ایشان تا گردانیدیم ایشان درویده و برگ افسردگان بافسردگان و نیافریدیم
السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ
آسمان و زمین را و آنچه باشد میان آنها بازی کنندگان اگر میخواستیم که فراگیریم لهوی را هرآینه فراگرفتیم آنرا از
لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَ
نزد خود اگر بودیم کنندگان بلکه میاندازیم حق را بر باطل پس میشکند آنرا پس آنگاه آن باشد ناچیز و
لَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
برشماست وای از آنچه وصف میکنند و مراوراست هرکه در آسمانها و زمین است و آنکه نزد اوست سرکشی نمیکنند
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمِ اتَّخَذُوا
از پرستش او و مانده نمیشوند تسبیح میکنند شب و روز سست نمیشوند بلکه فراگرفتند
آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَانَ اللَّهِ
الهانی را از زمین که ایشان نشر کنند اگر بودی درآن دو تا الهان که غیر خدا اند هرآینه تباه شده بودندی پس منزه است خدا
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ
پروردگار عرش از آنچه وصف میکنند پرسیده نمیشود از آنچه میکند و ایشان پرسیده میشوند بلکه گرفتند از غیر او
آلِهَةً ۖ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ۖ هَٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ
خدایان بگو بیارید دلیل خود را این است ذکر کسانی که با منند و ذکر کسانیکه پیش از من بودند بلکه اکثر ایشان نمیدانند حق را
فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا
پس ایشان روی گردانندگانند و نفرستادیم پیش از تو رسولی مگر که وحی میفرستادیم باو که نیست خدائی مگر

أَنَا فَاعْبُدُونِ ۝٢٥ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ۗ سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ۝٢٦ لَا

من پس بپرستید مرا وگفتند فراگرفت خدای بخشنده فرزندی دانم پاک بودنش بلکه بندگانند گرامی داشتگان

يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۝٢٧ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا

پیش نمیگیرند اورا بگفتار وایشان بامر او کار میکنند میداند آنچه بود میان دستهاشان وآنچه باشد پشتشان و

يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۝٢٨ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِنْ

شفاعت نمیکنند مگر برای کسیکه راضی باشد وایشان از ترس او باشند خائفان وآنکه بگوید از ایشان که منم الهی از

دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝٢٩ أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ

جز او پس آن سزا میدهیمش دوزخ همچنین سزا میدهیم ستمکارانرا آیا ندیدند آنانکه کافر شدند که

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

آسمانها وزمین بودند بسته پس گشاده کردیم آنهارا وگردانیدیم از آب هرچیز زنده را آیا پس باور نمیکنند

۝٣٠ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

وگردانیدیم در زمین کوههای استوار مبادا که میل کند بایشان وگردانیدیم در آن کوچهای وسیع که راههاست باشد که ایشان هدایت یابند

۝٣١ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ۝٣٢ وَهُوَ الَّذِي

وگردانیدیم آسمانرا بامی محفوظ وایشان باشند از آیتهای آن روگردانندگان واوست که

خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝٣٣ وَمَا جَعَلْنَا

آفرید شب وروز را وآفتاب وماه را هریکند در گردونی که میروند ونگردانیدیم

لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۝٣٤ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ

مرآدمی را پیش از تو بودن جاوید را آیا پس اگر بمیری تو پس ایشان جاودانانند هر تنی چشنده مرگست

وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝٣٥ وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ

ومیآزمائیم شمارا ببشر وخیر آزمودنی وبسوی ما بازگردانیده میشوید وچون ببینند ترا آنانکه کافر شدند

يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ هُمْ كَافِرُونَ ۝٣٦

نمیگیرند ترا مگر استهزاء آیا این است که ذکر میکند الهان شما وایشان بذکر خدای بخشنده ایشانند کافران

خُلِقَ الْإِنسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا
آفریده شد انسان از شتاب زود باشد بنمایم شمارا آیتهای خود پس شتاب مکنید با من و میگویند کی خواهد بود این

الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ
وعده اگر هستید راستگویان اگر بدانند آنانکه کافر شدند وقتی راکه باز نمیتوانند داشت از روهاشان

النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
آتش را ونه از پشتهاشان ونه ایشان یاری کرده شوند بلکه میآید ایشانرا ناگهان پس متحیر میگرداندشان پس

يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ
نتوانستند برگردانیدن آنرا ونه ایشان مهلت داده شوند وبتحقیق استهزاء کرده شد برسولانی از پیش تو پس احاطه کرد

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
بآنانکه استهزاء کردند از ایشان آنچه بودند بآن استهزاء میکردند بگو که نگاه میدارد شمارا شب و روز

مِنَ الرَّحْمَٰنِ بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا
از خدای بخشنده بلکه ایشانند از ذکر پروردگارشان روی گردانندگان بلکه مرایشانرا است الهان که کفایت میکنند ایشانرا بغیرما

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ
نمیتوانند یاری کردن خودهاشانرا ونه ایشان از ما همراهی کرده میشوند بلکه کامیاب کردیم اینهارا و پدرانشانرا

حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ
تا دراز شد برایشان مدت زندگانی آیا پس نمی بینند که ما میآئیم زمین را که کم میکنیم آنرا از اطرافش آیا پس ایشانند

الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ
غالبان بگو جز این نیست که بیم میکنم شمارا بوحی ونمیشنوند کران خواندنرا چون بیم کرده میشوند

﴿٤٥﴾ وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ
واگر مس کند ایشانرا وزیدن بوئی از عذاب پروردگارت هرآینه میگویند ای وای بر ما بدرستیکه ما بودیم ستمکاران ومیگذاریم

الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
ترازوهای درست برای روز قیامت پس ستم کرده نشود نفسی چیزی را واگر باشد مقدار دانه از

خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَ

خردل بیاریم آنرا و بسیم ما حساب کنندگان و بدرستیکه دادیم موسی و هارون را جدا کننده حق از باطل

ضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُم مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

و نور و پندی مر پرهیزکاران را آنانکه میترسند از پروردگارشان در نهانی و ایشان باشند از قیامت ترسندگان

﴿٤٩﴾ وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ ۚ أَفَأَنتُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ

و این ذکریست با برکت که فرو فرستادیم آنرا آیا پس شما مرآنرا انکار کنندگانید و بتحقیق دادیم ابراهیم را رشدش

مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا

از پیش و بودیم باو دانایان چون گفت مر پدرش را و قومش را چیست این تمثالها که شما اید مرآنهارا

عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي

مقیمان پرستش گفتند یافتیم پدرانمانرا مرآنهارا پرستندگان گفت بتحقیق باشید شما و پدرانتان در

ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ

گمراهی آشکار گفتند آیا آمدی مارا براستی یا هستی تو از بازی کنندگان گفت بلکه پروردگار شما پروردگار

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ

آسمانها و زمین است که آفرید آنهارا و منم بر آن از شاهدان و بخدا قسم که هر آینه چاره خواهم کرد البته

أَصْنَامَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ

بتان شمارا بعد از آنکه برگردید پشت کنندگان پس گردشان پاره پاره مگر بت بزرگی که بود مرآنهارا باشد که ایشان باو

يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ

رجوع کنند گفتند که کرد این را بالهان ما بدرستیکه او هر آینه باشد از ستمکاران گفتند شنیدیم جوانی که ببدی یاد میکرد

يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أَأَنتَ

آنهارا گفته میشود مراورا ابراهیم گفتند پس بیاورید آنرا برابر چشمهای مردمان باشد که ایشان شهادت دهند گفتند آیا تو

فَعَلْتَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِن كَانُوا

کردی آنرا بالهان ما ای ابراهیم گفت بلکه کرد آنرا بزرگشان این پس بپرسید از ایشان اگر هستند

يَنطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ
سخن میگویند پس رجوع کردند بخودهاشان پس گفتند بدرستیکه شمائید شما ظالمان پس نگون کرده شدند بر سرهاشان

لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
بدرستیکه میدانی که نباشند اینها که سخن کنند گفت آیا پس میپرستید از غیر خدا آنچه سود نکند شمارا چیزی و

يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا
زیان نکند شمارا اف مر شمارا و برآنچه میپرستید از جز خدا پس در نمییابید بعقل گفتند بسوزانید اورا و یاری کنید

آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَأَرَادُوا
الهان خودرا اگر هستید کنندگان گفتیم ای آتش باش سرد و سلامت بر ابراهیم وخواستند

بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ
باو مکری پس کردیم ایشانرا زیانکارتران ورهانیدیم اورا ولوطرا بسوی زمینی که برکت دادیم ما در آن از برای جهانیان

﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً
وبخشیدیم مراورا اسحق ویعقوب که نواده بود وهمه را گردانیدیم شایستگان وگردانیدیم ایشان امامانی

يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا
که هدایت میکرده باشند بامرما ووحی کردیم بایشان کردن کارهای خوب را و برپای داشتن نمازرا ودادن زکوة را وبودند

لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَت تَّعْمَلُ
مرمارا عبادت کنندگان ولوطرا دادیمش حکم وعلم ونجات دادیم اورا از قریة که بودند میکردند

الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
بدیهارا بدرستیکه ایشان بودند گروه بدان فاسقان ودرآوردیم اورا در رحمت خود بدرستیکه او بود از شایستگان

﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾
ونوح را هنگامیکه ندا کرد از پیش پس اجابت کردیم مراورا پس رهانیدیم اورا واهلش را از اندوه بزرگ

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾
یاری دادیم اورا از آنقوم که تکذیب کردند آیتهای مارا بدرستیکه ایشان بودند گروه بدی پس غرق کردیم ایشانرا همه

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ
و داود را و سلیمان را هنگامیکه حکم میکردند در کشت وقتیکه چرید بشب در آن گوسفند قوم و بودیم مر حکم ایشانرا

شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ
شاهدان پس فهمانیدیم آنرا بسلیمان و هریکرا دادیم حکم و علم و مسخر کردیم ما با داود کوهها را

يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ
که تسبیح میکردند و پرنده را و باشیم کنندگان و آموختیم اورا ساختن لباس جنگ برای شما تا نگاه دارد شما را از آسیب شما پس آیا

أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَ
شما شکر کنندگانید و مر سلیمان را باد که تند بود میرفت بفرمانش بآن زمین که برکت دادیم ما در آن

كُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ
و هستیم ما بهمه چیز دانا و از دیوان کسانیکه بدریا فرو میشدند برایش و میکردند کاری غیر آن

وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾
و بودیم مر ایشانرا نگاهدارندگان و ایوب را هنگامیکه ندا کرد پروردگارش را که مس کرد مرا آزار و تو رحم کننده تر رحم کنندگانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
پس اجابت کردیم مر او را پس رفع نمودیم آنچه با او بود از آزار و دادیم او را اهلش و مثل شان با ایشان رحمتی از نزد ما

وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾ وَ
و پندی مر پرستندگانرا و اسمعیل و ادریس و ذا الکفل همه بودند از صبر کنندگان و

أَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
در آوردیم ایشانرا در رحمت خود بدرستیکه ایشان بودند از شایستگان و صاحب ماهی را چون رفت خشمناک پس گمان کرد

أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
که هرگز تنگ نخواهیم گرفت بر او پس ندا کرد در تاریکیها که نیست خدائی مگر تو منزهی تو بدرستیکه من هستم از

الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا إِذْ
ستمکاران پس اجابت کردیم مر او را و رهانیدیم او را از اندوه و همچنین میرهانیم گروندگانرا و زکریا چون

[illegible]

نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرْنِى فَرْدًا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَوَهَبْنَا لَهُۥ يَحْيَىٰ

ندا کرد پروردگارش را ای پروردگار من وامگذار مرا تنها و تویی بهترین وارثان پس اجابت کردیم مراو را و بخشیدیم مراو را یحیی

وَأَصْلَحْنَا لَهُۥ زَوْجَهُۥٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا۟

و شایسته کردیم برای او جفت او را بدرستیکه ایشان بودند پیشی میکنند در خیرات و میخواندند ما را از راه امید و بیم و بودند

لَنَا خَٰشِعِينَ ﴿٩٠﴾ وَٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَٰهَا وَٱبْنَهَآ

مر ما را خضوع کنندگان و آنرا که نگاهداشت فرجش را پس دمیدیم در او از روح خود و گردانیدیم او و پسرش را

ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوٓا۟

آیتی برای عالمیان بدرستیکه این ملت شما که دین واحدست و منم پروردگار شما پس بپرستید مرا و پاره پاره کردند

أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ ۖ كُلٌّ إِلَيْنَا رَٰجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ

امر شانرا میانشان همه باشند بسوی ما بازگشت کنندگان پس آنکه کرد از کارهای شایسته و او هست مؤمن پس نیست انکاری

لِسَعْيِهِۦ وَإِنَّا لَهُۥ كَٰتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَٰمٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَٰهَآ أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

مر سعیش را و بدرستیکه ماییم مراو را نویسندگان و حرام است بر قریه که هلاک گردانیدیم آنرا آنکه ایشان رجوع نکنند

حَتَّىٰٓ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَٱقْتَرَبَ ٱلْوَعْدُ

تا چون گشاده شود یاجوج و ماجوج و ایشان از هر بلندی میشتابند و نزدیک شود وعده

ٱلْحَقُّ فَإِذَا هِىَ شَٰخِصَةٌ أَبْصَٰرُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِى غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا

درست پس هرگاه آن بازمانده باشند دیده های آنانکه کافر شدند ای وای برما بدرستیکه بودیم در غفلتی از این

بَلْ كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَٰرِدُونَ

بلکه بودیم ستمکاران بدرستیکه شما و آنچه میپرستید از غیر خدا مایهٔ برافروختن دوزخید شمایید مرا و را واردشوندگان

﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ هَٰٓؤُلَآءِ ءَالِهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۖ وَكُلٌّ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ

اگر میبودند آنها الهان وارد نمیشدند آنرا و همه باشند در آن جاویدان مرایشانراست در آن نالهٔ زار و ایشان

فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا ٱلْحُسْنَىٰٓ أُو۟لَٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

در آن نمیشنوند بدرستیکه آنانکه سبقت یافته مر ایشانرا از ما خوبی آنها باشند از آن دور کرده شدگان

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ١٠٢ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ
نمیشنوند صدای جوشش آنرا و ایشان باشند در آنچه خواست نفسهاشان جاویدان اندوهگین نسازد ایشانرا فزع

الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ١٠٣ يَوْمَ نَطْوِي
اکبر و ملاقات کنند ایشانرا ملائکه این روز شماست که بودید که وعده کرده میشدید روزیکه در هم نوردیم

السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ
آسمانرا چون در نوردیدن طومار برای نامه‌ها همچنانکه آفریدیم اول خلقی را اعاده میکنیم آنرا وعده کردنی بر ما بدرستیکه باشیم کنندگان

١٠٤ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ
و بتحقیق نوشتیم در زبور از بعد ذکر آنکه زمین بارث میبرد آنرا بندگان من که شایسته اند

١٠٥ إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ ١٠٦ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ١٠٧
بدرستیکه در این هر آینه کفایتست مر گروه پرستندگانرا و نفرستادیم ترا مگر رحمتی مر عالمیان را

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ١٠٨ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنتُكُمْ
بگو جز این نیست که وحی کرده میشود بمن که نیست اله شما مگر اله واحد پس آیا هستید شما مسلمانان پس اگر روی گردانند پس بگو آگاه کردم

عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ١٠٩ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا
شمارا بر یکسانی و نمیدانم که آیا نزدیک یا دور است آنچه وعده داده میشوید بدرستیکه او میداند آشکار از گفتار را و میداند آنچه

تَكْتُمُونَ ١١٠ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ١١١ قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ
پنهان میدارید و نمیدانم شاید که آن فتنه باشد مر شمارا و کام یافتنی تا وقتی گفت پروردگار من حکم کن بحق

وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ١١٢
و پروردگار ما بخشاینده ایست که یاری خواسته شده بر آنچه وصف میکنید

سورة الحج مدنية وهي ثمان وسبعون آية (٢٢)

حروفها ٥١٧٠ كلماتها ١٢٩١ ركوعها ٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ١ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ
ای مردمان بترسید از پروردگارتان بدرستیکه زلزله قیامت چیزیست عظیم روزیکه خواهید دید آنرا غافل شود

كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَٰرَىٰ وَمَا
هر شیر دهنده از آنچه شیر داد و بیفگند هر صاحب حملی حملش را و می‌بینی مردمانرا مستان و نباشند
هُم بِسُكَٰرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
ایشان مستان ولیکن عذاب خدا سخت است و از مردمان کسی است که مجادله میکند در خدا بدون دانش
وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَٰنٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُۥ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ يُضِلُّهُۥ وَيَهْدِيهِ
و پیروی میشود هر شیطان سرکش را نوشته شد براو که کسیکه تابع شد اورا پس او گمراه میکندش و راه نمایدش
إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَٰكُم
بسوی عذاب آتش سوزان ای مردمان اگر هستید در شک از بعث پس بدرستیکه ما آفریدیم شمارا
مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ
از خاک پس از منی پس از پارچه خون بسته پس از پارچه گوشتی تمام خلقت و غیر تمام خلقت تا بیان کنیم
لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَآءُ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا أَشُدَّكُمْ
برای شما و قرار میدهیم در رحمها آنچه میخواهیم تا مدتی نام برده شده پس بیرون میآوریم شمارا کودکی پس تا برسید بکمال تان
وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا
و از شما کسیست که متوفی میشود و از شما کسی هست که رد کرده میشود بفرومایه ترین زندگانی تاآنکه نداند از بعد دانستن چیزیرا
وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنۢبَتَتْ مِن كُلِّ
و می‌بینی زمین را خشک افسرده پس چون فرود فرستیم برآن آب را حرکت کند و افزونی پذیرد و برویاند از هر
زَوْجٍۭ بَهِيجٍ ﴿٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُۥ يُحْيِ الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
صنفی گر خوش نما است آن بسبب این است که خدا اوست حق و آنکه او زنده میگرداند مردگانرا و آنکه او بر همه چیز توانا است
﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
و آنکه قیامت آینده است نیست شکی درآن و آنکه خدا برمیانگیزد آنانرا که باشند در قبرها و از مردمان
مَن يُجَٰدِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَٰبٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِهِۦ لِيُضِلَّ
کسی هست که مجادله میکند در خدا بدون دانشی و نه هدایتی و نه کتابی نوردهنده منحرف سازنده پهلوی خویش تا گمراه گرداند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝٩ ذَٰلِكَ

از راه خدا مراو راست در دنیا رسوائی و بچشانیم او را روز قیامت از عذاب آتش سوزان این

بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝١٠ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ

بسبب آنچیزی است پیش فرستاده دو دست تو و بدرستیکه خدا نیست ستمکار مر بندگان را و از مردمان کسی است که میپرستد خدا را

عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ

بر کناری پس اگر برسید او را خیر آرمید بآن و اگر رسید او را بلائی برگشت بر رویش

خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝١١ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ

زیان کرد در دنیا و آخرت آنست آن زیان آشکارا میخواند از غیر خدا آنچه ضرر نمیرساندش

وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝١٢ يَدْعُو لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ

و آنچه سود نمیدهدش آنست آن گمراهی دور میخواند مر آنکسی را که ضررش نزدیکتر است از نفعش

لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ۝١٣ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ

هرآینه بد خداوندگاری است و هرآینه بد معاشری است بدرستیکه خدا درمیآورد آنانرا که گرویدند و کردند کارهای شایسته در بهشتهائی که

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝١٤ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ

میرود از زیر آنها نهرها بدرستیکه خدا میکند آنچه میخواهد کسیکه باشد که گمان برد که هرگز یاری نخواهد کرد او را خدا

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ

در دنیا و آخرت پس بگو که دراز کند ریسمانی بر آسمان پس قطع کند پس نظر کند که آیا میبرد

كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ۝١٥ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ۝١٦ إِنَّ

حیله اش آنچه را بخشم میآورد و همچنین فرو فرستادیم آنرا آیتهای روشن و بدرستیکه خدا هدایت میکند آنکسی را که میخواهد بدرستیکه

الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ

آنانکه ایمان آوردند و آنانکه یهود شدند و صابیان و ترسایان و گبران و آنانکه شرک آوردند بدرستیکه

اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝١٧ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ

خدا حکم میکند میانشان روز قیامت بدرستیکه خدا بر همه چیز گواه است آیا ندیدی که خدا سجده میکنند او را

مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَ
هرکه در آسمانها وهرکه در زمین است وآفتاب وماه وستارگان وکوهها ودرخت و

الدَّوَآبُّ وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ
جنبندگان وبسیاری از مردمان وبسیاری ثابت شد براو عذاب وکسیکه خوار کند خدا پس نیست مراورا هیچ عزیز کننده

اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿١٨﴾ هٰذٰنِ خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِيْ رَبِّهِمْ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ
بدرستیکه خدا میکند آنچه میخواهد این دو خصم خصومت کردند در پروردگارشان پس آنانکه کافر شدند بریده میشود

لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهٖ مَا فِيْ بُطُوْنِهِمْ وَ
برای ایشان جامه‌ها از آتش ریخته میشود از بالای سرهاشان آب گرم گداخته میشود بآن آنچه در شکمهای ایشانست

الْجُلُوْدُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَّقَامِعُ مِنْ حَدِيْدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا
وپوستهاشان ومرایشانراست گرزها از آهن هرگاه اراده کنند که بیرون روند از آن از اندوه بازگردانیده شوند

فِيْهَا وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
در آن وبچشید عذاب آتش سوزان بدرستیکه خدا درمیآورد آنانراکه گرویدند وکردند کارهای شایسته

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ
در بهشتهائیکه میرود از زیر آنها نهرها زیور میکنند در آن از دستبرنجها از زر ومروارید وپوشش ایشان

فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿٢٣﴾ وَهُدُوْٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوْٓا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيْدِ ﴿٢٤﴾ اِنَّ
در آن پرنیان است وهدایت کرده شدند بپاکیزه از گفتار وهدایت کرده شدند براه خدای سزاوار ستایش بدرستیکه

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِيْ جَعَلْنٰهُ لِلنَّاسِ
آنانکه کافر شدند وبازمیدارند از راه خدا ومسجد الحرام که گردانیدیم آنرا برای مردمان

سَوَآءَ نِالْعَاكِفُ فِيْهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُّرِدْ فِيْهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٥﴾
که یکسان باشد مقیم در آن ووارد از خارج وکسیکه اراده کند در آن بسبب میل از حق بغیر حق درچشانیم اورا از عذاب پردرد

وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ الْبَيْتِ اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِيْ شَيْئًا وَّطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ
وهنگامیکه تعیین کردیم برای ابراهیم جای آنخانه که شریک مگردان بامن چیزیرا وپاک گردان خانه مرا برای طواف کنندگان

وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ

وایستادگان ورکوع‌کنان ساجدان وندا ده در مردمان بحج تا بیایند ترا پیادگان و بر هر شتری لاغر

يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ

که آیند از هر راه دوری تا حاضر شوند منافعی که برای ایشانست و یاد کنند نام خدا را در روزهای معلوم بر

مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا

آنچه روزی کرد ایشان را از زبان بسته شتر وگاو وگوسفند پس بخورید از آنها و بخورانید سختی کشیده درویش را پس باید ازاله نمایند

تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ

کثافات شان را و باید وفا کنند بنذرهای شان و طواف کنند خانهٔ دیرینه را آنست و کسیکه تعظیم کند حرمتهای خدا را پس آن

خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ

بهتر است مر او را نزد پروردگارش و حلال شده است برای شما چارپایان مگر آنچه خوانده میشود بر شما پس اجتناب کنید پلیدیها را از

الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾ حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

بتان و اجتناب کنید قول دروغ را مخلصان مر خدا را غیر شرک آورندگان باو و کسیکه شرک آورد بخدا

فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾ ذَٰلِكَ

پس گویا که در افتاده از آسمان پس ربایدش پرنده یا فرود آوردش باد در جائی دور آنست و

وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى

کسیکه تعظیم کند علامتهای خدا را پس بدرستیکه از پرهیزکاری دلهاست مر شما راست در آنها منفعتها تا مدتی نام برده شده

ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ

پس محل آن بسوی بیت عتیق است و برای هر امتی گردانیدیم قربانی را تا یاد کنند نام خدا را بر

مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ

آنچه روزی داد ایشان را از زبان بسته شتر وگاو وگوسفند پس اله شما اله واحد است پس مر او را منقاد شوید و بشارت ده فروتنان را آنانکه

إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا

چون ذکر کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان و شکیبایان بر آنچه رسید ایشان را و برپای دارندگان نماز و از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا

روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند و شتران تنومند گردانیدیم آنها را برای شما از علامتهای خدا مر شما راست در آنها منافع دنیوی و اخروی پس بیاد کنید

اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ

نام خدا را بر آنها صف زده ها پس چون فرود آید پهلوهاشان پس بخورید از آنها و بخورانید قانع و معتر را

كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا

همچنین مسخر کردیم آنها را برای شما باشد که شما شکر کنید هرگز نمیرسد خدا را گوشتهای آنها و نه خونهای آنها

وَلَٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ

ولیکن میرسد پرهیزکاری از شما همچنین مسخر کرد آنها را برای شما تا بزرگ دارید خدا را بر آنچه هدایت کرد شما را و مژده ده

الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾ أُذِنَ

نیکوکاران را بدرستیکه خدا کفایت میکند از آنانکه ایمان آوردند بدرستیکه خدا دوست نمیدارد هر خیانتکار ناسپاسی را دستوری داده شد

لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ

مر آنان را که کارزار کرده شدند بسبب آنکه آنها ستم کرده شدند و بدرستیکه خدا بر نصرت ایشان هرآینه تواناست آنانکه بیرون کرده شدند از

دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ

سراهاشان بغیر حق جز آنکه میگفتند پروردگار ما خداست و اگر نبود دفع خدا مردمان را بعضی از ایشان را ببعضی

لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ

هرآینه ویران کرده شده بود صومعه‌ها و معبدها و نمازها و مسجدها که ذکر کرده میشود در آن نام خدا بسیار و هرآینه یاری خواهد کرد

اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا

خدا البته کسی را که یاری میکند او را بدرستیکه خدا هرآینه توانای غالبست آنانکه اگر تمکن گردانیم ایشان را در زمین برپای دارند

الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

نماز را و دهند زکوة را و امر کنند بمعروف و نهی کنند از منکر و مر خدا راست انجام کارها

﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ

و اگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و قوم

لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ

لوط واصحاب مدین وتکذیب کرده شد موسی پس مهلت دادم مرکافران را پس گرفتم ایشانرا پس چگونه بود

نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ

انکارم پس بسا از قریه که هلاک گردانیدیم آنرا وآن بود ظالم پس آن فرود آمده است بر سقفهایش وچاه

مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا

معطل مانده وکوشک رفیع آیا پس نرفتند در زمین پس بوده باشد مرایشانرا دلهائیکه دریابند بآنها

أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

یا گوشهائی که بشنوند بآنها پس بدرستیکه نباشند کوران دیده‌ها ولیکن کور باشند آن دلها که درآن سینه‌هاست

﴿٤٦﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ

وبشتاب میخواهند از تو عذاب را وهرگز خلاف نکند خدا وعده خودرا وبدرستیکه روزی نزد پروردگار تو چون هزار

سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا

سال است از آنچه میشمارید وبسا از قریه که مهلت دادیم مرآنرا واو بود ظالم پس گرفتم اورا

وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

وبسوی منست بازگشت بگو ای مردمان جز این نیست که منم مرشمارا بیم دهنده آشکار پس آنانکه ایمان آوردند وکردند

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ

کارهای شایسته مرایشانراست آمرزش وروزی خوب وآنانکه شتافتند درکوشش یا ابطال یا انکار آیتهای ما طالبان عاجز گردانیدن آنها

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ

اهل دوزخند ونفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی ونه پیغمبری مگر آنچه چون تلاوت کرد یا آرزو نمود انداخت شیطان

فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

در تلاوتش یا آرزویش پس زایل میکند خدا آنچه را میاندازد شیطان پس محکم میسازد خدا آیتهایش را وخدا هست دانای درست کار

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ

تا گرداند آنچه را میاندازد شیطان بلا ازبرای آنانکه در دلهاشان مرض است وسخت است دلهاشان وبدرستیکه

[illegible] ٥/٥٠ [illegible] ... از زبان آنحضرت [illegible] ... نقل نموده باشند [illegible] ... آنحضرت نازل [illegible]

الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا

ستمکاران هرآینه باشند درخلافی دور وتابدانند آنانکه داده شدند علم را که آن حق است از پروردگار تو پس ایمان آورند

بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ

بآن پس نرم شود برای آن دلهاشان وبدرستیکه خدا هرآینه راه نماینده است آنانرا که ایمان آوردند بسوی راه راست درهمیشه باشند

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ

آنانکه کافرشدند درشکی ازآن تا بیاید ایشانرا قیامت ناگاه یا بیاید ایشانرا عذاب روزی نازاینده

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٥﴾

پادشاهی درچنین روز مرخدا راست حکم میکند میانشان پس آنانکه گرویدند وکردند کارهای شایسته باشند دربهشتها با ناز ونعمت

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٦﴾ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا

وآنانکه کافرشدند وتکذیب کردند آیتهای مارا پس آنها مرایشانراست عذابی خوارکننده وآنانکه هجرت گزیدند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ

در راه خدا پس کشته شدند یا مردند هرآینه روزی دهد ایشانرا خدا روزی نیکو وبدرستیکه خدا هرآینه اوست بهترین

الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذَٰلِكَ وَمَنْ

روزی دهندگان هرآینه درمیآورد ایشانرا درآوردنی که پسندند آنرا وبدرستیکه خدا هرآینه دانای بردبار است این است وکسیکه

عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾

عقوبت رساند بمانند آنچه عقوبت رسانیده شده بآن پس ستم کرده شد براو هرآینه یاری میکند اورا خدا بدرستیکه خدا هرآینه درگذرنده آمرزنده است

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾

آن باین است که خدا داخل میگرداند شب را در روز وداخل میگرداند روز را درشب وآنکه خداست شنوای بینا

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ

آن باین است که خدا اوست حق واینکه آنچه را میخوانند از غیراو آنست باطل وآنکه خدا اوست رفیع

الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ

بزرگ آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس میگردد زمین سبز بدرستیکه خدا باریک بین

خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ

آگاه است مراورا است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستیکه خدا اوست بی نیاز ستوده آیا ندیدی بدرستیکه

اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ

خدا رام گردانید برای شما آنچه در زمین است و کشتی میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد آسمان را از آنکه افتد

عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

بر زمین مگر بدستوری او بدرستیکه خدا بمردمان هرآینه مهربان رحیم است و اوست که زنده کرد شمارا پس میمیراند شمارا

ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا

پس زنده میکند شمارا بدرستیکه انسان هرآینه ناسپاس است از برای هر امتی گردانیدیم طریقه که ایشان سلوک دارنده اند آنرا پس

يُنَازِعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾ وَإِنْ جَادَلُوكَ

نباید که نزاع کنند باتو در آن امر و بخوان بسوی پروردگارت بدرستیکه تو هرآینه برراه راستی و اگر مجادله کنند با تو

فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ

پس بگو خدا داناتر است بآنچه میکنید خدا حکم میکند میان شما روز قیامت درآنچه بودید در آن

تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ

اختلاف میکردید آیا ندانستی که خدا میداند آنچه در آسمان و زمین است بدرستیکه آن در لوح محفوظ است

إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا

بدرستیکه آن بر خدا آسان است و میپرستند از جز خدا آنچه فرو فرستاده نشد بآن حجتی و آنچه

لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ

نیست مرایشانرا بآن دانشی و نیست مرستمکاران را هیچ یاوری و چون خوانده شود برایشان آیتهای ما که روشن اند بشناسی

فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا

در رویهای آنانکه کافر شدند اثر انکار را نزدیک باشند که حمله کنند بآنانکه میخوانند برایشان آیتهای ما را

قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

بگو آیا پس خبر دهم شمارا ببدتر از آن آن آتش وعده داده است آنرا خدا بآنانکه کافر شدند و بد است آن جای بازگشت

۵۸ ... وَالَّذِينَ هَاجَرُوا ... گفته اند این آیه در جواب ... نازل شده در دو قبیله ... صلی الله علیه و آله ... آنانکه شهادت ... آن مرکان ... قتال نمودند ...

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا

ای مردمان زده شد مثلی پس گوش باز دارید مر آنرا بدرستی که آنانکه میخوانید از جز خدا هرگز نتوانند آفرید

ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ

مگسی را و اگرچه اجتماع نمایند مر آنرا و اگر برباید از ایشان مگس چیزیرا نمیتوانند استخلاص کرد آنرا از آن ناتوان آمد

الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي

عابد و معبود نشناختند خدا را حق شناختن او بدرستیکه خدا هر آینه توانای غالبست خدا برمیگزیند

مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

از ملائکه رسولان و از مردمان بدرستیکه خدای شنوای بیناست میداند آنچه را میانه دستهاشان و آنچه

خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا

باشد پس پشتشان و بسوی خدا بازمیگردد کارها ای آنکسانیکه گرویدید رکوع کنید و سجود کنید و بپرستید

رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ

پروردگار خودرا و بکنید خیر را باشد که شما رستگار شوید و جهاد نمائید در راه خدا حق جهاد کردنش او برگزید شمارا

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ

و نگردانید برشما در دین هیچ تنگی کیش پدرتان ابراهیم او نام نهاد شمارا مسلمانان از پیش

وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا

و در این تا باشد رسول گواه برشما و باشید شما گواهان بر مردمان پس برپای دارید

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

نماز را و بدهید زکوة را و بتوسل شوید بخدا اوست خداوند شما پس خوبست آن خداوند و خوبست آن یاور

سورة المؤمنون مائة وثماني عشرة آية وهي نزلت بمكة

حروفها ٤٨٠٢ ‏ كلماتها ١٠٤٥ ‏ ركوعها ٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

[illegible]

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ① الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ② وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ
بتحقیق رستگار شدند گروندگان آنانکه ایشانند در نمازشان خضوع کنندگان وآنانکه ایشانند از لغو

مُعْرِضُونَ ③ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ④ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ⑤ إِلَّا عَلَىٰ
روی گردانندگان وآنانکه ایشانند مر زکوة را اداکنندگان وآنانکه ایشانند مر عورتهاشان نگاهدارندگان مگر بر

أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑥ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ
زوجهاشان یا آنچه را مالک شد دستهاشان پس بدرستیکه ایشانند غیر ملامت کردشدگان پس آنکه جوید سوای آن پس آنها

هُمُ الْعَادُونَ ⑦ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ⑧ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ
ایشانند تعدی کنندگان وآنانکه ایشانند مر امانتهاشان را وپیمانشان را رعایت کنندگان وآنانکه ایشانند بر نمازشان

يُحَافِظُونَ ⑨ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑩ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
محافظت میکنند آنگروه ایشانند وارثان آنانکه بمیراث میبرند فردوس را ایشان باشند در آن جاودانیان

⑪ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ⑫ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ
وبتحقیق که آفریدیم انسانرا از صاف کشیده از گل پس گردانیدیم آنرا نطفه در قرارگاهی استوار

⑬ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا
پس گردانیدیم آن نطفه را پاره خونی بسته پس گردانیدیم آن پاره خون بسته را پاره گوشتی پس گردانیدیم آن پاره گوشت را استخوانها پس پوشانیدیم

الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ⑭ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ
آن استخوانها را گوشتی پس آفریدیم اورا آفریدنی دیگر پس برترآمد خدا که بهترین آفرینندگانست پس بدرستیکه شما بعد از آن

لَمَيِّتُونَ ⑮ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ⑯ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا
هرآینه مردگان پس بدرستیکه شما روز قیامت برانگیخته میشوید وبتحقیق آفریدیم بر زبر شما هفت طبقات بالای هم ونباشیم

عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ⑰ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ
از خلق بیخبران وفرو فرستادیم از آسمان آب را باندازه پس ساکن گردانیدیم آنرا در زمین وبدرستیکه ما بر بردن

بِهِ لَقَادِرُونَ ⑱ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ
آن هرآینه توانائیم پس پدید آوردیم برای شما بآن بستانها از خرمابنان وانگورها مر شماراست در آنها میوه های بسیار

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ١٩ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْآكِلِينَ

و از آنها میخورید و درختی را که بیرون میآید از طور سینا میروید با روغن و نان خورش برای خورندگان

٢٠ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ

و بدرستیکه مر شماراست در شتر و گاو و گوسفند هر آینه عبرتی میآشامانیم شمارا از آنچه در شکمهای آنهاست و مر شماراست در آن منفعتهای بسیار

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ٢١ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ٢٢ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ

و از آنها میخورید و بر آنها و بر کشتی بارکرده میشوید و بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش

فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٢٣ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ

پس گفت ای قوم من بپرستید خدارا نیست مر شمارا هیچ الهی جز او آیا پس نمیپرهیزید پس گفتند آنجمعی که

كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ

کافر شدند از قومش نیست این مگر انسانی مانند شما میخواهد که افزونی یابد بر شما و اگر خواسته بود خدا هر آینه فرود آوردی

مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ٢٤ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ

ملائکه را نشنیدیم این را در پدرانمان که پیشینیانند نیست او مگر مردی که باوست جنونی پس انتظار برید باو تا

حِينٍ ٢٥ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٢٦ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا

وقتی گفت پروردگارا کن یاری مرا بسبب آنکه تکذیب کردند مرا پس وحی کردیم باو که بساز کشتی را بنگاهداشت ما

وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ

و وحی ما پس چون آید فرمان ما و بجوشد تنور پس درآور در آن از هر یک دو صنف جفت هم و اهل ترا

إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ٢٧ فَإِذَا

مگر کسیکه سبقت گرفته براو گفتار از ایشان و مخاطبه مکن با من در آنها که ستمکردند که ایشانند غرق کرده‌شدگان پس چون

اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٢٨

برآمدی تو و آنکه باشد با تو بر کشتی پس بگوی ستایش مر خدارا که رهانید مارا از گروه ستمکاران

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ٢٩ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

و بگو پروردگارا فرود آور مرا فرود آوردنی بابرکت و تو بهترین فرودآورندگانی بدرستیکه باشد در آن هر آینه آیتها و بدرستیکه بودیم هر آینه آزماینده

٣٠ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ٣١ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا

پس آفریدیم از بعد ایشان گروهی دیگر پس فرستادیم در ایشان رسولی از ایشان که بپرستید

اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣٢ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

خدا را نیست مر شما را هیچ الهی جز او آیا پس نمی‌پرهیزید وگفتند آن جمع از قومش آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند

بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ

ملاقات آخرت را و متنعم کردیم ایشان را در زندگانی دنیا نیست این مگر انسانی مانند شما میخورد از آنچه میخورید از آن

وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ٣٣ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ٣٤ أَيَعِدُكُمْ

و میآشامید از آنچه میآشامید واگر فرمان برید انسانی مثل خود را بدرستیکه شما آنگاه هر آینه زیانکارانید آیا وعده میدهد شما را

أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ٣٥ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ

که شما چون مردید و شدید خاک و استخوانها بدرستیکه شمائید بیرون آورده شدگان دور است دور مر آنچه وعده داده میشوید

٣٦ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ٣٧ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ

نیست این مگر زندگانی ما در دنیا میمیریم و زنده میشویم و نباشیم برانگیخته شوندگان نیست او مگر مردی که

افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ٣٨ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٣٩

می‌بندد بر خدا دروغ و نیستیم ما مر او را گروندگان گفت پروردگار من یاری ده مرا بسبب آنکه تکذیب کردند مرا

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ٤٠ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً ۚ فَبُعْدًا

گفت از آنچه گذشت اندکی هر آینه میگردند البته پشیمان پس گرفت ایشان را فریاد مهلک بحق پس گردیم ایشان را خاشاک بر روی سیل پس هلاک

لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٤١ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ٤٢ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا

باد مر گروه ستمکاران را پس آفریدیم ما از بعد ایشان جماعتهای دیگر پیش نگیرد هیچ امتی اجلش را

وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ٤٣ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَىٰ ۖ كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ ۚ فَأَتْبَعْنَا

و باز پس نمیمانند پس فرستادیم رسولان خود را از پی هم هرگاه آمد امتی را رسول آن تکذیب کردند او را پس در پی آوردیم

بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ۚ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ٤٤ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ

بعضی از ایشان بعضی را و گردانیدیم ایشان را حکایتها پس هلاک مر گروهی را که ایمان نیاوردند پس فرستادیم موسی

یا بمعنی که هر یک از ایشان در زمان خود ... دراز نه مختلف بوده اند بلکه ... و معنی آن است که در یک زمان نبوده اند ... یا ایها الرسل خطاب بهمه ... والله یعلم ※ ... بکه کوه است و بعضی گویند ... کوه است و سواد کی ... علیهما السلام ... از حضرت ... بعضی از مفسرین در صحیح بیان ... دمشق یا رمله فلسطین یا مصر ... یعنی زمین بیت المقدس یا ... ربوة بلند و داری ... ※ ... ذات قرار ... از ذات ...

وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا

و برادرش را هارون با آیتهای ما و حجتی روشن بسوی فرعون و جماعتش پس گردنکشی کردند و بودند

قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا

گروهی متکبران پس گفتند آیا ایمان آوردیم مر دو آدمی را که باشند مانند خود ما و قوم آنها مر ما را پرستندگانند پس تکذیب کردند آنها را

فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ

پس شدند از هلاک کردگان و بتحقیق دادیم موسی را توریه باشد که ایشان راه یابند و گردانیدیم پسر

مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ

مریم و مادر او را آیتی و جای ساختیم آنها را بمکانی رفیع صاحب آرامگاه و آب جاری ای پیغمبران بخورید از

الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا

پاکیزه‌ها و بکنید کار شایسته بدرستیکه من بآنچه میکنید دانایم بدرستیکه این ملت شماست که ملت واحدست و منم

رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ

پروردگار شما پس بپرهیزید از من پس جدا جدا کردند امر شانرا میانشان پاره‌ها هر گروهی باشند بآنچه نزد ایشانست شادمانان پس واگذار ایشانرا

فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي

در غفلتشان تا وقتی آیا می‌پندارند که آنچه مدد میکنیم ایشانرا بآن از مال و پسران میشتابیم برای ایشان در

الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

خوبیها بلکه نمیدانند بدرستیکه آنانکه ایشان از ترس پروردگارشان خائفانند و آنانکه ایشان

بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا

بآیتهای پروردگارشان میگروند و آنانکه ایشان بپروردگارشان شرک نیآرند و آنانکه میدهند آنچه را دادند از صدقات

وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾ أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا

و دلهای ایشان ترسانست که ایشان بسوی پروردگارشان بازگشت کنندگانند آنها میشتابند در خوبیها و ایشانند مر آنها را

سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

پیشی گیرندگان و تکلیف نمیکنیم نفسی را مگر طاقتش و نزد ما کتابیست که سخن میکند بحق و ایشان ظلم کرده نمیشوند

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿۶۳﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا

بلکه دلهاشان در غفلت است از این و مر ایشانراست کردارها از غیر آن که ایشان باشند مر آنها را کنندگان تا چون بگیریم

مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ﴿۶۴﴾ لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿۶۵﴾ قَدْ

متنعمان ایشانرا بعذاب آنگاه ایشان زاری کنند زاری مکنید امروز بدرستیکه شما از ما یاری کرده نخواهید شد بدرستیکه

كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿۶۶﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا

بود آیتهای من که خوانده میشد بر شما پس بودید بر پاشنه‌هاتان پس پس بر میگشتید تکبرکنان بآن افسانه در شب

تَهْجُرُونَ ﴿۶۷﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۶۸﴾ أَمْ لَمْ

گویان که هذیان میگفتند آیا پس تأمل نمیکردند آن گفتار را یا آمد ایشانرا آنچه نیامد پدران ایشانرا که بودند پیشینیان یا نی

يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ﴿۶۹﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ

شناختند رسولشانرا پس ایشان بودند مر او را ناشناسندگان آیا میگفتند با او جنونی است بلکه آمد ایشانرا بحق و اکثرشان

لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿۷۰﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن

مر حق را ناخوش دارندگان و اگر پیرو بود حق مرادهای ایشانرا هر آینه تباه شده بود آسمانها و زمین و هر که

فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ﴿۷۱﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ

در آنهاست بلکه دادیم ایشانرا ذکرشان پس ایشانند از ذکرشان روی گردانندگان آیا درخواست میکنی از ایشان مزدی پس مزد

رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۷۲﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۷۳﴾ وَإِنَّ

پروردگار تو بهتر است و اوست بهترین روزی دهندگان و بدرستیکه تو هر آینه میخوانی ایشانرا براه راست و بدرستیکه

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ﴿۷۴﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن

آنانکه نمیگروند بآخرت از راه هر آینه بیرون روندگانند و اگر ببخشائیم ایشانرا و دفع نمائیم آنچه بایشان رسیده از

ضُرٍّ لَّلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۷۵﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ

ضرر هر آینه لجاج کنند در نازیدن روشان که حیران باشند و بتحقیق گرفتیم ایشانرا بعذاب پس ذلیل نشدند مر پروردگارشان

وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿۷۶﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿۷۷﴾

و زاری نمودند تا چون گشادیم برایشان دری صاحب عذاب سخت آنگاه ایشان در آن بودند ناامیدان

[illegible] ولو اتبع الحق یعنی [illegible] [illegible]

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي
و اوست که آفرید برای شما گوشها و دیدهها و دلها کم شکر میکنید و اوست که

ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ
آفرید شما را در زمین و بسوی او حشر کرده میشوید و اوست که زنده میکند و میمیراند و مراوراست اختلاف شب

وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
و روز آیا پس در نمییابید بعقل بلکه گفتند مانند آنچه گفتند پیشینیان گفتند آیا چون بمیریم و باشیم

تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِن قَبْلُ إِنْ هَٰذَا
خاک و استخوانها آیا مائیم برانگیخته شوندگان بحقیقت وعده داده شدیم ما و پدران ما این را پیش از این نیست این

إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُل لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ
مگر افسانهای پیشینیان بگو مر کراست زمین و آنکه در آنست اگر هستید که میدانید بزودی خواهند گفت

لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾
مر خدار است بگو آیا پس پند نمیگیرید بگو کیست پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش عظیم

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَن بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ
بزودی خواهند گفت مر خدار است بگو آیا پس نمیپرهیزید بگو کیست که بدست اوست پادشاهی همه چیز و او پناه میدهد و پناه داده

عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾ بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ
نمیشود بر او اگر هستید که میدانید بزودی خواهند گفت مر خدار است پس از کجا فریب داده میشوید بلکه دادیم ایشانرا حق

وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِن وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَٰهٍ إِذًا لَّذَهَبَ
و هر آینه ایشانند هر آینه دروغگویان فرا نگرفت خدا هیچ فرزندی و نباشد با او هیچ الهی آنگاه هر آینه برده بود

كُلُّ إِلَٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ
هر الهی آنچه آفریده و هر آینه برتری جسته بودی بعضیشان بر برخی دائم پاک بودن خدا از آنچه وصف میکنند دانای نهان

وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُل رَّبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا
و آشکار پس برتر آمد از آنچه شرک آوردند بگو پروردگار من اگر بنمائی مرا آنچه وعده داده میشوند پروردگار من پس

۹۱ اذاً لذهب [illegible]

تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۹۴﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿۹۵﴾ ادْفَعْ بِالَّتِي

گردان مرا در گروه ستمکاران و بدرستیکه ما بر آنکه بنمائیم ترا آنچه وعده میدهیم ایشان را هر آینه توانائیم دفع کن بآنچه

هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿۹۶﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿۹۷﴾

آن خوبتر است بدیرا ما داناتریم بآنچه وصف میکنند و بگو پروردگار من پناه میبرم بتو از وسوسه های شیاطین

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿۹۸﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿۹۹﴾

و پناه میبرم بتو ای پروردگار من از آنکه حاضر شوند مرا تا چون آمد احدی از ایشان را مرگ گوید پروردگار من برگردان مرا

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ۚ كَلَّا ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا ۖ وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ

شاید بکنم من کار خوبی در آنچه واگذاشتم نچنانست بدرستیکه آن کلمه ایست که گوینده آنست و از پیش ایشان حایلی است تا روزیکه

يُبْعَثُونَ ﴿۱۰۰﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۱۰۱﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ

برانگیخته شوند پس چون دمیده شود در صور پس نباشد نسبها میان ایشان روزی چنین و نپرسند از یکدیگر پس آنکه سنگین است

مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا

ترازوهای او پس آنگروه ایشانند رستگاران و آنکه سبک است ترازوهای او پس آنگروه آنانند که زیان کردند

أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿۱۰۳﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿۱۰۴﴾ أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي

در نفسهاشان در دوزخند جاودانان میسوزاند روبهاشان را آتش و ایشان باشند در آن ترش رویان آیا نبود آیتهای من

تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿۱۰۵﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا

که خوانده میشد بر شما پس بودید بآنها تکذیب میکردید گفتند پروردگارا غالب شد بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی

ضَالِّينَ ﴿۱۰۶﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿۱۰۷﴾ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿۱۰۸﴾

گمراهان پروردگارا بیرون آور ما را از آن پس اگر عود کنیم پس بدرستیکه ما ستمکاران باشیم گوید دور شوید در آن و سخن مگوئید با من

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

بدرستیکه بودند گروهی از بندگان من که میگفتند ای پروردگار ما گرویدیم پس بیامرز ما را و ببخشای ما را و توئی بهترین بخشایندگان

﴿۱۰۹﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿۱۱۰﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ

پس گرفتید ایشان را استهزاء تا فراموش گردانیدند شما را ذکر من و بودید از ایشان بخندیدید بدرستیکه من جزا دادم ایشانرا امروز

قوله سبحانه ۹۴ رب فلا تجعلنی ... [illegible]

فلا انساب بینهم ... [illegible]

بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا

بآنچه صبر کردند که ایشانند ایشان بکام رسیدگان گوید چند درنگ کردید در زمین بشمار سالها گویند درنگ کردیم

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾

یکروز یا بعضی از روز پس بپرس از شمرندگان گوید درنگ نکردید مگر اندکی اگر آنکه شما باشید که بدانید

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا

آیا پس پنداشتید که آفریدیم شما را بعبث و آنکه شما بسوی ما باز نمیگردید پس برتر آمد خدا پادشاه بحق نیست

إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا

خدائی مگر او که پروردگار عرش کریم است و کسیکه میخواند با خدا خدائی دیگر که نیست حجتی مر او را بآن پس جز این

حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

نیست که حسابش نزد پروردگار او است بدرستیکه رستگار نشوند کافران و بگو پروردگار من بیامرز و رحمت کن و توئی بهترین رحمت کنندگان

سُورَةُ النُّورِ أَرْبَعٌ وَسِتُّونَ آيَةً وَهِيَ مَدَنِيَّةٌ

حروفها ۵۶۸۰ — کلماتها ۱۳۱۶ — رکوعها ۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ الزَّانِيَةُ

سوره ایست که فرو فرستادیم آنرا و فرض کردیم آنرا و فرو فرستادیم در آن آیتهای واضح باشد که شما پند گیرید زن زناکار

وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ

و مرد زناکار پس بزنید هریک از آن دو را صد تازیانه و نباید که بگیرد شما را در آن دو رافتی در دین خدا اگر

كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الزَّانِي

هستید که میگروید بخدا و روز بازپسین و باید که حاضر شوند عذاب آندو تا را گروهی از گروندگان مرد زناکار

لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى

نکاح نمیکند مگر زن زناکار یا زن مشرک را و زن زناکار نکاح نمیکند او را مگر مرد زناکار یا مشرک و حرام کرده شده آن بر

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ

گروندگان وآنانکه نسبت زنا دهند بزنان باعفت پس نیاوردند چهار گواه پس بزنید ایشانرا

ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ

هشتاد تازیانه وقبول نکنید مرایشانرا گواهی هرگز وآنگروه ایشانند فاسقان مگر آنانکه

تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ

توبه کردند پس ازآن وصالح شدند پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست وآنانکه نسبت زنا دهند بجفتهاشان

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ

ونباشد مرایشانرا شاهدان مگر خودهاشان پس گواهی یکیشان چهار گواهی بخداست که اوست هرآینه

الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ وَيَدْرَؤُا

از راستگویان وپنجمین آنکه لعنت خدا براو اگر باشد از دروغگویان ودفع کند

عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾ وَالْخَامِسَةَ

ازآن زن عذاب که گواهی دهد چهار گواهی بخدا که اوست هرآینه از دروغگویان وپنجمین

أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

آنکه خشم خدا برآنزن اگر باشدآنمرد ازراستگویان واگرنبود فضل خدا برشما ورحمت او

وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا

وآنکه خدا توبه پذیر درست کردارست بدرستیکه آنانکه آوردند دروغ بزرگ جماعتی اند ازشما مپندارید آنرا شر

لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ

برای شما بلکه آن خیرست برای شما ازبرای هرمردیست ازایشان آنچه راکسب کرد از بدی وآنکه برخود گرفت معظم آنرا ازایشان

لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا

مراوراست عذابی بزرگ چرا هنگامیکه شنیدید آنرا ظن نبردند مؤمنان ومؤمنات بخودهاشان خیررا وگفتند

هَٰذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ

این دروغ بزرگیست آشکار چرا نیاوردند برآن چهار گواه پس وقتیکه نیاوردند آنگواهانرا پس آنگروه

[illegible]

عِندَ اللّٰهِ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿۱۳﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

نزد خدا ایشانند دروغگویان واگر نبود فضل خدا برشما ورحمت او در دنیا وآخرت

لَمَسَّكُمْ فِي مَا اَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۴﴾ اِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِاَفْوَاهِكُمْ

هرآینه مس میکرد شمارا در آنچه گفتگو کردید در آن عذابی بزرگ هنگامیکه فرا میگرفتید آنرا بزبانهاتان ومیگفتید بدهنهاتان

مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾ وَلَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا

آنچه نیست مرشمارا بآن دانشی ومیپندارید آنرا سهل وآن نزد خدا بزرگست وچرا وقتیکه شنیدید آنرا نگفتید

يَكُونُ لَنَا اَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحَانَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿۱۶﴾ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ

نباشد مرمارا که سخن گوئیم باین منزهی تو این بهتانیست بزرگ پند میدهد شمارا خدا مبادا که عود کنید بمانند آن

اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۷﴾ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۸﴾ اِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ

هرگز اگر هستید گروندگان وبیان میکند خدا برای شما آیتهارا و خدا دانای درستکارست بدرستیکه آنانکه دوست دارند

اَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ اٰمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ

که فاش شود نسبت زشتکاری در آنانکه ایمان آوردند مرایشانراست عذابی پردرد در دنیا وآخرت و خدا میداند وشما

لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۹﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۲۰﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ

نمیدانید واگر نبود فضل خدا برشما ورحمتش وبدرستیکه خدا مهربان رحیم است ای آنکسانیکه

اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَاِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَ

گرویدید پیرو مشوید گامهای شیطان را وکسیکه پیروی کند گامهای شیطانرا پس بدرستیکه او امر میکند بکار زشت و

الْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَدًا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّي

ناپسند واگر نبود فضل خدا برشما ورحمتش پاک نمیشد از شما هیچکس هرگز ولیکن خدا پاک میگرداند

مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۱﴾ وَلَا يَأْتَلِ اُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُوا اُولِي

آنرا که میخواهد و خدا شنوای داناست ونباید سوگند بخورند صاحبان افزونی از شما وتوانگری نَدهند بصاحبان

الْقُرْبٰى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا اَلَا تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ

قرابت ودرماندگان وهجرت کنندگان در راه خدا وباید که درگذرند وعفو کنند آیا دوست نمیدارید که بیامرزد

اللّٰهُ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٢٢ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا
خدا شمارا و خدا آمرزنده مهربانست بدرستیکه آنانکه نسبت زنا میدهند بزنان عفیفه بیخبر گروندگان لعنت کرده شدند

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝٢٣ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَ
در دنیا و آخرت و از برای ایشانست عذابی بزرگ روزیکه گواهی میدهد بر ایشان زبانهاشان و دستهاشان و

أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝٢٤ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللّٰهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللّٰهَ هُوَ
پاهاشان بآنچه بودند که میکردند روزی چنین تمام میدهد ایشانرا خدا جزاشان که حق است و میدانند که خدا اوست

الْحَقُّ الْمُبِينُ ۝٢٥ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ
حق آشکار پلیدها برای پلیدانست و پلیدان برای پلیدهاست و پاکیزه‌ها برای پاکانست

وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝٢٦ يَا أَيُّهَا
و پاکان برای پاکیزه‌ها آنگروه منزه‌اند از آنچه میگویند مر ایشانراست آمرزش و روزی خوب ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلٰى أَهْلِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
آنکسانیکه گرویدید داخل نشوید در خانه‌هائی که غیر خانهٔ خودتانست تا آنکه دستوری طلبید و سلام کنید بر اهلش آن بهتر است

لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝٢٧ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ
برای شما باشد که شما پند گیرید پس اگر نیابید در آن احدی را پس داخل مشوید آنهارا تا اذن دهند شمارا و اگر

قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكٰى لَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝٢٨ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
گفته شود مر شمارا که بازگردید پس بازگردید آن پاکیزه‌تر است مر شمارا و خدا بآنچه میکنید داناست نیست مر شمارا گناهی

أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ
که داخل شوید خانه‌های غیر مسکون که در آنها نفعی است مر شمارا و خدا میداند آنچه آشکار میکنید و آنچه پنهان میدارید

۝٢٩ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذٰلِكَ أَزْكٰى لَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ
بگو مر مؤمنان را که فرو گیرند دیده‌هاشانرا و نگاهدارند عورتهاشانرا آن پاکیزه‌تر است برای ایشان بدرستیکه خدا آگاه

بِمَا يَصْنَعُونَ ۝٣٠ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
بآنچه میکنند و بگو مر زنان با ایمانرا که فرو گیرند دیده‌هاشانرا و نگاهدارند عورتهاشانرا و ظاهر نسازند

[illegible]

زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا

پیرایهٔ خودرا مگر آنچه آشکار آمد ازآن وباید که فروگذارند مقنعه هاشانرا برگریبانهاشان وظاهرنسازند پیرایهٔ خودرا مگر

لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ

برای شوهرانشان یاپدرانشان یا پدران شوهرانشان یا پسرانشان یا پسران شوهرانشان یا برادرانشان

أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ

یاپسران برادرانشان یاپسران خواهرانشان یازنانشان یاآنچه را مالک باشد یمینهاشان یا پیروان

غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ

غیر صاحبان حاجة از مردان یا کودکان که اطلاع نیافته اند بر عورتهای زنان ونباید که بزنند

بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

بپاهاشان تادانسته شود آنچه پنهان میدارند از پیرایهٔ شان وبازگشت کنید بسوی خدا همه ای مؤمنان باشد که شما

تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ

رستگار شوید وتزویج نمائید بی جفتانرا که از شما اند ونیکوکارانرا از بندگانتان وکنیزانتان اگر باشند درویشان

يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ

غنی میسازد خدا از فضلش و خدا فراخ رحمت داناست وباید که عفت ورزند آنانکه نمییابند نکاحی تاآنکه

يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ

غنی کند ایشانرا خدا از فضلش وآنانکه طلب میکنند مکاتبه را از آنچه مالک شد یمینهاتان پس مکاتبه کنید ایشانرا اگر

عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ

دانسته باشید درایشان خیری وبدهید ایشانرا از مال خدا که دادتان وبجبر بازمدارید کنیزانتانرا بر زنا

إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ

اگر اراده داشته باشند عفت را تابجوئید متاع زندگانی دنیارا وکسیکه اکراه کند ایشانرا پس بدرستیکه خدا از بعد

إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا

اکراه ایشان آمرزنده مهربانست وبدرستیکه فرستادیم بشما آیتهای روشن ومثلی از آنانکه گذشتند

مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُورِهٖ كَمِشْكٰوةٍ

پیش از شما و پندی از برای پرهیزکاران خدا نور آسمانها و زمین است مثل نورش چون چراغدانی است

فِيهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ

که در آن باشد چراغی که آن چراغ باشد در آبگینه که آن آبگینه گویا باشد ستاره درخشان که برافروخته میشود از درخت بابرکت

زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ يَّكَادُ زَيْتُهَا يُضِىٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلٰى نُورٍ

زیتون که نه شرقیست و نه غربی نزدیک باشد روغنش که روشنائی بخشد و اگر چه مس نکرده باشد آنرا آتش نوریست بر نور

يَهْدِى اللّٰهُ لِنُورِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

هدایت میکند خدا برای نورش کسی را که میخواهد و میزند خدا مثلها را برای مردمان و خدا بهمه چیزی داناست

فِى بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهٗ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ

در خانهائیکه اذن داد خدا که بلند کرده شود و ذکر کرده شود در آنها نامش تسبیح میکنند مر او را در آنها بامدادان و شبانگاهان

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيتَآءِ الزَّكٰوةِ ﴿٣٦﴾

مردانیکه باز نمیدارد ایشانرا بازرگانی و نه خرید و فروختی از ذکر خدا و بر پاداشتن نماز و دادن زکوة

يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ

بیم دارند روزی که میگردد در آن دلها و دیدهها تا جزا دهد ایشانرا خدا بهتر از آنچه کردند و

يَزِيدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوٓا اَعْمَالُهُمْ

زیاده دهد ایشانرا از کرم خود و خدا روزی میدهد آنرا که میخواهد بدون حساب و آنها که کافر شدند کردارهاشان

كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَّحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَآءً حَتّٰٓى اِذَا جَآءَهٗ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَّوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهٗ فَوَفّٰىهُ

چون سرابی است در زمین هموار که گمان میبرد آنرا تشنه آب تا چون آمد آنرا نیافتش چیزی و یافت خدا را نزد خود پس تمام داد

حِسَابَهٗ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ اَوْ كَظُلُمٰتٍ فِى بَحْرٍ لُّجِّىٍّ يَّغْشٰىهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ

حسابش و خداست زود حساب یا چون تاریکیهائی در دریائی عمیق که فرو پوشد او را موجی که باشد از بالایش موجی

مِّنْ فَوْقِهٖ سَحَابٌ ظُلُمٰتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَآ اَخْرَجَ يَدَهٗ لَمْ يَكَدْ يَرٰىهَا وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ

از بالایش ابری تاریکیهاست بعضیشان بالای بعضی چون بیرون آورد دستش را نزدیک نیست که ببیندش و کسیکه نگردانید

[illegible]

اللّه له نورا فما له من نور ﴿٤٠﴾ الم تر ان اللّه يسبح له من في السموات والارض والطير
خدا برایش نوری پس نباشد مراو را هیچ نوری آیا ندیدی که خدا تسبیح میکنند مراو را آنکه در آسمانها و در زمین است و پرنده

صافات كل قد علم صلاته وتسبيحه والله عليم بما يفعلون ﴿٤١﴾ ولله ملك السموات
بال گشادگان در هوا همه بتحقیق دانسته نمازش را و تسبیحش را و خدا داناست بآنچه میکنند و مر خدا راست پادشاهی آسمانها

والارض والى الله المصير ﴿٤٢﴾ الم تر ان الله يزجي سحابا ثم يؤلف بينه ثم يجعله
و زمین و بسوی خداست بازگشت آیا ندیدی که خدا آهسته میراند ابر را پس فراهم میآورد میانش را پس میگرداند آنرا

ركاما فترى الودق يخرج من خلاله وينزل من السماء من جبال فيها من برد فيصيب
بالای هم آینده پس می بینی باران را که بیرون میآید از میانش و فرو میفرستد از آسمان از کوههائی که باشد در آن از تگرگ پس ضرر میرساند

به من يشاء ويصرفه عن من يشاء يكاد سنا برقه يذهب بالابصار ﴿٤٣﴾ يقلب الله
بآن کسی را که میخواهد و میگرداند آنرا از کسیکه میخواهد نزدیک است تابش برقش ببرد چشمها را میگرداند خدا

الليل والنهار ان في ذلك لعبرة لاولي الابصار ﴿٤٤﴾ والله خلق كل دابة من ماء
شب و روز را بدرستیکه در آن هرآینه عبرتی است مر صاحبان دیده ها را و خدا آفرید هر جنبنده را از آب

فمنهم من يمشي على بطنه ومنهم من يمشي على رجلين ومنهم من يمشي على اربع يخلق
پس بعضی از آنهاست که راه میرود بشکمش و بعضی از آنهاست که راه میرود بدو پای و بعضی از آنها که راه میرود بر چهارپای میآفریند

الله ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ﴿٤٥﴾ لقد انزلنا ايات مبينات والله يهدي من
خدا آنچه میخواهد بدرستیکه خدا بر همه چیزی تواناست بتحقیق که فرستادیم آیتهای روشن و خدا هدایت میکند آنرا که

يشاء الى صراط مستقيم ﴿٤٦﴾ ويقولون امنا بالله وبالرسول واطعنا ثم يتولى
میخواهد براه راست و میگویند ایمان آوردیم بخدا و برسول و اطاعت کردیم پس برمیگردند

فريق منهم من بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين ﴿٤٧﴾ واذا دعوا الى الله ورسوله
پاره از ایشان از بعد آن و نباشند آنها مؤمنان و چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش

ليحكم بينهم اذا فريق منهم معرضون ﴿٤٨﴾ وان يكن لهم الحق ياتوا اليه مذعنين
تا حکم کند میانشان آنگاه باشند پاره از ایشان اعراض کنندگان و اگر باشد مرایشانرا حق می آیند بسوی او فرمانبرداران

٤٩ أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَٰئِكَ
آیا باشد در دلهاشان مرض یا شک کردند یا میترسند که جور کند خدا بر ایشان و رسولش بلکه آنها
هُمُ الظَّالِمُونَ ٥٠ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
ایشانند ستمکاران جز این نباشد سخن مؤمنان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند میانشان
أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٥١ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ
که گویند شنیدیم و اطاعت کردیم و آن گروه ایشانند رستگاران و هر که فرمانبرد خدا و رسولش را و بترسد
اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ٥٢ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ
از خدا و بپرهیزد از او پس آن گروه ایشانند براد رسیدگان و سوگند یاد کردند بخدا سخت‌ترین سوگندهاشان که اگر فرموده بودی ایشان را هر آینه
قُل لَّا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٥٣ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
بیرون روند بگو سوگند مخورید طاعتی است معروف بدرستیکه خدا آگاه است بآنچه میکنید بگو فرمانبرید خدارا و فرمانبرید رسول را
فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُم مَّا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
پس اگر روی گردانند پس جز این نیست که بر اوست آنچه بار کرده شده و بر شماست آنچه بار کرده شده اید و اگر اطاعت کنید او را راه یابید و نیست بر رسول
إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ٥٤ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
جز رسانیدن آشکار وعده کرده خدا آنانرا که گرویدند از شما و کردند کارهای شایسته که هر آینه خلیفه خواهد کرد ایشان را
فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَ
در زمین چنانکه خلیفه کرد آنانرا که بودند پیش از ایشان و هر آینه متمکن خواهد کرد برای ایشان دینشان را که پسندید برای ایشان و
لَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ
هر آینه تبدیل خواهد کرد برای ایشان از بعد خوفشان ایمنی پرستند مرا شریک نسازند بمن چیزیرا و آنکه کافر شد پس از آن
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥٥ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
پس ایشانند آنها بیرون رفتگان از فرمان و برپا دارید نمازرا و بدهید زکوة را و فرمانبرید رسول را باشد که شما
تُرْحَمُونَ ٥٦ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ
رحم کرده شوید مپندار البته آنانرا که کافر شدند عاجز کنندگان در زمین و جایگاه ایشان آتش است و هر آینه بد جای بازگشت

[illegible]

﴿٥٧﴾ يا أيها الذين آمنوا ليستأذنكم الذين ملكت أيمانكم والذين لم يبلغوا الحلم

ای آنکسانیکه ایمان آوردید باید که دستوری خواهند از شما آنانکه مالک شد یمینهاتان و آنانکه نرسیده‌اند بحد احتلام

منكم ثلاث مرات من قبل صلوة الفجر وحين تضعون ثيابكم من الظهيرة ومن

از شما سه بار پیش از نماز صبح و در وقتیکه می‌نهید جامه‌هاتان از میان روز و از

بعد صلوة العشاء ثلاث عورات لكم ليس عليكم ولا عليهم جناح بعدهن

بعد نماز خفتن سه عورتست مر شما را نیست بر شما و نه برایشان گناهی بعد از آنها

طوافون عليكم بعضكم على بعض كذلك يبين الله لكم الآيات والله عليم حكيم ﴿٥٨﴾

گردندگان باشند بر شما بعضیتان بر بعضی همچنین بیان میکند خدا برشما آیتهارا و خدا دانای درست کردارست

وإذا بلغ الأطفال منكم الحلم فليستأذنوا كما استأذن الذين من قبلهم كذلك

و چون رسند کودکان از شما بحد بلوغ پس باید دستوری خواهند همچنانکه دستوری خواستند آنانکه بودند پیش از ایشان همچنین

يبين الله لكم آياته والله عليم حكيم ﴿٥٩﴾ والقواعد من النساء التي لا يرجون نكاحا

بیان میکند خدا برای شما آیتهایش را و خدا دانای درستکارست و نشستگان از زنانیکه امید ندارند تزویجی را

فليس عليهن جناح أن يضعن ثيابهن غير متبرجات بزينة وأن يستعففن خير

پس نیست برایشان گناهی که بنهند جامه‌هاشانرا غیر ظاهر سازندگان زینتی را و اینکه عفت جویند بهترست

لهن والله سميع عليم ﴿٦٠﴾ ليس على الأعمى حرج ولا على الأعرج حرج ولا على المريض

مرایشانرا و خدا شنوای داناست نیست بر کور گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار

حرج ولا على أنفسكم أن تأكلوا من بيوتكم أو بيوت آبائكم أو بيوت أمهاتكم

گناهی و نه بر خودهاتان که بخورید از خانه‌هاتان یا خانه‌های پدرانتان یا خانه‌های مادرانتان

أو بيوت إخوانكم أو بيوت أخواتكم أو بيوت أعمامكم أو بيوت عماتكم أو بيوت

یا خانه‌های برادرانتان یا خانه‌های خواهرانتان یا خانه‌های عموهاتان یا خانه‌های عمه‌هاتان یا خانه‌های

أخوالكم أو بيوت خالاتكم أو ما ملكتم مفاتحه أو صديقكم ليس عليكم جناح أن

خالوهاتان یا خانه‌های خاله‌هاتان یا آنکه مالک شدید کلیدهای آنرا یا دوستانتان نیست برشما گناهی که

تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۚ فَإِذَا دَخَلْتُم بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ اللَّهِ

بخورید باهم یا جدا جدا پس چون داخل شوید درخانها پس سلام کنید بر خودهاتان سلام کردنی از نزد خدا

مُبَارَكَةً طَيِّبَةً ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ

بابرکت پاکیزه همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهارا باشد که شما دریابید بعقل جز این نیست که مؤمنان

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ

آنانند که گرویدند بخدا و رسولش و چون باشند بااو بر کاری جمع آورنده نمیروند تا وقتیکه دستوری خواهند ازاو

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ

بدرستیکه آنانکه دستوری خواهند از تو آنگروه آنانند که میگروند بخدا و رسولش پس چون دستوری خواهند ازتو

لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَّا

برای بعضی کارهاشان پس دستوری ده مرآنرا که خواهی از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست

تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُم بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ

مگردانید خواندن رسول را میانتان چون خواندن برخی از شما برخی را بحقیقت میداند خدا آنانرا که میروند آهسته آهسته

مِنكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

از شما از راه پناه گرفتن پس باید بترسند آنانکه مخالفت میورزند از فرمانش که برسد ایشانرا بلائی یا برسد ایشانرا عذابی

أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ

دردناک آگاه باشید بدرستیکه مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بحقیقت میداند آنچه را شما بر آنید و روزیکه برگردانیده میشوند

إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

بسوی او پس خبر میدهد ایشانرا بآنچه کردند و خدا بهمه چیز داناست

سُورَةُ الفُرْقَانِ سَبْعٌ وَسَبْعُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

حروفها ۳۷۵۳ کلماتها ۸۹۲ رکوعها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ابن عباس گوید که آیاتی از آن مدنی است وآن از آیه [illegible] در تفسیر [illegible] روایت از [illegible] * بی حساب بهشت برود * باشد و مصدق [illegible] بعث [illegible] [illegible] درعاقبت [illegible] خدای او [illegible] رسالت [illegible] صلی الله علیه وآله [illegible] ابی بن کعب از حضرت [illegible] صاحب [illegible] الفرقان [illegible] [illegible] از حضرت کاظم علیه السلام [illegible] * ذکر ثواب القراءة *

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا ① الذي له ملك

افزون آمد آنكه فرو فرستاد جدا كننده حق از باطل را بر بنده خويش تا بوده باشد مر عالميان را بيم دهنده آنكه مر او راست پادشاهي

السموت والأرض ولم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك وخلق كل شيء

آسمانها و زمين و فرا نگرفت فرزندي و نبود مر او را انبازي در پادشاهي و آفريد همه چيز را

فقدره تقديرا ② واتخذوا من دونه آلهة لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ولا يملكون

پس تقدير كردش تقدير كردني و فرا گرفتند از غير او الهان كه نيافرينند چيزي را و آنها آفريده ميشوند و مالك نباشند

لأنفسهم ضرا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا حيوة ولا نشورا ③ وقال الذين

براي خودهاشان ضرري و نه منفعتي و مالك نباشند مرگي را و نه زندگي را و نه حشري را و گفتند آنانكه

ع ④ كفروا إن هذا إلا إفك افتريه وأعانه عليه قوم آخرون فقد جاءو ظلما وزورا

كافر شدند نيست آن مگر دروغي كه بر بافت آنرا و ياري داد او را بر آن گروهي ديگران پس بحقيقت آمدند ستمي را و باطلي را

وقالوا أساطير الأولين اكتتبها فهي تملى عليه بكرة وأصيلا ⑤ قل أنزله الذي

و گفتند افسانه هاي پيشينيان است كه نويسانيده آنرا پس آن را خوانده ميشود براو بامداد و شبانگاه بگو فرو فرستاد آنرا آنكه

يعلم السر في السموت والأرض إنه كان غفورا رحيما ⑥ وقالوا مال هذا الرسول

ميداند پنهانرا در آسمانها و زمين بدرستيكه او باشد آمرزنده مهربان و گفتند چيست مر اين رسول را

يأكل الطعام ويمشي في الأسواق لولا أنزل إليه ملك فيكون معه نذيرا ⑦

كه ميخورد خوردني را و راه ميرود در بازارها چرا فرو فرستاده نشد باو فرشته پس باشد با او بيم كننده

أو يلقى إليه كنز أو تكون له جنة يأكل منها وقال الظالمون إن تتبعون إلا

يا چرا انداخته نميشود بسوي او گنجي يا چرا نباشد مر او را بوستاني كه ميخورده باشد از آن و گفتند ظالمان كه پيروي نميكنيد مگر

رجلا مسحورا ⑧ انظر كيف ضربوا لك الأمثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا

مردي را سحر كرده شده ببين چگونه زدند براي تو مثلها پس گمراه شدند پس نميتوانند يافت راهي

⑨ تبارك الذي إن شاء جعل لك خيرا من ذلك جنات تجري من تحتها الأنهار

افزون آمد آنكه اگر خواهد گرداند براي تو بهتر از آن بهشتهائي كه ميرود از زير آنها نهرها

[illegible]

وَيَجْعَل لَّكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

ویسازد برای تو قصرها بلکه تکذیب نمودند قیامت را وآماده کردیم برای آنکه تکذیب کرد قیامت را آتش سوزان

﴿١١﴾ إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا

چون ببیند ایشانرا از جائی دور بشنوند مرآنرا جوش خشم وخروشرا وچون افگنده شوند از آن جای

ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَّا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا

تنگ قرین کرده شدگان میخوانند در آنجا هلاک را مخوانید امروز هلاک واحدرا وبخوانید

ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً

هلاک بسیار بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاودانی که وعده کرده شدند پرهیزکاران باشد مرایشانرا پاداش

وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَّهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ

وبازگشت مرایشانراست در آن آنچه بخواهند جاودانیان باشد بر پروردگارت وعده خواسته شده ودر روزیکه

يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ

حشر کنند ایشانرا وآنچه میپرستند از غیر خدا پس گوید آیا شما گمراه کردید بندگان مرا اینان یا ایشان خود

ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنبَغِي لَنَا أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ

گم کردند راه را گفتند منزهی تو نباشد سزاوار مرمارا که فراگیریم از غیر تو از دوستان

وَلَٰكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُم بِمَا

ولیکن کامیاب کردی ایشانرا وپدرانشانرا تا فراموش کردند ذکررا وبودند گروهی تباه پس بتحقیق تکذیب نمودند شمارا بآنچه

تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا

میگوئید پس نتوانند گردانیدنی ونه یاری کردنی وهرکه ستم کند از شما بچشانیم اورا عذابی بزرگ و

أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ

نفرستادیم پیش از تو از رسولان مگر آنکه ایشان هرآینه میخوردند خوردنی ودراه میرفتند در بازارها

وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

وگردانیدیم بعضیتانرا برای بعضی مایهٔ آزمایش آیا صبر میکنید وباشد پروردگار تو بینا وگفتند آنانکه امید ندارند

لِقَآءَنَا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ نَرٰى رَبَّنَا ؕ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوْا فِیْٓ اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ

ملاقات مارا چرا فرود فرستاده نشد برما ملائکه یا چرا نمی بینیم پروردگار مارا بتحقیق زیاده طلب شدند در نفسهای شان و تمرد کردند

عُتُوًّا كَبِیْرًا ﴿۲۱﴾ یَوْمَ یَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى یَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِیْنَ وَیَقُوْلُوْنَ حِجْرًا

تمردی بزرگ روزیکه بینند فرشتگان را نیست بشارتی روز چنین برای گنهکاران و میگویند حرامی

مَّحْجُوْرًا ﴿۲۲﴾ وَقَدِمْنَآ اِلٰى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَآءً مَّنْثُوْرًا ﴿۲۳﴾ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ یَوْمَئِذٍ

ممنوع و متوجه شدیم بسوی آنچه کردند از کردار پس گردانیدیم اورا ذره در هوا پراگنده اهل بهشت روزی چنین

خَیْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَّاَحْسَنُ مَقِیْلًا ﴿۲۴﴾ وَیَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ

بهتر اند از راه جای قرار و خوبتر اند از جهة جای آسایش و روزیکه میشکافد آسمان با ابر و فرود فرستیم ملائکه را

تَنْزِیْلًا ﴿۲۵﴾ اَلْمُلْكُ یَوْمَئِذِ ۨ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ؕ وَكَانَ یَوْمًا عَلَى الْكٰفِرِیْنَ عَسِیْرًا ﴿۲۶﴾ وَیَوْمَ

فرود فرستادنی پادشاهی روز چنین حق است مر خدای بخشاینده را و باشد روزی بر کافران دشوار و روزیکه

یَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى یَدَیْهِ یَقُوْلُ یٰلَیْتَنِی اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِیْلًا ﴿۲۷﴾ یٰوَیْلَتٰى

بدندان میگزد ظالم بر دو دستش میگوید ای کاشکی فرا گرفته بودم با رسول راه را ای وای

لَیْتَنِیْ لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِیْلًا ﴿۲۸﴾ لَقَدْ اَضَلَّنِیْ عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَآءَنِیْ ؕ وَكَانَ الشَّیْطٰنُ

کاشکی نگرفته بودم فلانرا دوست بتحقیق گم گردانید مرا از ذکر بعد از آنکه آمد مرا و باشد دیو رجیم

لِلْاِنْسَانِ خَذُوْلًا ﴿۲۹﴾ وَقَالَ الرَّسُوْلُ یٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِی اتَّخَذُوْا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا

مر انسان را فرو گذارنده و گفت آن رسول ای پروردگار من بدرستیکه قوم من گرفتند این قرآن را متروک

﴿۳۰﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِیٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِیْنَ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِیًا وَّنَصِیْرًا ﴿۳۱﴾

و همچنین گردانیدیم برای هر نبی دشمنی را از گنهکاران و بس باشد پروردگار تو راه نماینده و یاری دهنده

وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَیْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً ۛۚ كَذٰلِكَ ۛۚ لِنُثَبِّتَ بِهٖ

و گفتند آنانکه کافر شدند چرا فرود فرستاده نشد براو قرآن همه یکدفعه همچنین تا ثابت داریم بآن

فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ تَرْتِیْلًا ﴿۳۲﴾ وَلَا یَاْتُوْنَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِیْرًا ؕ

دل ترا و بتانی فرستادیم بتانی فرستادنی و نیاوردند ترا مثلی مگر آنکه آوردیم ترا بحق و خوبتر از راه بیان

﴿٣٣﴾ ٱلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾
آنانکه حشر کرده میشوند بر رویهاشان بسوی دوزخ آنها بدترند از جهة جای و گمترند از جهة راه

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهُۥٓ أَخَاهُ هَٰرُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا ٱذْهَبَآ
و بتحقیق دادیم موسی را توریة و گردانیدیم با او برادرش هارون را وزیر پس گفتیم بروید شما دوتا

إِلَى ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا فَدَمَّرْنَٰهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا۟ ٱلرُّسُلَ
بسوی آن قومی که تکذیب کردند آیتهای ما را پس هلاک کردیم ایشانرا هلاک کردنی و قوم نوح چون تکذیب کردند رسولانرا

أَغْرَقْنَٰهُمْ وَجَعَلْنَٰهُمْ لِلنَّاسِ ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّٰلِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا۟
غرق کردیمشان و گردانیدیم ایشانرا از برای مردمان آیتی و آماده کردیم برای ستمکاران عذابی دردناک و عادرا و ثمودرا

وَأَصْحَٰبَ ٱلرَّسِّ وَقُرُونًۢا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ ٱلْأَمْثَٰلَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا
و اصحاب رس را و قرنهای میان آنها بسیار و همه را زدیم برای آن مثلها و همه را نیست کردیم

تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَتَوْا۟ عَلَى ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِىٓ أُمْطِرَتْ مَطَرَ ٱلسَّوْءِ ۚ أَفَلَمْ يَكُونُوا۟ يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ
نیست کردنی و بتحقیق گذشتند بر قریه که بارانیده شد باران بد آیا پس نبودند که ببینند آنرا بلکه

كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا ٱلَّذِى بَعَثَ
باشند که امید نیدارند حشررا و چون ببینند ترا نیگیرندت مگر باستهزاء آیا اینست آنکه برانگیخت

ٱللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَآ أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ
خدا رسول بدرستیکه نزدیک بود که هرآینه بگرداند ما را البته از الهامان اگر نه آن بود که صبر کرده بودیم برآنها و زود باشد که بدانند وقتی که

يَرَوْنَ ٱلْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ
می بینند عذاب را که کیست گمگشته تر در راه آیا دیدی آنکه گرفت الهش را خواهش نفس خود آیا پس تو باشی برا و

وَكِيلًا ﴿٤٣﴾ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَٱلْأَنْعَٰمِ ۖ بَلْ هُمْ
وکیل یا پنداری که بیشتر ایشان میشنوند یا میابند بعقل نیستند ایشان مگر مثل چهارپایان بلکه ایشان

أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ ٱلظِّلَّ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهُۥ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا
گمگشته ترند در راه آیا ندیدی بسوی پروردگارت چگونه پهن گردانید سایه را و اگر خواسته بود هرآینه گردانیده بود آنرا ساکن پس گردانیدیم

۲۵ بالغمام یعنی بسبب [illegible] ... الذین ... سبیلا ... ۵۹ فسئل به خبیرا [illegible]

الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
آفتاب را بر آن دلیل پس فرا گرفتیم آنرا بسوی خود فرا گرفتنی آسان واوست آنکه گردانید برای شما شب را
لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
پوششی و خواب را آسایش و گردانید روز را برانگیختن واوست آنکه فرستاد بادها را بشارت پیش از دست
رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا
رحمتش و فرو فرستادیم از آسمان آبی پاک کننده تا احیا کنیم بآن بلده مرده را و بیاشامانیمش از آنچه آفریدیم
أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا
چهارپایان را و مردمان بسیار و بتحقیق مکرر گردانیدیم آنرا میانشان تا پند گیرند پس ابا نمودند اکثر مردمان مگر ناسپاسی را
﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا
و اگر خواسته بودیم هر آینه برانگیخته بودیم در هر قریه بیم دهنده را پس طاعت مکن کافران را و جهاد کن با ایشان بقرآن جهادی
كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا
بزرگ واوست که بهم آمیخت دو دریا را این شیرین است بسیار شیرین و این شور تلخ است بسیار شور و گردانید میان آنها
بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ
حایلی و مانعی صاحب منع واوست آنکه آفرید از آب انسانی را پس گردانیدش نژادی و پیوندی و باشد
رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ
پروردگار تو توانا و میپرستند از غیر خدا آنچه را نه منفعت میدهد ایشانرا و نه مضرت میرساند ایشانرا و باشد کافر
عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
بر پروردگارش هم پشت و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده بگو نمیخواهم از شما بر آن هیچ
أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ
مزدی جز آنکه خواهد که فراگیرد بسوی پروردگارش راهی و توکل کن بر خدای زنده که نمیرد و تسبیح گو
بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي
بحمدش و بس است او بگناهان بندگانش آگاه آنکه آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آنهاست

سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِهٖ خَبِيْرًا ﴿۵۹﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا

در شش روز پس مستوی شد بر عرش خداوند بخشنده پس بپرس ازآن آگاهی را و چون گفته شد مرایشانرا که سجده کنید

لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ﴿۶۰﴾ تَبٰرَكَ الَّذِيْ جَعَلَ فِي

مر خدای بخشنده را گویند و چیست رحمن آیا سجده کنیم مرآنچه میفرمائی ما و افزود ایشانرا نفرت افزون آمد آنکه گردانید در

السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِيْهَا سِرٰجًا وَّقَمَرًا مُّنِيْرًا ﴿۶۱﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً

آسمان برجها وگردانید درآن چراغی وماهی نوردهنده واوست که گردانید شب وروزرا ازپی هم آینده

لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ﴿۶۲﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا

برای آنکه خواست پند گیرد یا خواست شکر گذاردن را وبندگان خدای بخشنده آنانکه میروند بر زمین بآرام وآهستگی وچون

خَاطَبَهُمُ الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ﴿۶۳﴾ وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّقِيَامًا ﴿۶۴﴾ وَالَّذِيْنَ

خطاب کنند ایشانرا نادانان گویند سلامی وآنانکه شب بروز میآرند برای پروردگارشان سجده کنندگان وبرپای ایستادگان وآنانکه

يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿۶۵﴾ اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا

میگویند پروردگارا بگردان ازما عذاب دوزخرا بدرستیکه عذابش باشد لازم بدرستیکه آن بدهست ازراه قرارگاه

وَّمُقَامًا ﴿۶۶﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا لَمْ يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿۶۷﴾

ومقام وآنانکه چون انفاق کنند اسراف ننمایند وتنگ نگیرند وباشد میان آن اعتدالی

وَالَّذِيْنَ لَا يَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَ

وآنانکه نمیخوانند با خدا الهی دیگررا ونمیکشند تنی را که حرام گردانید خدا مگر بحق و

لَا يَزْنُوْنَ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا ﴿۶۸﴾ يُّضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ

وزنا نمیکنند وکسیکه میکند آنرا مییابد عقوبت را مضاعف میکند اورا درعذاب روز قیامت وجاوید بماند

فِيْهٖ مُهَانًا ﴿۶۹﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ

درآن خوار مگر آنکه بازگشت نمود وگروید وکرد کار شایسته را پس آنها بدل میکند خدا بدیهاشانرا

حَسَنٰتٍ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۷۰﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهٗ يَتُوْبُ اِلَى اللّٰهِ

بنیکوییها وباشد خدا آمرزنده مهربان وآنکه توبه نمود وکرد نیکی پس بدرستیکه او بازگشت مینماید بسوی خدا

[illegible]

مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا

بازگشتنی وآنانکه حاضر نمیشوند باطل را وچون بگذرند بلغو بگذرند کریمان وآنانکه چون

ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا

پند داده شوند بآیتهای پروردگارشان بر رو نیفتند برآنها کران وکوران وآنانکه میگویند پروردگارا ببخش مارا

مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ

از جفتهامان وفرزندانمان آسایش چشمها وبگردان مارا برای پرهیزکاران پیشوا آنها جزاداده میشوند درجه بلند

بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾

بسبب آنچه صبر کردند ورسانیده میشوند درآن دعای خیر وسلام را جاودانیان درآن خوبست از راه آرامگاه ومقام

قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

بگو چه کند وچه قدر ووزن وقدر نهد شمارا پروردگارم اگر نباشد دعای شما پس بتحقیق تکذیب کردید پس بزودی میشود لازم

سورة الشعراء مائتان وثمان وعشرون آية وهي مكية

حروفها	كلماتها	ركوعها
٥٥٤٢	١٢٩٦	١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

طسم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

این آیتهای کتاب واضح کننده است شاید که باشی هلاک کننده خودترا از بهر آنکه نشوند مؤمنان

﴿٣﴾ إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا

اگر خواهیم فرو فرستیم برایشان از آسمان آیتی پس گردد گردنهاشان مرآنرا خضوع کنندگان و

يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَٰنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ

نمی آید ایشانرا هیچ ذکری از خدای بخشنده نو بدید آورده شده مگر آنکه باشند ازآن روی گردانندگان پس بتحقیق تکذیب نمودند پس بزودی بیاید ایشانرا

أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

اخبار آنچه بودند بآن استهزاء میکردند آیا ندیدند بسوی زمین که چندان رویانیدیم درآن از هر صنفی

* در ثواب القرائة [illegible] در ثواب الاعمال [illegible] از حضرت صادق [illegible] علیه السلام [illegible] [illegible] * [illegible] از حضرت صادق [illegible] [illegible]

كَرِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

نیکو بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثر شان گروندگان و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست غالب

الرَّحِيمُ ﴿٩﴾ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا

مهربان و هنگامیکه ندا کرد پروردگار تو موسی را که برو بسوی گروه ستمگاران قوم فرعون آیا نمی

يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ

پرهیزند گفت پروردگارا من بدرستیکه من میترسم که تکذیب کنند مرا و تنگ میشود سینه ام و نمی گشاید

لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا ۖ

زبانم پس بفرست بسوی هارون و مرایشانرا است بر من گناهی پس میترسم که بکشند مرا گفت نه چنین است

فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

پس بروید شما دو تا بآیتهای ما بدرستیکه ما نیز با شما شنوندگان پس آیند فرعون را پس گویند بدرستیکه ما هم رسول پروردگار جهانیان

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ

که بفرست با ما بنی اسرائیل را گفت آیا نپروریدیم ترا در میان خود کودک و ماندی گذران در میان ما از عمرت

سِنِينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا

سالها و کردی کرده ات را که کردی و تو از ناسپاسان گفت کردم آنرا آنگاه

وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ

و من بودم از گمراهان پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما پس بخشید مرا پروردگارم حکم و گردانید مرا از

الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ

مرسلان و این نعمتی است که منت می نهی آنرا بر من که بنده گردانیدی بنی اسرائیل را گفت فرعون

وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾

و چیست پروردگار جهانیان گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست اگر هستید یقین کنندگان

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ

گفت مرآنانرا که بودند پیرامونش آیا نمی شنوید گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشینیانند گفت بدرستیکه

من الضالين * یعنی از نادانان بوده‌ام ... بعد از آن که ... ده سال ... مشتغل به عبادت ... در دو سال ... کمال بودن در میان ایشان ... و گفته‌اند ... از آسمان ... حضرت ... باز ... رضا علیه الصلوة والسلام ... از حضرت ... ابن ابراهیم ... بگفتند ... یعنی ...

رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ
رسول شما که فرستاده شده بسوی شما هرآینه دیوانه است گفت پروردگار مشرق ومغرب وآنچه درمیان آن دو است اگر

كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ
هستید که دریابید بعقل گفت هرآینه اگر فراگرفتی الهی بجز من هرآینه خواهم گردانید ترا البته از زندان کرده شدگان گفت

أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ
آیا اگرچه آوردم ترا چیزی روشن گفت پس بیاور آنرا اگر هستی از راستگویان پس انداخت عصایش را

فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ
پس آنگاه آن بود اژدهای آشکار ودرآورد دستش را پس آنگاه آن نمود سفید نورانی مرنگاه کنندگان را گفت مرجماعت را که بود پیرامونش

إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا
بدرستیکه این هرآینه جادوگریست دانا میخواهد که بیرون کند شما را از زمینتان بسحرش پس چه میفرمایید گفتند

أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
بازدار اورا وبرادرش را وبفرست در شهرها جمع آورندگان را که بیارند ترا هر ساحری دانا پس جمع کرده شد ساحران

لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ
برای وعدگاه روزی معلوم وگفته شد مرمردمان را آیا که شما هستید اجتماع کنندگان باشد که ما پیروی کنیم ساحران را اگر

كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ
باشند ایشان غالبان پس چون آمدند ساحران گفتند مرفرعون را که آیا بدرستیکه باشد مرما را مزدی اگر باشیم ما غالبان

﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾
گفت آری وبدرستیکه شمایید آنگاه هرآینه از نزدیکان گفت مرایشان را موسی بیندازید آنچه را شمایید اندازنده

فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ
پس انداختند ریسمانهاشان را وعصاهاشان را وگفتند بعزت فرعون بدرستیکه ما هرآینه ماییم غلبه کنندگان پس انداخت موسی

عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ
عصایش را پس آنگاه آن میربود آنچه را مینمودند به دروغ پس درافکنده شدند ساحران سجده کنندگان گفتند گرویدیم بپروردگار

الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٧﴾ رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ
جهانیان پروردگار موسی و هارون گفت آیا ایمان آوردید مر او را پیش از آنکه دستوری دهم شما را بدرستیکه آن بزرگ شماست

عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ
آموخته است شما را سحر پس هر آینه زود باشد که بدانید هر آینه خواهم برید دستهای تانرا و پاهای تانرا از خلاف بعد از هر آینه بدار خواهم کرد شما را

اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٩﴾ قَالُوْا لَا ضَيْرَ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿٥٠﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطٰيٰنَآ
همه گفتند نیست باکی بدرستیکه ما بسوی پروردگار ما بازگشت کنندگانیم بدرستیکه طمع داریم که بیامرزد ما را پروردگار ما گناهان ما را

اَنْ كُنَّآ اَوَّلَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥١﴾ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْٓ اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٥٢﴾ فَاَرْسَلَ
که هستیم اول مؤمنان از قوم فرعون با حضار و وحی کردیم بموسی که بشب ببر بندگان مرا بدرستیکه شما از پی رفته شدگان پس فرستاد

فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيْلُوْنَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُوْنَ
فرعون در شهرها جمع کنندگان بدرستیکه اینها هر آینه فرقه باشند اندک و بدرستیکه ایشان ما را هر آینه بخشم آورندگان

﴿٥٥﴾ وَاِنَّا لَجَمِيْعٌ حٰذِرُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٥٧﴾ وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ
و بدرستیکه ما همه آمادگان با حزم دارندگان پس بیرون کردیمشان از بوستانها و چشمه‌سارها و گنجها و جای

كَرِيْمٍ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٥٩﴾ فَاَتْبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِيْنَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا تَرَآءَ
خوب همچنین و میراث دادیم آنرا به بنی اسرائیل پس از پی رفتند ایشان طلوع درآیندگان پس چون دیدند

الْجَمْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا اِنَّ مَعِيَ رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ
یکدیگر را آن دو جماعت گفتند اصحاب موسی بدرستیکه ما هر آینه دریافته شدگانیم گفت نه چنین است بدرستیکه با من هست پروردگارم زود راه نماید

﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ
مرا پس وحی کردیم بسوی موسی که بزن بعصایت دریا را پس شکافته شد پس بود هر پاره چون کوه

الْعَظِيْمِ ﴿٦٣﴾ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَاَنْجَيْنَا مُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا
بزرگ و جمع کردیم آنجا دیگران را و نجات دادیم موسی را و هر که با او بود همه پس غرق کردیم

الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٦﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٦٧﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
دیگران را بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان گروندگان و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست

العزيز الرحيم ﴿٦٨﴾ واتل عليهم نبأ ابرٰهيم ﴿٦٩﴾ اذ قال لابيه وقومه ما تعبدون ﴿٧٠﴾
غالب مهربان و برخوان برایشان خبر ابراهیم را هنگامیکه گفت مر پدر خود را و قومش را که چه می‌پرستید

قالوا نعبد اصناما فنظل لها عاكفين ﴿٧١﴾ قال هل يسمعونكم اذ تدعون ﴿٧٢﴾
گفتند می‌پرستیم بتانی را پس میکردیم مرآنهارا تمام روز مقیمان پرستش گفت آیا میشنوند از شما هنگامیکه دعا میکنید

او ينفعونكم او يضرون ﴿٧٣﴾ قالوا بل وجدنا اباءنا كذلك يفعلون ﴿٧٤﴾ قال
یا نفع میدهند شمارا یا ضرر میرسانند گفتند بلکه یافتیم پدران خود را که همچنین میکردند گفت

افرءيتم ما كنتم تعبدون ﴿٧٥﴾ انتم واباؤكم الاقدمون ﴿٧٦﴾ فانهم عدو لي الا
آیا دیدید آنچه را که بودید می‌پرستیدید شما و پدران شما که پیشینیانند پس هر آینه ایشان دشمنند مرا جز

رب العالمين ﴿٧٧﴾ الذي خلقني فهو يهدين ﴿٧٨﴾ والذي هو يطعمني ويسقين ﴿٧٩﴾ واذا
پروردگار جهانیان آنکه آفرید مرا پس او هدایت کند مرا و آنکه او میخوراند مرا و میآشاماند مرا و چون

مرضت فهو يشفين ﴿٨٠﴾ والذي يميتني ثم يحيين ﴿٨١﴾ والذي اطمع ان يغفر لي
بیمار شوم پس او شفا میدهد مرا و آنکه بمیراند مرا پس زنده میکند مرا و آنکه طمع دارم که بیامرزد مرا

خطيئتي يوم الدين ﴿٨٢﴾ رب هب لي حكما والحقني بالصالحين ﴿٨٣﴾ واجعل لي
گناهانم روز جزا پروردگارا ببخش مرا حکمی و در رسان مرا بشایستگان و بگردان مر مرا

لسان صدق في الاخرين ﴿٨٤﴾ واجعلني من ورثة جنة النعيم ﴿٨٥﴾ واغفر لابي
زبان راستی در آخران و بگردان مرا از وارثان بهشت با ناز و نعمت و بیامرز پدر مرا

انه كان من الضالين ﴿٨٦﴾ ولا تخزني يوم يبعثون ﴿٨٧﴾ يوم لا ينفع مال ولا بنون
هر آینه او بود از گمراهان و رسوا مگردان مرا روزیکه برانگیخته میشوند روزیکه نفع نمیدهد مال و نه پسران

﴿٨٨﴾ الا من اتى الله بقلب سليم ﴿٨٩﴾ وازلفت الجنة للمتقين ﴿٩٠﴾ وبرزت الجحيم
مگر کسیکه آمد خدارا با دلی درست و نزدیک گردانیده شد بهشت برای پرهیزکاران و ظاهر شد دوزخ

للغاوين ﴿٩١﴾ وقيل لهم اين ما كنتم تعبدون ﴿٩٢﴾ من دون الله هل ينصرونكم
از برای گمراهان و گفته شد مرایشان را کجاست آنچه بودید میپرستیدید از غیر خدا آیا یاری میکنند شما را

[illegible]

أَوْ يَنتَصِرُونَ ۝٩٣ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۝٩٤ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۝٩٥

یا یاری میدهند — پس بروی افکنده شوند در آن ایشان — و گمراهان — و لشکرهای شیطان — همه

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۝٩٦ تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٩٧ إِذْ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ

گفتند وایشان در آن خصومت میکردند — بخدا قسم که هرآینه بودیم ما در گمراهی — آشکار — هنگامیکه برابر میکردیم شما را با پروردگار

الْعَالَمِينَ ۝٩٨ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ۝٩٩ فَمَا لَنَا مِن شَافِعِينَ ۝١٠٠ وَلَا صَدِيقٍ

جهانیان — و گمراه نکردند ما را — مگر گناهکاران — پس نباشد ما را — هیچ شفاعت کنندگان — و نه دوستی

حَمِيمٍ ۝١٠١ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝١٠٢ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ

نزدیک — پس کاش بودی مر ما را بازگشتی پس میشدیم از — گروندگان — بدرستیکه در آن — هرآینه آیتی هست — و نباشد

أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝١٠٣ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝١٠٤ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

اکثر ایشان — مؤمنان — و بدرستیکه پروردگار تو اوست غالب مهربان — تکذیب کردند قوم نوح — فرستادگان را

۝١٠٥ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝١٠٦ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝١٠٧ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ

چون گفت مر ایشان را برادر ایشان نوح آیا نمی‌پرهیزید — بدرستیکه من مر شما را رسولی امینم — پس بترسید از خدا و

أَطِيعُونِ ۝١٠٨ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١٠٩ فَاتَّقُوا

فرمانبرید مرا — و نمیخواهم از شما برآن — هیچ مزدی نیست — مزدم — مگر — بر — پروردگار عالمیان — پس بپرهیزید

اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝١١٠ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ۝١١١ قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا

از خدا — و اطاعت کنید مرا — گفتند آیا ایمان بیاوریم مر ترا و پیروی کردند ترا فرومایگان — گفت و نیست دانشم بآنچه هستند که

يَعْمَلُونَ ۝١١٢ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي ۖ لَوْ تَشْعُرُونَ ۝١١٣ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ۝١١٤

میکنند — نیست حسابشان مگر — بر — پروردگارم اگر دانید — و نیستم من راننده — گروندگان

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝١١٥ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۝١١٦

نباشم من — مگر — بیم دهنده — آشکارا — گفتند هرآینه اگر باز نه ایستادی ای نوح هرآینه خواهی شد از سنگسار شدگان

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ۝١١٧ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَن مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

گفت پروردگار من بدرستیکه قوم من تکذیب کردند مرا — پس حکم کن میان من و میان ایشان حکمی و نجات ده مرا و آنکه با منست از گروندگان

﴿١١٨﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي

پس نجات دادیم او را و هر که با او بود در کشتی پُر پس غرق کردیم بعد از آن ماندگان را بدرستیکه در

ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ

آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثر شان مؤمنان و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان تکذیب کردند

عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

عاد مرسلان را آنگاه که گفت مر ایشان را برادرشان هود آیا نمی‌پرهیزید بدرستیکه من مر شما را رسولی امینم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ

پس بپرهیزید از خدا و فرمانبرید مرا و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار

الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

جهانیان آیا بنا میکنید بهر جای بلندی علامتی که بازی کنید و فرا میگیرید قصرهای محکم باشد که شما جاوید بمانید

﴿١٢٩﴾ وَإِذَا بَطَشْتُم بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُم

و چون حمله میکنید حمله میکنید ستمکاران پس بترسید از خدا و فرمانبرید مرا و بپرهیزید از آنکه امداد کرد شما را

بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُم بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

بآنچه میدانید امداد کرد شما را بچهارپایان و پسران و بوستانها و چشمه‌ها بدرستیکه من میترسم بر شما

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾ إِنْ هَٰذَا

عذاب روزی بزرگ را گفتند یکسانست بر ما خواه پند داده باشی یا نبوده باشی از پند دهندگان نیست آن

إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

مگر عادت پیشینیان و نباشیم ما عذاب کرده شدگان پس تکذیب کردند او را پس هلاک کردیم ایشان را بدرستیکه در آن

لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ

آیتی است و نباشند اکثر شان مؤمنان و بدرستیکه پروردگار تو اوست غالب مهربان تکذیب کردند ثمود

الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا

مرسلان را چون گفت مر ایشان را برادرشان صالح آیا نمی‌پرهیزید بدرستیکه من مر شما را رسولی امین پس بترسید

اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾

از خداوند و اطاعت کنید مرا و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزدم مگر بر پروردگار جهانیان

أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا

آیا واگذاشته میشوید در آنچه هست آنجا ایمنان در بوستانها و چشمه ها و زرعها و نخلی که شکوفه اش

هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾

لطیف است و میتراشید از کوهها خانه ها ماهران پس بترسید از خدا و فرمانبرید مرا

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا

و اطاعت نکنید امر اسراف کنندگانرا آنانکه فساد میکنند در زمین و اصلاح نمیکنند گفتند جز این نیست

أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾

که تو از سحر بسیار کرده شدگان نیستی تو مگر انسانی مانند ما پس بیاور آیتی اگر هستی از راستگویان

قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ

گفت این است ناقه مر او راست آب خورش و مر شماراست آب خورش روزی معین و دست مکنیدش ببدی پس بگیرد شمارا

عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

عذاب روزی بزرگ پس پی کردند اورا پس گردیدند پشیمانان پس گرفت ایشانرا عذاب بدرستیکه در آن

لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ

هرآینه آیتی است و نباشند اکثرشان گروندگان و بدرستیکه پروردگار تو هرآینه اوست غالب مهربان تکذیب کردند قوم

لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

لوط مرسلان را چون گفت مرایشانرا برادرشان لوط آیا نمی پرهیزید بدرستیکه من مرشمارا رسولی امینم

﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس بپرهیزید از خدا و فرمانبرید مرا و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان

﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ

آیا می آیید ذکرانرا از جهانیان و وامیگذارید آنچه را آفرید برای شما پروردگارتان از جفتهاتان بلکه

[illegible]

أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم

شمایید گروهی تعدی کنندگان گفتند هرآینه اگر باز نایستی ای لوط هرآینه خواهی شد از بیرون شدگان گفت بدرستیکه من کردار شما

مِّنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا

از دشمنانم پروردگار من برهان مرا و اهلم را از آنچه میکنند پس رهانیدیم او را و اهلش را همه مگر پیرزنی

فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

در بازماندگان پس هلاک کردیم دیگران را و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد بود باران بیم کرده شدگان

﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

بدرستیکه در آن هرآینه آیتی است و نباشند اکثرشان گروندگان و بدرستیکه پروردگار تو هرآینه اوست عزیز رحیم

كَذَّبَ أَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

تکذیب کردند اصحاب ایکه مرسلان را چون گفت مر ایشان را شعیب آیا نمی‌پرهیزید بدرستیکه من مر شما را رسولی امینم

﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس بپرهیزید از خدا و فرمانبرید مرا و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزدم مگر بر پروردگار جهانیان

﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا

تمام کنید پیمانه را و نباشید از زیان رسانندگان و وزن کنید با ترازو و یا قپان درست و

تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ

کم مکنید مردمان را چیزهاشان و تباهکاری مکنید در زمین افساد کنندگان و بپرهیزید از آنکه آفرید شما را

وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن

و خلق پیشینیان را گفتند جز این نیست که تویی از سحر بسیار کرده شدگان و نیستی تو مگر انسانی مانند ما و بدرستیکه

نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ

گمان میبریم ترا که هرآینه از دروغگویانی پس فرود آور بر ما پاره‌ها از آسمان اگر هستی از راستگویان گفت

رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ

پروردگار من داناتر است بآنچه میکنید پس تکذیب کردند او را پس گرفت ایشان را عذاب روز سایبان بدرستیکه آن بود عذاب روزی

[illegible]

عَظِيمٍ ﴿۱۸۹﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۹۰﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
بزرگ بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثر شان گروندگان و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

﴿۱۹۱﴾ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹۲﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۹۳﴾ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ
و بدرستیکه آن فرو فرستادن پروردگار عالمیانست فرود آورد آنرا روح الامین بر دلت تا بوده باشی

مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿۱۹۴﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿۱۹۵﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۹۶﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
از بیم دهندگان بلغت تازی واضح و بدرستیکه آن هر آینه باشد در کتب پیشینیان آیا نباشد مر ایشانرا

آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۱۹۷﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿۱۹۸﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ
آیتی اینکه میدانند آنرا دانایان بنی اسرائیل و اگر فرو فرستاده بودیم آنرا بر بعضی عجمان پس خوانده بود آنرا بر ایشان

مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۹۹﴾ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۲۰۰﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ
نبودند بآن گروندگان همچنین مسلوک داشتیم آنرا در دلهای گناهکاران ایمان نمیاورند بآن تا آنکه

يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۲۰۱﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۰۲﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ
ببینند عذاب پر درد پس بیاید ایشانرا ناگاه و ایشان ندانند پس گویند آیا مائیم مهلت دهندگان

﴿۲۰۳﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿۲۰۴﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿۲۰۵﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا
آیا پس عذاب ما را بشتاب میخواهند آیا دیده که اگر کامیاب سازیم ایشانرا سالها پس آید ایشانرا چه هستند که

يُوعَدُونَ ﴿۲۰۶﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿۲۰۷﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا
وعده داده میشوند کفایت نکند از ایشان آنچه بودند کامیاب کرده میشوند و هلاک نگردانیدیم هیچ قریه را مگر که بودند مر آنرا

مُنْذِرُونَ ﴿۲۰۸﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۲۰۹﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿۲۱۰﴾ وَمَا يَنْبَغِي
بیم دهندگان پند دادنی و نباشیم ستمکاران و فرود نیاوردند آنرا شیاطین و نمی سزد

لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۲۱۱﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿۲۱۲﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ
مر ایشانرا و نمیتوانند بدرستیکه ایشانند از شنیدن هر آینه عزل شدگان پس مخوان با خدا الهی دیگر پس بوی

مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿۲۱۳﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿۲۱۴﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ
از عذاب کرده شدگان و بیم کن خویشانت را که نزدیکترند و فرود آور بالت را برای آنکه پیرو شد ترا

ــــــــــــــــــــ

از علی بن ابیطالب علیه السلام روایت کرده اند ... علیه السلام است ✳ از امام جعفر صادق علیه السلام در اصول ... ۱۹۹ یعنی قرآن در دلهای ایشان ... شده بود ... ✳ ۲۰۱ ... ۲۰۸ ... یعنی ... عذاب ... ✳ ۱۷۱ ... الغابرین یعنی از جمله مستحقان عذاب بود ... باقی ماند ... معذب باشد ✳

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۱۵﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۱۶﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

از گروندگان پس اگر نافرمانی کنند ترا پس بگوی بدرستیکه من بیزارم از آنچه میکنید و توکل کن بر غالب مهربان

﴿۲۱۷﴾ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿۲۱۸﴾ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ﴿۲۱۹﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۲۲۰﴾

آنکه می بیند ترا وقتیکه برمیخیزی و گردیدنت از حالی بحالی در سجده کنندگان بدرستیکه اوست شنوای دانا

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿۲۲۱﴾ تَنَزَّلُ عَلَى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿۲۲۲﴾ يُلْقُونَ

آیا خبر دهم شما را بر کسیکه نازل میشود بر او شیاطین نازل میشود بر هر دروغگوی گناهکاری میاندازند

السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿۲۲۳﴾ وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿۲۲۴﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي

گوش و اکثرشان دروغگو یانند و شاعران پیروی میکنند ایشانرا گمراهان آیا ندیدی که ایشان در

كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿۲۲۵﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿۲۲۶﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

هر وادی سرگشته میروند و آنکه ایشان میگویند آنچه را که نمیکنند جز آنانکه ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا

و کردند کارهای شایسته و یاد کردند خدارا بسیار و انتقام کردند از بعد آنکه ظلم کرده شدند

وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿۲۲۷﴾

و بزودی خواهند دانست آنانکه ستم کردند که بکدام جای بازگشت بر میگردند

سُورَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَتِسْعُونَ آيَةً

۲۷

حروفها ۴۷۹۹ — کلماتها ۱۱۴۰ — رکوعها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۱﴾ هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۲﴾ الَّذِينَ

این آیتهای قرآن و کتاب واضح هدایت است و بشارت برای مؤمنان آنانکه

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا

برپای میدارند نمازرا و میدهند زکوة را و ایشان بآخرت ایشانند یقین میدارند بدرستیکه آنانکه

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ④ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ

ایمان نمی‌آرند بآخرت آراسته‌ایم برای ایشان کارهای ایشان پس ایشان حیران میباشند آنها آنانند که برای ایشانست بدی

الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ⑤ وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ

عذاب و ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران و بدرستیکه تو هر آینه فرا داده میشوی قرآنرا از نزد درستکار

عَلِيمٍ ⑥ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ

دانا هنگامیکه گفت موسی مر اهلش را بدرستیکه من دیدم آتشی را بزودی بیاورم شما را از آن خبری یا آرم شما را شعله

قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ⑦ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا

گیرانیده باشد که شما گرم شوید پس چون آمد آنرا ندا کرده شد که برکت داده شده آنکه باشد در آتش و آنکه باشد بر

وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑧ يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨ وَأَلْقِ

آن و منزه است خدا پروردگار جهانیان ای موسی بدرستیکه منم خدای غالب درست کردار و بینداز

عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ لَا تَخَفْ

عصایت را پس چون دید آنرا که حرکت میکند گویا که آن ماریست باریک برگشت باز پس رونده و التفات ننمود ای موسی مترس

إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ⑩ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي

بدرستیکه نمیترسند نزد من مرسلان مگر آنکه ظلم کرد پس بدل آورد نیکی را پس از بدی پس بدرستیکه من

غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑪ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ

آمرزنده مهربانم و داخل کن دستت در گریبانت که بیرون آید سفید نورانی از غیر بدی که در نه گانه آیتها بسوی

فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ⑫ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا

فرعون و قومش بدرستیکه ایشان بودند گروهی فاسقان پس چون آمد ایشانرا آیتهای ما که بینا کننده است گفتند

هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑬ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

این است جادوئی آشکار و انکار کردند آنرا و یقین دانستند آنرا نفسهای ایشان از راه ستم و کبر پس بنگر چگونه باشد

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ⑭ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

انجام کار فساد کنندگان و بتحقیق دادیم داود را و سلیمانرا دانش و گفتند ستایش مر خدا را که

فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا

افزونی داد ما را بر بسیاری از بندگانش که مؤمنانند و وارث شد سلیمان داود را و گفت ای

النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَيْءٍ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ

مردمان آموختند ما را نطق پرنده و داده شدیم از همه چیز بدرستیکه این هر آینه آن مزیتی است آشکار و جمع گردانیده

لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ

برای سلیمان لشکرهایش از جن و انس و پرنده پس ایشان بازداشته میشوند پس چون آمدند بوادی مور

قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ

گفت مورچه ای موران داخل شوید در مسکنهاتان که نه درهم شکند شما را سلیمان و لشکرهایش و ایشان

لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ

ندانستند پس تبسم نمود خندان از گفتارش و گفت پروردگارمن الهام کن مرا که شکر کنم نعمت تورا

الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ

که انعام کردی بر من و بر والدینم و آنکه بکنم نیکی را که پسندی آنرا و داخل کن مرا برحمتت در بندگانت

الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾

که شایسته اند و جویا شد پرنده را پس گفت چیست مرا که نمی بینم هدهد یا باشد از غایبان

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ

هر آینه عذاب کنمش البته عذابی سخت یا هر آینه بکشم او را البته یا هر آینه بیاورد مرا البته حجتی روشن پس درنگ نمود نه

بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾ إِنِّي وَجَدتُّ امْرَأَةً

دور پس گفت احاطه کردم بآنچه احاطه نکرده بآن و آورده ام ترا از سبا خبری حقیقی بدرستیکه من یافتم زنی را

تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ

که پادشاهی میکند ایشانرا و داده شده از همه چیز و مر او راست تختی بزرگ یافتم او را و قومش را که سجده میکنند

لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ

مر آفتاب را از جز خدا و بیاراست برای ایشان شیطان کارهاشانرا پس بازداشتشان از راه

فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ
پس ایشان راه نمی‌یابند چرا سجده نمیکنند مرخدا را که بیرون میآورد پنهانرا در آسمانها و زمین و میداند

مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ
آنچه را پوشیده میدارید و آنچه آشکار میکنید خدا نیست الهی مگر او که پروردگار عرش بزرگست گفت بزودی نظر خواهیم کرد

أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اذْهَبْ بِكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ
که آیا راست گفته یا هستی از دروغگویان ببر نامهٔ مرا این پس بینداز آن را بر ایشان پس رو بگردان از ایشان

فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾
پس ببین چه جواب میگویند گفت ای جماعت بدرستیکه من افکنده شد بسویم نامه گرامی

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي
بدرستیکه آنست از سلیمان و بدرستیکه آنست بنام خدای بخشاینده مهربان که رفعت مجوئید بر من و بیائید مرا

مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ
منقادان گفت ای جماعت فتوی دهید مرا در کارم نیستم عزم جزم کننده کاری را تا

تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي
حاضر شوید مرا گفتند مائیم صاحبان قوت و صاحبان کارزار سخت و کار با تو است پس نظر کن که

مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا
چه میفرمائی گفت بدرستیکه پادشاهان چون داخل شوند قریه را تباه میسازند آنرا و میگردانند عزیزان اهل آنرا

أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ
ذلیلان و همچنین میکنند و بدرستیکه من فرستنده‌ام بسوی ایشان هدیه پس نظر کننده‌ام که بچه بر میگردند فرستادگان

﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ
پس چون آمد سلیمان را گفت آیا مدد میکنید مرا بمال پس آنچه داد مرا خدا بهتر است از آنچه داد شما را بلکه

أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ
شمائید که بهدیهٔ تان شاد میباشید برگرد بسوی ایشان پس خواهیم آورد ایشانرا لشکرهائی که طاقت نباشد ایشانرا با آنها و بیرون خواهیم کرد

[illegible]

مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي
از دیه‌ایشان از آن ذلیلا وایشان باشند خواران گفت ای جماعت کدامتان بیآرد مرا تختش پیش از آنکه آیند مرا

مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي
منقادان گفت دیوی از جن من میآرم ترا باو پیش از آنکه برخیزی از جایت و بدرستیکه منم

عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ
بر آن هر آینه قوی امین گفت آنکه بود نزدش علمی از کتاب من میآرم بتو آنرا پیش از آنکه برگردد

إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ
بسوی تو چشم تو پس چون دید آنرا قرار یافته نزدش گفت این از تفضل پروردگار منست تا بیازماید مرا که آیا شکر میکنم یا

أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا
ناسپاسی میکنم وکسیکه شکر کند پس جز این نیست که شکر میکوید برای خودش وکسیکه ناسپاسی کرد پس بدرستیکه پروردگار من بی نیاز کریمست گفت ناشناخت

لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَٰكَذَا
کنید برای او تختش را ببینیم آیا میابد یا باشد از آنکه نمییابند پس چون آمد گفته شد آیا اینچنین است

عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا
تخت تو گفت گویا آنست و داده شدیم علم را پیش از آن و بودیم مسلمانان و باز داشته بود او را آنچه

كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ
بود که میپرستید از غیر خدا بدرستیکه او بود از گروه کافران گفته شد مراورا داخل شو در صحن

فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ
پس چون دید آنرا پنداشتش آب بسیار و بالا زد دامن جامه از دو ساقش گفت بدرستیکه آن صحنی است ساده از آبگینه ها

قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
گفت پروردگار من بدرستیکه من ستم کردم برخود و اسلام آوردم با سلیمان مر خدا را که پروردگار جهانیانست و بحقیقت فرستادیم

إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
بسوی ثمود برادرشانرا صالح که بپرستید خدا را پس آنگاه ایشان دو فرقه شدند که نزاع میکردند گفت ای قوم

لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

چرا بشتاب میخواهید بدیرا پیش از خوبی چرا آمرزش نمیخواهید از خدا باشد که شما رحمت کرده شوید

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ

گفتند شوم گرفتیم بتو و باآنکه باتو است گفت شوم شما نزد خداست بلکه شما اهید گروهی که مبتلا میشوید و بودند

فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ

در شهر نُه نفر گزاف میکردند در زمین و اصلاح نمیکردند گفتند سوگند خوردیم باهم بخدا

لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾

هرآینه شبیخون بزنیم اورا و اهلش را پس هرآینه بگوئیم مر وارثش را که حاضر نبودیم در جای هلاک اهل او و بدرستیکه مائیم هرآینه راستگویان

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ

و مکر کردند مکر کردنی و مکر کردیم مکر کردنی و ایشان نمیدانستند پس بنگر چگونه بود انجام مکر ایشان

أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

که هلاک کردیم ایشان و قوم شانرا همه پس اینست خانه هاشان فروریخته بسبب آنکه ستم کردند بدرستیکه در آن

لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ

هرآینه آیتی است از برای گروهیکه میدانند و رهانیدیم آنانرا که ایمان آوردند و بودند پرهیز میکردند و لوط را هنگامیکه گفت

لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ

مر قومش را آیا میآئید آن کار زشت را و شما می‌بینید آیا بدرستیکه شما هرآینه میآئید بمردان از روی شهوت از

دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

غیر زنان بلکه شمائید گروهی جهل میورزید پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند

أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا

بیرون کنید آل لوط را از قریه خودتان بدرستیکه ایشان مردمانی اند که پاک میخواهند باشند پس رهانیدیم اورا و اهلش را مگر

امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾

زنش را که مقرر داشتیم اورا که باشد از آن باز ماندگان و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد بود باران بیم داده شدگان

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ أَمَّنْ خَلَقَ

بگو ستایش مرخدارا و سلام بر بندگانش که برگزید آیا خدا بهتر است یا آنچه شرک میآورید یا آنکه آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ

آسمانها و زمین را و فرو فرستاد برای شما از آسمان آب را پس رویانیدیم بآن باغهای صاحب بهجت

مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَمَّنْ جَعَلَ

نباشد مر شمارا که برویانید درخت آنهارا آیا الهی هست با خدا بلکه ایشان گروهی اند که عدول میکنند آیا آنکه گردانید

الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا

زمین را مستقر و گردانید میانش را نهرها و گردانید مرآنرا کوههای ثابت و گردانید میان دو دریا حایلی

أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ

آیا با خدا خدائی هست بلکه اکثر ایشان نمیدانند آیا آنکه اجابت میکند مضطر را چون بخواند اورا و دفع میکند

السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ

بدی را و میگرداند شمارا جانشینان در زمین آیا الهی با خداست اندکی پند میگیرید آیا آنکه راه مینماید شمارا

فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ

در تاریکیهای بیابان و دریا و آنکه میفرستد بادهارا بشارت میان دو دست رحمتش آیا الهی با خداست برتر آمد خدا

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾ أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ

از آنچه شریک میدانند آیا آنکه نخست آفرید خلق را پس اعاده میکندش و آنکه روزی میدهد شمارا از آسمان و زمین آیا الهی

مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

با خداست بگو بیاورید دلیلتانرا اگر هستید راستگویان بگو نمیدانند آنکه باشد در آسمانها و زمین

الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي

غیب را مگر خدا و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند بلکه بکمال رسید علمشان در آخرت بلکه ایشانند در

شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَإِنَّا

شک از آن بلکه ایشانند از آن کوران و گفتند آنانکه کافر شدند آیا چون باشیم خاک و پدران ما آیا بدرستیکه ما

الْمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
هرآینه بیرون آورده شدگانیم هرآینه بدرستیکه وعده داده شدیم این را و پدران ما پیش از این نیست این مگر افسانهای پیشینیان

﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ
بگو بروید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار گناهکاران و اندوهگین مباش

عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
برایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر میکنند و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
راستگویان بگو شاید باشد که برسد شما را برخی از آنچه بشتاب میخواهید و بدرستیکه پروردگار

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
هرآینه صاحب تفضل است بر مردمان ولیکن بیشترین ایشان شکر نمیکنند و بدرستیکه پروردگار تو هرآینه میداند آنچه پنهان کند

صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
سینهای ایشان و آنچه آشکار میکنند و نیست هیچ نهانی در آسمان و زمین مگر که هست در کتابی آشکار

﴿٧٥﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾
بدرستیکه این قرآن میخواند بر بنی اسرائیل اکثر آنچه ایشان در آن اختلاف میکنند

وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
و بدرستیکه آن هرآینه هدایت و رحمت مر مؤمنان را بدرستیکه پروردگار تو داوری میکند میان ایشان بحکم خود و او است غالب

الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ
دانا پس توکل کن بر خدا بدرستیکه تو بر حق آشکار بدرستیکه تو نمیشنوانی مردگان را و نمیشنوانی

الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ
کران را ندا چون برگردند پشت برگردانندگان و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهیشان

تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ
نمیشنوانی مگر آنرا که میگرود بآیتهای ما پس ایشان منقاد اند و چون واقع شود گفتار برایشان بیرون آریم برای ایشان

دَآبَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ

جنبنده از زمین که سخن کند با ایشان که مردمان بودند که بآیتهای ما یقین نمیکردند و روزیکه حشر کنیم

مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ

از هر امتی گروهی را از آنکه تکذیب کرد آیتهای ما را پس ایشان بازداشته میشوند تا چون آیند گوید

أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا

آیا تکذیب کردید آیتهای مرا و احاطه نکردید بآن از راه دانش آیا چه چیز بود که بودید میکردید و واقع آمد گفتار بر ایشان بسبب آنکه

ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ

ظلم کردند پس ایشان سخن نمیکنند آیا ندیدند که ما گردانیدیم شب را تا آرام گیرند در آن و روز را بینش بخش بدرستیکه

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن

در آن هرآینه آیتهاست از برای گروهی که میگروند و روزیکه دمیده شود در صور پس هراسان شود هر که در آسمانها و هر که

فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ

در زمین است مگر کسیکه خواست خدا و همه آیند او را ذلیلان و میبینی کوهها را پنداری آنها را ساکن و آنها

تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَن جَاءَ

میروند روش ابر کردن خدائی که درست ساخت همه چیز را بدرستیکه او آگاهست بآنچه میکنید آنکه آورد

بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُم مِّن فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ

خوبیرا پس مر او راست بهتر از آن و ایشان از هراس روز چنین ایمنانند و آنکه آورد بدیرا پس نگونسار کرده شود

وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ

رویهای ایشان در آتش آیا جزا داده میشوید جز آنچه بودید که میکردید جز این نیست فرموده شدم که بپرستم پروردگار

هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ

این بلده را که حرام گردانید او را و مر او راست همه چیز و فرموده شدم که باشم از منقادان و آنکه

أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ

بخوانم قرآن را پس آنکه هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت مییابد برای خودش و آنکه گمراه شد پس بگو جز این نیست که من از

سورة القصص

الْمُنْذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾
بیم کنندگانم و بگو ستایش مر خدا را بزودی بنماید شما را آیتهایش پس بشناسید آنرا و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنید

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ وَثَمَانُونَ آيَةً

١٢٨

حروفها ٥٨٠٠ کلماتها ١٤٤١ رکوعها ٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ *
بنام خداوند بخشاینده مهربان

طسم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ
این است آیتهای کتاب واضح میخوانیم بر تو از خبر موسی و فرعون

بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا
بحق برای گروهی که میگروند بدرستیکه فرعون برتری یافت درزمین وگردانید اهل آنرا گروه گروه

يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ
ضعیف میداشت گروهی را از ایشان میکشت پسران ایشانرا وباقی میگذاشت زنان ایشانرا بدرستیکه او بود از فسادکنندگان

﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ
ومیخواستیم که منت بگذاریم بر آنانکه ضعیف داشته شده بودند درزمین و بگردانیمشان پیشوایان و بگردانیم ایشانرا

الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
وارثان وتمکین دهیم مر ایشانرا در زمین و بنمائیم فرعون را وهامان را ولشکرهای آن دورا

مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ
از ایشان آنچه بودند که بیم میداشتند و وحی کردیم بمادر موسی که شیرده اورا پس چون بترسی براو

فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
پس بیفکن اورا در دریا ومترس واندوهگین مشو بدرستیکه ما بازگردانندگانیم اورا بسوی تو وگردانندگانیم اورا از مرسلان

﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
پس برگرفتند اورا کسان فرعون تا باشد مر ایشانرا دشمنی واندوهی بدرستیکه فرعون وهامان ولشکرهای آندو

* در بعض التفاسیر از ترجمه بزمان حضرت صاحب العصر (عج) معلوم میشود که این آیه بشارت است جعفر صادق علیه السلام مستفاد در روایت معانی الاخبار از امام عیاشی از امام محمد باقر علیه السلام در روایت اصول کافی و غیره از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام شیخ در امالی صدوق و شیخ طوسی مصباح کفعمی روایت غیبت و نرید ان نمن (ص) ... از روایات بیان دیگر مذکور است * شده در مدینه با جمعیت جمع کرده ان الذی فرض علیک القرآن لرادک الی معاد نازل

كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ

بودند خطاکاران وگفت زن فرعون آسایش چشم است مرا و مر ترا مکشید اورا شاید

أَن يَنفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِن

که نفع دهد مارا یا برگیریمش فرزند وایشان نمیدانستند وگردید دل مادر موسی تهی از شادی یا از غم

كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ

بدرستیکه نزدیک بود که هر آینه آشکار کند اورا اگر نه آن بود که بستیم بر دلش تا باشد از مؤمنان وگفت

لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ

مر خواهرشرا که از پی برو اورا پس دیدش از دور وایشان نمیدانستند وحرام گردانیدیم براو شیر دهندگانرا

مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ

از پیش پس گفت خواهرش آیا دلالت کنم شمارا بر کسان خانه که بر خود گیرند پروردن ورا برای شما وایشان باشند مراورا خیرخواهان پس باز گردانیدیم

إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا

اورا بسوی مادرش تا بیاساید چشمش واندوهگین نباشد وتا بداند که وعده خدا راست است ولیکن اکثر ایشان

يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

نمیدانند وچون رسید بکمال قوتش واعتدال یافت دادیم اورا حکمت ودانش واچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا

﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا

وداخل شد در شهر بوقت غفلتی از اهل آن پس یافت در آن دو مرد را که کارزار میکردند این

مِن شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِن شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ

از شیعه او واین از دشمنش پس بیاری طلبید اورا آنکه بود از شیعه اش بر آنکه بود از دشمنش

فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

پس مشت زد اورا موسی پس کشت اورا گفت این بود از کار شیطان بدرستیکه اوست دشمن اضلال کننده آشکار

﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ

گفت پروردگارمن بدرستیکه من ستم کردم بر خودم پس بیامرز مرا پس آمرزید اورا بدرستیکه اوست آمرزنده مهربان گفت پروردگار

بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا

بانچه انعام کردی برمن پس نشوم هرگز هم‌پشت گناهکاران پس گشت در آن شهر ترسان منتظر میبود پس ناگاه

الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ

آنکه یاری طلبیده بود ازو دیروز بفریاد رسی میخواست ازو گفت مر او را موسی بدرستیکه تو البته گمراهی آشکار پس چون

أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا

خواست که حمله میکند با آنکه او دشمن بود مر آن دو را گفت ای موسی میخواهی که بکشی مرا همچنانکه کشتی نفسی را

بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ

دیروز نمیخواهی جز اینکه باشی ستمکار در زمین و نمیخواهی که باشی از اصلاح کنندگان

﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ

و آمد مردی از انتهای آن شهر که میشتافت گفت ای موسی بدرستیکه جماعت مشورت میکنند درباب تو

لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي

که بکشند ترا پس بیرون رو بدرستیکه من مر ترا از خیرخواهانم پس بیرون رفت از آن ترسان که منتظر میبود گفت ای پروردگار من برهان مرا

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ

از گروه ستمکاران و چون متوجه شد بسوی مدین گفت شاید که پروردگار من هدایت کند مرا میان

السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ

راه و چون وارد شد آب مدین یافت بر آن گروهی را از مردمان که آب میدادند مواشی خود را و یافت از

دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا

فرود ایشان دو زن را منع میکردند گفت چیست کار شما گفتند آب نمیدهیم تا آنکه باز گردند شبانان و پدر ما

شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ

پیریست بزرگ پس آب داد برای آن دو پس برگشت بسوی سایه پس گفت پروردگار من بدرستیکه من برای آنچه فرود فرستادی برمن از

خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ

خیر محتاجم پس آمد او را یکی از آن دو که راه میرفت با آزرم و شرم گفت بدرستیکه پدر من میخواند ترا که پاداش دهد ترا

الرِّعَاءُ یعنی بعد از آب دادن شبانان مواشی خود را

أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۚ فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ ۖ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ
مزد آنچه آب دادی برای ما پس چون آمد اورا و خواند براو قصه هارا گفت مترس نجات یافتی از گروه
الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ ۖ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ
ستمکاران گفت یکی از آن دو ای پدر من بمزدوری گیر اورا بدرستیکه بهتر کسیست که بمزدوری گرفتی توانای امین هست
﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ ۖ
گفت بدرستیکه من میخواهم که تزویج کنم بتو یکی از دو دخترم این دو تا بر آنکه مزدور شوی مرا هشت سال
فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ ۚ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ
پس اگر تمام کردی ده را پس از نزد تو هست و نمیخواهم که رنج نهم بر تو زود باشد که بیابی مرا اگر خواسته باشد
اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۖ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ
خدا از شایستگان گفت این هست میان من و میان تو که هر کدام از آن دو مدترا که بپایان رسانیدم پس نباشد تعدی
عَلَيَّ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
بر من و خدا بر آنچه میگوییم وکیل است پس چون بپایان رسانید موسی آن مدترا و روان شد با اهلش دید از جانب
الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ
طور آتشی را گفت مر اهلش را که درنگ نمایید بدرستیکه من دیدم آتشی را شاید که آورم بشما از آن خبری یا گیرانیده شعله از آتش
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ
باشد که شما گرم شوید پس چون آمد آنرا ندا کرده شد از کنار آن وادی که جانب راست بود در قطعه زمینی برکت داده شده از
الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ
آن درخت که ای موسی بدرستیکه من منم خدا که پروردگار جهانیانم و آنکه بینداز عصایت را پس چون دید آنرا که حرکت میکرد
كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَا مُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۖ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ اسْلُكْ
گویا آن بود مار باریکی برگشت باز پس رونده و رجوع نکرد ای موسی بیا و مترس بدرستیکه تو ای از ایمنان در آر
يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ
دستت را در گریبانت که بیرون آید سفید نورانی از غیر بدی و فراهم آور بسوی خود دلت را از ترس

فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾
پس این دوتا دو دلیلند از پروردگارت بسوی فرعون و جماعتش بدرستیکه ایشان باشند گروهی تباهکاران
قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي
گفت ای پروردگار من بدرستیکه من کشتم از ایشان تنی را پس میترسم که بکشند مرا و برادرم هارون اوست فصیحتر از من
لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۖ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ
بزبان پس بفرست اورا با من مددکار که تصدیق نماید مرا بدرستیکه من میترسم که تکذیب کنند مرا گفت زود باشد که قوی گردانیم بازوی
بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا
ترا ببرادرت و بگردانیم برای شما تسلطی پس نخواهند رسید بشما دوتا بسبب آیتهای ما شما دوتا و آنکه پیروی کرد شمارا
الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا
غالب آیند پس چون آمد ایشانرا موسی با آیتهای ما که روشن بودند گفتند نیست این مگر جادوئی بربافته شده و
سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ
نشنیدیم اینرا در پدرانمان که پیشینیانند و گفت موسی پروردگار من داناتر است بکسی که آمد بهدایت از نزدش
وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا
و کسیکه باشد مراورا عاقبت آن سرای بدرستیکه رستگار نشوند ستمکاران . و گفت فرعون ای جماعت نمی
عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ
دانم مرشمارا هیچ الهی غیر من پس برافروز برای من ای هامان بر گل پس بساز برای من کوشکی باشد که من اطلاع یابم
إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
بر اله موسی و بدرستیکه من هرآینه گمان میبرم اورا از دروغگویان و بزرگی کردند او و لشکرهایش درزمین بناحق
وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
و گمان کردند که ایشان بسوی ما برگردانیده نمیشوند پس گرفتیم اورا و لشکرهایش را پس انداختیم ایشانرا در دریا پس بنگر چگونه باشد
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾
انجام کار ستمکاران و گردانیدیم ایشانرا پیشوایان که بخوانند بسوی آتش و در روز قیامت یاری کرده نمیشوند

[illegible]

وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿۴۲﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى

دواز پی کردیم ایشانرا در این دنیا لعنت وروز قیامت ایشانند از زشت کرده شدگان وبتحقیق دادیم موسی را

الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

آنکتاب از بعد آنکه هلاک کرده بودیم قرنهای پیشین را کردلیلها بینش بخش است برای مردمان وهدایت ورحمتی است باشد که ایشان پند گیرند

﴿۴۳﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۴۴﴾

ونبودی درجانب غربی هنگامیکه گذارش دادیم بسوی موسی امررا ونبودی از حاضران

وَلَٰكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ

ولیکن آفریدیم قرنها پس دراز شد برایشان مدت زندگانی ونبودی مقیم در اهل مدین که بخوانی برایشان

آيَاتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۴۵﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ

آیتهای مارا ولیکن ما بودیم فرستندگان ونبودی بجانب طور هنگامیکه ندا کردیم ولیکن رحمتی است از پروردگارت

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۴۶﴾ وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ

تابیم دهی گروهیرا که نیامد ایشانرا هیچ بیم دهنده پیش از تو باشد که ایشان پند گیرند واگر نبود آنکه میرسید ایشانرا مصیبتی

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ

بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاشان پس میگفتند پروردگارا چرا نفرستادی بسوی ما رسولی پس پیروی میکردیم آیتهایت را ومیبودیم از

الْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۷﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا

گروندگان پس چون آمد ایشانرا حق از نزد ما گفتند چرا داده نشد مانند آنچه داده شد بموسی آیا کافر نشدند

بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ ﴿۴۸﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ

بآنچه داده شد بموسی از پیش گفتند دو سحرند که هم پشت شدند وگفتند بدرستیکه ما بهمه کافرانیم بگو پس بیارید کتابیرا

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۹﴾ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ

از نزد خدا که آن هدایت کننده تر باشد از آندو که پیروی کنم آنرا اگر هستید راستگویان پس اگر اجابت نکردند مرترا پس بدان

أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

بجز این نیست پیروی میکنند خواهشهاشانرا وکیست گمراهتر از آنکه پیرو شد هوایشرا بدون هدایتی از خدا بدرستیکه خدا هدایت نمیکند

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۵۰﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۱﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ

گروه ستمکاران را و بتحقیق پیوسته گردانیدیم برای ایشان گفتار را باشد که ایشان پند گیرند آنانکه دادیم ایشانرا

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا

کتاب پیش از آن ایشان بآن ایمان میآورند و چون خوانده شود بر ایشان گویند ایمان آوردیم بآن که آن حق است از پروردگار

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿۵۳﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ

ما بدرستیکه ما بودیم پیش از آن منقادان آنگروه داده شوند مزد شانرا دو مرتبه بسبب آنکه صبر کردند و دفع میکنند

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿۵۴﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا

بخوبی بدیرا و از آنچه روزی دادیم ایشانرا انفاق میکنند و چون بشنوند لغو را اعراض نمایند از آن و گویند

لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿۵۵﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ

مر ماراست کردارها و مر شماراست کردارهای شما سلام بر شما نمیجوئیم نادانانرا بدرستیکه تو هدایت نمیکنی آنرا که

أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۵۶﴾ وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ

دوست داری ولیکن خدا هدایت میکند آنرا که میخواهد و او داناتر است بهدایت یافتگان و گفتند اگر پیروی کنیم هدایت را

مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا ۚ أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا

باتو ربوده شویم از زمین خود آیا جای ندادیم مر ایشانرا حرمی ایمن که برده میشود بسوی آن ثمرهای همه چیز روزی

مِنْ لَدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۷﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا

از نزد ما ولیکن اکثر ایشان نمیدانند و بسا که هلاک گردانیدیم از قریه که بکفران انجامید معیشتش

فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿۵۸﴾ وَمَا كَانَ

پس اینست مسکنهاشان که مسکون نشد از بعد ایشان مگر اندکی و هستیم ما وارثان و نباشد

رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي

پروردگار تو که هلاک کند قریه‌ها را تا برانگیزد در اصلش رسولی که بخواند بر ایشان آیتهای ما را و نیستیم ما هلاک گرداننده

الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿۵۹﴾ وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا

قریه‌ها مگر و اهل آنها باشند ظالمان و آنچه داده شدید از چیزی پس سرمایه تعیش زندگانی دنیاست و پیرایه‌اش و آنچه

[illegible]

عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۰﴾ اَفَمَنْ وَّعَدْنٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيْهِ كَمَنْ
نزد خداست بهتر و پاینده تر است آیا پس نمییابید بعقل آیا پس کسیکه وعده دادیمش وعده خوب پس او یابنده آنست چون کسیکه

مَّتَّعْنٰهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿۶۱﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ
برخورداری دادیم اورا مایه تمتیش زندگانی دنیا پس اوست روز قیامت از حاضر کرده شدگان و روزیکه ندا کند ایشانرا پس گوید

اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۶۲﴾ قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰۤؤُلَآءِ الَّذِيْنَ
کجایند شریکان من که بودید گمان میبردید گفتند آنانکه لازم آمد برایشان قول پروردگارا اینهائی را که

اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ اِلَيْكَ ؗ مَا كَانُوْۤا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ﴿۶۳﴾ وَقِيْلَ ادْعُوْا
گمراه کردیم گمراه کردیم ایشانرا آنچنانکه گمراه شدیم بیزاری نموده برگشتیم بسوی تو نبودند که ما را میپرستیدند و گفته شد بخوانید

شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ﴿۶۴﴾ وَيَوْمَ
شریکان تانرا پس بخوانند ایشانرا پس جواب ندادند مر ایشانرا و دیدند عذاب را اگر آنکه ایشان بودند که هدایت مییافتند و روزیکه

يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۶۵﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُوْنَ
ندا کند ایشانرا پس گوید چه جواب دادید مرسلان را پس کور شود برایشان خبرها روزی چنین پس ایشان سؤال نکنند

﴿۶۶﴾ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰۤى اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ﴿۶۷﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ
پس اما کسیکه توبه کرد و ایمان آورد و کرد کار شایسته پس شاید که بوده باشد از رستگاران و پروردگار تو میآفریند

مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ؕ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۸﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ
آنچه میخواهد و اختیار میکند نباشد مر ایشانرا اختیار دائم پاک بودن خدارا و برتر آمد از آنچه شریک میآوردند و پروردگار تو میداند

مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۶۹﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ
آنچه را پنهان میدارد سینه‌هاشان و آنچه آشکار میکنند و اوست خدا نیست الهی مگر او مر او راست ستایش در دنیا و آخرت

وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۷۰﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
و مر او راست حکم و بسوی او برگردانیده میشوید بگو خبر دهید مرا اگر گرداند خدا برشما شب را پاینده تا روز

الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِضِيَآءٍ ؕ اَفَلَا تَسْمَعُوْنَ ﴿۷۱﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ
قیامت کیست الهی جز خدا که بیاورد شما را روشنائی آیا پس نمیشنوید بگو خبر دهید مرا اگر گرداند خدا

۶۸ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ [illegible]

عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ
بر شما روز را پاینده تا روز قیامت کیست خدائی جز خدا که بیاورد شما شبی که آرام گیرید در آن
أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
پس آیا نمی‌بینید و از رحمت خود گردانید برای شما شب و روز را تا بیارامید در آن و تا بجوئید از
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ
فضلش و باشد که شما شکر کنید و روزیکه ندا کند ایشانرا پس گوید کجایند انبازان من که بودید که گمان میبردید
﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ
و برآوردیم از هر امتی گواهی پس گفتیم بیاورید دلیلتانرا پس دانستند که حق مر خدا راست و گم شد
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ
از ایشان آنچه بودند که افترا میکردند بدرستیکه قارون بود از قوم موسی پس تفوق جست بر ایشان و دادیم او را از
الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوأُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ
گنجها آنچه که کلیدهایش یا مخزنهایش هر آینه گرانی میکرد بگروهی انبوه صاحبان زور هنگامیکه گفتند مر او را قومش که شاد مباش
إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
بدرستیکه خدا دوست نمیدارد بسیار شادانرا و بجوی در آنچه داد ترا خدا سرای آخرت و فراموش مکن بهره‌ات را
مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللّٰهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللّٰهَ لَا
از دنیا و احسان کن همچنانکه احسان کرد خدا بتو و مجوی فساد را در زمین بدرستیکه خدا
يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ قَدْ أَهْلَكَ
دوست نمیدارد فساد کنندگانرا گفت جز این نیست که داده شدم آنرا بر دانشی که نزد من است آیا ندانست که خدا بحقیقت هلاک کرد
مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ
پیش از او از قرنها آنکه او سخت‌تر بود از او از راه قوت و بیشتر بود از راه جمعیت و پرسیده نمیشوند از گناهان
الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ
گناهکاران پس بیرون آمد بر قومش در زینتش گفتند آنانکه میخواستند زندگانی دنیا را ای کاش

[illegible] ونزعنا یعنی [illegible] روایت علی بن ابراهیم [illegible]

لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ

بودی برای ما مثل آنچه داده شد بقارون بدرستیکه او هر آینه صاحب بهرهٔ عظیم است و گفتند آنانکه داده شده دانش را وای بر شما

ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَ

ثواب خدا بهتر است از برای آنکه گروید و کرد نیکو کاری را و داده نمیشود آنرا مگر شکیبایان پس فرو بردیم اورا و

بِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

خانه اش را بزمین پس نبود مر اورا هیچ گروهی که یاری کنند اورا از غیر خدا و نبود از نصرت یافتگان

﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

و بامداد نمودند آنانکه آرزو کردند مرتبهٔ اورا در دیروز میگفتند آیا نمیدانی یا تحقیق که خدا گشاده میکند روزی را برای آنکه

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

میخواهد از بندگانش و تنگ میگرداند اگر آن نبود که منت نهاد خدا بر ما هر آینه فرو برده بود مارا آیا نمیدانی که رستگار نمیشوند کافران

﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَ

این است سرای آخرت میگردانیم آنرا از برای آنانکه نمیخواهند تفوّق در زمین و نه فسادی و

الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا

انجام نیک برای پرهیزکاران است آنکه آورد خوبی را پس مر اوراست بهتر از آن و آنکه آورد بدیرا پس

يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ

جزا داده نمیشوند آنانکه کردند بدیهارا جز آنچه هستند که میکنند بدرستیکه آنکه واجب ساخت بر تو قرآنرا

لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا

هر آینه بازگرداننده تو است بجای بازگشت بگو پروردگار من داناتر است بآنکه آورد راه راست را و آنکه اوست در گمراهی آشکار و

كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ

نبودی تو که امید داشته باشی که القا کرده شود بتو کتاب را مگر رحمتی از پروردگارت پس مباش البته معین مر کافران را

﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ

و نباید که باز دارند ترا از آیتهای خدا پس از آنکه فرو فرستاده شد بسوی تو و بخوان بسوی پروردگارت و مباش البته

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۸۷﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

از شرک آورندگان و مخوان با خدا الهی دیگرا نیست الهی مگر او همه چیز هلاک و زوال پذیرد مگر ذات او

لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۸﴾

مراوراست حکم و بسوی او برگردانیده میشوید

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَسِتُّونَ آيَةً

حروفها ۴۱۹۵ — کلماتها ۹۸۰ — رکوعها ۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الم ﴿۱﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا

آیا پنداشتند مردمان که واگذاشته میشوند که بگویند ایمان آوردیم و ایشان امتحان کرده نشوند و بتحقیق امتحان کردیم

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۳﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ

آنانرا که بودند پیش از ایشان پس هرآینه بداند البته خدا آنانرا که راست گفتند و هرآینه بداند البته دروغگویانرا آیا پنداشتند آنانکه

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۴﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ

میکنند بدیها را که عاجز کنند ما را بد است آنچه حکم میکنند کسیکه باشد که امید میدارد ملاقات خدا را پس بدرستیکه

أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ

وقت مقدر خدا هرآینه آینده است و اوست شنوای دانا و کسیکه مجاهده کند پس جز این نیست مجاهده میکند برای خودش بدرستیکه خدا

لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۶﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ

هرآینه بی نیاز است از جهانیان و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته هرآینه محو کنیم از ایشان گناهانشانرا و

لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۷﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ

هرآینه جزا دهیم ایشانرا خوبتر از آنچه بودند که میکردند و وصیت کردیم انسانرا بوالدینش خوبی را و اگر

جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا

بجد تکلیف کنند ترا که شریک سازی بمن آنچه نیست مر ترا بآن علمی پس اطاعت مکن آندو را بسوی من است بازگشت شما پس خبر دهم شما را بآنچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿۹﴾

بودید که میکردید و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته هرآینه داخل میکنیم ایشانرا در صالحان و

۸ وَإِنْ جَاهَدَاكَ ... این آیه مبارکه در علامه ... سعد ابن ابی وقاص ... اسلام آورد ...

* در ثواب الاعمال بروایت از حضرت صادق علیه السلام مذکور است هر کس بخواند سوره عنکبوت و روم را در شب بیست و سوم ماه رمضان ... او از اهل بهشت است *

فی القرآن ... [illegible]

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ
از مردمان کسی هست که میگوید ایمان آوردیم بخدا پس چون آزار رسانیده شود در خدا میگرداند جزای مردمانرا چون عذاب خدا
وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ
واگر آید نصرتی از پروردگار تو هرآینه گویند البته بدرستیکه بودیم باشما آیا و نیست خدا داناتر بآنچه باشد در سینه‌های
الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
جهانیان و هرآینه میداند البته خدا آنانرا که ایمان آوردند و هرآینه میداند البته خدا منافقانرا و گفتند آنانکه کافر شدند
لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ
مر آنانرا که ایمان آوردند که متابعت کنید طریق ما را و باید که برداریم گناهان شما را و نباشند ایشان بردارندگان از گناهانشان هیچ چیز
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
بدرستیکه ایشانند هرآینه دروغگویان و هرآینه بر میدارند البته بارهای گناه خودرا و بارهای گناهی با بارهای گناهشان و هرآینه پرسیده میشوند روز قیامت
عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا
از آنچه بودند که افترا می بستند و بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش پس درنگ کرد در ایشان هزار سال جز
خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَ
پنجاه سال پس گرفت ایشانرا طوفان و ایشان بودند ستمکاران پس رهانیدیم اورا و اهل کشتی را و
جَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ
گردانیدیم آنرا آیتی برای جهانیان و ابراهیم چون گفت مر قومش را پرستید خدا را و بپرهیزید از او آن
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا
بهتر است از برای شما اگر باشید که بدانید جز این نیست که میپرستید از غیر خدا بتانرا و می بندید دروغ بزرگرا
إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
بدرستیکه آنانکه میپرستید از جز خدا مالک نمیباشند برای شما روزیرا پس بجوئید نزد خدا روزی را و
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ
بپرستید اورا و شکر کنید مراورا بسوی او بازمیگردید و اگر تکذیب میکنید پس بتحقیق تکذیب کردند گروهانی پیش از شما

[illegible]

وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

و نیست بر رسول مگر رسانیدن آشکار آیا ندیدند که چگونه پیدا آورد خدا خلق را پس اعاده میکند

إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ

بدرستیکه آن بر خدا آسانست بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه آفرید خلق را پس خدا

يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ

پدید می آرد پدید آوردن بازپسین بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست عذاب میکند آنرا که بخواهد و رحمت میکند آنرا که بخواهد

وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

و بسوی او برگردانیده میشوید و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نه در آسمان و نیست شما را از غیر خدا

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي

هیچ یاوری و نه یاری دهنده و آنانکه کافر شدند بآیتهای خدا و در رسیدن بجزای او آنگروه نومید شدند از رحمت من

وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ

و آنگروه مر ایشانراست عذابی دردناک پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بکشید اورا یا بسوزانیدش

فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ

پس رهانید اورا خدا از آتش بدرستیکه درآن هرآینه آیتهاست برای گروهی که میگروند و گفت جز این نیست فرا گرفتید از

دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ

غیر خدا بتانی را دوستی میان شما در زندگانی دنیا پس روز قیامت انکار خواهد کرد برخی از شما برخی را

وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ

و لعنت خواهد کرد بعضی از شما بعضی را و جایگاه شما آتش است و نباشد مر شما را هیچ یاری کنندگان پس گروید مر اورا لوط

وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ

و گفت بدرستیکه من هجرت کننده ام بسوی پروردگارم بدرستیکه اوست غالب درستکار و بخشیدیم مر اورا اسحق و یعقوب و

جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ

گردانیدیم در فرزندان او پیغمبری و کتاب را و دادیم اورا مزدش را در دنیا و بدرستیکه او در آخرت هرآینه از

الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ
شایستگان است ولوط را هنگامیکه گفت مر قومش را بدرستیکه شما هر آینه میآیید کار زشت را پیش نگرفته شما را بآن هیچ احدی
مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ
از جهانیان آیا بدرستیکه شما هر آینه میآیید مردان را وقطع میکنید راه را ومیآیید در انجمنتان
الْمُنكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
ناپسند را پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بیاور برما عذاب خدارا اگر هستی از راستگویان
﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ
گفت پروردگار من یاری کن مرا بر گروه فسادکنندگان وچون آمدند فرستادگان ما ابراهیم را ببشارت
قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُو أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا
گفتند بدرستیکه ما هلاک کنندگانیم اهل این قریه را بدرستیکه اهلش باشند ستمکاران گفت بدرستیکه در آنست
لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾
لوط گفتند ما داناتریم بآنکه در آنست هرآینه نجات میدهیم اورا واهلش را مگر زنش که باشد از بازماندگان
وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ
وچون که آمدند فرستادگان ما لوط را محزون شد بایشان وتنگ شد بایشان در طاقت وگفتند مترس ونه اندوهگین شو
إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ
بدرستیکه ما رهاننده ایم ترا واهلت را مگر زنت را که باشد از بازماندگان بدرستیکه ما فرودآورندگانیم بر اهل این قریه
رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَد تَّرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾
عذابی از آسمان بسبب آنکه هستند که تبهکاری میکنند وبتحقیق واگذاشتیم از آن علامتی آشکار از برای گروهی که میابند بعقل
وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي
وبسوی مدین برادر شانرا شعیب پس گفت ای قوم من پرستید خدارا وآرزو کنید روز بازپسین را وتبهکاری مکنید در
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٣٧﴾
زمین فسادکنندگان پس تکذیب کردند اورا پس گرفتشان زلزله پس صبح کردند در خانه ایشان بر جای ماندگان

وَعَادًا وَثَمُودَا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ
و عاد را و ثمود را و بتحقیق ظاهر شد بر شما از مسکنهای ایشان و بیاراست برای ایشان دیو رجیم کردار ایشانرا پس باز داشت ایشانرا
عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
از راه و بودند بینندگان و قارون را و فرعون را و هامان را و بتحقیق آمد ایشانرا
مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ
موسی بمعجزه‌ها پس سرکشی کردند در زمین و نبودند پیشی گیرندگان پس هر یکرا گرفتیم بگناه او
فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ
پس بعضی از ایشان کسی بود که فرستادیم براو تند بادی با سنگریزه و بعضی از ایشان کسی بود که گرفت او را صدای جبرئیل و بعضی از ایشان کسی بود که فرو بردیم او را
الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾
بزمین و بعضی از ایشان کسی که غرق کردیم او را و نبود خدا که ستم کند ایشانرا و لیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند
مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ
مثل آنانکه فرا گرفتند از غیر خدا دوستان مانند مثل عنکبوتی است که گرفت برای خود خانه را و بدرستیکه سست‌ترین
الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
خانه‌ها هر آینه خانه عنکبوت است اگر باشید که بدانید بدرستیکه خدا میداند آنچه را میخوانند از غیر او
مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
از چیزی و او دست غالب درستکردار و این مثلها میزنیم آنهارا برای مردمان و در نمییابند آنرا بعقل مگر
الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ اتْلُ مَا
دانایان آفرید خدا آسمانها و زمین را براستی بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است از برای گروندگان بخوان آنچه
أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ
وحی کرده میشود بتو از کتاب و برپای دار نمازرا بدرستیکه نماز نهی میکند از کارهای زشت و ناپسند و هر آینه ذکر
اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
خدا بزرگتر است و خدا میداند آنچه میکنید و مجادله مکنید با اهل کتاب مگر بآنچه آن بهتر است

[illegible]

إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَاحِدٌ

مگر آنانکه ستمکردند از ایشان و بگوئید ایمان آوردیم بآنچه فرود فرستاده شد بما و فرود فرستاده شد بشما و اله ما و اله شما یکی است

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ

و مائیم مر او را منقادان و همچنین فرود فرستادیم بسوی تو کتاب را پس آنانکه دادیمشان کتاب ایمان میآورند

بِهِ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ

بآن و از اینها یعنی کفار قریش و اهل مکه کسی هست که میگرود بآن و انکار نمیورزند بآیتهای ما مگر کافران و نبودی که میخوانده باشی

قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي

پیش از آن هیچ کتابی و نمی نوشته باشی آنرا بدست راستت که آنهنگام هر آینه شک کنند باطل کیشان بلکه آن آیتهائی است ظاهر در

صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ

سینه های آنانکه داده شدند علم را و انکار نمیورزند بآیتهای ما مگر ستمکاران و گفتند چرا فرود فرستاده نشد براو

آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ

آیتها از پروردگارش بگو جز این نیست که آن آیتها نزد خداست و جز این نیست که منم بیم کننده آشکار آیا

يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ

کافی نبود ایشانرا که ما فرود فرستادیم بر تو آنکتاب را که خوانده میشود برایشان بدرستیکه در آن هر آینه رحمتی و پندیست از برای گروهیکه

يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا

میگروند بگو کافی است خدا میان من و میان شما گواه میداند آنچه در آسمانها و زمین است و آنانکه ایمان آوردند

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ

بباطل و کافر شدند بخدا آنگروه ایشانند زیانکاران و بشتاب میخواهند از تو عذاب را و اگر نبود وقتی

مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ

نام برده شده هر آینه آمده بود ایشانرا عذاب و هر آینه خواهد آمد البته ایشانرا ناگهان و ایشان ندانند بشتاب میخواهند از تو عذاب را

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ

و بدرستیکه دوزخ هر آینه احاطه کننده است بکافران روزیکه فراگیرد ایشانرا عذاب از بالاشان و از زیر پاهاشان

وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ

و گوید بچشید آنچه را بودید که میکردید ای بندگان من که ایمان آوردید بدرستیکه زمین من فراخ است پس مرا

فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بپرستید هر نفسی چشنده مرگست پس بسوی ما برگردانیده میشوند و آنانکه ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ

کارهای شایسته هرآینه جای میدهیم ایشانرا از بهشت غرفهائی که میرود از زیرآنها نهرها جاودانیان در آن خوبست پاداش

الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا

عمل کنندگان آنانکه صبر کردند و بر پروردگارشان توکل میکنند و بسا از جنبنده که برنمیدارد روزیش را

اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

خدا روزی میدهد او را و شمارا و اوست شنوای دانا و هرآینه اگر بپرسی از ایشان که کیست آفرید آسمانها و زمین را

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ

و مسخر کرد آفتاب و ماه را هرآینه گویند خدا پس بکجا برگردانیده میشوید خدا گشاده میکند روزی را برای آنکه میخواهد از

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

بندگانش و تنگ میکند برایش بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست و هرآینه اگر بپرسی از ایشان که کیست که فرو فرستاد از آسمان آبی را

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

پس زنده گردانید بآن زمین را از بعد موتش هرآینه گویند خدا بگو ستایش مرخدارا بلکه اکثر ایشان نمییابند بعقل

وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

و نیست این زندگانی دنیا جز هزل و بازی و بدرستیکه سرای بازپسین هرآینه آنست سرای زندگانی اگر باشند که بدانند

﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ

پس چون سوار شوند در کشتی بخوانند خدارا بیغش دارندگان برای او دین را پس چون نجات داد ایشانرا بسوی دشت ناگاه ایشان

يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا

شرک میآورند تا کفران ورزند بآنچه دادیم ایشانرا و تا کامیاب شوند پس بزودی خواهند دانست آیا ندیدند که ما گردانیدیم

* این گردانیدیم بسبب غارت در اطراف شان *
۶۷ اِنّا یعنی با وجود ناامنی در نواح
۶۴ لَهِیَ الْحَیَوَانُ تقدیر هست مضاف یعنی دار الحیوان مانند زندگان زندگیشان دائم جاودان
* کرانجه ساخته الحیوان ۶۰
وَکَأَیِّن مِّن دَآبَّةٍ یعنی بسیار ضعیف ناتوانی باز خوردنی روزی خود را ... هم جاودانی
* روزی ... محتاجست *
بی اسباب روزی دادن ... باز خوردنی

حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۚ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٧﴾

حرمیرا امن دربوده میشوند مردمان از پیرامونشان آیا پس بباطل میگروند و بنعمت خدا کفران میورزند

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ۚ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى

وکیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغرا یا تکذیب کرد حق را چون آمد اورا آیا نیست در دوزخ جای اقامت

لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٦٩﴾

برای کافران وآنانکه مجاهده کردند در ما هرآینه هدایت میکنیم ایشانرا راههای خودرا و بدرستیکه خدا هرآینه با نیکوکارانست

سُوْرَةُ الرُّوْمِ سِتُّوْنَ اٰيَةً وَهِيَ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ

حروفها ٣٥٣٤ — كلماتها ٨١٩ — ركوعها

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الٓمّٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّوْمُ ﴿٢﴾ فِيْ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ﴿٣﴾ فِيْ بِضْعِ

سوگند باین حروف مغلوب شدند روم در نزدیکترین زمین و ایشان از بعد مغلوب شدنشان بزودی غالب میشوند در اندک

سِنِيْنَ ؕ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ؕ وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِ ؕ

سالی که میان سه تا نه باشد مر خدا راست امر از پیش و از پس و در روزی چنین شاد میشوند گروندگان بیاری خدا

يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٥﴾ وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

یاری میکند آنرا که خواهد و اوست غالب مهربان وعده کردن خدا خلاف نمیکند خدا وعده اشرا و لیکن بیشترین

النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦﴾ يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٧﴾

مردم نمیدانند میدانند ظاهری را از زندگانی دنیا یعنی محسوس و مشتهیات و ایشان از آخرت ایشانند غافلان

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْ اَنْفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا

آیا تفکر نمیکنند در خود ایشان که نیافرید خدا آسمانها و زمین را و آنچه میان آندو هست مگر

بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ﴿٨﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا

بحق و مدتی نام برده شده و بدرستیکه بسیاری از مردان بملاقات پروردگارشان هرآینه کافرانند آیا نرفتند

[illegible]

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ
در زمین پس بنگرند چگونه بود انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان بودند سختتر از ایشان در توانائی و

أَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ
برگردانیدند زمین را و آباد کردند آنرا بسیارتر از آنچه آباد کردند و آمد ایشانرا رسولانشان با معجزات روشن پس نبود خدا

لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوأَىٰ
که ظلم کند برایشان ولیکن بودند که بر خودهاشان ستم میکردند پس باشد عاقبت آنانکه بد کردند بدتر

أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
که تکذیب کردند آیتهای خدارا و بودند که بآن استهزا میکردند خدا میآفریند خلق را پس اعاده میکندش پس بسوی او

تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ
برگردانیده میشوید و روزیکه قایم شود قیامت نومید شوند گناهکاران مشرکان و نباشد مرایشانرا از شریکانشان شفیعان

وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
و باشند بشریکانشان انکار ورزندگان و روزیکه قایم میشود قیامت روزی چنین متفرق میشوند (یعنی مومنان از کافران جدا میشوند) پس اما

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس ایشانند در چمنی که مسرور میشوند و اما آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند

بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
آیتهای مارا و ملاقات آخرت را پس ایشانند در عذاب حاضر شدگان پس تسبیح خدارا هنگامیکه بشبانگاه میکنید

وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾
و هنگامیکه بامداد میکنید و مراوراست ستایش در آسمانها و زمین و وقت آخر روز و هنگامیکه ظهر میکنید

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ
بیرون میآورد زنده را از مرده و بیرون میآورد مرده را از زنده و زنده میگرداند زمین را پس از موت آن و همچنین

تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ
بیرون آورده میشوید و از آیتهایش آنکه آفرید شمارا از خاک پس آنگاه شما انسانید که پراکنده میشوید و از

آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
آیتهایش آنکه آفرید برای شما از خودتان جفتها تا آرام گیرید بسوی آنها و گردانید میانتان دوستی و مهربانی

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست برای گروهی که تفکر میکنند و از آیتهایش آفریدن آسمانهاست و زمین و

وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ
اختلاف زبانهای شما و رنگهای شما بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست برای دانایان و از آیتهایش خواب شماست

بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ
بشب و روز و جستن شماست از فضلش بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست برای گروهیکه میشنوند و از

آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
آیتهایش آنکه مینماید شما را برق از راه بیم و امید و فرو میفرستد از آسمان آبرا پس زنده میگرداند بآن زمین را بعد از موت

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ
بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست برای گروهیکه مییابند بعقل و از آیتهایش آنکه برپای میباشد آسمان و زمین بامرش پس

إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
چون خواند شما را خواندنی از زمین آنگاه شما بیرون میآیید و مر او راست هرکه در آسمانها و زمین است

كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ
همه مر او را فرمانبرانند و اوست آنکه میآغازد خلق را پس اعاده میکند آنرا و آن آسانتر است بر او و مر او راست وصف

الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ
برتر در آسمانها و زمین و اوست غالب درستکار زد برای شما مثلی از خودتان آیا مر شماراست

مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ
از آنچه مالک شد بینهاتان از شریکان در آنچه روزی دادیمتان پس شما باشید در آن یکسان که بترسید از ایشان چون ترسیدنتان

أَنْفُسَكُمْ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ
از خودهاتان همچنین تفصیل میدهیم آیتها را از برای گروهیکه مییابند بعقل بلکه پیروی کردند آنانکه ظلم کردند خواهشهاشان را

[illegible]

بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ

بدون دانشی پس که هدایت میکند آنرا که اضلال کرد خدا و نیست مرایشانرا هیچ یاری کنندگان پس راست گردان روی خودرا برای دین حق گرا

فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ

آفرینش خدارا که آفرید خلق را برآن نیست تغییری مر آفرینش خدارا اینست آن دین راست و درست و لیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بیشترین مردمان نمیدانند بازگشت کنندگان بسوی او و بپرهیزید ازاو و برپای دارید نمازرا و مباشید از شرک آرندگان

﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا ۖ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا مَسَّ

از آنانکه پاره پاره کردند دین خودرا و شدند گروهها هر گروهی بآنچه نزد ایشانست شادانند و چون مس کند

النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ

انسانرا ضرری میخوانند پروردگارشانرا بازگشت کنندگان بسوی او پس چون چشانید ایشانرا از خود رحمتی . آنگاه پاره از ایشان بپروردگارشان

يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ ۚ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا

شرک میآورند تا کفران ورزند بآنچه دادیمشان پس کامرانی کنید پس زود باشد که بدانید یا فرو فرستادیم برایشان حجتی

فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ

پس او سخن کند بآنچه هستند که بآن شرک میآورند و چون چشانیم مردمرا رحمتی شادشوند بآن و اگر رسد ایشانرا

سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

سختی بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاشان آنگاه ایشان نومید میشوند آیا ندیدند که خدا گشاده میگرداند روزیرا برای آنکه

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ

میخواهد و تنگ میگرداند بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست برای گروهیکه میگروند پس بده صاحب قرابت را حقش و درمانده

وَابْنَ السَّبِيلِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا

و ابن سبیل را آن بهترست مر آنانرا که میخواهند خوشنودی و قرب خدارا و آنگروه ایشانند رستگاران و آنچه

آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ

میدهید از زیادتی تا بیفزاید در مالهای مردمان پس افزون نمیشود نزد خدا و آنچه دادید از زکوة که میخواهید

وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
خوشنودی خدا را پس آنها ایشانند فزون کنندگان خدا آنست که آفرید شما را پس روزی داد شما را پس بمیراند شما را پس

يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
زنده کند شما را آیا از شریکان شما هست کسیکه بکند از آن هیچ چیز منزه است او و برتر است از آنچه

يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ
شرک میآورند ظاهر شد تباهی در بر و بحر بسبب آنچه کسب کردند دستهای مردمان تا بچشاند ایشانرا برخی

الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
از آنچه کردند باشد که ایشان برگردند بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه بود انجام کار آنها که بودند

مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
از پیش بودند اکثر ایشان مشرکان پس راست دار روی خود را برای دین راست و درست پیش از آنکه بیاید روزیکه

لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
نیست بازگردانیدن مر او را از خدا روزی چنین جدا میشوند آنکه کافر شد پس بر اوست کفرش و آنکه کرد کار شایسته

فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ
پس برای خود ایشان آماده میکنند تا جزا دهد آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از فضل و کرمش هرآینه او

لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
دوست نمیدارد کافران را و از آیتهایش آنکه میفرستد بادها را بشارت دهندگان و تا بچشاند شما را از رحمتش

وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
و تا جاری کند کشتی را بامرش و تا بجوئید از فضلش و باشد که شما شکر گزارید و بتحقیق فرستادیم

مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ
پیش از تو رسولان بسوی قومشان پس آمدند ایشانرا با بینها پس انتقام کشیدیم از آنانکه گناه کردند و باشد

حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ
ثابت بر ما یاری کردن گروندگان خدا آنست که میفرستد بادها را پس برمیانگیزد ابررا پس پهن میکند آنرا در آسمان

[illegible]

كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ

چگونه که میخواهد وميگرداندش پاره‌ها پس می‌بینی باران را که بیرون می‌آید از رخنه‌هایش پس چون برساند بآن او را که خواهد

مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ

از بندگانش آنگاه ایشان شادی میکنند و اگرچه بودند پیش از آنکه فرو فرستاده شود برایشان پیش از آن

لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي

هرآینه نومیدانند پس بنگر بسوی اثرهای رحمت خدا چگونه زنده میکند زمین را پس از مردن آن بدرستیکه آن زنده کننده

الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ

مردگانست و او بر هر چیز تواناست و هرآینه اگر فرستادیم بادی را پس دیدند او را زرد گردیده شده هرآینه گردیدند از پس آن

يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾

که کفران میورزیدند پس بدرستیکه تو نمیشنوانی مردگان را و نمیشنوانی کران را خواندن چون برگردند پشت کنندگان

وَمَا أَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی ایشان نمیشنوانی مگر آنرا که میگرود بآیتهای ما پس ایشان گردن نهندگانند

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا

خدا آنست که آفرید شما را از ناتوانی پس گردانید پس از ناتوانی توانائی پس گردانید از پس توانائی ناتوانی

وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ

و پیری میآفریند آنچه را که میخواهد و اوست دانای توانا و روزیکه قایم میشود قیامت سوگند میخورند گناهکاران

مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ

که درنگ نکردند جز یکساعت همچنین بودند که برگردانیده میشدند و گفتند آنانکه داده شدند دانش و ایمان را بتحقیق

لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ

که درنگ کردید در کتاب خدا تا روز رستخیز پس اینست روز رستخیز ولیکن شما بودید که نمیدانستید پس روزی چنین

لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ

سود نکند آنانکه ستم کردند عذرخواهی ایشان و نه ایشان خوانده میشوند بآنچه عتاب ایل کند و بتحقیق زدیم ما برای مردم در این قرآن

واژن بعض زیادی بودن [illegible] واقع شده است
تفسیر علی بن ابراهیم بجای [illegible]
زیاده از آن در عوض [illegible]
نقل [illegible] داده است لقصد
[illegible]

مِن كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِن جِئْتَهُم بِآيَةٍ لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَٰلِكَ
از هر مثلی و اگر آوری ایشانرا آیتی هر آینه گویند آنانکه کافر شدند نیستید شما جز باطل کیشان همچنین
يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ
مهر مینهد خدا بر دلهای آنانکه نمیدانند. پس صبر کن بدرستیکه وعدهٔ خدا حق است و نباید که از جای در آورند ترا
الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾
آنانکه یقین نمیکنند

سُورَةُ لُقْمَانَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

حروفها ٢١١٠ كلماتها ٥٤٨ ركوعها ٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

الم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ
این است آیتهای آن کتاب محکم هدایت و رحمت از برای نیکوکاران آنانکه بر پای میدارند
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ
نماز را و میدهند زکوة را و ایشان بآخرت ایشانند که یقین میکنند آنها اند بر هدایت از پروردگارشان
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ
و آنها ایشانند رستگاران و از مردمان کسی است که میخرد هزل کلام را تا گم گرداند از راه خدا بدون
عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا
علمی و بگیرد آنرا استهزاء آنها مر ایشانراست عذابی خوار کننده و چون خوانده شود براو آیتهای ما روی گرداند تکبر کنان
كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
گویا که نشنید آنرا گویا که در گوشش گرانی است پس مژده ده او را بعذابی پر درد بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾ خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ
کارهای شایسته مر ایشانراست بهشتهای با ناز و نعمت جاودانیان در آن وعده کردنی از خدا براستی و اوست غالب درست کردار آفرید
السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ
آسمانها را بغیر ستونی که ببینید آنرا و افکند در زمین کوههای ثابت مبادا که بگردد با شما و پراکند در آن از هر جنبنده

فوائد القرآن شریف [illegible]

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَٰذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا

و فرو فرستادیم از آسمان آب را پس رویانیدیم در آن از هر صنفی نیکو این است خلق خدا پس بنمایید مرا که چه چیز

خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ

آفریده اند آنانکه باشند از غیر او بلکه ظالمانند در گمراهی آشکار و بتحقیق که دادیم لقمان را حکمت که

اشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ

شکر کن مر خدا را و آنکه شکر میکند پس جز این نیست که شکر میکند برای خودش و آنکه کفران میورزد پس بدرستیکه خدا بی نیاز ستوده است و هنگامیکه گفت لقمان

لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ

مر پسرش را و او پند میدادش ای پسرک من شرک میار بخدا بدرستیکه شرک هر آینه ظلمی است بزرگ و وصیت کردیم انسان را

بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ

درباب خوبی کردن بوالدینش برداشت اورا مادرش سستی شدنی بر سستی شدنی و بریده شدنش از شیر باشد در دو سال که شکر کن مرا و والدینت را بسوی من است

الْمَصِيرُ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبْهُمَا

بازگشت و اگر بکوشش خواهند که بازدارند ترا بر آنکه شریک گردانی بامن آنچه نیست ترا بآن دانش پس اطاعت مکن آندو را و همراهی کن هردو را

فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

در دنیا بخوبی و پیروی کن راه آنکه بازگشت کرد بسوی من پس بسوی منست بازگشت شما پس خبر دهم شما را بآنچه بودید

تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ

که میکردید ای پسرک من بدرستیکه آن اگر باشد مقدار دانهٔ از خردل پس بوده باشد در گران سنگی یا در آسمانها

أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ

یا در زمین بیارد آنرا خدا بدرستیکه خدا باریک بین آگاه است ای پسرک من برپای دار نماز را و امر کن بمعروف

وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ

و نهی کن از منکر و صبر کن بر آنچه رسیده ترا بدرستیکه آن از کارهائی است که سهل نباید انگاشت و مگردان بتکبر رویت را

لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ فِي

برای مردمان و مرو در زمین از روی تبختر بدرستیکه خدا دوست نمیدارد هر متکبر خرامنده نازش دارنده را و میانه گزین در

[illegible] در سفینه [illegible]
شکن اجابت [illegible]
نازل شده [illegible]
در حق نضر بن حارث [illegible]
المروی عن ابی جعفر [illegible]
مجاهد نقل کرده [illegible]
از ابن عباس و ابن مسعود
بلهو حدیث غناء است [illegible]
گفته اند نضر بن [illegible]
[illegible] شده [illegible]
علیه السلام [illegible]
حضرت صادق علیه السلام
[illegible] الله علیها [illegible]
حضرت فاطمه [illegible]

مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ

رفتارت و باز کم کن از آوازت بدرستیکه ناخوشترین آوازها هرآینه آواز خران است آیا ندیدید که

اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ

خدا رام کرد برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و تمام گردانید بر شما نعمتهایش را ظاهری و باطنی و از

النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا

مردمان کسی است که مجادله میکند در خدا بدون دانش و نه هدایتی و نه کتابی روشن کننده و چون گفته شود مر ایشانرا که پیروی کنید

أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ

آنچه را فرستاد خدا گویند بلکه پیروی میکنیم آنچه را یافتیم بر آن پدران خود را آیا و اگرچه بوده باشد دیو رجیم که میخواند ایشانرا بسوی

عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۗ

عذاب آتش سوزان و کسیکه باخلاص بیاورد روی خود را بسوی خدا و اوست نیکوکار پس بتحقیق چنگ درزد بدستگیره محکم

وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا

و بسوی خداست انجام کارها و کسیکه کفر ورزید پس نباید که غمگین سازد ترا کفرش بسوی ماست بازگشت ایشان پس خبر خواهیم داد ایشانرا

عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ

بآنچه کردند بدرستیکه خدا داناست بأسرار سینه‌ها کامیاب میگردانیم ایشان اندکی پس مجبور میسازیم ایشان بسوی عذاب سخت

﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

و هرآینه اگر بپرسی از ایشان که که آفرید آسمانها و زمین را میگویند خدا بگو ستایش مر خدا را بلکه اکثر ایشان

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي

نمیدانند مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بدرستیکه خدا اوست بی نیاز ستوده و اگر آنکه باشد آنچه در

الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ۗ إِنَّ

زمین است از درخت قلمها و دریا مداد میداد اورا از بعدش هفت دریا باخر نمیرسید کلمه‌های خدا بدرستیکه

اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾ أَلَمْ تَرَ

خدا عزیز حکیم است نیست آفریدن شما و نه برانگیختن شما مگر چون نفس واحد بدرستیکه خدا شنوای بیناست آیا ندیدی

اَنَّ اللّٰهَ یُولِجُ الَّیۡلَ فِی النَّهَارِ وَ یُولِجُ النَّهَارَ فِی الَّیۡلِ وَ سَخَّرَ الشَّمۡسَ وَ الۡقَمَرَ کُلٌّ یَّجۡرِیۡۤ

که خدا در میاورد شب را در روز و داخل میکرداند روز را در شب و مسخر گردانید آفتاب و ماه را هریک میروند

اِلٰۤی اَجَلٍ مُّسَمًّی وَّ اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ خَبِیۡرٌ ﴿۲۹﴾ ذٰلِکَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الۡحَقُّ وَ اَنَّ مَا یَدۡعُوۡنَ

تا مدتی نام برده شده و بدرستیکه خدا بانچه میکنید آگاه است آن بانست که خدا اوست حق و اینکه آنچه را میخوانند

مِنۡ دُوۡنِهِ الۡبَاطِلُ ۙ وَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الۡعَلِیُّ الۡکَبِیۡرُ ﴿۳۰﴾ اَلَمۡ تَرَ اَنَّ الۡفُلۡکَ تَجۡرِیۡ فِی الۡبَحۡرِ بِنِعۡمَتِ

از غیر او باطلست و آنکه خدا اوست رفیع بزرگ آیا ندیدی که کشتی میرود در دریا بنعمت

اللّٰهِ لِیُرِیَکُمۡ مِّنۡ اٰیٰتِهٖ ؕ اِنَّ فِیۡ ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لِّکُلِّ صَبَّارٍ شَکُوۡرٍ ﴿۳۱﴾ وَ اِذَا غَشِیَهُمۡ مَّوۡجٌ

خدا تا بنماید شما را از آیتهایش بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست برای هر صبرکننده شکرگزاری و چون فرو گیرد ایشان را موجی

کَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخۡلِصِیۡنَ لَهُ الدِّیۡنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰهُمۡ اِلَی الۡبَرِّ فَمِنۡهُمۡ مُّقۡتَصِدٌ ؕ وَ مَا

چون سایه گستر ها بخوانند خدا را خالص دارندگان برای او دین را پس چون رهانید ایشان را بسوی بر پس برخی از ایشان ثابت بر طریقه حق

یَجۡحَدُ بِاٰیٰتِنَاۤ اِلَّا کُلُّ خَتَّارٍ کَفُوۡرٍ ﴿۳۲﴾ یٰۤاَیُّهَا النَّاسُ اتَّقُوۡا رَبَّکُمۡ وَ اخۡشَوۡا یَوۡمًا لَّا

و انکار نمیکنند بآیتهای ما مگر هر غدر کننده کفران ورزنده ای مردمان بپرهیزید از پروردگار تان و بترسید از روزیکه

یَجۡزِیۡ وَالِدٌ عَنۡ وَّلَدِهٖ ۫ وَ لَا مَوۡلُوۡدٌ هُوَ جَازٍ عَنۡ وَّالِدِهٖ شَیۡـًٔا ؕ اِنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا

کفایت نکند پدری از فرزندش و نه زاده شده او کفایت کننده است از پدرش چیزیرا بدرستیکه وعده خدا حق است پس

تَغُرَّنَّکُمُ الۡحَیٰوۃُ الدُّنۡیَا ٝ وَ لَا یَغُرَّنَّکُمۡ بِاللّٰهِ الۡغَرُوۡرُ ﴿۳۳﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنۡدَهٗ عِلۡمُ السَّاعَۃِ ۚ

نباید که فریب دهد شما را زندگانی دنیا و نباید که فریب دهد شما را بخدا آن فریب دهنده بدرستیکه خدا نزد اوست علم قیامت

وَ یُنَزِّلُ الۡغَیۡثَ ۚ وَ یَعۡلَمُ مَا فِی الۡاَرۡحَامِ ؕ وَ مَا تَدۡرِیۡ نَفۡسٌ مَّاذَا تَکۡسِبُ غَدًا ؕ وَ مَا

و فرو میفرستد باران را و میداند آنچه در رحمهاست و نمیداند هیچ نفسی که چه کسب میکند فردا و

تَدۡرِیۡ نَفۡسٌۢ بِاَیِّ اَرۡضٍ تَمُوۡتُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِیۡمٌ خَبِیۡرٌ ﴿۳۴﴾

نمیداند هیچ نفسی که بکدام زمین میمیرد بدرستیکه خداست دانای آگاه

سُوۡرَۃُ السَّجۡدَۃِ مَکِّیَّۃٌ وَّ هِیَ ثَلٰثُوۡنَ اٰیَۃً

حروفها ١٥١٣ كلماتها ٣٨٠ ركوعها

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الم ١ تنزيل الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين ٢ أم يقولون افتراه بل هو الحق
فرو فرستادن آن کتاب است نیست شک در آن از پروردگار عالمیان آیا میگویند بدروغ بست آنرا بلکه آن حق

من ربك لتنذر قوما ما أتاهم من نذير من قبلك لعلهم يهتدون ٣ الله الذي
از پروردگارت تا بیم کنی گروهیرا که نیامد ایشانرا هیچ بیم کننده پیش از تو باشد که ایشان هدایت یابند خدا است آنکه

خلق السماوات والأرض وما بينهما في ستة أيام ثم استوى على العرش ما لكم من
آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو است در شش روز پس مستوی شد بر عرش نیست مر شمارا از

دونه من ولي ولا شفيع أفلا تتذكرون ٤ يدبر الأمر من السماء إلى الأرض ثم
غیراو هیچ یاوری و نه شفاعت کننده آیا پس چرا پند نمیگیرید سامان انجام میدهد امررا از آسمان بسوی زمین پس

يعرج إليه في يوم كان مقداره ألف سنة مما تعدون ٥ ذلك عالم الغيب و
عروج میکند بسوی او در روزیکه باشد مقدارش هزار سال از آنچه میشمارید آن دانای غایب و

الشهادة العزيز الرحيم ٦ الذي أحسن كل شيء خلقه وبدأ خلق الإنسان من طين
حاضر است عزیز است در رحیم است آنکه نکو ساخت هرچیزی که آفرید آنرا و ابتدا کرد آفریدن انسانرا از گل

٧ ثم جعل نسله من سلالة من ماء مهين ٨ ثم سواه ونفخ فيه من روحه وجعل
پس گردانید نسلش را از صافی کشیده از آبی خوار داشته شده پس راست کرد او و دمید در آن از روحش و گردانید

لكم السمع والأبصار والأفئدة قليلا ما تشكرون ٩ وقالوا أإذا ضللنا في الأرض
برای شما گوش و چشمها و دلها اندکی شکر میکنید و گفتند آیا چون گم شویم در زمین

أإنا لفي خلق جديد بل هم بلقاء ربهم كافرون ١٠ قل يتوفاكم ملك الموت الذي وكل
آیا هر آینه هستیم در آفرینش تازه بلکه ایشان بملاقات پروردگارشان ناگروندگان بگو متوفی میسازد شمارا فرشته مرگ که موکل شده

بكم ثم إلى ربكم ترجعون ١١ ولو ترى إذ المجرمون ناكسوا رءوسهم عند ربهم ربنا
بشما پس بسوی پروردگارتان بازگردانیده میشوید واگر ببینی آنهنگام که گناهکاران بزیر افکندگانند سرهاشانرا نزد پروردگارشان پروردگارا

[illegible]

أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ⑫ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا
دیدیم و شنیدیم پس برگردان ما را تا کنیم کار شایسته بدرستیکه ما یقین کنندگانیم و اگر میخواستیم هرآینه داده بودیم هر نفسی را هدایتش
وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ⑬ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ
ولیکن ثابت شد این سخن از من که هرآینه پر سازم البته دوزخ را از جنیان و مردمان همه پس بچشید بسبب آنچه فراموش کرده بودید ملاقات
يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑭ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ
روز شان این روز بدرستیکه ما واگذاشتیم شما را و بچشید عذاب دائمی را بسبب آنچه بودید که میکردید جز این نیست که ایمان می‌آرند بآیتهای ما
إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ⑮ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ
آنانکه چون پند داده شوند بآنها بروی در افتند سجده کنان و تسبیح کنند بحمد پروردگار شان و ایشان سرکشی نمیکنند برخیزد پهلوهاشان از
الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ⑯ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ
خوابگاهها میخوانند پروردگار شان را از راه بیم و امید و از آنچه روزی دادیم ایشان انفاق میکنند پس نمیداند نفسی آنچه پنهان کرده شد برای
مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑰ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ
ایشان از آسایش چشمها پاداش بسبب آنچه بودند که میکردند آیا پس کسیکه باشد مؤمن چون کسی هست که باشد فاسق یکسان نیستند
⑱ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑲
اما آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را پس برای ایشانست بهشتهای جای اقامت ما حضری بسبب آنچه بودند که میکردند
وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
و اما آنانکه فسق کردند پس جایگاه ایشان آتش هست هرگاه خواهند که بیرون آیند از آن برگردانیده شوند در آن و گفته شود
لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ⑳ وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ
مر ایشان را بچشید عذاب آتشی را که بودید آنرا تکذیب میکردید و هرآینه بچشانیم ایشان را البته از آن عذاب نزدیکتر
دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ㉑ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ
غیر عذاب عظیمتر باشد که ایشان بازگشت کنند و کیست ظالمتر از آنکه پند داده شد بآیتهای پروردگارش پس
أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ㉒ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ
روی گردانید از آن بدرستیکه ما از گناهکاران انتقام کشندگانیم و بتحقیق دادیم موسی را توریت پس مباش در شک

مِن لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا

از ملاقاتش و گردانیدیم آنرا هدایت از برای بنی اسرائیل و گردانیدیم از ایشان پیشوایانی که هدایت میکردند بفرمان ما چون

صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا

صبر کردند و بودند که بآیتهای ما یقین میکردند بدرستیکه پروردگار تو او حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ

در آن اختلاف میکردند آیا هدایت نکرد ایشان را که چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها که میرفتند در مسکنهاشان

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ

بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست آیا پس نمیشنوند آیا ندیدند که ما میرانیم آبرا بزمین بی گیاه پس بیرون میآوریم

بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِن

بآن زرعی را که میخورند از آن چهارپایانشان و خودهاشان آیا پس نمی بینند و میگویند کی خواهد بود این فتح اگر

كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾

هستید راستگویان بگو روز فتح سود نکند آنانرا که کافر شدند ایمان آوردنشان و نه ایشان مهلت داده شوند

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانتَظِرْ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

پس روگردان شو از ایشان و منتظر باش بدرستیکه ایشان منتظرانند

سورة الاحزاب مدنية وهي ثلث وسبعون آية

حروفها ٥٨٩٦ — كلماتها ١٢٨٨ — ركوعها ٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾

ای پیغمبر بپرهیز از خدا و اطاعت مکن کافران و منافقان را بدرستیکه خدا باشد دانای درست کردار

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ

و پیروی کن آنچه وحی کرده میشود بتو از پروردگارت بدرستیکه خدا باشد بآنچه میکنید آگاه و توکل کن بر خدا و کافیست

بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَّا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي

خدا کارگذار نگاهدار نگردانیده خدا برای مردی هیچ دو دل در درونش و نگردانیده جفتهای شمارا که

تظاهرون منهن امهاتكم وما جعل ادعياءكم ابناءكم ذلكم قولكم بافواهكم والله

ظهار میکنید ازایشان مادرانشان و نگردانید پسرخواندهای تان پسرانتان آن گفته‌ای شماست بدهنهاتان و خدا

يقول الحق وهو يهدي السبيل ④ ادعوهم لآبائهم هو اقسط عند الله فان لم تعلموا

میگوید راست و او راه مینماید راه را بخوانید ایشانرا بپدرانشان که آن دوست تراست نزد خدا پس اگر ندانید

آباءهم فاخوانكم في الدين ومواليكم وليس عليكم جناح فيما اخطاتم به ولكن ما تعمدت

پدرانشانرا پس برادران شمااند در دین و دوستان شما و نیست برشما گناهی درآنچه خطا کردید در آن ولیکن آنچه تعمد کند

قلوبكم وكان الله غفورا رحيما ⑤ النبي اولى بالمؤمنين من انفسهم وازواجه امهاتهم

دلهاتان و باشد خدا آمرزنده مهربان نبی اولی است بمؤمنان از خودهاشان و جفتهایش مادران ایشانند

واولوا الارحام بعضهم اولى ببعض في كتاب الله من المؤمنين والمهاجرين الا ان تفعلوا الى

و صاحبان رحمها بعضیشان اولی باشند ببعضی در کتاب خدا از مؤمنان و مهاجران مگر آنکه بکنید

اوليائكم معروفا كان ذلك في الكتاب مسطورا ⑥ واذ اخذنا من النبيين ميثاقهم

بدوستانتان خوبی را باشد آن درآن کتاب نوشته شده و هنگامیکه گرفتیم از پیغمبران پیمانشانرا

ومنك ومن نوح وابراهيم وموسى وعيسى ابن مريم واخذنا منهم ميثاقا غليظا ⑦ ليسأل

و از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم ازایشان پیمانی سخت تا بپرسد

الصادقين عن صدقهم واعد للكافرين عذابا اليما ⑧ يا ايها الذين آمنوا اذكروا نعمة

راستگویانرا از راستیشان و آماده کرده ازبرای کافران عذابی دردناک ای آن کسانیکه ایمان آوردید یاد کنید نعمت

الله عليكم اذ جاءتكم جنود فارسلنا عليهم ريحا وجنودا لم تروها وكان الله بما تعملون

خدارا برشما هنگامیکه آمد شمارا لشکرها پس فرستادیم برایشان بادی و لشکرهائی که ندیدید آنهارا و بود خدا بآنچه میکردید

بصيرا ⑨ اذ جاؤكم من فوقكم ومن اسفل منكم واذ زاغت الابصار وبلغت القلوب

بینا هنگامیکه آمدند شمارا از بالای شما و از پائین تر از شما و هنگامیکه حیران شد چشمها و رسید دلها

الحناجر وتظنون بالله الظنونا ⑩ هنالك ابتلي المؤمنون وزلزلوا زلزالا شديدا ⑪

بحنجرها و گمان میبردید بخدا گمانها آنجا امتحان کرده شدند مؤمنان و لرزانیده شدند لرزشی سخت

[illegible]

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾
و هنگامیکه گفتند منافقان و آنانکه بود در دلهای ایشان مرض وعده نکرده ما را خدا و رسولش مگر فریب
وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ
و هنگامیکه گفتند گروهی از ایشان ای اهل یثرب نیست جای اقامت برشما پس بازگردید و دستوری میخواستند پاره از ایشان
النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ
از نبی میگفتند بدرستیکه خانهای ما استوار نیست یا جای ترس است و نبودند آنها نا استوار نمیخواستند مگر گریز را و اگر درآمده شده بود
عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا
برایشان از اطراف مدینه پس خواسته شده بود از ایشان ارتداد و نفاق از کفار هرآینه آورده بودند آنرا و درنگ نمیکردند بآن مگر اندکی و بتحقیق بودند که
عَاهَدُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾ قُل لَّن يَنفَعَكُمُ
عهد کردند با خدا از پیش که نگردانند پشتها را و باشد عهد خدا پرسیده شده بگو هرگز سود ندهد شما را
الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُم مِّنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَن ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم
گریز اگر بگریزید از مردن یا کشته شدن و آنگاه کام داده نشوید مگر اندکی بگو کیست که نگاه دارد شما را
مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
از خدا اگر خواسته باشد بشما بدی یا خواسته باشد بشما رحمتی و نیابند برای خود از غیر خدا صاحبی یا دوستی و نه
نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ
یاوری بتحقیق میداند خدا بازدارندگان را از شما و گویندگان مر برادران شان را که بیائید بسوی ما و نمیآیند
الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
کارزار را مگر اندکی. بخیلان بر شما پس چون آمد بیم بینی ایشان را که مینگرند بسوی تو میگردد چشمهاشان
كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُم بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ
چون کسیکه بیهوشی طاری شده باشد بر او از سکرات موت پس چون رود بیم خسته سخن کنند شما را بزبانهای تیز بخیلان بر خیر
أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ
آنها بایمان نیاوردند پس ناچیز گردانید خدا کردار ایشان را و باشد آن بر خدا آسان می پندارند آن طایفهای

[illegible]

لَمْ يَذْهَبُوا وَإِن يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُم بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنبَائِكُمْ

گریز نرفته اند و اگر آیند طایفه های دشمن دوست بیند که کاش ایشان بادیه نشینان در عربان صحرانشین که خبر پرسیده باشند از خبرهای شما

وَلَوْ كَانُوا فِيكُم مَّا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ

و اگر بودند در شما کارزار نمیکردند مگر اندکی بتحقیق بود مر شما را در رسول خدا اقتدائی خوب مر کسی را که بود

يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا

که میخواست خدا را و روز باز پسین را و ذکر کرد خدا را بسیار و چون دیدند مؤمنان آن طایفه های دشمن را گفتند این است آنچه

وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾ مِّنَ

وعده داد ما را خدا و رسولش و راست گفت خدا و رسولش و نیفزود ایشان را جز ایمان و انقیاد از

الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ

مؤمنان مردانی اند که راست گردانیدند آنچه پیمان بستند با خدا بر آن پس از ایشان کسی است که بسر آورد نذر خود را و از ایشان کسی است که انتظار میکشد

وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ لِّيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ

و تغییر ندادند تغییر دادنی تا پاداش دهد خدا راستان را براستی ایشان و عقوبت کند منافقان را اگر خواهد

أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا

یا در پذیرد توبه از ایشان هر آینه که خدا باشد آمرزنده مهربان و برگردانید خدا آنانرا که کافر شدند با خشم خود ایشان که نیافتند

خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُم مِّنْ

خیری و کفایت کرد خدا مؤمنان را کارزار و باشد خدا توانای غالب و فرود آورد آنانرا که پشتی کردند ایشانرا از

أَهْلِ الْكِتَابِ مِن صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

اهل کتاب از حصارهاشان و انداخت در دلهای ایشان هراس پاره را می کشتید و اسیر میشود پاره را

﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَئُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

و میراث داد شما را از زمین ایشان و سراهای ایشان و مالهای ایشان و زمینی را که نه نوردیده بودند آنرا و باشد خدا بر همه چیز توانا

﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ

ای پیغمبر بگوی مر زنانت را اگر هستید که میخواهید زندگانی دنیا و پیرایه آنرا پس بیائید

[illegible]

أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ

تا سرمایه دهم شمارا و رها کنم شمارا رها کردنی خوب و اگر هستید که میخواهید خدا و رسولش را و سرای بازپسین را

فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ

پس بدرستیکه خدا آماده کرده برای نیکوکاران از شما مزدی بزرگ را ای زنان پیغمبر آنکه آرد از شما

بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

کار بد یعنی گناه کبیره آشکارا افزوده میشود برای او عذاب دوچندان و باشد آن بر خدا آسان

وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُّؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا

و آنکه طاعت ورزد از شما مر خدا را و رسولش را و کند کار شایسته را میدهیم او را مزدش دو بار و آماده کرده‌ایم برایش روزی

كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ

نیک ای زنان پیغمبر نیستید چون احدی از زنان اگر پرهیزکاری میکنید پس نرمی مکنید بگفتار پس طمع کند

الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ

آنکه در دلش مرض است و بگوئید گفتنی پسندیده و قرار گیرید در خانه‌هاتان و ظاهر مسازید زینت برای بیگانه ظاهر ساختن جاهلیت

الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ

پیشین و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمانبرید خدا و رسولش را جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما

الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ

بدی را اهل بیت و پاک گرداند شما را پاک گردانیدنی و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانه‌های شما از آیتهای خدا و حکمت

إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ

بدرستیکه خدا باشد صاحب لطف آگاه بدرستیکه مردان گردن نهندگان و زنان گردن نهنده و مردان مؤمن و زنان مؤمنه و مردان پرستار

وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ

و زنان پرستار و مردان راستگو و زنان راستگو و مردان شکیبا و زنان شکیبا و مردان با خضوع و زنان با خضوع

وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ

و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان نگاهدارنده فرجهای خود و زنان نگهدارنده

وَالذّٰكِرِينَ اللّٰهَ كَثِيرًا وَّالذّٰكِرٰتِ أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَّأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ

و مردان یاد کنندگان خدارا بسیار و زنان یاد کننده شمرده خدا مر ایشانرا آمرزش و مزدی بزرگ و نباشد مرد با ایمانرا

وَّلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهٗٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَن يَعْصِ اللّٰهَ وَ

و نه زن با ایمانرا چون گذارش دهد خدا و رسول او امریرا که بوده باشد مر ایشانرا اختیاری از امر ایشان و کسیکه نافرمانی کند خدارا و

رَسُولَهٗ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِيٓ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ

پیغمبر اورا پس بتحقیق که گمراه شد گمراه شدنی هویدا و چون میگفتی مر آنرا که احسان کرد خدا براو و احسان کردی براو نگاهدار

عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللّٰهُ أَحَقُّ أَن

با خود جفت خود را و پرهیز از خدا و پنهان داشتی در نفس خود آنچه را خدا ظاهر کننده آنست و بیم داشتی از مردم و خدا سزاوارتر است

تَخْشٰىهُ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِيٓ أَزْوٰجِ

آنکه بیم نمائی آنرا پس چون گذارد زید از او حاجت را تزویج کردیم بتو اورا تا نبوده باشد بر مؤمنان باکی در جفتهای

أَدْعِيَآئِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا

پسر خواندهای ایشان چون گذاردند از ایشان حاجت را و میباشد فرمان خدا کرده شده نمیباشد بر پیغمبر هیچ باکی در آنچه که

فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ

مقرر داشته خدا برایش دستور خدا در آنانکه گذشتند پیش از این و میباشد امر خدا فرمایشی فرموده شده آنانکه

يُبَلِّغُونَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ

میرسانند رسالتهای خدارا و میترسند اورا و نمیترسند از کسی مگر خدا و بس است خدا حساب کننده نمیباشد

مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلٰكِن رَّسُولَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

محمد (ص) پدر یکی از مردان شما و لیکن پیغمبر خدا و ختم پیغمبران است و میباشد خدا بهر چیزی دانا

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَّسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَّأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي

ای گروه آنانکه گرویدند یاد کنید خدارا یاد کردنی بسیار و تسبیح کنید اورا در بامداد و شبانگاه اوست آنکه

يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمٰتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

صلوات میفرستد بر شما و فرشتگان او تا بیرون کند شمارا از تاریکیها بسوی نور و میباشد بگروندگان مهربان

۳۷ در سبب نزول وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي یعنی زید بن [illegible] ... [illegible]

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿۴۴﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا

تحیتشان روزیکه ملاقات میکنندش سلام است و آماده کرد برای ایشان پاداش خوب ای پیغمبر بدرستیکه ما فرستادیم ترا گواه

وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿۴۵﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿۴۶﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ

و بشارت دهنده و بیم کننده و خواننده بسوی خدا باذنش و چراغی نوربخش و مژده ده مؤمنانرا بآنکه مر ایشانراست

مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿۴۷﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

از خدا افزونی بزرگ و اطاعت مکن کافران و منافقانرا و واگذار آزار شانرا و توکل کن بر خدا

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۴۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ

و بس باشد خدا آنکه کارها بآو گذاشته میشود ای آن کسانیکه ایمان آوردید چون نکاح کنید زنان باایمانرا پس طلاق دهید آنهارا پیش از آن

أَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

که مس کنید ایشانرا پس نیست مر شمارا بر آنها هیچ عده که بشمار درآرید آنرا پس متاعی دهید آنهارا و رها کنید ایشانرا رها کردنی نیکو

﴿۴۹﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ

ای پیغمبر بدرستیکه ما حلال گردانیدیم برای تو جفتهایت را که دادی آنهارا مهرهاشان و آنچه را مالک شد یمینت

مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي

از آنچه غنیمت گردانید خدا بر تو و دختران عمت را و دختران عمهایت را و دختران خالت را و دختران خالهایت را آنانکه

هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا

هجرت کردند با تو و زن باایمان را اگر ببخشد نفسش را مر نبی را اگر خواهد پیغمبر که نکاح کند او را

خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ

خاص است مر ترا از غیر مؤمنان بتحقیق دانسته ایم آنچه را فرض گردانیدیم بر ایشان در جفتهاشان و آنچه مالک شد

أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۵۰﴾ تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَ

یمینهاشان تا نبوده باشد بر تو تنگی و باشد خدا آمرزنده مهربان باز پس میداری آنرا که خواهی از ایشان

تُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ

و جای میدهی بسوی خود آنرا که میخواهی و آنرا که خواستی از آنانکه عزل کردی پس نیست گناهی بر تو این نزدیکتر است بآنکه آرام گیرد

أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
چشمهاشان و غمگین نشوند و خوشنود گردند بآنچه دادی ایشانرا همه ایشان و خدا میداند آنچه در دلهای شماست و باشد خدا

عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَّا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ مِنۢ بَعْدُ وَلَآ أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَٰجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
دانای بردبار حلال نمیشود مر ترا زنان از بعد و نه اینکه بدل کنی ایشانرا بجفتهائی و اگرچه خوش آمده باشد

حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ رَّقِيبًا ﴿٥٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
ترا حسن شان جز آنچه مالک شد یمین تو و باشد خدا بر همه چیزی نگهبان ای آنکسانیکه ایمان آوردید

لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِىِّ إِلَّآ أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَٰظِرِينَ إِنَىٰهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
داخل مشوید در خانهای نبی مگر آنکه دستوری داده شود مر شمارا بسوی طعام غیر انتظارکشندگان رسیدنش را ولیکن چون خوانده

فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانتَشِرُوا وَلَا مُسْتَـْٔنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى النَّبِىَّ فَيَسْتَحْىِۦ
شوید پس درآئید پس چون خوردید پس پراکنده شوید و نه انس جویندگان بحکایتی بدرستیکه آن باشد که رنجه میسازد نبی را پس شرم میکند

مِنكُمْ ۖ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْىِۦ مِنَ الْحَقِّ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَٰعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ
از شما و خدا شرم نمیکند از حق و چون خواهید از ایشان متاعی پس بخواهید از ایشان از پشت پرده آن

أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓا أَزْوَٰجَهُۥ مِنۢ
پاکیزه تر است مر دلهای شمارا و دلهای ایشانرا و نباشد مر شمارا که برنجانید رسولخدارا و نه آنکه نکاح کنید جفتهایش را از

بَعْدِهِۦٓ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِندَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِن تُبْدُوا شَيْـًٔا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ
بعد او هرگز بدرستیکه آن باشد نزد خدا بزرگ اگر آشکار کنید چیزیرا یا پنهان دارید آنرا پس بدرستیکه خدا باشد بهمه

شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾ لَّا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِىٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ إِخْوَٰنِهِنَّ
چیزی دانا نیست گناهی برایشان در پدرانشان و نه پسرانشان و نه برادرانشان و نه پسران برادرانشان

وَلَآ أَبْنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ ۗ وَاتَّقِينَ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ
و نه پسران خواهرانشان و نه زنانشان و نه آنچه را مالک باشد یمینهاشان و بترسید از خدا بدرستیکه خدا باشد بر

كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِىِّ ۚ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا
همه چیزی گواه بدرستیکه خدا و ملائکه او صلوات میفرستند بر پیغمبر ای آنکسانیکه ایمان آوردید رحمت

کی چون این آیه نازل شد
صلوا علیه ۵۶/ در روایت است
۵۲ کرد تحت ✻
ستوده شده بود زنجانی [illegible]
بنی المصطلق [illegible]
بنت حیی بن اخطب از سبایای
زینب بنت جحش [illegible]
دو دختر دیگر [illegible]
بنت زبیر از سبایای بنی نضیر
دو دختر ریحانه بنت شمعون با
ملک اسکندریه هدیه فرستاده بود
شمعون قبطیه است ابن ابراهیم [illegible]
مالک بن [illegible]
زنان که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
مما افاء الله علیک ۵۰/ از سوره

عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿۵۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
رسید براو وسلام کنید سلام کردنی بدرستیکه آنانکه میرنجانند خدا ورسولش را لعنت کرد ایشانرا خدا در دنیا وآخرت

وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿۵۷﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا
وآماده کرد برای ایشان عذابی خوارکننده وآنانکه میرنجانند مردان باایمان وزنان باایمانرا بدون آنچه کسب کردند

فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿۵۸﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ
پس بتحقیق متحمل شدند بهتانی وگناهی آشکاررا ای پیغمبر بگو مرجفتهایت را ودخترانت را وزنان

الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ
مؤمنان را که فروپوشند برخود از چادرهاشان آن نزدیکتراست بآنکه شناخته شوند پس آزرده نشوند وباشد

اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۵۹﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ
خدا آمرزنده مهربان هرآینه اگر بازنه‌ایستند منافقان وآنانکه در دلهاشان مرض است وارجیف سازان

فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿۶۰﴾ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا
در مدینه هرآینه برگماریم البته ترا بایشان پس مجاور نشوند ترا درآن مگر اندکی لعنت کرده شدگان هرکجا

ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿۶۱﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ
یافته شوند گرفته گردند وکشته شوند کشتنی بلیغ بدستور خدا درآنانکه گذشتند از پیش وهرگز نیابی

لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿۶۲﴾ يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا
مر دستور خدارا تغییری میپرسند ترا مردمان از قیامت بگو جز این نیست که علمش نزد خداست وچه چیز

يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿۶۳﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿۶۴﴾
آگاه میکند ترا شاید که قیامت باشد نزدیک بدرستیکه خدا لعنت کرد کافرانرا وآماده کرد برای ایشان آتش سوزان

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۶۵﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ
جاودانیان درآن همیشه نمییابند صاحبی ونه ناصری روزی که گردانیده شود رویهاشان درآتش گویند

يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿۶۶﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
ای کاش که ما فرمانبرده بودیم خدا را وفرمانبرده بودیم رسول را وگویند پروردگارا بدرستیکه ما اطاعت کردیم سرکردهای ما را وبزرگهای ما را پس گمراه کردند

السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

مارا از راه پروردگارا بده ایشانرا دو چندان از عذاب و لعنت کن ایشانرا لعنتی بزرگ ای آنکسانیکه گرویدند

لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

مباشید مانند آنانکه رنجانیدند موسی را پس بری دانستش خدا از آنچه گفتند و بود نزد خدا گرامی ای آنکسانیکه

آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ

ایمان آوردند بپرهیزید از خدا و بگوئید گفتنی صواب که شایسته گرداند برای شما کردارهای شمارا و بیامرزد مر شمارا گناهان شمارا و

مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَ

هرکه اطاعت کند خدا و رسولشرا پس بتحقیق کامیاب شد کامیاب شدنی بزرگ بدرستیکه ما عرض کردیم امانت را بر آسمانها و

الْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ

زمین و کوهها پس اباء نمودند که بردارند آنرا و ترسیدند از آن و برداشتش انسان بدرستیکه او باشد

ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ

ستمکار نادان تا عذاب کند خدا مردان بانفاق و زنان بانفاق و مردان شرک آورنده و زنان شرک آورنده

وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

وتوبه پذیرد خدا از مردان گرونده و زنان گرونده و باشد خدا آمرزنده مهربان

سورة سبا مكية وهي اربع وخمسون آية

حروفها ٣٥١٢ كلماتها ٨٨٣ ركوعها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

ستایش مرخدا را که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و مر او راست ستایش در آنجهان و اوست درست کردار آگاه

﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ

میداند آنچه داخل میشود در زمین و آنچه بیرون میآید از آن و آنچه فرود میآید از آسمان و آنچه عروج میکند در آن و اوست

(فوائد القرآن) ... فلما قضينا عليه الموت ... حضرت موسی علیه السلام ...

الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۝٢ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ
مهربان آمرزنده وگفتند آنانکه کافرشدند نیاید ما را قیامت بگو آری قسم بپروردگارمن که البته خواهد آمد شما را

الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا
که دانای غیبست مستور نباشد از او مقدار ذره در آسمانها ونه در زمین ونیست خردتر از آن ونه

أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝٣ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
بزرگتر جز که باشد در کتابی واضح تا جزا دهد آنانرا که ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته را آنگروه برای ایشانست آمرزش

وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝٤ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ۝٥
وروزی خوب وآنانکه شتافتند در آیتهای ما طالبان عاجزکردن آنگروه برای ایشانست عذاب از عقوبت پر درد

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ
ومی بینند آنانکه داده شدند علم را که آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت آن حق است وهدایت میکند براه خدای غالب

الْحَمِيدِ ۝٦ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ
ستوده وگفتند آنانکه کافرشدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی که خبر دهد شما را چون پاره کرده شدید هر پاره کردنی بدرستیکه شما

لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝٧ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي
هرآینه در آفرینش تازه آیا بست بر خدا دروغی یا باوست جنونی بلکه آنانکه ایمان نیآورند بآخرت در

الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ۝٨ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
عذاب وگمراهی دورند آیا پس نگریستند بسوی آنچه باشد میان دستهاشان وآنچه باشد پشت سرشان از آسمان

وَالْأَرْضِ ۚ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
وزمین اگر خواهیم فرو بریم ایشانرا بزمین یا فرو اندازیم بر ایشان پاره‌ها از آسمان بدرستیکه در آن

لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝٩ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ ۖ
هرآینه آیتی است مر هر بنده بازگشت کننده را وبتحقیق دادیم داود را از خود مزیتی ای کوهها تسبیح گوئید باو ومرغ

وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ۝١٠ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ ۖ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
ونرم گردانیدیم برایش آهن را که بساز زرههای رسا واندازه نگاهدار در بافتن وبکنید کار شایسته بدرستیکه من بآنچه میکنید بینا

﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَّاَسَلْنَا لَهٗ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ

و مر سلیمان را باد بامدادرفتنش ماهی بود وشبانگاهش ماهی وجاری کرده بودیم برایش چشمهٔ مس گداخته واز جن

مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿١٢﴾

کسی بود که کار میکرد میان دو دستش باذن پروردگارش وآنکه سرمی پیچید از ایشان از فرمان ما میچشانیدیم اورا از عذاب آتش سوزان

يَعْمَلُوْنَ لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ وَتَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ اِعْمَلُوْٓا

میساختند برای او آنچه میخواست از غرفه‌ها یا مسجدها یا قصرها وتمثالها وکاسها چون حوضها ودیگهای برقرار یعنی از بزرگی نقل وتحویل نمیشد بکنید

اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا ؕ وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُوْرُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى

آل داود شکر واندکی از بندگان من شاکرند پس چون گزارشش دادیم براو مرگ را دلالت نکرد ایشانرا بر

مَوْتِهٖٓ اِلَّا دَآبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهٗ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ

مرگش مگر جنبندهٔ زمین که آنرا ارضه وچوبخوره گویند که میخورد عصایش را پس چون بروی درافتاد ظاهر شد جن را که اگر بودند که میدانستند غیب را

مَا لَبِثُوْا فِي الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿١٤﴾ لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فِيْ مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتٰنِ عَنْ يَّمِيْنٍ وَّ

نمیماندند در عذاب خوارکننده بتحقیق که بود مر سبا را در مسکنهاشان آیتی دو بوستان از راست و

شِمَالٍ ۬ؕ كُلُوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَّرَبٌّ غَفُوْرٌ ﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا

چپ . بخورید از روزی پروردگارتان وشکرکنید مراورا بلدی پاکیزه وپروردگاری آمرزنده پس روی گردانیدند پس فرستادیم

عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنٰهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَّاَثْلٍ وَّشَيْءٍ مِّنْ

برایشان سیل باران سخت وبدل دادیم ایشانرا از دو باغشان دو باغ صاحبان ثمری تلخ وشوره گز وچیزی از

سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ؕ وَهَلْ نُجٰزِيْٓ اِلَّا الْكَفُوْرَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ

کنار اندکی آن جزا دادیم ایشانرا بسبب آنچه کفران ورزیدند وآیا جزا میدهیم جز ناسپاس را وگردانیدیم میانهٔ ایشان

وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَّقَدَّرْنَا فِيْهَا السَّيْرَ ؕ سِيْرُوْا فِيْهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا

ومیان قریه‌هائی که برکت دادیم در آن قریه‌های ظاهر یعنی بر سر راه وتقدیر نمودیم در آنها رفتن را سیر کنید در آنها شبها وروزها

اٰمِنِيْنَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوْا رَبَّنَا بٰعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ

ایمنان پس گفتند پروردگارا دوری افکن میانهٔ سفرهای ما وستم کردند بر خودهاشان وگردانیدیمشان حکایتها وپراکنده کردیمشان

كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ

هر پراگنده کردنی بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست مر هر شکیبای شکرگذار را وبتحقیق درست گرداند بر ایشان ابلیس گمان خود را

فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ

پس پیروی کردند او را مگر پاره از گروندگان ونبود مراورا بر ایشان هیچ تسلطی مگر برای آنکه بدانیم آنرا که میگرود

بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن

بآخرت از آنکه او از آن در شک است وپروردگار تو بر همه چیز نگهبان است بگو بخوانید آنانرا که گمان بردید از

دُونِ اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُ

غیر خدا نمیباشند مالک مقدار ذره در آسمانها ونه درزمین ونباشد مرایشانرا در آنها هیچ شرکتی ونباشد مراورا

مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا

از ایشان هیچ مددکاری وسود نمیدهد شفاعت نزد او مگر برای آنکه دستوری داد اورا پیش تاچون برداشته شود ترس از دلهاشان گویند

مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا الْحَقَّ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

(بعضی ببعضی) چه گفت پروردگار شما گویند حق واوست رفیع بزرگ بگو کیست که روزی میدهد شمارا از آسمانها وزمین

قُلِ اللَّهُ ۖ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُل لَّا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ

بگو خدا وبدرستیکه ما یا شما هرآینه بر راه راستیم یا در گمراهی آشکار بگو پرسیده نمیشوید از آنچه جرم کردیم وپرسیده نمیشویم

عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِيَ

از آنچه میکنید بگو جمع میکند میان ما پروردگار ما پس حکم میکند میان ما بحق واوست حکم کننده دانا بگو بنمائید مرا

الَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِ شُرَكَاءَ ۖ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ

آنانکه برسانیدید باو انبازان نه چنین است بلکه اوست خدای غالب درست کردار ونفرستادیم ترا مگر عام مرمردمانرا

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ

مژده دهنده وبیم کننده ولیکن اکثر مردمان نمیدانند ومیگویند کی باشد این وعده اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ

راستگویان بگو مرشماراست وعده روزی که باز پس نمیمانید از آن ساعتی وپیش نمی افتید وگفتند

[illegible]

الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ

آنانکه کافر شدند نمیگرویم باین قرآن ونه بآنچه باشد میان دو دستش واگر بینی هنگامیکه ستمکاران بازداشته شدگان

عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

نزد پروردگارشان برمیگردانند بعضیشان ببعضی سخن را میگویند آنانکه ضعیف گرفته شدند مر آنانرا که بزرگی جستند

لَوْلَا أَنتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ

اگر نه شما بودید هرآینه بودیم گروندگان گفتند آنانکه بزرگی جستند مر آنانرا که ضعیف گرفته شدند آیا ما باز داشتیم شما را از

الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُم ۖ بَلْ كُنتُم مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ

هدایت بعد از آنکه آمد شما را بلکه بودید گناهکاران وگفتند آنانکه ضعیف گرفته شدند مر آنانرا که بزرگی جستند بلکه حیله

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَن نَّكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا ۚ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا

شب وروز هنگامیکه میفرمودید ما را که کافر شویم بخدا وبگردانیم مر او را همتایان وپنهان داشتند پشیمانی را چون دیدند

الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

عذاب را وگردانیدیم غلها را در گردنهای آنانکه کافر شدند آیا جزا داده میشوند مگر آنچه بودند که میکردند

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ

ونفرستادیم در هیچ قریه هیچ بیم کننده مگر گفتند نعمت پروردگانش بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شدید بآن کافرانیم وگفتند ما

أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

بیشتریم در اموال واولاد ونباشیم ما عذاب کرده شدگان بگو بدرستیکه پروردگارم فراخ میکند روزی را برای آنکه میخواهد وتنگ

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُم بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ

میگرداند ولیکن اکثر مردمان نمیدانند ونیست مالهای شما ونه فرزندانتان بچیزی که نزدیک گرداند شما را نزد ما نزدیک کردنی

إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٧﴾

لیکن آنکه گروید وکرد کار شایسته را پس آنگروه مر آنهاراست جزای افزون بآنچه کردند وایشان باشند در غرفهائی ایمنان

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ

وآنانکه میشتابند در آیتهای ما طالبان عاجز گردانیدن آنها باشند در عذاب احضار کرده شدگان بگو بدرستیکه پروردگارم فراخ میکند

کافة للناس [illegible]

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۚ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

روزی را برای آنکه میخواهد از بندگانش و تنگ میکند برایش و آنچه را انفاق کردید از چیزی پس او عوض میدهد آن را و اوست بهترین روزی دهندگان

٣٩ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَٰؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ٤٠ قَالُوا سُبْحَانَكَ

و روزی که حشر میکند ایشان را همه پس میگوید مر ملائکه را آیا اینها شما را بودند که میپرستیدند گفتند پاکی بود ترا

أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ ۖ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۖ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ٤١ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ

توئی صاحب ما از غیر ایشان بلکه بودند میپرستیدند جن را اکثر ایشان بایشان باور کنندگان پس امروز مالک نمیباشد

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا

بعضیتان مر بعضی را سودی و نه زیانی و میگوییم آنانرا که ستم کردند بچشید عذاب آتشی را که بودید آنرا

تُكَذِّبُونَ ٤٢ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ

تکذیب میکردید و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که روشنهاست گفتند نیست این مگر مردی میخواهد که باز دارد شما را

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرًى ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ

از آنچه بودند که میپرستیدند پدران شما و گفتند نیست این مگر دروغی افترا کرده شده و گفتند آنانکه کافر شدند مر حق را چون آمد ایشان را

إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ٤٣ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا ۖ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ

نیست این مگر سحری آشکار و ندادیم ایشان را از کتابها که بدرس خوانده باشند آنها را و نفرستادیم بایشان پیش از تو

مِنْ نَذِيرٍ ٤٤ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۖ فَكَيْفَ

هیچ بیم کننده و تکذیب کردند آنانکه بودند پیش از ایشان و نرسیده‌اند بده یک آنچه دادیم ایشان را پس تکذیب کردند رسولان مرا پس چگونه

كَانَ نَكِيرِ ٤٥ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۚ مَا

بود انکار من بگو جز این نیست پند میدهم شما را بیک طریقی که برخیزید مر خدا را دو دو و یک یک پس اندیشه کنید که نیست

بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ٤٦ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ

صاحب شما را هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده برای شما پیش روی عقوبت سخت بگو آنچه خواستم از شما از

أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٤٧ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ

مزد پس آن مر شما راست نیست مزد من مگر بر خدا و اوست بر همه چیز شاهد بگو بدرستیکه پروردگار من القا میکند حق

عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا

دانای غیبهاست بگو آمد حق و نمی آفریند باطل را و نه اعاده میکند بگو اگر گمراه شدم پس

أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ

گمراه نشوم مگر بر خودم و اگر هدایت یافتم پس بانچیزیست که وحی میکند بمن پروردگارم بدرستیکه او شنوای نزدیکست و اگر ببینی هنگامیکه

فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ

بترسند پس نباشد فوتی و گرفته شوند از جائی نزدیک و گویند ایمان آوردیم باو و از کجا باشد مرایشانرا تناول از

مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

جای دوری و بتحقیق کافر شدند بآن از پیش و میاندازند غیب را از جای دوری

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

و جدائی افکنده شد میان ایشان و میان آنچه میخواهند چنانکه کرده شد باشکال ایشان از پیش بدرستیکه ایشان بودند در شکی تهمت اندازنده

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

ركوعها ٥ كلماتها ٧٧٧ حروفها ٣١٣٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ

ستایش مرخدارا پدید آرندهٔ آسمانها و زمین گرداننده فرشتگان رسولان صاحبان بالها دوتا دوتا و سه تا سه تا

وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ

و چهار چهار میافزاید در آفرینش آنچه میخواهد بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست آنچه بگشاید خدا برای مردمان از

رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

رحمت پس نیست بازگیرنده مرآنرا و آنچه را بازگیرد پس نیست فرستنده مراورا پس از او و اوست عزیز درست کردار

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

ای مردمان یاد کنید نعمت خدارا بر شما آیا هیچ باشد آفریننده جز خدا که روزی دهد شمارا از آسمان

٣٨ در سبا: وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا يعني و آنانکه کوشش میکنند در آیتهای ما یعنی در ابطال قرآن و در آن زبان طعن میگشایند در حالتیکه بزعم خود عاجزکنندگانند از انزال آن یعنی گمان ایشان آنست که ما را از انزال قرآن عاجز توانند ساخت و ما را از قبول کردن آن یعنی ایمان آوردن بآن باز دارند و ما را از قبض ایشان ... انگاشته بعضی ...

وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ

و زمین نیست الهی مگر او پس بکجا برگردانیده میشوید واگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب کرده شد رسولانرا

قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ

پیش از تو و بخدا برگردانیده میشود امرها ای مردمان بدرستیکه وعده خدا حق است پس باید البته فریفته نکند شمارا زندگی

الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا

دنیا ونباید که فریفته کند البته شمارا بخدا آن فریب دهنده بدرستیکه شیطان مرشماراست دشمن پس بگیرید ش دشمن جز این نیست

يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ

میخواند گروه خودرا تا باشند از اهل آتش سوزان آنانکه کافر شدند مرایشانراست عذابی سخت و آنانکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا

ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته مرایشانراست آمرزش و اجری بزرگ آیا پس آنکه آراسته شد برایش بدی کردارش پس دید آنرا خوب

فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ

پس بدرستیکه خدا ضلالت میکند آنرا که بخواهد و هدایت میکند آنرا که بخواهد پس نباید که هلاک شود نفست برایشان از راه حسرتها بدرستیکه خدا

عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ

داناست بآنچه میکنند و خدا آنست که فرستاد بادهارا پس بر میانگیزد ابررا پس راندیم آنرا بسبلدی مرده

فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا

پس زنده گردانیدیم بآن زمین را پس از مردنش همچنین است حشر کردن آنکس که باشد که خواهد عزت را پس مرخداراست عزت همگی

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ

بسوی او بالا میرود سخن پاکیزه و کرداری شایسته بالا میبرد آنرا و آنانکه می اندیشند بدیهارا از برای ایشانست عذابی

شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ

سخت و حیله آنها او ناچیز میشود و خدا آفرید شمارا از خاک پس از نطفه پس گردانید شمارا

أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي

جفتها و بر نمیدارد هیچ زنی و نمی نهد جز بعلم او و عمر داده نمیشود هیچ عمر داده شده و کم کرده نمیشود از عمرش جز اینکه در

كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَ

کتابست بدرستیکه آن بر خدا آسانست ویکسان نیستند دو دریا این شیرین است بسیار شیرین که گوار است آشامیدنش و

هَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ

این شور تلخ است بسیار شور تلخ مزه واز همه بخورید گوشتی تازه وبیرون بیاورید پیرایه که بپوشید آنرا ومی بینی کشتیها را در آن

مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي

شکافنده های آب بسینه تا بجوئید از احسانش وباشد که شما شکر کنید داخل میکند شب را در روز ودر می آورد روز را در

اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ

شب ورام گردانید آفتاب وماه را هریک سیر میکند تا وقتی نامبرده شده آنست خدا پروردگار شما مر او راست پادشاهی وآنانرا

تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا

که میخوانید از غیر او مالک نمیباشند از پوست استخوان خرمائی اگر بخوانید ایشان را نشنوند ندای شمارا واگر شنیدند

مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا

اجابت نکردند مر شمارا ودر روز قیامت انکار میاورند بشرک شما وخبر نمیدهد ترا مانند آگاه ای

النَّاسُ أَنتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

مردمان شمائید محتاجان بسوی خدا وخدا اوست بی نیاز ستوده اگر خواهد ببرد شمارا وبیاورد خلقی نو

﴿١٦﴾ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا

ونیست آن بر خدا دشوار وبرنمیدارد هیچ بردارنده گناه دیگری را واگر بخواند گرانبار شده بسوی برداشتنش

يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

برداشته نشود از آن چیزی واگرچه باشد صاحب قرابت جز این نیست بیم میکنی آنهارا که میترسند از پروردگار شان بنهانی وبرپا داشتند نمازرا

وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ

وآنکه پاکیزه شد پس جز این نیست پاکیزه میشود برای خویش وبسوی خداست بازگشت ویکسان نمیباشد نابینا وبینا ونه تاریکیها

وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ

ونه روشنائی ونه سایه ونه سموم ونباشد یکسان زندها ونه مردهها وبدرستیکه خدا میشنواند

مَن يَشَاءُ ۖ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا

آنرا که بخواهد و نیستی تو شنواننده آنانکه در قبرانند نیستی تو مگر بیم کننده بدرستیکه ما فرستادیم ترا بحق مژده دهنده

وَنَذِيرًا ۚ وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ

و بیم کننده و نیست هیچ امتی مگر آنکه گذشت در آن بیم کننده و اگر تکذیب کنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند آنانکه بودند از پیش ایشان

جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَكَيْفَ

آمد ایشانرا رسولانشان با بینه ها و باصحفها و باکتاب روشن گرداننده پس گرفتم آنانرا که کافر شدند پس چگونه

كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا

بود انکار من آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی را پس بیرون آوردیم بآن ثمرهائی که مختلف است رنگهای آنها

وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ

واز کوهها راهها سفیدها و سرخها که مختلف است رنگهاشان و سیاهی بسیار واز مردمان و جنبندها

وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ ۗ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

و شتر و گاو و گوسفند که مختلف است رنگهایش همچنین است جز این نیست که میترسند از خدا از بندگانش دانایان بدرستیکه خدا غالب آمرزنده است

﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً

بدرستیکه آنانکه میخوانند کتاب خدارا و برپا داشتند نمازرا و انفاق کردند از آنچه روزی دادیم ایشانرا نهان و آشکار

يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

امید میدارند بازرگانی که هرگز تباه نشود تا تمام دهد ایشانرا مزدهاشان و بیفزاید ایشانرا از احسانش بدرستیکه او آمرزنده شکر پذیر است

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ

وآنچه را که وحی کردیم بتو از کتاب آنست حق تصدیق کننده مرآنچه را باشد میان دو دستش بدرستیکه خدا ببندگانش آگاه

بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۖ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُم

بیناست پس میراث دادیم آنکتاب را بآنانکه برگزیدیم از بندگان خود پس بعضیشان ستم کننده گانند مرنفسش و برخیشان

مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ

میانه رونده اند و بعضیشان پیشی گیرنده گانند بخوبیها باذن خدا اینست آن فضل بزرگ بهشتهای جای اقامت

يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿۳۳﴾ وَقَالُوا

درروند آنرا زیور کنند درآنها از دستوانها از طلا ومروارید وپوشش ایشان درآنها بریانست وگویند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۴﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ

ستایش مرخدارا که برد ازما اندوه را بدرستیکه پروردگار ما هرآینه آمرزنده شکرپذیرست آنکه درآورد ما را بسرای

الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ

اقامت از احسانش مس نمیکند مارا درآن تعبی ومس نمیکند مارا درآن خستگی وآنانکه کافرشدند برای ایشانست

جَهَنَّمَ لَا يُقْضَى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿۳۶﴾ وَ

آتش دوزخ نه حکم کرده میشود برایشان پس بمیرند ونه تخفیف داده میشود ازایشان هیچ عذابش همچنین جزامیدهیم هرناسپاسی را و

هُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ

ایشان فریاد میکنند درآن که پروردگارا بیرون آورمارا تاکنیم کارشایسته جزآنچه بودیم که میکردیم آیا عمرندادیم شمارا آنقدر که پندگیرد

فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿۳۷﴾ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ

درآن کسیکه پندگرفت وآمد شمارا بیم کننده پس بچشید پس نیست مرستمکارانرا هیچ یاوری بدرستیکه خدا دانای

غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۳۸﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي

نهان آسمانها وزمین است بدرستیکه اوست دانا بضمایر سینه‌ها اوست که گردانید شمارا خلیفه‌ها در

الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا

زمین پس آنکه کافرشد پس براوست کفرش وزیاده نمیکند کافرانرا کفرشان نزد پروردگارشان جزدشمنی ونمی

يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿۳۹﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

افزاید کافرانرا کفرشان جز زیانکاری بگو خبردهید ازشریکانتان آنانکه میخوانید از جز خدا

أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَتٍ

بنمائید مراکه چه چیز آفریدند از زمین یامرایشانراست انبازی درآسمانها یا دادیمشان کتابی پس ایشانند بر حجتی

مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿۴۰﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَ

ازآن بلکه وعده نمیدهند ستمکاران بعضیشان بعضی را جز فریب بدرستیکه خدا نگاه میدارد آسمانها و

(۳۱) الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مراد از آن [illegible] مطابق روایت [illegible] اصول کافی از حضرت صادق و [illegible] علیهما السلام و در روایت معاذ الاخبار از حضرت باقر علیه السلام و در روایت مجمع البیان در جمع [illegible] از حضرت صادق علیه السلام و [illegible] قرآن یعنی اهل بیت و ذریه بروایت دیگر ایشان ظالم [illegible] با امام علیه السلام باشد و مقتصد عارف بامام و [illegible]

الارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسكهما من احد من بعده انه كان حليما غفورا ﴿٤١﴾

زمین را از آنکه زایل شوند و هرآینه اگر زایل شوند نگاه ندارد آنها را هیچکس پس از او بدرستیکه او باشد بردبار آمرزنده

واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن جاءهم نذير ليكونن اهدى من احدى الامم فلما جاءهم

و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهاشان که اگر آید ایشان را بیم کننده هرآینه باشند راه یافته تر از هر یکی از امتها پس چون آمد ایشان را

نذير ما زادهم الا نفورا ﴿٤٢﴾ استكبارا في الارض ومكر السيئ ولا يحيق المكر السيئ

بیم کننده نیفزود ایشان را جز نفرت از راه سرکشی در زمین و اندیشیدن بدی و احاطه نکند اندیشیدن بد

الا باهله فهل ينظرون الا سنت الاولين فلن تجد لسنت الله تبديلا ولن

مگر باهلش پس آیا انتظار میبرند جز دستور پیشینیان را پس هرگز نیابی مر دستور خدا را تغییری و هرگز

تجد لسنت الله تحويلا ﴿٤٣﴾ اولم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من

نیابی مر دستور خدا را گردیدنی آیا و سیر نکردند در زمین پس بنگرند که چگونه بود انجام آنانکه بودند

قبلهم وكانوا اشد منهم قوة وما كان الله ليعجزه من شيء في السموات ولا في الارض انه

پیش از ایشان و بودند سخت تر از ایشان در توانائی و نباشد خدا که عاجز کند او را هیچ چیز در آسمانها و نه در زمین بدرستیکه او

كان عليما قديرا ﴿٤٤﴾ ولو يؤاخذ الله الناس بما كسبوا ما ترك على ظهرها من دابة

باشد دانای توانا و اگر مؤاخذه کردی خدا مردمان را بسبب آنچه کسب کردند نگذاشتی بر پشتش هیچ جنبنده

ولكن يؤخرهم الى اجل مسمى فاذا جاء اجلهم فان الله كان بعباده بصيرا ﴿٤٥﴾

ولیکن باز پس میدارد ایشان را تا وقتی نامبرده شده پس چون آید اجلشان پس بدرستیکه خدا باشد به بندگانش بینا

سورة يس مكية وهي ثلث وثمانون اية

حروفها ٣٥٥٥ — كلماتها ٧٢٢ — ركوعها ٥

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يس ﴿١﴾ والقران الحكيم ﴿٢﴾ انك لمن المرسلين ﴿٣﴾ على صراط مستقيم ﴿٤﴾ تنزيل

ای سید عالم قسم بقرآن مشتمل برحکمت بدرستیکه تو هرآینه از پیغمبرانی بر راه راست فرود فرستادن

فی ثواب قرائته

[illegible]

الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝٥ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ

غالب مهربان تا بیم دهی گروهی را آنچنانکه بیم داده شد پدرانشان پس ایشان غافلانند بتحقیق ثابت شد سخن بر

أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ

اکثرشان پس ایشان نمیگروند بدرستیکه ما گردانیدیم در گردنهاشان غلها پس آن تا زنخهاست پس ایشان

مُقْمَحُونَ ۝٨ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

سر بهوا کنندگانند و گردانیدیم از میان دستهاشان سدی و از پس سرشان سدی پس فرو انداختیم بر چشمهاشان پس ایشان

۝٩ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝١٠ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ

نمی‌بینند و یکسانست برایشان خواه بیم داده باشی ایشانرا خواه بیم نداده باشی ایشانرا ایمان نمی‌آورند جز این نیست که بیم میدهی کسی را که پیروی کند ذکر را

وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۝١١ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا

و بترسد از خدای بخشنده در نهان پس مژده ده او را بآمرزش و پاداش خوب بدرستیکه ما زنده میسازیم مردگانرا و مینویسیم آنچه را

قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ۝١٢ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ

پیش فرستاده‌اند و اثرهاشانرا و همه چیز ضبط کردیم آنرا در مقتدای بیان کننده و بزن برای ایشان مثلی اصحاب

الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۝١٣ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا

قریه هنگامیکه آمدند ایشانرا فرستاده شدگان وقتیکه فرستادیم بسوی ایشان دو کس پس تکذیب کردند آندو را پس تقویت کردیم آندو را بسومی پس گفتند

إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ۝١٤ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَٰنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ

بدرستیکه ما بسوی شما فرستاده شدگان گفتند نیستید شما مگر انسانی مانند ما و فرو نفرستاده خدای بخشنده هیچ چیزرا نیستید شما

إِلَّا تَكْذِبُونَ ۝١٥ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۝١٦ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

مگر دروغ میگوئید گفتند پروردگار ما میداند که ما بسوی شما هر آینه فرستاده شدگان و نیست بر ما مگر رسانیدن آشکار

۝١٧ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝١٨ قَالُوا

گفتند بدرستیکه ما فال بد گرفتیم بشما اگر باز نه ایستید سنگسار میکنیم البته شما را و هر آینه مس میکند البته شما را از ما عذابی دردناک گفتند

طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ۝١٩ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ

فال شومی شما با شماست آیا اگر پند داده شدید بلکه شمائید گروه اسرافکاران و آمد از دورترین جای آن شهر مردی که میشتافت

۱۹ طائرکم معکم در اینجا طائرکم [illegible] عند الله در اعراف و یحیی [illegible] عند الله در نمل [illegible] [illegible] الا ذکرتم [illegible] بر مال [illegible] از تفسیر علی بن ابراهیم از امام جعفر صادق علیه السلام [illegible] امام محمد باقر علیه السلام [illegible] [illegible]

قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَآ

گفت ای گروه پیروی کنید مرسلان را پیروی کنید آنرا که نمیخواهد از شما مزدی و ایشانند هدایت یافتگان و چیست مرا که

اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ

نپرستم آنرا که پدید آورد مرا و بسوی او باز گردانیده میشوید آیا بگیرم از غیر او الهانی که اگر بخواهد بمن خدای بخشاینده گزندی

لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ﴿٢٣﴾ اِنِّيْٓ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾ اِنِّيْٓ اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

کفایت نکند از من در خواستشان چیزی را و نه رها کنندم بدرستیکه من آنگاه هر آینه در گمراهی آشکارا بدرستیکه من گرویدم به پروردگار

فَاسْمَعُوْنِ ﴿٢٥﴾ قِيْلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۭ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِيْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِيْ رَبِّيْ وَجَعَلَنِيْ

شما پس بشنوید از من گفته شد که داخل شو در بهشت گفت ایکاشکی قوم من آگاهی مییافتند بآنکه آمرزید مرا پروردگارم و گردانید مرا

مِنَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿٢٧﴾ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰي قَوْمِهٖ مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاۗءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ ﴿٢٨﴾

از گرامی داشتگان و فرو نفرستادیم بر قومش از بعد او هیچ لشکری از آسمان و نبودیم فرو فرستندگان

اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خٰمِدُوْنَ ﴿٢٩﴾ يٰحَسْرَةً عَلَي الْعِبَادِ ۚ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ

نبود جز فریادی واحد پس آنگاه ایشان شدند افسردگان مرگ ای دریغ بر بندگان که نیاید ایشان را هیچ رسولی

اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ

جز آنکه هستند بآن استهزاء میکنند آیا ندیدند که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها که ایشان بسوی ایشان بر نمیگردند

﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا

و نیستند همه مگر جمع کرده شده نزد ما حاضر گردانیدگان و آیتی است مر ایشان را زمین مرده که زنده کردیم آنرا و بیرون آوردیم

مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ

از آن دانه را پس از آن میخورند و گردانیدیم در آن بستانها از خرمابنان و انگورها و روان کردیم در آن از چشمه ها

﴿٣٤﴾ لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ۭ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ

تا بخورند از ثمرش و نساخت آنرا دستهاشان آیا پس شکر نمیکنند دانم پاک بودن آنکه آفرید اصناف را

كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ

همه آنها از آنچه میرویاند زمین و از خودشان و از آنچه نمیدانند و آیتی است مر ایشان را شب که بیرون میکشیم از آن روز را

فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ

پس آنگاه آنها داخلاند در تاریکی و آفتاب سیر میکند برای جای قراری که مر او راست آن قرار دادن خدای غالب داناست و ماه را مقرر کردیمش

مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنبَغِي لَهَا أَن تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ

منزلها تا آنکه بازگشت کند چون چوب خوشهٔ خرمای کهنه نه آفتاب میسزد مر آنرا که دریابد ماه را و نه شب

سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ وَآيَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

پیش از روز است و هریک در گردونی آمد و رفت مینمایند و آیتی است مر ایشانرا که ما بار کردیم فرزندان ایشانرا در کشتی پر کرده شده

﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ

و آفریدیم برای ایشان از مثل آن آنچه سوار میشوند و اگر خواهیم غرق میکردانیم ایشانرا پس نیست فریادرسی مر ایشانرا و نه ایشان

يُنقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا

خلاص کرده میشوند مگر رحمتی از ما و تمتیعی تا وقتی و چون گفته شود مر ایشانرا که پرهیزید از آنچه میان دستهای شماست

خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و آنچه پس پشت شماست باشد که شما رحمت کرده شوید و نمیآید ایشانرا هیچ آیتی از آیتهای پروردگارشان مگر که باشند از آن روی گردانندگان

﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ

و چون گفته شود مر ایشانرا که انفاق کنید از آنچه روزی کرد شما را خدا گویند آنانکه کافر شدند مر آنانرا که ایمان آوردند آیا خوراک دهیم کسیرا که اگر

يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ

میخواست خدا خوراک داده بود او را نیستید شما مگر در گمراهی روشن و میگویند کی باشد این وعده اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

راستگویان انتظار نمیبرند مگر فریادی واحد را که خواهد گرفت ایشانرا و ایشان خصومت میکرده باشند پس نتوانند

تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ

وصیت کردن و نه بسوی کسانشان برمیگردند و دمیده شد در صور پس آنگاه ایشان از قبرها بسوی پروردگارشان میشتابند

﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۜ هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

گفتند ای وای بر ما که برانگیخت ما را از خوابگاه ما اینست آنچه وعده داده بود ما را خدای بخشنده و درست گفتند مرسلان

[illegible]

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا
نباشد جز فریادی واحد پس آنگاه ایشانند جمیع کرده شده نزد ما حاضر کرده شدگان پس امروز ظلم کرده نشود نفسی هیچ چیز

وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾
و جزا داده نشوید جز آنچه هستید که میکنید بدرستیکه اهل بهشت امروز در کاری شادی کنان

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ
ایشانند و جفتهاشان در سایه‌ها بر سریرها تکیه زنندگان مرایشانراست در آن میوه و مرایشانراست آنچه خواهش میکنند

﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ
سلام گفتنی از پروردگار مهربان و جدا شوید امروز ای گناهکاران آیا پیمان نفرستادم بسوی شما

يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَٰذَا صِرَاطٌ
ای بنی آدم که نپرستید شیطانرا بدرستیکه او مرشماراست دشمنی آشکار و اینکه بپرستید مرا اینست راه

مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي
راست و بتحقیق گمراه کرد از شما خلق بسیار آیا پس نبودند که دریابند بعقل اینست دوزخی که

كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ
بودید وعده داده میشدید بچشید حرارتشرا امروز بسبب آنچه بودید که کفر میورزیدید امروز مهر میکنیم بر دهنهاشان

وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
و سخن میکند با ما دستهاشان و گواهی میدهد پاهاشان بآنچه بودند که کسب میکردند و اگر بخواهیم هرآینه محو کرده بودیم بر چشمهاشان

فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
پس پیشی گرفته بودند راه را پس کجا میدیدند و اگر بخواهیم هرآینه مسخ میکردیم ایشانرا بر جاهاشان پس نتوانستندی

مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ
رفتن و نه برمیگشتند و کسیرا که عمر دراز میدهیمش نگون میگردانیمش در خلق آیا پس درنمییابند بعقل و نیاموختیم اورا

الشِّعْرَ وَمَا يَنبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ
شعر و نسزد مر اورا نیست آن مگر پندی و قرآنی واضح تا بیم دهد کسیرا که باشد زنده و ثابت شود سخن

عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۷۰﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿۷۱﴾
بر کافران آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخت دستهای ما شتر و گاو و گوسفند پس ایشانند مر آنها را مالکان

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿۷۲﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ
و رام کردانیدیم آنها را برای ایشان پس از آنهاست سواری ایشان و از آنها میخورند و مر ایشان راست در آنها منفعتها و آشامیدنیها پس آیا شکر نمیکنند

﴿۷۳﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿۷۴﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
و گرفتند از غیر خدا الهان باشد که ایشان یاری کرده شوند نمیتوانند یاری کردن ایشان را و ایشان مر آنها را

جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿۷۵﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۶﴾ أَوَلَمْ يَرَ
سپاهی اند حاضر کردگان پس نباید که اندوهگین سازد ترا گفتار ایشان بدرستیکه ما میدانیم آنچه را مخفی میدارند و آنچه را ظاهر میکنند آیا ندید

الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿۷۷﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ
انسان که ما آفریدیم اورا از منی پس آنگاه او خصومت کننده ایست آشکار و زد برای ما مثلی و فراموش کرد آفرینش را

قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿۷۸﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
گفت که زنده میگرداند استخوانها را و آنهاست پوسیده بگو زنده میکندش آنکه آفرید آنها را نخستین بار و اوست بهر خلقی دانا

﴿۷۹﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿۸۰﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ
آنکه گردانید برای شما از درخت سبز آتش را پس آنگاه شما از آن بر میافروزید آیا و نیست آنکه آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿۸۱﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ
آسمانها و زمین را توانا بر آنکه آفریند مثلشان آری و اوست آفریدگار دانا جز این نیست امرش چون خواهد

شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۸۲﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۳﴾
چیزی را آنکه بگوید مر او را بشو پس میشود پس دانم پاک بودن آنکه بدست اوست پادشاهی همه چیز و بسوی او بر گردانیده میشوید

سُورَةُ الصَّافَّاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَانِ وَثَمَانُونَ آيَةً

حروفها ۳۸۲۶ — کلماتها ۸۶۰ — رکوعها ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

[illegible]

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾

بصف زدگان صف زدنی پس زجر کنندگان زجر کردنی پس قرائت کنندگان ذکر برا بدرستیکه إلٰه شما هرآینه یکی است

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آندو تا است و پروردگار مشرقهاست بدرستیکه ما آراستیم آسمان نزدیکتر را بزینتی که ستارهاست

﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ

و نگهداشتنی از هر شیطان سرکش گوش فرا نتوانند داشت بسوی جماعت بالاتر و انداخته میشوند از هر

جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ

سوئی برای راندن و برای ایشانست عقوبت دایمی در آخرت مگر آنکه بدزدید ربودنی پس از پی درآمد او را شعله فروزان روشن

﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا ۚ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَ

پس طلب بیان کن که آیا ایشان سخت‌ترند از راه آفرینش یا آنانرا که آفریدیم بدرستیکه ما آفریدیم ایشانرا از گل چسبنده بلکه تعجب نمودی و

يَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا

استهزاء میکنند و چون پند داده شوند پند نمیگیرند و چون ببینند آیتی استهزاء میکنند و گویند نیست این

إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾

مگر جادوئی آشکار آیا چون بمیریم و بشویم خاک و استخوانها آیا مائیم هرآینه برانگیخته شدگان یا پدران ما که پیشینیانند

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا

بگو آری و شمائید خواران پس نیست این جز فریادی واحد پس آنگاه ایشان بنگرند و میگویند ای وای بر ما اینست

يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾ احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ

روز جزا اینست روز تمیزی که بودید آنرا تکذیب میکردید جمع کنید آنانرا که ستم کردند و همنفسانشانرا

وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ ۖ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ

و آنچه بودند که میپرستیدند از غیر خدا پس دلالت کنید ایشانرا براه دوزخ و بازدارید ایشانرا بدرستیکه ایشانند پرسیده شدگان

﴿٢٤﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

چیست شما را که یاری یکدگر نمیکنید بلکه ایشانند آنروز انقیاد کنندگان و روی آورند بعضیشان بر بعضی پرسند از یکدگر

[illegible] محفوظ باشد [illegible] از حضرت رضا علیه السلام وارد [illegible] در روایت از حضرت صادق علیهم [illegible] تفصیل

٢٧ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ٢٨ قَالُوا بَل لَّمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٢٩ وَمَا كَانَ لَنَا

گفتند بدرستیکه شما بودید که میامدید از راست یعنی از راه خیرخواهی گفتند بلکه نبودید مؤمنان یعنی باختیار خود و نبود مر مارا

عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ٣٠ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ٣١

بر شما هیچ تسلطی بلکه بودید گروهی زیاده روان پس ثابت شد بر ما سخن پروردگار ما بدرستیکه ما هر آینه چشندگانیم

فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ٣٢ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ٣٣ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ

پس گمراه کردیم شمارا بدرستیکه ما بودیم گمراهان پس بدرستیکه ایشان روزی چنین در عقوبت انبازانند بدرستیکه ما چنین میکنیم

بِالْمُجْرِمِينَ ٣٤ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ٣٥ وَيَقُولُونَ أَإِنَّا

با گنهکاران بدرستیکه ایشان بودند چون گفته شد مر ایشانرا که نیست الهی جز خدا سرکشی میکردند و میگفتند آیا ما

لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ٣٦ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ٣٧ إِنَّكُمْ لَذَائِقُو

ترک کنندگانیم الهانمانرا برای شاعری دیوانه بلکه آمد بحق و تصدیق نمود مرسلانرا بدرستیکه شما ئید هر آینه چشندگان

الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ٣٨ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٣٩ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ٤٠

عذاب پر درد و جزا داده نمیشوید جز آنچه بودید که میکردید مگر بندگان خدا که خالص کرده شدگانند

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ٤١ فَوَاكِهُ وَهُم مُّكْرَمُونَ ٤٢ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ٤٣ عَلَىٰ سُرُرٍ

آنها مر ایشانراست روزی معلوم میوه ها و ایشانند گرامی داشتگان در بهشتهای با ناز و نعمت بر تختها

مُّتَقَابِلِينَ ٤٤ يُطَافُ عَلَيْهِم بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ٤٥ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ ٤٦ لَا فِيهَا

رو بروی یکدیگر بگردش در آورده میشود بر ایشان پیاله از شراب جاری سفید که لذتست مر آشامندگانرا نه در آنست

غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ٤٧ وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ٤٨ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ٤٩

فسادی و نه ایشان از آن مست میشوند و نزد ایشانست زنان فرو هشته چشم فراخ حدقه گویا ایشان بیضهای شترمرغ در ستر نگهداشته

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ٥٠ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ٥١ يَقُولُ أَإِنَّكَ

پس روی آورند بعضیشان بر بعضی میپرسند از یکدیگر گفت گوینده از ایشان بدرستیکه بود مرا همنشینی که میگفت آیا تو هر آینه

لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ٥٢ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَدِينُونَ ٥٣ قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ

از تصدیق کنندگانی که آیا چون بمیریم و بشویم خاکی و استخوانهائی آیا ما ئیم هر آینه جزا داده شدگان گفت آیا شائید فرو نگرندگان

﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ

پس فرا نگریست پس دید اورا در میانه دوزخ گفت بخدا اگر هر آینه نزدیک بود که هلاک گردانی مرا و اگر نبودی نعمت پروردگارم هر آینه بودم

مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَٰذَا

از احضار شدگان آیا پس نیستیم ما مردگان جز مردن ما نخست و نیستیم ما عذاب کرده شدگان بدرستیکه این است

لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾

هر آینه آن کامیابی بزرگ برای مثل این پس باید بکنند کنندگان آیا آن بهتر است در مایه ضیافت یا درخت زقوم

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ

بدرستیکه ما گردانیدیم آنرا بلائی برای ستمکاران بدرستیکه آن درختی است که بیرون می‌آید در قعر دوزخ شکوفه اش گویا که سرهای

الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ

دیوها است پس بدرستیکه ایشان هر آینه خورندگانند از آن پس پر کنندگانند از آن شکمها را پس بدرستیکه مرایشانرا است بر آن هر آینه آمیختنی از

حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ

آب گرم پس بدرستیکه بازگشت ایشانست هر آینه بسوی دوزخ بدرستیکه ایشان یافتند پدرانشانرا گمراهان پس ایشان بر اثرهاشان

يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾

بشتاب میروند و بتحقیق گمراه شدند پیش از ایشان اکثر پیشینیان و بتحقیق فرستادیم در ایشان بیم کنندگان

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ

پس بنگر چگونه بود انجام بیم کرده شدگان جز بندگان خدا که خالص کرده شدگانند و بتحقیق خواند بندا ما را نوح

فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

پس هر آینه خوب اجابت کنندگانیم و نجات دادیم اورا و اهلش را از اندوه بزرگ و گردانیدیم اولادش را ایشانرا بازماندگان

﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

و واگذاشتیم بر او در پسینیان درود بر نوح در جهانیان بدرستیکه ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکارانرا

﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾

بدرستیکه او است از بندگان ما که مؤمنانند پس غرق کردیم دیگرانرا و بدرستیکه از پیروان اوست هر آینه ابراهیم

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ٨٤ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ٨٥ أَئِفْكًا آلِهَةً

وقتی که آمد پروردگار خود را با دل درست چون گفت مر پدر خود را و قوم خود را که چه چیز است آنکه میپرستید آیا از راه دروغ الهان

دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ٨٦ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٨٧ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ٨٨ فَقَالَ إِنِّي

غیر خدا میخواهید پس چیست گمان شما بپروردگار جهانیان پس نگریست نگریستنی در نجوم پس گفت بدرستیکه من

سَقِيمٌ ٨٩ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ٩٠ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ٩١ مَا لَكُمْ لَا

بیمارم پس اعراض کردند از او پشت کنندگان پس بیچاره جولی رفت بسوی الهای ایشان پس گفت آیا چرا نمیخورید چیست مر شما را که

تَنْطِقُونَ ٩٢ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ٩٣ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ٩٤ قَالَ أَتَعْبُدُونَ

سخن نمیگوئید پس رفت بر ایشان زدنی بدست راست پس روآوردند بسوی او دوان شتابنده گفت آیا میپرستید

مَا تَنْحِتُونَ ٩٥ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ٩٦ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ٩٧

آنچه را که میتراشید و خدا آفرید شما را و آنچه را که میسازید گفتند بنا کنید برای او بنائی پس بیندازید او را در آتش بسیار شعله‌دار

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ٩٨ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ٩٩

پس خواستند باو چاره پس گردانیدیم ایشان را پایینان و گفت که من رونده بسوی پروردگارم زود باشد که راه نماید

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ١٠٠ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ١٠١ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ

پروردگارا من بخش مرا از شایستگان پس مژده دادیمش به پسری بردبار پس چون رسید با او کوشش را گفت ای پسرک من

إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي

بدرستیکه من می‌بینم در خواب که ذبح میکنم ترا پس بنگر که چه می‌بینی گفت ای پدر من بکن آنچه فرموده شده زود باشد که بیابی

إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ١٠٢ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ١٠٣ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ١٠٤

اگر خواسته باشد خدا از شکیبایان پس چون گردن نهادند و در افکند او را بیک طرف پیشانی و ندا کردیم او را که ای ابراهیم

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٠٥ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ١٠٦ وَفَدَيْنَاهُ

بتحقیق راست گردانیدی خواب را بدرستیکه ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را بدرستیکه این هر آینه آن امتحانی هویدا و فدا دادیم

بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ١٠٧ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ١٠٨ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ١٠٩ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

اورا بذبحی بزرگ و واگذاشتیم براو در پسینیان سلام بر ابراهیم همچنین جزا و پاداش دهیم نیکوکاران را

[illegible]

١١٠ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ١١١ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ١١٢ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ
بدرستیکه اوست از بندگان ما که مؤمنانند و بشارت دادیم اورا باسحق پیغمبری از شایستگان و برکت کردیم براو

وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ١١٣ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَ
و بر اسحق و از نسل آن دوتا نیکوکار است و ستم کننده مر نفس را آشکارا و بحقیقت منت نهادیم بر موسی و

هَارُونَ ١١٤ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ١١٥ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ١١٦
هارون و نجات دادیم آن دوتارا و قومشانرا از غمی بزرگ و یاری کردیم ایشانرا پس بودند ایشان غالبان

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ١١٧ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ١١٨ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي
و دادیم آن دوتارا کتابی واضح و هدایت کردیم آن دوتارا راه راست و واگذاشتیم برایشان در

الْآخِرِينَ ١١٩ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ١٢٠ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٢١ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا
پسینیان سلام بر موسی و هارون بدرستیکه ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکارانرا بدرستیکه آن دوتا اند از بندگان

الْمُؤْمِنِينَ ١٢٢ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ١٢٣ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ١٢٤ أَتَدْعُونَ بَعْلًا
ما که گروندگانند و بدرستیکه الیاس هرآینه از مرسلان است چون گفت مر قومش را آیا نمی پرهیزید آیا میخوانید بعل را

وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ١٢٥ اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ١٢٦ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ
و وا میگذارید بهترین آفرینندگان را خدا پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشینیانند پس تکذیب کردند اورا پس بدرستیکه

لَمُحْضَرُونَ ١٢٧ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ١٢٨ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ١٢٩ سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ
ایشانند حاضر کردگان مگر بندگان خدا که خالص کرده شده اند و واگذاشتیم براو در پسینیان سلام بر ال یاسین

١٣٠ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٣١ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ١٣٢ وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ
بدرستیکه ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکارانرا بدرستیکه اوست از بندگان ما که گروندگانند و بدرستیکه لوط هرآینه بود از مرسلان

١٣٣ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ١٣٤ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ١٣٥ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ١٣٦ وَ
هنگامیکه رهانیدیم اورا و اهل اورا همه جز پیرزنی در بازماندگان پس هلاک کردیم دیگرانرا و

إِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ١٣٧ وَبِاللَّيْلِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٣٨ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ
بدرستیکه شما هرآینه میگذرید برایشان بامداد کنندگان و بشب آیا پس در نمی یابید بعقل و بدرستیکه یونس هرآینه از مرسلانست

۱۳۹ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۱۴۰ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۱۴۱ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ

وقتی که گریخت بسوی کشتی پر کرده شده پس قرعه زد پس شد از انداخته شدگان پس فرو بردش ماهی

وَهُوَ مُلِيمٌ ۱۴۲ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۱۴۳ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۱۴۴

واو بود ملامت کننده پس اگر نه اینکه او بود از تسبیح کنندگان هر آینه میماند در شکمش تا روزیکه برانگیخته میشوند

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۱۴۵ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ۱۴۶ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ

پس انداختیمش در جائی بی پناه داو بود بیمار ورویانیدیم براو درختی از کدو وفرستادیم اورا بسوی صد

أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ۱۴۷ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۱۴۸ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ

هزار یا زیاد میآمدند پس ایمان آوردند پس کامران کردیشان تا وقتی پس طلب بیان کن از ایشان آیا مر پروردگار تراست دختران و ایشانراست

۱۴۹ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ۱۵۰ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ۱۵۱

پسران یا آفریدیم فرشتگانرا مونثها وایشان بودند حاضران آگاه باش که ایشان از دروغشان هر آینه خواهند گفت

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۱۵۲ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۱۵۳ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

فرزندان آورد خدا و بدرستیکه ایشانند هر آینه دروغگویان آیا برگزید دخترانرا بر پسران . چیست مر شمارا چگونه حکم میکنید

۱۵۴ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۱۵۵ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ۱۵۶ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۱۵۷

آیا پس پند نمیگیرید آیا مر شماراست حجتی روشن پس بیارید کتابتانرا اگر هستید راستگویان

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۱۵۸ سُبْحَانَ اللَّهِ

وگردانیدند میانهٔ او ومیانهٔ جن نسبی و بحقیقت دانستند جن که هر آینه ایشانند احضار کرده شدگان دانم پاک بودن خدارا

عَمَّا يَصِفُونَ ۱۵۹ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۱۶۰ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ۱۶۱ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ

از آنچه وصف میکنند مگر بندگان خدا که خالص کرده شدگانند پس بدرستیکه شما وآنچه میپرستید نیستید شما براو تباه کنندگان

۱۶۲ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ۱۶۳ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ۱۶۴ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ۱۶۵

مگر آنرا که اوست درآینده در دوزخ ونیست از ما جز که مر اوراست مقامی معین وبدرستیکه مائیم هر آینه صف زنندگان

وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ۱۶۶ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ۱۶۷ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ۱۶۸

وبدرستیکه مائیم هر آینه تسبیح کنندگان واگر چه بودند که هر آینه میگفتند اگر اینکه بود نزد ما ذکری از پیشینیان

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا

هرآینه بودیم از بندگان خدا که از اهل اخلاصند پس کافر شدند بآن پس زود باشد که بدانند و بتحقیق که پیشی گرفت کلمهٔ ما

لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ

مر بندگان ما را که مرسلانند بدرستیکه ایشان هرآینه ایشانند یاری شدگان و بدرستیکه لشکر ما ایشانند غالبان پس روی گردان

عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ

از ایشان تا وقتی و ببین ایشان را پس زود باشد که ببینند آیا پس عذاب ما را بشتاب میخواهند پس چون فرود آمد

بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾

بفضای ایشان پس بد است صباح بیم شدگان و روی بگردان از ایشان تا هنگامی و ببین پس زود باشد که ببینند

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

دانم پاک بودن پروردگار تو پروردگار عزت از آنچه وصف میکنند و سلام بر مرسلان و ستایش مر خدا را که پروردگار جهانیان است

سورة ص مكية وهي ثمان وثمانون آية

حروفها ٣٠٦٩ — كلماتها ٧٣١ — ركوعها ٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

صٓ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ

قسم بقرآن صاحب ذکر بلکه آنانکه کافر شدند در سرکشی و مخالفتند بسا که هلاک گردانیدیم از پیش ایشان

مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا

از اهل روزگار گذشته پس ندا کردند و نبود آن هنگام هنگام گریز و عجب داشتند که آمد ایشان را بیم کننده از ایشان و گفتند کافران که این

سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ

جادوگریست بسیار دروغگو آیا گردانید الههارا اله واحد بدرستیکه این هرآینه باشد چیزی عجیب و رفتند آن جمع از ایشان

أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَٰذَا

که بروید و شکیبائی ورزید بر الهاتان بدرستیکه این هرآینه چیزیست خواسته شود نشنیدیم ما این را در کیش آخرین نیست این

إِلَّا اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾ أَأُنزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّن ذِكْرِي بَلْ لَّمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ

جز دروغ ساختن آیا فرستاده شد بر او ذکر از میان ما بلکه ایشانند در شک از ذکر من بلکه هنوز نچشیده اند عذاب مرا

﴿٨﴾ أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾ أَمْ لَهُم مُّلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

آیا نزد ایشانست خزینها رحمت پروردگار تو که غالب بخشاینده است یا مر ایشان راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه

بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُندٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ

میان آنهاست پس باید که بالا روند در سببها لشکری اند آنجا شکسته شده از طایفه های دشمن تکذیب کردند پیش از ایشان قوم

نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لْئَيْكَةِ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ

نوح و عاد و فرعون صاحب میخها و ثمود و قوم لوط و اهل ایکه آنها بودند طایفه های دشمن

﴿١٣﴾ إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا

نبودند همه جز که تکذیب نمودند رسولانرا پس لازم شد عقوبت من و انتظار نمیبرند آنها جز فریادی واحد که نیست مر آنرا

مِن فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

هیچ زیستنی و گفتند پروردگارا زود بده مرما را حصه مارا پیش از روز شمار صبر کن بر آنچه میگویند و

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ

یاد کن بنده ما را داود صاحب قوت بدرستیکه او بود رجوع کننده بدرستیکه ما رام کردیم کوهها را که با او تسبیح میگفتند بشبانگاه و

الْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ

وقت برآمدن آفتاب و پرنده را جمع کرده شده همه بودند مراو را رجوع کننده و سخت گردانیدیم پادشاهیش را و دادیم او را حکم و تمیز گفتار یعنی

الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ

بیان روشن بی اشتباه و آیا آمد ترا خبر متنازعان هنگامیکه بالا رفتند دیوار عبادتخانه وقتی که داخل شدند بر داود پس ترسید

مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا

از ایشان گفتند مترس که دو فرقه متنازعیم ستم کرده بعضیمان بر بعضی پس حکم کن میان ما بحق و جور مکن و هدایت کن ما را

إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا

بسوی راه راست بدرستیکه این برادر من مراو راست نود و نه میش و مراست میش واحد پس گفت واگذار بمن آنرا

وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ
و مغلوب کرد مرا در آن خطاب گفت بتحقیق ستمکرده بتو بخواستن میش تو بسوی میشهای خود و بدرستیکه بسیاری از

الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ
باهم آمیختگان هرآینه ستم میکنند بعضیشان بر بعضی مگر آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته واندکی اند ایشان وگمان برد

دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا
داود که ما آزمودیم او را پس آمرزش خواست از پروردگارش و بروی درافتاد در رکوع کنان و بازگشت نمود پس آمرزیدیم برای او آن و بدرستیکه مر او راست نزد ما

لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٢٥﴾ يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ
هرآینه قرب و خوبی بازگشت ای داود بدرستیکه ما گردانیدیم ترا خلیفه در زمین پس حکم کن میان مردمان بحق

وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
و پیروی مکن خواهش نفس را پس بیرون برد ترا از راه خدا بدرستیکه آنانکه بیرون میروند از راه خدا مر ایشانراست عقوبتی

شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ
سخت بآنکه فراموش کردند روز حساب را و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه میانه آندوتاست بیهوده اینست

ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
گمان آنانکه کافر شدند پس وای برآنانکه کافر شدند از آتش یا میگردانیم آنانرا که گرویدند و کردند

الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
کارهای شایسته چون فسادکنندگان در زمین یا میگردانیم پرهیزکاران را چون نابکاران کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بتو

مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ ۚ نِعْمَ
برکت داده شده تا تامل کنند در آیتهایش و تا پند گیرند صاحبان خردها و بخشیدیم مر داود را سلیمان خوب

الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ
بنده بود بدرستیکه او بود رجوع کننده هنگامیکه عرض کرده شد برو طرف عصر اسبان بتمام ایستاده نیکو پس گفت بدرستیکه من دوست داشتم

حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ
دوستی اسب از ذکر پروردگارم تا پنهان شد در حجاب برگردانید آنها را بمن پس شروع کرد مسح کردن بساقها و گردنها

٣٣ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ٣٤ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ
وبتحقیق آزمودیم سلیمان را وانداختیم بر کرسیش بدنیرا پس رجوع کرد گفت پروردگار من بیامرز مرا وببخش
لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ٣٥ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً
مرا پادشاهی که سزاوار نباشد برای احدی پس از من بدرستیکه تو توئی بنهایت بخشاینده پس مسخر کردیم برای او باد که میرفت بفرمان او بآهستگی
حَيْثُ أَصَابَ ٣٦ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ٣٧ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ٣٨
هرجاکه اراده کرده بود ودیوها را هر بنا کننده وهر فرورونده بدریا ودیگرانرا قرین کرده شدگان در غلها
هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٣٩ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ٤٠
اینست بخشش ما پس عطا کن یا نگاه دار بدون شمار وبدرستیکه براوراست نزد ما هرآینه قربی وخوبی بازگشت
وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ٤١ ارْكُضْ
ویاد کن بنده ما ایوب را هنگامیکه خواند پروردگار خودرا که مس کرد مرا شیطان برنجی وآزاری بزن پایت را
بِرِجْلِكَ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ٤٢ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ
بزمین این چشمه ایست جای شستن سرد است وآشامیدنی وبخشیدیم اورا کسانشرا ومثلشانرا باایشان رحمتی از ما وپندی
لِأُولِي الْأَلْبَابِ ٤٣ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ
مرصاحبان خردها را وبگیر بدستت دسته پس بزن بآن وخلاف سوگند مکن بدرستیکه ما یافتیم اورا شکیبا خوب
الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ٤٤ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ٤٥
بنده بود بدرستیکه او بود رجوع کننده ویاد کن بندگان ما ابراهیم واسحق ویعقوب را صاحبان توانائی در دین ومعرفت در دین
إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ٤٦ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ٤٧
بدرستیکه ما خالص گردانیدیم ایشانرا بخصلتی بیغشی که ذکر آنسرا است وبدرستیکه ایشان نزد ما هرآینه از برگزیدگان که نیکانند
وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ٤٨ هَٰذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
ویاد کن اسمعیل والیسع وذوالکفل را وهمه از نیکانند این ذکری است بدرستیکه برای پرهیزکاران است
لَحُسْنَ مَآبٍ ٤٩ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ ٥٠ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا
هرآینه خوبی بازگشت بهشتهای جای اقامت دائم گشاده شده برای ایشان درها تکیه زنندگان در آنها میخواهند در آنها

بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ
میوه بسیار و شراب را و نزد ایشانست زنان فروهشته چشم همسن اینست آنچه وعده داده میشدید

لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ﴿٥٥﴾
برای روز شمار بدرستیکه اینست هرآینه روزی ما نیست مرآنرا هیچ باخر رسیدن اینست و بدرستیکه از برای زیاده روان در عصیانست بد بازگشت

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَآخَرُ مِن شَكْلِهِ
دوزخست که داخل میشوند در آن پس بد بستریست اینست پس باید که بچشید آنرا آب جوشانست و چرک جراحت و دیگری از شکل او

أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾ هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُو النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَبًا
که اصنافست آن جمعیت انبوه داخل گردنده شده باشما خوش مباد ایشانرا که ایشانند درآیندگان آتش گفتند بلکه شمائید مباد مرحبا

بِكُمْ ۖ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۖ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا
شمارا شما پیش فرستادید آنرا برای ما پس بد قرارگاه است گفتند پروردگارا کسیکه پیش فرستاد برای ما اینرا پس زیاده کن عقوبت مراورا دو چندان

فِي النَّارِ ﴿٦١﴾ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ
در آتش و گفتند چیست ما را که نمی بینیم مردانیرا که بودیم میشمردیم ایشانرا از شریران آیا گرفتیم ایشانرا باستهزا یا

زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ ۖ وَمَا
کژ رفت از ایشان دیده ها بدرستیکه این هرآینه درست است که مخاصمه اهل آتش است بگو جز این نیست که من بیم کننده ام و نیست

مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ
هیچ الهی جز خدا که یگانه قهر کننده است پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان دوتاست غالب آمرزنده است

﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ إِذْ
بگو آن خبریست بزرگ که شما از آن روگردانندگانید نبود مرا هیچ دانشی بجمع برتر هنگامیکه

يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي
گفتگو میکردند وحی کرده نمیشود بمن مگر آنکه البته منم بیم دهنده روشن وقتیکه گفت پروردگار تو مر ملائکه را بدرستیکه من

خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ
آفریننده ام انسانیرا از گل پس چون درست کردمش و دمیدم در آن از روحم پس بروی درافتید مراورا سجده کنان پس سجده کرد

الْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّآ إِبْلِيسَ ٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ يَٰٓإِبْلِيسُ
ملائکه همه ایشان جملگی جز ابلیس که سرکشی نمود و بود از ناگروندگان گفت ای ابلیس

مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَىَّ ۖ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ ٱلْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ ۖ
چه بازداشت ترا از آنکه سجده کنی مرآنچه را آفریدم بدو دست قدرتم تکبر کردی یا بودی از بلندمرتبگان گفت من بهترم از او

خَلَقْتَنِى مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِىٓ
آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستیکه توئی رانده شده و بدرستیکه بر تو است لعنت من

إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَىٰ
تا روز جزا گفت پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزیکه برانگیخته شوند گفت بدرستیکه توئی از مهلت داده شدگان تا

يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ ٱلْمُخْلَصِينَ
روز آن وقت معلوم گفت پس بعزت تو که هرآینه گمراه خواهم کرد ایشان را همه جز بندگان ترا از ایشان که خالص کرده شدگانند

﴿٨٣﴾ قَالَ فَٱلْحَقُّ وَٱلْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ
گفت پس درست و درست میگویم که هرآینه پر خواهم کرد البته دوزخ را از تو و از کسیکه پیروی کند ترا از ایشان همگی بگو نخواهم از شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُۥ بَعْدَ حِينٍۭ ﴿٨٨﴾
بر آن هیچ مزدی و نیستم من از بر خود بستگان نیست آن مگر پندی مر جهانیان را و هرآینه خواهید دانست خبرش را پس از هنگامی

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

حروفها ۴۷۰۸ — كلماتها ۱۱۷۲ — ركوعها ۸

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ فَٱعْبُدِ ٱللَّهَ
فرو فرستادن آن کتابست از خدای غالب درست کردار بدرستیکه ما فرو فرستادیم بتو آن کتاب را براستی پس بپرست خدا را

مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ ۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ مَا
خالص دارنده برایش دین را دانسته باشید که برای خداست دین خالص و آنانکه فرا گرفتند از غیرش دوستان

فی ثواب القرائة
ابی بن کعب از حضرت رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم روایت [illegible]
که هر که سوره الزمر [illegible]
حق تعالی [illegible] خائفین [illegible]
[illegible] از امام جعفر صادق علیه السلام [illegible]

نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ

نمیپرستیم ایشان را جز برای اینکه نزدیک کنند ما را بخدا از نزدیک گردانیدنی بدرستیکه خدا حکم میکند میانشان در آنچه ایشان در آن اختلاف میکنند بدرستیکه

اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

خدا هدایت نمیکند کسیرا که اوست دروغگوی ناسپاس اگر خواسته بود خدا که بگیرد فرزندی هر آینه برگزیده بود از آنچه بیافریند آنچه را بخواهد

سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ

دانم پاک بردنش را اوست خدای یگانه قهرکننده آفرید آسمانها و زمین را براستی بیافزاید شب را بر روز

وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

و بیافزاید روز را بر شب و مسخر کرد آفتاب و ماه را همه میروند برای وقتی نامبرده شده دانسته باشید که او عزیز آمرزنده است

﴿٥﴾ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ

آفرید شما را از نفسی واحد پس برگردانید از آن جفتش را و فرود فرستاد برای شما از شتر و گاو و گوسفند هشت جفت

يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ

بیافریند شما را در شکمهای مادرانتان آفریدنی از بعد آفریدنی در تاریکیهای سه گانه این است خدا پروردگار شما مر او راست پادشاهی

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ

نیست إلهی جز او پس بکجا برگردانیده میشوید اگر کافر میشوید پس بدرستیکه خدا بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگانش

الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ

کفر را و اگر شکر کنید می پسندد آنرا برای شما و بر نمیدارد باربردارنده بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شماست بازگشت شما

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا

پس خبر دهد شما را بآنچه بودید که میکردید بدرستیکه او داناست بذات سینها و چون مس کند انسان را ضرری بخواند

رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ

پروردگارش را بازگشت کنان باو پس چون دهد او را نعمتی از خود فراموش کند آنچه را که بود میخواند بآن از پیش و گردانید برای خدا

أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ

همتایان تا گمراه کند از راه او بگو برخور بکفرت اندکی بدرستیکه تو از اهل آتشی آیا کسیکه اوست

قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ

عبادت کننده در اوقات شب سجده کننده و ایستاده بیم دارد از آخرت و امید میدارد بخشش پروردگار خود را بگو آیا یکسانند آنانکه

يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا

میدانند و آنانکه نمیدانند جز این نیست که پند میگیرند صاحبان خردها بگو ای بندگان من آنانکه ایمان آورده اید

اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ

پرهیز کنید از پروردگار تان برای آنانکه خوبی کردند درین دنیا خوبی است و زمین خدا وسیع است جز این نیست تمام داده میشوند صبر کنندگان

أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ

مزد شانرا بدون شمار بگو هر آئینه من فرموده شده ام که بپرستم خدا را خالص دارنده برایش دین را و فرموده شده ام که باشم

أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ

اول مسلمانان بگو هر آئینه من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ بگو خدا را میپرستم

مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

خالص کننده برایش دینم را . پس بپرستید آنچه را خواهید از غیر او بگو هر آئینه زیانکاران آنانند که زیان کردند در نفسهای شان

وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ

و کسانشان روز قیامت دانسته باشید که آن است آن زیان آشکار مرایشانراست از بالاشان سایبانها از آتش و از

تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ

زیرشان سایبانها آن بیم میدهد خدا بآن بندگانشرا ای بندگان من پرهیز بدارید از من و آنانکه اجتناب کردند از طاغوت

أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ

که بپرستند آنرا و بازگشت نمودند بخدا مرایشانراست مژدگانی پس مژده ده بندگان مرا آنانکه میشنوند سخن را پس پیروی میکنند

أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ

خوبترینش را آنها آنانند که هدایت کرد ایشانرا خدا و آنها ایشانند صاحبان خردها آیا پس آنکه لازم شد براو سخن

الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾ لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ

عذاب آیا پس تو نجات میدهی آنرا که باشد در آتش لیکن آنانکه ترسیدند از پروردگارشان برای ایشانست غرفهائی که بالای آنهاست غرفه‌ها

[illegible]

مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ
بنا کرده شده که میرود از زیر آنها نهرها وعده داون خدا خلاف نمیکند خدا وعده را آیا نمی بینی که خدا فرو فرستاده از

السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا
آسمان آبرا پس روان گردانید آنرا چشمه ها در زمین پس بیرون آورد بآن کشتی را که مختلف است اصنافش پس خشک میشود پس می بینی آنرا زرد شده

ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾ أَفَمَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
پس میگرداند آنرا شکسته ریزها بدرستیکه در آن هر آینه پندیست مر صاحبان خردها را آیا پس کسیکه گشادگی داد خدا سینه اش را برای اسلام

فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾
پس اوست بر نوری از پروردگارش پس وای برآنانکه سخت است دلهای ایشان از یاد خدا آنها اند در گمراهی روشن

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
خدا فرو فرستاد بهترین سخن را کتابی متشابه مثانی که میلرزد از آن پوستهای آنانکه میترسند از پروردگارشان

ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُضْلِلِ
پس نرم میشود پوستهاشان و دلهاشان بذکر خدا آن ارشاد خداست که هدایت میکند بآن کسیرا که میخواهد و کسیرا که ضلال کند

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ
خدا پس نیست مر او را هیچ هدایت کننده آیا پس کسیکه نگاهداری کند بروبش از بدی عذاب روز قیامت و گفته شد مر ظالمانرا که

ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ
بچشید آنچه بودید که کسب میکردید تکذیب کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس آمد ایشانرا عقوبت از جائیکه نمیدانستند

﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾
پس چشانید ایشانرا خدا خواری در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ
و بتحقیق زدیم از برای مردمان در این قرآن از هر مثلی باشد که ایشان پند گیرند قرآن عربی نه

ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا
صاحب کجی باشد که ایشان بپرهیزند زد خدا مثلی مردی در آن شریکانند مخالفان یکدیگر و مردی خالص

لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ
مر مردی را آیا یکسانند در حالت ستایش مر خدا را بلکه اکثر ایشان نمیدانند بدرستیکه تو میرنده و بدرستیکه ایشانند میرندگان
﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ
پس بدرستیکه شما روز قیامت نزد پروردگارتان نزاع میکنید پس کیست ظالمتر از آنکه دروغ بست بر خدا و تکذیب نمود
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ
راست را چون آمد او را آیا نیست در دوزخ مقام مر کافران را و آنکه آورد صدق را و تصدیق نمود آن را
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ
آن گروه ایشانند پرهیزکاران مر ایشان راست آنچه خواهند نزد پروردگارشان آنست پاداش نیکوکاران تا محو کند خدا
عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
از ایشان بدترین آنچه کردند و پاداش دهد ایشان را مزدشان بخوبترین آنچه بودند که میکردند آیا نیست خدا کفایت کننده
عَبْدَهُ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ
بنده اش را و میترسانند ترا با آنانکه از غیر اویند و کسیرا که اضلال کرد خدا پس نیست مر او را هیچ هدایت کننده و کسیرا که هدایت کرد
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
خدا پس نیست مر او را هیچ گمراه کننده آیا نیست خدا غالب صاحب انتقام و اگر بپرسی از ایشان که که آفرید آسمانها
وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ
و زمین را هرآینه خواهند گفت البته که خداست بگو آیا پس خبر دهید آنچه میخوانید از غیر خدا اگر خواست بمن خدای ضرری آیا ایشانند
كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ ۚ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ۖ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ
رفع کننده ضررش یا خواست بمن رحمتی آیا ایشانند نگاه دارندگان رحمتش بگو بس است مرا خدا بر او توکل میکنند
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ مَنْ يَأْتِيهِ
توکل کنندگان بگو ای گروه بکنید بر توانائیتان بدرستیکه من کننده ام پس زود باشد که بدانید کسیرا که آید بش
عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۖ فَمَنِ
عذابی که خوار کند او را و فرود آید بر او عذابی پاینده بدرستیکه ما فرو فرستادیم بر تو آن کتاب را برای مردمان بحق پس کسیکه

اهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿۴۱﴾ اَللّٰهُ يَتَوَفَّى

هدایت یافت پس باشد برای نفسش و کسیکه گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود در آن و نیستی تو بر ایشان نگهبان خدا قبض میکند

الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِيْ لَمْ تَمُتْ فِيْ مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِيْ قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰٓى

روحها را وقت مردنش و آنکه نمرده است در خوابش پس نگاه میدارد آنرا که گزارش داد بر آن مرگ را و میفرستد دیگری را

اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۲﴾ اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ

تا وقتی نامبرده شده بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست برای گروهیکه فکر میکنند آیا گرفتند از غیر خدا شفیعان

قُلْ اَوَلَوْ كَانُوْا لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْئًا وَّلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۴۳﴾ قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيْعًا لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

بگو آیا و اگرچه باشند که مالک نباشند چیزیرا و نفهمند بگو مر خدا راست شفاعت همگی مر او راست پادشاهی آسمانها

وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۴۴﴾ وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ

و زمین پس بسوی او برگردانیده میشوید و چون ذکر کرده شود خدا تنها درهم شود دلهای آنان که ایمان نمی آورند

بِالْاٰخِرَةِ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۴۵﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَ

بآخرت و چون ذکر کرده شوند آنانکه از غیر او بیند آنگاه ایشان شاد میشوند بگو بارخدایا پدید آورنده آسمانها و

الْاَرْضِ عٰلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيْ مَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۴۶﴾

زمین دانای غیبهاست و حضور تو حکم میکنی میان بندگانت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند

وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ

و اگر آنکه بودی مر آنانرا که ستم کردند آنچه در زمین است همگی و مثلش با او هرآینه فدا میدادند آنرا از بدی عقوبت روز

الْقِيٰمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْتَسِبُوْنَ ﴿۴۷﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا وَحَاقَ بِهِمْ

قیامت و ظاهر شد مرایشانرا از خدا آنچه نبودند که گمان برند و ظاهر شد مرایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند و احاطه کرد بایشان

مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۴۸﴾ فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ اِنَّمَآ

آنچه بودند که بآن استهزاء میکردند پس چون مس کند انسانرا ضرری بخواند مارا پس چون داده ایم اورا نعمتی از ما گوید جز این نیست

اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۹﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَآ

داده شدم آنرا بر علمی بلکه آن بلائیست و لیکن اکثر ایشان نمیدانند بتحقیق گفتند آنرا آنانکه بودند پیش از ایشان پس

أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٥٠ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ
کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند پس رسید ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و آنانکه ستم کردند از اینها

سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ٥١ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن
بزودی میرسد ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و نیستند ایشان عاجز کنندگان آیا ندانستند که خدا گشاده میکرداند روزی را برای هر که

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥٢ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ
میخواهد و تنگ میکرداند بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست مر گروهی را که ایمان میآورند بگو ای بندگان من که اسراف کردند بر

أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٥٣
خودهاشان نومید مشوید از رحمت خدا بدرستیکه خدا میآمرزد گناهان را همه بدرستیکه او اوست آمرزنده مهربان

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ٥٤ وَاتَّبِعُوا
و بازگشت کنید بسوی پروردگارتان و انقیاد ورزید مر او را پیش از آنکه آید شما را عذاب پس یاری کرده نشوید و پیروی کنید

أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ٥٥
بهترین آنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان پیش از آنکه آید شما را عذاب ناگاه و شما ندانسته باشید

أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ٥٦ أَوْ تَقُولَ
آنکه گوید نفسی ای اندوه و پشیمانی بر آنچه تقصیر کردم در قرب خدا و بدرستیکه بودم هر آینه از استهزا کنندگان یا گوید

لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ٥٧ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ
اگر آنکه خدا هدایت کرده بود مرا هر آینه بودم از پرهیزکاران یا گوید وقتی که ببیند عذاب را کاش بودی مرا بازگشتی پس شوم

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٥٨ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ
از نیکوکاران آری بتحقیق آمد ترا آیتهای من پس تکذیب نمودی آنرا و سرکشی کردی و شدی از کافران

٥٩ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
و روز قیامت خواهی دید آنها را که دروغ بستند بر خدا رویهاشان سیاه شده آیا نیست در دوزخ مقام

لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ٦٠ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦١ اللَّهُ
مر تکبر کنندگان را و میرهاند خدا آنانرا که پرهیزکار شدند بوسیله رستگاریشان مس نکند ایشان را بدی و نه ایشان اندوهناک شوند خداست

قل یا عبادی الذین ...
له مقالید السموات والارض ...

خالق كل شيء وهو على كل شيء وكيل ﴿٦٢﴾ له مقاليد السموت والارض والذين كفروا

آفریننده همه چیز و او است بر همه چیزی نگهبان مراوراست کلیدهای آسمانها و زمین و آنانکه کافر شدند

بايات الله اولئك هم الخاسرون ﴿٦٣﴾ قل افغير الله تامروني اعبد ايها الجاهلون ﴿٦٤﴾ و

به آیتهای خدا آنها ایشانند زیانکاران بگو آیا پس غیر خدا میفرمائیدم که بپرستم ای نادانان و

لقد اوحي اليك والى الذين من قبلك لئن اشركت ليحبطن عملك ولتكونن من

بتحقیق وحی کرده شد بتو و بآنها که بودند پیش از تو که اگر شرک آوری هر آینه نابود خواهد شد عملت و هر آینه خواهی شد البته از

الخاسرين ﴿٦٥﴾ بل الله فاعبد وكن من الشاكرين ﴿٦٦﴾ وما قدروا الله حق قدره والارض جميعا

زیانکاران بلکه خدارا پس بپرست و باش از شکرکنندگان و نشناختند خدارا حق شناختنش و زمین همه

قبضته يوم القيمة والسموت مطويت بيمينه سبحانه وتعالى عما يشركون ﴿٦٧﴾ ونفخ في

گرفته شده در دستش است روز قیامت و آسمانها پیچیده شدگانند در دست راستش پاکا او و برتر آمد از آنچه شریک میگردانند و دمیده شد در

الصور فصعق من في السموت ومن في الارض الا من شاء الله ثم نفخ فيه اخرى فاذا

صور پس بیهوش شد آنکه بود در آسمانها و آنکه بود در زمین جز آنکه خواهد خدا پس دمیده شد در آن دیگر پس آنگاه

هم قيام ينظرون ﴿٦٨﴾ واشرقت الارض بنور ربها ووضع الكتاب وجايء بالنبيين

ایشانند ایستادگان که مینگرند و درخشان شد زمین بنور پروردگارش و نهاده شد کتاب و آورده شدند پیمبران

والشهداء وقضي بينهم بالحق وهم لا يظلمون ﴿٦٩﴾ ووفيت كل نفس ما عملت وهو

و شهیدان و حکم کرده شد میانشان براستی و ایشان ظلم کرده نمیشوند و تمام داده شد هر نفسی آنچه را کرده بود و او است

اعلم بما يفعلون ﴿٧٠﴾ وسيق الذين كفروا الى جهنم زمرا حتى اذا جاءوها فتحت ابوابها

داناتر بآنچه میکنند و رانده شدند آنانکه کافر شدند بسوی دوزخ فوج فوج تا چون آمدند آنرا گشوده شد درهایش

وقال لهم خزنتها الم ياتكم رسل منكم يتلون عليكم ايت ربكم وينذرونكم

و گفتند مر ایشانرا خازنانش آیا نیامد شمارا رسولانی از شما که میخواندند برشما آیتهای پروردگارتانرا و بیم میکردند شمارا

لقاء يومكم هذا قالوا بلى ولكن حقت كلمة العذاب على الكافرين ﴿٧١﴾ قيل ادخلوا

ملاقات روز تان این گفتند آری ولیکن لازم آمد سخن عقوبت بر کافران گفته شد داخل شوید

أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى

دردرهای دوزخ جاودانیان درآن پس بدست مقام تکبرکنندگان درانده شدند آنانکه ترسیدند از پروردگارشان بسوی

الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا

بهشت فوج فوج تا چون آمدند آنرا وگشوده شد درهایش وگفتند مرایشانرا خازنانش سلام برشما پاک شدید پس داخل شوید

خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ

جاودانیان وگفتند ستایش مرخدایرا که راست گردانید با وعده‌شرا و میراث داد ما را آن زمین که مسکن سازیم از بهشت

حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ

هرجاکه خواهیم پس خوبست مزد عمل کنندگان و بینی فرشتگانرا فروگرفتگان از پیرامون عرش

يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان وحکم کرده شد میانشان براستی وگفته شد ستایش مرخدا راکه پروردگار جهانیان است

سورة المؤمن مكية وهي خمس وثمانون آية

حروفها ۴۹۶۰ — كلماتها ۱۱۹۹ — ركوعاتها ۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ

فرو فرستادن کتاب از خدای غالب دانا آمرزنده گناه و پذیرنده توبه سخت عقوبت

ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

صاحب نعمت نیست الهی جز او بسوی اوست مرجع مجادله نمیکند در آیتهای خدا مگر آنانکه کافر شدند

فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ

پس نباید که فریب دهد ترا گردیدنشان در شهرها تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح وطوایف دشمن از بعد ایشان وقصد کردند

كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ

هر امتی برسولشان که بگیرند اورا ومجادله کردند بباطل تا ناچیز کنند بآن حق را پس گرفتم ایشانرا پس چگونه بود

عِقَابِ ٥ وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ٦ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ
عقوبت من . و همچنین لازم شد سخن پروردگار تو بر آنانکه کافر شدند که ایشانند اهل آتش آنانکه بر میدارند

الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ
عرش را و آنانکه پیرامونش اند تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان و میگروند بآن و آمرزش میطلبند از برای آنانکه گرویدند پروردگارا گنجایش دادی

كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ٧ رَبَّنَا
همه چیز را از راه بخشش و دانش پس بیامرز مر آنانرا که توبه کردند و پیروی نمودند راه ترا و نگهدارشان از عذاب دوزخ پروردگارا

وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ
و در آورشان در بهشتهای جای اقامت دائمی که وعده دادی ایشانرا و آنرا که شایسته شد از پدرانشان و جفتهاشان و اولادشان بدرستیکه تو

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٨ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَٰلِكَ
توئی غالب حکیم و نگهدارشان از بدیها و هر که را که نگهداری از بدیها در روز چنین پس بتحقیق بخشیدی او را و نیست

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٩ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ
آن کامیابی بزرگ بدرستیکه آنانکه کافر شدند ندا کرده شوند که هر آینه دشمنی کردن خدا بزرگتر است از دشمنی شما با خودهاتان

إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ١٠ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ
هنگامیکه خوانده میشدید بایمان پس کافر میشدید گفتند پروردگارا میرانیدی ما را دو بار و زنده گردانیدی ما را دو بار

فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ١١ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
پس اعتراف کردیم بگناهانمان پس آیا باشد بسوی بیرون آمدن هیچ راهی این آنست که چون خوانده شد خدا تنها انکار کردید

وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ١٢ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
و اگر شریک کرده شد باو میگرویدید پس حکم مر خدایراست که رفیع بزرگست اوست که مینماید بشما آیتهایش را و فرو میفرستد برای شما از

السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ١٣ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
آسمان روزی را و پند نمیگیرد جز کسی که بازگشت مینماید پس بخوانید خدا را خالص کنندگان برای او دین را و اگر چه ناخوش داشتند

الْكَافِرُونَ ١٤ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
کافران بلند مراتب صاحب عرش میافکند روح را از امرش بر آنکه میخواهد از بندگانش

لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُم بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ
تا بیم کند روز ملاقات را روزی که ایشان ظاهران. پوشیده نباشد بر خدا از ایشان چیزی مر کراست پادشاهی امروز مر خدا را

الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾ الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾
که یگانهٔ قهرکننده است امروز جزا داده شود هر نفسی بآنچه کسب کرد نیست ستمی امروز بدرستیکه خدا زود حساب است

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
و بیم کن ایشان را از روز آن نزدیک وقتی که دلهاست نزد حلقها خشم فروخورندگان نیست مر ظالمان را هیچ خویشی و نه درخواهنده که

يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
اطاعت کرده شود میداند خیانت چشمها را و آنچه را پوشیده میدارند سینه‌ها و خدا حکم میکند بحق و آنان را که میخوانند

مِن دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا
از غیر او حکم نمیتوانند کرد بچیزی بدرستیکه خدا اوست شنوای بینا آیا و سیر نکردند در زمین پس بنگرند

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ
چگونه بود انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان بودند آنها سخت‌تر از ایشان در توانائی و اثرها در زمین پس گرفت ایشان را

اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
خدا بگناهان ایشان و نبود مر ایشان را از خدا هیچ نگهدارنده آن بسبب آنستکه ایشان بودند که میآمد ایشان را رسولان با معجزات

فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ
پس کافر شدند پس گرفت ایشان را خدا بدرستیکه او نیرومند سخت عقوبت است و بتحقیق فرستادیم موسی را با آیتهای ما و حجتی

مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ
روشن بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند ساحریست بسیار دروغگو پس چون آورد ایشان را حق از

عِندِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
نزد ما گفتند بکشید پسران آنانکه گرویدند باو و زنده گذارید زنان ایشان را و نیست حیلهٔ کافران مگر در

ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ
گمراهی و گفت فرعون بگذارید مرا که بکشم موسی را و باید که بخواند پروردگارش را بدرستیکه من میترسم که بدل کند دین شما را یا

أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ
آنکه ظهور آورد در زمین تباهی را وگفت موسی بدرستیکه من پناه میبرم بپروردگارم و پروردگار شما از هر تکبر کننده که نمیگرود

بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ
بروز شمار وگفت مردی گرونده از کسان فرعون که پنهان میداشت ایمان خودرا آیا میکشید مردیرا که

يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۖ وَإِنْ
میگوید پروردگار من خداست وبتحقیق آورده است شمارا بینتها از پروردگارتان واگر باشد دروغگوی پس براوست دروغش واگر

يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ
باشد راستگوی برسد شمارا برخی ازآنچه وعده میدهد شمارا بدرستیکه خدا هدایت نمیکند کسیرا که اوست اسراف کننده دروغگوی ای جماعت

لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ
مرشماراست پادشاهی امروز غالبان در زمین پس کیست که یاری کند مارا ازعذاب خدا اگر آید مارا گفت فرعون که

مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي
نمی نمایم شمارا جز آنچه می بینم وهدایت نمیکنم شمارا مگر راه راستی وگفت آنکه ایمان آورد ای جماعت بدرستیکه

أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
من میترسم برشما مثل روز طایفهای دشمن مانند شیوه قوم نوح وعاد وثمود وآنانکه بودند از بعد ایشان

وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ
ونیست خدا که بخواهد ستمی مر بندگانرا وای جماعت بدرستیکه من میترسم برشما روز یکدیگر خواندنرا روزیکه برگردانیده شوند

مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ
واپس روندگان نباشد مرشمارا از خدا هیچ نگهدارنده وهرکرا اضلال کند خدا پس نیست مراورا هیچ راه نماینده وبتحقیق آمد شمارا

يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ
یوسف از پیش با بینتها پس پیوسته بودید در شک ازآنچه آورد شمارا بآن تا چون هلاک شد گفتید هرگز

يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
برنه انگیزد خدا از بعد او رسولی همچنین اضلال میکند خدا کسیرا که اوست اسراف کننده شک آورنده آنانکه جدال میکنند

فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ

در آیتهای خدا بدون حجتی که آمده ایشان را عظیم آمد از راه دشمنی نزد خدا و نزد آنانکه گرویدند همچنین مهر میکند

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ

خدا بر هر دل تکبر کننده جفاکاری . وگفت فرعون ای هامان بناکن برای من بنائی رفیع باشد که برسم

الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا ۚ وَكَذَٰلِكَ

بوسیله ها وسیله های آسمانها پس آگاهی یابم بالهٔ موسی و بدرستیکه من هر آینه گمان میبرم او را دروغگوی و همچنین

زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ

آراسته شد از برای فرعون بدی کردارش و باز داشته شد از راه و نیست چاره گری فرعون مگر در زیانکاری وگفت

الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ

آنکه ایمان آورده بود ای قوم من پیروی کنید مرا تا هدایت کنم شما را براه راستی ای جماعت جز این نیست این زندگانی دنیا بهره ایست

وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا

و بدرستیکه آخرت آنست سرای آرام آنکه کرد بدیرا پس جزا داده نمیشود مگر مانندش و آنکه کرد کاری شایسته

مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

از مذکر یا مؤنث و او گرونده است پس ایشان داخل میشوند در بهشت روزی داده میشوند در آن بیشمار

وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ

و ای جماعت چیست مرا که میخوانم شما را بسوی نجات و میخوانید مرا بسوی آتش میخوانید مرا که کافر شوم بخدا و شریک آرم

بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ

باو آنچه نیست مرا بآن دانشی و من میخوانم شما را بسوی خدای غالب آمرزنده ناچار است که آنچه را میخوانید مرا بسوی آن نیست مر او را

دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

خواندنی در دنیا و نه در آخرت و اینکه بازگشت ما بسوی خداست و اینکه اسراف کنندگان ایشانند اهل آتش

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ ۚ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَاهُ

پس بزودی یاد خواهید کرد آنچه میگویم مر شما را و باز میگذارم کارم را بخدا بدرستیکه خدا بیناست ببندگان پس نگهداشت او را

از ابراهیم ابن یوسف بن یعقوب علیه السلام . یوسف علیه السلام یا یوسف بن یعقوب علیه السلام اراده در قصه حضرت مع البیان از امام محمد یعنی ابن یعقوب مراد از آیت ولقد جاءكم يوسف ... از اظهار اسلام بازگرفته بود ... در تفسیر ... وقال الذی آمن ... از ابو عبد الله جعفر بن محمد صادق ...

اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا
خدا از بدیهای آنچه اندیشیدند واحاطه کرد بکسان فرعون بدی عقوبت آتش عرض کرده میشوند بر آن بامداد

وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي
و شبانگاه و روزیکه قائم شود قیامت داخل کنید کسان فرعون را در سخت‌ترین عقوبت و هنگامیکه منازعه میکنند در

النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا
آتش پس میگویند ضعیفان مرآنانرا که بزرگی کردند بدرستیکه ما بودیم مرشما را پیروان پس آیا شما رسانیده کفایت کنندگان از ما بهره را

مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ
از آتش گفتند آنانکه بزرگی کردند بدرستیکه ما همه در آنیم بدرستیکه خدا بتحقیق حکم کرد میان بندگان و گفتند

الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ
آنانکه در آتش‌اند مرخازنان دوزخ را بخوانید پروردگار تانرا سبک گرداند از ما روزی از عذاب را گفتند آیا نبود که

تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾
بیاید شمارا رسولان تان با بینتها گفتند آری گفتند پس بخوانید و نیست خواندن کافران مگر در گمراهی

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ
بدرستیکه ما هر آینه یاری کنیم رسولانمانرا و آنانکه گرویدند در زندگانی دنیا و روزیکه ایستاده میشوند شاهدان روزیکه سود نبخشد بر

الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا
ظالمانرا عذرشان و مرایشانراست لعنت و مرایشانراست بدی آن سرای و بتحقیق دادیم موسی را هدایت و بمیراث دادیم

بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ
بنی اسرائیل را آنکتاب هدایت و پندی مرصاحبان خردهارا پس صبر کن بدرستیکه وعده خدا حق است و آمرزش خواه

لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ
مرگناهت را و تسبیح کن بستایش پروردگارت بشبانگاه و بامداد بدرستیکه آنانکه مجادله میکنند در آیتهای خدا بدون

سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
حجتی که آمده باشد ایشانرا نیست در سینه‌هاشان مگر بزرگی نباشند ایشان رسندگان آن پس پناه جوی بخدا بدرستیکه اوست شنوای

الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

بینا هرآینه آفریدن آسمانها و زمین عظیم‌تر است از آفریدن مردمان ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ ۚ قَلِيلًا مَا

و یکسان نیستند نابینا و بینا و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته و نه بدکار اندکی

تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

پند میگیرند بدرستیکه قیامت هرآینه آینده است نیست شکی در آن ولیکن اکثر مردمان ایمان نمی‌آورند

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ

و گفت پروردگار شما بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را بدرستیکه آنانکه سرکشی کنند از عبادت من زود باشد که داخل شوند

جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَذُو

دوزخ را ذلیلان خداست آنکه گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بینش بخش بدرستیکه خدا هرآینه صاحب

فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا

فضل است بر مردمان ولیکن بیشترین مردمان شکر نمیکنند آنست خدا پروردگار شما آفریننده همه چیز نیست

إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾ اللَّهُ

خدائی مگر او پس بکجا برگردانیده میشوید همچنین برگردانیده میشوند آنانکه بودند که بآیتهای خدا انکار میورزیدند خداست

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ

که گردانید برای شما زمین را آرامگاهی و آسمان را بنائی و تصویر کرد شما را پس خوب ساخت پیکر شما را و روزی داد شما را

مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ

از پاکیزه‌ها آنست خدا پروردگار شما پس افزون آمد خدا که پروردگار جهانیانست اوست زنده که نیست خدائی مگر او

فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ

پس بخوانید او را خالص گردانندگان برای او دین را ستایش مر خدا را که پروردگار جهانیانست بگو بدرستیکه نهی کرده شدم از آنکه بپرستم آنان را

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

که میخوانید از غیر خدا چون آمد مرا بینه‌ها از پروردگارم و فرموده شدم که منقاد شوم مر پروردگار جهانیان را

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
اوست که آفرید شمارا از خاک پس از نطفه پس از خون بسته پس بیرون میآورد شمارا کودک پس تا برسید
أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ
بکمال قوت خود پس تا بشوید پیران و از شما کسی هست که متوفی میشود از پیش و تا برسید بوقتی نامبرده شده و باشد که شما
تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ
دریابید بعقل اوست که زنده میکند و میمیراند پس چون قرار شدن دهد امری را پس جز این نیست که میگوید مراو را بشو پس میشود آیا ندیدی
إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا
بسوی آنانکه منازعه میکنند در آیتهای خدا که بکجا برگردانیده میشوند آنانکه تکذیب نمودند کتاب را و آنچه را که فرستادیم
بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي
با آن رسولانمانرا پس زود باشد که بدانند هنگامیکه طوقهاست در گردنهای ایشان و زنجیرها کشیده میشوند در آب گرم پس در
النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ
آتش انداخته میشوند پس گفته شود مر ایشانرا کجاست آنچه بودید که شریک میساختید از غیر خدا گفتند گم شدند از ما بلکه
لَمْ نَكُنْ نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ
نبودیم که بخوانیم از پیش چیزیرا همچنین اضلال میکند خدا کافرانرا آن بسبب آنست که بودید شادمانی میکردید
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
در زمین بناحق و بسبب آنچه که بودید مینازیدید داخل شوید در درهای دوزخ جاودانیان در آن پس بد است مقام
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
تکبرکنندگان پس صبر کن بدرستیکه وعدهٔ خدا حق است پس یا بنمائیم ترا برخی از آنچه وعده میدهیم ایشانرا یا متوفی میسازیم ترا
فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ
پس بسوی ما بازگردانیده میشوند و بتحقیق فرستادیم رسولانی را پیش از تو از ایشان کسی است که خواندیم قصهٔ ایشانرا بر تو و از ایشان
مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ
کسی است که نخواندیم بر تو و نسزد مر رسولی را که بیاورد آیتی مگر باذن خدا پس چون بیاید فرمان خدا

قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا

حکم کرده شود بحق وزیان میکنند آنجا باطل کیشان خداست آنکه گردانید برای شما چهارپایانرا تا سوار شوید برخی از آنها

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

و برخی از آنها را بخورید و مر شما راست در آنها منفعتها و تا برسید بر سواری آنها بحاجتی که باشد در سینه‌تان و بر آنها و بر

الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

کشتی بار کرده میشوید و مینماید شما را آیتهایش پس بکدام آیات خدا انکار میکنید آیا پس نرفتند در زمین

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي

پس بنگرید چگونه بود انجام آنانکه از پیش ایشان بودند بیشتر از ایشان و سخت‌تر از راه توانائی و اثرها در

الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا

زمین پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند کسب میکردند پس چون آمد ایشانرا رسولانشان با حجتها شاد شدند بآنچه

عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا

بود نزد ایشان از دانش و احاطه کرد ایشان آنچه بودند بآن استهزاء میکردند پس چون دیدند عذاب ما را گفتند گرویدیم

بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا

بخدا تنها و کافر شدیم بآنچه بودیم بآن مشرکان پس نباشد که سود دهد ایشانرا ایمانشان چون دیدند

بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

عذاب ما را دستور خدا که بحقیقت گذشت در بندگانش و زیان کردند آنجا کافران

سُورَةُ فُصِّلَتْ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

حروفها ٣٣٥٠ — کلماتها ٧٩٦ — رکوعها ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حم ﴿١﴾ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

فرو فرستادنی است از خدای بخشنده مهربان کتابیست تفصیل داده شده آیتهایش قرآنی عربی برای گروهی که میدانند

متنعم و مسرور باشد و در دنیا محمود و محسود — اوراد روز قیامت نوری باشد [illegible] زمین که — بخواند حم سجده را ده [illegible] — صادق علیه السلام منقولست که — و مجمع البیان روایت از حضرت — ادیث کرده [illegible] در ثواب اعمال — بنا بهر حرفی از آن ده حسنه — و از کرم الهی رحم سجده را قرائت — حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله — از ابی بن کعب مرویست — خواص سوره * — از ما با بست [illegible] — نفی با زما [illegible] — عقاب بکذب شنیده دیدم — عذر دیگان

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝٤ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا
مژده دهنده و بیم کننده پس روی گردانیدند اکثر ایشان پس ایشان نمی‌شنوند و گفتند دلهای ما در حجابست از آنچه میخوانید ما را

إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ ۝٥ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
بآن و در گوشهای ما گرانی هست و از میان ما و میان تو مانعی هست پس عمل کن که ما هم عمل کنندگان بگو جز این نیست که من آدمی ام

مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ
مثل شما وحی کرده میشود بمن جز این نیست که الٰه شما الٰهی هست یکتا پس روآورید باو و آمرزش خواهید از او و وای مر مشرکان را

۝٦ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝٧ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
که نمیدهند زکوة را و ایشان بآخرت ایشانند کافران بدرستیکه آنها که گرویدند و کردند کارهای شایسته

لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٨ قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ
مر ایشان راست پاداشی غیر مقطوع بگو آیا شما هر آینه کافر میشوید بآنکه آفرید زمین را در دو روز و میگردانید مر او را

أَنْدَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٩ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا
همتایان آنست پروردگار جهانیان و گردانید در آن کوههای استوار از بالای آن و برکت داد در آن و تقدیر کرد در آن

أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلسَّائِلِينَ ۝١٠ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
خورونیهای آنرا در چهار روز مساوی برای خواهندگان پس پرداخت بآسمان و آن بود دودی پس گفت

لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۝١١ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
مرآنرا و مر زمین را که بیائید خواه یا ناخواه گفتند آمدیم فرمانبرداران پس قرار داد آنها را هفت آسمان

فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ
در دو روز و وحی کرد در هر آسمان کار آنرا و آراسته کردیم آسمان دنیا را بچراغها و محافظتی اینست

تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝١٢ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَ
قرار داد خدای غالب دانا پس اگر روی گردانیدند پس بگو بیم دادم شما را صاعقه مثل صاعقه عاد و

ثَمُودَ ۝١٣ إِذْ جَاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ
ثمود هنگامیکه آمدند ایشانرا رسولان از میان دستهای ایشان و از پس سرشان که نپرستید مگر خدا را گفتند اگر

(۹) خلق الارض في يومين [illegible]

شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَإِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُونَ ﴿۱۴﴾ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا

خواسته بود پروردگار ما فرستاده بود ملائکه را پس بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شده اید بآن کافرانیم پس اما عاد پس سرکشی کردند

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ

در زمین بنا حق و گفتند کیست سخت‌تر از ما در توانائی آیا ندیدند که خدائی که آفریده ایشان را او ست سخت‌تر

مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿۱۵﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ

از ایشان در توانائی و بودند آیتهای ما را انکار میکردند پس فرستادیم بر ایشان بادی پرخروش در روزهای شوم

لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ﴿۱۶﴾

تا بچشانیم ایشان عذاب خواری در زندگانی دنیا و هرآینه عذاب آخرت خوارکننده‌تر است و ایشان یاری کرده نشوند

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَأَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ

و اما ثمود پس هدایت کردیم ایشان را پس اختیار کردند کوری را بر هدایت پس گرفت ایشان را صاعقهٔ عذاب خوارسے

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۷﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۱۸﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللّٰهِ

بسبب آنچه بودند کسب میکردند و نجات دادیم آنانرا که ایمان آوردند و بودند پرهیز میکردند و روزیکه حشر کرده شوند دشمنان خدا

إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿۱۹﴾ حَتّٰٓى إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ

بسوی آتش پس ایشان بازداشته میشوند تا چون آمدند آنرا گواهی داد بر ایشان گوش ایشان و دیده‌های ایشان و پوستهای ایشان

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۰﴾ وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِي أَنْطَقَ

بآنچه بودند که میکردند و گفتند مر پوستهای خود را چرا گواهی دادید بر ما گفتند بسخن آورد ما را خدائی که بسخن آورد

كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۱﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ

هر چیز را و او آفرید شما را نخستین بار و بسوی او باز میگردید و نبودید که پنهان میشدید که گواهی میدهد

عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

بر شما گوش شما و نه دیده‌های شما و نه پوستهای شما و لیکن گمان کردید که خدا نمیداند بسیاری را از آنچه میکنید

﴿۲۲﴾ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدٰىكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿۲۳﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا

و آن بود گمان شما که گمان کردید بپروردگارتان هلاک گردانید شما را پس گردیدید از زیانکاران پس اگر صبر کنند

فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۖ وَإِن يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُم مِّنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿۲۴﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُم

پس آتش مقام است مر ایشانرا و اگر طلب خوشنودی کنند پس نباشند از عذر پذیرفته شدگان و برگماشتیم برای ایشان رفیقان پس آراستند برای ایشان

مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَ

آنچه بود میانه دستهاشان و آنچه بود پس سر ایشان و ثابت شد بر ایشان سخن در امتانی که بحقیقت گذشتند پیش از ایشان از جن و

الْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۲۵﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ

انس بدرستیکه ایشان بودند زیانکاران و گفتند آنانکه کافر شدند مشنوید مر این قرآنرا و هرزه درائی کنید در آن

لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿۲۶﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا

باشد که شما غالب شوید پس هرآینه بچشانیم البته آنانرا که کافر شدند عذابی سخت و هرآینه جزا دهیمشان بدترین آنچه بودند

يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ ۖ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ ۖ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

که میکردند اینست جزای دشمنان خدا آتش مر ایشانراست در آن سرای جاودانی پاداش بسبب آنچه بودند آیتهای ما را انکار میکردند

﴿۲۸﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا

و گفتند آنانکه کافر شدند پروردگارا بنمای ما را آنانکه گمراه کردند ما را از جن و انس تا بگردانیم آن دو را در زیر قدمهامان

لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿۲۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ

تا باشند از فروتران بدرستیکه آنها که گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند فرود میآید بر ایشان ملائکه

أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۰﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ

که مترسید و اندوهگین مشوید و شادمان شوید به بهشتی که بودید وعده داده میشدید مائیم دوستان شما در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۖ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿۳۱﴾ نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ

دنیا و در آخرت و مر شماراست در آن آنچه میخواهد نفسهای شما و مر شماراست در آن آنچه میخواهید ماحضری از خدای آمرزنده

رَّحِيمٍ ﴿۳۲﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۳﴾

مهربان و کیست خوبتر در سخن از کسیکه خواند بسوی خدا و کرد کار شایسته و گفت بدرستیکه من از مسلمانانم

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ

و یکسان نیست خوبی و نه بدی دفع کن بآنچه آنست بهتر پس آنگاه کسیکه میانه تو و میانه اوست

عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۴﴾ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿۳۵﴾

دستمنی گویا که اوست دوستی مهربان و داده نشوند آنرا مگر آنانکه صبر کردند و داده نشوند آنرا جز صاحب بهرهٔ بزرگ

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ

و اگر از جای درآورد ترا از شیطان وسوسه پس پناه بر بخدا بدرستیکه اوست شنوای دانا و از آیتهایش

اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ

شب است و روز و آفتاب و ماه سجده نکنید مر آفتاب و نه مر ماه را و سجده کنید مر خدائی را که آفرید آنها را

إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۷﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَ

اگر هستید او را می‌پرستید پس اگر سرکشی کنند پس آنانکه نزد پروردگار تواند تسبیح میکنند مر او را بشب و

النَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿۳۸﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

روز و ایشان ملول نمیشوند و از آیتهایش اینکه تو می‌بینی زمین را فرسوده افسرده پس چون فرو فرستیم بر آن آب را

اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ

حرکت کند و افزونی پذیرد بدرستیکه آنکه زنده گردانید آنرا هرآینه زنده کننده مردگانست بدرستیکه او بر همه چیز تواناست بدرستیکه آنانکه میل بباطل میکنند

فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا

در آیتهای ما پوشیده نباشند بر ما آیا پس کسیکه انداخته شود در آتش بهتر است یا کسیکه بیاید ایمن روز قیامت بکنید آنچه را

شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿۴۱﴾

خواستید بدرستیکه او بآنچه میکنید بیناست بدرستیکه آنانکه کافر شدند بآن ذکر چون آمد ایشانرا و بدرستیکه آن هرآینه کتابیست گرامی

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿۴۲﴾ مَا يُقَالُ لَكَ

نیاید آنرا باطل از میانهٔ دو دستش و نه از پس سرش فرو فرستادنی است از درستکار ستوده گفته نمیشود مر ترا

إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿۴۳﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ

مگر آنچه بحقیقت گفته شد مر رسولانرا پیش از تو بدرستیکه پروردگار تو هرآینه صاحب آمرزش است و صاحب عقوبت پر درد و اگر میگردانیدیم آنرا

قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ

قرآنی عجمی هرآینه میگفتند چرا بیان کرده نشد آیتهایش آیا قرآن عجمی است و مخاطب عرب بگو آن از برای آنانکه گرویدند هدایت و شفاست

بسم الله الرحمن الرحیم حم تنزیل من الرحمن الرحیم

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ
و آنانکه ایمان نیاورند در گوشهاشان گرانی ست و او بر ایشان کوریست آنها ندا کرده میشوند از جائی دور

﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ
و بتحقیق دادیم ما موسی را توریة پس اختلاف کرده شد در آن و اگر نبود کلمهٔ که پیش رفته از پروردگار تو هر آینه حکم کرده شده بود

بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ
میان ایشان و بدرستیکه ایشان هر آینه در شکی اند از آن که بگمان اندازنده است کسیکه کرد کار شایسته را پس برای خودش است و آنکه بد کرد پس بر خودش است و نیست پروردگار تو

بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ
ستمکار مر بندگان را بسوی او برگردانیده میشود دانش قیامت و آنچه بیرون میآید از ثمرها از غلافهایش و بار نگیرد هیچ مؤنثی

وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
و ننهد جز بعلم او و در روزیکه ندا کند ایشان را که کجایند انبازانم گویند اعلام نمودیم ترا که نیست از ما هیچ گواهی و گمشد

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٤٨﴾ لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ
از ایشان آنچه بودند که میخواندند از پیش و گمان بردند که نیست ایشان را هیچ گریزگاهی ملول نمیشود انسان از دعاء خیر

وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ
و اگر مس کند او را شری پس ناامید است ناامید و هر آینه اگر وچشانیم او را رحمتی از خود از پس سختی که مس کرد او را هر آینه خواهد گفت

هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ
البته که این مراست و گمان ندارم قیامت را قائم و هر آینه اگر باز گردانیده شوم بسوی پروردگارم بدرستیکه مراست نزد او هر آینه خوبتر پس هر آینه خبر خواهیم کرد البته

كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ
آنها که کافر شدند بآنچه کردند و هر آینه بچشانیم البته ایشان را از عذابی درشت و چون انعام کنیم بر انسان روی گرداند و دور کشد

بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ
جانبش را و چون مس کند او را شر پس صاحب دعائیست پهن بگو خبر دهید که اگر باشد از نزد خدا پس کافر شده باشید بآن

مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
کیست گمراه تر از آنکه اوست در مخالفتی دور از حق بزودی بنمائیم ایشان را آیتهای خود در آفاق و در خودهاشان تا آشکار گردد مر ایشان را که اوست حق

اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۵۳﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ فِىْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآءِ رَبِّهِمْ اَلَآ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيْطٌ ﴿۵۴﴾

آیا کافی نیست پروردگارت که او بر همه چیزی گواه دانسته باش که ایشان در شکند از ملاقات پروردگارشان دانسته باش که او بهمه چیز احاطه کننده است

سورة الشورىٰ مكية وهى ثلاث وخمسون اية

حروفها ۳۵۸۸ — كلماتها ۸۶۰ — ركوعها ۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حٰمٓ ﴿۱﴾ عٓسٓقٓ ﴿۲﴾ كَذٰلِكَ يُوْحِىْٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۳﴾ لَهٗ مَا

همچنین وحی میفرستد بسوی تو و بسوی آنانکه بودند پیش از تو خدای غالب درست کردار مر اوراست آنچه

فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَلِىُّ الْعَظِيْمُ ﴿۴﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ

در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست بلند مرتبه بزرگ نزدیکست که آسمانها چاک چاک شوند از بالاشان

وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِى الْاَرْضِ اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ

و ملائکه تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان و آمرزش میطلبند برای آنکه در زمین است دانسته باش که خدا اوست آمرزنده

الرَّحِيْمُ ﴿۵﴾ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿۶﴾

مهربان و آنانکه گرفتند از غیر او دوستان خداست نگهبان برایشان و نیستی تو برایشان گماشته

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ

و همچنین وحی کردیم بتو قرآنی عربی تا بیم کنی اصل قریه‌ها را و آنکه پیرامون آنست و بیم کنی از روز جمعیت نیست شکی

فِيْهِ فَرِيْقٌ فِى الْجَنَّةِ وَفَرِيْقٌ فِى السَّعِيْرِ ﴿۷﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ

در آن پاره باشند در بهشت و پاره باشند در دوزخ و اگر خواسته بود خدا هر آینه گردانیده بود ایشانرا امتی واحد و لیکن داخل میکند

مَنْ يَّشَآءُ فِىْ رَحْمَتِهٖ وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِىٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۸﴾ اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ

آنرا که خواهد در رحمتش و ستمکاران نیست برایشان هیچ دوستی و نه یاری کننده آیا گرفتند از غیر او دوستان

فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِىُّ وَهُوَ يُحْىِ الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۹﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَىْءٍ

پس خدا اوست خداوند و او زنده میکند مردگانرا و او بر همه چیزی تواناست و آنچه اختلاف کردید در آن از چیزی

ثواب القراءة

شعیب بن عبدالله از امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کرده که هر کس
سوره حم عسق را تلاوت کند
خدای تعالی روز قیامت روی او را
چون ماه شب چهارده گرداند
و او را روز قیامت با روی درخشان
محشور کند ...
سوره حم عسق ...
از ثواب آن ...
... خواندن آن ...
... بهشت برود
در نعمتهای او

فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

پس حکمش بخداست آنست خدای پروردگارم براو توکل کردم و بسوی او بازگشت مینمایم پدید آورندهٔ آسمانها و زمین

جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ

گردانید برای شما از خودتان جفتها و از شتر و گاو و گوسفند جفتها بسیار میگرداند شما را در آن نیست مانند او چیزی و اوست

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ

شنوای بینا مراو راست کلیدهای آسمانها و زمین گشاده میکند روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میگرداند بدرستیکه او

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا

بهمه چیز داناست آئین نهاد برای شما از دین آنچه وصیت کرد بآن نوح را و آنچه وحی کردیم بتو و آنچه وصیت کردیم

بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا

بآن ابراهیم و موسی و عیسی که برپای دارید دین را و جدائی مکنید در آن گران آمد بر مشرکان آنچه

تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِن

میخوانی ایشانرا بآن از توحید خدا میکشد بسوی آن آنرا که میخواهد و هدایت میکند بسوی آن آنکس را که بازگشت مینماید و متفرق نشدند مگر

بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ

پس از آنچه آمد ایشانرا دانش از روی ستمی که بود میان ایشان و اگر نبود کلمهٔ که پیشی گرفته از پروردگارت تا مدتی نام برده هر آینه حکم کرده شد

بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِن بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذَٰلِكَ فَادْعُ

در میان ایشان و بدرستیکه آنانکه میراث داده شدند کتاب را از بعد ایشان هر آینه در شکی اند از آن بگمان اندازنده پس برای آن پس بخوان

وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنتُ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِن كِتَابٍ وَأُمِرْتُ

و ثابت باش چنانکه فرموده شدهٔ و پیروی مکن مرادهای ایشانرا و بگوی گرویدم بآنچه فرو فرستاد خدا از کتاب و فرموده شدم

لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ

که عدالت کنم میان شما خداست پروردگار ما و پروردگار شما ما راست کردارها و مر شما راست کردارتان نیست خصومتی میان ما و میان شما

اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِن بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ

خدا جمع میکند میان ما و بسوی اوست بازگشت و آنانکه خصومت میکنند در خدا از بعد آنچه اجابت کرده شد مراورا

حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اَللّٰهُ الَّذِي أَنْزَلَ
حجت ایشان باطلست نزد پروردگارشان و برایشان غضبی و مرایشانراست عذابی سخت خداست که فرو فرستاد

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا
کتاب را بحق و میزانرا و چه چیز آگاه کرد ترا شاید که باشد قیامت نزدیک بشتاب میخواهند آنرا آنانکه

يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ
نمیگروند بآن و آنانکه گرویدند ترسندگانند از آن و میدانند که آن حق است آگاه باشید بدرستیکه آنانکه شک میکنند

فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
در قیامت هرآینه در گراهی دوری اند خدا صاحب لطف هست بندگانش روزی میدهد آنرا که میخواهد و اوست توانای غالب

﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ
کسیکه اراده میکند زرعت آخرت را بیافزائیم مراو را در زراعتش. و کسیکه اراده میکند زراعت دنیا را میدهیمش

مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ
از آن و نیست مراو را در آخرت هیچ بهره. بلکه مرایشانراست شریکان آئین نهادند برای ایشان از دین آنچه را دستوری نداد

بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى
بآن خدا و اگر نبود کلمهٔ فصل یعنی تقدیر تاخیر هرآینه حکم کرده شده بود میانشان و بدرستیکه ستمکاران مرایشانراست عذابی دردناک بینی

الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي
ستمکاران را ترسندگان از آنچه کسب کردند و آن واقعست برایشان و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته در

رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ ذٰلِكَ الَّذِي
باشند در چمنهای بهشتها مرایشانراست آنچه خواهند نزد پروردگارشان آنست آن تفضلی بزرگ اینست آنچه

يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا
مژده میدهد خدا بندگانشرا آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بگو نمیخواهم از شما برآن مزدی مگر

الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾
دوستی در قرابت و کسیکه کسب کند خوبی را بیافزائیم مراو را در آن خوبی بدرستیکه خدا آمرزنده شکرپذیر است

[illegible]

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ فَإِن يَشَإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَ

یا میگویند بست بر خدا دروغ را پس اگر خواهد خدا مهر کند بر دلت و محو میکند خدا باطل را و

يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

ثابت میگرداند حق را بکلماتش بدرستیکه او داناست بسرایر سینه ها و اوست که قبول میکند توبه را از بندگانش

وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

و در میگذرد از بدیها و میداند آنچه میکنید و اجابت میکند آنانرا که گرویدند و کردند کارهای شایسته

وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ

و زیاد میدهد ایشانرا از فضلش و کافران مر ایشانراست عذابی سخت و اگر فراخ کرده بود خدا روزی را برای بندگانش

لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي

هرآینه ستم کردندی در زمین ولیکن فرو میفرستد باندازه آنچه خواهد بدرستیکه او به بندگانش آگاه بیناست و اوست که

يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ

فرو میفرستد باران را بعد از آنکه نومید شدند و منتشر میگرداند رحمتش را و اوست خداوند ستوده و از آیتهای اوست آفریدن

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُم

آسمانها و زمین و آنچه پراکنده کرد در آنها از جنبنده و او بر جمع کردنشان چون خواهد تواناست و آنچه برسد شمارا

مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُم

از حادثه پس بآنست که کسب کرد دستهای شما و در میگذرد از بسیاری و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نیست شمارا

مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِن يَشَأْ يُسْكِنِ

از غیر خدا هیچ دوستی و نه یاری کننده و از آیتهای اوست کشتیهای روانست در دریا چون کوهها اگر خواهد ساکن گرداند

الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾ أَوْ يُوبِقْهُنَّ

باد را پس گردند ایستاده ها بر پشتش بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست مر هر صبر کننده شکرگزاری را یا هلاک گرداند آنهارا

بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَن كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَا أُوتِيتُم

بآنچه کسب کردند و عفو کند از بسیاری و میدانند آنانکه مجادله میکنند در آیتهای ما که نیست مر ایشانرا هیچ گریزگاهی پس آنچه داده شدید

مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَمَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

از چیزی پس مایه تمتعش زندگانی دنیاست وآنچه نزد خداست بهتر و پاینده تر است از برای آنها که گرویدند و بر پروردگارشان توکل میکنند

٣٦ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ٣٧ وَالَّذِينَ

وآنانکه اجتناب میکنند از کبیرهای گناه و کارهای زشت وچون خشم میگیرند ایشان عفو میکنند وآنانکه

اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ٣٨ وَالَّذِينَ

اجابت نمودند مر پروردگارشانرا و برپای داشتند نمازرا و کارشان مشورتست میان خود واز آنچه روزی دادیمشان نفقه میکنند وآنانکه

إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنتَصِرُونَ ٣٩ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ

چون رسید ایشانرا ستمی ایشان انتقام کشند و پاداش بدی بدیست مانند آن پس آنکه عفو کرد و صلاح کرد پس مزدش

عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ٤٠ وَلَمَنِ انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ ٤١

بر خداست که او دوست ندارد ستمکارانرا و هرآینه آنکه انتقام کشید پس از ظلم او پس آنها نیست برایشان هیچ راهی

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

جز این نیست راه بر آنانست که ستم میکنند مردمانرا و فساد میکنند در زمین بناحق آنگروهست ایشانرا عذاب پر درد

٤٢ وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ٤٣ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن وَلِيٍّ مِّن

و هرآینه آنکه صبر کرد و عفو نمود بدرستیکه آنست هرآینه از کارهای قوی وآنرا که اضلال کرد خدا پس نباشد مراورا هیچ یاوری از

بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ٤٤ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ

بعد آن و ببینی ظالمانرا که چون بینند عذابرا گویند آیا باشد بسوی بازگشتن هیچ راهی و بینی ایشانرا عرض کرده میشوند

عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنظُرُونَ مِن طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ

بر آن خشوع کنندگان از خواری می بینند از نگریستن پنهان و گفتند آنانکه ایمان آوردند بدرستیکه زیانکاران آنانند که

خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ٤٥ وَمَا كَانَ لَهُم

زیان کردند بخودهاشان و کسانشان روز قیامت دانسته باشید که ظالمان در عذاب پاینده اند و نباشد مرایشانرا

مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنصُرُونَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن سَبِيلٍ ٤٦ اسْتَجِيبُوا

هیچ دوستان که یاری کنند ایشانرا از غیر خدا وآنرا که اضلال کرد خدا پس نباشد مراورا هیچ راهی اجابت کنید

٢٣ قوله تعالى: قل لا اسألكم عليه اجرا ... [illegible]

لِرَبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّن مَّلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٍ ﴿٤٧﴾
پروردگار تانرا پیش از آنکه آید روزیکه نباشد بازگرداننده مراورا از خدا نباشد مرشمارا هیچ پناهی روزی چنین و نباشد مرشمارا هیچ انکاری

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنسَانَ
پس اگر روی گردانند پس نفرستادیم ترا برایشان نگهبان نیست برتو جز رسانیدن و بدرستیکه ما چون چشانیدیم انسانرا

مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾
از خود رحمتی شاد میشود بآن و اگر برسد ایشانرا مضرتی بسبب آنچه پیش فرستاد دستهاشان پس بدرستیکه انسان سخت ناسپاس است

لِّلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ
مرخدا راست پادشاهی آسمانها و زمین میآفریند آنچه بخواهد میبخشد مرآنرا که بخواهد مونثها و میبخشد مرآنرا که بخواهد مذکرها

﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
یا برهم دهد ایشانرا مذکرها و مونثها و میگرداند آنرا که بخواهد نازاینده بدرستیکه اوست دانای توانا و نباشد

لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا
مرانسانیرا که سخن کند اورا خدا مگر بوحی یا از پس حجاب یا بفرستادن رسولی پس وحی کند باذنش آنچه

يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
خواهد بدرستیکه اوست رفیع حکیم و همچنین وحی فرستادیم بتو روحی از امرخود نبودی که بدانی چیست کتاب

وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ
و نه ایمان ولیکن گردانیدیم آنرا نوری که هدایت میکنیم بآن آنرا که خواهیم از بندگان خود و بدرستیکه هرآینه راه نمائی براه

مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾
راست راه خدائی که مراوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است دانسته باشید که بخدا باز میگردد کارها

سورة الزخرف مكية وهي تسع وثمانون آية

حروفها ٣٤٠٠ — كلماتها ٨٣٣ — ركوعها ٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

[illegible]

حم ① وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ② إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ③ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ
بحق کتاب روشن بدرستیکه ما گردانیدیم آنرا قرآنی عربی باشد که شما دریابید بعقل و بدرستیکه آن در اصل

الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ④ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ⑤
کتاب نزد ما هر آینه بلند مرتبه با حکمت است آیا پس بگردانیم از شما ذکر را باعراض از جهت آنکه هستید گروهی اسراف کنندگان

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑥ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑦ فَأَهْلَكْنَا
و بسیار فرستادیم از پیغمبری در پیشینیان و نمیآمد ایشانرا هیچ پیغمبری مگر بودند بآن استهزا میکردند پس هلاک کردیم

أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ⑧ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
سخت تر از ایشانرا در قوت و گذشت داستان پیشینیان و هر آینه اگر پرسی از ایشان که آفرید آسمانها و زمین را

لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑨ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا
هر آینه خواهند گفت البته آفرید آنها را خدای غالب دانا آنکه گردانید برای شما زمین را بستری و گردانید برای شما در آن

سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑩ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً
راهها باشد که شما هدایت یابید و آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی باندازه پس زنده گردانیدیم بآن جای

مَيْتًا كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ⑪ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ
مرده را همچنین بیرون آورده میشوید و آنکه آفرید اصناف را همه آنها و گردانید برای شما از کشتیها و چهارپایان

مَا تَرْكَبُونَ ⑫ لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا
آنچه سوار میشوید تا قرار گیرید بر پشتهای آن پس یاد کنید نعمت پروردگار تانرا چون قرار گیرید بر آن و بگوئید

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ⑬ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ⑭ وَجَعَلُوا
دانم پاک بودن آنکه رام گردانید برای ما اینرا و نبودیم مرآنرا توانائی دارندگان و بدرستیکه ما بسوی پروردگار ما باز گردندگانیم و گردانیدند

لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ ⑮ أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ
مرا او را از بندگانش بهره بدرستیکه انسان هر آینه ناسپاس است هویدا آیا گرفت از آنچه آفریده دختران و برگزید شمارا

بِالْبَنِينَ ⑯ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ⑰
به پسران و چون مژده داده شود یکی ایشان بآنچه زد برای خدای بخشنده مثل گردد رویش سیاه و او دست پر خشم

أَوَمَن يُنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿۱۸﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ
آیا و آنکه تربیت یافته میشود در زینت واوست در مخاصمه ناآشکارکننده وگردانیدند ملائکه را که ایشانند بندگان

الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿۱۹﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَٰنُ
خدای بخشاینده مؤنثها آیا حاضر بودند آفریدن ایشانرا بزودی نوشته شود گواهی ایشان و پرسیده شوند وگفتند اگر خواسته بود خدای بخشاینده

مَا عَبَدْنَاهُم مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۲۰﴾ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُم
نمیپرستیدیم ایشانرا نیست مرایشانرا بآن هیچ علمی نیستند ایشان جز آنکه دروغ میگویند یا دادیم ایشانرا کتابی پیش از آن پس ایشانند

بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿۲۱﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ ﴿۲۲﴾
بآن چنگ درزنندگان بلکه گفتند که ما یافتیم پدرانمان را بر طریقه وبدرستیکه ما بر اثر ایشان هدایت یافتگان

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا
وهمچنین نفرستادیم پیش از تو در قریه هیچ بیم دهنده مگر گفتند متنعمانش بدرستیکه ما یافتیم پدرانمانرا

عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ ﴿۲۳﴾ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكُم بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمْ عَلَيْهِ
بر طریقه وبدرستیکه ما بر اثرهای ایشان اقتداکنندگان گفت آیا واگرچه آوردم شمارا هدایت نماینده تر از آنچه یافتید بر آن

آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ ﴿۲۴﴾ فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
پدرانتانرا گفتند که ما بآنچه فرستاده شدید بآن کافرانیم پس انتقام کشیدیم از ایشان پس بنگر چگونه بود انجام کار

الْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۵﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿۲۶﴾ إِلَّا الَّذِي
تکذیب کنندگان وهنگامیکه گفت ابراهیم مر پدرشرا وقومشرا بدرستیکه من بیزارم از آنچه میپرستید جز آنکه

فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿۲۷﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۸﴾
پدید آورد مرا پس بدرستیکه او بزودی راه نماید مرا وگردانید آنرا کلمهٔ باقی در عقبش باشد که ایشان بازگشت کنند

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۲۹﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا
بلکه کامرانی دادیم اینهارا وپدرانشانرا تا آمد ایشانرا حق ورسولی ظاهر وچون آمد ایشانرا حق گفتند این

سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۰﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿۳۱﴾
جادویست وبدرستیکه ما بآن کافرانیم وگفتند چرا فرو فرستاده نشد این قرآن بر مردی از آن دو قریه که بزرگست

۱۳ لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ [illegible]

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ

آیا ایشان قسمت میکنند رحمت پروردگارترا ما قسمت کردیم میانشان وجه معاش ایشانرا در زندگانی دنیا و بلند گردانیدیم بعضی ایشانرا

فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا

بالای بعضی در مراتب تا بگیرند برخیشان برخی را بکار بازداشته ورحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه جمع میکنند واگرنه

أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ

آن بودی که بشوند مردمان جماعتی واحد هرآینه گردانیده بودیم برای آنانکه کافر میشوند بخدا برای خانهاشان سقفها از نقره و نردبانها

عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَٰلِكَ

که برآن برآیند وبرای خانهاشان درها وسریرها که برآن تکیه کنند وزینتها ونباشد همه آن

لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ

مگر اسباب تعیش زندگانی دنیا وآخرت نزد پروردگار تست برای پرهیزکاران وکسیکه اعراض کند از ذکر خدا

نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

بگماریم برای او شیطانرا پس اوست مراورا رفیق وبدرستیکه آنها باز میدارند ایشانرا از راه ومیپندارند که ایشانند

مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾

هدایت یافتگان تا چون آید مارا گوید ای کاش بودی میان من ومیان تو دوری مشرقین پس بد رفیقی بودی

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ

وهرگز سود نبخشد شمارا امروز چون ستم کردید که شما در عذاب شریکانید آیا پس تو میشنوانی کرانرا یا

تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾

راه نمائی کورانرا وآنکه باشد در گمراهی آشکار پس اگر ببریم ترا پس بدرستیکه مائیم از ایشان انتقام کشندگان

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ

یا بنمائیم البته ترا آنچه وعده کردیم ایشانرا پس مائیم بر ایشان قدرت دارندگان پس چنگ درزن بآنچه وحی کرده شد بتو

إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْئَلْ

بدرستیکه توئی بر راه راست وبدرستیکه آن هرآینه ذکریست مرترا ومر قوم ترا وزود باشد که پرسیده شوید وبپرس

(۱۳۱) علی [illegible] ... از حضرت ابراهیم در اولاد ... در روایات اهل بیت علیهم السلام ... آل محمد صلی الله علیه وآله ... حضرت سجاد علیه السلام ... امام حسین علیه السلام ... [illegible]

مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَٰنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ

از آنکه فرستادیم پیش از تو از رسولان ما آیا گردانیدیم از غیر خدای بخشاینده الهانیکه پرستیده شوند و بتحقیق

أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

فرستادیم موسی را با آیتهای ما بسوی فرعون و جماعتش پس گفت بدرستیکه منم فرستاده پروردگار جهانیان پس چون آورد نشان

بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ

آیتهای ما را آنگاه ایشان از آن خنده میکردند و نمینمودیم ایشانرا هیچ آیتی مگر آن بزرگتر بود از شاکلش و گرفتیم ایشانرا

بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ

بعذاب باشد که آنها بازگشت کنند و گفتند ای جادوگر بخوان برای ما پروردگارترا بآنچه پیمان کرده نزد تو

إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ

بدرستیکه مائیم هدایت یافتگان پس چون دفع کردیم از ایشان عذاب را آنگاه ایشان پیمان میشکستند و ندا کرد فرعون در قومش

قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا

گفت ای قوم من آیا نیست مرا ملک مصر و این نهرها میرود از زیرم آیا پس نمی بینید بلکه من

خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ

بهترم از این کس که اوست خوار و نزدیک نیست که بیان تواند کرد پس چرا انداخته نشد بر او دستوانها از زر

أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

یا بیامدند با او فرشتگان بهم پیوستگان پس از جای برآورد قومش را پس اطاعت کردند او را که ایشان بودند گروهی نافرمانان

﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

پس چون بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم ایشانرا همگی پس کردیم ایشان سابقان و مثلی برای پسینیان

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا

و چون زده شد پسر مریم مثلی آنگاه قوم تو از آن فریاد برآوردند و گفتند آیا الهان ما بهترند یا او

ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ

نزدند آنرا برای تو جز جدل بلکه ایشانند گروهی خصومت کنندگان نیست او جز بنده که احسان کردیم بر او و گردانیدیم او را

مَثَلًا لِّبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ
مثلی برای بنی اسرائیل و اگر خواهیم هر آینه گردانیم از شما ملائکه را در زمین که جانشین باشند و بدرستیکه او هست هر آینه

لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَٰنُ إِنَّهُ
علمی برای قیامت پس شک مکنید بآن و پیروی کنید مرا اینست راه راست و باز ندارد البته شما را شیطان بدرستیکه او

لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُم بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُم
مر شماراست دشمنی آشکار و چون آورد عیسی معجزات را گفت بتحقیق آوردم بشما حکمت را و تا بیان کنم برای شما

بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
بعضی از آنچه اختلاف کنید در آن پس بترسید از خدا و فرمانبرید مرا بدرستیکه خدا اوست پروردگار من و شما پس بپرستید او را

هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ
اینست راه راست پس اختلاف کردند طایفه‌ها از میان ایشان پس وای مر آنان که ستم کردند از عذاب روزی

أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ الْأَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۭ
پر درد آیا انتظار میکشند جز قیامت را که آید ایشان را ناگاه و ایشان ندانند دوستان روزی چنین

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَآ أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾
بعضی از ایشان مر بعضی را دشمنند مگر پرهیزکاران ای بندگان من نیست ترسی بر شما امروز و نه شما اندوهگین میشوید

الَّذِينَ ءَامَنُوا بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَٰجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾
آنانکه گرویدند بآیتهای ما و بودند منقادان در آیید در بهشت شما و جفتهاتان که برافروخته نشاط میبوده باشید

يُطَافُ عَلَيْهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ
گردانیده میشود برایشان کاسه‌های پهنی که از طلاست و کوزه‌های بی دسته و در آنست آنچه خواهش دارد آنرا نفسها و لذت میبرد چشمها

وَأَنتُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيٓ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا
و شمائید در آن جاودانیان و اینست آن بهشتی که بارث داده شدید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید مر شماراست در آن

فَٰكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ
میوه بسیار که از آن میخورید بدرستیکه گناهکارانند در عقوبت دوزخ جاودانیان تخفیف داده نشود از ایشان

وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ

و ایشان در آن نومید انند و ستم نکردیم ایشان را ولیکن بودند ایشان ستمکاران و ندا کردند که ای مالک

لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُم مَّاكِثُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُم بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ

باید که بمیراند ما را پروردگارت گفت بدرستیکه شما درنگ کنندگانید بدرستیکه آوردیم بشما حق را ولیکن اکثر شما بودید مر حق را

كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُم بَلَىٰ

ناخوش دارندگان بلکه محکم گردانیدند کاری را پس ما نیز محکم گردانندگان یا می پندارند که ما نمیشنویم پنهان ایشان و راز ایشان را آری

وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ

و رسولان ما اند نزد ایشان چیز می نویسند بگو اگر باشد مر خدای بخشاینده را فرزندی پس منم اول پرستندگان مانم پاک بودن

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا

پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش از آنچه وصف میکنند پس واگذار ایشان را که صحبت دارند و بازی کنند تا آنکه ملاقات کنند

يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

روز شان را که وعده داده میشوند و اوست آنکه در آسمان اله است و در زمین اله است و اوست درست کردار دانا

﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ

و افزون آمد آنکه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست و نزد اوست دانش قیامت و بسوی او

تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ

باز گردانیده میشوید و مالک نباشند آنانکه میخوانند از غیر او شفاعت کردن را مگر کسیکه گواهی داد بحق

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِ

و ایشان میدانند و اگر بپرسی از ایشان که کی آفرید ایشان را هر آینه گویند البته خدا پس بکجا برگردانیده میشوید و قولش

يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

ای پروردگار من بدرستیکه اینها گروهی اند که ایمان نمیآورند پس اعراض کن از ایشان و بگو سلام پس زود باشد که بدانند

سُورَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

حروفها ۱۴۳۱ كلماتها ۳۴۶ ركوعها ۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حمٓ ﴿۱﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَارَكَةٍ ۚ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿۳﴾ فِيهَا يُفْرَقُ

بکتاب آشکار کننده بدرستیکه ما فرستادیم آنرا در شبی برکت داده شده بدرستیکه ما هستیم بیم کنندگان در آن جدا کرده میشود

كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿۴﴾ أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا ۚ إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۵﴾ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

هر امری موافق حکمت امری از نزد ما بدرستیکه ما هستیم فرستندگان رحمتی از پروردگار تو بدرستیکه اوست شنوای

الْعَلِيمُ ﴿۶﴾ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ﴿۷﴾ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ

دانا پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است اگر هستید یقین کنندگان نیست الهی جز او زنده میکند و میمیراند

رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿۹﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ

پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینیان بلکه ایشانند در شک بازی میکنند پس انتظار کش روزیکه بیاورد آسمان

بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿۱۰﴾ يَغْشَى النَّاسَ ۖ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱﴾ رَّبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

دودی آشکار فرو میگیرد مردمانرا اینست عذابی پر درد پروردگارا دفع کن از ما عذابرا بدرستیکه ما ایم گروندگان

﴿۱۲﴾ أَنَّىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿۱۴﴾

کجاست مرایشانرا پند گرفتن و بتحقیق آمد ایشانرا رسولی آشکار کننده پس روگردانیدند از او و گفتند آموخته شده ایست دیوانه

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ۚ إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿۱۵﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ

بدرستیکه ما دفع کننده عذابیم اندکی بدرستیکه شمائید عود کنندگان روزیکه سخت میگیریم سخت گرفتن عظیم بدرستیکه ماییم انتقام کشنده

﴿۱۶﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿۱۷﴾ أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ ۖ

و بتحقیق که آزمودیم پیش از ایشان قوم فرعون و آمد ایشانرا رسولی شریف که بسپارید بمن بندگان خدارا

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۸﴾ وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ ۖ إِنِّي آتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿۱۹﴾ وَإِنِّي عُذْتُ

بدرستیکه منم مر شمارا رسولی امین و آنکه رفعت مجوئید بر خدا بدرستیکه من آورنده ام شمارا حجتی روشن و بدرستیکه من پناه بردم

بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ﴿۲۰﴾ وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ ﴿۲۱﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ

بپروردگار من و پروردگار شما که سنگسار کنید مرا و اگر باور ندارید مرا پس کناره کنید از من پس خواند پروردگار خودرا که اینان گروهی اند گناهکاران

(٢٢) فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ (٢٣) وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ (٢٤) كَمْ
پس ببر بندگان مرا در شب بدرستیکه شما اید ازپی رفته شدگان   و واگذارید دریا را آرمیده بدرستیکه ایشان اند لشکری غرق شدگان   بسا که

تَرَكُوا مِن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (٢٥) وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ (٢٦) وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ (٢٧) كَذَٰلِكَ
واگذاشتند از باغها و چشمه‌ها   و کشتها و جای خوب   و نعمتی که بودند در آن تنعمان   همچنین

وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ (٢٨) فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ (٢٩)
و میراث دادیم آنها را بگروهی دیگر   پس نگریست برایشان آسمان و زمین و نشدند مهلت دادگان

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ (٣٠) مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ
و بتحقیق نجات دادیم بنی اسرائیل را از عقوبت خوار کننده   از فرعون بدرستیکه او بود برتری جوینده از اسراف کنندگان

(٣١) وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (٣٢) وَآتَيْنَاهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ (٣٣)
و بتحقیق اختیار کردیم ایشانرا بر دانش بر جهانیان   و دادیم ایشانرا از آیتها   آنچه بود در آن نعمتی آشکار

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ (٣٤) إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ (٣٥) فَأْتُوا بِآبَائِنَا
بدرستیکه اینها هرآینه میگویند   نیست آن جز مردن ما نخست   و نباشیم ما زنده کرده شوندگان   پس بیاورید پدران ما را

إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ (٣٦) أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
اگر هستید راستگویان   آیا ایشان بهترند یا قوم تبع   و آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کردیم ایشانرا بدرستیکه ایشان بودند

مُجْرِمِينَ (٣٧) وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ (٣٨) مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
گناهکاران   و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آندو است بازی کنندگان   نیافریدیم آندو را مگر بحق

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (٣٩) إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ (٤٠) يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
ولیکن اکثر ایشان نمیدانند   بدرستیکه روز تمیز است وعده گاه ایشان همگی   روزی که کفایت نمیکند دوستی

عَن مَّوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ (٤١) إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (٤٢) إِنَّ
از دوستی چیزیرا و نه ایشان یاری کرده شوند   جز آنرا که رحمت کرد خدا بدرستیکه او است عزیز مهربان   بدرستیکه

شَجَرَتَ الزَّقُّومِ (٤٣) طَعَامُ الْأَثِيمِ (٤٤) كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ (٤٥) كَغَلْيِ الْحَمِيمِ (٤٦) خُذُوهُ
درخت زقوم   خوراک گناهکار است   چون فلز گداخته میجوشد در شکمها   چون جوشیدن آب گرم   بگیرید او را

[illegible]

فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ
پس بکشیدش بعنف بمیان دوزخ پس بریزید بالای سرش از عذاب آب جوشان بچش بدرستیکه تو توئی

الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي
عزیز گرامی بدرستیکه این است آنچه بودید بآن شک مینمودید بدرستیکه پرهیزکارانند در جائی امین در

جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ
بهشتها و چشمه‌ها میپوشند از دیبای نازک و دیبای سطبر روی بهم دارندگان همچنین جفت میکردانیمشان

بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
باحوران فراخ چشم میخوانند در آنها هر میوه را ایمنان نچشند در آن مرگ را جز مردن

الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
نخستین و نگهداشت ایشانرا از عذاب دوزخ تفضلی است از پروردگارت آنست آن کامیابی عظیم

﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾
پس جز این نیست که آسان کردیم آنرا بلغت تو باشد که ایشان پند گیرند پس انتظار بکش بدرستیکه ایشان منتظرانند

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

حروفها ٢١٩١ — كلماتها ٤٨٩ — ركوعها ٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

حم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ
فرو فرستادن کتابست از خدای غالب درست کردار بدرستیکه در آسمانها و زمین هر آینه آیتهاست مرگروندگانرا

﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
و در آفرینش شما و در آنچه می پراکند از جنبنده آیتهاست برای گروهی که یقین میکنند و اختلاف شب و روز

وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ
و آنچه فرو فرستاد خدا از آسمان از روزی پس زنده گردانید بآن زمین را بعد از مردنش و گردانیدن بادها آیتهاست

* فی ثواب القراءة *
[illegible]

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝٥ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَ

برای گروهیکه میابند بعقل این آیتهای خداست که میخوانیم آنرا بر تو براستی پس بکدام سخن بعد از خدا و

آيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝٦ وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝٧ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا

آیتهایش میگروند وای بر هر دروغگوی گنه کاری میشنود آیتهای خدا را که خوانده میشود بر او پس اصرار میورزد سرکشی کنان

كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٨ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ

که گویا نشنیده آنرا پس مژده ده او را بعذابی دردناک و چون بداند از آیتهای ما چیزی را میگیرد آنرا باستهزاء آنگروه

لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝٩ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ

مرایشانراست عذابی خوار کننده از پیش رویشان دوزخست و کفایت نمیکند از ایشان آنچه کسب کردند چیزی را و نه آنچه گرفتند از

دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝١٠ هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ

غیر خدا دوستان و مرایشانراست عذابی بزرگ این است هدایت و آنانکه کافر شدند بآیتهای پروردگارشان مرایشانراست عذابی

مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ۝١١ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

از عقوبتی پر درد خداست که رام کرد برای شما دریا را تا روان شود کشتیها در آن بفرمانش و تا طلب کنید از فضل او

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝١٢ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

و باشد که شما شکر کنید و رام کرد برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همه از اوست بدرستیکه در آن

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝١٣ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ

هر آینه آیتهاست برای جمعی که اندیشه کنند بگو از برای آنانکه گرویدند که عفو کنند مرآنانرا که امید نمیدارند روزهای خدا را تا جزا دهد

قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٤ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ

گروهی را بسبب آنچه بودند کسب میکردند کسیکه کرد کار شایسته را پس برای نفس اوست و کسیکه بد کرد پس بر آنست پس بسوی پروردگار

تُرْجَعُونَ ۝١٥ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

بازگردانیده میشوید و بتحقیق دادیم بنی اسرائیل را کتاب و حکومت و نبوت و روزی دادیمشان از پاکیزه‌ها

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝١٦ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ

و افزونی دادیم ایشانرا بر جهانیان و دادیم ایشانرا بینه‌هائی از امر پس اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه آمد ایشانرا

۱۴ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا ... [illegible]

الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۷﴾ ثُمَّ
دانش از راه ستم میانشان بدرستیکه پروردگار تو حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند پس

جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۸﴾ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا
گردانیدیم ترا بر طریقه از امر دین پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن خواهشهای آنانرا که نمیدانند بدرستیکه ایشان هرگز کفایت نمیکنند

عَنكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿۱۹﴾ هَٰذَا
از تو از خدا چیزیرا و بدرستیکه ستمکاران بعضی ایشانند دوستان بعضی و خداست دوست پرهیزکاران اینست

بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۲۰﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن
دلیلهای بینش بخش از برای مردمان و هدایت و رحمت از برای گروهیکه یقین میکنند آیا پنداشتند آنانکه کسب کردند بدیهارا که

نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۲۱﴾
گردانیدیم ایشانرا مانند آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته یکسانست زندگیشان و مردگیشان بد است آنچه حکم میکنند

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
و آفرید خدا آسمانها و زمین را براستی و تا جزا داده شود هر نفسی بآنچه کسب کرد و ایشان ستمکرده نشوند

﴿۲۲﴾ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ
آیا پس دیدی آنرا که گرفت الهش را خواهشش و اضلال کردش خدا بر علمی و مهر نهاد بر گوشش و دلش

وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۲۳﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ
و گردانید بر چشمش پرده پس که هدایت میکند او را از بعد خدا آیا پس پند نمیگیرید و گفتند نیست آن

إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ
جز زندگانی ما در دنیا که میمیریم و زنده میشویم و هلاک نمیکند ما را مگر دهر و نیست مر ایشانرا بآن هیچ دانشی نیستند ایشان

إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿۲۴﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا
مگر که گمان میکنند و چون خوانده شود برایشان آیتهای ما که روشن است نباشد دلیل ایشان جز آنکه گویند بیاورید پدران ما را

إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۵﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ
اگر هستید راستگویان بگو خدا زنده میکند شما را پس میمیراند شما را پس جمع میکند شما را تا روز قیامت نیست شکی

[illegible]

فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ

در آن ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و روزیکه قایم شود

السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾ وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا

قیامت آن روز زیان میکنند باطل کیشان و بینی هر امتی را بزانو درآینده هر امتی خوانده میشود بکتابش

الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا

امروز جزا داده میشوید آنچه را بودید که میکردید این است کتاب ما سخن میگوید بر شما بحق بدرستیکه ما بودیم که مینوشتیم آنچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَٰلِكَ

بودید که میکردید پس اما آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس داخل میسازد ایشان را پروردگار ایشان در رحمتش آنست

هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ

آن کامیابی آشکار و اما آنانکه کافر شدند پس نبود آیتهای من که خوانده میشد بر شما پس سرکشی میکردید

وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي

و بودید گروهی گناهکاران و چون گفته شود که وعدهٔ خدا حق است و قیامت نیست شکی در آن گوئید ندانیم

مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ

چیست قیامت گمان نمیبریم مگر گمانی و نیستیم یقین دارندگان و ظاهر شد مر ایشان را جزای بدیهای آنچه کردند و احاطه کرد

بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا

بایشان آنچه بودند بآن استهزا میکردند و گفته شود که امروز فرو میگذاریم شما را چنانکه فرو گذاشتید ملاقات روز تان این روز

وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَ

و جای شما آتش است و نباشد مر شما را هیچ یاری کنندگان آن باین است که شما گرفتید آیتهای خدا را استهزا و

غَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ

فریفت شما را زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نمیشوند از آن و نه از ایشان قبول عذر شود پس مر خدا راست ستایش پروردگار

السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان و مر او راست بزرگواری در آسمانها و زمین و او است غالب درستکار

سورة الأحقاف مكية وهي خمس وثلاثون آية

حروفها ٢٦٠٠ — كلماتها ٦٤٤ — ركوعها ٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حم ① تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ② مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

فرو فرستادن کتاب است از خدای عزیز درستکار نیافریدیم آسمانها وزمین را وآنچه میان آندو است

إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ③ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

مگر بحق ومدتی نامبرده شده وآنانکه کافر شدند از آنچه بیم کرده شدند اعراض کنندگان بگو خبر دهید از آنچه میخوانید

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ۖ ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ

از جز خدا بنمائید مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا مر ایشان راست شرکتی در آسمانها بیارید مرا کتابی

قَبْلِ هَٰذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ④ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ

پیش از این یا بازمانده از دانش اگر هستید راستگویان وکیست گمراهتر از آنکه میخواند از جز خدا

مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ⑤ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ

آنرا که اجابت نمیکند مر او را تا روز قیامت وآنها از خواندن ایشان بیخبرانند وچون حشر کرده شدند مردمان باشند مر ایشانرا

أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ⑥ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

دشمنان وباشند بپرستش ایشان انکارکنندگان وچون خوانده شود برایشان آیتهای ما که روشن است گویند آنانکه کافر شدند

لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑦ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ

مر حق را چون آمد ایشانرا این سحریست آشکار بلکه میگویند بدروغ بست آنرا بگو اگر دروغ بستم آنرا پس مالک نمیباشید مرا از خدا

شَيْئًا ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۖ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑧ قُلْ مَا

چیزی را او داناتر است بآنچه سخن میکنند در آن کافی باشد او گواه میان من و میان شما و اوست آمرزنده مهربان بگو

كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا

نیستم من نو درآمدی از رسولان و ندانم که چه کرده شود بامن و نه باشما پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی کرده میشود بمن و نیستم من مگر

خواص القرآن — در ثواب الاعمال و مجمع البیان از حضرت صادق علیه السلام مذکور است که هر که در هر شب یا در هر جمعه سوره مبارکه احقاف را بخواند خداوند از او فزع دنیا را دور گرداند و در زندگی دنیا و در آخرت ... و در مجمع البیان از ابی بن کعب روایت است که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود هر که سوره احقاف را بخواند بعدد هر ریگی که در دنیاست ده حسنه باو دهند ... این سوره مکی است بلا خلاف — فی تبیان و مجمع البیان از ابن عباس

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُم بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنۢ بَنِي إِسْرَائِيلَ
بیم دهنده آشکار بگو خبر دهید که اگر باشد از نزد خدا و کافر شوید بآن و گواهی دهد شاهدی از بنی اسرائیل

عَلَىٰ مِثْلِهِ فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بر مثل آن پس ایمان آورد و سرکشی کنید بدرستیکه خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را و گفتند آنانکه کافر شدند

لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَا إِفْكٌ
برای آنانکه ایمان آوردند اگر بودی خیر سبقت نگرفتندی ما را بسوی آن و چون هدایت نیافتند بآن پس بزودی خواهند گفت اینست دروغی

قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَٰذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا
کهنه و پیش از آنست کتاب موسی امام و رحمت و این کتابیست تصدیق کننده بزبان عربی

لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا
تا بیم کند آنانرا که ستمکردند و مژده باشد مر نیکوکاران را بدرستیکه آنانکه گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند پس نیست

خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند ایشانند اهل بهشت جاودانیان در آن پاداشی بآنچه بودند که

يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا
میکردند و وصیت نمودیم انسانرا بوالدینش خوبی کردن برداشت او را مادرش بدشواری و بنهادش بدشواری

وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
و حملش و بریدنش از شیر سی ماهست تا چون رسید توانائیش و رسید بچهل سال گفت پروردگارا توفیق ده مرا

أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي
که شکر کنم نعمت ترا که انعام کردی بر من و بر والدینم و اینکه بکنم کار شایسته را که پسندی آنرا و شایسته کن برای من

فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
در اولادم بدرستیکه من بازگشت نمودم بسوی تو و بدرستیکه من از منقادانم ایشان آنانند که میپذیریم از ایشان بهترین آنچه کردند

وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي
و درمیگذریم از بدیهای ایشان در اهل بهشت وعده راستی که بودند وعده داده میشدند و کسیکه

قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ

گفت مر والدین خویش را اف مر شما دو را آیا وعده میدهید مرا که بیرون آورده شوم و بتحقیق درگذشتند قرنها از پیش من و آن دو استغاثه میکردند

اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

بخدا وای بر تو ایمان آور بدرستیکه وعده خدا حق است پس گفت نیست این مگر افسانهای پیشینیان ایشان آنانند که

حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾

ثابت شد برایشان سخن در امتانی که درگذشتند از پیش ایشان از جن و انس بدرستیکه ایشان بودند زیانکاران

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا

و برای هر یک مرتبهاست از آنچه کردند و تمام دهد ایشانرا کردهای ایشانرا و ایشان ستم کرده نمیشوند و روزیکه عرض کرده میشوند آنانکه کافر شدند

عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُم بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ

بر آتش بردید پاکیزهای تانرا در زندگی تان در دنیا و تمتع گرفتید بآن پس امروز جزا داده میشوید عذاب

الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾ وَاذْكُرْ أَخَا

خواری را بسبب آنچه بودید سرکشی میکردید در زمین بناحق و بسبب آنچه بودید که فسق میکردید و یاد کن برادر

عَادٍ إِذْ أَنذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا

عاد را هنگامیکه بیم کرد قومش را در رملها و بتحقیق درگذشتند بیم کنندگان از میان دو دستش و از پس سرش که

تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ

نپرستید مگر خدا را بدرستیکه من میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ گفتند آیا آمدی ما را که برگردانی ما را از

آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُم

الهها مان پس بیار بما آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راستگویان گفت جز این نیست آن علم مگر نزد خدا و میرسانم بشما

مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ

آنچه را که فرستاده شدم بآن ولیکن می بینم شما را گروهی که جهل میورزید پس چون دیدند آنرا ابری پهن شده در افق متوجه وادیهای ایشان

قَالُوا هَٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُم بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ

گفتند این ابریست پهن شده در افق که باراننده ماست بلکه اوست آنچه شتاب میکردید بآن بادیست که در آن عذابیست پردرد که هلاک میسازد همه چیزرا

[illegible] ... کرده است گفت روزی ... [illegible]

بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ
بامر پروردگارش پس گشتند چنانکه دیده نمیشد جز مسکنهاشان همچنین پاداش میدهیم گروه گناهکاران را و بتحقیق
مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
تمکین دادیم ایشانرا در آنچه تمکین ندادیم شمارا در آن و گردانیدیم مر ایشانرا گوش و دیدها و دلها پس کفایت نکرد از ایشان
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ
گوشهاشان و نه چشمهاشان و نه دلهاشان هیچ چیز چون بودند که انکار میورزیدند بآیتهای خدا و احاطه کرد
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ
بایشان آنچه بودند که بآن استهزاء میکردند و بتحقیق هلاک گردانیدیم آنچه را که پیرامون شماست از قریه‌ها و مکرر آوردیم آیتها را
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا
باشد که ایشان بازگشت کنند پس چرا یاری نکردند ایشانرا آنانکه گرفتند از غیر خدا وسیلهٔ تقرب که الهانند بلکه گمشدند
عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾ وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ
از ایشان و اینست دروغشان و آنچه را که بودند بر میبافتند و هنگامیکه گردانیدیم بسوی تو جماعتی را از جن
يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾
که میشنیدند قرآن را پس چون حاضر شدند آنرا گفتند خاموش باشید پس چون گذارده شد برگشتند بسوی قومشان بیم کنندگان
قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي
گفتند ای قوم ما بدرستیکه ما شنیدیم کتابی را که فرو فرستاده شد از بعد موسی تصدیق کننده مر آنچه را که باشد میانهٔ دو دستش هدایت میکند
إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ
بسوی حق و براه راست ای قوم ما اجابت کنید خواننده خدا را و ایمان آورید باو تا بیامرزد شمارا از
ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَ
گناهانتان و برهاند شمارا از عذاب پردرد و آنکه اجابت نکند خواننده خدا را پس نیست عاجز کننده در زمین و
لَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ
نیست مر او را از جز او یاوران آنهااند در گمراهی آشکار آیا ندانستند که خدائی که آفرید

[illegible]

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰادِرٍ عَلٰى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى بَلٰى اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
آسمانها وزمین را وماندە نگشت در آفریدن آنها قادر است بر آنکه زنده گرداند مردگان را آری هر آینه او بر همه چیزی

قَدِيرٌ ﴿۳۳﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النّٰارِ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ قٰالُوا بَلٰى وَرَبِّنٰا قٰالَ فَذُوقُوا
تواناست وروزیکه عرض کرده میشوند آنانکه کافر شدند بر آتش آیا نیست این حق . گویند آری بپروردگار ما گوید پس بچشید

الْعَذٰابَ بِمٰا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۴﴾ فَاصْبِرْ كَمٰا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلٰا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ
عذاب را بسبب بودنتان که کفر میورزیدید پس صبر کن همچنانکه صبر کردند صاحبان ثبات از رسولان وشتاب مخواه برای ایشان گویا ایشان روز

يَرَوْنَ مٰا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا اِلّٰا سٰاعَةً مِنْ نَهٰارٍ بَلٰاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفٰاسِقُونَ ﴿۳۵﴾
که می بینند آنچه را وعده کرده میشوند درنگ نکردند جز ساعتی از روز رسانیدنیست پس آیا هلاک میشوند جز گروه فاسقان

سورة محمد صلی الله علیه وآله مدنیة وهی ثمان وثلثون آیة

حروفها ۲۳۴۹ — کلماتها ۵۲۹ — آیاتها ۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمٰالَهُمْ ﴿۱﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
آنانکه کافر شدند وباز داشتند از راه خدا ضایع گردانید کردارهاشانرا وآنانکه گرویدند وکردند

الصّٰالِحٰاتِ وَآمَنُوا بِمٰا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئٰاتِهِمْ
کارهای شایسته وایمان آوردند بآنچه فرو فرستاده شد بر محمد صلی الله علیه وآله وآن راست حق از پروردگارشان درگذرانید از ایشان گناهانشانرا

وَاَصْلَحَ بٰالَهُمْ ﴿۲﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبٰاطِلَ وَاَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا
وباصلاح آورد حالشانرا این بآنست که آنانکه کافر شدند وپیروی کردند باطل را وبآنکه آنانکه ایمان آوردند پیروی کردند

الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنّٰاسِ اَمْثٰالَهُمْ ﴿۳﴾ فَاِذٰا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ
حق را از پروردگارشان همچنین میزند خدا از برای مردمان مثلهای ایشانرا پس چون ملاقات کنید آنانرا که کافر شدند پس زدن

الرِّقٰابِ حَتّٰى اِذٰا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثٰاقَ فَاِمّٰا مَنًّا بَعْدُ وَاِمّٰا فِدٰاءً حَتّٰى تَضَعَ
گردنها تا وقتیکه بسیار بکشید ایشانرا پس سخت کنید بند را پس یا منت نهادنی بعد از آن ویا فدا گرفتنی تا بنهد

[illegible]

الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَ
کارزار آلاتش را اینست واگر میخواست خدا هرآینه انتقام کشیده بود از ایشان ولیکن تا بیازماید بعضی از شمارا ببعضی و

الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ④ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑤ وَيُدْخِلُهُمُ
آنانکه کشته شدند در راه خدا پس هرگز ضایع نمیگرداند کردارهای شانرا بزودی راه نماید ایشانرا و نیک سازد حال ایشانرا و در آورد ایشان

الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ⑥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ⑦
به بهشت که تعریف کرد آنرا برای ایشان ای آنانکه ایمان آوردید اگر یاری کنید خدارا یاری کند شمارا و ثابت گرداند قدمهای شمارا

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ⑧ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ
و آنانکه کافر شدند پس نگونساری مرایشانرا و ضایع گردانید کردار شانرا آن بدانست که ایشان ناخوش داشتند آنچه را فرو فرستاد خدا پس حبط کرد

أَعْمَالَهُمْ ⑨ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ
کردار شانرا آیا پس سیر نکردند در زمین پس بنگرند چگونه بود انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کرد

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ⑩ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا
خدا ایشانرا و برای کافرانست امثال آن آن بدانست که خداست یاور آنانکه ایمان آوردند و بدرستیکه کافران نیست

مَوْلَىٰ لَهُمْ ⑪ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
یاوری مرایشانرا بدرستیکه خدا داخل میکرداند آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در بهشتهائی که میرود از زیرشان

الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ⑫
نهرها و آنانکه کافر شدند کامرانی میکنند و میخورند آنچنانکه میخورند چهارپایان و آتش مقام است مرایشانرا

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ
و بسا از قریه‌ها که آن سخت‌تر بود در قوت از قریهٔ تو که بیرون کرد ترا هلاک کردیم ایشانرا پس نیست یاوری

لَهُمْ ⑬ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑭
مرایشانرا آیا پس کسیکه باشد بر حجتی از پروردگارش چون کسیست که آراسته شده باشد برای او بدی کردارش و پیروی کنند خواهشهای شانرا

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ
مثل بهشتی که وعده داده شد متقیان که در آنست نهرها از آب نامتغیر و نهرها از شیریکه متغیر نیست

طعمه وأنهار من خمر لذة للشاربين وأنهار من عسل مصفى ولهم فيها من كل
طعم آن و نهرهاست از خمری که لذتست برای آشامندگان و نهرهاست از شهد بیغش و مرایشانراست در آن از همه
الثمرات ومغفرة من ربهم كمن هو خالد في النار وسقوا ماء حميما فقطع أمعاءهم ﴿١٥﴾
میوه ها و آمرزش از پروردگارشان چون کسی است که او جاویدست در آتش و آشامانیده شد مر آبی جوشان پس پاره پاره گردانید روده هاشانرا
ومنهم من يستمع إليك حتى إذا خرجوا من عندك قالوا للذين أوتوا العلم ماذا قال
و از ایشان کسی هست که گوش مینهد بسوی تو تا چون بیرون روند از نزد تو گویند مر آنانرا که داده شده علم را که چه گفت
آنفا أولئك الذين طبع الله على قلوبهم واتبعوا أهواءهم ﴿١٦﴾ والذين اهتدوا زادهم هدى
همین ساعت آنها کسانی اند که مهر نهاد خدا بر دلهاشان و پیروی نمودند خواهشهاشانرا و آنانکه هدایت یافتند افزود ایشانرا هدایت
وآتاهم تقواهم ﴿١٧﴾ فهل ينظرون إلا الساعة أن تأتيهم بغتة فقد جاء أشراطها فأنى لهم
و داد ایشانرا تقوی ایشانرا پس آیا انتظار میبرند جز قیامت که آید ایشانرا ناگاه پس بتحقیق که آمد علامتهایش پس از کجا باشد ایشانرا
إذا جاءتهم ذكراهم ﴿١٨﴾ فاعلم أنه لا إله إلا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات
چون آمد ایشانرا پند گرفتنشان پس بدان که نیست خدایی مگر خدا و آمرزش خواه از برای گناهت و از برای مردان گرویده و زنان گرویده
والله يعلم متقلبكم ومثواكم ﴿١٩﴾ ويقول الذين آمنوا لولا نزلت سورة فإذا أنزلت سورة
و خدا میداند جای گردشتان و آرامگاهتانرا و میگویند آنانکه ایمان آوردند چرا فرو فرستاده نشد سوره پس چون فرو فرستاده شود سوره
محكمة وذكر فيها القتال رأيت الذين في قلوبهم مرض ينظرون إليك نظر المغشي
محکم و ذکر کرده شود در آن کارزار ببینی آنانرا که در دلهای ایشان مرض هست که مینگرند بسوی تو نگریستن طاری شده بیهوشی
عليه من الموت فأولى لهم ﴿٢٠﴾ طاعة وقول معروف فإذا عزم الأمر فلو صدقوا الله
بر او از مرگ پس اولی است برای ایشان طاعت و گفتار خوب پس چون لازم شد امر پس اگر راستی ورزیده بودند با خدا
لكان خيرا لهم ﴿٢١﴾ فهل عسيتم إن توليتم أن تفسدوا في الأرض وتقطعوا أرحامكم ﴿٢٢﴾
هر آینه بود بهتر از برای ایشان پس آیا نزدیک شدید اگر والی شوید که فساد کنید در زمین و قطع کنید رحمهاتانرا
أولئك الذين لعنهم الله فأصمهم وأعمى أبصارهم ﴿٢٣﴾ أفلا يتدبرون القرآن أم على قلوب
آنگروه آنانند که لعن کرد ایشانرا خدا پس کر گردانید ایشان و کور کرد چشمهای ایشانرا آیا پس تفکر نمیکنند در قرآن یا بر دلهاست

۱۹ [illegible] واستغفر لذنبك [illegible]
۱۹ [illegible] وللمؤمنين والمؤمنات [illegible]

أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ

قفلهاشان بدرستیکه آنانکه برگشتند بر پشتهاشان بعد از آنکه ظاهر شد مر ایشان را هدایت شیطان خوب وانمود

لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَ

از برای ایشان و طول امل داد برای ایشان آن بسبب این است که ایشان گفتند مر آنان را که ناخوش داشتند آنچه را فرو فرستاد خدا که بزودی فرمانبریم شما را در بعضی از امر و

اللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

خدا میداند راز گفتن پنهان ایشان را پس چگونه باشد وقتی که بمیرانندشان ملائکه میزنند رویهاشان را و پشتهاشان را

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ

آن بسبب آنکه ایشان پیروی نمودند آنچه بخشم آورد خدا را و ناخوش داشتند خوشنودیش پس ناچیز کرد کردارهاشان را بلکه پنداشتند آنانکه

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُم بِسِيمَاهُمْ

در دلهاشان مرض هست که هرگز بیرون نخواهد آورد خدا کینهای ایشان را و اگر بخواهیم هر آینه نموده بودیم تو ایشان را پس شناخته بودی ایشان را بنشانشان

وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنكُمْ

و میشناسی ایشان را در روش گفتار و خدا میداند کردارهای شما را و هر آینه می‌آزمائیم شما را تا بدانیم جهاد کنندگان را از شما

وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ

و صبر نمایندگان را و میآزمائیم خبرهای شما را بدرستیکه آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا و مخالفت ورزیدند با رسول

مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

از بعد آنکه ظاهر شد مر ایشان را هدایت هرگز ضرر نتوانند رسانید خدا را چیزی و بزودی ناچیز گرداند کردارشان را ای آنکسانیکه ایمان آوردید

أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ

فرمانبرید خدا را و فرمان برید رسول را و باطل نکنید کردارهاتان را بدرستیکه آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه

اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ

خدا پس مردند و ایشان بودند کافران پس هرگز نیامرزد خدا ایشان را پس سستی مکنید و مخوانید کفار را بصلح و شما برترانید

وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا

و خدا با شماست و هرگز کم نمیکند از شما کردارهاتان را جز این نیست که زندگی دنیا بازی و هرزلیست و اگر ایمان آرید و پرهیزکاری کنید

يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِن يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا

بدهد بشما اجرهاتان ونمیخواهد از شما مالهاتان را اگر خواهد از شما آنهارا پس الحاح کند بخل ورزید

وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنكُم

و بیرون آورد کینه های شمارا اینک شما آنکسانید خوانده میشوید تا انفاق کنید در راه خدا پس از شما

مَّن يَبْخَلُ ۖ وَمَن يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن نَّفْسِهِ ۚ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنتُمُ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِن

کسی هست که بخل میکند و آنکه بخل کند پس باز میگیرد از خویش و خدا بی نیاز است و شما محتاجانید و اگر

تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُم ﴿٣٨﴾

رو گردانید بدل بیاورد گروهی جز شما پس نباشند امثال شما

سُورَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

حروفها ۲۴۳۶ کلماتها ۵۶۰ رکوعها ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِّيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ

در حقیقت ما فیروزی دادیم برای تو فیروزی آشکار تا بیامرزد مر ترا خدا آنچه پیش افتاد از گناهت و آنچه پس افتاد و تمام گرداند نعمتش را

عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَنصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنزَلَ

بر تو و هدایت کند ترا براهی راست و یاری کند ترا خدا یاری کردنی با عزت اوست آنکه فرو فرستاد

السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَّعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ

آرام را در دلهای مؤمنان تا بیفزایند گرویدنرا با گرویدنشان و مر خدا راست لشکرهای آسمانها و زمین

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

و باشد خدا دانای درست کردار تا داخل کند مردان با ایمان و زنان با ایمان را بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِندَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبَ

جاودانیان در آن و در گذراند از ایشان گناهانشان را و باشد آن نزد خدا کامیابی بزرگ و عذاب کند

الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ

مردان با نفاق و زنان با نفاق و مردان مشرک و زنان مشرک را گمان برندگان بخدا گمان بد بر ایشانست گردش

السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ⑥ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ

بد و خشم کرد خدا بر ایشان و لعنت کرد ایشانرا و مهیا کرد برای ایشان دوزخ را و بد است از راه بازگشت و مر خدا راست لشکرهای آسمانها

وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ⑦ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ⑧ لِتُؤْمِنُوا

و زمین و باشد خدا غالب درست کردار بدرستیکه ما فرستادیم ترا گواه و بشارت دهنده و بیم کننده تا ایمان آرید

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ⑨ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ

بخدا و رسولش و تقویت کنید او را و تعظیم نمائید او را و تسبیح گوئید او را بامداد و شبانگاه بدرستیکه آنانکه بیعت کردند با تو

إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى

جز این نیست که بیعت کردند با خدا دست خدا بالای دستهای ایشان است پس آنکه شکست عهد نمود پس جز این نیست که میشکند بر خودش و کسیکه وفا کند

بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ⑩ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ

بآنچه پیمان بست بر آن با خدا پس بزودی میدهد او را اجری عظیم زود باشد که بگویند مر ترا بجا گذاشتگان از بادیه نشینان که

شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ

باز داشت ما را اموال ما و کسان ما پس آمرزش خواه برای ما میگویند بزبانهاشان آنچه نیست در دلهاشان بگو پس کیست

يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

مالک شود برای شما از خدا چیزی را اگر خواهد بشما ضرری یا خواهد بشما نفعی بلکه باشد خدا بآنچه میکنید

خَبِيرًا ⑪ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي

آگاه بلکه گمان بردید که هرگز بر نخواهد گشت رسول و گروندگان بسوی کسانشان هرگز و آراسته شد آن در

قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ⑫ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا

دلهاتان و گمان کردید گمان بد و هستید گروهی هالکان و کسیکه ایمان نیاورد بخدا و رسولش پس بدرستیکه ما مهیا کردیم

لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ⑬ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

از برای کافران آتش سوزان و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین میآمرزد آنرا که خواهد و عذاب میکند آنرا که میخواهد

وكان الله غفورا رحيما ﴿١٤﴾ سيقول المخلفون إذا انطلقتم إلى مغانم لتأخذوها
و باشد خدا آمرزنده مهربان زود باشد که بگویند بجا گذاشتگان چون بروید بسوی غنیمتها که بردارید آنرا

ذرونا نتبعكم يريدون أن يبدلوا كلام الله قل لن تتبعونا كذلكم قال الله من قبل
بگذارید ما را که از پی آییم شما را میخواهند که تغییر دهند سخن خدا را بگو هرگز از پی نخواهید آمد ما را همچنین گفت خدا از پیش

فسيقولون بل تحسدوننا بل كانوا لا يفقهون إلا قليلا ﴿١٥﴾ قل للمخلفين من الأعراب
پس زود باشد که گویند بلکه حسد میبرند بما بلکه هستند که نمیفهمند مگر اندکی بگوی مر بجا گذاشتگان از بادیه نشینان

ستدعون إلى قوم أولي بأس شديد تقاتلونهم أو يسلمون فإن تطيعوا يؤتكم الله أجرا حسنا
زود باشد که خوانده شوید بسوی گروهی صاحبان آسیب سخت که کارزار نمایید با ایشان یا مسلمان شوید پس اگر اطاعت کنید بدهد شما را خدا مزدی خوب

وإن تتولوا كما توليتم من قبل يعذبكم عذابا أليما ﴿١٦﴾ ليس على الأعمى حرج ولا على
و اگر روی بگردانید همچنانکه روی گردانیدید از پیش عقوبت کند شما را عقوبتی پر درد نیست بر کور گناهی و نه بر

الأعرج حرج ولا على المريض حرج ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات تجري من تحتها
لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی و کسیکه فرمانبرد خدا و رسولش را داخل میکند او را در بهشتهائی که میرود از زیر آنها

الأنهار ومن يتول يعذبه عذابا أليما ﴿١٧﴾ لقد رضي الله عن المؤمنين إذ يبايعونك تحت
نهرها و کسیکه روی گرداند عذاب کند او را عقوبتی دردناک بتحقیق خوشنود شد خدا از مؤمنان وقتیکه بیعت کردند با تو در زیر

الشجرة فعلم ما في قلوبهم فأنزل السكينة عليهم وأثابهم فتحا قريبا ﴿١٨﴾ ومغانم كثيرة
آن درخت پس میدانست آنچه در دلهای ایشانست پس فرو فرستاد آرام بر ایشان و پاداش داد ایشانرا فتحی نزدیک و غنیمتهای بسیار

يأخذونها وكان الله عزيزا حكيما ﴿١٩﴾ وعدكم الله مغانم كثيرة تأخذونها فعجل
که برگیرند آنرا و باشد خدا غالب درست کردار وعده کرد شما را خدا غنیمتهای بسیار که بردارید آنهارا پس تعجیل داد

لكم هذه وكف أيدي الناس عنكم ولتكون آية للمؤمنين ويهديكم صراطا مستقيما
شما را این و باز داشت دستهای مردمان را از شما و تا باشد آیتی برای مؤمنان و هدایت کند شما را راهی راست

﴿٢٠﴾ وأخرى لم تقدروا عليها قد أحاط الله بها وكان الله على كل شيء قديرا ﴿٢١﴾ ولو
و دیگرا (یعنی غنایم دیگر) که قادر نشده بر آنها بتحقیق احاطه نموده خدا بآنها و باشد خدا بر همه چیز توانا و اگر

قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ

کارزار کرده بودبا شما آنانکه کافر شدند هرآینه گرداینده بودند پشتها را پس نیابند دوستی ونه یاوری دستور خداست که بتحقیق

خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ

گذشت از پیش و هرگز نیابی مر دستور خدارا تغییری واوست که باز داشت دستهای ایشانرا از شما و دستهای شمارا

عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

از ایشان در وادی مکه از بعد آنکه فیروزی داد شمارا بر ایشان و باشد خدا بآنچه میکنید بینا ایشانند آنانکه کافر شدند

وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ

و باز داشتند شمارا از مسجد الحرام و قربانیرا باز داشته شده از اینکه برسد بجایش و اگر نه مردانی مؤمن و زنان

مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

مؤمنه که نمیشناختید ایشانرا که پامال میکردید بکشتن ایشانرا پس میرسید بشما از ایشان عاری بدون علم تا داخل گرداند خدا در رحمتش آنرا که میخواهد

لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ

اگر جدا شده بودند هرآینه عذاب میکردیم آنانرا که کافر شدند از ایشان عقوبتی پر درد هنگامیکه گردانیدند آنانکه کافر شدند در دلهاشان تعصب

حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى

تعصب جاهلیت پس فرو فرستاد خدا آرامشش را بر رسولش و بر گروندگان و لازم گردانید ایشانرا کلمهٔ تقوی

وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا

و بودند سزاوارتر بآن و اهل آن و باشد خدا بهمه چیزی دانا بتحقیق راست نمود خدا برسولش آن خوابرا

بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ

بحق که هرآینه داخل خواهید شد البسته مسجد الحرام را اگر خواسته باشد خدا ایمنان تراشندگان سرهاتانرا و کوتاه کنندگان موی نه خواهید ترسید

فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى

پس دانسته بود آنچه را ندانسته بودید پس گردانید از پیش آن فیروزی نزدیک اوست که فرستاد رسولش را با هدایت

وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ

و دین حق تا غالب سازدش بر دین همه اش و کافی باشد خدا شاهد محمد (صلی الله علیه وآله) رسول خداست و آنانکه

مَعَهُ أَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَ

با اویند سخت اند بر کافران رحیم اند میان خود بینی ایشانرا رکوع کنندگان سجود کنندگان که جویند فضلی از خدا و

رِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ وَمَثَلُهُمْ فِي

خوشنودی علامتشان در رویهای ایشانست از نشان سجده اینست صفتشان در توریة و صفتشان در

الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْـَٔهُ فَـَٔازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ

انجیل چون کشتی که برآورد سبزه نورسته تازکش پس قوی کرد آنرا پس سطبر شد پس ایستاد بر ساقهایش که بشگفت میآورد زارعانرا تا بخشم آرد

بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّأَجْرًا عَظِيمًا ٢٩

بایشان کافرانرا وعده داده خدا آنانراکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از ایشان آمرزش و پاداش بزرگ

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِيَ عَشْرَةَ آيَةً

ركوعها ٢ كلماتها ٣٤٣ حروفها ١٤٧٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ای آنکسانیکه ایمان آوردید پیشی نگیرید میانه دو دست خدا و رسولش و بترسید از خدا بدرستیکه خدا شنوای داناست

١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ

ای آنکه ایمان آوردید بلند مسازید آوازهاتانرا بالای آواز پیغمبر و بلند خطاب مکنید مراورا در گفتار

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ٢ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

چون بلند گفتن برخی از شما مر برخی را که ناچیز شود کردارهاتان و شما نمیدانید بدرستیکه آنانکه پست میسازند

أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّأَجْرٌ

آوازهاشانرا نزد رسولخدا ایشان آنانندکه آزمود خدا دلهاشانرا برای پرهیزکاری برای ایشانست آمرزش و مزدی

عَظِيمٌ ٣ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ٤ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا

بزرگ بدرستیکه آنانکه ندا میکنند ترا از پشت حجرها اکثر ایشان نمییابند بعقل و اگر ایشان صبر کنند

حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ جَآءَكُمْ
تا بیرون آئی بایشان هرآینه باشد بهتر برای ایشان و خدا آمرزنده مهربانست ای آنکسانیکه ایمان آورده‌اید اگر آورد بشما

فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْۤا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًۢا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ﴿٦﴾ وَاعْلَمُوْۤا
فاسقی خبری پس تفتیش کنید مبادا آسیب رسانید گروهی را بنادانستگی پس شوید بر آنچه کردید پشیمانان و بدانید

اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ۚ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ
که در میان شماست پیغمبر خدا اگر اطاعت میکرد شما را در بسیاری از امر هرآینه هلاک شده بودید ولیکن خدا محبوب گردانید بشما ایمان را

وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ۚ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ
و آراسته کرد آنرا در دلهای شما و ناخوش گردانید بشما کفر را و فسق را و نافرمانیرا آنها ایشانند راه صواب یافتگان

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٨﴾ وَاِنْ طَآئِفَتٰنِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا ﴿٧﴾
تفضلی از خدا و نعمتی و خداست دانای درست کردار و اگر دو گروه از مؤمنان کارزار کنند باهم

فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْۢ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِيْ تَبْغِيْ حَتّٰى تَفِيْٓءَ اِلٰۤى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ
پس اصلاح کنید میان آندو تا پس اگر ستم کند یکی از آندو بر دیگری پس کارزار کنید با آنکه ستم میکند تا رجوع نماید بامر خدا پس اگر

فَآءَتْ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿٩﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ
رجوع نمود پس اصلاح کنید میان ایشان براستی و عدالت کنید بدرستیکه خدا دوست دارد عدالتکاران را جز این نیست که مؤمنان برادرانند

فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٠﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ
پس اصلاح کنید میان برادران تان و پرهیز کنید از خدا باشد که شما رحمت کرده شوید ای آنکسانیکه ایمان آوردید نباید که استهزا کنند

مِّنْ قَوْمٍ عَسٰۤى اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰۤى اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْۤا
قومی بقومی شاید که بوده باشند بهتر از ایشان و نه زنانی بازنانی شاید که باشند بهتر از ایشان و عیب مکنید

اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ۗ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ
خودها تان را و بد مخوانید بلقبها بد نامی هست فسق بعد از ایمان و آنکه توبه نکند پس آنگروه

هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿١١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ ۚ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَّلَا
ایشانند ستمکاران ای آنکسانیکه ایمان آوردید اجتناب کنید بسیاری از گمان را بدرستیکه بعضی از گمان گناهست و

تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ

تفحص عیوب مکنید وغیبت مکنید بعضیتان بعضی را آیا دوست میدارد یکی از شما که بخورد گوشت برادرش را مرده پس خوش ندارید

وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَ

و بپرهیزید از خدا بدرستیکه خدا توبه پذیر مهربانست ای مردمان بدرستیکه ما آفریدیم شمارا از مذکری و مونثی و

جَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

گردانید شمارا شعبه‌ها و قبیله‌ها تا بشناسید یکدیگررا بدرستیکه گرامیترین شما نزد خدا پرهیزکارترشماست بدرستیکه خدا دانای

خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَٰكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي

آگاهست گفتند آن بادیه‌نشینان که گرویدیم بگو ایمان نیاورده‌اید ولیکن بگوئید که اسلام آوردیم و هنوز داخل نشده ایمان در

قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

دلهای شما و اگر اطاعت کنید خدا و رسولش را کم نگرداند شمارا از کردارهاتان چیزیرا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

جز این نیست که مؤمنان آنانند که گرویدند بخدا و رسولش پس شک نکردند و جهاد کردند بمالهاشان و نفسهاشان

فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ

در راه خدا آنگروه ایشانند راستگویان بگو آیا آگاهی میدهید خدارا بکیشتان و خدا

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ

میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بهمه چیز داناست منت مینهند بر تو

أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ

که اسلام آوردند بگو منت مگذارید بر من اسلامتانرا بلکه خدا منت میگذارد بر شما که هدایت کرد شمارا برای ایمان

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

اگر هستید راستگویان بدرستیکه خدا میداند پنهان آسمانها و زمین را و خدا بیناست بآنچه میکنید

سورة ق مكية وهي خمس وأربعون آية

[illegible]

حروفها ١٤٧٤ — كلماتها ٣٧٥ — ركوعها ٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ① بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا

بقرآن بزرگوار بلکه عجب داشتند که آمد ایشانرا بیم کننده از ایشان پس گفتند کافران که این

شَيْءٌ عَجِيْبٌ ② ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌۢ بَعِيْدٌ ③ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ

چیزیست عجیب آیا چون بمیریم و بشویم خاک آن بازگشتیست دور تحقیق دانسته‌ایم آنچه کم میکند زمین از ایشان

وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ④ بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ مَّرِيْجٍ ⑤ اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا اِلَى

و نزد ماست کتابی نگاهدارنده بلکه تکذیب نمودند حق را چون آمد ایشانرا پس ایشانند در امری مضطرب آیا پس نگریستید بسوی

السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ⑥ وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا

آسمان بالای ایشان چگونه بنا کرده‌ایم آنرا و آراسته‌ایم آنرا و نیست مر آنرا هیچ شکافها و زمین کشش داده‌ایم آنرا

وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ⑦ تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ

و افکندیم در آن کوههای استوار و رویانیدیم در آن از هر صنفی خوش آینده برای بینائی و پند مر هر بنده بازگشت کننده را

⑧ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ⑨ وَالنَّخْلَ بٰسِقٰتٍ

و فرو فرستادیم از آسمان آب را برکت داده شده پس رویانیدیم بآن بوستانها و دانهٔ درویده شونده و درخت خرمای بلند

لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ⑩ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ⑪ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ

مر آنراست شکوفه در هم رسته روزی برای بندگان و زنده گردانیدیم بآن بلدهٔ مرده را همچنین است بیرون آمدن تکذیب کرد پیش از ایشان

قَوْمُ نُوْحٍ وَّاَصْحٰبُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ⑫ وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوْطٍ ⑬ وَّاَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ

قوم نوح و اصحاب رس و ثمود و عاد و فرعون و برادران لوط و اصحاب ایکه

وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ⑭ اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ

و قوم تبع همگی تکذیب نمودند رسولانرا پس لازم شد وعیدم آیا پس ناتوان شدیم بآفریدن نخست بلکه ایشان در شکند از

خَلْقٍ جَدِيْدٍ ⑮ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ

آفریدن نو و بتحقیق آفریدیم انسانرا و میدانیم آنچه را وسوسه میکند بآن نفسش و ما نزدیکتریم باو

مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ
از رگ گردن هنگامیکه فرا گیرند آن دو فرا گیرنده که از راست و از چپ نشسته بیرون نیفکند از

مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ
هیچ سخنی جز که نزد اوست نگهبانی آماده و آمد بیهوشی مرگ بحق اینست آنچه بودی که از آن

تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾
یکسو میشدی و دمیده شد در صور اینست روز وعید و آمد هر نفسی با اوست راننده و شاهدی

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ
بتحقیق بودی در بیخبری از این پس برداشتیم از تو پرده ترا پس دیده ات امروز تیز است و گفت

قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ
رفیقش اینست آنچه نزد من آماده است بیندازید در جهنم هر ناسپاس عناد کننده منع کننده مر خیر را تعدی کننده شک آرنده

﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا
آنکه گردانید با خدا الهی دیگر پس بیندازیدش در عذاب سخت گفت رفیقش پروردگارا

أَطْغَيْتُهُ وَلَٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ
طاغی نکردم اورا ولیکن بود در گمراهی دور گفت نزاع مکنید نزد من و بتحقیق پیش فرستادم بسوی شما

بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ
وعید را تغییر داده نمیشود سخن نزد من و نیستم من ستمکار مر بندگان را روزیکه گوئیم مر دوزخ را

هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَٰذَا مَا
آیا پر شدی و گوید آیا هیچ زیادتی هست و نزدیک کرده شد بهشت برای پرهیزکاران نه دور اینست آنچه

تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا
وعده کرده میشدید برای هر بازگشت کننده نگاهدارنده آنکه ترسید از خدای بخشنده بپنهانی و آمد با دلی بازگشت نماینده داخل شوید در آن

بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
بسلامتی اینست روز جاودانی مر ایشانراست آنچه خواهند در آن و نزد ماست زیادتی و بسیار هلاک گردانیدیم پیش از ایشان

[illegible]

مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُم بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ

از قرنی که آنها سخت‌تر بودند از ایشان در قوت پس راه انداختند در بلدها آیا هیچ بود گریزگاهی بدرستیکه در این هر آینه پندیست

لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

برای آنکه باشد مراورا دلی یا انداخت گوش را و او باشد شاهد و بتحقیق آفریدیم آسمانها و زمین را

وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

و آنچه میان آندوتاست در شش روز و مس نکرد ما را هیچ تعبی پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح کن بستایش

رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ

پروردگارت پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب و از شب پس تسبیح کن او را و عقبهای سجود و بشنو

يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

روزیکه ندا میکند نداکننده از جائی نزدیک روزیکه می‌شنوند فریاد را براستی آنست روز بیرون آمدن

﴿٤٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ

بدرستیکه ما زنده میکنیم و میمیرانیم و بسوی ماست بازگشت روزیکه شکاف خورد زمین از ایشان شتابندگان آن حشریست

عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

برای ما آسان ما داناتریم آنچه میگویند و نیستی تو برایشان تسلط دارنده پس پند ده بقرآن کسیکه میترسد از وعید من

سورة الذاريات مكية وهي ستون آية

حروفها ١٥٠٠ — كلماتها ٣٦٠ — ركوعها ٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾ فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ﴿٤﴾

بپراکنده کنندگان پراکنده کردنی پس بردارندگان بار را پس روندگان بآسانی پس قسمت کنندگان امر را

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ إِنَّكُمْ لَفِي

که بدرستیکه آنچه وعده داده میشوید هر آینه راستست و بدرستیکه جزا هر آینه واقعست باسمان صاحب زینتها یا راهها که بدرستیکه شما هر آینه در

[illegible]

قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ

در گفتاری مختلف | برگردانیده میشود ازاو آنکه برگردانیده شد | کشته شدند دروغگویان | آنانیکه ایشانند در فرورفتگی جهل

سَاهُونَ ﴿١١﴾ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ

بیخبران | میپرسند کی باشد روز جزا | روزیکه ایشان بر آتش عذاب کرده میشوند | بچشید عذابتانرا

هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ

این است که بودید شما آنرا بشتاب میخواستید | هر آینه پرهیزکاران در باغها و چشمه سارها اند | فراگیرندگان آنچه داد ایشانرا

رَبُّهُمْ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَسْحَارِ

پروردگارشان که ایشان بودند پیش ازآن نیکوکاران | بودند که اندکی از شب خواب میکردند | و در سحرها

هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾

ایشان آمرزش میخواستند | و بود در اموالشان بهره برای سوال کننده و محروم | و در زمین آیتهاست برای یقین کنندگان

وَفِي أَنفُسِكُمْ ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ

و در خودهاتان آیا پس نمی بینید | و در آسمانست روزی شما و آنچه وعده کرده میشوید | پس بپروردگار آسمان

وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

و زمین که آن هرآینه حق است مثل آنکه شما سخن میگوئید | آیا آمد ترا حکایت مهمانان ابراهیم گرامی داشتگان

﴿٢٤﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ

هنگامیکه داخل شدند براو پس گفتند سلاما | گفت سلام گروهی ناشناختگان | پس نهانی رفت بسوی کسانش پس آورد

بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ

گوساله فربه | پس نزدیک ساخت آنرا بایشان گفت آیا نمیخورید | پس برداشت نهانی از ایشان ترسی گفتند مترس

وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

و مژده دادند اورا به پسری دانا | پس شروع کرد زنش در فریاد پس زد بر رویش و گفت پیرزنی نازاینده ام

قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾ ۞ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾

گفتند همچنین فرموده پروردگارت که او است درستکار دانا | گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان

※ فوائد القرآن ※

قَالُوٓا۟ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ
گفتند بدرستیکه ما فرستاده شدیم بگروهی گنهکاران تا فرستیم برایشان سنگی از گل نشان کرده شده نزد پروردگارت

لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ ٱلْمُسْلِمِينَ
برای اسرافکاران پس بیرون کردیم آنکه بود درآن از مؤمنان پس نیافتیم درآن جز خانهٔ از مسلمانان

﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَآ ءَايَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِى مُوسَىٰٓ إِذْ أَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
و واگذاشتیم درآن علامتی از برای آنانکه میترسند از عذاب دردناک و در موسی هنگامیکه فرستادیم اورا بسوی فرعون

بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِۦ وَقَالَ سَٰحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَٰهُمْ
با حجت واضح پس گردید بیکسویش وگفت جادوگریست یا دیوانه پس گرفتیم اورا و لشکرهایش را پس درافکندیم ایشانرا

فِى ٱلْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِى عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلرِّيحَ ٱلْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِن شَىْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ
در دریا و او بود ملامت آورنده و در عاد هنگامیکه فرستادیم برایشان باد بی نفع نمیگذاشت هیچ چیزرا که میگذشت برآن

إِلَّا جَعَلَتْهُ كَٱلرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِى ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا۟ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا۟ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ
مگر میگردانیدش چون پوسیده ریزه ریزه شده و در ثمود هنگامیکه گفته شد مرایشانرا که برخوردید تا وقتی پس سرکشیدند از فرمان پروردگارشان پس گرفتشان

ٱلصَّٰعِقَةُ وَهُمْ يَنظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا ٱسْتَطَٰعُوا۟ مِن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا۟ مُنتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ
صاعقه وایشان مینگریستند پس نتوانستند هیچ برخاستنی ونبودند انتقام کشندگان و قوم نوح

مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَٱلسَّمَآءَ بَنَيْنَٰهَا بِأَيْي۟دٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَٱلْأَرْضَ
از پیش بدرستیکه ایشان بودند گروهی بیرون رفتگان از فرمان و آسمانرا بنا کردیمش بقوت وبدرستیکه ما هر آینه وسعت دهندگان و زمین

فَرَشْنَٰهَا فَنِعْمَ ٱلْمَٰهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِن كُلِّ شَىْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾
گستردیم آنرا پس خوب گسترانندگانیم و از هر چیزی آفریدیم دو صنف باشد که شما پند گیرید

فَفِرُّوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ إِنِّى لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ إِنِّى لَكُم مِّنْهُ
پس بگریزید بسوی خدا بدرستیکه من مرشمارا ازاو بیم کننده آشکارم و مگردانید با خدا الهی دیگر بدرستیکه من مرشمارا ازاو

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾ كَذَٰلِكَ مَآ أَتَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا۟ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾
بیم کننده آشکارم همچنین نیامد آنانکه پیش از ایشان بودند هیچ رسولی مگر گفتند جادوگریست یا دیوانه

أَتَوَاصَوْا بِهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ

آیا وصیت کرده اند بدان با یکدیگر بلکه ایشان گروهی زیاده روان پس اعراض کن از ایشان پس نباشی تو ملامت کرده شده و پند ده بدرستیکه پند

تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ

سود میدهد مؤمنان را و نیافریدیم جن و انس را مگر برای آنکه پرستند مرا یا بشناسند مرا نمیخواهم از ایشان هیچ روزی

وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا

و نمیخواهم که اطعام کنند مرا بدرستیکه خدا اوست روزی دهنده صاحب قوت قوی پس بدرستیکه مر آنان را که ظلم کردند نصیبست

مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

مانند نصیب یاران ایشان پس نباید که بشتاب خواهند از من پس وای بر آنانکه کافر شدند از روز شان که وعده داده میشوند

سورة الطور مكية وهي تسع وأربعون آية

حروفها ١٥٠٠ كلماتها ٣١٢ ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

قسم بطور و کتاب نوشته شده در ورقی یا در پوستی گشوده شده و بیت معمور و سقف بلند برافراشته شده

﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

و دریای پر یا برافروخته بدرستیکه عذاب پروردگار تو هر آینه واقع شدنیست نباشد مر او را از دفع کننده روزیکه موج زند آسمان موج زدنی

﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾

و روان شوند کوهها روان شدنی پس وای روزی چنین بر تکذیب کنندگانی که ایشانند در گفتگوی که بازی میکنند

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾ أَفَسِحْرٌ هَٰذَا

روزیکه بزجر انداخته شوند در آتش دوزخ انداختنی اینست آتشی که بودید ازرا تکذیب میکردید آیا پس سحر است این

أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا

یا شما نمی بینید درآورید درآن پس خواه صبر کنید یا صبر نکنید یکسانست بر شما جزا داده نمیشوید مگر آنچه را

فوائد القرآنیه * در ثواب سوره ... از امام محمد باقر علیه السلام ... است که ... حق تعالی ... * والطور ... کوهی که در بیت المقدس ... کتاب مسطور ... فی رق منشور ... البیت المعمور ... در آسمان ...

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿۱۷﴾ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ

بر دید که میکردید بدرستیکه پرهیزکاران در بهشتی و نعمتی اند متنعمان بآنچه داد ایشانرا پروردگارشان نگاه داشت ایشانرا پروردگار ایشان

عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۱۸﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ

از عذاب دوزخ بخورید و بیاشامید گوارا بآنچه بودید که میکردید تکیه زدگان بر سریرهای بهم پیوسته

وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿۲۰﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

و جفت گردانیم ایشانرا با حوران فراخ چشم و آنانکه ایمان آوردند و پیروی کردند ایشانرا اولادشان بایمان در رسانیم بایشان اولادشانرا

وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿۲۱﴾ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ

و کم نکردانیم ایشانرا از کردارشان هیچ چیزی هر مردی بآنچه کرده در گروهست و زیاده عطا کنیم ایشانرا میوه

وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿۲۲﴾ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿۲۳﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ

و گوشت از آنچه خواهش دارند میگیرند از هم در آنجا جامی که نه لغوی در آنست و نه گناه کردن و گردش میکند بر ایشان

غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿۲۴﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۲۵﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا

غلامان که مر ایشانراست گویا که آنها مروارید در صدف نگهداشته اند و روی آوردند بعضیشان بر بعضی میپرسند از یکدیگر میگفتند بدرستیکه بودیم

قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿۲۶﴾ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿۲۷﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ

پیشتر در کسانمان ترسندگان پس منت نهاد خدا بر ما و نگاهداشت ما را از عذاب آتش نفوذ کننده بدرستیکه ما بودیم از پیش که میخواندیم او را

إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿۲۸﴾ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿۲۹﴾ أَمْ يَقُولُونَ

بدرستیکه او اوست نیکی کننده مهربان پس پند ده پس نیستی تو بنعمت پروردگارت غیب گوی بدون وحی و نه دیوانه بلکه میگویند

شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿۳۰﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿۳۱﴾ أَمْ تَأْمُرُهُمْ

شاعریست که انتظار میبریم باو حادثهٔ روزگار را بگو منتظر باشید پس بدرستیکه من با شما از منتظرانم یا امر میکنند ایشانرا

أَحْلَامُهُمْ بِهَٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿۳۲﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾ فَلْيَأْتُوا

خردهاشان باین یا ایشانند گروهی زیاده روان یا میگویند بر بافت آنرا بلکه ایمان نمی آورند پس باید بیاورند

بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿۳۴﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿۳۵﴾ أَمْ خَلَقُوا

کلامی مانند آن اگر هستند راستگویان آیا آفریده شدند از غیر چیزی یا ایشانند آفرینندگان یا آفریدند

[illegible]

السموٰت والارض بل لا يوقنون ﴿٣٦﴾ ام عندهم خزائن ربك ام هم المصيطرون ﴿٣٧﴾
آسمانها و زمین را بلکه یقین نمیکنند یا نزد ایشانست خزینهای پروردگار تو یا ایشانند تسلط دارندگان

ام لهم سلم يستمعون فيه فليأت مستمعهم بسلطان مبين ﴿٣٨﴾ ام له البنات ولكم
یا مرایشانرا است نردبانی که گوش میکنند در آن پس باید که بیاورد شنونده ایشان حجتی واضح یا مراورا است دختران و مرشماراست

البنون ﴿٣٩﴾ ام تسئلهم اجرا فهم من مغرم مثقلون ﴿٤٠﴾ ام عندهم الغيب فهم يكتبون
پسران یا میخواهی از ایشان مزدی پس ایشان از الزام تاوان گرانباران یا نزد ایشانست غیب پس ایشان مینویسند

﴿٤١﴾ ام يريدون كيدا فالذين كفروا هم المكيدون ﴿٤٢﴾ ام لهم اله غير الله سبحان الله
یا اراده دارند مکری پس آنانکه کافر شدند ایشانند مکر کرده شدگان یا مرایشانرا است الهی جز خدا منزه است خدا

عما يشركون ﴿٤٣﴾ وان يروا كسفا من السماء ساقطا يقولوا سحاب مركوم ﴿٤٤﴾ فذرهم
از آنچه شرک میآورند و اگر ببینند پاره از آسمان فرود آینده گویند ابریست برهم نشسته پس واگذار ایشانرا

حتى يلاقوا يومهم الذي فيه يصعقون ﴿٤٥﴾ يوم لا يغني عنهم كيدهم شيئا ولا هم
تا ملاقات کنند روزشانرا که در آن هلاک گردانیده شوند بصاعقه روزیکه کفایت نکند از ایشان مکرشان چیزیرا و نه ایشان

ينصرون ﴿٤٦﴾ وان للذين ظلموا عذابا دون ذلك ولكن اكثرهم لا يعلمون ﴿٤٧﴾ واصبر لحكم
یاری کرده شوند و بدرستیکه برای آنهاکه ستم کردند عذابیست بیش از آن ولیکن اکثر ایشان نمیدانند و صبر کن مرحکم

ربك فانك باعيننا وسبح بحمد ربك حين تقوم ﴿٤٨﴾ ومن الليل فسبحه وادبار النجوم ﴿٤٩﴾
پروردگارت را پس تو ای بعین عنایت ما و تسبیح کن بستایش پروردگارت وقتی که برخیزی و از شب پس تسبیح گویش و در پشت کردن ستارها

سورة النجم مكية وهي اثنان وستون اية

حروفها ١٤٠٥ كلماتها ٣٦٠ ركوعها ٣

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان

والنجم اذا هوى ﴿١﴾ ما ضل صاحبكم وما غوى ﴿٢﴾ وما ينطق عن الهوى ﴿٣﴾ ان هو الا
قسم بستاره چون فرود شود یا برآید گمراه نشد صاحب شما و براه باطل نرفت و سخن نمیکند از خواهش نفس نیست آن مگر

(بیان مردم) از دم و باصبا از زمین و بحر به
از شب بیست کند کسی که بود به بیان
سوره والنجم را در سه روز بخواند
مکرر است کرم او داد در بیا
بیرون است از حضرت صادق
در ثواب الاعمال بسیاری بیان
(ثواب القرائة)
باد در مقام ابراهیم تقدیم شده *
در وقت قیام از مجلس اطلاق
بکردن ... در تسبیح کنی
تخلف المیعاد بمی فی السماء
والارض باشد انگشت
السموات

وَحْيٌ يُوحَىٰ ④ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑤ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ⑥ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑦ ثُمَّ

وحی کرده میشود آموخت او را سخت قوای صاحب توانائی پس راست ایستاد و او بود بر افق برتر پس

دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑧ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑨ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑩ مَا كَذَبَ

نزدیک آمد پس نزدیکتر شد پس بود قدر دو کمان یا نزدیکتر پس وحی کرد به بنده اش آنچه وحی کرد تکذیب نکرد

الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ⑪ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ⑫ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ⑬ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ

دل آنچه را دید آیا پس مجادله میکنید با او بر آنچه میبیند و بتحقیق دیدش بار دیگر نزد سدرة المنتهی

⑭ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ⑮ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ⑯ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ⑰

که نزد آنست بهشت آرامگاه هنگامیکه پوشید سدره را آنچه پوشید نگردید بجانبی چشم و تجاوز از حد ننمود

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ⑱ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ⑲ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ

بتحقیق دید از آیتهای پروردگارش که بود بزرگ پس خبر دهید از لات و عزی و منات سیمی که دیگر است

⑳ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ㉑ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ㉒ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا

آیا مر شما راست مذکر و مر او راست مؤنث این اکنون بخش کردنی است مخالف عدالت نیست آن جز نامهائی که نام کردید آنها را

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۖ وَ

شما و پدرانشان فرو نفرستاد خدا بآن هیچ حجتی پیروی نمیکنند مگر گمان را و آنچه را خواهش دارد نفسهاشان

لَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ㉓ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ㉔ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ㉕ وَكَمْ

و بتحقیق آمد ایشانرا از پروردگارشان هدایت آیا مر انسان راست آنچه آرزو میکند پس مر خدا راست آنجهان و اینجهان و بسیاری

مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ

از فرشته در آسمانهاست که کفایت نمیکند شفاعت کردنشان چیزی مگر از بعد آنکه اذن دهد خدا برای کسیکه خواهد و خوشنود شود

㉖ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنْثَىٰ ㉗ وَمَا لَهُمْ بِهِ

بدرستیکه آنانکه ایمان نمی آورند بآخرت هر آینه نام مینهند ملائکه را نام نهادن مؤنث و نیست مر ایشانرا بآن

مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ㉘ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ

هیچ دانشی پیروی نمیکنند مگر گمان را و بدرستیکه گمان کفایت نمیکند از حق چیزی را پس اعراض کن از آنکه روی گردانید

[illegible]

عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۞٢٩ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ

از ذکر ما و نخواست جز زندگانی دنیا را آنست منتهای رسیدنشان از دانش بدرستیکه پروردگار تو او داناتر است بآنکه

ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ۞٣٠ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ

گمشد از راهش و او داناتر است بآنکه هدایت یافت و مر خداراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا جزا دهد

الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنٰى ۞٣١ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبٰٓئِرَ

آنانرا که بدی کردند بآنچه کردند و جزا دهد آنانرا که خوبی کردند بخوبی آنانکه اجتناب مینمایند از کبیره های

الْإِثْمِ وَالْفَوٰحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ

گناه و کارهای زشت مگر صغیره بدرستیکه پروردگار تو فراخ آمرزش است او داناتر است بشما هنگامیکه پدید آورد شمارا از زمین

وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهٰتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ۞٣٢ أَفَرَءَيْتَ

و هنگامیکه شما بودید اطفال رحم در شکمهای مادرانتان پس پاک مشمارید نفسهاتانرا او داناتر است بآنکه پرهیزکار شد آیا پس دیدی

الَّذِي تَوَلّٰى ۞٣٣ وَأَعْطٰى قَلِيلًا وَّأَكْدٰى ۞٣٤ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ۞٣٥ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي

کسیرا که روی گردانید و داد اندکی و امساک نمود آیا نزد او هست علم غیب پس او میبیند آیا خبر کرده نشد بآنچه در

صُحُفِ مُوسٰى ۞٣٦ وَإِبْرٰهِيمَ الَّذِي وَفّٰى ۞٣٧ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ أُخْرٰى ۞٣٨ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ

صحیفه های موسی است و ابراهیم که تمام ادا کرد که برنمیدارد بردارنده بار گناه دیگریرا و آنکه نیست مر انسانرا

إِلَّا مَا سَعٰى ۞٣٩ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرٰى ۞٤٠ ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَآءَ الْأَوْفٰى ۞٤١ وَأَنَّ إِلٰى رَبِّكَ

جز آنچه کوشش نمود و آنکه سعیش بزودی دیده خواهد شد پس جزا داده بر آن جزای تمامتر و آنکه بسوی پروردگار تو است

الْمُنْتَهٰى ۞٤٢ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكٰى ۞٤٣ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۞٤٤ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ

نهایت کارها و آنکه بدرستیکه او خندانید و گریانید و آنکه او میرانید و زنده گردانید و آنکه او آفرید دو صنف مذکر

وَالْأُنْثٰى ۞٤٥ مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنٰى ۞٤٦ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرٰى ۞٤٧ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنٰى وَأَقْنٰى

و مؤنث از نطفه چون ریخته شد و آنکه براوست پدید کردن دیگر و آنکه او غنی گردانید و سرمایه داد

۞٤٨ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ۞٤٩ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولٰى ۞٥٠ وَثَمُودَا فَمَا أَبْقٰى ۞٥١ وَقَوْمَ

و اوست پروردگار ستاره شعری و آنکه او هلاک گردانید عاد نخستین را و ثمود را پس باقی نگذاشت و قوم

نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿۵۲﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿۵۳﴾ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ﴿۵۴﴾

نوح را از پیش به درستیکه ایشان بودند ایشان ستمکارتر و طاغی‌تر و زیر و زبر شده‌ها را (شهرها) فرو افکند پس پوشانید آنرا آنچه پوشانید

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿۵۵﴾ هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ﴿۵۶﴾ أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ﴿۵۷﴾ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارت شک میآری این بیم کننده‌ایست از جنس بیم کنندگان نخستین نزدیک شد آن نزدیک شونده نیست مر او را از غیر خدا

كَاشِفَةٌ ﴿۵۸﴾ أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿۵۹﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿۶۰﴾ وَأَنتُمْ سَامِدُونَ ﴿۶۱﴾

دفع کننده آیا پس از این سخن تعجب میکنید و میخندید و نمیگریید و شمائید غافلان پس سجده کنید مر خدا را و بپرستید

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿۶۲﴾

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

حروفها ۱۴۲۲ — کلماتها ۳۴۲ — رکوعها ۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ﴿۱﴾ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿۲﴾

نزدیک شد قیامت و شکافته شد ماه و اگر ببینند آیتی روی گردانند و گویند سحریست همیشگی

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿۳﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّنَ الْأَنبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿۴﴾

و تکذیب کردند و پیرو شدند خواهشهاشان را و هر امری قرارگیرنده است و بتحقیق آمد ایشان را از اخبار آنچه در آنست منع شدن

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿۵﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكُرٍ ﴿۶﴾ خُشَّعًا

حکمتی است کامل پس سود نبخشد بیم دادن پس اعراض کن از ایشان روزیکه میخواند خواننده بسوی چیزی ناخوش داشته فروافتاده

أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿۷﴾ مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ

چشمهاشان بیرون آیند از قبرها گویا ایشانند ملخ پراکنده بشتاب روندگان بسوی آن خواننده گویند

الْكَافِرُونَ هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿۸﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

کافران که این روزیست دشوار تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه‌ایست و زجر کرده شد

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرْ ﴿۱۰﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿۱۱﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ

پس خواند پروردگارش را بدرستیکه من مغلوبم پس انتقام بکش پس گشودیم درهای آسمان را بآبی سخت ریزنده و روان کردیم از زمین

ثواب قرائت — در ثواب الاعمال و مجمع البیان از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که سوره اقتربت را بخواند [illegible]

عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا

چشمه‌ها پس بهم پیوست آب بر کاری که بتحقیق قرار داده شده بود و برداشتیم آنرا بر صاحب تخته‌ها و میخهائی که میرفت بنگاهداشت ما

جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي

جزا برای کسیکه بود انکار کرده شده و بتحقیق گذاشتیم آنرا آیتی پس آیا هست هیچ پندگیرنده پس چگونه بود عذابم

وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ

و بیم دادنم و بتحقیق آسان کردیم قرآنرا برای پند پس آیا هست هیچ پندگیرنده تکذیب نمودند عاد پس چگونه بود

عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ

عذابم و بیم دادنم بدرستیکه ما فرستادیم برایشان بادی پر خروش در روز شومی استمرار دارنده که میبرد مردم را که گویا ایشان

أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ

تنهای درخت خرما برکنده شده پس چگونه بود عذابم و بیم دادنم و بتحقیق آسان کردیم قرآنرا از برای پند پس آیا هست هیچ

مُدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

پندگیرنده تکذیب کردند ثمود بیم کننده گانرا پس گفتند آیا آدمی را که جنس ما است تنها پیروی کنیم اورا بدرستیکه ما آنگاه هر آینه در گمراهی و آتشیم

﴿٢٤﴾ أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ

آیا افگنده شد ذکر بر او از میان ما بلکه او دروغگوی است ناپسند بزودی خواهند دانست فردا که کیست دروغگوی

الْأَشِرُ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ

ناپسند بدرستیکه ما فرستادیم ناقه را فتنه مرایشانرا پس چشم در راه باش ایشانرا و صبر کن و آگاه کن ایشانرا که آب قسمت است

بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

میان ایشان هر حصه آبی حاضر کرده شده است پس خواندند یارشانرا پس گرفت شمشیر خود را پس پی کرد پس چگونه بود عذابم و بیم دادنم

﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ

بدرستیکه ما فرستادیم بر ایشان فریادی واحد پس گشتند مانند درخت خشک درهم ریخته و بتحقیق آسان کردیم قرآنرا از برای پند

فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ

پس آیا هست هیچ پندگیرنده تکذیب کردند قوم لوط بیم دهنده گانرا بدرستیکه ما فرستادیم برایشان تندبادی سنگریزه باش جز آل لوط

نَجَّيْنَاهُم بِسَحَرٍ ۞٣٤ نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَن شَكَرَ ۞٣٥ وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا
که نجات دادیم شان بسحر نعمتی از نزد ما همچنین پاداش میدهیم کسیرا که شکرگزاری نمود وبتحقیق ترسانید شان از گرفت ما

فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ۞٣٦ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ
پس مجادله نمودند بانچه ترسانیده شدند وبتحقیق جویای کام شدند اورا از مهمانهایش پس محو کردیم چشمهاشان پس بچشید عذابم را وبیم دادنم را

۞٣٧ وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ۞٣٨ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ۞٣٩ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
وبتحقیق آمد ایشانرا اول روز عذابی برقرار پس بچشید عذابم را وبیم دادنم را وبتحقیق آسان گردانیدیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ۞٤٠ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۞٤١ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
برای پندگرفتن آیا هست هیچ پندگیرنده وبتحقیق آمد آل فرعون را آنچه بآن انذار کرده میشود تکذیب کردند آیتهای ما را همه‌اش پس گرفتیم ایشانرا

أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ۞٤٢ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۞٤٣ أَمْ يَقُولُونَ
گرفتن غالبی توانا آیا کافران شما بهترند از ایشان یا مر شما راست امان‌نامه در کتابها یا میگویند

نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ۞٤٤ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ۞٤٥ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ
ما باهمیم انتقام کشندگان زود باشد که هزیمت داده شوند آن جمع وبرگردانیده شوند پشت بلکه قیامت وعده‌گاه ایشان وقیامت

أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ۞٤٦ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۞٤٧ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
سخت‌تر بلیه ناگزیر وتلخ‌تر بدرستیکه گنهکاران در گمراهی ودرآتشهای سوزانند روزی که کشیده میشوند در آتش بر رویهاشان

ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ۞٤٨ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۞٤٩ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۞٥٠
بچشید مس کردن دوزخرا بدرستیکه ما هرچیزی آفریدیم آنرا باندازه ونیست امرما مگر واحدی چون نگریستن بچشم شتاب

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ۞٥١ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۞٥٢ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ
وبتحقیق هلاک کردیم امثال شمارا پس آیا هست هیچ پندگیرنده وهرچیزی که کردند آنرا در کتابهاست وهر صغیر وکبیر

مُّسْتَطَرٌ ۞٥٣ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۞٥٤ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ۞٥٥
نوشته شده است بدرستیکه پرهیزکاران در بهشتها وانهارند در مجلس پسندیده نزد پادشاهی توانا

سُورَةُ الرَّحْمَٰنِ جَلَّ ذِكْرُهُ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

[illegible]

حروفها ۱۶۳۶ کلماتها ۳۵۱ رکوعها ۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الرَّحْمٰنُ ۝١ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ۝٢ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ۝٣ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝٤ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

خدای بخشاینده تعلیم داد قرآنرا آفرید انسانرا آموزانیدش بیان را آفتاب و ماه بحسابند

۝٥ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝٦ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝٧ اَلَّا تَطْغَوْا فِي

و ستاره و درخت یا گیاه سجود میکنند و آسمان بلند گردانیدش و قرار داد ترازو را که تعدی نکنید در

الْمِيزَانِ ۝٨ وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝٩ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ

میزان یا عدالت و بپا دارید سنجیدنرا بعدل و کم نکنید میزانرا و زمین فرو گسترد برای مردمان

۝١٠ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ۝١١ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝١٢ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ

در آنست میوه و درخت خرما صاحب غلافهای خوشه و دانه صاحب برگ و رستنی خوشبوی پس بکدام یک نعمتها

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝١٣ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝١٤ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ

پروردگار تانرا تکذیب میکنید آفرید انسانرا از گل خشکیده مانند سفال پخته و آفرید جن را از شعله بیدودی

مِنْ نَارٍ ۝١٥ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝١٦ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝١٧ فَبِاَيِّ

از آتش پس کدام یک نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب پس کدام یک

اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝١٨ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝١٩ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝٢٠

از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید روان کرد دو دریارا که بهم برسند میانشان حایلی است که زیادتی بهم نمیکنند

فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝٢١ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝٢٢ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید بیرون میآید از آن دو لؤلؤ و مرجان پس کدام یک از نعمتهای پروردگار

تُكَذِّبَانِ ۝٢٣ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ۝٢٤ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

تکذیب میکنید و مراو راست کشتیهای رونده در دریا چون کوهها پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب

۝٢٥ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝٢٦ وَيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ۝٢٧ فَبِاَيِّ

هر کس که بر آنست در معرض فناست و پاینده است ذات پروردگار تو صاحب جلال و گرامی داشتن است پس کدام یک

ثواب القرائة
در کتاب اعمال بروایت
از حضرت صادق علیه السلام
مذکور است که اگر کسی سوره الرحمن
بخواند و در هر فبای آلاء ربکما
تکذبان بگوید لا بشیء من
آلائک رب اکذب
[illegible] اگر خواننده باشد
[illegible] شهید مرده
باشد و در روز قیامت در جمع شهیدان
[illegible] از آن حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]

الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾ يَسْـَٔلُهُ مَن فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ
از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید سؤال میکنند از او هرکه در آسمانها وزمین است هر روز او در کاریست

﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ الآءِ رَبِّكُمَا
پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید زود باشد بپردازیم بشما ای دو گرانمایه نوع پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا

تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ
تکذیب میکنید ای جماعت جن وانس اگر توانستید که بگریزید بیرون روید از اطراف آسمانها

وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾
وزمین پس بیرون روید بیرون نتوانید رفت مگر بتسلط پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾
فرستاده بشود برشما شعله‌هائی از آتش ومس گداخته پس دفع نتوانید کرد پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾
پس چون چاک چاک گردد آسمان پس شود گلگون چون روغن زیت پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَن ذَنبِهِ إِنسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾ يُعْرَفُ
پس در آنروز پرسیده نشود از گناهش انسی ونه جنی پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید شناخته

الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾
گناهکاران بعلامتشان پس گرفته میشوند بموهای پیشانی وقدمها پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید

هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ الآءِ
اینست دوزخی که تکذیب مینمودند آنرا گناهکاران میگردند میانهٔ آن ومیانهٔ آب جوشان پس کدام یک از نعمتهای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا
پروردگارتانرا تکذیب میکنید وبرای کسیکه ترسید مقام پروردگارش دو بوستانست پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید صاحب

أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
انواع پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید در آندو دو چشمه است که جاری میباشند پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ ﴿٥١﴾
درآن دو تاهست از هر میوه دو صنف پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید تکیه میکنند بر فرشهائی که

بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ
آستر آنها از دیبای سطبر است و میوه چیدن آن دو بهشت نزدیکست پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید درآنهاست

قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾
فرو هشته چشمان که مس نکرده ایشانرا انسانی پیش از ایشان و نه جنی پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا
گویا آنها یاقوت و مروارید اند پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید آیا باشد پاداش نیکوکاری جز

الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
احسان پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید و از غیر آن دو تا دو بهشت هست پس کدام یک از نعمتهای پروردگار

تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ
تکذیب میکنید هر دو بر سیاهی زننده پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید در آن دو تا دو چشمه الیست هر دو برجوشنده

﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید درآن دو تا هست میوه و نخل و انار پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان

تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ
تکذیب میکنید درآنهاست خوب زنان نیکو پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید حوران پرده نشینند در خیمها

﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید مس نکرده ایشانرا انسان پیش از ایشان و نه جنی پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان

تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
تکذیب میکنید تکیه زنندگان بر بالشهای سبز و بساط قیمتی خوب پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید

﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ — سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَتِسْعُونَ آيَةً — ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾
افزون آمد نام پروردگار تو که صاحب بزرگی و کرمت است

گراو پروردگار کاری است * کاری بنا کند این آیه نازل شد گفت صد هزار دینار [illegible] نزول این آیه آورده اند که بیرون از نظر رحمت ببندد و در عذاب بلطف خود درد جمعی را بخواند و دیگری را [illegible] از درجت [illegible] از و دیر [illegible] حضرت ابن عباس [illegible] اورد و روایت کرد [illegible] [illegible] * در تکذیب [illegible] در نهایت [illegible] از دیس الهی

حروفها ١٧٠٣ — كلماتها ٣٧٨ — ركوعاتها ٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ① لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ② خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ③ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ

وقتی که بوقوع آمد آن بوقوع آمدنی نیست مر وقوعش را تکذیب کننده پست گرداننده است بلند گرداننده است وقتیکه حرکت داده شود زمین

رَجًّا ④ وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑤ فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنْبَثًّا ⑥ وَّكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ⑦

حرکت سخت و شکسته شود کوهها ریزه کردنی پس باشد ذره پراکنده و باشید اصناف سه گانه

فَأَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ⑧ وَأَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ مَا أَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ⑨

پس یاران جانب راست چه یاران جانب راست و یاران جانب چپ چه یاران جانب چپ

وَالسّٰبِقُوْنَ السّٰبِقُوْنَ ⑩ أُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُوْنَ ⑪ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ⑫ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِيْنَ

و پیش گرفتگان پیش روانند ایشانند نزدیک شدگان در بهشتهای ناز و نعمت گروهی از پیشینیان

⑬ وَقَلِيْلٌ مِّنَ الْأٰخِرِيْنَ ⑭ عَلٰى سُرُرٍ مَّوْضُوْنَةٍ ⑮ مُّتَّكِـِٔيْنَ عَلَيْهَا مُتَقٰبِلِيْنَ ⑯ يَطُوْفُ

و قلیلی از پسینیان با سریرهای بافته از زر و جواهر تکیه زنندگان بر آنها روبروی یکدیگر میگردند

عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ⑰ بِأَكْوَابٍ وَّأَبَارِيْقَ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ⑱ لَّا يُصَدَّعُوْنَ

بر ایشان پسران جاودانیان با قدحها و ابریقها و جامی از شراب جاری درد سر نمیکنند

عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُوْنَ ⑲ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُوْنَ ⑳ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ㉑ وَحُوْرٌ

از آن و نه از خود روند و میوه از آنچه اختیار کنند و گوشت مرغ از آنچه میخواهند و حوران

عِيْنٌ ㉒ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُوْنِ ㉓ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ㉔ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا

فراخ چشم چون امثال مروارید در پرده نگاهداشته پاداش بسبب آنکه بودند که میکردند نمیشنوند در آن لغوی و نه

تَأْثِيْمًا ㉕ إِلَّا قِيْلًا سَلٰمًا سَلٰمًا ㉖ وَأَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ مَا أَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ㉗ فِيْ سِدْرٍ

اسناد به گردنی مگر گفتن سلامی سلامی و یاران جانب راست چه یاران جانب راست در زیر سدر

مَّخْضُوْدٍ ㉘ وَّطَلْحٍ مَّنْضُوْدٍ ㉙ وَّظِلٍّ مَّمْدُوْدٍ ㉚ وَّمَآءٍ مَّسْكُوْبٍ ㉛ وَّفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ

بی خار و درخت مورد بر هم پیچیده و سایه همیشه کشیده شده و آب ریزان شده و میوه بسیاری

لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ ﴿٣٢﴾

نه گسسته شونده است و نه منع شده و فرشهای بالا برده شده که ما آفریدیم آنهارا آفریدنی پس گردانیدیمشان

أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِّأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ

باکره‌ها شیفته شوهر خود همسن برای یاران جانب راست گروهی از پیشینیانند و گروهی از پسینیان

﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِّن يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَّا بَارِدٍ

و یاران جانب چپ چه یاران جانب چپ در آتش نفوذ کننده اند و آب جوشان و سایه از دود سیاه نه سرد

وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

و نه پسندیده بدرستیکه آنها بودند پیش از این بناز و نعمت و بودند که اصرار مینمودند بر گناه بزرگ

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

و بودند که میگفتند آیا وقتیکه بمیریم و بشویم خاک و استخوانهای آیا ما برانگیخته شونده گانیم یا پدرانمان که پیشینیانند

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا

بگو بدرستیکه پیشینیان و پسینیان هر آینه جمعند تا وقتی مقرر تا روزی معلوم پس بدرستیکه شمائید ای

الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَآكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾

گمراهان تکذیب کنندگان هر آینه خورندگانید از درختی از زقوم پس پر کنندگانید از آن شکمها را

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ

پس آشامندگانید بر آن از آب جوشان پس آشامندگانید آشامیدن تشنه اینست مهمانی ایشان روز جزا ما

خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾

آفریدیم شما را پس چرا تصدیق نمیکنید آیا پس خبر دهید آنچه را که میریزید آیا شما میآفرینید آنرا یا مائیم آفرینندگان

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ

ما قرار دادیم میان شما مرگ را و نیستیم ما مغلوب بر اینکه بدل آریم امثال شما را و بیافرینیم شما را

فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ

در آنچه نمیدانید و بتحقیق دانستید آن آفرینش نخستین پس چرا تفکر نمیکنید آیا پس خبر دهید آنچه میکارید

٦٣ ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلزَّٰرِعُونَ ٦٤ لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَٰهُ حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

آیا شما میرویانید آنرا یا مائیم رویانندگان اگر خواهیم هرآینه گردانیم آنرا خشک پس گردیده تا تأسف خورده باشید

٦٥ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ٦٦ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ٦٧ أَفَرَءَيْتُمُ ٱلْمَآءَ ٱلَّذِى تَشْرَبُونَ ٦٨ ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ

ما تاوان زدگانیم بلکه ما بی بهرگانیم آیا پس خبر دهید آن آبی که میآشامید آیا شما فرود فرستادید آنرا

مِنَ ٱلْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنزِلُونَ ٦٩ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ٧٠ أَفَرَءَيْتُمُ

از ابر یا مائیم فرو فرستندگان اگر خواهیم گردانیم آنرا تلخ مزه پس چرا شکر نمیکنید آیا پس خبر دهید

ٱلنَّارَ ٱلَّتِى تُورُونَ ٧١ ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنشِـُٔونَ ٧٢ نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً

آتشی که برمیافروزید آیا شما آفریدید درختش را یا مائیم آفرینندگان ما گردانیدیم آنرا یادآوری

وَمَتَٰعًا لِّلْمُقْوِينَ ٧٣ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ٧٤ فَلَآ أُقْسِمُ بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ ٧٥ وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ لَّوْ

و مایه تعیش برای صاحبان قوت پس تسبیح گوی بنام پروردگارت که بزرگست پس سوگند یاد میکنم بمنازل ستارگان و هر آینه آن سوگندیست

تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٦ إِنَّهُۥ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ٧٧ فِى كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ ٧٨ لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ ٧٩

اگر میدانید بزرگ هر آینه آن قرآنیست گرامی در کتابی مستور مس نمیکنند آنرا مگر پاک گردیده شدگان

تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٨٠ أَفَبِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ٨١ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ

فرو فرستاده شده است از پروردگار جهانیان آیا پس باین کلام شما مداهنه میکنید و میگردانید روزی تانرا هر آینه شما

تُكَذِّبُونَ ٨٢ فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ ٨٣ وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ٨٤ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ

تکذیب میکنید پس چرا وقتی که میرسد بحنجره و شما در آن وقت می‌نگرید و ما نزدیکتریم بسوی او

مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ٨٥ فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ٨٦ تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ

از شما ولیکن نمی بینید پس چرا اگر هستید غیر جزا داده شوندگان برگردانید شما آنرا اگر هستید راستگویان

٨٧ فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ٨٨ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ٨٩ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ

پس اما اگر باشد از نزدیک شدگان پس راحتی است و روزی و بهشت با نعمت و اما اگر باشد از

أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ٩٠ فَسَلَٰمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ٩١ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ

یاران دست راست پس سلام مر ترا از یاران دست راست و اما اگر باشد از تکذیب کنندگان گمراهان

﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

پس پذیرایی است از آب جوشان و درآوردن در دوزخ بدرستیکه آن هر آینه آنست حق یقین پس تسبیح گوی بنام پروردگارت که بزرگست

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

حروفها ٢٤٧٦ كلماتها ٥٤٤ ركوعها ٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

تسبیح گفت مر خدا را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست عزیز حکیم مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین

يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ

زنده میکند و میمیراند و اوست بر همه چیز توانا اوست اول و آخر و ظاهر و باطن و اوست بهمه

شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ

چیز دانا اوست که آفرید آسمان و زمین را در شش روز پس مستوی شد بر عرش میداند

مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ

آنچه در شود در زمین و آنچه برآید از آن و آنچه فرو میفرستد از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و اوست با شما هر جا باشید

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾

و خدا بآنچه میکنید بیناست مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و بخدا بر گردانیده میشود امرها

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ آمِنُوا بِاللَّهِ

در میآورد شب را در روز و در میآورد روز را در شب و اوست دانا بذات سینه‌ها ایمان آرید بخدا

وَرَسُولِهِ وَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُم مُّسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَنفَقُوا لَهُمْ

و رسولش و انفاق کنید از آنچه گردانید شما را خلیفه گردانیده شده در آن پس آنانکه ایمان آوردند از شما و انفاق نمودند مر ایشان راست

أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ

اجری بزرگ و چیست مر شما را که ایمان نمیآورید بخدا و رسول میخواند شما را که ایمان آرید بپروردگارتان و بتحقیق گرفت

* [illegible] هو الاول [illegible] صلی الله علیه و آله و سلم * [illegible] ثواب القراءة [illegible]

مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ

پیمان از شما اگر هستید ایمان آورندگان او است آنکه فرو میفرستد بر بنده اش آیتهای واضح تا بیرون برد شمارا از

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ظلمتها بنور و بدرستیکه خدا است بشما هر آینه مهربان رحیم و چیست مر شمارا که انفاق نمیکنید در راه خدا

وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ

و مر خدا راست میراث آسمانها و زمین برابر نیست از شما آنکه انفاق کرد از پیش فتح و کارزار نمود آنها

أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا

بزرگترند در پایه از آنانکه انفاق کردند از پس و کارزار نمودند و همه را وعده داده خدا خوبی را و خدا بآنچه

تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

میکنید آگاه است کیست آنکه آنکس وام دهد خدارا وامی نیکو پس زیاده گرداند او را و مر او راست پاداش سودمند

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ

روزیکه بینی مردان باایمان و زنان باایمان که میشتابد نورشان پیش دستهاشان و بجانب راستشان بشارت شما امروز

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ

بهشتهاست که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها اینست آن کامیابی بزرگ روزیکه گویند

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ

مردان بانفاق و زنان بانفاق مر آنانرا که ایمان آوردند نظر کنید بما تا اقتباس نمائیم از نور شما گفته شد که برگردید بقفاتان

فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ

پس بجوئید نوری پس کشیده شد میانشان دیواری که مر او راست دری که باطنش در آنست رحمت و ظاهرش از پیش آنست

الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ

عذاب ندا کنند ایشانرا که آیا نبودیم با شما گویند آری و لیکن شما فریفتید خودهاتانرا و انتظار بردید

وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ

و شک آوردید و فریب داد شمارا فریب دهنده آرزوها تا آمد امر خدا و فریب داد شمارا بخدا فریب دهنده پس امروز گرفته نشود

مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ
از شما فدائی و نه از آنانکه کافر شدند جایگاه شماست آتش آن اولی است بشما و بد است آن بازگشت آیا
يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ
نرسیده وقت مر آنانرا که ایمان آوردند که بترسد دلهاشان برای ذکر خدا و آنچه نازل شد از حق و نباشند چون کسانیکه
أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
داده شدند کتاب را از پیش پس دراز شد برایشان زمان پس سخت شد دلهاشان و بسیاری از ایشان فاسقانند
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ
بدانید بدرستیکه خدا زنده میگرداند زمین را بعد از موت آن بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتها را باشد که شما دریابید بعقل بدرستیکه
الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾
مردان صدقه کننده و زنان صدقه کننده و وام دادند خدا را وامی نیکو زیاده کرده میشود برای ایشان و ایشانراست پاداش نیک
وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
و آنانکه ایمان آوردند بخدا و رسولش ایشانند آنان صدیقان و شهیدان نزد پروردگارشان که ایشانراست اجرشان
وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ
و نورشان و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند بآیتهای ما ایشانند اهل دوزخ بدانید بدرستیکه زندگانی
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ
دنیا بازی است و لهو و آرایش و نازش برتری بیانتان و لاف بسیاری در اموال و اولاد مثل
غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ
بارانیکه بشگفت آرد کفار را رستنیش پس خشک شود پس بینی اورا زرد شده پس شود درهم شکسته ریزه ریزه و در آخرت
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾
عقوبتی است سخت و آمرزش از خدا و خوشنودی و نیست زندگانی دنیا مگر مایهٔ فریب
سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ
پیشی گیرید بسوی آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی و عرض آن چون عرض آسمان و زمین است آماده شده

[illegible]

مِيثَاقَكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ
پیمان ازشما اگر هستید ایمان آورندگان اوست آنکه فرو میفرستد بر بنده اش آیتهای واضح تا بیرون برد شمارا از

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ظلمتها بنور و هر آینه خداست بشما هر آینه مهربان رحیم و چیست مرشمارا که انفاق نمیکنید در راه خدا

وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ
و مر خدا راست میراث آسمانها و زمین برابر نیست از شما آنکه انفاق کرد از پیش فتح و کارزار نمود آنها

أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا
بزرگترند درپایه از آنانکه انفاق کردند از پس و کارزار نمودند و همه را وعده داده خدا خوبی را و خدا بآنچه

تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾
میکنید آگاه است کیست آنکه آنکس وام دهد خدارا وامی نیکو پس زیاده گرداند اورا و مراوراست پاداش سودمند

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِم بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ
روزیکه بینی مردان باایمان و زنان باایمان که میشتابد نور شان پیش دستهاشان و بجانب راستشان بشارت شما امروز

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ
بهشتهاییست که میرود از زیر آنها نهرها جاویدانان در آنها اینست آن کامیابی بزرگ روزیکه گویند

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
مردان بانفاق و زنان بانفاق مر آنانرا که ایمان آوردند نظر کنید بما تا اقتباس نماییم از نور شما گفته شد که برگردید بقفاتان

فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِن قِبَلِهِ
پس بجویید نوری پس کشیده شد میانشان دیواری که مر او راست دری که باطنش در آنست رحمت و ظاهرش از پیش آنست

الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
عذاب ندا کنندشان که آیا نبودیم باشما گویند آری ولیکن شما فریفتید خودهاتانرا و انتظار بردید

وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ
و شک آوردید و فریب داد شمارا فریب دهنده آرزوها تا آمد امر خدا و فریب داد شمارا بخدا فریب دهنده پس امروز گرفته نشود

مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ

از شما فدائی ونه از آنانکه کافر شدند جایگاه شماست آتش آن اولی است بشما وبد است آن بازگشت آیا

يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ

نرسید وقت مر آنانرا که ایمان آوردند که بترسد دلهاشان برای ذکر خدا وآنچه نازل شد از حق ونباشند چون کسانیکه

أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾

داده شدند کتاب را از پیش پس دراز شد برایشان زمان پس سخت شد دلهاشان وبسیاری از ایشان فاسقانند

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ

بدانید بدرستیکه خدا زنده میگرداند زمین را بعد از موت آن بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتهارا باشد که شما دریابید بعقل بدرستیکه

الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

مردان صدقه کننده وزنان صدقه کننده ووام دادند خدارا وامی نیکو زیاده کرده میشود برای ایشان وایشانراست پاداشی سودمند

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ

وآنانکه ایمان آوردند بخدا ورسولش ایشانند آنان صدیقان وشهیدان نزد پروردگارشان که ایشانراست اجرشان

وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ

ونورشان وآنانکه کافر شدند وتکذیب کردند بآیتهای ما ایشانند اهل دوزخ بدانید بدرستیکه زندگانی

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ

دنیا بازی است ولهو وآرایش ونازش برتری میانتان ولاف بسیاری در اموال واولاد مثل

غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ

بارانیکه بشگفت آرد کفار را رستنیش پس خشک شود پس بینی اورا زرد شده پس شود درهم شکسته ریزه ریزه ودر آخرت

عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

عقوبتی است سخت وآمرزشی از خدا وخوشنودی ونیست زندگانی دنیا مگر مایهٔ فریب

﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ

پیشی گیرید بسوی آمرزشی از پروردگارتان وبهشتی وعرض آن چون عرض آسمان وزمین است آماده شده

[illegible]

لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
برای آنانکه ایمان آوردند بخدا و رسولش آن فضل خداست میدهدش بکسیکه بخواهد و خدا صاحب فضل
الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن
است نرسید هیچ مصیبتی در زمین و نه در نفسهای شما مگر در کتاب پیش از آنکه
نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
پدید آریم آنرا بدرستیکه آن بر خدا آسان است تا غمگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما و شاد نشوید بآنچه داد شما را
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن
و خدا دوست ندارد هر متکبر نازنده را آنانکه بخل میورزند و امر میکنند مردمانرا ببخل و کسیکه
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ
رو گرداند پس بدرستیکه خدا اوست بی نیاز ستوده بتحقیق فرستادیم رسولانمانرا با بینه ها و فرو فرستادیم با ایشان
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ
کتاب و میزانرا تا قیام نمایند مردمان بعدل و فرو فرستادیم آهن را در آنست آسیبی سخت و منفعتها
لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
برای مردمان و تا بداند خدا کسیرا که یاری کند او را و رسولانش در نهان بدرستیکه خدا توانای عزیز است و بتحقیق فرستادیم
نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ
نوح را و ابراهیم را و گردانیدیم در اولاد آندو پیغمبری را و کتاب را پس بعضی از ایشان هدایت یافتند و بسیاری از ایشان
فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ
فاسقانند پس از پی درآوردیم بر اثرهای ایشان رسولانمانرا و از پی درآوردیم عیسی ابن مریم را و دادیمش انجیل
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا
و گردانیدیم در دلهای آنانکه پیرو شدند آنرا مهری و رحمتی و رهبانیتی که بدعت ساختند آنرا ما ننوشتیم آنرا
عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
بر ایشان مگر جستن رضای خدا پس رعایت ننمودند آنرا حق رعایتش پس دادیم آنانرا که ایمان آوردند از ایشان اجر ایشانرا

[illegible]

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ

و بسیاری از ایشان فاسقانند ای آنکسانیکه ایمان آوردند بپرهیزید از خدا و ایمان بیاورید برسولش که میدهد شمارا

كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

دو نصیب از رحمتش و خواهد گردانید از برای شما نوری که راه روید بآن و خواهد آمرزید شمارا و خداست آمرزنده مهربان

﴿٢٨﴾ لِّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ

تا دانند اهل کتاب اینکه قدرت ندارند بر چیزی از فضل خدا و اینکه افزونی

بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

در دست خداست میدهدش بآنکه میخواهد و خداست صاحب فضل بزرگ

سورة المجادلة مدنية وهي اثنتان وعشرون آية

حروفها ١٧٩٢ كلماتها ٤٧٣ ركوعها ٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ

بتحقیق شنید خدا گفتن آن زنیکه مجادله کرد با تو در زوجش و شکایت میبرد بخدا و خدا می شنید گفتگوی شمارا بدرستیکه

اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنكُم مِّن نِّسَائِهِم مَّا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ

خدا شنوای بیناست آنانکه ظهار کنند از شما از زنانشان نیستند آنها مادران ایشان نباشند مادران ایشان

إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾

جز آن زنانیکه زادند ایشانرا و ایشان میگویند ناپسندی از گفتار و دروغی و بدرستیکه خداست درگذرنده آمرزنده

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّا

و آنانکه ظهار کنند از زنانشان پس عود نمایند مرآنچه را گفتند پس آزاد کردن رقبه ایست از پیش از آنکه بهم رسند آن دو

ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ

آن پند داده میشود بآن و خداست بآنچه میکنید آگاه پس کسیکه نیافت پس روزه دو ماه تمام پی در پی است

[illegible]

مِن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّا فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

پیش از آنکه بهم رسند آنان پس کسیکه نتواند پس اطعام شصت مسکین است این برای آنکه ایمان آرید بخدا و رسولش

وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا

و این حدهای خداست و برای کافرانست عذاب پر درد بدرستیکه آنانکه مخالفت میکنند خدا و رسولش را نگونسار شدند

كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ

همچنانکه نگونسار گردانیده آنانکه پیش از ایشان بودند و بتحقیق فرستادیم آیتهای روشن و برای کافرانست عذاب خوار کننده روزیکه

يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

برانگیزد ایشانرا خدا همگی پس خبر دهد ایشانرا بآنچه کردند ضبط کرد آنرا خدا و فراموش کردند آنرا و خداست بر همه چیزی شاهد

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِن نَّجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ

آیا ندیدی که خدا میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است نباشد هیچ راز سه کس جز اوست چهارمین ایشان

وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِن ذَٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا

و نه پنج جز که اوست ششمین ایشان و نه کمتر از آن و نه بیشتر جز اوست با ایشان هرجا باشند

ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ

پس خبر میدهد آنهارا بآنچه کردند روز قیامت بدرستیکه خدا بهر چیزی داناست آیا ندیدی بسوی آنانکه نهی کرده شده از

النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ

راز گفتن پس عود میکنند بآنچه نهی کرده شدند از آن و راز میگویند ببدی و دشمنی و نافرمانی رسول

وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا

و چون آیند تحیت گویند ترا بآنچه تحیت نگفت ترا بآن خدا و میگویند در خودهاشان چرا عذاب نمیکند مارا خدا بآنچه

نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ

میگوئیم بس است آنهارا دوزخ که درمیآیند در آن پس بد است آنجای بازگشت ای آنانکه ایمان آوردند چون راز باهم گوئید

فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا

پس راز مگوئید ببدی و دشمنی و نافرمانی رسول و راز گوئید بخوبی و پرهیزکاری و بپرهیزید

اللّٰهَ الَّذِیٓ اِلَیْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۹﴾ اِنَّمَا النَّجْوٰی مِنَ الشَّیْطٰنِ لِیَحْزُنَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَلَیْسَ

از خدا که بسوی‌اش حشر کرده خواهید شد جز این نیست که این راز گفتن از شیطانست تا غمگین شود آنانکه ایمان آوردند و نیست

بِضَآرِّهِمْ شَیْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَی اللّٰهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۰﴾ یٰٓاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْٓا

ضرر رساننده ایشان را بچیزی مگر باذن خدا و بر خدا باید توکل کنند مؤمنان ای آنکسانیکه ایمان آوردید

اِذَا قِیْلَ لَکُمْ تَفَسَّحُوْا فِی الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا یَفْسَحِ اللّٰهُ لَکُمْ وَاِذَا قِیْلَ انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا یَرْفَعِ

هرگاه گفته شود مر شما را جا واکنید در مجالس پس جا واکنید که جا وا میکند خدا برای شما و چون گفته شود که برخیزید پس برخیزید تا بلند گرداند

اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مِنْکُمْ وَالَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرٌ ﴿۱۱﴾ یٰٓاَیُّهَا

خدا آنانرا که ایمان آوردند از شما و آنانرا که داده شدند علم مرتبها و خدا بآنچه میکنید آگاه است ای

الَّذِیْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَاجَیْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا بَیْنَ یَدَیْ نَجْوٰىکُمْ صَدَقَةً ذٰلِکَ خَیْرٌ لَّکُمْ

آنکسانیکه ایمان آوردید چون راز گوئید با رسول پس مقدم دارید میانه دو دست رازتان صدقه را آن بهتر است برای شما

وَاَطْهَرُ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۱۲﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَیْنَ یَدَیْ

و پاکیزه تر پس اگر نیابید پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست آیا ترسیدید که مقدم دارید میانه دو دست

نَجْوٰىکُمْ صَدَقٰتٍ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَیْکُمْ فَاَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّکٰوةَ وَ

راز گفتنتان صدقه‌ها را پس چون نکردید و پذیرفت خدا توبه از شما پس برپا دارید نماز را و دهید زکوة را و

اَطِیْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَاللّٰهُ خَبِیْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذِیْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ

اطاعت نمائید خدا و رسولش را و خدا آگاهست بآنچه میکنید آیا ندیدی بسوی آنانکه دوست گرفتند گروهی را که غضب

اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مَا هُمْ مِّنْکُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَیَحْلِفُوْنَ عَلَی الْکَذِبِ وَهُمْ یَعْلَمُوْنَ ﴿۱۴﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ

خدا برایشان نیستند آنها از شما و نه از ایشان و سوگند یاد میکنند بر دروغ و ایشان میدانند آماده کرده خدا

لَهُمْ عَذَابًا شَدِیْدًا اِنَّهُمْ سَآءَ مَا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾ اِتَّخَذُوْٓا اَیْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ

برای ایشان عذابی سخت بدرستیکه ایشان بد است آنچه که میکنند گرفتند سوگندهاشان را سپری پس بازداشتند

سَبِیْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِیْنٌ ﴿۱۶﴾ لَنْ تُغْنِیَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَیْـًٔا

از راه خدا پس برای ایشانست عذابی خوار کننده کفایت نکند از ایشان اموال ایشان و نه اولاد ایشان از خدا چیزیرا

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا
ایشانند اهل آتش ایشانند در آن جاودانان روزیکه برانگیزاند ایشانرا خدا همگی پس سوگند یاد میکنند برای او چنانکه

يَحْلِفُونَ لَكُمْ ۖ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ
سوگند یاد میکنند برای شما و می‌پندارند که ایشانند بر چیزی دانسته باش که ایشانند آنها دروغگویان استیلا یافت برایشان

الشَّيْطَانُ فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۚ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ
شیطان پس فراموش گردانید آنهارا از ذکر خدا آنهایند سپاه شیطان دانسته باش که سپاه شیطان آنهایند زیانکاران

﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا
بدرستیکه آنانکه مخالفت مینمایند خدا ورسولش را آنهایند در خوار تران نوشت خدا که هرآینه غالب میشوم من

وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
ورسولانم بدرستیکه خداست قوی عزیز نیابی گروهیرا که ایمان آورده بخدا وروز بازپسین دوست دارند آنرا که مخالفت

اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي
نمود خدا ورسولش را واگرچه باشند پدرانشان یا پسرانشان یا برادرانشان یا خویشان آنها آنگروه نوشت در

قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
دلهاشان ایمان وقوت داد ایشانرا بروحی از آن وداخل میگرداند بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها

﴿٢٢﴾
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
جاودانان در آنها خوشنود شد خدا از ایشان وخشنود شدند از او ایشان سپاه خدایند آگاه باش که سپاه خدا آنهایند رستگاران

سورة الحشر مدنية وهي اربع وعشرون آية

حروفها ١٩١٣ — كلماتها ٤٤٥ — ركوعاتها ٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا
تسبیح کرد خدارا آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است واوست عزیز حکیم اوست آنکه بیرون کرد آنانرا که کافر شدند

[illegible]

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ

از اهل کتاب از دیارشان در اول راندن گمان نبرده بودید که بیرون روند و گمان برده بودند ایشان باز دارنده شان

حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ

حصارهاشان از خدا پس آمد ایشانرا خدا از جاییکه گمان نبرده بودند و انداخت در دلهاشان هراس که خراب میکردند

بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ

خانهاشانرا بدستهای خودشان و دستهای مؤمنین پس عبرت گیرید ای صاحبان دیدها و اگر نه آن بود که نوشته بود خدا

عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا

برایشان آن جلاء هر آینه عذاب میکرد آنهارا در دنیا و برای ایشانست در آخرت عذاب آتش آن بایست که ایشان مخالفت نمودند

اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ

خدا و رسولش را و کسیکه مخالفت نماید خدا و رسولش را پس بدرستیکه خداست سخت عقوبت آنچه را که بریدید از درخت خرما

أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا أَفَاءَ

یا واگذاشتیدش ایستاده بر اصلهایش پس بود باذن خدا و تا جزا دهد فاسقانرا و آنچه را باز گردانید

اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ

خدا بر رسولش از ایشان پس برنتاختید بر آن اسبی و نه شتری ولیکن خدا تسلط میدهد

رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ

رسولانش بر آنکه میخواهد و خداست بر همه چیز توانا آنچه را برگردانید خدا بر رسولش از

أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا

اهل قریه‌ها پس برای خدا و رسول است و برای صاحب قرابت و یتیمان و مسکینان و ابن سبیل تا نبوده

يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

باشد دایره نوبت میان اغنیاء از شما و آنچه داد شمارا رسول پس بگیرید او را و آنچه نهی کرد شمارا از آن پس باز ایستید

وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

و بپرهیزید از خدا و بدرستیکه خدا سخت عقوبتست برای محتاجان مهاجرانست آنانکه بیرون کرده شدند از دیارشان

(فوائد القرآنية) [illegible] لِأَوَّلِ الْحَشْرِ [illegible]

وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ
و اموال شان میجویند فضلی از خدا و خوشنودی و یاری میکنند خدا و رسولش را ایشانند آنها

الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ
راستگویان آنانکه جایگاه ساختند آن دار را و ایمان را پیش از ایشان دوست میدارند کسی را که مهاجرت نمود بسوی ایشان

وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
و نمییابند در سینه هاشان خواهشی از آنچه داده شدند و اختیار میکنند بر خودهاشان و اگرچه باشد بایشان

خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ
احتیاج و آنکه نگه داشته شود از بخل نفسش پس ایشانند آنها رستگاران و آنانکه آمدند از بعد ایشان

يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا
گویند پروردگارا بیامرز ما را و برادران ما را آنکه پیشی گرفتند از ما بایمان و مگردان در دلهای ما کینه

لِّلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ
مر آنانرا که ایمان آوردند پروردگارا بدرستیکه توئی مهربان رحیم آیا ندیدی بسوی آنانکه نفاق ورزیدند که میگفتند مر برادران شانرا آنانکه

كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن
کافر شدند از اهل کتاب که اگر بیرون کرده شوید بیرون میرویم با شما و اطاعت نمیکنیم درخلاف شما احدیرا هرگز و اگر

قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ
قتال کرده شوید یاری میکنیم شما را و خدا گواهی میدهد که ایشانند دروغگویان اگر بیرون کرده شوند بیرون نخواهند رفت با ایشان

وَلَئِن قُوتِلُوا لَا يَنصُرُونَهُمْ وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾
و اگر قتال کرده شوند یاری نخواهند کرد ایشانرا و اگر یاری کنند ایشانرا میگردانند پشتها پس یاری کرده نشوند

لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِم مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا
هر آینه شما سخت ترید از راه بیم در سینه های ایشان از خدا آن باینست که ایشان گروهی اند که نمیفهمند

يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُم بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ
کارزار نمیکنند با شما همگی مگر در قریه های مستحکم یا از پشت دیوارها کارزارشان میان خود سخت است

[illegible]

تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

پندارند آنهارا همگی باهم ودلهاشان پراکنده است آن بآنست که آنها گروهی اند نمیابند بعقل چون مثل آنانکه بودند پیش از ایشان

قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ

نزدیک چشیدند بدی عاقبت کارشانرا وبرای ایشانست عذابی پردرد چون مثل شیطان هنگامیکه گفت مر انسانرا که کافر شو

فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا

پس چون کافر شد گفت بدرستیکه من بیزارم از تو بدرستیکه من میترسم از خدا که پروردگار جهانیانست پس باشد انجام آندو تا اینکه آنها

فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ

در آتش هردو جاودانی در آن واینست جزای ستمکاران ای آنانکه ایمان آوردند بپرهیزید از خدا و باید بنگرد

نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

نفسی که چه پیش فرستاده برای فردا و بپرهیزید خدارا بدرستیکه خدا آگاهست بآنچه میکنید و نباشید چون آنانکه

نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ

فراموش نمودند خدارا پس فراموش گردانید برآنها خودهاشانرا ایشانند آنها فاسقان یکسان نیستند اهل آتش واهل

الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنْزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ

بهشت اهل بهشت ایشان اند کامیابان اگر فرو فرستاده بودیم این قرآن را بر کوه هرآینه دیده بودی اورا

خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

فروتن شکافخورده از ترس خدا واین مثلها میزنیم آنهارا از برای مردمان باشد که ایشان فکر کنند

﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ

اوست خدا که نیست خدائی مگر او دانای نهان وآشکارست اوست بخشاینده مهربان اوست

اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

خدائی که نیست خدائی مگر او پادشاه پاک بری از نقص وعیب ایمن گرداننده نگهبان عزیز بزرگوار

الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ

در نهایت کبریاء پاکست خدا از آنچه شریک میسازند اوست خدائی آفریننده پدید آورنده صورت بخش مر اوراست

* از ثواب الاعمال [illegible] در ثواب [illegible] روایت است از امام زین العابدین علیه السلام [illegible]

الاسماء الحسنى يسبح له ما في السموت والارض وهو العزيز الحكيم ﴿٢٤﴾

نامهای نیکو تسبیح میکند او را آنچه در آسمانها وزمین است و اوست عزیز حکیم

سورة الممتحنة مدنية وهي ثلث عشرة اية

حروفها ١٥١٠ كلماتها ٣٤٨ ركوعها ٢

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم اولياء تلقون اليهم بالمودة وقد

ای آن کسانیکه ایمان آورده اند مگیرید دشمن مرا ودشمن خودتان را دوستان میفرستید بسوی ایشان بدوستی وبتحقیق

كفروا بما جاءكم من الحق يخرجون الرسول واياكم ان تؤمنوا بالله ربكم ان

کافر شدند بآنچه آمد شمارا از حق بیرون میکنند رسول را وشمارا که ایمان میآرید بخدا پروردگارتان اگر

كنتم خرجتم جهادا في سبيلي وابتغاء مرضاتي تسرون اليهم بالمودة وانا اعلم

هستید که بیرون میآمدید برای جهاد کردن در راه من وجستن رضای من پنهانی میفرستید بسوی ایشان بدوستی ومن داناترم

بما اخفيتم وما اعلنتم ومن يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل ﴿١﴾ ان يثقفوكم

بآنچه پنهان میکنید وآنچه آشکار میکنید وآنکه میکند آنرا از شما پس بتحقیق که گم شد از میان راه اگر یابند شمارا

يكونوا لكم اعداء ويبسطوا اليكم ايديهم والسنتهم بالسوء وودوا لو تكفرون

باشند مر شمارا دشمنان وگشایند بشما دستهاشان وزبانهاشان ببدی وآرزو کردند کاش کافر شوید

﴿٢﴾ لن تنفعكم ارحامكم ولا اولادكم يوم القيمة يفصل بينكم والله بما تعملون بصير

سود ندهد هرگز شمارا رحمهاتان ونه فرزندانتان روز قیامت جدائی میاندازد میانتان وخدا بآنچه میکنید بیناست

﴿٣﴾ قد كانت لكم اسوة حسنة في ابرهيم والذين معه اذ قالوا لقومهم انا برءؤا

بتحقیق که باشد مر شمارا اقتدای نیکو در ابراهیم وآنانکه بودند باو هنگامیکه گفتند مر قوم شانرا بدرستیکه ما بیزاریم

منكم ومما تعبدون من دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا وبينكم العداوة والبغضاء

از شما واز آنچه میپرستید از غیر خدا انکار ورزیدیم بشما وپدید آمد میان ما ومیان شما دشمنی وکینه ورزی

أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ

همیشه تا که ایمان آرید بخدا تنهاست او مگر گفتن ابراهیم مر پدرش را که هرآینه آمرزش خواهم من برای تو و مالک نیستم ترا

مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا

از خدا هیچ چیز پروردگارا بر تو توکل کردیم و بسوی تو بازگشت نمودیم و بسوی تو است بازگشت پروردگارا مگردان ما را

فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ

فتنه برای آنانکه کافر شدند و بیامرز ما را پروردگارا بدرستیکه توئی عزیز حکیم بتحقیق که باشد مر شما را در ایشان

أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

اقتدای نیکو مر کسی را که است امیدواری بخدا و روز بازپسین و آنکه روی گرداند پس بدرستیکه خدا اوست بی نیاز ستوده

﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ

شاید که خدا بگرداند میانه شما و میانه آنانکه دشمن داشتید از ایشان دوستی و خدا تواناست و خداست

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ

آمرزنده مهربان نهی نمیکند شما را خدا از آنانکه کارزار نکردند با شما در دین و بیرون نکردند شما را از

دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ

دیارتان از آنکه نیکوکاری کنید ایشان را و خوبی کنید بعدالت با ایشان بدرستیکه خدا دوست میدارد عدالت کنندگان را جز این نیست که نهی میکند شما را خدا از آنانکه

قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ

کارزار کردند با شما در دین و بیرون کردند شما را از دیارتان و هم پشت شدند بر بیرون کردن شما که دوست دارید ایشان را و آنکه

يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ

دوست میدارد آنها را پس ایشانند آنها ظالمان ای آن کسانیکه ایمان آوردید چون آیند شما را زنان با ایمان هجرت گزیده

فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ

پس بیازمائید ایشان را خدا داناتر است بایمانشان پس اگر دانستید آنها را با ایمان پس باز نفرستید آنها را بسوی کفار

لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

نه آنها حلالند برای ایشان و نه ایشان حلال میباشند برای آنها و بدهید آنها را آنچه انفاق کردند و نیست گناهی بر شما که نکاح کنید آنها را

۷ عسی الله ان یجعل نزد بسیاری
و از آن جمله بود که ابو سفیان و سهل
بن عمرو و حکیم بن حزم و مانند ایشان از
صنادید قریش که دشمنان عظیم بودند
اسلام آوردند عام الفتح و بعضی از ایشان را
با ایشان محبتی تمام پیدا شد و چون
حضرت رسول صلی الله علیه و آله
ام حبیبه را دختر ابی سفیان
را بعد از اسلام آوردن بعقد خود
در آورد ملایمه ابو سفیان برو اثر شد
دل او بر اسلام نرم گشت و دائم تحبیب
قبل از این زن عبدالله بحبشی بود
و چون بحبشه هجرت کرد عبدالله
و نامزد ام حبیبه با بیتین زنان و هجرت
داد و قبول نکرد و چون برد رسول
ابی کشتی

إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا
چون بدهید بآنها اجرهاشانرا وچنگ مزنید بعلاقهای از زنان کافره وبخواهید آنچه را انفاق کردید وباید بخواهید آنچه را

أَنْفَقُوا ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
انفاق نمودند اینست حکم خدا حکم میکند میان شما وخداست دانای حکیم واگر رفت از شما چیزی از جفتهاتان

إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
بسوی کافران پس نوبت یافتید پس بدهید آنانرا که رفت جفتهاشان مثل آنچه انفاق نمودند وبپرهیزید از خدا که

أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ
شمایید بآن گروندگان ای نبی چون آیند ترا زنان باایمان بیعت کنند باتو که شریک نسازند

بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ
باخدا چیزیرا ودزدی نکنند وبزنا تن در ندهند ونکشند اولاد شانرا ونیارند دروغی را

يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ
که ببندند آنرا میان دستهاشان وپاهاشان ونافرمانی نکنند ترا در خوبی پس بیعت کن باآنها و

وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
وامرزش خواه برای آنها از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست ای آن کسانیکه ایمان آوردند دوست ندارید گروهیرا

غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾
که غضب کرد خدا برایشان بتحقیق نومید شدند از آخرت همچنانکه نومید شدند کافران از اصحاب قبور

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعَ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ۹۲۶ — كلماتها ۲۲۱ — ركوعها ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
تسبیح کرد مرخدارا آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است واوست عزیز حکیم ای آنکسانیکه ایمان آوردند

لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِندَ اللَّهِ أَن تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

چرا میگوئید آنچه را که نمیکنید بزرگست از روی شدت غضب نزد خدا که گوئید آنچه را که نمیکنید

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُم بُنْيَانٌ مَّرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ

بدرستیکه خدا دوست میدارد آنانرا که کارزار کنند در راهش صف زده گویا که ایشان مانند بنائی استوار ساخته شده و هنگامیکه گفت

مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَد تَّعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ

موسی مر قومش را ای قوم چرا میرنجانید مرا و بتحقیق میدانید که منم رسول خدا بسوی شما پس چون گشتند گردانید

اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي

خدا دلهاشانرا و خدا هدایت نمیکند گروه فاسقانرا و هنگامیکه گفت عیسی پسر مریم ای بنی

إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُم مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ

اسرائیل بدرستیکه منم رسول خدا بسوی شما تصدیق کننده مر آنچه را میان دو دست من از توریة و بشارت دهنده برسولیکه

يَأْتِي مِن بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ

میآید از بعد من که نامش احمد(ص) پس چون آمد ایشانرا با بینتها گفتند این سحریست آشکار و کیست ظالمتر

مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

از آنکه بست بر خدا دروغرا و او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا هدایت نمیکند گروه ظالمانرا

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي

میخواهند که خاموش کنند نور خدارا بدهنهاشان و خدا کامل کننده است نورشرا واگر خوش نداشته باشند کافران او است آنکه

أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَا

فرستاد رسولش را بهدایت و دین حق تا غالب سازد آنرا بر دین همه واگر ناخوش داشته باشند شرک آورندگان ای

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ

آن کسانیکه ایمان آوردید آیا دلالت کنم شمارا بر سوداییکه رهاند شمارا از عذاب پردرد ایمان آورده باشید بخدا و

رَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

رسولش و جهاد میکرده باشید در راه خدا بمالهاتان و نفسهاتان آن بهتر است از برای شما اگر هستید که بدانید

از فضیلت القتال در [illegible] قتال
[illegible] بپا بکوشید بر [illegible]
بشارت اقدام در معرکهٔ جهاد و
دوام [illegible] است از استحکام و
[illegible] اندرز [illegible] شده
زده اند در معرکهٔ جهاد [illegible]
در مثال [illegible] صف زده [illegible]
آنانرا که کارزار کنند در راه
یعنی بدرستیکه خدا دوست میدارد
(ع) إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ
[illegible] در بنا مرصوص
باز داردش [illegible] در صف
باید خواندن [illegible] در فضیلت
صف را [illegible] سوره

⑪ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي

میآمرزد مرشمارا گناهانتانرا ودرداخل میگرداند شمارا در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها ومسکنهای پاکیزه در

جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑫ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ

بهشتهای جای اقامت دائمی آنست کامیابی بزرگ ودیگر یکه دوست میدارید یاریست از خدا وفتحی نزدیک وبشارت ده

الْمُؤْمِنِينَ ⑬ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ

مؤمنانرا ای آن کسانیکه ایمان آوردید باشید یاوران خدا همچنانکه گفت عیسی پسر مریم مرحواریین را

مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

کیست انصار من بسوی خدا گفتند حواریون که مائیم انصار خدا پس ایمان آوردند گروهی از بنی اسرائیل

وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ⑭

وکافر شدند گروهی پس فیروزی دادیم آنانرا که ایمان آوردند بر دشمنانشان پس گردیدند غالبان

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَىٰ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ٧٤٨ — كلماتها ١٧٥ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ① هُوَ

تسبیح میگوید خدارا آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است آن پادشاه پاک عزیز حکیم اوست

الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ

آنکه برانگیخت در امیها رسولیرا از ایشان میخواند برایشان آیتهایش را وپاک میسازد ایشانرا ومیآموزدشان

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ② وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا

کتاب وحکمت را وبدرستیکه بودند از پیش هرآینه در گمراهی آشکار ودیگرانند از ایشان که

يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

لاحق نشدند بایشان واوست عزیز حکیم آن فضل خداست میدهد بکسیکه میخواهد وخداست صاحب فضل

الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا
بزرگ مثل آنانکه بارکرده شدند توریة پس برنداشتند آنرا مثل خراست که بردارد کتابها را

بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ
بد است مثل گروهی که تکذیب کردند آیتهای خدا را و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را بگو

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ
ای آن کسانیکه یهودیت اختیار کردند اگر ادعا مینمائید دوستان خدائید از غیر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾
هستید راستگویان و آرزو نخواهید کرد آنرا هرگز بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاشان و خدا داناست بستمکاران

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ
بگو بدرستیکه آن مرگی که میگریزید از او پس بدرستیکه آن ملاقات کننده شماست پس برگردانیده میشوید بعالم غیب و

الشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ
شهادت پس خبر خواهد داد شما را بآنچه بودید که میکردید ای آن کسانیکه ایمان آوردید چون نداکرده شود برای نماز

مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
از روز جمعه پس بشتابید بسوی ذکر خدا و واگذارید بیع را آن بهتر است برای شما اگر هستید

تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
که بدانید پس چون گذارده شود نماز پس پراکنده شوید در زمین و بجوئید از فضل خدا

وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ
و یاد کنید خدا را بسیار شاید که رستگار شوید و چون ببینند تجارتی یا لهوی متفرق شده بیرون روند بسوی آن و بگذارند

قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾
ترا ایستاده بگو آنچه نزد خداست بهتر است از لهو و از تجارت و خداست بهترین روزی دهندگان

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَىٰ عَشْرَةَ آيَةً

از امام محمد باقر علیه السلام فرمود ... مؤمنات که درسیم ... ابتدائی عجم ... جماعت ... بنده گان بهشت ... فاخرجن منهم یعنی ... باقی ... صلی الله علیه وآله ... ان الذین کانوا ... سوره جمعه ... المتسوهات ... در جمعه ...

حروفها ٧٧٦ كلماتها ١٧٩ ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ

چون آمدند بسوی تو منافقان گویند گواهی دهیم تو ای رسول خدا و خدا میداند آنکه تو فرستاده اوئی و خدا

يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ① اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

گواهی میدهد آنکه منافقان دروغگویانند بگیرید سوگندهاشانرا سپری پس منع نمودند از راه خدا

إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ② ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

که ایشان بد باشند از آنچه میکنند آن بسبب اینست که ایمان آوردند پس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دلهاشان پس ایشان نمیفهمند

③ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ

و چون بینی ایشانرا خوش آیدت جسمهاشان و چون سخن گویند بشنوی قول ایشانرا گویا ایشانند چوبهای بدیوار تکیه زده

يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ④ وَإِذَا

می پندارند هر فریاد برایشان ایشان دشمنند پس حذر کن از ایشان قتال کند با ایشان خدا چگونه برگردیده میشوند و چون

قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

گفته شود ایشانرا بیائید تا آمرزش خواهد برای شما فرستاده خدا بپیچند سرایشانرا و بینی ایشانرا می بندند و ایشان باشند تکبر کننده

⑤ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

یکسانست برای ایشان آمرزش کرده باشی ایشانرا یا استغفار نکرده باشی برای ایشان هرگز نیامرزد خدا مر ایشانرا بدرستیکه خدا هدایت نکند

الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑥ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ

گروه فاسقانرا ایشانند آنانکه میگویند انفاق نکنید بر آنکه نزد رسول خداست تا

يَنْفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ⑦ يَقُولُونَ

متفرق شوند و خدا راست خزینهای آسمانها و زمین ولیکن منافقان نمیفهمند میگویند

لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

اگر بازگردیم بسوی مدینه بیرون خواهد کرد البته عزیزتر از آن ذلیلتر را و مر خدا راست عزت و برای رسول وی و برای گروندگان

فواید القرآن * [illegible]

وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا

ولیکن منافقان نمیدانند ای آنانکه گرویدند غافل نگرداند شمارا اموال شما ونه

أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا

اولاد شما از ذکر خدا وکسیکه کرد اینرا پس آنگروه ایشانند زیانکاران وانفاق کنید

مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلٰى أَجَلٍ

از آنچه روزی گردانیدیم شمارا پیش از آنکه بیاید یکی از شمارا مرگ پس گوید ای پروردگار من اگر پس نینداختی مرا مدتی

قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا

نزدیک پس صدقه بدهم وبشوم از نیکان وهرگز پس نیندازد خدا نفسی را هرگاه بیاید مدت او

وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

وخدا آگاهست بآنچه میکنید

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِيَ عَشْرَةَ آيَةً

رکوعها ٢ — کلماتها ٢٤١ — حروفها ١٠٧٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ۖ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

تسبیح میکند خدارا آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است مراوراست پادشاهی ومراوراست ستایش واوست بر همه چیز توانا

﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ

اوست آنکه آفرید شمارا پس بعضی از شما کافرید وبعضی از شما مؤمن وخدا بآنچه میکنید بیناست آفرید

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا

آسمانها وزمین را براستی وصورت داد شمارا پس نیکو گردانید صورتهای شمارا وبسوی اوست بازگشت میداند آنچه

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

در آسمانها وزمین است ومیداند آنچه را که پنهان میکنید وآنچه را که آشکار مینمائید وخدا داناست بذات سینه ها

﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

آیا نیامد شمارا خبر آنانکه کافر شدند از پیش پس چشیدند بدی کارشان را وایشانراست عذابی دردناک

ذٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوا

آن بسبب این بود که آمد ایشان را رسولان ایشان بشواهد پس گفتند آیا انسانی هدایت میکند مارا پس کافر شدند و رو بگردانیدند

وَّاسْتَغْنَى اللَّهُ ۚ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ⑥ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّن يُبْعَثُوا ۚ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ

و بی نیاز آمد خدا و خدا بی نیاز ستوده است گمان بردند آنانکه کافر شدند آنکه برانگیخته نخواهند شد بگو بلی قسم بپروردگارم که هر آینه برانگیخته

ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑦ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنزَلْنَا ۚ

شوید پس خبر داده شوید بآنچه کرده اید و این بر خدا آسان است پس بگروید بخدا و رسول او و آن نوری که فرستادیم

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑧ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۖ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۗ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَ

و خدا بآنچه میکنید آگاه است روزیکه جمع کند شمارا برای روز جمع آنست روز مغبون کردن و کسیکه ایمان بیاورد بخدا و

يَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

بکند کار شایسته دور میکند از او بدیهایش و داخل میکند اورا در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاوید ایشان در آن

أَبَدًا ۚ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑨ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ

همیشه اینست کامیابی بزرگ و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما ایشانند یاران آتش جاودانیان

فِيهَا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑩ مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ

در آن و بد بازگشتی است نرسید هیچ مصیبتی مگر باذن خدا و کسیکه ایمان آورد بخدا هدایت کند

قَلْبَهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑪ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ

دلش را و خدا بهمه چیز داناست و پیروی کنید خدارا و پیروی کنید رسول را پس اگر رو گردانید پس جز این نیست

رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ⑫ اللَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑬ يَا أَيُّهَا

رسول ما است رسانیدن آشکار خدا نیست خدائی جز او و بر خدا پس توکل بکنند گروندگان ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا

آنانکه گرویدید بدرستیکه جفتهای شما و اولاد شما دشمنند برای شما پس بر حذر باشید و اگر در گذرید و عفو کنید

وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑭ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَاللَّهُ عِندَهُ أَجْرٌ

و ببخشید پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست جز این نیست که اموال شما و اولاد شما بلااند و خدا نزد او مزد

عَظِيمٌ ⑮ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ يُوقَ
بزرگست پس بپرهیزید از خدا آنچه توانید و بشنوید و اطاعت کنید و انفاق کنید بهتر برای نفس خود و آنکه نگهداری شد

شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑯ إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَ
بخل نفسش را پس آنگروه ایشانند رستگاران اگر وام دهید خدا را وام نیکو زیاد کند آنرا برای شما و

يَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ⑰ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑱
بیامرزد شما را و خداست قبول کننده با حلم دانای غیب و آشکار عزیز حکیم است

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ١١٦٠ كلماتها ٢٨٧ ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ
ای پیغمبر چون طلاق دادید زنانرا پس طلاق دهید ایشانرا وقت عده شان و ضبط نمایید عده را و بپرهیزید از خدا

رَبَّكُمْ ۖ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ
پروردگار خود بیرون مکنید ایشانرا از خانهای ایشان و نباید بیرون روند مگر آنکه پدید آید از ایشان کار زشتی ظاهر و آن

حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ
حدهای خداست و کسیکه درگذرد از حدود خدا پس بتحقیق ظلم کرده برخود نمیدانی شاید که خدا پدید آورد بعد

ذَٰلِكَ أَمْرًا ① فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا
از آن امری پس چون برسد حدشان پس نگاهدارید ایشانرا بخوبی یا مفارقت دهید ایشانرا بخوبی و گواه بگیرید

ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
دو عادل از خود و بپا دارید شهادت را برای خدا آنست که پند داده شوند بآن آنکه بوده است که میگرود بخدا و بروز

الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ② وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
قیامت و کسیکه بپرهیزد از خدا میگرداند او را بیرون شده و روزی دهد او را از جاها که گمان نمیبرد و کسیکه توکل کند بر خدا

ثواب القراءة: در کتاب ثواب الاعمال و مجمع البیان بروایت از حضرت صادق علیه السلام مذکور است که هر که بخواند سوره طلاق و تحریم را در نماز فریضه در پناه بیگاه تسلی خود از آنکه باشد در زنارت فالف با مزون و نجات ... و شنیده اند ... انکار صاحبه خود را با عمل بروزی بعضه تقاریر شده بود پیدا و که ان عوض خورده در قریه دیگر شما تقاریر کرده در دریای کوه دنبال گرفت و بعضی از اور به بعضی بندگان مطیع او دید خبر در بعثم و مرت

فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ③ وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ
پس او است کافی او بدرستیکه خدا رساننده امر است بحقیق که گردانیده خدا برای هر چیز اندازهٔ و آنزنان که نومید شدند از

الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ ۚ وَأُولَاتُ
حیض از زنان شما اگر شک دارید پس عدهٔ ایشان سه ماهست و آنزنان که حایض نشوند و صاحبان

الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ④ ذَٰلِكَ
حملها مدتشان آنست که فرو گذارند بار خودشانرا و کسیکه بپرهیزد از خدا میگرداند برای او از امر او آسان آن

أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ⑤ أَسْكِنُوهُنَّ
امر خداست فرو فرستاد اورا بسوی شما و کسیکه بپرهیزد از خدا نگاهدارد از او گناهانش را و بزرگ شود مراو را اجرش ساکن کنید ایشانرا

مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ
از جائی که ساکن شده اید از وجدانتان و آزار مکنید ایشانرا که تنگ گیرید برایشان و اگر باشند صاحبان

حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۖ
حمل پس انفاق کنید برایشان تا بگذارند حمل خودرا پس اگر شیر دهند برای شما پس بدهید مزد ایشانرا

وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ۖ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَىٰ ⑥ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ
و سازگاری میان ایشان بخوبی و اگر سخت گیری کنید پس زود باشد شیر دهد اورا دیگری که انفاق کند صاحب وسعت از

سَعَتِهِ ۖ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا
وسعت خود و کسیکه تنگ شده باشد براو روزی او پس باید انفاق نماید از آنچه داده اورا خدا تکلیف نکند خدا نفسی را مگر آنچه

آتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ⑦ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
داده اورا بزودی خواهد گردانید خدا بعد از دشواری آسانی و بسا از قریه که سرکشی کرد از امر پروردگارش و پیغمبران او

فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ⑧ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ
پس حساب کردیم اورا حسابی سخت و عذاب کردیم اورا عذابی زشت پس چشید عاقبت کارشرا و بود

عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ⑨ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
انجام کارش زیان آماده کرد خدا برای ایشان عذابی سخت پس بپرهیزید خدارا ای صاحبان عقل

[illegible]

الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا (١٠) رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ

آنانكه گرويدند بتحقيق كه فرو فرستاد خدا بسوی شما ذكرا رسولی را كه بخواند برشما آيات خدا را كه واضحست

لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَ

تا بيرون برد كسانيرا كه ايمان آوردند وكردند كارشايسته از تاريكيها بسوی روشنائی وآنكه ايمان آورد بخدا

يَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ

وكرد كارنيكو داخل كند اورا در بهشتهائيكه جاريست از زير آنها نهرها جاويدانند در آن هميشه بتحقيق نيكو كرد

اللَّهُ لَهُ رِزْقًا (١١) اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ

خدا برای او روزيشرا خداست آنكه آفريد هفت آسمانرا واز زمين مثل آنها فرو ميآيد امر

بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا (١٢)

ميان آنها تا بدانيد بدرستيكه خدا بر هر چيز تواناست وبدرستيكه خدا بتحقيق احاطه نموده بهر چيز از جهة علم

سورة التحريم مكية وهي اثنتا عشرة آية

حروفها ١١٦٣ كلماتها ٢٤٩ ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاينده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای پيغمبر چرا حرام ميكنی آنچه را كه حلال كرد خدا برای تو بجوئی خوشنودی جفتهايت وخدا آمرزنده مهربانست

(١) قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (٢) وَإِذْ أَسَرَّ

بتحقيق كه قرار داد خدا برای شما حلال بودن سوگندهای شما وخدا صاحب اختيار شماست واوست دانای حكيم ودرهنگاميكه پنهان گفت

النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ

نبی به بعضی از ازواجش سخنی را پس چون خبرداد باو واطلاع داد اورا خدا براو بيان كرد بعضش را

وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَٰذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ (٣)

واعراض نمود از بعضی پس چون خبردادش باو گفت كی خبرداد ترا اين را گفت خبرداد مرا دانای آگاه

إِن تَتُوبَا إِلَى ٱللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِن تَظَٰهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ مَوْلَىٰهُ
اگر توبه کنید بسوی خدا پس بتحقیق کج گشت دلهای شما دو تا واگر هم پشت شوید براو پس بدرستیکه خدا اوست یار پیغمبر
وَجِبْرِيلُ وَصَٰلِحُ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ
و جبرئیل وصالح مؤمنان و ملائکه بعد از این هم پشتند شاید پروردگارش اگر طلاق دهد شمارا
أَن يُبْدِلَهُۥٓ أَزْوَٰجًا خَيْرًا مِّنكُنَّ مُسْلِمَٰتٍ مُّؤْمِنَٰتٍ قَٰنِتَٰتٍ تَٰٓئِبَٰتٍ عَٰبِدَٰتٍ سَٰٓئِحَٰتٍ
که بدل دهد اورا جفتها بهتر از شما زنان مسلمان زنانیکه مؤمنند فرمانبران توبه کنندگان عبادت کنندگان هجرت کنندگان
ثَيِّبَٰتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ
نادوشیزه و دوشیزه ای آنانکه گرویده اید نگهدارید خودتان وکسانتانرا از آتش که زبانه اش مردمان
وَٱلْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَّا يَعْصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ
و سنگهاست براوست ملائکه درشت سخت نافرمانی نمیکنند خدارا آنچه که امر کند ایشانرا و میکنند آنچه که امر کرده شوند
﴿٦﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَعْتَذِرُوا۟ ٱلْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ يَٰٓأَيُّهَا
ای آنانکه کافر شدید عذر نیاورید امروز جز این نیست که جزا داده میشوید آنچه بودید که میکردید ای آن
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ تُوبُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
کسانیکه ایمان آورده اید توبه نمائید بسوی خدا توبهٔ خالص شاید پروردگار شما درگذرد از شما گناهان شمارا و داخل کند شمارا
جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزِى ٱللَّهُ ٱلنَّبِىَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ نُورُهُمْ
بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها روزیکه خوار نسازد خدا پیغمبررا و آنانکه گرویدند باو نورایشان
يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَٰنِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَٱغْفِرْ لَنَآ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
میرود میانهٔ دستهای ایشان و بیمینهای ایشان میگویند پروردگارا تمام نما برای ما نور مارا و بیامرز مارا بدرستیکه تو بر هر چیز
قَدِيرٌ ﴿٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ وَ
توانائی ای پیغمبر جهاد کن با کفار و منافقان و سخت بگیر برایشان و جایگاه شان دوزخست و
بِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱمْرَأَتَ نُوحٍ وَٱمْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
بد بازگشتی است زد خدا مثلی برای آنانکه کافر شدند زن نوح و زن لوط بودند آندو تا زیر

[illegible]

عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ

دو بنده از بندگان ما هردو شایسته پس خیانت کردند آندو را پس کفایت نکرد از آن دو بنده از خدا چیزی را و گفته شد داخل شوید هردو در آتش

الدَّاخِلِينَ ﴿۱۰﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ

با داخل شوندگان و زد خدا مثلرا برای آنانکه گرویدند زن فرعون هنگامیکه گفت پروردگار من بنا کن

لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

برای من نزد خود خانهٔ در بهشت و نجات ده مرا از فرعون و عمل او و نجات ده مرا از گروه ظالمان

﴿۱۱﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ

و مریم دختر عمران که نگاهداری کرد عورتش را پس دمیدیم در آن از روح ما و تصدیق کرد سخنان

رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَ كَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿۱۲﴾

پروردگارش و کتابهایش و بود از طاعت کنندگان

سُورَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُونَ آيَةً

حروفها ۱۳۱۳ کلماتها ۳۳۵ رکوعها ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

افزون آمد آنکه بدست اوست پادشاهی و اوست بر هر چیزی توانا آنکه پدید آورد مردن را و زندگی را

لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿۲﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ

تا بیازماید شمارا کدام خوبترید از کردار و اوست عزیز آمرزنده آنکه آفرید هفت آسمانرا

طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ ﴿۳﴾ ثُمَّ

طبقه طبقه نه بینی در پدید کردن بخشاینده تفاوتی پس بازگردان چشم را آیا بینی هیچ نقصانی پس

ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿۴﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا

برگردان چشم را دوبار برمیگردد بسوی تو چشم ناگاه و اوست مانده شده و بتحقیق آراستیم

السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ

آسمان دنیارا بچراغها و گردانیدیم آنرا رانندگان مر شیطان را و آماده گردانیدیم برای ایشان عذاب

مشتمل بر آنکه مانع میشود از عذاب قبر و در قیامت شفاعت کند (تفسیر الثقلین) و اولانی در فضیلت مذکور است امام محمد باقر علیه السلام جبرت و بروز مجمع البیان بروایت از روز قیامت تا داخل شود در بهشت خدا صبح در امان خدا است روز و پیوسته خواهد بود در امان در زبنه بعض از آنکه بخواب تبارک الذی بیده الملک را و کرو است که آنکه خواند سوره روایت از حضرت صادق علیه السلام در ثواب الاعمال و مجمع البیان ﴿ثواب القرائة﴾ در حق الیقین اطلاع یابند مردن زن حضه بیان گفت آنحضرت

السَّعِيرِ ۝٥ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝٦ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا
آتش را ویرای آنانکه کافر شدند بپروردگار خود عذاب جهنم و بد باز گشتی است چون انداخته شوند در آن

سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝٧ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ
بشنوند مر آنرا خروشی و آن میجوشد نزدیکست پاره پاره شود از خشم هرگاه انداخته شود در آن جمعی سؤال کنند ایشانرا

خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝٨ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ
خازنانش آیا نیامد مر شمارا بیم دهنده گویند آری آمد مارا بیم دهنده پس تکذیب کردیم و گفتیم نفرستاده

اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝٩ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا
خدا هیچ چیز نیستید شما مگر در گمراهی بزرگ و گفتند اگر بودیم ما که می شنیدیم یا می یافتیم نبودیم ما

فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝١٠ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝١١ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ
در یاران آتش پس اقرار کردند بگناه ایشان پس از رحمت دور اهل آتش سوزانرا بدرستیکه آنانکه میترسند

رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝١٢ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
از پروردگار خود در نهان مر ایشانراست آمرزش و مزد بزرگ و پنهان سازید سخنان تانرا یا آشکار کنید آنرا بدرستیکه او داناست بذات

الصُّدُورِ ۝١٣ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝١٤ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
سینه‌ها آیا نمیداند آنکه پدید کرد و اوست لطیف خبیر اوست آنکه گردانید برای شما زمین را

ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۖ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۝١٥ أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ
نرم پس سیر کنید در اطرافش و بخورید از روزی او و بسوی اوست بازگشت آیا ایمن شدید از آنکه در آسمانهاست

أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝١٦ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
که فرو برد با شما زمین را پس آنگاه آن موج زننده باشد آیا ایمن شدید از آنکه در آسمانهاست که بفرستد بر شما

حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ۝١٧ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ
تند باد پس خواهید دانست چگونه باشد بیم دهند و بتحقیق تکذیب نمودند آنانکه از پیش ایشان بودند پس چگونه است

نَكِيرِ ۝١٨ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ ۚ إِنَّهُ
انکار من آیا ندیدند بسوی پرنده بالای ایشان که بال گشاده اند و فرا میآرند چه چیز نگاه میدارد آنها را جز خدای بدرستیکه او

[illegible]

بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَٰنِ ۚ إِنِ
به هر چیز بیناست آیا کیست این که او لشکرست برای شما که یاری میکند شما را از غیر خدا نیستند
الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَل لَّجُّوا فِي
کافران جز در غرور آیا کیست که روزی میدهد شما را که باز گیرد روزیش را بلکه لجاج کردند در
عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ
سرکشی و سرباز زدن آیا پس آنکه راه میرود و سرنگون بر رویش هدایت یافته تر یا آنکه میرود و درست ایستاده بر راه
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا
راست بگو اوست آنکه آفرید شما را و گردانید برای شما گوش و چشمها و دلها اندکی
تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا
شکر میکنید بگو اوست آنکه پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او محشور میشوید و میگویند کی خواهد بود این
الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا
وعده اگر هستید راستگویان بگو جز این نیست که علم نزد خداست و جز این نیست که منم بیم دهنده آشکار پس چون
رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾
ببینند آنرا نزدیک بد شود رویهای آنانکه کافر شدند و گفته شود اینست آنچه بودید که آنرا میخواستید
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ
بگو آیا دیدید اگر هلاک سازد مرا خدا و هر که با من است یا رحمت کند ما را پس کیست آنکه پناه دهد کافران را از عذاب دردناک
﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
بگو اوست بخشاینده ایمان آوردیم بآن و بر او توکل کردیم پس بزودی خواهید دانست که او در گمراهی روشن است
﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾
بگو خبر دهید اگر گردد آب شما فرو رفته پس کیست بدهد شما را آبی روان

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

* ثواب القراءة * در ثواب الاعمال و مجمع البیان روایت است از حضرت صادق علیه السلام [illegible]

حروفها ١٢٥٦ — كلماتها ٣٠٠ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ

قسم بقلم و آنچه می نویسند که نیستی تو بنعمت پروردگارت مجنون و بدرستیکه مر تراست پاداش بدون

مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ

منت و بدرستیکه تو البته بر خلق عظیم پس زود باشد که ببینی تو و ببینند کدام یک از شما در فتنه و جنونند بدرستیکه

رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾

پروردگار تو او داناتر است بآنکه گم شد از راهش و اوست داناتر بهدایت شدگان پس اطاعت مکن تکذیب کنندگان را

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾

آرزو کردند اگر تو نرمی کنی پس نرمی کنند و اطاعت مکن هر سوگند دروغ خورنده عیب کننده رونده بسخن چینی را

مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا

بازدارنده از خیر تعدی کننده بدکار زشت جفاکار بعد از آن حرامزاده را که باشد صاحب مال و فرزندان چون

تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا

خوانده شود براو آیات ما گوید افسانه های پیشینیانست زود باشد داغ کنیمش بر خرطوم (دماغ و بینی) بدرستیکه ما مبتلا کردیم ایشانرا

بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا

چنانکه مبتلا کردیم یاران باغ را هنگامیکه سوگند یاد کردند که قطع میکنیم آنرا وقت صبح کنندگان و استثنا نکنند پس آمد بر آن

طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اغْدُوا

طواف کننده از پروردگار خود و ایشان خفتگانند پس گشت آن باغ چون باغیکه چیزی نداشت پس خواندند یکدیگر را صبح دریافتگان که بامداد بروید

عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ﴿٢٣﴾ أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ

بر کشتستان اگر هستید قطع کنندگان پس رفتند و ایشان پنهان مشورت میکردند که داخل نکند آنرا در امروز

عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ

بر شما درمانده و بامداد رفتند بر قصد منع توانایان پس چون دیدند آنها را گفتند بدرستیکه ما گمشدگان

﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ

بلکه ماییم بی بهره گفت بهتر شان آیا نگفتم مر شما را که چرا تسبیح نمیکنید گفتند میدانیم پاکی

رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا

پروردگار را و ما بودیم ستمکاران پس روکرد بعضیشان بر بعض دیگر ملامت کنندگان گفتند ای وای بر ما که ما بودیم

طَاغِينَ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ

زیاده روان شاید پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از آن بدرستیکه ما بسوی پروردگار خود رغبت کنندگانیم اینچنین است عذاب

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

و هر آینه عذاب آخرت بزرگتر است اگر باشید که بدانید بدرستیکه برای پرهیزگارانست نزد پروردگار خود بهشتهای با ناز و نعمت

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ

آیا پس میگردانیم منقادان را مانند گناهکاران چیست مر شما را چگونه حکم میکنید آیا مر شما راست کتابیکه در آن

تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

میخوانید بدرستیکه مر شماراست در آن آنچه را که اختیار میکنید آیا مر شماراست پیمانهای موکد که بر ما بکمال رسیده تا روز قیامت

إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ

بدرستیکه مر شماراست آنچه حکم کنید بپرس از ایشان کدام شان بآن ضامن آمد آیا ایشان را شریکانند پس بیارید شرکاء ایشان را

إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

اگر هستند راستگویان روزیکه کشف کرده شود از ساق دخوانده شود بسجود پس نتوانند

﴿٤٢﴾ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

که فرو افتاده باشد چشمهای شان فرو گیرد ایشان را خواری و بتحقیق بودند که خوانده میشدند بسجود و ایشانند تندرستان

فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي

پس واگذار مرا و کسیکه تکذیب میکند این سخن را بزودی درنوردیم ایشان را از راهی که نمیدانند و مهلت میدهم

لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِندَهُمُ

ایشان را بدرستیکه کید من محکم است آیا میخواهی از ایشان مزدی پس ایشان از تاوان گران بار شدگانند آیا نزد ایشانست از

در سوره ما فات ... یعنی از احوالی [illegible]
با سبب تکلیف رفتن به نزدی [illegible]
از راه تکذیب قوم و زجر ایشان [illegible]
و نبی در سوره اینا ذکر شده [illegible]
[illegible]

الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ

غیب پس ایشان مینویسند پس صبر کن حکم پروردگارترا ونباش چون رفیق ماهی هنگامیکه ندا کرد واو

مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَّوْلَا أَن تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ

پرخشم بود اگر نه آن بود که دریافت آنرا نعمتی از پروردگارش انداخته میشود بجائی واو بود ملامت کرده شده پس برگزید آنرا

رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ

پروردگارش پس گردانید اورا از نیکان وبدرستیکه نزدیک بود آنانکه کافر شدند هرآینه بزنند ترا بچشمهاشان

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

چون شنیدند ذکررا ومیگویند اینکه او دیوانه ایست ونیست او مگر پندی مر جهانیانرا

سورة الحاقة مكية وهي اثنتان وخمسون آية

حروفها ١٠٨٤ — كلماتها ٢٥٦ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾

ای بیشک بوقوع آینده چه چیز داناگردانید ترا چیست آن بیشک تکذیب نمود ثمود وعاد درهم آورنده

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا

پس اما ثمود پس هلاک گردانیده شود بعقوبت واما عاد پس هلاک گردانیده شد بباد تند زورآور برگماشت

عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ

برایشان هفت شب وهشت روز پی درپی پس بینی آنگروه را درآن افتاده گویا بودند ایشان درخت خرمای

خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّن بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَن قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ

افتاده پس آیا بینی ایشانرا هیچ بازمانده وآمد فرعون وکسانیکه بود پیش ازآن وزیروزبرشده

بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ

بگناهان پس نافرمانی کردند رسول پروردگارخودرا پس فراگرفت ایشانرا فراگرفتنی افزون درسختی بدرستیکه ما چون طغیان آب بود برداشتیم شمارا

فوائد القرآنیه
[illegible]

فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ

در کشتی تا بگردانیم آنرا برای شما پندی و یاد بگیرد آنرا گوش یادگیرنده پس چون دمیده شود در صور دمیدنی

وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

یکمرتبه و برداشته شود زمین و کوهها پس بهم زده شوند بهم زده شدنی یکمرتبه پس آنروز بوقوع آیند بوقوع آینده

﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ

و شکافته شود آسمان پس آنست روز سست و فرشتگانند در اطراف آن و بردارند عرش

رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا

پروردگار ترا بالاشان درآنروز هشت فرشته درآنروز عرض کرده شوند و پنهان نماند از شما پنهانی پس اما

مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ

کسیکه داده شد نامه اش بدست راستش پس میگوید بگیرید بخوانید نامهٔ مرا بدرستیکه من دانسته ام که من دریابنده ام

حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

حسابم را پس اوست در عیشی پسندیده در بهشت عالی که میوه هایش نزدیک است

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ

بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه پیش فرستادید در روزهای گذشته و اما آنکه داده شود نامه او بدست چپش

فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

پس میگوید ای کاش داده نشده بودم من نامه ام را و ندانسته بودم چیست حسابم ای کاش آن میبود حکم کننده

﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ

کفایت نکرد از من مالم زایل شد از من تسلطم بگیرید او را پس غل کنیدش پس همیشه از ید او را در دوزخ

﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

پس او را در زنجیری که ذرع آن هفتاد ذراعست پس درکشیدش که او بود ایمان نمیاورد بخدای بزرگ

﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ

و رغبت نمیداشت بر طعام دادن فقیر پس نیست مر او را امروز اینجا خویشی و نه خوراکی مگر از

غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ

چرک و جراحت نخورد آنرا مگر گناهکاران پس سوگند یاد میکنم بآنچه می‌بینید و آنچه نمی‌بینید بدرستیکه آن

لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا

سخن رسولی است کریم و نیست آن سخن شاعر اندکی که میگروند ونه سخن غیب گوئی بی وحی اندکی

مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا

تفکر نمیکنند فرو فرستاده‌ایست از پروردگار عالمیان واگر افترا کند برما بعض سخنان هرآینه بگیریم

مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾

ازاو دست راست او پس هرآینه قطع نمائیم ازاو رگ گردنرا پس نباشد از شما هیچ احدی ازآن منع کنندگان

وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى

و بدرستیکه او هرآینه پندیست برای پرهیزکاران و بدرستیکه ما میدانیم که از شماست تکذیب کنندگان و بدرستیکه آن حسرتیست بر

الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

کافران واو دست هرآینه حق یقین پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگ است

سورة المعارج مكية وهي اربع واربعون اية

حروفها ٨٦١ كلماتها ٢١٦ ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾

سؤال کرد سؤال کننده عذابیرا که بوقوع آینده است برای کافران نیست مراورا دفع کننده از خدای صاحب معارج

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾

عروج میکنند ملائکه وروح بسوی او در روزیکه است قدرش پنجاه هزار سال

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

پس صبر کن صبر نیکو بدرستیکه ایشان می‌بینند اورا دور وما می‌بینیم اورا نزدیک روزیکه بباشد آسمان چون فلز گداخته

[illegible]

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ⑧ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ⑨ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ⑩ يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ

ومیشود کوهها چون پشم ونپرسد نزدیکی از نزدیکی بینا کرده شوند ایشان دوست دارد گنهکار

لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ⑪ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ⑫ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي

که کاش فدا میداد از عذاب روز چنین پسرانشرا وزنشرا وبرادرشرا وخویشانشرا که

تُؤْوِيهِ ⑬ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ⑭ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ⑮ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ⑯

جای داده باشند وآنکه در زمین هست همگی پس برهاند اورا زجنانست بدرستیکه آن زبانه ایست کننده است پوست سرشانرا

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ⑰ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ⑱ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ⑲ إِذَا مَسَّهُ

میخواند آنرا که پشت دادو بگردانید وجمع کرد مال دنیا را پس حفظ کرد بدرستیکه انسان آفریده شده بسیار حریص چون مس کند اورا

الشَّرُّ جَزُوعًا ⑳ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ㉑ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ㉒ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ

شری جزع کننده است وچون مس کند اورا خیر منع کننده است مگر نمازگذاران آنانکه ایشانند بر نمازشان

دَائِمُونَ ㉓ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ㉔ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ㉕ وَالَّذِينَ

دوام کنندگان وآنانکه در مالهاشان حقی است معلوم مرخواهنده ونخواهنده را وآنانکه

يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ㉖ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ㉗ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ

تصدیق میکنند بروز جزا وآنانکه ایشانند از عذاب پروردگارشان ترسان بدرستیکه عذاب پروردگارشان

غَيْرُ مَأْمُونٍ ㉘ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ㉙ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ

غیر مأمونست وآنانکه ایشانند مر فروج خودرا حفظ کننده مگر بر جفتهاشان یا آنچه مالک باشد

أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ㉚ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ㉛

یمینهاشان پس بدرستیکه ایشان غیر ملامت شدگانند پس کسیکه جوید غیر این پس آنگروه ایشانند درگذرندگان از حد

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ㉜ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ㉝

وآنانکه ایشانند مر امانتها شانرا وعهد شانرا رعایت کنندگان وآنانکه ایشانند بگواهی خود قیام نمایندگان

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ㉞ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ㉟ فَمَالِ الَّذِينَ

وآنانکه ایشان بر نماز خود محافظت کنندگانند آنگروه در بهشتها گرامی داشته شده اند پس چیست آنانرا که

كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ

کافر شدند بجانب تو شتابندگانند از راست و از چپ تو متفرقند آیا طمع دارد هر مردی از ایشان که

يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ

داخل شود در بهشتهای با ناز و نعمت نه چنانست بدرستیکه ما آفریدیم ایشانرا از آنچه میدانند پس سوگند یاد میکنم بپروردگار مشارق و مغارب

إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَ

که ماییم هر آینه توانایان براینکه عوض آریم بهتر از ایشان و نیستیم ما پیشی گرفته شدگان پس واگذار ایشانرا تا صحبت باطل

يَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ

و بازی کنند تا ملاقات کنند روز شانرا که وعده داده میشوند روزیکه بیرون آیند از گورها شتابنده گویا ایشان بسوی

نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

بتان میشتابند در حالیکه فرو افتاده چشمهاشان میپوشد ایشانرا خواری اینست آن روز که بودند وعده کرده میشدند

سُورَةُ نُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

حروفها ٩٥٠ — کلماتها ٢٢٤ — رکوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَا

بدرستیکه ما فرستادیم نوح را بسوی قومش آنکه بترسان قوم خودرا پیش از آنکه بیاید ایشانرا عذابی دردناک گفت ای

قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ

قوم من بدرستیکه من شمارا ترساننده آشکارم آنکه بندگی کنید خدارا و بپرهیزید او را و اطاعت کنید مرا بیامرزد مر شمارا از گناهان شما

وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۖ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ

و پس اندازد شمارا تا مدتی نامبرده شده بدرستیکه مدت مقرر خدا چون آمد پس نمی افتد اگر بودید که میدانید گفت پروردگارا

إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ

بدرستیکه من خواندم قوم خودرا شب و روز پس نیفزود ایشانرا خواندن من مگر گریختن و بدرستیکه من هرگاه خواندم ایشانرا

[illegible]

لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا
تا آنکه درگذری ازایشان گردانیدند انگشتهاشانرا درگوشهای خود وبسر کشیدند جامه های خودرا واصرار کردند وسرکشی کردند
اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾
سرکشی کردنی پس بدرستیکه من خواندم ایشانرا بآوازی بلند پس بدرستیکه آشکارا گفتم ایشانرا ودرنهان گفتم ایشانرا پنهانی
فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَ
پس گفتم آمرزش خواهید از پروردگار خود بدرستیکه او هست آمرزنده میفرستد از آسمان برشما باران پی درپی و
يُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ
مدد میکند شمارا بمالها وپسران وقرار میدهد برای شما بهشتها ومیگرداند برای شما نهرها چیست مرشمارا که امید ندارید
لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا
برای خدا تعظیم کردن وبتحقیق آفرید شمارا تازه تازه آیا ندیدید که چگونه آفرید خدا هفت آسمانرا زیر یکدیگر
﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ
وگردانید ماهرا درآنها روشنائی وگردانید آفتاب را چراغی وخدا رویانید شمارا از زمین رویانیدنی پس
يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا
برمیگرداند شمارا درآن وبیرون میآورد شمارا بیرون آوردنی وخدا گردانید برای شما زمین را گسترده تا آمد ورفت کنید از آن
سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا
راههای گشاده را گفت نوح پروردگارا بدرستیکه ایشان نافرمانی کردندمرا وپیروی کردند کسیرا که نیفزود اورا مال او وفرزند او مگر زیان
﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا
ومکر کردند مکر کردن بزرگ وگفتند مگذارید البته خدایان خودرا ومگذارید بتی که نام او ود و سواع است
وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا
ونه یغوث ونه یعوق ونه نسررا وبتحقیق گمراه گردانیدند بسیاری را ومیفزود ستمکارانرا مگر گمراهی
﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ
از جهة گناهان ایشان غرق گردانیده شدند پس داخل شدند درآتش پس نیافتند برای خود از غیر خدا یاوری را وگفت

[illegible] معنی اول در تفسیر [illegible] * ۱۱ درآخرت [illegible] فرازنده خود [illegible] ازعذاب تعظیم [illegible] یعنی چیست مرشمارا که امید ندارید [illegible] مالکم لا ترجون لله وقارا * [illegible] سکنی [illegible] ونصب با [illegible] حق تعالی [illegible] سوره نوح [illegible] هرکه ایمان بخدا دارد [illegible] [illegible]

نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ
نوح پروردگارا وامگذار بر زمین از کافران هیچ ساکنی را بدرستیکه اگر واگذاری ایشانرا
يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَّبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
گمراه کنند بندگان ترا و نزایند مگر بدکاران ناسپاس پروردگارا بیامرز مرا و پدر و مادر مرا
وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾
و کسیرا که داخل شد در خانه من باایمان و مر مؤمنین و مؤمناترا و میفزای ستمکارانرا مگر هلاکت

سورة الجن مكية وهي ثمان وعشرون آية

حروفها ٧٥٩ — كلماتها ٢٨٥ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ
بگو وحی کرده شد بسوی من که شنیدند گروهی از جن پس گفتند بدرستیکه ما شنیدیم قرآنرا عجب که هدایت مینمود بسوی راستی
فَآمَنَّا بِهِ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
پس گرویدیم باو و شریک نگردانیدیم بپروردگار خود احدیرا و آنکه بلند است عظمت شان پروردگار ما نگرفت زنی را و نه فرزندیرا
﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ
و بدرستیکه بود که میگفت کم خرد ما بر خدا سخن دور از صواب و بدرستیکه ما گمان کردیم که نگویند هرگز انس و جن
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا
بر خدا دروغ و بدرستیکه بودند مردانی از انس که پناه میبردند بمردانی از جن پس افزودند ایشانرا طغیان
﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا
و آنکه گمان کردند همچنانکه گمان کردید که برنخواهد انگیزانید خدا احدیرا و بدرستیکه جستیم آسمانرا پس یافتیم آنرا
مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ
پر شده از نگهبانان سخت و تیرهای شهاب و آنکه بودیم ما می نشستیم از آن در نشیمنها برای گوش دادن پس کسیکه استماع مینماید اکنون

يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ

بیابد برایش تیر شهاب منتظر و آنکه نمیدانیم آیا بشری خواسته شده بانکه در زمین است یا خواسته بود بایشان

رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾

پروردگار شان خیری و آنکه بعضی از ما صالحاند و بعضی از ما درای آن و هستیم ما طریقهای مختلف

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ

و آنکه گمان کردیم اینکه عاجز نتوانیم ساخت خدارا در زمین و عاجز نتوانیم کرد اورا از راه گریختن و آنکه ما چون شنیدیم هدایت را

آمَنَّا بِهِ ۖ فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾ وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا

ایمان آوردیم باو پس کسیکه ایمان آورد به پروردگار خود پس بیم نخواهد داشت از نقصان و طغیان و آنکه بعضی از ما منقادانیم و بعضی از ما

الْقَاسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ

تعدی کنندگانند پس کسیکه انقیاد ورزید پس آنها جو یا شدند راه نجات را و اما تعدی کنندگان پس باشند از برای جهنم

حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُم مَّاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ

هیزم و اینکه اگر مستقیم شده بودند بر راه اسلام هرآینه میدادیم ایشانرا آبی بسیار تا بیازمائیم ایشانرا در آن

وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا

و کسیکه روی گرداند از ذکر پروردگارش در آورد اورا عذابی سخت و اینکه مساجد برای خداست پس مخوانید

مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾

با خدا احدیرا و آنکه چون برخاست بنده خدا که بخواند اورا نزدیک بودند که شوند بر او بالای یکدیگر بر ده

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

بگو جز این نیست که میخوانم پروردگار خودرا و شریک نمیگردانم باو احدیرا بگو بدرستیکه من مالک نمیباشم برای شما ضرری و نه نفعی را

قُلْ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَ

بگو بدرستیکه من در پناه نگیردم از خدا احدی و نمییابم از غیر او هرگز پناهی مگر رسانیدن از خدا و

رِسَالَاتِهِ ۚ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ

فرستاده او و هرکه نافرمانبرداری کند خدا و فرستاده اورا پس بدرستیکه برای اوست آتش دوزخ جاویدان در آن همیشه تا

معنی صاحب کشاف در فتح (جز ان دو در بیشها) — ان لن نعجز ... دن بسبب — نجح شدن چنانکه مکی در — اشاره بجی بودن دمعول — دراتصال در محل مجرور بودن برای — کلمه ابتداء نهودت درستی ندارد — دمتعلق بودن بارجی چنانکه بعضی — متعلقات شده درست بنائه — بلا نه سمو ان کنت بودن — لما سمعنا الهدی چنان می نامد — دانا کنا نقعد و انا لا ندری وانه — مواضع مثل وانا لمسنا السماء — بانیا رصدا و ان در باره او — نخص جمهور مغیرین تسعی — داد کبر آن شد از دن

إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرِي

چون ببینند آنچه را که وعده داده شدند پس بزودی بدانند که کیست ناتوانتر از راه مددکاری و کمتر در شمار بگو نمیدانم

أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ

آیا نزدیکست آنچه وعده داده میشوید یا اینکه گرداند آنرا پروردگار من دور دانای غیب است پس مطلع نمیسازد بر غیبش

أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

احدیرا مگر آنرا که پسندیده از رسول پس بدرستیکه او در میآورد از میانه دو دستش و از پشت سرش نگهبانی

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

تا بداند که بتحقیق رسانیدند پیغامهای پروردگارشانرا و احاطه نمود بآنچه نزد ایشانست و شمرده هر چیزیرا از راه شمار

سورة المزمل مكية وهي عشرون آية

حروفها ٨٣٨ — كلماتها ١٩٩ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ

ای گلیم بر خود پیچیده برخیز شب مگر اندکی نصفش یا کم کن از آن قلیلی یا زیاد کن بر آن

وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ

و بتأنی خوان قرآنرا بتأنی خواندنی بدرستیکه ما زود باشد که نازل سازیم بر تو سخنی سنگین بدرستیکه برخاستن شب آن سخت‌تر است

وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ

در دشواری و درست‌تر است از راه گفتار بدرستیکه مر تراست در روز آمد و شدی دراز و یاد کن اسم پروردگار خود را و منقطع شو بسوی او

تَبْتِيلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

منقطع شدنی پروردگار مشرق و مغرب است نیست خدائی مگر او پس فراگیر او را وکیل و صبر کن بر آنچه میگویند

وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ

و جدائی گزین از ایشان جدائی گزیدنی خوب و واگذار مرا با تکذیب کنندگان صاحبان نعمت و مهلت ده آنها را اندکی بدرستیکه

لَدَيْنَآ أَنكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَ

نزد ما است بندهای گران دوزخ و طعامی صاحب گلوگیری و عذابی پر درد روزیکه بلرزد درآید زمین و

الْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ

کوهها و شوند کوهها تلهای ریگ پراگنده بدرستیکه فرستادیم بسوی شما رسولی گواه بر شما همچنانکه

أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾

فرستادیم بسوی فرعون رسولی را پس نافرمانی کرد فرعون آن رسول را پس گرفتیمش گرفتنی سخت

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَآءُ مُنفَطِرٌۢ بِهِۦ كَانَ وَعْدُهُۥ

پس چگونه پرهیز خواهید کرد اگر کافر شدید روزیکه میگرداند کودکانرا پیران آسمان شکاف پذیرست بآن باشد وعده آن

مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَآءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿١٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ

کرده شده بدرستیکه این پندیست پس هرکه خواهد فراگیرد بسوی پروردگارش راهی بدرستیکه پروردگار تو میداند که تو

تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ

برمیخیزی کمتر از دو ثلث شب و نصفش و ثلثش و گروهی از آنانکه با تواند و خدا اندازه میکند

الَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْءَانِ عَلِمَ

شب و روز را دانست اینکه ضبط نتوانند آنرا پس درگذرد از شما پس بخوانید آنچه میسر شود از قرآن دانست

أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِى الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ

اینکه خواهند شد از شما بیماران و دیگران سیر خواهند کرد در زمین که بجویند از فضل خدا

وَءَاخَرُونَ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا

و دیگران کارزار کنند در راه خدا پس بخوانید آنچه میسر شود از آن و برپای دارید نماز را و بدهید

الزَّكَوٰةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ

زکوة را و وام دهید خدا را وامی نیکو و آنچه پیش بفرستید برای خودتان از خوبی

تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌۢ ﴿٢٠﴾

بیابید آنرا نزد خدا آن بهتر است و عظیمتر از راه پاداش و آمرزش خواهید از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست

سورة المدثر مكية وهي خمس وخمسون آية

ركوعها ٢ — كلماتها ٢٥٥ — حروفها ١٠١٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ١ قُمْ فَأَنذِرْ ٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ٤ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

ای جامه بر خود پیچیده برخیز پس بیم ده و پروردگار ترا پس بزرگی یاد کن و جامه هات را پس پاک کن و پلیدی را پس اجتناب کن

٥ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ٨ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ

و اعطا مکن که عوض بیشتر خواهی و برای پروردگارت پس صبر کن پس چون دمیده شود در صور پس اینست آن روز

يَوْمٌ عَسِيرٌ ٩ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ١٠ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ١١ وَجَعَلْتُ لَهُ

روزی دشوار بر کافران غیر آسان واگذار مرا و آنرا که آفریدم تنها و گردانیدم برای او

مَالًا مَّمْدُودًا ١٢ وَبَنِينَ شُهُودًا ١٣ وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا ١٤ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ١٥ كَلَّا

مالی فراوان و پسران حاضر و سامان دادم برای او سامان دادنی پس طمع دارد که زیاد کنم نه چنین است

إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ١٦ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ١٧ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ١٨ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

بدرستیکه او باشد مر آیتهای مارا منکر خواهیم گرفتش در بلندی بدرستیکه او فکر کرد و قرار داد پس کشته باد چگونه قرار داد

١٩ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ٢٠ ثُمَّ نَظَرَ ٢١ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ٢٢ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ٢٣ فَقَالَ

پس کشته باد چگونه قرار داد پس نظر کرد پس روی درهم کشید و ترش روی شد پس پشت کرد و سرکشی نمود پس گفت

إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ٢٤ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ٢٥ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ٢٦ وَمَا أَدْرَاكَ

نیست این مگر سحری که آموخته میشود نیست این مگر سخن انسان زود داخل سازمش در دوزخ و چه دانا کرد ترا

مَا سَقَرُ ٢٧ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ٢٨ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ٢٩ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ٣٠ وَمَا جَعَلْنَا

چیست دوزخ نه باقی میدارد و نه وامیگذارد سیاه کننده است مر پوست را برآنست نوزده تا و قرار ندادیم

أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ

یاران آتش را جز فرشتگان و نگردانیدیم عدد شانرا جز محنتی برای آنانکه کافر شدند تا یقین کنند آنانکه

أُوتُوا الْكِتٰبَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِيْمَانًا وَّلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتٰبَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
داده شدند کتاب را و بیفزاید آنانرا که ایمان آوردند ایمانی و شک نیارند آنانکه داده شدند کتاب و گروندگان

وَلِيَقُوْلَ الَّذِينَ فِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْكٰفِرُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۗ كَذٰلِكَ
و تا گویند آنانکه در دلهاشان ناخوشی است و کافران که چه خواست خدا باین از راه مثل همچنین

يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِي مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَمَا يَعْلَمُ جُنُوْدَ رَبِّكَ اِلَّا هُوَ ۗ وَمَا هِيَ اِلَّا
اضلال میکند خدا هرکرا خواهد و هدایت میکند هرکرا خواهد و نمیداند لشکرهای پروردگارترا مگر او و نیست این مگر

ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ اِذَآ اَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ اِنَّهَا لَاِحْدَى
پندی برای انسان حقا بماه و شب چون پشت کند و بصبح چون روشن شود بدرستیکه آنست یکی

الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ
از بزرگها بیم دهنده مر انسانرا مر آنرا که خواهد از شما که پیش رود یا پس بماند هر نفسی بانچه کسب کرده

رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّآ اَصْحٰبَ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾ فِيْ جَنّٰتٍ ۛ يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ
در گرو است جز اصحاب دست راست که در بهشتها بپرسند از گناهکاران چه چیز در آورد شما را

فِيْ سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوْا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوْضُ مَعَ الْخَآئِضِيْنَ
در دوزخ گویند نبودیم از نمازگذاران و نبودیم اطعام کنیم درمانده را و بودیم که صحبت بیهوده داشتیم با بیهوده‌گویان

﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤٦﴾ حَتّٰىٓ اَتٰىنَا الْيَقِيْنُ ﴿٤٧﴾ فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِيْنَ ﴿٤٨﴾
و بودیم که تکذیب میکردیم روز جزا را تا آمد ما را یقین پس نفع نبخشد ایشانرا درخواست شفاعت کنندگان

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٩﴾ كَاَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيْدُ كُلُّ
پس چیست مر ایشانرا که از پند گرفتن روگردانندگانند گویا ایشانند خرهای رمنده که گریخته باشند از شیر بلکه میخواهد هر

امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّؤْتٰى صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا ۖ بَلْ لَّا يَخَافُوْنَ الْاٰخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّآ اِنَّهٗ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾
مردی از ایشان که داده شود نامهای گشاده. نه چنین است بلکه نمیترسند از آخرت نه چنین است بدرستیکه آن پندیست

فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۗ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾
پس آنکه خواهد پند گیرد از آن و پند نگیرند جز آنکه خواهد خدا اوست اهل تقوی و اهل مغفرت

درباره او وصفات [illegible] بیچوا کی بی قول [illegible] کرد
مجنون و شاعر و کذاب و کاهن
رسول (ص) را بسحر نسبت باید داد [illegible]
(١٨) الله فَقُتِلَ یعنی تدبیر کرد حضرت
(١٩) و داد الله تعالی بعلم
بچنانکه باید از عذاب خواهیم داد
بالا رفتن بکوه [illegible] یعنی مکان [illegible]
(١٧) صَعُوْدًا یعنی خواهیم [illegible] بازداد
(١٦) عنید است که آنحضرت را اساء و بلغ [illegible]
(١١) وَمَنْ خَلَقْتُ [illegible] مراد ولید بن
(١١) مَا سَقَرُ [illegible]
عنید والله [illegible]
(٣) [illegible] و بعضی علی النبی [illegible]
در سورة المدثر [illegible]

سورة القيمة مكية وهي اربعون اية

حروفها ٦٥٢ — كلماتها ١٦٥ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

لَآ أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴿١﴾ وَلَآ أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ
سوگند یاد میکنم بروز قیامت و سوگند یاد میکنم بنفس ملامت کننده آیا می پندارد انسان که جمع نخواهیم کرد

عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰٓ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾
استخوانهایش را آری توانائیم بر اینکه راست کنیم انگشتهایش را بلکه میخواهد انسان که کار بد کند در پیش آمدش

يَسْـَٔلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ
میپرسد که کی باشد روز قیامت پس چون خیره شود چشم و تیره گردد ماه و جمع شود آفتاب

وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ
و ماه گوید انسان آن روز کجاست گریزگاه نه چنین است نیست پناهی بسوی پروردگار تو است

يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُا الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ
در آنروز جای قرار خبر داده شود انسان در آنروز بانچه پیش فرستاده و باز پس داده بلکه انسان بر

نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
خویش بیناست واگرچه القا کند عذرهایش را حرکت مده بآن زبانت را تا شتاب کنی در آن بدرستیکه بر ماست

جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾ كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ
فراهم آوردنش و خواندنش پس چون خواندیمش پس پیرو شو خواندن آنرا پس بدرستیکه بر ماست بیان کردن آن نه چنین است بلکه دوست میدارید

الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَ
دنیای شتابنده را و وا میگذارید آخرت را رویهاست در آنروز برافروخته بسوی پروردگارش نگرنده و

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّآ إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ
رویهاست در آنروز تیره پنداری که رسانیده میشود بآن آسیبی نه چنین است چون برسد بچنبرهای گردن و گفته شود

[illegible]

مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ
کیست شفادهنده وگمان کند که آنست جدائی و پیچیده شود ساق بساق بسوی پروردگارتست در آن روز

الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾ وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ
راندن پس نه تصدیق نمود و نه نماز گذارد ولیکن تکذیب نمود و روی گردانید پس رفت بسوی کسانش

يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَن يُتْرَكَ
بتجبر آمد سزاوارتر است ترا پس سزاوارتر پس سزاوارتر است ترا پس سزاوارتر آیا می پندارد انسان که واگذارده خواهد شد

سُدًى ﴿٣٦﴾ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ
مهمل آیا نبود نطفه از منی که ریخته شود پس بود خون بسته پس آفرید پس راست کرد پس گردانید

مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾
از آن دو جفت مذکر و مؤنث آیا نیست آن توانا بر اینکه زنده گرداند مردگان را

سُورَةُ الدَّهْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَىٰ وَثَلٰثُونَ آيَةً

حروفها ١٠٥٢ — كلماتها ٢٤٢ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ
آیا آمد بر انسان وقتی از روزگار که نبود چیزی مذکور بدرستیکه ما آفریدیم انسان را

مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَ
از نطفه اخلاط که بیازمائیم او را پس گردانیدیم او را شنوای بینا بدرستیکه ما هدایت کردیم او را براه راست یا شکرگذار و

إِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ
یا ناسپاس است بدرستیکه ما آماده کردیم برای کافران زنجیرها و غلها و آتش سوزان بدرستیکه نیکان بیاشامند

مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ
از جامی که باشد امتزاج آن با کافور بهشت چشمه که بیاشامند از آن بندگان خدا جاری میکنند آنرا جاری کردنی وفا میکنند

[illegible] حضرت فاطمه علیها السلام [illegible] برای شفای حسنین علیهما السلام [illegible] امیر المؤمنین علیه السلام [illegible] شأن نزول [illegible] اهل بیت نازل شده [illegible] صلی الله علیه و آله [illegible] ✻ فضل القراءة ✻ [illegible]

بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَ
بنذر و میترسند روزیرا که است آسیبش آشکار و میخورانند طعام را بر دوستیش فقیر و

يَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ
یتیم و اسیر جزاین نیست که اطعام میکنیم شمارا برای رضای خدا نمیخواهیم از شما پاداش ونه شکرانی بدرستیکه ما میترسیم

مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا
از پروردگار ما روزی سخت بسیار سخت پس نگاهداشتشان خدا از آسیب آن روز و پیش آورد ایشانرا تازگی و شادمانی

﴿١١﴾ وَجَزَاهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾ مُّتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا
و پاداش داد ایشانرا بآنچه صبر کردند بهشت و حریر تکیه زدگان درآن بر سریرها نه بینند درآن

شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ
آفتابی و نه سرمائی و نزدیکست برایشان سایه های آن و رام کرده شده خوشهای آن رام کردنی و بگردش آورده

عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا
شود برایشان ظرفهای از نقره و قدحهائی که باشند آبگینه ها آبگینه ها که باشند از سیم و اندازه گرفته اند آنها را اندازه گرفتنی

﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَ
و آشامانیده شوند درآن جامیرا که باشد ممزوج بزنجبیل آمیخته چشمهٔ روان درآن نامبرده میشود سلسبیل و

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ
گردش میکنند برایشان پسران جاویدانی چون بینی ایشانرا پنداری ایشان مروارید در رشته ناکشیده و چون بینی

ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ
آنجا بینی نازونعمت و پادشاهی عظیم بالاشان جامه های دیبای نازک سبز و دیبای ستبرق و پیرایه کرده شده بدستوانها

مِن فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم
از سیم و آشامانید ایشانرا پروردگارشان شرابی پاکیزه بدرستیکه این باشد مرشمارا پاداش و باشد سعی شما

مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ
ستوده بدرستیکه ما فرستادیم برتو قرآنرا فرستادنی پس صبر کن مرحکم پروردگارتر و اطاعت مکن از ایشان

[illegible]

أَثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿۲۴﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿۲۵﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ

گنهکاری را یا ناسپاسی را · و یاد کن · نام · پروردگارت را بامداد · و شبانگاه · و از شب · پس سجده کن مر او را و تسبیح گوی او را

لَيْلًا طَوِيلًا ﴿۲۶﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿۲۷﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ

شبی دراز · بدرستیکه آن گروه دوست میدارند دنیای شتابنده را · و وا میگذارند از پس خود روزی گران را · ما آفریدیم ایشان را

وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿۲۸﴾ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ

و محکم گردانیدیم پیوند مفصلهای ایشان را و چون خواهیم بدل نماییم مانندهای ایشان را بدل آوردنی · بدرستیکه این پندی است پس کسیکه

شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿۲۹﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

خواست گرفت بسوی پروردگارش راهی · و نمیخواهید · مگر که · خواهد · خدا · بدرستیکه خدا باشد

عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۳۰﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۳۱﴾

دانای · حکیم · داخل میسازد آن را که خواهد · در رحمتش · و ظالمان را · آماده کرده برای ایشان عذابی دردناک

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُونَ آيَةً

حروفها ۸۱۶ · کلماتها ۱۸۱ · رکوعها ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام · خداوند بخشاینده مهربان

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿۱﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿۲﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴿۳﴾ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا

سوگند بفرستاده شدها از پی هم · و تند روندها · تند رفتنی · و پراکنده سازندها پراکنده ساختنی · و جدا کنندها جدا کردنی

﴿۴﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿۵﴾ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿۶﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿۷﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

و القا کنندگان · ذکر را · عذری · یا · بیمی · که آنچه وعده کرده میشوید هر آینه بوقوع آینده است · پس آنگاه که ستارها محو شوند

﴿۸﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿۹﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ﴿۱۱﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ

و آنگاه که آسمان شکافته گردد · و آنگاه که کوهها · برکنده شوند · و آنگاه که رسولان وقت کرده شوند · برای کدام روز

أُجِّلَتْ ﴿۱۲﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿۱۳﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿۱۴﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

بازپس داشته شده · برای روز تمیز · و چه چیز دانا کرد · ترا که چیست روز · تمیز · وای · در روز چنین بر تکذیب کنندگان را

١٥ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ١٦ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ١٧ كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ١٨ وَيْلٌ
آیا هلاک نکردیم پیشینیان را پس از پی ایشان خواهیم برد بازپسان را همچنین میکنیم باگنه‌کاران وای

يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١٩ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ٢٠ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ٢١ إِلَىٰ قَدَرٍ
روز چنین بر تکذیب کنندگان آیا نیافریدیم شمارا از آبی بیقدر پس گردانیدیم او را در آرامگاهی محکم تا مقداری

مَعْلُومٍ ٢٢ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ٢٣ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٤ أَلَمْ نَجْعَلِ
معین پس توانا آمدیم پس خوب توانایانیم وای روز چنین بر تکذیب کنندگان آیا نگردانیدیم

الْأَرْضَ كِفَاتًا ٢٥ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ٢٦ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً
زمین را کافی زندگان را و مردگان را وگردانیدیم در آن کوههای استوار بلند وآشامانیدیم شمارا آب

فُرَاتًا ٢٧ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٨ انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ٢٩ انْطَلِقُوا إِلَىٰ
شیرین وای روز چنین بر تکذیب کنندگان بروید بسوی آنچه که بودید بآن تکذیب میکردید بروید بسوی

ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ٣٠ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ٣١ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ٣٢
سایهٔ صاحب سه شاخ نه خنک گرداننده و نه کفایت کند از گرمی آتش بدرستیکه آن میاندازد شراره چون کوشک

كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ٣٣ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٤ هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ٣٥ وَلَا يُؤْذَنُ
گویا که شتران زرد است وای روز چنین بر تکذیب کنندگان این روزیست که سخن نگویند کفار ورخصت داده نشود

لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ٣٦ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٧ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَ
ایشان را پس عذر بگویند وای روز چنین بر تکذیب کنندگان را اینست روز جدا کردن جمع کردیم شمارا و

الْأَوَّلِينَ ٣٨ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ٣٩ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٠ إِنَّ
پیشینیان را پس اگر باشد شمارا چاره پس چاره کنید وای روز چنین بر تکذیب کنندگان بدرستیکه

الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ٤١ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ٤٢ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
پرهیزکارانند در سایه‌ها و سرچشمه‌ها و میوه‌ها از آنچه خواهش کنند بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٤٣ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ٤٤ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٥ كُلُوا
بودید که میکردید بدرستیکه ما چنین پاداش میدهیم نیکوکاران را وای روز چنین بر تکذیب کنندگان بخورید

وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ
و کامرانی کنید اندکی بدرستیکه شمائید گناهکاران وای روز چنین بر تکذیب کنندگان و چون گفته شود مرایشانرا

ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾
که برکوع روید برکوع نروند وای چنین روزی بر تکذیب کنندگان پس بکدام سخن بعد از آن ایمان بیاورند

سُورَةُ النَّبَإِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى وَأَرْبَعُونَ آيَةً

رکوعها ٢ — کلماتها ١٧٣ — حروفها ٧٧٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
از چه میپرسند از خبر بزرگ آنکه ایشانند در آن اختلاف کنندگان نه چنین است زود باشد که بدانند

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا
پس نه چنین است زود باشد که بدانند آیا نگردانیدیم زمین را بستر و کوهها را میخها و آفریدیم شما را جفت

﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا
و گردانیدیم خواب شما را آسایش و گردانیدیم شب را پوشش و گردانیدیم روز را وقت طلب معیشت و بنا کردیم

فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً
بالای شما هفت طبقه استوار و قرار دادیم چراغی تابان و فرو فرستادیم از فشارندها آبی

ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾
ریزان تا بیرون آریم بآن دانه و رستنی و بوستانهای بهم پیچیده درختانش بدرستیکه روز تمیز باشد وعدگاه

يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ
روزیکه دمیده شود در آن صور پس بیایند فوجها و گشوده شود آسمان پس گردد درها و روان گردانیده

الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِّلطَّاغِينَ مَآبًا ﴿٢٢﴾ لَّابِثِينَ
کوهها پس گردد سراب بدرستیکه جهنم باشد کمین گاه مرطاغیانرا بازگشت درنگ نمایندگان

فيها احقابا ٢٣ لايذوقون فيها بردا ولا شرابا ٢٤ الا حميما وغساقا ٢٥ جزاء وفاقا

در آن روزگارها نمیچشند در آن خنکی و نه شرابی جز آب جوشان و چرک جراحتها پاداشی موافق

٢٦ انهم كانوا لا يرجون حسابا ٢٧ وكذبوا باياتنا كذابا ٢٨ وكل شيء احصيناه

بدرستیکه ایشان بودند که امید نداشتند حسابی را و تکذیب نمودند آیتهای ما را تکذیب نمودنی و هر چیز را شمردیم آنرا

كتابا ٢٩ فذوقوا فلن نزيدكم الا عذابا ٣٠ ان للمتقين مفازا ٣١ حدائق و

در لوح پس بچشید پس نیفزائیم هرگز شمارا جز عذاب بدرستیکه پرهیزکارانراست جای کامیابی باغها و

اعنابا ٣٢ وكواعب اترابا ٣٣ وكاسا دهاقا ٣٤ لا يسمعون فيها لغوا ولا كذابا

انگورها و دختران نارپستان هم سن و جامهای پر شراب نشنوند در آن لغوی و نه تکذیب کردنی

٣٥ جزاء من ربك عطاء حسابا ٣٦ رب السموات والارض وما بينهما الرحمن

پاداشی از پروردگار تو بخششی کافی پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست بخشاینده

لا يملكون منه خطابا ٣٧ يوم يقوم الروح والملائكة صفا لا يتكلمون

مالک نباشند از او خطاب کردنرا روزیکه بایستند روح و فرشتگان صف زده سخن نگویند

الا من اذن له الرحمن وقال صوابا ٣٨ ذلك اليوم الحق فمن شاء اتخذ الى

مگر آنکه دستوری داد او را خدای بخشاینده و گفت صوابی آنست روز حق پس کسیکه خواست گرفت بسوی

ربه مابا ٣٩ انا انذرناكم عذابا قريبا يوم ينظر المرء ما قدمت يداه ويقول

پروردگارش بازگشتی بدرستیکه ما بیم کردیم شمارا از عقوبتی نزدیک روزیکه بنگرد مرد آنچه پیش فرستاده دستش و بگوید

الكافر يا ليتني كنت ترابا ٤٠

کافر ای کاش بودمی خاک

سورة النازعات مكية وهي ست واربعون اية

حروفها ٧٥٣ كلماتها ١٧٩ ركوعاتها ٢

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

والنازعات غرقا ١ والناشطات نشطا ٢ والسابحات سبحا ٣ فالسابقات

قسم بکشندگان از روی قوت و ببرندگان نشاط آورنده ارواح و فرشتگان شنا کننده و پیشی گیرندگان

سَبْقًا ④ فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا ⑤ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ⑥ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ⑦ قُلُوبٌ

پیش گرفتنی پس تدبیرکنندگان کارها روزی که بلرزد زمین لرزیدنی از پی درآید آنرا از پی آینده دلهاست

يَوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ⑧ اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ⑨ يَقُولُونَ ءَاِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ⑩

روزی چنین لرزان چشمهاشان فروفته میگویند آیا ما ردشدگانیم بحالت اول

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ⑪ قَالُوا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ⑫ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ⑬

آیا وقتی که شدیم استخوانهای پوسیده گفتند اینست آنگاه بازگشتی بازیان پس جز این نیست که آن فریادیست واحد

فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ⑭ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيثُ مُوسٰى ⑮ اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ

پس آنگاه ایشانند برروی زمین آیا آمد ترا حکایت موسی که ندا کرد او را پروردگارش در وادی پاکیزه کرده شده

طُوًى ⑯ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ⑰ فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰى اَنْ تَزَكّٰى ⑱ وَاَهْدِيَكَ

که طوی است برو بسوی فرعون که او زیاده روی کرد در عصیان پس بگو آیا هست ترا میل باینکه پاک شوی و هدایت کنم ترا

اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ⑲ فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ⑳ فَكَذَّبَ وَعَصٰى ㉑ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى

بسوی پروردگارت پس بترسی پس نمودش آیت بزرگ پس تکذیب نمود و نافرمانی کرد پس پشت گردانید شتابان

㉒ فَحَشَرَ فَنَادٰى ㉓ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ㉔ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَ

پس جمعیتی کرد پس ندا در داد پس گفت منم پروردگار شما که برتر است پس گرفت او را خدا بعقوبت آخرت و

الْاُولٰى ㉕ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ㉖ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَاءُ بَنٰىهَا ㉗

دنیا بدرستیکه در آنست هرآینه عبرتی مر آنرا که میترسد آیا شما سخت ترید در خلقت یا آسمان که بنا کرد آنرا

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ㉘ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ㉙ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰىهَا

بلند گردانید سقفش را پس راست کرد و تاریک گردانید شبش را و ظاهر ساخت روزش را و زمین را بعد از آن گسترانید

㉚ اَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعٰىهَا ㉛ وَالْجِبَالَ اَرْسٰىهَا ㉜ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ㉝

بیرون آورد از آن آبش را و چراگاهش را و کوهها را استوار گردانیدش مایهٔ تعیش برای شما و چهارپایان شما

فَاِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرٰى ㉞ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ㉟ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ

پس چون آید بلای مستولی بزرگ روزیکه یاد آورد انسان آنچه سعی کرد و ظاهر گردانیده شد دوزخ

تفسیر شده بملائکه که ارواح کفار را از تن ایشان بسختی کنند چون
بروایت از امام [illegible] اول
نزع شد چنانکه در مجمع البیان
اول والنازعات [illegible] ملائکه
بقول اکثر [illegible] کرد در
در اوائل [illegible] نزد کریم ابد
[illegible] کریم ابد
والنازعات [illegible] کریم ابد
علیه السلام [illegible]
بروایت از حضرت صادق
در ثواب الاعمال مجمع البیان
* فضل القرائة *
از آنان [illegible] تفسیر شده *
[illegible] مرتبه [illegible] کرده باشند
[illegible] بصورت انسان
بنی آدم

لِمَنْ يَّرٰى ۳۶ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ۳۷ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۳۸ فَاِنَّ الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَاْوٰى ۳۹ وَاَمَّا
برای کسیکه ببیند　پس امّا آنکه زیاده روی کرد در عصیان　و برگزید زندگانی دنیا را　پس بدرستیکه دوزخش بود جایگاه　و امّا

مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ۴۰ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى ۴۱ يَسْــَٔلُوْنَكَ
آنکه بیم داشت از مقام پروردگارش و منع کرد نفس را از خواهش　پس بدرستیکه بهشت باشد جایگاهش　می‌پرسند ترا

عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ۴۲ فِيْمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰىهَا ۴۳ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ۴۴ اِنَّمَا
از قیامت　کی باشد قرارگاهش　در چیستی تو از یاد کردن آن　بسوی پروردگار تو است انتهای آن　جز این نیست

اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰىهَا ۴۵ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْۤا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰىهَا ۴۶
تو بیم کننده　کسی را که بترسد از آن　گویا ایشان روزیکه ببینند آنرا درنگ نکرده اند مگر شبانگاهی یا چاشتگاهی

سُوْرَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اثْنَتَانِ وَاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً

رکوعها ۱　کلماتها ۱۳۳　حروفها ۵۳۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
بنام　خداوند بخشاینده مهربان

عَبَسَ وَتَوَلّٰۤى ۱ اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ۲ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزَّكّٰۤى ۳ اَوْ يَذَّكَّرُ
روی ترش نمود و اعراض کرد　که آمد اورا کور　و چه چیز دانا کرد ترا باشد که پاک شود　یا پند گیرد

فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ۴ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۵ فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدّٰى ۶ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا
پس نفع دهد اورا پند　امّا کسیکه توانگر شد　پس تو مر اورا متوجه میشوی　و نیست بر تو که

يَزَّكّٰى ۷ وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰى ۸ وَهُوَ يَخْشٰى ۹ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۱۰ كَلَّاۤ اِنَّهَا
پاک نشود　و امّا کسیکه آمد ترا که میکوشید　و او میترسید　پس تو از او فارغ میباشی　نه چنین است بدرستیکه آن

تَذْكِرَةٌ ۱۱ فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ۱۲ فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۱۳ مَّرْفُوْعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۱۴ بِاَيْدِيْ سَفَرَةٍ
پندیست　پس آنکه خواهد پند گیرد　در صحیفه های گرامی داشته شده　برداشت کرده شده پاکیزه گردانیده　بدستهای کاتبان

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۵ قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَاۤ اَكْفَرَهٗ ۱۶ مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ ۱۷ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهٗ ۱۸
شریفان نکوکاران　کشته باد انسان چه کافر است او　از چه چیز آفرید اورا　از نطفه آفریدش

[illegible]

فَقَدَّرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا

پس اندازه مقرر داشت او را پس راه را آسان گردانید آنرا پس بمیرانید او را پس در قبر کرد او را پس چون خواهد زنده گرداندش نه چنین است

يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٣﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ

بجا نیاورده هنوز آنچه فرموده او را پس باید نظر کند انسان بسوی طعام خود بدرستیکه ما ریختیم آبرا ریختنی پس

شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾

شکافتیم زمین را شکافتنی پس رویانیدیم در آن دانه و انگور و خرما و زیتون و درخت خرما

وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتِ

و باغهای پر درخت و میوه و چراگاه مایهٔ عیش برای شما و برای چهارپایان شما پس چون آید فریاد

الصَّاخَّةُ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾

گوش کرکننده روزیکه گریزد مرد از برادرش و مادرش و پدرش و زنش و پسرش

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

هر مردی را از ایشان روزی چنین کاریست که مشغول دارد او را رویهائیست روز چنین درخشان خندان فرحناک

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

و رویهائیست روز چنین بر آنهاست گرد کدورت فرو گیرد آنها را تیرگی آنگروهند آنانکه کافران بدکارند

سورة التكوير مكية وهي تسع وعشرون آية

حروفها ٤٢٥ كلماتها ١٠٤ آياتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ *

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا

آنگاه که آفتاب درهم پیچیده شود و آنگاه که ستاره‌ها فرو ریزند و آنگاه که کوهها سیر کرده شوند و آنگاه که

الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ

شتران آبستن بار نهند و آنگاه که وحوش حشر کرده شوند و آنگاه که دریاها برکرده شوند و آنگاه که نفسها

* ثواب القراءة * در ثواب الاعمال و مجمع البیان روایت از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند سوره ویل للمطففین را در نماز فریضه عطا کند حق تعالی او را ایمنی در روز قیامت از آتش و او را نه بیند آتش و نه او بیند آتش را و گذر نکند بر جسر جهنم و حساب کرده نشود در روز قیامت *

* ثواب القراءة * از ابی بن کعب از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده که هر که سوره تکویر بخواند حق تعالی او را در پناه خود نگه دارد از رسوائی نامه *

* خواص القراءة * علی ما نقل ان شاء الله تعالی * قرائته ... ولا یعلم ذلک

زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾
جفت کرده شوند وآنگاه که دختران زنده درگور کرده پرسیده شوند که بکدام گناه کشته شده وآنگاه که نامه ها گشوده شود

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ
وآنگاه که آسمان کنده شود وآنگاه که دوزخ افروخته شود وآنگاه که بهشت نزدیک کرده شود داند هرنفسی

مَا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَ
آنچه را که حاضر ساخته پس قسم یاد میکنم بستارگان رجوع کننده روندگان پنهان شونده وشب چون پشت کند و

الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾
وصبح چون پدید آید که قرآن هرآینه سخن رسول بزرگوار است صاحب توانا نزد خداوند عرش بامنزلت

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى
فرمانبرده پس امین است ونیست صاحب شما دیوانه وبتحقیق دیده اورا در افق روشن ونیست او بر

الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ
چیزهای پوشیده بخیل ونیست قرآن سخن شیطان رانده شده پس کجا میروید نیست آن مگر پندی

لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾
مر جهانیان را مر آنکسی را خواست از شما که مستقیم شود ونخواهید مگر آنکه خواهد خدا که پروردگار عالمیانست

سُورَةُ الْانْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ٣٢٢ — كلماتها ٨٠ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ
آنگاه که آسمان بشکافد وآنگاه که ستاره ها فرو ریزند وآنگاه که دریا ها راه بهم داده شود وآنگاه که قبرها

بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ
زبروزبر کرده شود داند هرنفسی آنچه را پیش فرستاده وباز پس داشت ای انسان چه چیز فریفت ترا به پروردگار

الْكَرِيمِ ۝٦ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّىٰكَ فَعَدَلَكَ ۝٧ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ۝٨
کہ کریم است آنکہ آفرید ترا پس تمام اجزا کرد اینده ترا پس تمام اندام داد ترا در هر صورتی که خواست بهم آورد ترا

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ۝٩ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَٰفِظِينَ ۝١٠ كِرَامًا كَٰتِبِينَ ۝١١ يَعْلَمُونَ
نه چنین است بلکه تکذیب می نمایند بروز جزا و بدرستیکه بر شماست نگهبانان گرامیان نویسندگان میدانند

مَا تَفْعَلُونَ ۝١٢ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝١٣ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝١٤ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ
آنچه را که میکنند بدرستیکه نیکوکاران در نعیمند و بدرستیکه بدکاران در دوزخند درآیند در آن روز جزا

۝١٥ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِينَ ۝١٦ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝١٧ ثُمَّ مَآ أَدْرَىٰكَ مَا
و نباشند آنها از آن غایبان و چه چیز دانا کرد ترا که چیست روز جزا پس چه چیز دانا کرد ترا چیست

يَوْمُ الدِّينِ ۝١٨ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ۝١٩
روز جزا روزیکه مالک نباشد نفسی برای نفسی چیزی را و فرمان روز چنین مر خدا راست

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَثَلٰثُونَ آيَةً

حروفها ۷۳۰ كلماتها ۱۶۹ ركوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝١ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢ وَإِذَا كَالُوهُمْ
وای بر کم کنندگان در کیل آنانکه چون به پیمایند بر مردمان تمام گیرند و چون بکیل دهند آنها را

أَو وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰٓئِكَ أَنَّهُم مَّبْعُوثُونَ ۝٤ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥ يَوْمَ يَقُومُ
یا بوزن دهند ایشان را کم کنند آیا گمان نمیبرند اینسان که ایشان برانگیخته شوندگانند برای روزی بزرگ روزیکه ایستاده شوند

النَّاسُ لِرَبِّ الْعَٰلَمِينَ ۝٦ كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝٧ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سِجِّينٌ
مردمان برای پروردگار عالمیان نه چنین است بدرستیکه نامه بدکاران هرآینه در سجین است و چه چیز دانا کرد ترا که چیست سجین

۝٨ كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ ۝٩ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝١١
نامه ایست رقم کرده شده وای روز چنین بر تکذیب کنندگان آنانکه تکذیب کنند روز جزا را

[illegible handwritten marginal notes]

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝١٢ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وتکذیب نکنند آنرا مگر هر تعدی کننده گنهکار چون خوانده شود بر او آیتهای ما گوید افسانهای پیشینانست

۝١٣ كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٤ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ

حقا بلکه زنگ شد بر دلهاشان آنچه هستند که کسب میکنند حقا که ایشان از پروردگارشان روز چنین هرآینه در حجابند

۝١٥ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِيمِ ۝١٦ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝١٧ كَلَّا إِنَّ

پس بدرستیکه ایشان درآیندگانند در دوزخ پس گفته شود اینست که بودید آنرا تکذیب میکردید حقا بدرستیکه

كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝١٨ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝١٩ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۝٢٠ يَشْهَدُهُ

نامهٔ نیکوکاران هرآینه در علیین است وچه چیز دانا کرد ترا که چیست علیین نامه ایست رقم کرده شده که گواه میشوند آنرا

الْمُقَرَّبُونَ ۝٢١ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝٢٢ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝٢٣ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ

مقربان بدرستیکه نیکوکارانند هرآینه در نعیم بر سریرها نظاره میکنند بیابی در روهایشان

نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝٢٤ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۝٢٥ خِتَامُهُ مِسْكٌ ۚ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ

تازگی بهشت آشامانیده میشوند از صاف شراب مهر شده که مهر پذیرش مشک است ودر آن پس باید رغبت کنند

الْمُتَنَافِسُونَ ۝٢٦ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝٢٧ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝٢٨ إِنَّ الَّذِينَ

رغبت کنندگان ومزاجش از چشمهٔ کوثر چشمه ایست که بیاشامند از آن نزدیکان بدرستیکه آنانکه

أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ۝٢٩ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝٣٠ وَإِذَا انْقَلَبُوا

گناهکار شدند هستند از آنانکه ایمان آوردند میخندند وچون گذرند بایشان اشاره میکنند بچشم وابرو وچون برگردند

إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝٣١ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝٣٢

بسوی کسانشان برگردند شادی کنان وچون بینند ایشانرا گویند بدرستیکه اینان هرآینه گمراهانند

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۝٣٣ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

وفرستاده نشد بر ایشان نگهبانان پس آنروز آنانکه گرویدند از کافران میخندند

۝٣٤ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝٣٥ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝٣٦

بر سریرها نظاره میکنند آیا جزا داده شدند کافران آنچه بودند که میکردند

۱۴ ما کانوا یکسبون یعنی بسبب بدکاری بسیار [illegible]
۱۸ کتاب الابرار لفی علیین یعنی نامهٔ اعمال نیکان [illegible]

سورة الانشقاق مكية وهي خمس وعشرون آية

حروفها ٤٣٠ | كلماتها ١٠٧ | ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ

آنگاه که آسمان بشکافد وانقیاد نماید مر پروردگارش را وسزاوار شد وآنگاه که زمین کشیده شود وبیرون آید

مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى

آنچه درآنست وخالی شود وانقیاد نماید مر پروردگارش را وسزاوار شد ای انسان بدرستیکه تو کوشنده بسوی

رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

پروردگارت کوششی پس ملاقات نماینده اورا پس آنکه داده شد نامهٔ او بدست راستش پس بزودی حساب کرده شود حسابی آسان

﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُو

وبرگردد بسوی کسانش شادمان واما آنکه داده شود نامه‌اش ازپس پشتش پس بزودی بخواند

ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَى

هلاک را ودرآید درآتش سوزان بدرستیکه او بود درکسانش شادمان بدرستیکه او پنداشت که هرگز بازنگردد آری

إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا

بدرستیکه پروردگارش باشد باو بینا پس سوگند یاد نمیکنم به شفق وشب وآنچه بهم رسد وماه چون

اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ

تمام شود که هرآینه برسید بحالی بعداز حالی پس چیست ایشان را که ایمان نمی‌آورند وچون خوانده شود برایشان قرآن

لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ

سجده نمیکنند بلکه آنانکه کافرشدند تکذیب مینمایند وخدا داناترست بآنچه پنهان میدارند در دل پس مژده ده ایشانرا

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

بعذابی پردرد مگر آنانکه ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته مرایشانراست پاداشی بدون منت

سورة البروج مكية وهي اثنتان وعشرون آية

حروفها ٤٥٨ كلماتها ١٠٩ ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ① وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ② وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ③ قُتِلَ أَصْحَابُ

قسم بآسمان صاحب برجها و روز وعده کرده شده و شاهد یعنی پیغمبر و مشهود یعنی امت کشته شدند یاران

الْأُخْدُودِ ④ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ⑤ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑥ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ

مغاکهای زمین آن آتش صاحب مایه برافروختگی هنگامیکه ایشان بودند بر آنها نشستگان و ایشان بودند بر آنچه میکردند بمؤمنان

شُهُودٌ ⑦ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑧ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

حاضران و دشمن نداشتند از ایشان جز آنکه ایمان آوردند بخدای غالب ستوده آنکه مراوراست پادشاهی آسمانها

وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑨ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ

و زمین و خداست بر همه چیز شاهد بدرستیکه آنانکه بفتنه درانداختند مردان باایمان و زنان باایمان را پس

يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ⑩ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بازگشت نکردند پس مرایشانراست عذاب دوزخ و مرایشانراست عذاب سوزنده بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ⑪ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ⑫

مرایشانراست بهشتها که میرود از زیر آنها نهرها اینست کامیابی بزرگ بدرستیکه گرفتن پروردگار تو هرآینه سخت است

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ⑬ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ⑭ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ⑮ فَعَّالٌ

بدرستیکه او بیافریند نخست و اعاده میکند و اوست آمرزنده دوست دارنده صاحب عرش بزرگوار کننده

لِمَا يُرِيدُ ⑯ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ⑰ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ⑱ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا

مر آنچه را که خواهد آیا آمد ترا حکایت لشکرهای فرعون و ثمود بلکه آنانکه کافر شدند

فِي تَكْذِيبٍ ⑲ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ⑳ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ㉑ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ㉒

در تکذیب نمودن و خدا از وراء ایشان احاطه کننده است بلکه آن قرآنی است شریف در لوحی نگهداشته شده

[illegible]

سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعَ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ۲۷۶ — کلماتها ۶۱ — رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝١ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝٢ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝٣ إِنْ كُلُّ

قسم بآسمان و ظاهر شونده در شب و چه دانا کرد ترا که چیست آینده بشب ستاره درخشنده است نیست هیچ

نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝٤ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝٥ خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ۝٦

نفسی مگر که بر او هست نگهبانی پس باید که بنگرد انسان که از چه چیز آفریده شد آفریده شد از آبی جهنده

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝٧ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝٨ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ

که بیرون میآید از میانه پشت و استخوانهای سینه بدرستیکه او بر باز آوردنش هر آینه تواناست روزیکه آشکار شود نهانیها

۝٩ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝١٠ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝١١ وَالْأَرْضِ ذَاتِ

پس نباشد مراو را هیچ توانی و نه یاوری و آسمان صاحب باران و زمین صاحب

الصَّدْعِ ۝١٢ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝١٣ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝١٤ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

شکاف که آن سخنی است تمیز دهنده و نیست آن بیهوده بدرستیکه ایشان چاره میکنند چاره کردنی

۝١٥ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝١٦ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۝١٧

و چاره میکنم چاره کردنی پس مهلت ده کافرانرا مهلت میدهم ایشانرا مهلت دادنی

سُورَةُ الْأَعْلَىٰ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ۲۷۱ — کلماتها ۷۲ — رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝١ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ۝٢ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ۝٣ وَالَّذِي

تنزیه کن بنام پروردگار خود که برتر است آنکه آفرید پس درست گردانید و آنکه تقدیر کرد پس هدایت نمود و آنکه

فضل القرآن — در ثواب الاعمال ... روایت از حضرت صادق علیه السلام ...

أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰ ﴿٦﴾ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

بیرون آورد چراگاه را　پس گردانید آنرا خشک سیاه　زود باشد که خوانیم برتو پس فراموش نکن　مگر آنچه را که خواست خدا

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ﴿٩﴾

که او میداند آشکارا را و آنچه پنهان باشد　و توفیق دادیم ترا برای طریقهٔ آسان　پس پند ده اگر نفع کند پند دادن

سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿١١﴾ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا

زود باشد پند گیرد آنکه بترسد　و پهلو تهی کند از آن بدبخت‌تری　که داخل شود در آتش عظیم‌تر　پس

يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ

نمیرد در آن و نه زنده باشد　بتحقیق رستگار شد آنکه پاک شد　و یاد کرد نام پروردگارش را پس نماز گذارد　بلکه اختیار میکنید

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٧﴾ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

زندگانی دنیا را　و آخرت بهتر است و پاینده‌تر　بدرستیکه این است هرآینه در صحیفه‌های پیشین　صحیفه‌های ابراهیم و موسی

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَعِشْرُونَ آيَةً

حروفها ٣٨١　كلماتها ٩٢　ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾

آیا آمد ترا حکایت آن فرو گیرنده　رویهائی روز چنین ترسناکست خوارند　عمل کننده رنج کشنده اند

تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ﴿٥﴾ لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَّا

که داخل میشوند در آتش در نهایت گرمی　آشامانیده میشوند از چشمه که منتهای گرمی رسیده　نباشد مر ایشانرا خوراکی مگر از خار خشک　که نه

يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِن جُوعٍ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ

فربه کند و نه کفایت کند از گرسنگی　رویهائیست روزی چنین تازه　از سعی شان خوشنود　در بهشتی

عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾

رفیع　نشنوند در آن لغوی　در آنست چشمه روان　در آنست سریرهای رفیعه

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنظُرُونَ

و قدحهای گذاشته و بالشهای بهم پیوسته و فرشهای نفیس گسترده آیا پس نمینگرند

إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

به شتر چگونه آفریده شده و به آسمان که چگونه بلند گردانیده شد و به کوهها که چگونه برافراشته شده

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾

و بزمین که چگونه پهن کرده شده پس پند ده جز این نیست تو پند دهنده نیستی برایشان تسلط دارنده

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾

مگر آنکه روی گردانید و کافر شد پس عذاب خواهد کرد خدا عذاب بزرگتر بدرستیکه بسوی ماست بازگشت ایشان پس بدرستیکه بر ماست حسابشان

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُونَ آيَةً

حروفها ٥٩٧ — كلماتها ١٣٧ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾ هَلْ فِي ذَٰلِكَ

قسم بصبح و شبهای ده گانه و جفت و طاق و شب چون درگذرد آیا که در این

قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ

سوگندیست مر صاحب خرد را آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگارت بعاد ارم صاحب بناهای رفیع که آفریده نشده

مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾

مانند آن در بلاد و بثمود آنها که ببریدند سنگ را در وادی و فرعون صاحب میخها

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ

آنانکه تعدی کردند در شهرها پس بسیار کردند در آنها تباهی پس ریخت برایشان پروردگارت تازیانه

عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ

عذاب بدرستیکه پروردگار تو هرآینه در رهگذرگاه است پس اما انسان چون آزماید اورا پروردگارش پس گرامی دارد اورا

فضل القرائة

در ثواب الاعمال و مجمع البیان روایت از حضرت صادق علیه السلام مذکور است که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره غاشیه در نوافل و فرایض فرو پوشاند حق تعالی او را به رحمت خود در دنیا و آخرت و عطا فرماید امن از عذاب آتش

ثواب القرائة

در ثواب الاعمال و مجمع البیان روایت از حضرت صادق علیه السلام مذکور است که بخوانید سوره فجر را در فرایض و نوافل که سوره حسین بن علی علیهما السلام است و هر که بخواند آنرا باشد با حسین علیه السلام در روز قیامت در درجه او در بهشت.

نعمه فیقول ربی اکرمن ﴿۱۵﴾ واما اذا ما ابتلیه فقدر علیه رزقه فیقول

ونعمت دهدش پس گوید پروردگار من گرامی داشت مرا و اما چون آزماید اورا پس تنگ سازد براو روزیش را پس گوید

ربی اهانن ﴿۱۶﴾ کلا بل لا تکرمون الیتیم ﴿۱۷﴾ ولا تحاضون علی طعام المسکین

پروردگار من خوار کرد مرا نه چنین است بلکه گرامی نمیدارید یتیم را و تحریص نمیکنید بر خورانیدن بیچاره

﴿۱۸﴾ وتاکلون التراث اکلا لما ﴿۱۹﴾ وتحبون المال حبا جما ﴿۲۰﴾ کلا اذا دکت

و میخورید میراث را خوردنی همه درهم و دوست میدارید مال را دوستی بسیار نه چنین است چون کوفته شود

الارض دکا دکا ﴿۲۱﴾ وجاء ربک والملک صفا صفا ﴿۲۲﴾ وجایء یومئذ بجهنم

زمین کوفتن کوفتنی و آمد پروردگار تو و فرشته صف صف و آورده شود روز چنین دوزخ را

یومئذ یتذکر الانسان وانی له الذکری ﴿۲۳﴾ یقول یلیتنی قدمت لحیاتی

روز چنین پند گیرد انسان و کجا سودمند است اورا پند گرفتن گوید ای کاش پیش فرستاده بودم برای زندگیم

﴿۲۴﴾ فیومئذ لا یعذب عذابه احد ﴿۲۵﴾ ولا یوثق وثاقه احد ﴿۲۶﴾ یایتها النفس المطمئنة

پس روز چنین عذاب کرده نشود چون عذاب او احدی و بند کرده نشود چون بند کردن او احدی ای نفس آرمیده

﴿۲۷﴾ ارجعی الی ربک راضیة مرضیة ﴿۲۸﴾ فادخلی فی عبادی ﴿۲۹﴾ وادخلی جنتی ﴿۳۰﴾

بازگرد بسوی پروردگارت خوشنود پسندیده پس داخل شو در بندگانم و داخل شو در بهشتم

سورة البلد مکیة وهی عشرون آیة

حروفها ۳۳۱ — کلماتها ۸۲ — رکوعها ۱

بسم الله الرحمن الرحیم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

لا اقسم بهذا البلد ﴿۱﴾ وانت حل بهذا البلد ﴿۲﴾ ووالد وما ولد ﴿۳﴾ لقد خلقنا

سوگند یاد نمیکنم باین شهر (یعنی مکه) و تو مقیمی درین شهر و بپدر و آنچه زاد که بتحقیق آفریدیم

الانسان فی کبد ﴿۴﴾ ایحسب ان لن یقدر علیه احد ﴿۵﴾ یقول اهلکت مالا لبدا

انسان را در رنج آیا می پندارد که هرگز قادر نباشد براو احدی میگوید ضایع کردم مالی انبوه

۶ أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۝٧ أَلَمْ نَجْعَل لَّهُ عَيْنَيْنِ ۝٨ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝٩ وَهَدَيْنَاهُ

آیا می پندارد که ندید او را احدی آیا نگردانیدیم مر او را دو چشم و زبان و دو لب و هدایت کردیمش

النَّجْدَيْنِ ۝١٠ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝١١ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝١٢ فَكُّ رَقَبَةٍ ۝١٣ أَوْ

دو جای بلند پس نیامد به بلندای گردنگاه و چه چیز دانا کرد ترا که چیست بلندی گردنگاه رهانیدن گردنیست یا

إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝١٤ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝١٥ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝١٦ ثُمَّ كَانَ

خورانیدن در روزیکه صاحب گرسنگی است یتیمی را که صاحب قرابتی است یا درمانده را که صاحب احتیاجست پس باشد

مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝١٧ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

از آنانکه ایمان آوردند و وصیت بهم کردند بصبر و وصیت بهم کردند بمهربانی ایشانند یاران دست راست

۝١٨ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝١٩ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ۝٢٠

و آنانکه کافر شدند بآیتهای ما ایشانند یاران دست چپ برایشانست آتشی سرپوشیده

سورة الشمس مكية وهي ست عشرة آية

حروفها ۲۴۲ — كلماتها ۵۴ — ركوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝١

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝١ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ۝٢ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ۝٣ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا

قسم بآفتاب و چاشتگاه آن و ماه چون از پی درآیدش و روز چون جلا دهدش و شب چون فرو پوشدش

۝٤ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝٥ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝٦ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝٧ فَأَلْهَمَهَا

و آسمان و آنکه بنا کردش و زمین و آنکه گستردش و نفس و آنکه راست کردش پس الهام کردش

فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝٨ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۝٩ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ۝١٠ كَذَّبَتْ ثَمُودُ

بدکاریشرا و پرهیزکاریشرا بتحقیق رستگار شد آنکه پاک کرد آنرا و بی بهره شد آنکه تباه کرد آنرا تکذیب نمود قوم ثمود

بِطَغْوَاهَا ۝١١ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝١٢ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝١٣

بسبب طغیان خود هنگامیکه برانگیخت بدبخت ترشرا پس گفت مرایشانرا فرستاده خدا (صالح) دست بدارید ناقه خدا و شربش را

ثواب القرائة

از ثواب الاعمال و مجمع البیان

روایت از حضرت صادق علیه السلام

[illegible]

اللهم ارزقنا شفاعته [illegible]

[illegible]

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾
پس تکذیب نمودند اورا پس پی کردندش پس غضب کرد برایشان پروردگارشان بسبب گناه ایشان پس یکسان کرد آنرا و بیم نکرد عاقبتش را

سُورَةُ اللَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَىٰ وَعِشْرُونَ آيَةً

حروفها ٣١٠ كلماتها ٧١ ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ﴿٣﴾ إِنَّ سَعْيَكُمْ
قسم بشب چون فرو پوشد و روز چون روشن شود و آنکه آفرید نر و ماده را بدرستیکه کوشش شما
لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٦﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا
هرآینه از هم ممتازست پس اما آنکه بداد و پرهیزکار شد و تصدیق نمود طریقهٔ خوبی را پس بزودی توفیق میدهیم اورا برای آسانی و اما
مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ
آنکه بخل ورزید و استغنا نمود و تکذیب نمود طریقهٔ خوبی را . پس بزودی توفیق میدهیم برای دشواری و کفایت نکرد از او
مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ﴿١١﴾ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ﴿١٣﴾ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا
مالش چون هلاک شد بدرستیکه بر ماست هرآینه هدایت و بدرستیکه مر ماراست هرآینه آنجهان و اینجهان پس بیم کردم شمارا از آتشی
تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ
زبانه میکشد داخل نمیشود در آن مگر بدبخت تری که تکذیب نمود و روی گردانید و زود باشد که دور کرده شود از آن پرهیزکارتر را که میدهد مالش را
يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢١﴾
که پاک شود و نیست مر احدیرا نزد او هیچ نعمتی که پاداش داده شود مگر جستن رضای پروردگارش که برترست و هرآینه زود باشد که خوشنود شود

سُورَةُ الضُّحَىٰ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَىٰ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ١٧٢ كلماتها ٤٠ ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

از فضل القرآن [illegible]

وَالضُّحَىٰ ﴿١﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿٤﴾
قسم بچاشتگاه و بشب چون آرام گیرد که وا نگذاشت ترا پروردگارت و غضب نکرد و هر آینه آنجهان بهتر است مر تو را از این جهان

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴿٧﴾
و هر آینه نزدیکی خواهد داد ترا پروردگارت پس خوشنود گردی آیا نیافت ترا یتیم پس جایگاه داد و یافت ترا گم پس هدایت نمود و

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٨﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَ
یافت ترا بیچیز عیالمند پس توانگر ساخت پس اما یتیم را پس قهر مکن و اما سوال کننده را پس زجر مکن و

﴿١١﴾
أَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ
اما بنعمت پروردگارت پس اظهار کن

سُورَةُ الْانْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِ آيَاتٍ

حروفها ١٠٣ — كلماتها ٢٧ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾ الَّذِي أَنقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾
آیا گشاده نکردیم برای تو سینه ترا و برداشتیم از تو بار ترا که بصدای شکست درآورد پشت ترا

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ
و بلند گردانیدیم برای تو ذکر ترا پس بدرستیکه با دشواری آسانی است بدرستیکه با دشواری آسانی است پس چون فارغ شدی

﴿٨﴾
فَانصَبْ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ
پس رنج بکش و بسوی پروردگارت پس راغب شو

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِ آيَاتٍ

حروفها ١٥٠ — كلماتها ٣٤ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا
قسم بانجیر و زیتون قسم بطور سینا و این شهر امان (مکه) بحقیق آفریدیم

الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
انسان را در نیکوترین تقویمی پس گردانیدیمش فروتر فروتران مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند

فضل القرآن

الصّالِحاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٦ فَما يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ٧ أَلَيْسَ اللّهُ بِأَحْكَمِ الْحاكِمِينَ ٨
کارهای شایسته پس ایشانراست مزدی غیر مقطوع پس چه چیز تکذیب مینماید ترا بعد از این در دین آیا نیست خدا حکم کننده تر حکم کنندگان

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ٢٧٠ كلماتها ٧٢ ركوعها ١
بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ١ خَلَقَ الْإِنْسانَ مِنْ عَلَقٍ ٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ٣
بخوان بنام پروردگارت که آفرید آفرید انسانرا از خون بسته بخوان پروردگار توست کریمتر
الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ٤ عَلَّمَ الْإِنْسانَ ما لَمْ يَعْلَمْ ٥ كَلّا إِنَّ الْإِنْسانَ لَيَطْغى ٦ أَنْ رَآهُ
آنکه تعلیم کرد نوشتن بقلم آموزانید انسانرا آنچه نمیدانست حقا بدرستیکه انسان عصیان میورزد بانکه دید خودرا
اسْتَغْنى ٧ إِنَّ إِلى رَبِّكَ الرُّجْعى ٨ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهى ٩ عَبْداً إِذا صَلّى ١٠
که بی نیاز شد بدرستیکه بسوی پروردگار توست بازگشت آیا دیدی کسیرا که منع کند بنده را چون نماز گذارد
أَرَأَيْتَ إِنْ كانَ عَلَى الْهُدى ١١ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوى ١٢ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّى ١٣ أَلَمْ
آیا دیدی که اگر باشد بر هدایت یا امر کرد بپرهیزکاری آیا دیدی که اگر تکذیب کرد و روی گردانید آیا
يَعْلَمْ بِأَنَّ اللّهَ يَرى ١٤ كَلّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعاً بِالنّاصِيَةِ ١٥ ناصِيَةٍ كاذِبَةٍ
ندانست که خدا می بیند نه چنانست هر آینه اگر باز نه ایستد خواهیم گرفت البته بموی پیشانی موی پیشانی دروغگوی
خاطِئَةٍ ١٦ فَلْيَدْعُ نادِيَهُ ١٧ سَنَدْعُ الزَّبانِيَةَ ١٨ كَلّا لا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ١٩
خطاکار پس باید که بخواند اهل مجلس خودرا زود باشد بخوانیم زبانیه را نه چنانست فرمان مبر اورا و سجده کن و نزدیک شو

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آياتٍ

حروفها ١١٢ كلماتها ٣٠ ركوعها ١
بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةِ ٱلۡقَدۡرِ ١ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ ٢ لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ خَيۡرٞ مِّنۡ أَلۡفِ
بدرستیکه ما فرو فرستادیمش در شب قدر و چه چیز دانا کرد ترا که چیست شب قدر شب قدر بهتر است از هزار
شَهۡرٖ ٣ تَنَزَّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمۡرٖ ٤ سَلَٰمٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطۡلَعِ ٱلۡفَجۡرِ ٥
ماه نازل میشوند فرشتگان و روح در آن باذن پروردگارشان از هر امری سلامتست آن تا وقت طلوع صبح

سُورَةُ ٱلۡبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِ آيَاتٍ

حروفها ۳۹۶ کلماتها ۹۴ رکوعها ۱

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

لَمۡ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأۡتِيَهُمُ ٱلۡبَيِّنَةُ ١
نبودند آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان جدایان تا وقتیکه آمد ایشان را حجتی روشن
رَسُولٞ مِّنَ ٱللَّهِ يَتۡلُواْ صُحُفٗا مُّطَهَّرَةٗ ٢ فِيهَا كُتُبٞ قَيِّمَةٞ ٣ وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ
فرستاده از خدا که میخواند صحیفه های پاکیزه در آنهاست صحیفه های راست و درست و متفرق نشدند آنانکه داده شدند
ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَةُ ٤ وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ
کتاب را مگر از بعد آنکه آمد ایشان را بینه و فرموده نشدند مگر تا پرستند خدا را خالص دارندگان برای او
ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلۡقَيِّمَةِ ٥ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
دین را حق گرایان و برپای دارند نماز را و بدهند زکوة را و اینست کیش راست بدرستیکه آنانکه کافر شدند
مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ شَرُّ ٱلۡبَرِيَّةِ ٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ
از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخ باشند جاودان در آن ایشانند آنها بدترین خلق بدرستیکه آنانکه
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ خَيۡرُ ٱلۡبَرِيَّةِ ٧ جَزَآؤُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ تَجۡرِي
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آنگروه ایشانند بهترین خلق پاداش ایشانست نزد پروردگارشان بهشتهای جای اقامت دائمی که
مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَشِيَ رَبَّهُۥ ٨
میرود از زیر آنها نهرها جاودان در آن همیشه خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او آن برای کسیست که ترسد از پروردگارش

* ما لیلة القدر * در بیان ... * انا انزلناه * یعنی قرآن را یعنی انا انزلناه فی لیلة مبارکة ... شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن در سوره بقره ... * فی ثواب القراءة * در فضل سوره قدر ...

سورة الزلزال مدنية وهي ثماني آيات

حروفها ١٤٩ — كلماتها ٣٥ — ركوعها ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا

چون بلرزه در آورده شود زمین زلزله اش و بیرون اندازد زمین بارهایش را و گوید انسان چیست مر آنرا

۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۝٤ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا لِيُرَوْا

روزی چنین میگوید خبرهایش را بآنکه پروردگارت وحی کرد برای او روزی چنین باز گردند مردمان پراکندگان تا بینند

اَعْمَالَهُمْ ۝٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٨

کردار خود را پس کسیکه کند مقدار ذره نیکی می بیند آنرا و کسیکه کند مقدار ذره بدی می بیند آنرا

سورة العاديات مكية وهي احدى عشرة آية

حروفها ١٦٣ — كلماتها ٤٠ — ركوعها ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝١ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝٢ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۝٣ فَاَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝٤ فَوَسَطْنَ

قسم بدوندگان با آواز نفس زدن نفس زدنی پس قسم به بیرون آورندگان آتش از سنگ بسمهای خود پس آنهاکه وسیله غارت شوند در صبح پس بر انگیختند آن غبار را پس میان در آمدند

بِهِ جَمْعًا ۝٥ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝٦ وَاِنَّهُ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝٧ وَاِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

بآن جماعتی را بدرستیکه انسان مر پروردگارش را ناسپاس است و بدرستیکه او بر آن هر آینه شاهد است و بدرستیکه او برای دوستی مال هر آینه سخت است

۝٨ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝٩ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۝١٠ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ۝١١

آیا پس نمیداند که چون برانگیخته شود آنچه در گورهاست و حاصل کرده شود آنچه در سینه هاست بدرستیکه پروردگارشان بایشان روز چنین آگاه است

سورة القارعة مكية وهي ثماني آيات

[illegible] تنزل الملائكة [illegible] روایت [illegible] امام جعفر صادق علیه السلام [illegible]

حروفها ۱۵۲ — كلماتها ۳٦ — ركوعها ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۞
بنام خداوند بخشاینده مهربان

اَلْقَارِعَةُ ﴿۱﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿۲﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿۳﴾ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ
آن درهم کوبنده چیست آن درهم کوبنده و (ایکاش) چه چیز دانا کرد ترا چیست آن درهم کوبنده روزیکه باشند مردمان چون پروانه پراکنده

﴿۴﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿۵﴾ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
و باشند کوهها چون پشم رنگارنگ وازده پس اما آنکه گران آمد سنجیدهایش پس او است در عیش پسندیده

﴿۷﴾ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿۸﴾ فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿۹﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا هِيَهْ ﴿۱۰﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿۱۱﴾
و اما آنکه سبک آمد سنجیدهایش پس مأوایش دوزخست و چه چیز دانا کرد ترا که چیست آن آتشی است بنهایت سوزنده

سُورَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۞
بنام خداوند بخشاینده مهربان

اَلْهٰيكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿۱﴾ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿۲﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ
بغفلت انداخت شما را مباهات در بسیاری تا آنکه زیارت نمودید مقبرهها را حقا زود باشد که بدانید پس حقا زود باشد

تَعْلَمُونَ ﴿۴﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿۵﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ
که بدانید نه چنانست اگر بدانید دانستنی بیقین هرآینه به بینید البته دوزخرا پس هرآینه خواهید دید آنرا بمشاهده یقین

﴿۷﴾ ثُمَّ لَتُسْئَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿۸﴾
پس پرسیده خواهید شد روز چنین از نعمتها

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ اٰيَاتٍ

حروفها ٦۸ — كلماتها ۱۴ — ركوعها ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۞
بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالْعَصْرِ ﴿۱﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿۲﴾ اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ
قسم بعصر بدرستیکه انسان هرآینه در زیانکاریست مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و

---

* ثواب القراءة * در ثواب الاعمال و مجمع البیان روایت از حضرت [illegible] باشد از رفقای آنحضرت در [illegible] * جاء بشیر (؟) *

* ثواب القراءة * در ثواب الاعمال و مجمع البیان روایت از حضرت صادق علیه السلام که هر که [illegible] خواندن [illegible] قیامت [illegible]

* ثواب القراءة * در ثواب الاعمال و مجمع البیان روایت از حضرت صادق علیه السلام که هر که در نوافل [illegible]

وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣
وصیت یکدیگر نمودند براستی و وصیت نمودند بشکیبائی

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

(رکوعها ۱ — کلماتها ۳۳ — حروفها ۱۳۳)

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ ۝١ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝٢ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝٣
وای بر هر عیب گوی طعن زننده که فراهم کرد مالرا و آماده داشت آنرا پپندارد که مالش پاینده میکرداند او را

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝٤ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝٥ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۝٦
نه چنانست انداخته خواهد شد در آتش درهم شکننده وچه چیز دانا کرد ترا که چیست آتش درهم شکننده آتش خداست برافروخته

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۝٧ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ۝٨ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۝٩
که مستولی میشود بر دلها بدرستیکه آن برایشانست سرپوشیده در ستونهای کشیده

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

(رکوعها ۱ — کلماتها ۲۳ — حروفها ۹۶)

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝٢
آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو باصحاب فیل آیا نگردانید مکر ایشانرا در تباهی

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ۝٥
و فرستاد برای ایشان نوعی پرنده فوج فوج که میانداخت ایشانرا بسنگی از سجیل پس گردانید ایشانرا چون برگ خورده شده

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

(رکوعها ۱ — کلماتها ۱۷ — حروفها ۷۳)

[illegible] (فضل القرائة) [illegible] روایت از حضرت صادق علیه السلام [illegible] (ثواب القرائة) [illegible]

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ① إِلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ② فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ

برای الفت عطا کردن بقریش الفت عطا کردن بایشان در کوچ زمستان و تابستان پس باید بپرستند پروردگار

هَٰذَا الْبَيْتِ ③ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ④

این خانه کعبه را آنکه سیر طعام کرد ایشانرا از گرسنگی و ایمن کرد ایشانرا از بیم

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ

حروفها ۱۱۱ کلماتها ۲۵ رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ① فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ② وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ

آیا دیدی آنرا که تکذیب میکند روز جزا را پس اینست آنکه بجفا میراند یتیم را و ترغیب نمیکند بر

طَعَامِ الْمِسْكِينِ ③ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ④ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ⑤ الَّذِينَ

طعام دادن درویش پس وای بر نماز گذارندگان ریائی آنها که ایشان از نماز خود سهو کننده و بیخبرانند و آنانکه

هُمْ يُرَاءُونَ ⑥ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑦

ایشان ریا میکنند و منع میکنند زکوة را

سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

حروفها ۴۳ کلماتها ۱۰ رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ① فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ② إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③

بدرستیکه ما عطا کردیم ترا کوثر را پس نماز گذار برای پروردگار خود را و قربان کن بدرستیکه دشمن تو او دم بریده است

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ

حروفها ۹۴ کلماتها ۲۶ رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

فوائد القرآن التقی [illegible] حضرت رسول خدا صلی الله [illegible] ... دشمنان ... [illegible] ... جعفر صادق علیه السلام ... [illegible]

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ① لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ② وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

بگو ای کافران نمی‌پرستم آنچه می‌پرستید و نه شما پرستندگانید آنچه می‌پرستم

③ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ④ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ⑤ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ⑥

و نه من پرستنده‌ام آنچه می‌پرستید و نه شما پرستندگانید آنچه می‌پرستم شما راست دین شما و مراست دین من

سُورَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

حروفها ٧٩ — كلماتها ١٩ — ركوعها ١

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ① وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ② فَسَبِّحْ

چون آید یاری کردن خدا و فتح مکه و ببینی مردمان را که در می‌آیند در دین خدا فوج فوج پس تسبیح کن

بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ③

بحمد پروردگار خود و طلب آمرزش کن از او بدرستیکه اوست قبول کننده توبه

سُورَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

حروفها ٨١ — كلماتها ٢٣ — ركوعها ١

بنام خداوند بخشاینده مهربان

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ① مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ② سَيَصْلَىٰ نَارًا

شکسته باد دو دست ابی لهب که خواهست سنگ به پیغمبر زند دفع نکند از او مال او و آنچه کسب کرده زود باشد که در آید آتش را

ذَاتَ لَهَبٍ ③ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ④ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ⑤

صاحب زبانه و زن او که بردارنده هیمه است در گردن او ریسمانی است از لیف خرما

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

حروفها ٤٧ — كلماتها ١٥ — ركوعها ١

بنام خداوند بخشاینده مهربان

فضل القرآن

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

بگو یا محمد او است خدای یگانه خدای بی نیاز نزاده و نزائیده نشده و نیست او را همتا احدی

سُوْرَةُ الْفَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

حروفها ٧٣ کلماتها ٢٣ رکوعها ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ

بگو یا محمد پناه میگیرم بآفریدگار شکافنده صبح از بدی آنچه آفریده است واز بدی شب تاریک چون درآید واز شر

النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

زنان کردمندگان افسونند در گرهها واز شر حسد برنده چون ظاهر کند حسد را

سُوْرَةُ النَّاسِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ

حروفها ٨٠ کلماتها ٢٠ رکوعها ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ

بگو یا محمد پناه میبرم بپروردگار آدمیان پادشاه آدمیان خدای آدمیان از شر دیو وسوسه کننده

الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

خناس آنکه وسوسه میکند در سینه های مردمان از جن و آدمیان

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَّعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ

صَدَقَ اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ وَصَدَقَ رَسُوْلُهُ النَّبِيُّ الْاُمِّيُّ الْكَرِيْمُ وَنَحْنُ عَلٰى ذٰلِكَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ

وَالشّٰكِرِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ

[illegible]

صدق الله العلي العظيم

الدُّعاءُ
عِندَ الفَراغِ مِن قِراءَةِ القُرآنِ
عَنِ الإمامِ جَعفَرِ بنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ عَلَيهِما السَّلامُ

اَللّهُمَّ إنّي قَرَأتُ ما قَضَيتَ لي مِن كِتابِكَ الَّذي أنزَلتَهُ عَلى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيهِ وَرَحمَتُكَ، فَلَكَ الحَمدُ رَبَّنا، وَلَكَ الشُّكرُ وَالمِنَّةُ عَلى ما قَدَّرتَ وَوَفَّقتَ؛ اَللّهُمَّ اجعَلني مِمَّن يُحِلُّ حَلالَكَ وَيُحَرِّمُ حَرامَكَ وَيَجتَنِبُ مَعاصيكَ وَيُؤمِنُ بِمُحكَمِهِ وَمُتَشابِهِهِ وَناسِخِهِ وَمَنسوخِهِ، وَاجعَلهُ لي شِفاءً وَرَحمَةً وَحِرزاً وَذُخراً؛ اَللّهُمَّ اجعَلهُ لي اُنساً في قَبري وَاُنساً في حَشري وَاُنساً في نَشري، وَاجعَلهُ لي بَرَكَةً بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأتُها، وَارفَع لي بِكُلِّ حَرفٍ دَرَجَةً في أعلى عِلِّيّينَ، آمينَ يا رَبَّ العالَمينَ

بحارالانوار، جلد ۸۹

دعای پس از قرائت قرآن
از امام جعفر صادق علیه السلام

خداوندا! مقداری از کتابت را که مشیّت تو بود خواندم همان کتابی که آن را بر پیامبرخود محمد که درود و رحمت تو بر او باد فرو فرستادی؛ پروردگارا! حمد و ستایش تنها شایستهٔ توست و به خاطرآنچه برایم مقدّرکرده و به آن توفیقم دادی تنها باید تو را شکرکرد و از تو قدردانی نمود؛ بار خدایا! مرا از آنانی قرارده که حلال تو را حلال و حرامت را حرام می شمرند و از نافرمانیت دوری کرده و به آیات محکم و متشابه و ناسخ و منسوخ قرآن ایمان می‌آورند؛ خدایا! قرآن را شفا، رحمت، پناهگاه و اندوخته‌ای برای من قرار ده؛ بارخدایا! قرآن را انیس من در قبر، قیامت و زندگی بعد از مرگم قرار ده؛ بارالها! هر آیه را پس از قرائت برکتی برای من گردان و به ازای هر حرفش یک درجه مرا به سوی بالاترین مقام ها بالا ببر، دعایم را مستجاب فرما، ای صاحب اختیار جهانیان.

